

de Bior

and

the derangement of the soul

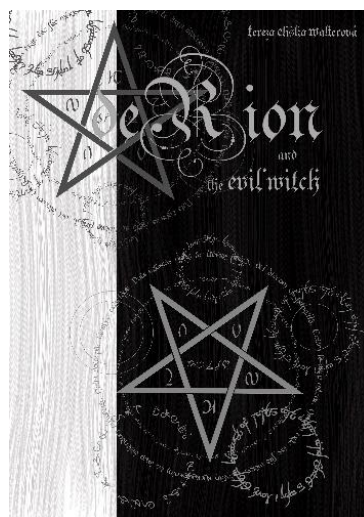
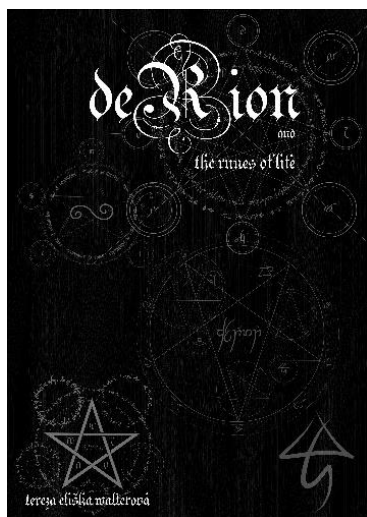
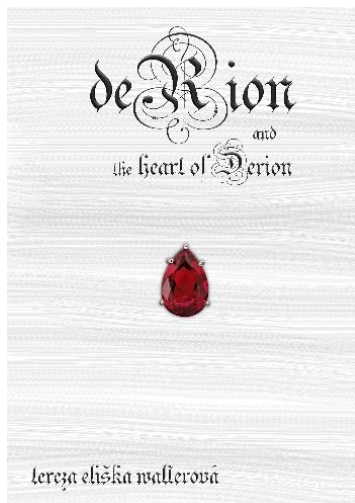
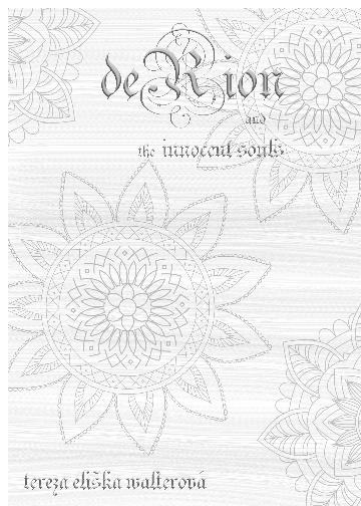
tereza eliška walterová

de Prior

and the derangement of the soul

knihy 4.

tereza eliška dušková walterová

the dark embrace

☆ Dotek Temnoty ☆

Eldarn se objevil po několika měsících i s Wadem v sídle Shadowwalkerů. Byl viditelně vyčerpaný a stejně tak jeho spřízněnec. Sice byl vyčerpaný mentálně, ale podepsalo se to na něm i fyzicky. Taký měl pořezaná zápěstí od pohlcovačů magie. Eldarn ho podpíral a Wade na něm visel, jako by doopravdy nedokázal stát na vlastních nohách. Anomaris se k nim hned seběhla.

„Wade, proboha, Wade!“ vykřikla a pomohla Eldarnovi ho podepřít. „Jak jsi ho dostal ven?“ zeptala se Eldarna hned, jak manžela usadila na pohovku.

„Použil jsem na něj tesák. Ukázalo se, že ještě není jen tak na vyhození,“ opáčil a oddechl si. Pak se podíval na Anomaris, která si Wada přitáhla na své rameno a hladila ho jako nějaké zvířátko.

„Jsi skvělejší, Eldarne. Jsem ti moc vděčná, že jsi mi ho přivedl domů,“ řekla a otočila se k manželovi. „Bože, Wade. Měla jsem o tebe takový strach,“ zašeptala a pevně se k němu tiskla. Slzy se jí kutálely po tváři.

Wade nebyl s to říct jediné slovo. Jen kolem jejího útlého pasu omotal své dlouhé ruce a jemně jí hladil po zádech, zatímco plakal štěstím, že jí vidí. A taký byl smutný z toho, že se před pár minutami rozešel se Sárrou. Jenže byl vyčerpaný vůbec myslet. Pod očima měl stále tmavé kruhy a jeho kůže, která byla normálně sluncem políbená, byla jako sněh.

„Pojď, musíš si odpočinout, lásko moje,“ šeptala mu do ucha a chtěla ho odvést do ložnice, ale Wade se na ní jen mlčky podíval. „Wade, co je s tebou? Prosím řekni něco,“ naléhala a podívala se na Eldarna, který se tvářil zkroušeně. „Co je mu? Proč vůbec nemluví?“ polekala se.

„Je utahanější. Nic mu není,“ odpověděl za něj.

„To doufám. Musí se vyspat, nerada bych, aby se ten pobyt v krystalu podepsal na jeho mozku, to bych nepřežila,“ prohlásila a Eldarn se zakřenil.

„Věř tomu, že ani on by to nepřežil,“ procedil s úsměvem ve tváři a pomohl Anomaris Wada odvést nahoru do ložnice. „Ale nemáme vyhráno. Bude to zlé. Musíme ho z té temnoty vytáhnout,“ dodal ještě.

„Jak se má můj syn?“ zeptal se Wade cestou po schodech. Anomaris se pousmála, byla ráda, že si na něj vzpomněl. To by mohlo být dobré znamení.

„Teď už dobře když jsi doma, lásko. Potřebuje svého tátu. Hned jak tě z toho dostaneme, všechno ti povyprávím a uvidíš ho,“ usmála se na něj a podpírala ho jako by nedokázal došlápnout na nohy. Vždyť taký skoro celé měsíce jen seděl v krystalu a snažil se vzdorovat Darrenovo psychickým útokům.

Anomaris s Eldarnem Wada položili na postel. Vážně byl úplně mimo, protože se nechal opečovávat, což by jinak v žádném případě nedopustil. Ale byl na pokraji svých sil. Neměl v sobě ani špetku magické energie a už vůbec ne té fyzické a mentální. Ještě chvíli v krystalu a zemřel by, pokud by se dřív nezbláznil.

Eldarn si všiml, že je Wade na hranici, kdy už to začínal s Temnotou vzdávat, ale tím nechtěl Anomaris děsit a sebe taky ne. Taky mu hned přinesl nějaký lektvar žluté barvy a dal mu ho vypít. Wade vůbec neprotestoval.

Normálně si vždycky ověřuje, co mu kdo dává a proč, ale byl apatický a bylo mu všechno jedno. A tak ho bez řečí vypil, a když si od něj vzala Anomaris lahvičku zpátky, rovnou zavřel oči a usnul. Pohladila ho a políbila na čelo.

„Chudák Wade, je na tom špatně. Mám o něj takovej strach. Ale jsem strašně ráda, že jsi ho z toho vytáhnul, Eldarne. Budu ti nadosmrť vděčná, i za to, co jsi pro něj všechno udělal,“ řekla a pevně ho objala. Eldarn z toho byl zaskočený, i když ani vlastně tolik ne, vždyť zachránil život jejímu manželovi.

„Děkuju,“ zopakovala a pak ho radostí políbila na rty. Eldarn vykulil oči a stejně tak i Anomaris, když si uvědomila, že toho skrčka vážně políbila.

„Tak... ehm, já půjdu... musím si ještě něco zařídit a vrátím se večer. Ty víš co s ním máš dělat teď, vid’?“ řekl a ona přikývla.

„Jistě, že vím co s ním. Hned jak se trochu prospí, začneme,“ usmála se, on přikývl a mířil si to ke dveřím. „Eldarne,“ zavolala na něj ještě a on se na ní otočil. „Dej mi ruku,“ řekla a on jí tedy ruku bez váhání podal. „*Da ei fragmen meis tu Anomaris Morena Shadowwalker et Eldarn Naxxremis...*“

Eldarn vytřeštil oči. Vážně mu Anomaris dává svou moc? Nedávno to udělal Wade a teď ona? Neuvěřitelné, jak daleko se s nimi dostal. Má novou a vlivnou rodinu čistokrevných aristokratů, která ho má ráda i přes to, že on není čistokrevný.

„*Da ei fragmen meis tu Anomaris Morena Shadowwalker et Eldarn Naxxremis,*“ dodala a podívala se na něj, jak na ní vyjeveně civí. „Potřebuješ víc síly, abys ho mohl chránit, když u toho nebudu. A ber to jako poděkování. A ještě něco,“ řekla tajemně a položila mu ruku na hrudník. „*Accipe animam meam,*“ zašeptala a tím mu předala část své čisté duše.

„Co to děláš?“ divil se.

„Pomáhám se ti zbavit se temnoty na duši, kterou sis od Wada vzal, abys mu ulevil od příznaků. Převaha čistý duše, kterou jsem ti teď půjčila tu tvou temnou skvrnu požere, pak mi jí vrátíš. Nicméně s Wadem mi budeš muset pomoci, myslím, že na jeho temnotu sama nestačím. Jestli chceme, aby jeho duše byla zase čistá jako kdysi, budeme potřebovat víc čistých duší, aby světlo bylo v převaze nad temnotou. Protože jinak by...“ zarazila se.

„Jinak by jeho temnota všechno pohltila a my bychom přišli o hodně. Rozumím, proto jsem chtěl jít pryč, měl jsem v plánu shánět čistý duše,“ zašeptal a ona přikývla.

„Jsi vážně ten nejlepší spřízněnec a přítel, jakýho mohl Wade mít. Omlouvám se, že jsem se k tobě chovala tak nadřazeně,“ řekla a on se kouzelně pousmál div, že se nerozplakal.

„Odpouštím vám, Vaše Výsosti,“ usmál se a Anomaris se zakřenila.

„Až budu královna, udělám z tebe nejmíň vévodu,“ prohlásila a oba se zaculili.

„Už musím jít, nakrást čistý duše nebude snadný. A nemáme moc času, nesmíme dovolit, aby mu jeho temnota sežrala všechno dobrý, co v něm zbylo,“ řekl a ona přikývla.

„Nasbírej toho co nejvíc, Eldarne. Musí to být velký množství, aby to přetlouklo to, co ho požírá zaživa,“ zmínila a on přikývl. „Bože, žere to jeho duši, ještě nikdy jsem se tolik nebála,“ dodala.

„Neboj, Anomaris. Nenechám Wada v temnotě. Nechci, aby přišel o duši. On je sice jaký je, ale já ho mám rád. A hlavně. On není žádné dábelské, on je jenom... posedlejší,“ dodal, ona přikývla a sedla si k Wadovi na postel. Eldarn se na ně ještě podíval a přenesl se zpátky do školy.

Sára se zvedla z koberce, který byl na tom místě, kde ležela obličejem úplně promáčený od slz. V hlavě si přehrávala ten rozhovor s Wadem a popotahovala.

„Přečti si knížku **Vymýtání ďábla ze srdce** od Neoli Armeninové zatímco tady nebudu a až se znovu setkáme... budeš ok. Tam se píše přesně o těchto případech.“

„O jakých?“

„O těch co jsou mezi náma.“

„A to jsou jaký?“

„Já jsem nikdy neměl vlastnit ani kousíček tvého čistého srdíčka, miláčku. Jsem jako temnota v duši, ale v tvém srdci. Nemám tam být. Musíš se mě zbavit.“

„Ale já nechci!!“

„Temnoty se čaroděj taky v určitých bodech nedíve zbavit. Přečti si tu knížku. Zkus to. Nebude to tak bolet... už musím jít.“ A pak jí došlo, že je sama u Wada v pokoji.

Rozhlídla se kolem, jako by tam nikdy předtím nebyla a stoupla si ke krbu, kde se před chvílí opíral o římsu. „Ne, to nemůžeš!“ okřikla se, když jí napadlo, že mu to tam prošmejdi. Pak zase zoufale padla na kolena a propukla v pláč.

„Wade, já bez tebe nemůžu žít,“ vzlykala. Ještě chvíli se trápila a přemýšlela v hlavě všechno, co jí řekl a pak si všimla červeného zápisníku v poličce naproti krbu. Měla ho ve výšce očí a úplně jí to vytrhlo z toho agonického pocitu, který teď vnímala.

Otřela si slzy a bez výčitek po něm sáhla. Otevřela ho na náhodné straně a prolistovala. O tom se nám ani nesnilo, že bychom se dostali k jeho zápisníku, který tahal neustále u sebe a střežil ho jako oko v hlavě.

Proč musí ten idiot dostat krystal zpátky

* Sárůška ho musí předat Paynovi a tím mu dokázat, že je na jeho straně.

* Taký ho už na nic momentálně nepotřebuju a musím ukázat Heartový a Paynovi, že na ní mám vliv i bez toho.

Proč toho idiota nesmíš zabít!

* Máš ho rád! Nezapomínej na to. Jsi na něj nasranej, ale máš ho na vraždu až moc rád!

* Potřebuješ, aby se narodilo Srdce Derionu. Kdyby umřela Heartová s Paynem dřív, než by zplodili Srdce Derionu, pak by se narodilo tomu, kdo dokáže vytáhnout sílu Srdce Derionu z

krystalu. Jejich síla se nevytratí do éteru, jak jsem si naivně myslel. Ale vrátí se zpátky do krystalu, což vymyslel Orion, aby tak chránil rodinné dědictví. Takže bych byl v hajzlu.

Hlavně bys ublížil Sáře. Slíbils, že se těch dvou ani nedotkneš a to zahrnuje i jejich děcko. Ale teď sakra, jak se dostat k moci Srdce Derionu, aniž bys je ohrozil, a aniž bys použil Heartovou jako nástroj na plození potomků?

„Nesahej na to!“ okřiknul jí Eldarn hned, jak se zjevil u Wada v pokoji. Sára se tak polekala až jí sešit vyklouznul z ruky a upustila ho. Ani se nestačila podívat na další stránku, kde Wade nejspíš přišel na to, jak to udělat, aby získal moc Srdce Derionu.

„Dej mi to!“ poručil jí a ona mu to bez řečí podala.

„Já... byla jsem zvědavá. A přísahám, že jsem tady nechtěla slídit, jen jsem si ho všimla a...“ řekla a Eldarn se na ní mlčky podíval.

„Proto jsem tady. Věděl jsem, že neodoláš. Doufám, že neuděláš nějakou pitomost a nebudeš nic o tom, co ses tam dočetla vyprávět svým kamarádům. Nejsi jednou z nich, Sáro. UVědom si, že jsi v téhle situaci jako vzduch, který všichni dýchají, něco, co se vmíchá všude, ale mělo by to zůstat neutrální.

Víš věci, který nás můžou zničit všechny. Jsi dvousečná zbraň a on ti věří, stejně tak jako oni. Ale patříš k němu stejně tak jako já, nezapomeň na to,“ prohlásil a zmizel i s tím sešitem pryč.

Sára netušila, co všechno se tam mohla dočíst a tak trochu byla ráda, že se podívala jen na tuhle stránku. Uklidnilo jí vědět, že Wade svůj slib, který jí dal předtím bere vážně. A taky byla na jednu stranu ráda, že neví víc. Bylo by to pak pro ni ještě těžší, nechtěla nikomu lhát.

Eldarn měl pravdu, záleželo jí na jejích přátelích, ale patřila k němu – k našemu největšímu nepříteli. A ten fakt, že má Wade Darrena rád jí zahrál u srdce. I když ten vztah mezi nimi byl nevratně pryč.

Anomaris u Wada seděla na posteli a četla si. Malý Wayde spinkal, a tak měla čas na sebe. Wade neustále něco říkal ze spaní. Anomaris se mu snažila rozumět, ale nepochytila skoro jediné slovo.

„Já tě už nechci v mojí hlavě, Heartová! Vypadni!“ prskal, zatímco jeho Temnota se smála.

„Bojíš se mě? Měl bys. Celou dobu sis jako blázen myslel, že mě ovládáš, ale já ovládám tebe a brzy tě ovládnou celýho a budu požírat tvoji šfavnatou duši až v tobě nic nezbyde jen temnota. Nikdo tě z toho už nedostane a nikdo už tě nebude milovat. Budeš za mě ještě rád, uvidíš. Budu jediná žena v tvém mizerném životě, Shadowwalkere,“ chtěla se.

Wade na ní jen zíral. „Nikdy! Mě nikdy neporazíš. Nikdo nikdy neporazí Wadu Eviliana Shadowwalkera, rozumíš? Nikdo. A už vůbec ne taková hloupá holka jako jsi ty!“ prskal na ní. Ta se jen hlasitě smála.

„Ty naivní snílku. Chtěl jsi mít všechno a riskoval jsi všechno. A víš co se říká? Kdo chce víc, nezbyde mu nic. Hlavně jsi nikdy nebyl moc hodnej kluk, tytyty,“ dráždila ho.

Wade sebou pořád škubal až to Anomaris znepokojovalo. „Nikdo mě nikdy nepřechytračí. Jsem Wade Shadowwalker! Umím se pohybovat ve stínech temnoty jako ryba ve vodě,“ vykřikl. Anomaris ho pohládila po zpoceném čele.

„To víš, že jo, miláčku. Ty jsi silnější než nějaká debilní Temnota. Jsi budoucí král Derionu. Nejchytřejší a nejsilnější derion a nejcharismatictější vládce, jaký kdy chodil po týhle zemi. A dokážeš všechno, co si zamaneš,“ pokračovala. Wade se probudil a překvapeně se na ní díval.

„Co to říkáš za lichoťky, zlato?“ zasípal vyčerpaně a pousmál se.

„Jenom pravdu,“ odpověděla a přitulila se k němu. Wade jí objal. Zdá se, že načerpal nějakou energii.

„Mám o tebe strach,“ přiznala a on zavrtěl hlavou.

„Před chvílí si zněla přesvědčivě. Zdálo se mi, že ve mně věříš. Tak ve mně věř. Věř v nás,“ řekl a ona přikývla.

„Věřím, ale máš tolik temnoty v duši, že sama nevím, jestli ti dokážu pomoci. Eldarn vymýšlí, jak ti pomoci, ale...“ začala, ale přerušil ji.

„Ššš, zlato. Nebuď negativní. Eldarn mě nezklame a já nezklamů vás. On je chytrá hlava a něco vymyslí, nechce mě mrtvého ani nic jiného. A já to taky se sebou nevzdám,“ objasnil a ona přikývla.

Pak ho zase pohládila po tváři a smutně se na něj podívala. „Vypadáš nemocně,“ zašeptala.

„Hm, taky jsem,“ zmínil.

„Napadá tě něco?“ zeptala se.

„Nemůžu myslet. Strašně mě to vyčerpává,“ přiznal zoufale.

„Dobře, tak nemysli,“ řekla, ale on zavrtěl hlavou.

„Ne, já musím. Tohle nemám v povaze. Podej mi papír a tužku,“ řekl a Anomaris se naklonila ke stolu a podala mu to do ruky. Wade začal něco čmárat a počítat. Anomaris mu jen překvapeně zírala pod ruce.

„Co to počítáš?“ vyzvídala.

„Obsah temnoty a čistoty v mojí duši a to, jak rychle se to zhoršuje, abych věděl, kolik mám času na to, sehnat čistou duši, a jaký množství vlastně potřebuju,“ vysvětlil. „A taky potřebuju vědět, v jaký jsem fázi se svojí Temnotou. V určitém bodu začne být dost intenzivní. Chci vám usnadnit práci,“ dodal.

Anomaris ho tedy nechala počítat, protože tohle by zvládnul i ze spaní. A tohle je přesně ten příklad, o kterém jsem mluvila kdysi dávno se Sárrou. Proč je důležité se učit a něco umět. Protože to může zachránit život.

Eldarn vypudil Sárrou z Wadovo pokoje ve věži a porozhlídnul se kolem jako by něco hledal. Potom se naklonil k jeho psacímu stolu, kde měl předtím v poličce červený notes a letmo se podíval na jeho rozkreslené a otevřené sešity. Pak otevřel šuplík, nadzvedl všechny knihy, vyndal falešné dno a z něj zlatý zdobený klíč, o kterém zřejmě moc dobře věděl. Zase všechno vrátil zpátky na místo, vykouzlil si portál a i s klíčem zmizel v modrém světle.

Hned jak z něj vylezl u sebe doma, zamířil si to k sobě do pokoje, kde s Wadem trávili celý osmý ročník spolu jako spolubydlící a urychleně poklekl před svou postel, odhrnujíc roh koberce, aby se dostal k prkenné podlaze. Zřejmě tam bylo něco schovaného. Něco, co patřilo Wadovi a Eldarn o tom věděl.

Bylo to v průhledné lahvičce a vypadalo to přesně stejně jako to, co kdysi vytáhl Darren z dutiny stromu na výletě do hradu Percivala van der Voida. Že by proto tenkrát neměl Wade zájem o ztracenou Percivalovo duši? Protože už jí měl? A co tedy potom vytáhl Darren z toho stromu, obyčejnou vodu?

Eldarn lahvičku zasunul do kapsy u mikiny a zapnul kapsu, aby mu nevypadla, potom zamknul truhličku, ve které byla spousta náhodných a tipuji i že vzácných pokladů Wada Shadowwalkera, zase jí šoupnul pod prkno a přikryl kobercem. No a pak vyčaroval portál a zamířil si to zpátky na hrad.

„Fuj, já se tě lekla. Co tady děláš?“ sykla na něj Estrella, kterou nechtěně vylekal.

„Nic,“ usmál se na ní, ale ona mu úsměv neopětovala. Teď když věděla, jak si je s tím zrádцем blízky, nemohla ho ani vystát. Estrella si ho měřila pohledem.

„Pane bože, tys ho pustil ven!“ vykřikla po chvilce hrobového ticha. Eldarn se polekal, protože se nadopoval lamilkou, a tak nechápal, jak je možné, že by mu mohla číst myšlenky i přes to.

„Jak to víš?“ zeptal se a ona se na něj zoufale podívala.

„Obyčejná dedukce a náповěda je, že jsi nervózní a opatrný skoro na všechno. Až na to, že poznám, když mi někdo něco tají a zvlášť ty, vypadáš jako nemocný štěně, když se cítíš provinile,“ zanalyzovala ho. Eldarn jen vydechl.

„Estrello...“ začal, ale přerušila ho.

„Vůbec na mě nemluv! U mě jsi skončil stejně jako ten sráč Shadowwalker. Doufám, že někde pojde v temnotě přesně tak, jak si zaslouží,“ prohlásila, hodila na něj vražedný pohled a odešla pryč. Eldarn tam ještě chvilku mlčky stál, ale pak si šel zase po svých. On doufal tedy v přesný opak.

My jsme s Darrenem, se Sárou a s Alyssou seděli u něj v pokoji na posteli a neřekli jsme už několik minut ani slovo. Sára nám řekla všechno až na detaily o knize a taky až na tu chvíli, kterou měla s Eldarnem a s Wadovo červeným notesem.

„Takže Wade je venku...“ zmínila jsem tiše a ostatní přikývli. „Co budeme dělat? Bude pekelně našťvaný až se z toho dostane,“ dodala jsem. Darren se na mě na všechny podíval.

„Jestli se z toho dostane,“ procedil suše, Sára se zakabonila a Alyssa zrovna tak.

„Jasně, že se z toho dostane, je to Wade a má na svojí straně Eldarna a Anomaris. Udělají pro něj první poslední, aby ho z toho vysekali. Anomaris má nadání na práci s dušemi a Eldarn se už vyznamenal jako jeho ochránce a geniální vědátor, který přišel na to, jak tebe a tvoje pravidla obejít. A to dokonce i obnovil nějak jejich duševní pouto spřízněných duší,“ objasnila jsem a následoval hromadný zoufalý povzdech.

„Musíme dát hlavy do hromady a připravit se na to, co bude následovat až se k nám Wade dostane. Bude se mstít a půjde po nás. Bude nás chtít zničit. A to v tom lepším případě. Když v něm zůstane temnota, bude horší než ježibaba a vy víte jak je hrozný i s čistou duší, když se za něčím žene,“ zmínila jsem.

„Ne, Wade nám fyzicky neublíží,“ opáčila Sára a všichni jsme se na ní podívali jako na cvoka.

„Sáro, přestaň s tou naivitou. Nic jinýho, než nás rozpárat něčím ostrým nechce,“ syknula jsem po ní.

Sára nevěděla, jestli by měla porušit svůj slib a říct nám o tom, nebo raději mlčet a nechat nás při tom, že nás Wade zavraždí. Ale pravdou je, že sama neměla tušení, jak Wade zareaguje. Dřív, když to sliboval a psal, neměl v sobě temnotu. A taky se bála, abychom to zbytečně nepřehnali a nepřerostlo to ještě do větších rozměrů. Ale taky se bála, abychom mu neublížili, když on nemá v úmyslu ublížit nám.

„Co ti ještě říkal?“ zeptal se jí Darren a Alyssa se na ní empaticky podívala.

„No... říkal, že...“ zadržla se.

„Že tě miluje, to víme a dál?“ tahal z ní Darren. Alyssa se podívala do země. Takle situace jí víc, než znervózňovala a stejně tak nás. Hlavně proto, protože do Wada byla blázen stejně jako Sára.

Nějak se nám zdráhala říct o té knize, kterou jí doporučil. Vždycky byla opatrná když šlo o Wada. Nechtěla, aby mu cokoli uškodilo, i když on si dával dost velký pozor co komu říká. Nicméně, stejně se raději rozhodla si to ověřit, než cokoli plácla. Zdá se, že se poučila a že jí Wade přece jen něco užitečného naučil.

„Nic neříkal. Jen, že spolu nemůžeme být, že ho to mrzí, že se vrací domů za svojí rodinou a že se musí dát dohromady,“ opáčila a my přikývli.

„Fajn, tak to nám je k ničemu. Jak myslíte, že to bude probíhat?“ zeptala jsem se. Darren pokrčil ramený.

„To opravdu nevím, ale vsadím se, že Wade bude pít hodně nejrůznějších lektvarů a bude muset podstoupit spoustu rituálů. Nejspíš z něj bude pokusný králík,“ procedil. Sára s Alyssou se zatvářily smutně. Darren si toho všiml a pak zakroutil očima.

„Já se z vás zblázním. Proč se o něj pořád bojíte? On není jeden z nás. Není to náš spolužák kámoš ani nic, je to cizí člověk, kterej nás zklamal a nejen to, dělal strašný věci,“ objasnil a všichni jsme mlčeli. Darren zakroutil očima a vstal z postele. „To se mi snad zdá!“ vztekal se a chtěl odejít, ale přitáhla jsem si ho k sobě za ruku. Podíval se mi do očí.

„My víme co je zač, zlato. Neboj se. Jsme s tebou,“ utěšovala sem ho, ale zavrtěl hlavou.

„Nejste. Jsem na to s Estrellou sám,“ prohlásil a třísknul za sebou dveřmi. My se na sebe jen podívaly.

„Ok, tohle mu musíme dostat z hlavy. Víím, jak to je, ale my se musíme líp ovládat. Nesmí mít pocit, že je na to sám. Sáro, Alyssu, musíte se s tím nějak poprat, protože tohle nás může zničit zevnitř,“ řekla jsem a běžela jsem za Darrenem mu to vyvrátit.

Já jsem se cítila trochu provinile, protože jsem byla s Wadem taky nějak mentálně propletená, ačkoli to na mě působilo dost podivně a konec konců, nemělo to s reálným Shadowwalkerem skoro nic společného.

Alyssa se Sárou na sebe jen mlčky koukaly. „U mě je to pochopitelný, ale ty jsi fakt na ránu, Alyssu. Jsi Darrenova spřízněná duše a nemáš nárok být poblázněná

Shadowwalkerem," prskala na ní žárlivě. Alyssa tentokrát mlčela a Sára běžela za námi.

Já jsem akorát stála s Darrenem na chodbě naproti němu a držela jsem ho za ruce. On si zíral na špičky bot a poslouchal, co mu říkám. Byl zoufalý, smutný a zlomený tím, jak věci jsou a nejsou. Sára se zastavila, aby nás nerušila a jen poslouchala, co mu říkám.

„Možná cítíš, že je Estrella nejsilnější spojenkyně, ale láska věř mi, že nejsilnější spojenkyně jsem já. I když mám jeho obraz Temnoty v duši, a i když se mi zdá atraktivní, neexistuje nic, co by změnilo to, co cítím k tobě a k němu.

Já nejsem jako Alyssa ani jako Sára. Já jsem Ayawai Paynová, tvoje manželka. Jsem a vždycky budu jenom na tvou straně ať se stane cokoli. Pomůžu ti ho zničit a netrápí mě, že bude ležet pod hlínou. Jen kvůli Sáře, protože vím, že ho miluje tolik jako já tebe, ale jinak..." řekla jsem, ale přerušil mě.

„Já vím," zašeptal, ale neusmál se.

„Darrene," oslovila jsem ho. Pozvedl ke mně hlavu a podíval se mi konečně do očí. „My dva budeme vládnout Derionu jakože já se jmenuju já!" prohlásila jsem a on se tvářil zaskočeně. Sára ztuhla.

„Cože?" zašeptal.

„Už mám dost Wadových ambicí. Celou dobu se jenom bráníme a čekáme až on se pohne. Ne, my se budeme hýbat sami a kupředu. A tentokrát on bude muset zastavit nás. On je možná modrý krve a má nárok na trůn, ale my dva máme něco mnohem cennějšího. Něco, co on nesmí získat a taky to nezíská. Moc. A moc vždycky vládla bez ohledu na to, jaký byla krve. Tohle je hra o korunu!" objasnila jsem a oba se Sárou na mě vyjeveně civěli.

„Nevěděl jsem, že tolik prahneš po moci," procedil. Nevěděl toho o mě ještě hodně. Kdysi dávno jsem opravdu myslela jen na to. Na to, že bych byla královnou a nejsilnější derionkou a taky na to, že bych si vzala prince. Možná jsme si vážně se Shadowwalkerem podobní. Ale hlavní je to, že jsme proti sobě.

„Prahla jsem. Ale teď by to bylo jenom čistě kvůli situaci a obraně, samozřejmě. Shadowwalker nám nejednou dokázal, že myslet dopředu a jít si za tím je silná zbraň. On je jak tank, převálcuje nás, protože se za ničím neohlíží, jde si jenom za svým," zmínila jsem.

„No... pravdou je, že se už trochu ohlíží," procedila Sára.

„A to bude jeho problém," dodala jsem a Darren se pousmál.

„Kdo jsi a cos udělala s mojí ženou?" zašeptal a přivínil si mě k sobě. Sára se zamračila.

„Jdu do knihovny, kdyby něco, budeme se informovat. Zatím," řekla a odešla. My si vyměnili pohledy.

„Ne, není na jeho straně. Je na tvou straně, jenom není připravená na to, na co jsem připravení my," zmínila jsem a Darren se na mě překvapeně podíval.

„Na co? Zabít ho? Na to nebude nikdy připravená," dodal a já přikývla.

„Jo, Sára bude vždycky někde mezi," zašeptala jsem sklesle.

„Když ho zabijeme, ztratíme jí,“ řekl.

„Já vím, ale když ne, ztratíme sami sebe. Holt se nedá nic dělat, budeme jí a Alyssu brát s nadhledem,“ utrousila jsem a on přikývl. Pak mě taky chytl za ruce a jemně je promnul svými palci.

„Dělám to nerad, ale máš pravdu. Chce to změnit taktiku a pohled na věc. Wade je nebezpečnej a bude ještě nebezpečnější, protože nás bude rozeštvávat mezi sebou a my na to musíme být připravení. Možná jsme na to vážně jen sami dva. Bude nejlepší, když to tak budeme brát,“ prohlásil a já se zamyslela.

Darren má pravdu. Tahle záležitost se možná týká nás všech, ale nejvíc se týká toho problému, kvůli kterému vznikla, a to je ta, za kterou se Wade honí celou dobu – koruna a moc.

„Od teď se soustředíme jenom na to, abychom to byli my a ne on. Budeme jako on. Alespoň v tomhle. Jemu to vychází,“ procedila jsem. Darren se zamračil.

„Hm, ale jenom proto, že se nebojí a já se bojím. Nedokážu být jako buldozer a jít si za svým, aniž by mě zajímalo, co jsem tím cestou porazil,“ komentoval. Dala jsem mu za pravdu přikývnutím.

„No, ale já jo,“ usmála jsem se na něj a on na mě překvapeně zíral.

„Děsíš mě, Ay,“ zašeptal.

„To Shadowwalker taky,“ zmínila jsem. Nebylo těžké poznat, že se mu to nelíbí, ale ví přece, koho si vzal. Tedy skoro. O jisté podobnosti, která mezi námi s Wadem Shadowwalkerem byla věděl. Ale byly věci, které nevěděl a upřímně jsem doufala, že se je nikdy nedozví.

Taky jsem už podstupovala nějaká drobná opatření. Třeba to, že jsem pila odvary z lamilky kvůli Estrelle, aby mi necivěla do hlavy. Mělo to své mouchy, ale tohle tajemství, které jsem před manželem skrývala bylo jako časovaná bomba a Wade to nejdůležitější taky neutajil. A všechno se obrátilo díky tomu proti němu.

„Fajn, ale jsme v tom spolu, Paynová. Nezapomínej na to. My jsme v tom spolu,“ zopakoval.

„No jistě, Payne. Ani za nic bych tě ze svého týmu nevykopla. Až dokud nás smrt nerozdělí,“ usmála jsem se, ale on se nesmál. Jako by věděl zase něco navíc.

„Jo, dokud nás smrt nerozdělí. Což může být brzy, když budeme jako on,“ dodal tiše, ale na to už jsem raději nic neříkala. I kdybych měla zemřít, Shadowwalker půjde se mnou. Důležité je tady za sebou něco nechat tak, jako to plánoval on. Už má děti, zato my s Darrenem ještě ne a pro naše dobro je musíme mít dřív, než se něco pokazí.

Bylo půl 2. v noci. Wade ze sebe potil hektolitry tekutin, zatímco sebou zmítal v posteli, na které seděla Anomaris a opečovávala ho. „No tak, Wade. Probud' se...“ šeptala a lehce s ním trásla, ale neprobíral se.

Wade stál v prázdném nekonečném prostoru. Kolem něj se motal tmavý kouř přes který nebylo nic vidět. Štípal ho v očích jako prach. A taky nevypadal jako kouř, byl hustý a zahaloval ho jako sametová tmavá látka. Občas ho i dusil a omotával se kolem něho jako lano.

„Myslíš si, že mi utečeš, Wade Shadowwalkere?“ ozvalo se odněkud z dálky mým hlasem a taky smích.

„Heartová!!“ vztekal se. „Okamžitě s tím přestaň!“ křičel, ale odpověď mu byl jen další zlověstný smích a pevné obemknutí závoju temnoty kolem jeho pasu.

„Jsi můj, Wade Shadowwalker. Jsi jenom můj,“ zašeptala mu do ucha jeho temná Ay a konečně se zastavila, takže ten podivný kouř vytvořený z jejího pláště ustal. Naklonila se k jeho uchu a začala ho laskat. Wade tiše vzdychl.

„Přestaň si se mnou hrát!!“ prskal a odstrčil jí od sebe, ale ona se jen zahihňala a vrátila se k němu zpátky.

„Ještě jednou mě odstrčíš a udělám ti něco, co se ti bude líbit jenom v tu dobu, co to budu provádět,“ culila se. Wade se na ní jen otráveně podíval.

„Jsi fakt ujetá,“ procedil suše.

„Ano, tak jako ty,“ dodala, přiskočila k němu z druhé strany a polaskala mu druhé ucho. Wade si jen povzdechl. „Chci víc tvoji duše a ty mi to dovolíš, protože budeš chtít taky víc. Tohle je neúnosný a ty potřebuješ už konečně zažít něco hezkýho,“ křenila se.

„Mě neoblbněš. Já to vydržím. Muč si mě jak chceš, ale nedovolím ti si vzít další kus mojí duše i kdybys mi nabízela cokoli,“ prohlásil neoblomně.

„Ale dovolíš, protože to chceš a ty víš, jak je to příjemný,“ pokračovala, ale zavrtěl hlavou. Ay se zamyslela. „Fajn, tak druhý kolo. Čeho se nejvíc ze všeho bojí Wade Shadowwalker?“ provokovala ho. Wade zarytě mlčel ani se nepohnul.

„Hm, je toho hodně, ale já vím o něčem, co Wade Shadowwalker nevydrží ani se na to dívat,“ culila se a Wade ztěžka polknul. „Rozbušilo se mu srdíčko. Wade Shadowwalker má moc rád svoji Sárušku,“ křenila se.

„Je to jen iluze. Je to jen iluze...“ šeptal si pro sebe, zatímco Ay se hlasitě smála.

„Ano, Wade. Je to jen iluze, ale hodně realistická a nepříjemná iluze a za chvíli jí podlehneš, uvěříš a budeš škemrat, abych tě z toho vytáhla a dáš mi svou duši moc rád,“ řekla přesvědčivě, ale zavrtěl hlavou. Ay ho chytila pod krkem a zmáčkla prsty ústa k sobě, aby našpulil pusku.

„To nebyla otázka, Wadiku. To byl fakt. Tak jakou hrůzu na Sárušku vymyslím teď?“ usmála se. Wade jí odstrčil od sebe pryč, až Ay spadla na zem.

„Zabiju tě, Heartová. Ještě jednou řekneš její jméno,“ procedil skrze zuby, ale Ay se zase jenom smála.

„Sáruška... Sáruška! A budu mučit jí. Tady si sedni a dívej se!“ poručila mu a vyčarovala židli, na kterou ho strčila a omotala kolem jeho rukou a nohou nějaké kouzelné černé něco, co ho drželo pevně přivázaného k tě židli. Potom na sebe vzala podobu Sáry a usmála se na něj.

„A co teď? Teď bys mě chtěl?“ zeptala se, jako by ho chtěla mučit až v nejkrajnějších mezích.

„Nejsem idiot, vím, že jsi to ty. Chci Sáru i hlavně proto, jaká je,“ objasnil.

„Pravda, já zapomněla na komplexnost tvého mozku. A to bude tvojí zkáza,“ usmála se a sedla si mu na klín. Wade sebou trhnul, ale s Ay to ani nehnulo. „Ale líbí se ti, když se tě Sára dotýká. Klidně budu jako ona, umím napodobit kohokoli. Ale to ty už dobře víš. A dovolím ti zase všechno. Jen se tomu poddej, Wade. Tak jako při našem poprvé,“ šeptala a jemně mu vložila špičku svého jazyka do pusy. Wade od ní odvrátil hlavu a ona si ho zase přitáhla zpátky...

„Nesahej na mě! Nech mě být!“ křičel ze spaní a škubal sebou ze strany na stranu. Anomaris se na něj zoufale podívala a v tom přišel do pokoje Eldarn. „Co ti trvalo tak dlouho?“ sykla na něj Anomaris.

„Promiň, spoustu věcí na přípravu lektvarů jsem nemohl najít. Duška už jsem umíchal a našel jsem duši Percivala van der Volda, ale ještě jsem nepřišel na to, jak ji aktivovat,“ přiznal.

„Hm, já se na to podívám. Teď mu dej ten oddělovač a já mu seberu část tý temný a ty to hned nahraďíš čistou. Doufám, že jí máš hodně, protože nevím, jak dlouho svoji Temnotě dokáže vzdorovat,“ prohlásila a on sklonil hlavu k zemi.

„No víš, vlastně kromě duše Percivala van der Volda jinou duši nemám. Nic jsem nesehnal,“ oznámil zoufale a Anomaris se polekala.

„A co ta, kterou jsem ti dala? Už je to lepší?“ zeptala se a on přikývl.

„Jo, ale můžu ti jí maximálně vrátit, moje duše se už postará o tu temnou část, ale nemůžu mu dát ze svojí ani kousek. Ne teď,“ odpověděl smutně.

„Do hajzlu, co budeme dělat, Eldarne? Já ho ztrácím. Podívej se na něj, brzy mu ta věc sežere duši... přived' sem náhodný lidi!“ poručila mu a on se na ní vyděšeně podíval. Chtěl říct: My ho ztrácíme, ale polknul to.

„Cože? Ne, Anomaris, to po mě nechtěj. Navíc bys očernila svojí duši, už by ses z toho nedostala. Tohle není řešení,“ pokračoval a Anomaris se na něj zoufale podívala.

„Radši já než on,“ řekla a pohladila ho po zpoceném čele.

„Nevymýšlej blbosti. To by ti Wade nikdy neodpustil. Musíme vymyslet něco jinýho. Běž něco udělat s tímhle a já tu s ním zatím zůstanu,“ řekl a podal jí lahvičku s duší Percivala van der Volda.

„Tak jo, ale kdyby něco hned mi řekni!“ řekla a on přikývl. Hned, jak za sebou zavřela, podíval se na svého kamaráda.

„No tak, kámo. Bojuj,“ šeptal a dotkl se letmo jeho zpoceného čela. Pak si k němu lehnul a zamýšleně zíral do stropu. „Mysli na Sáru. Na to, jak moc tě chce zpátky. Nikdy by si neodpustila, kdybys to nezvládnul jenom proto, že tě nakazila temnotou.

A hlavně taky myslí na to, že kdybys to nezvládnul, Anomaris jí za to provede něco strašnýho. Musíš to zvládnout, Wade, i kvůli mně. Jsi můj... nejlepší kámoš. Vím, že chceš být ve všem první a nejlepší, ale být první ježdědek by asi nebylo zrovna to, co bys chtěl, že ne?“ pokračoval.

Wadova temnota byla extrémní. Všechno, co provedl a na co myslel se mu teď vrátilo i s úroky. Sčítalo se to a rozrůstalo se to jeho duší jako břečťan. „Nechci tě ztratit. Ne teď, když jsi mi dovolil tě poznat,“ zašeptal a podíval se na něj, jak mu cukají víčka.

„A já mám vážně rád tohohle Wada Shadowwalkera,“ pousmál se. „Toho, co by mi za tyhle řeči dal pěstí... minimálně,“ dodal. „Určitě máš teď hodně práce s Temnotou. Řekni jí, že jí vzkazuju, že si jí podám, jestli se o něco pokusí,“ pokračoval v monologu. „Kvůli tobě bych zabíjel.“

Alyssa seděla na huňatém koberci ve svém pokoji před krbem a přemýšlela. Pravdou je, že byla v koncích. Myslela jen na to, jak Wade trpí a že možná přijde o duši a nedokázala v sobě potlačit strach a pláč. V hlavě se jí rojily myšlenky na to, jak mu pomoci.

Viděla se, jak za ním jde a dává mu část svojí duše, aby mu pomohla jako to udělal Eldarn. Ale taky se viděla krčit v rohu před Darrenem, který by jí nikdy neodpustil zradu takové velikosti.

Stejně tak se cítila Sára. Rozpolceně. Na rozdíl od Eldarna, který mohl Wadovi pomáhat, ačkoli byl v podobné situaci jako Sára. Jenže Sára byla ta, kdo ho temnotou nakazil a ta, která musela stejně jako Alyssa mlčky přihlížet všemu, co se kolem ní děje.

Já jsem si byla vědoma toho, jak se obě cítí na rozdíl od Darrena, který přes nenávist k Wadovi tohle nebyl schopný tolerovat. Tyhle bezvýchodné situace byly na dvě věci, ale ani já nechtěla, aby Wade umřel. Nevím proč, ale nepřála jsem si mezi námi žádné krveprolití.

Ano, vybrat si mezi Darrenem a Wadem, vybrala bych si Darrena bez váhání, a všechno Wadovi vzít a pomstít se mu by bylo skvělé řešení, i vidět ho trpět mi nevadilo, ale nechtěla jsem, aby zemřel. A nejen kvůli Sáře, ale i kvůli tomu, že jsem prostě v hloubi duše nebyla žádná svině a byla jsem si jistá, že Wade taky není tak hrozný.

Ale Darrena bych nikdy nezahladila. Nikdy bych ho neobešla, abych Wadovi pomohla. Nemám zájem mu pomáhat, protože vím, že by to neocenil a stejně by ho to v jeho cestě dostat co chce, a co je moje a Darrena nezastavilo. To je prostě fakt, na který nesmím nikdy zapomenout. Wade Shadowwalker je náš nepřítel. Je to kdo s koho bez ohledu na to, co k sobě všechno cítíme za pocity.

Alyssa prudce vstala a zamířila si to k psacímu stolu. Otevřela šuplík a vyndala z něj svůj diář. Otevřela ho na místě, kde měla uloženou fotku. Byl na ní Wade a ona. Byla k němu jen nakloněná a on jí lehce objímal kolem pasu. Fotila to mobilem někdy o prázdninách v době, kdy spolu něco měli.

Netuším, jak ho přemluvila k tomu, aby se s ní vyfotil, ale měla jí před Darrenem schovanou v deníku. Pak se podívala na fotku v rámečku na stole, kde měla Darrena s Kinnarou. Chvilí přeskakovala očima z jedné fotky na druhou a pak deník zase uložila zpátky do šuplíku.

„Ještě jedno tajemství mě snad nezabije,“ zašeptala si pro sebe. „Nemůžu tě nechat umřít, Wade.“ Popadla svetr přehozený přes opěradlo židle a přenesla se za Wadem přímo do jeho ložnice. Kde sice nikdy nebyla, ale naučila se nové kouzlo. Nebylo to snadné se takové kouzlo naučit, ale pochytila to od Wada. Samozřejmě nenápadně.

Eldarn vyskočil z postele, na které ležel vedle Wada jak čert z krabičky. Taky se ho pustil, jak kdyby byl pod proudem. Celou dobu ho totiž držel za ruku a nechtěl, aby to někdo viděl.

„Alyso, co tady kurva děláš?“ zeptal se. Alyssa se podívala nešťastně na Wada a pak zase zpátky na Eldarna.

„Nejspíš mě za tohle Darren zavraždí, ale já mu chci pomoci. Dám mu část svojí duše,“ prohlásila.

„To je od tebe hezký, Alysso, ale nenechám tě to udělat. Nesmíš se do toho míchat ani ty, ani Sára. My si nějak poradíme,“ řekl klidně a snažil se jí zastínit pohled na Wada.

„Nikdo se o tom nemusí dozvědět,“ řekla, ale Eldarn byl striktně proti. „Jak je na tom?“ zeptala se a snažila se přes něj naklonit, aby viděla na Wada.

„Špatně. Ale intenzivně na tom pracujeme. Ty teď zmiz, než někdo zjistí, že jsi tady. Vážně, odejdi!“ řekl a ona si jen nechala mlčky téct slzy volně po tváři.

„Jak můžu pomoci teda pasivně?“ zeptala se. Eldarn zoufale vydechl.

„Ty to nevzdáš, že ne?“ ujistil se a ona zavrtěla hlavou. Eldarn si povzddechl. „Tak zjistí, jak se dá sehnat co největší množství čistých duší. Nebo zkus najít nějaký léky, lektvary, cokoli. Ale ty se do toho nijak nevměšuj. Jen hledej informace, rozumíš mi?“ řekl a ona přikývla.

„Darren je chemik, má spoustu lektvarů, potřebuješ něco konkrétního?“ zeptala se a Eldarn se polekal.

„Alysso, ne, že mu budeš kvůli Wadovi něco brát, to není pasivní pomoc,“ upozornil ji.

„Neboj se, použila bych to jenom pro studijní účely,“ pousmála se.

„Najdi si v knihovně knihu duševní magie a hledej cokoli, co by mohlo pomoci. A nenápadně. Ale ty se do toho nijak víc nemíchej, myslím to vážně,“ dodal a chytl jí za ruku. Jejich ruce při kontaktu fialově zajiskřily.

„Půjčil jsi mi trochu moci?“ podivila se a on přikývl. Měl jí víc než ona. Od Wada i od Anomaris.

„Vrať se na hrad. Hned!“ řekl a ona tedy zmizela. Eldarn se otočil na Wada a odešel na chvíli za Anomaris. Wade sebou pořád škubal, není divu, zdálo se mu totiž o všem možným děsivým, protože ho temná Ay mučila všelijakými prostředky, aby se jí podvolil. Ale kdepak Wade, měl tvrdou skořáčku.

„Budeš chtít zažít zase něco příjemného po tom všem. Už je ta chvíle?“ zeptala se ho a políbila ho na krku. Neustále ho obližovala a motala se kolem něj. On byl stále svázaný jejím stínem na židli v nekonečném tmavém prostoru a čekal, až ta noční můra skončí, jenomže vytrvalost Temnoty stáhnout svého čaroděje do temnoty neznala hranic.

„Hm, možná ještě není ta správná chvíle. Chce to víc hrůzy a děsu. Víc strachu a bolesti a větší deprese a výčitky, abys po mě zase zatoužil. Tak jdeme na to, Wade Shadowwalkere?“ usmála se na něj.

„Je to jenom iluze. Nic se tím nezmění, když se necháš utěšovat Temnotou. Na chvíli to poleví, ale pak to bude ještě horší. Nehleď na to, že ztratíš duši...“ drmolil a ona se smála. Pořád na sobě měla podobu Sárý a nejrůznějšími způsoby na sebe u Wada přitahovala pozornost.

Potom popadla nůž, který kdysi Sáře daroval a zabodla se s ním přímo do srdce. Wade vytrčel oči. „Je to jenom iluze, není to doopravdická Sára. Ta je v pořádku doma...“ šeptal si pro sebe, zatímco se díval stranou, aby neviděl tuhle Sárú krváčet.

Jeho Temnota se celá od krve zvedla, jako by jí nic nebolelo a šla rovnou k němu. Chytl ho za bradu a trhnutím ho přiměla se na ní podívat. „Nevíš co se děje se Sárrou teď. Klidně se může hádat s Darrenem po tom všem co se stalo. Klidně jí teď může ublížit, protože je na ní našťovaný. Za to, že miluje tebe,“ pokračovala.

„Drž hubu!!“ ječel na ní hystericky a ona se pousmála.

„Jak jsi dokázal něco takovýho říct mě, Wade? Mě Sáře,“ prohlásila a zatvářila se smutně a rozplakala se. Wade se zatvářil zničeně. Slyšet a vidět Sáru plakat mu drásalo srdce, i když to nebyla ona. Už toho měl prostě jen dost a byl vyčerpaný. A nemohl škemrat, aby přestala, protože o to víc by přidala, a tak se snažil nemyslet. Díval se na ní, jako by byla průhledná a snažil se nic nevnímat.

„Já tě miluju, Wade. Nejvíc na světě a dostanu tě z té temnoty, i kdybych měla Darrena zradit. Jsi moje všechno,“ pokračovala a Wade úplně zkameněl a začal si do rukou zarývat vlastní nehty, aby se z téhle podivné reality vysoukal. A poslouchal jen její hlas, jak říká:

„Já tě miluju, Wade. Nejvíc na světě...“ A říkal si, že právě proto musí být silný. Nechce, aby udělala kvůli němu nějakou blbost. Musí být statečný a co nejdřív se z toho dostat, aby jí mohl ukázat, že je v pořádku.

„Wade!! Probud' se,“ volal na něj Eldarn a trásl s ním. Wade otevřel oči. Byl to boj, ale podařilo se mu se z toho snu probudit. Probudil se a viděl konečně místnost. Ložnici ve svém sídle.

„Já jsem vzhůru? Jako vážně vzhůru?“ zeptal se a Eldarn přikývl. Temnota s podobou Sáry si stoupla vedle Eldarna a přehodila mu ruku kolem ramen.

„Ani nevíš, jak jsme rádi, že jsi vzhůru, Wade. Tolik jsme se o tebe báli,“ řekla a přiložila mu ruku na čelo. Wade se spokojeně pousmál a Sáru objal. Ani mu nepřišlo zvláštní, že je Sára u něj doma.

V tom se do ložnice, ve které byli připlazil oknem obrovský had dlouhý přes dva metry. Měl hlavu velkou jako míč, barvu temně zelenou a plazil se Sáře kolem nohy. Šplhal výš až se jí omotal kolem pasu. Wade nevěděl co má říct. „Pomoc had!“ křičela Sára. Wade se snažil z ní hada sundat, Eldarn uskočil a had se kolem ní pořád utahoval a syčel. „Pomoz mi, Wade!“ plakala.

„Pomůžu. Nehýbej se, zabiju ho,“ zašeptal a natáhl se pro dýku, kterou měl vždycky na nočním stolku u postele. Sejmul z ní ochranné pouzdro a vrazil jí hadovi přímo do hlavy. Ten okamžitě zemřel, ale když se na něj Wade podíval, dýka byla zabodnutá skrze hada v Sářině srdci. Eldarn si šokem přikrýval ústa a Sáře vytryskla krev z pusy.

„Pane bože!“ vřeštěl Wade šokovaně. „Sáruško...“ zasípal a rozplakal se. „Sáruško, lásko...“ řekl a pevně jí objal, když se mu mrtvá zhroutila rovnou do náruče.

„Zabils jí!“ procedil Eldarn a Wade nebyl schopný nic říct. Vůbec ničemu nerozuměl a navíc byl zoufalý z toho, co provedl. Potom se Sára zvedla jako by se nic nestalo a usmála se na něj. Had zmizel stejně jako Eldarn.

„Už jsem se bála, že jsem mrtvá,“ zacylila se a Wade na ní vyjeveně zíral. Pak jí objal a cítil obrovskou úlevu. „Jsi šťastný, Wade?“ zeptala se ho a on přikývnul.

„Ani nevíš jak moc,“ odpověděl.

„Tak mi dej pusku,“ zašeptala a on se k ní naklonil, že jí políbí, ale pak si uvědomil, že to je stále jenom iluze a že ten, koho objímá je jeho Temnota a že on jí nesmí políbit.

„Nesahej na mě! Vůbec se mě nedotýkej, ty špinavá děvko!“ zakřičel a probudil se.

„Wade!“ vykřikl Eldarn zaskočeně a hned se k němu seběhnul.

„Eldarne?“ usmál se a pevně ho objal. „Eldarne. Tak strašně rád tě vidím. Pane bože...“ šeptal a držel se ho jako klíště. „Nenech mě usnout. Nesmíš mě nechat usnout. Už nikdy nechci spát, rozumíš mi?“ bombardoval ho příkazy a on přikývl.

„Neboj se, Wade. Už to bude dobrý,“ šeptal, zatímco ho stále objímal.

„Ehm... nechceš mě už pustit? Nemůžu dýchat,“ upozornil ho a Eldarn se od něj odtáhnul.

„Promiň,“ zakuňkal rozpačitě. „Jak se cítíš?“ zeptal se.

„Ani si nedokážeš představit, jaký je to peklo. Je to skoro horší než Paynovo krystal, kde mimochodem byla taky,“ objasnil a Eldarn přikývl. Pak se rozhlížel po pokoji, jako by hledal toho hada.

„Co je?“ divil se Eldarn.

„Nic. Všechno dobrý. Jak poznám, že jsem vzhůru?“ zeptal se ho a Eldarn pokrčil rameny.

„Možná tak, že bych ti mohl zase dát pusu a...“ začal, ale Wade mu skočil do řeči.

„Na to rovnou zapomeň!“ syknul a Eldarn se pousmál. Věděl, že takhle bude reagovat.

„Byla za tebou Alyssa,“ prohlásil hned na to a Wade ztuhnul.

„Cože? A proč?“ divil se a otřel si pot z čela hřbetem ruky.

„Chtěla by ti pomoci. Nabízela svojí část duše,“ řekl a Wade zavrtěl hlavou.

„Doufám, že nebude tak blbá, aby se do toho míchala. Řekl jsi doufám, že...“ začal, ale Eldarn ho přerušil.

„Řekl, ale podle mě, jestli se honem rychle neuzdravíš, udělá nějakou blbost a to nemluvím o Sáře, která se z toho zhroutí. Musíš něco vymyslet, Wade,“ naléhal.

„Mám z mozku kaši, Eldarne. Nejsem schopnej ani rozeznat realitu od iluze a chceš po mě, abych přemýšlel? Tak jím zalži. Něco si vymysli, nesmíš dovolit, aby se kvůli mně takhle trápily. Ani jedna,“ řekl.

„Když vynechám Sárú a budeme řešit jen ten fakt, že Alyssa něco provede, aby ti pomohla, bojíš se víc o sebe, nebo o ní?“ zeptal se a Wade se na chvilku zamyslel.

„Jasně, že nechci, aby se jí něco stalo. Mám jí rád. Ale nech si to pro sebe. Nicméně, kdyby se do toho nějak zamotala, mohlo by to dost ošklivě ohrozit i mě. Takže se do toho míchat nesmí. Zaříd' to! Běž,“ poručil mu a vyslal ho pryč.

„A ty? Nenechám tě tu samotnýho,“ řekl a díval se na něj empaticky.

„Budu v pohodě, odmítám ležet! Jdu za Anomaris,“ řekl a vstal z postele jako by byl úplně v pořádku. Podlomila se mu kolena a zavrával. „Ty vole, to je síla. Slibuju, že až se z toho dostanu, už si nikdy nebudu hrát s Temnotou,“ řekl a otevřel dveře do zhasnuté chodby.

„Wade, možná bych tě mel podepřít, ne?“ navrhnul pohotově.

„Nejsem žádněj chcípák, Eldarne. Běž dělat co máš!“ poručil mu a odešel. Eldarn opožděně přikývl.

Bylo půl 4. ráno a Sára stále nemohla spát. Pročítala si tu knihu, o které Wade mluvil.

Vymítání ďábla od Neoli Armeninové.

Snažíme-li se vymýtit temnotu ze svého srdce, musíme na to jít s úplně jinou taktikou, než když se jedná o temnotu v duši. Jednu věc přece mají společnou a to tu, že obojí i temnota v duši i temnota na srdci ovládá hlavu, ale na úplně jiném principu.

Temnota v duši vytváří v hlavě iluze a většinou stahuje dotýčného hlouběji do temnoty, zatímco temnota v srdci, v hlavě vytváří obraz rozumu, kdy se naopak snaží z té agonie

dotyčného vytáhnout. Otázka tedy zní, jak dobře se dokáže dotyčný bránit temnotě ve své hlavě?

V každém případě ať se jedná o temnotu v srdci, nebo o temnotu v duši, sklony dotyčného k prohloubení temnoty jsou v obou případech mnohdy silnější. Dalo by se říct, že rada nad zlato zní: **Při temnotě v duši, nikdy neposlouchejte svou hlavu, ale srdce. A při temnotě v srdci, nikdy neposlouchejte své srdce, ale svou hlavu.**

Taky platí obecné pravidlo: **Pokud cítíš silnou nejistotu, či dokonce nutkání něco nedělat, raději to nedělej. A pokud cítíš silné nutkání něco udělat a jistotu, že to bude perfektní, tak to taky nedělej.**

Rozum je vždy silnější než srdce. Není to tak, že řídit se srdcem by mělo být špatné, ale faktem je, že řízením se rozumem, se nikdy nedá nic pokazit. Jedinou nevýhodou je ovšem to, že často můžeme přijít o skvělé příležitosti ze strachu riskovat. Ale i zde rozum řídí, zda je vhodné riskovat či nikoli. A to je rozhodně něco k zamyšlení, že?

Bylo to vážně něco. Není divu, že ta kniha nadchla někoho jako byl Wade Shadowwalker. Bylo to komplikované a s velkou spoustou otázek k zamyšlení. A taky to bylo celkem aktuální téma jich obou. Nicméně každý z nich měl opačný problém.

Sára si povzddechla. „Jestli jsi moje temnota v srdci, Wade, pak tě nechci nikdy vypudit. Nicméně ty se toho snaž zbavit, ať můžeme být zase spolu,“ procedila.

I have no illusions

☆ Nedělám si iluze ☆

Sára byla u mě. Pomalu už končily prázdniny a my jsme si zvykaly na to, že budeme zase celý rok jen spolu a bez Darrena. Už jsme pár týdnů s Darrenem bydleli v našem novém domě a byla to paráda.

Byl to ohromný dům, jen to nebyl palác jako bylo sídlo Shadowwalkerů. Darren myslel na Sáru i na svou spřízněnku, a tak měly obě v domě svůj pokoj. Protože byly obě z lidského světa, tak aby měly v Derionu kde bydlet.

Darren byl v tomhle strašně skvělý, ale nebyl z toho nadšený, že s námi bude Alyssa. Od té doby, co se dozvěděl, že je stále zamilovaná do Wada a nebyl si jistý tím, že by ho za něj nevyměnila, vyčítal si, že z ní udělal svou spřízněnku. Nejednou přemýšlel nad tím, že jí odvolá. Ale bál se, že by si jí tím pošťoval proti sobě a Wadovi přímo do náruče. Věděla toho dle jeho slov až příliš.

Odvolání byla jen formalita, nicméně to neznamenalalo, že by to kouzlo šlo doopravdy nějak zrušit. Pouze smrtí, nebo tesákem na jedno použití, jehož kouzlo už bylo provedeno dle úmluvy s jeho majitelkou. Nicméně to nefungovalo kvůli jinému kouzlu, protože Wade s Eldarnem jsou stále spřízněnci. Což jsem nechápala, ale Estrella nám to vysvětlila.

Prý za to může velká láska mezi Eldarnem a Wadem Shadowwalkerem. Ne nutně romantická láska, ale silné pouto mezi dvěma přáteli na život a na smrt. A to mě překvapilo, protože to mezi nimi začínalo poněkud... vášnivě.

Řekla bych, že Shadowwalkera bude jednou poslouchat i smrt, protože mu vždycky všechno nakonec vyjde podle plánů, i když selže. Všichni ho milují, touží po něm, obdivují ho, zobají mu z ruky, zachraňují život a starají se o něj, ačkoli se na něj zlobí a jsou nebo by měli být proti němu.

Trochu se bojím, a zvlášť když vím, jak na tom je Sára s Alyssou a jak jsem na tom já s jeho stínem na duši. A hlavně taky mě stresuje to, jak jsme se dohodli s Darrenem minulý rok. Dohodli jsme se, že budeme vládnout Derionu – my Paynovi a že použijeme Wadovu taktiku, jak toho dosáhnout.

Seděli jsme náhodně rozmístění v naší ložnici. Já jsem byla s Darrenem na posteli, Alyssa byla na gauči naproti a Sára se rozplácla na koberec jako obvykle. „Dlouho jsem neviděla Estrellu,“ zmínila jsem, Sára přikývla a Darren se do široka pousmál.

„Jak pak by jo, je pořád někde se svým přítelem. Už u něj dokonce i bydlí,“ vyžvanil a Sára sebou trhla.

„Má přítele?“ podivila jsem se ale hlavně tomu, že o tom věděl dřív než ona.

„Jo, Elwina Soultona. Nezavře o něm pusou,“ křenil se.

„Překvapuje mě, že to víš dřív než Sára,“ zmínila jsem ještě a on se zaculil.

„Jsem její milované bráška, říká mi skoro všechno,“ prohlásil.

„S Arethou takovej vztah nemáš. Nestydíš se trochu?“ procedila Sára a Darren zavrtěl hlavou.

„Není proč. Aretha mě nikdy nechtěla ve svém životě. Lezli jsme si na nervy a je spokojená na jiný škole než jsem já. Zato Estrella mě zbožňuje. Tak jako kdysi

milovala Wada. Hádám, že jsem dostal i jeho lásku," objasnil pyšně a já jen zavrtěla hlavou.

„Bereš jí jako dceru," rýpla jsem do něj a Sára vyprskla smíchy. Darrenovi se vytratil úsměv z tváře.

„No dovol. To bys jí tak musela brát taky, nemanželský děti si nedělám," prohlásil a pak jsme se všichni otočili na Alyssu, která otočila stránku časopisu a tím udělala rušivý zvuk do ticha.

„Co je?" zeptala se a zvedla k nám oči.

„Nic," opáčil suše Darren a zvedl se z postele, aby se trochu protáhl. „Vstávej, jdeme pracovat. Ještě jsi nedodělala ten lektvar a neroztřídila přísady," zpražil jí a my se Sárrou si jen vyměnily pohledy. Byl na ní přísný.

„Pa, zlato, večer si dáme společnou vanu," zašeptal mi do ucha, a než odešel, mi dal mokrou pusou na rty. Ani jsem nestačila otevřít pusu a už byli s Alyssou pryč z pokoje. Sára se na mě zaculila.

„Co?" zeptala jsem se.

„Vanu, jo?" zopakovala.

„Co? Je na tom něco špatného, že chci být s manželem jednou za čas... ve vaně?" zeptala jsem se a ona zavrtěla hlavou.

„Ne, vůbec ne. Taky bych si nejspíš měla pořídit manžela, společná vana mi fakt chybí," prohlásila. Jen jsem zarytě mlčela. Od toho posledního rozchodu s Wadem byla úplně jiná a já nevěděla, jak se k ní chovat.

„Neboj, Ay, můžeš vyslovit jeho jméno i se zeptat na to, na co se chceš zeptat," prohlásila a natáhla se na záda.

„Chtěla jsem se jenom zeptat, jestli ti chybí jen to, nebo on," upřesnila jsem a ona se začala smát.

„Na toho deriona už vůbec nemyslím. Wade je pro mě mrtvej. Nechci ho ani kdyby teď byl nezadaný a já derionka. Ani za nic. Jsem ráda, že je naživu, ale víc už o něm vědět nemusím. Ať si dělá co chce," objasnila.

„Takže ti chybí jenom mužská náruč?" ujišťovala jsem se, že jsem to pochopila správně a ona se jen usklíbla.

„Kdo říkal, že mi chybí náruč?" řekla a zvedla se ze země míříc si to ke dveřím. No pochopila jsem to. Dalších otázek už nebylo třeba. Vyhoupla jsem se z postele a následovala jsem ji.

„A máš někoho vyhlídnutého?" vyzvídala jsem cestou ze schodů.

„Ty jsi nějak zvědavá, Ay. Uklidni se, bych tě kdybych řekla, že jo?" odpověděla mi otázkou.

„Tak napůl," řekla jsem, ona se zasmála a seskočila ze třetího schodu jako by měla ADHD.

„Líbí se mi Wadův kámoš z kapely," prozradila a já okamžitě ztuhla.

„No tak ne. Neuklidni mě to ani trochu, spíš... zbláznila ses? Tohle není nejlepší nápad, Sáro," zmínila jsem a ona vyprskla smíchy.

„Dělám si srandu jenom jsem chtěla vidět přesně tenhle výraz. Vypadáš jak moje starostlivá máti. Od doby, co jsi vdaná jsi ještě upjatější než dřív. Teda ne upjatá jako

kdysi, ale tak nějak zodpovědnější, jak kdybych byla já tvoje dcera. Já jsem v pohodě. Ty se hlavně soustřeď na svoje problémy s Wadem, máš jich plnou hlavu," rýpla si a odešla vyžírat spíží. *Au, hádám, že tohle teď budu mít na talíři dlouho.*

Zastavila jsem se na chodbě a zamyslela jsem se nad dnešním zážitkem ve snu s Temnotou. Bylo to intenzivní. Pořád se mě snažil svádět, ale tak zvláštně. Ne, že by mi tancoval striptýz, to by na mě ani nezabralo, ale věděl jak na mě, aby mě zaujal a zmátl. Začínala jsem se bát usínat, ale naštěstí jsem měla Dharnalen, která mě zatím vždycky vzbudila.

Wade si četl na lehátku u jejich rybníka, zatímco Anomaris seděla vedle něj pod slunečníkem a mazala se opalovacím krémem. Eldarn si něco čmáral do sešitu už dobrou hodinu. Wade zaklapl knížku a odložil ji vedle sebe do trávy. Pak se naklonil Eldarnovi přes rameno a chvilku zkoumal co dělá.

„To vypadá dobře, ale máš tam chyby. Ukaž," řekl, vytrhl mu papíry z ruky a pečlivě to zkoumal. Eldarn ani nepípnul, nechal ho se zmocnit jeho zápisků z fyziky, protože Wade v tom byl bezkonkurenčně nejlepší a bylo to jen k jeho dobru, aby mu to opravil a vysvětlil. Je celkem něco přimět ho, aby si na někoho udělal čas, takže si toho vážil.

Taky na něj koukal, jak počítá a tvářil se zamyšleně. Wade si toho ani nevšiml, soustředil se na fyziku. „Už víš na co se zaměříš? Bude to jaderka, nebo teoretika?“ zeptal se ho, zatímco mu podával zpátky opravené poznámky do ruky. Eldarn pokrčil rameny.

„Já nevím. Baví mě jako tebe obojí," odpověděl a Anomaris protočila očima.

„Co kdybyste vy dva špti měli taky nějaký život?" rýpla si. Obdivovala Wada za to, co uměl a přitahovalo jí, že byl génius ve svém oboru, ale štvalo jí, že se soustředí hlavně jen na to a ne na normální věci.

Wade se pousmál. „Vždyť já mám normální život. Nemůžu za to, že mě nebaví nic nedělat jako tebe. Jsi sice chytrá a tvůj mozek mě bere, ale necháváš ho pomalu chřipat," rýpnul do ní.

„No dovol! Já mám spoustu jiný práce, než se jenom učit. Taky jsem ze školy celkem dlouho venku a dovol, abych ti připomněla, že vychovávám tvoje děti," opáčila. Wade už nic neříkal a podíval se zpátky na Eldarna.

„To chápu, taky dělám obojí, protože jsem si nemohl vybrat. Ale pro tebe by bylo lepší, kdybys měl jen jeden obor. Věř mi," poradil mu a on přikývl. Anomaris protočila panenkami a zase si začala dělat svoje.

„Já ti věřím," usmál se Eldarn. „A co by sis vybral ty? K čemu se přikláníš víc?" vyzvídal. Wade se na něj překvapeně podíval.

„Kdybych se k něčemu přikláněl víc, nebral bych si obojí, trubko. Ale tobě jde víc jaderka," odpověděl a zase sahal po knize, na níž bylo velkým zlatým písmem napsáno: *Oddechovka pro veterány, aneb vyhraná bitva s Temnotou neznamená vítězství.*

Eldarn se podíval na to, co mu tam Wade opravil. „Proč je tohle špatné?" zeptal se ho a podstrčil mu papír před obličej, ukazujíc prstem na jeho vědeckou poznámku,

kteřou nedokázal rozluštit. „Není to špatně, jen to nevypadá jako Omega,“ dodal a zase se začel do své knihy. Eldarn se chěl zeptat i na další věci, ale trochu se Wada bál vyrušit.

Wade se ale najednou zvedl a šel pryč. Eldarn s Anomaris si jen vyměnili pohledy a ona se pak uložila již natřená krémem pokojně na deku. Eldarn se za Wadem ohlédl a potlačil nutkání se za ním rozběhnout a zeptat se, co ho trápí. Věděl, že z devadesáti procent by mu stejně nic neřekl. A tak se dal zase do počítání. Poslední dobou za ním běhal jako pesek.

Byla to naše poslední společná noc před tím, než se Sárrou opustíme na deset měsíců. Derion a my jsme se s Darrenem loučili jak jinak než v posteli. Už jsme se dneska sice milovali, ale já se ho nemohla nabažit. Byl tak roztomilý a nejspíš ta vidina toho, že ho dlouho nevidím mě nervovala a já měla nutkání si ho pořádně užít do zásoby.

„Asi se zblázním,“ zašeptala jsem mu do kůže a vtiskla jsem mu na to místo malý polibek.

„Já taky, být s Wadem a s Alyssou celý rok bude strašný, a zvlášť když tu nebudete vy dvě,“ opáčil a přitulil se ke mně.

„Vážně je tak příšerná?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Je to s ní k nevydržení. Fakt a to mám svatou trpělivost. Nejradši bych jí někam odčaroval stejně tak jako Wada, ale každého zvlášť,“ prohlásil a já se zasmála a začala jsem mu jemně kroužit prstem po hrudi. On se mi na ten prst jen podíval a sledoval ho, jak s ním mířím níž a níž po jeho pevném břiše a ještě níž.

„Už jsi mě dneska vyždímala, zlato. Pojď si radši zahrát karty,“ prohlásil a já na něj vyjeveně zírala.

„Cože? Karty? Na naší poslední noc? Teď použiju tvoji větu, kterou jsi mi řekl hned, co jsme se vzali. Tvrdil jsi, že mi není manželský sex už dost dobrý a že už to nechci tak často a podobné bláboly. Třeba, že neplním manželský...“ pokračovala jsem, ale přerušil mě malým úsměvem.

„A je ti náš manželský sex dost dobrý?“ zeptal se s přimhouřenýma očima.

„Mě jo, tobě?“ zeptala jsem se a on se zase jen pousmál a stáhl si mě k sobě na klín.

„Jasně, že jo. Hladovou tě nenechám, když teda o mě tolik stojíš,“ zašeptal mi do ucha a já se culila, protože to lechtalo.

„Spíš když už tobě stojí,“ prohlásila jsem.

„Paynová...“ oslovil mě se smíchem ve tváři a začal mě líbat.

„Co je, Payne? Je to pravda, jinak bys spíš chěl hrát karty,“ rýpala jsem do něj a on nade mnou jen zavrtěl hlavou a zvažněl. I jeho polibky se prohloubily a on si u toho ze sebe stahoval boxerky. Možná jsem to přehnala. Ještě nikdy mi neřekl ne. Nemůžu si stěžovat.

Sára s Alyssou se setkaly v kuchyni, aby si nandaly večeři, kterou jsem vařila. Ani jedna nechtěla být ve svém pokoji, aby nemusely poslouchat naše švitoření. Nicméně být spolu je taky moc nebavilo. Ale neměly kam utéct, jejich pokoje byly stěnami

nalepené na naší ložnici a obývací byl propojený s kuchyní. A venku bylo takové dusno, že by se tam udusily, a tak se rozhodly to chvíli mlčky přečkat.

„Tak co už víš na čí straně jsi?“ rýpla do ní Sára. Alyssa se nafoukla.

„Já to vždycky věděla a ty?“ vrátila jí to. Sára na ní hodila bodavý pohled a zuřivě motala špagety na vidličku. „Nemáš mi co vyčítat,“ prohlásila a Sára se ironicky zasmála.

„Ale mám,“ opravila ji. „Nejsi si jistá ani teď a jenom nás všechny taháš za nos. Ale na mě to neplatí. Nevěřím ti ani slovo,“ dodala. Alyssa zmlkla a zamyslela se.

„Co kdyby jsme se prostě usmířily?“ navrhla Alyssa po chvilce hlučného ticha. Sára vyprskla smíchy.

„Seš normální? To nejde. Nesnáším tě ještě víc než Anomaris, a to je co říct,“ objasnila a zvedla se, že jde do svého pokoje, aby s ní nemusela už dál být ve stejné místnosti.

Na schodech se zastavila a podívala se na Alyssu, která jí taky doprovázela očima. „Leda že bys mi dala nějaký důkaz. Něco, podle čeho bych si byla jistá, že jsi se Shadowwalkerem skončila,“ prohlásila a Alyssa se na ní nechápavě podívala.

„Důkaz?“ zopakovala překvapeně.

„Jo. Něco na něj práskni. Něco, co víte jen vy dva a on nechce, aby to kdokoli věděl,“ objasnila a Alyssa na ní vyjeveně zírala. Taky přemýšlela, jestli něco takového vůbec je, ale k ničemu se neměla. „No nic, takže jsme tam, kde jsme skončily,“ řekla. „U nenávisti,“ usmála se a odešla nahoru.

„Počkej!“ křikla na ní. Sára se zastavila a popošla o dva schody níž. „Jde o to, že já asi nic takovýho nemám. On mi žádný svoje tajnosti nesvěřoval. Copak ho neznáš?“ řekla a v Sáře hrklo. Zнала ho a dobře a ta mrcha jí připomněla, že ho zná dobře taky a to se jí nelíbilo.

„Zapomeň na to. Nevěřím ti a nikdy nebudu. A nesnáším tě a nikdy nepřestanu,“ dodala a zase šla nahoru.

„Počkej. Tak já ti řeknu moje tajemství, který se týká Wada. Výměnou za to, že si budeme důvěřovat,“ prohlásila, Sára potlačila výsměch a přikývla. Byla totiž zvědavá a Alyssa byla občas strašně pitomá a naivní.

„Když měl temnotu v duši, tak jsem za ním byla,“ přiznala a Sára ztuhla. Takové přiznání tedy nečekala. Vždyť mluvila se svou sokyní. Alyssa se jí podívala do očí a pak do země.

„Jak jako, že jsi za ním byla?“ zeptala se Sára zcela šokovaně.

„Prostě jsem za ním byla. Měla jsem o něj strach a nevydržela jsem to. Musela jsem ho vidět. Jak je na tom a tak,“ řekla a Sára si povzdechla. Tohle nečekala, že řekne ani ve snu.

„A on o tom ví?“ zeptala se Sára vzápětí. Alyssa zavrtěla hlavou.

„Spal,“ odpověděla Alyssa.

Sára na tom byla tenkrát stejně, ale neodvážila se za ním jít. Teď na ní zase žárlila a taky na to, že by se to Wade mohl dozvědět a případně, že by je to spolu mohlo sblížit. Protože to ona ho do temnoty dostala a ani se v jeho očích nezajímala, jak na tom je. Na rozdíl od Alyssy, která za ním byla.

„A jak na tom byl?“ vyzvídala Sára.

„Špatně. Vypadal na umření,“ odpověděla Alyssa a Sára se zatvářila smutně.

„A pak? Jsi odešla?“ pokračovala ve výslechu. Alyssa mlčela příliš dlouho, aby se to Sáře nezdálo podezřelé. „Vysyp to!“ sykla na ní podrážděně. Někdy ty dvě byly na nože. Alyssa zavrtěla hlavou a dala si na čas s odpovědí.

„Nemůžu, Darren by mě zabil,“ řekla nakonec a Sára se pousmála.

„Když mi to řekneš a on se to dozví, budu tě hájit. Ale vyklop to. Jinak tě zabije už tuplem,“ řekla a Alyssa tedy přikývla a zhluboka se nadechla. Nejspíš to nebylo jednoduché něco takového někomu říct. Kdybych měla Sáře já říct, že jsem něco měla s Wadem, zabila by mě.

„Potkala jsem Eldarna a nabídla jsem mu, že Wadovi pomůžu,“ přiznala a čekala, až Sáře dojde, co tím myslí.

„Cože? Nabídla jsi mu svoji duši? Doufám pro tvoje vlastní dobro, že jsi to neudělala,“ křikla na ní a pak se ztišila, když si uvědomila, že bychom je s Darrenem mohli slyšet. Alyssa zavrtěla hlavou a Sára si oddechla. „No a co bylo pak?“ tahala z ní.

„Eldarn mi to rozmluvil. Věděla jsem sama, že je to blbej nápad, ale hrozně jsem se o něj bála.“ Sára jí skočila do řeči.

„Dobrý to vynech!“ zpražila jí a Alyssa pokračovala.

„Pomohla jsem s hledáním všemožných kouzel a tak. Pomohla jsem ho z toho dostat, ale pasivně,“ přiznala, a to Sáru doslova šokovalo. Věděla, že pro Wada kromě lásky, pomsty a touze po moci není silnější pohon, než když má pocit, že někomu něco dluží. A jestli mu zachránila duši, bude jí vděčný a ani si nechtěla představit, jak ochotně jí to bude chtít vrátit.

„A pak že víš, na čí straně jsi,“ prohodila sklesle Sára a sedla si na schody. Alyssa se na ní jen podívala.

„Nejde o stranu, Sáro, a ty to víš,“ řekla a pak bylo ticho. „Necháš si to pro sebe, nebo to půjdeš vyžvanit Darrenovi? Protože, jestli mu to řekneš...“ začala a Sára zavrtěla hlavou a zamyslela se.

Věděla moc dobře co se stane, když to Darrenovi řekne. Věděla, že v takovém případě Alyssu hned odvolá z pozice své spřízněné duše a bude tak naštvaný, že by to mohlo přinést víc škody než užítku.

A hlavně Sára taky věděla, že dokud bude Alyssa Darrenova spřízněná duše, nebude lézt za Wadem. Ale mít před Darrenem takové tajemství, když je jeho nejlepší kamarádka, není ani trochu dobrá věc. A pak tu byla Estrella, která uměla číst myšlenky a já – její další nejlepší kamarádka.

„Řekneš mu to sama, jestli chceš zůstat jeho spřízněnka, a jestli si chceš získat moji důvěru a respekt. Pak se s tebou usmírím a odpustím ti, že jsi spala s mým klukem,“ řekla a podívala se na ní. „S oběma mýma klukama,“ opravila se.

„Ale když mu to řeknu, tak mě odvolá,“ řekla Alyssa sklesle a Sára přikývla.

„Možná. Ale já se za tebe přimluvím,“ pousmála se. Alyssa svěsila hlavu až jí její dlouhé hnědé vlasy sklouzly z ramen.

„Alyso, popravdě,“ začala Sára a podívala se jí do očí. „Na čí straně jsi?“ zeptala se znovu.

„Na vaší. Nikdy jsem neodpustila Wadovi, co Darrenovi provedl. Ale nemůžu si pomoci, mám ho ráda a nechci, aby se mu něco stalo. I když si to zaslouží, nechci, aby...“ rozplakala se. Sára byla její otevřeností naprosto šokovaná.

„To já taky nechci,“ zašeptala smutně Sára. „A co kdyby jsme na to byly dvě?“ navrhla a Alyssa na ní vyjeveně zírala až jí snad i ty slzy zaschly. „Chci tím říct. Ay s Darrenem mají svoje plány proti němu a Wade zase svoje. A my máme stejný problémy, budeme je podporovat a říkat jim všechno, co víme, ale budeme v tom spolu, protože si rozumíme,“ řekla a Alyssa pokrčila rameny.

„Myslíš jako, že by jsme se sobě navzájem svěřovaly, abychom si ulehčily od těch emocí, co k němu cítíme? Aniž by jsme tím obtěžovaly Darrena s Ay?“ ujistila se, jestli tomu dobře porozuměla a Sára přikývla.

„Mír?“ zeptala se a podala jí skrze tyčky u schodiště ruku. Alyssa se zvedla z gauče a rukou jí potřásla.

„Mír,“ usmála se na ní.

„Ale musíš mu to říct, jinak jestli se to dozví sám, tak bude zle,“ připomněla Sára.

„V podstatě jsem nic tak zásadního neudělala,“ objasnila, ale Sára na ní hodila bodavý pohled. „Tak jo. A slibuješ, že se mě zastaneš?“ zeptala se a Sára přikývla.

„Chceš na to kouzlo?“ zeptala se a Alyssa přikývla. Sára zakroutila očima a na dlaň si nakreslila malou runu, kterou se naučila za ta léta na hodinách runomaleb. Byla to runa dohody. Jakási pečeť, která se používala při čarodějných úmluvách.

Kdykoli se slib, nebo úmluva porušila, runa už na dlani zůstala ve formě černé jizvy navždy. S takovým čarodějem už nikdy nechtěl mít nikdo nic společného, a proto to byla spolehlivá metoda, jak někomu začít důvěřovat.

Wade stál uprostřed svého starého pokoje, který si nechal na památku tak, jak byl. Trávil v něm svoje nejkrásnější chvíle se Sárou, nechtěl se ho zbavovat, ačkoli už byl dospělý a měl ženu, se kterou spal v ložnici. Nicméně v sídle bylo místností milion, takže si mohl dovolit nechat si svůj pokoj jen tak z nostalgie.

Pravdou je, že do toho pokoje už jen tak nechodil. Byl tam od svatby prvně. A když za sebou zamkl a porozhlídl se kolem, cítil takový podivný adrenalin a nervozitu. Směsici příjemných i nepříjemných pocitů. Jako by dělal něco zakázaného. Potom se natáhl ke stolu, kde ležel jeho zápisník na písničky, které už taky dlouho

neskládal. Rychle ho prolistroval, popadl pero a posadil se i s tím na postel. A pak začal psát, jako by věděl co.

*Ležím v posteli a vrtá mi hlavou,
jak to, že jsem spadl zase na dno,
Mám pocit, že zešlím, poznal jsem sebe a svoje zlo*

*Přemýšlím a zírám do stropu,
Chvilu, kdy jsem měl všechno jsou v trapu,
Teď dělám pořád jednu a tu stejnou chybu dokola,
a čekám až si mě k sobě Satan povolá*

*Kolem mě leží kusy mého svědomí jak okvětní lístky z růže,
kterého jsem se chtěl zbavit jako had kůže,
Vím, že jsem měl udělat víc,
a někdy zase raději vůbec nic
Celý život jsem jen bůhví proč bojoval,
se špatným se spolčoval,
a teď jsem vyčerpaný a nevím na čí straně jsem,
Je to marný, hádám, že jsem proti všem...*

Wade odložil vedle sebe zápisník i s perem a otřel si z očí slzy. Pak se podíval na to, co napsal, papír ze zápisníku zmuchlal a agresivně zahodil do rohu místnosti. Zlobil se na sebe za to, jak to všechno je. A nepřál si nic jiného, než s tím vším skoncovat, ale neodpustil by si, kdyby se toho snu, stát se králem a být nejmocnějším derionem v Derionu po tom všem a těsně před cílem vzdal.

Už zkrátka nemohl přestat, musel dokončit co začal, i kdyby ho to mělo stát všechno. Znovu posunul své hranice tak, že v podmínce pro to nepokračovat byly jen životy jeho dětí, ženy a Sáry. To ostatní úplně vypustil. Na nějaký slib, který kdysi Sáře dal úplně z vysoka kašlal. Tedy musel, aniž by se mu to líbilo. Protože dosud nevymyslel, jak se dostat k moci Srdce Derionu, aniž by naší rodinku nevymazal z povrchu derionského. A Sáru už definitivně ztratil, tak co na tom záleží?

Sára ovšem neměla ani potuchy o tom, že to Wade nevymyslel a že to s nimi vzdal. Pořád pevně věřila tomu, že na té následující stránce jeho zápisníku, kam se kvůli Eldarnovi nestihla podívat, je jeho plán, jak získat po čem celý život touží, aniž by porušil svůj slib.

A taky doufala, že to, co řekl při jejich rozchodu nemyslel vážně. Věřila tomu proto, protože Wade nikdy neporušil jediný slib, který jí dal. Nikdy. A tak si nechtěla připustit, že by s tím někdy vůbec začínal. Doufala, že to vše řekl jen, aby jí od sebe zase odehnal, jako to mívál ve zvyku.

„Wade, kde jsi?“ ozvala se Anomaris z chodby. Wade se skrčil za dveřmi jako by zapomněl, že je zamknul. Anomaris se chytla za kliku, a když se přes zámek dveře neotevřely, odkráčela ho hledat jinam. Wade si oddechl. Z očí se mu spustily další slzy. Možná i úlevy. Nechtěl, aby ho tam takhle načapala. Protože on byl ten typ, který vždycky říkal, že pláč je pro slabochy.

Potom se natáhl pro zmuchlaný papír, který ležel kousek od něj, rozložil ho a zase si to po sobě přečetl. Rozbrečel se ze zoufalství, že neví co má dělat. Měl chuť všechno agresivně rozbít, křičet, vztekat se a upustit páru, ale nemohl dělat nic. Jen to v sobě dusit, přemýšlet a pokračovat. A nebo najít jinou alternativu, jak si ulevit.

Já jsem se ráno probudila vpletená mezi Darrenovo nohy a ruce. Jen co jsem si uvědomila, co je dneska za den, snažila jsem se ho horkotěžko nevzbudit. Jako by to něčemu pomohlo. Jako bych dokázala nehybným bytím zastavit čas, abych od něj nemusela pryč.

„Ay,“ zašeptal a políbil mě lehce na čelo. Já se na něj smutně usmála a zabořila jsem mu prsty do těch jeho hustých blond vlasů.

„Ach jo, Darrene. A je to tady zase,“ řekla jsem zoufale a přitulila jsem se k němu.

„To bude dobrý, lásko. Uvidíme se na všechny svátky a ono to uteče jako voda,“ chlácholil mě.

„A budeš se učit? Jsi v desátém ročníku, Darrene!“ připomněla jsem mu a on přikývl.

„Samozřejmě, neměj obavy,“ usmál se. Věřila jsem mu, vždyť je v desátém ročníku, kdyby se na to vybodnul, neudělal by zkoušky ani do devítky.

„A co závody? Nebudu ti moct fandit,“ zmínila jsem a on přikývl.

„Já vím. To mě moc mrzí, ale snad to zvládnu i tak. A pak se na ně podíváme spolu v repríze, co říkáš?“ navrhnul. Bylo to na nic. Sice jsem mu tentokrát věřila, že mě nepodvede a s Alyssou už tuplem ne, ale pořád tu byla tuna dalších strachů. Třeba moje Temnota a nebo fakt, že bude celý rok beze mě se Shadowwalkerem.

„Je to tvůj poslední rok ve škole. Potom už budeš doma sám. Už nám to společný soužití končí,“ smutnila jsem a on mě chytl oběma rukama za tváře a přitáhl si tak mou hlavu k sobě.

„Neplácej nesmysly, Ay. Máme společný dům, teprve naše soužití začalo. Je jedno, že spolu nebudeme chodit do školy a že se budeme vídat jenom o víkendech, pořád budeme spolu v našem domě,“ utěšoval mě. Ale mě to bylo líto. Byl poslední rok ve škole a já si ho nemohla ani užít.

„Jsem nervózní. Absolutně nevím do čeho jdu,“ prohlásila jsem a vyskočila jsem z postele. Darren se pousmál a přikývl.

„To znám. Taký jsem nevěděl do čeho jdu, když jsem měl být na praxe ve světě lidí. Ale je to mnohem jednodušší než v Derionu. Všechno je tam moderní a tak. Sice

je toho spousta, co se budeš muset naučit a prozkoumat, ale je to fascinující a jak tě znám, bude tě to moc bavit. Úplně na mě zapomeňš," culil se. Já zavrtěla hlavou.

„Nikdy na tebe nezapomenu," objasnila jsem a on mě jen letmo pohladil prsty po tváři.

„Měla by ses jít připravit a taky vzbudit Sáru, hádám, že ta to nechala zase všechno na tobě," pousmál se. „Já nám zatím připravím něco k snídani," dodal, šel do koupelny si vyčistit zuby a pak odešel dolů.

Alyssa se probudila o chvílku později a sešla dolů až když my už jsme snídali. „Ahoj," pozdravila nás a přisedla si.

„Ahoj," řekla mile Sára, což nás s Darrenem překvapilo. My jsme jen kývli na pozdrav a já k ní přisunula talíř s míchanými vajíčky a slaninou. „Tak už je to tady," řekla Sára a já sklesle přikývla. Darren na to už nic neříkal a Alyssa taky ne.

Sára se podívala na Alyssu, aby jí připomněla, o čem se včera bavily. Ta dělala, že její posunky nechápe. Dokud Sára nezvedla ruku a neukázala jí na dlani velkou zářící runu dohody.

Darren se podíval na Alyssu, protože se mu zdála nějaká podivná a hned i na to, kam tak vyděšeně zírá. Sára si rychle dala vlasy za ucho, aby si Darren nevšiml runy, kterou měla na dlani, ale pozdě, viděl ji. A on je profík, čte runy tak rychle jako by to byla jen obyčejná písmena.

„Proč máš na dlani runu dohody?" zeptal se a já se na Sáru překvapeně otočila.

„No, to by mě taky zajímalo," zmínila jsem. Alyssa zpanikařila a Sára tak trochu taky, ale snažila se si zachovat chladnou hlavu.

„To je soukromá úmluva, do který vám vůbec nic není," odpověděla pohotově a zakousla se do topinky a my si s Darrenem vyměnili pohledy.

„Fajn, slečno tajemná," sykla jsem na ní a Darren raději mlčel i když měl chuť říct něco podobného. Alyssa jen pokrčila rameny a Sára si s otráveným výdechem podala další plátek slaniny.

„Musím se vám k něčemu přiznat," prohlásila Alyssa z ničeho nic do ticha, které rušilo jen naše chroupání slaniny a topinek. Všichni jsme k ní zvedli oči najednou. Ona vydechla a podívala se na Darrena. „Chci, ale abys věděl, Darrene, že to bylo naposledy a že toho lituju," zašeptala.

„Vysyp to!" syknul po ní skrze zuby. Už totiž ztratil trpělivost s takovými věcmi obecně.

„Když byl Wade v temnotě, pomohla jsem Eldarnovi hledat všemožný zdroje, jak mu zachránit duši," vypadlo z ní a já jen otevřela pusu údivem a trochu vytřeštila oči a Darren se jen nadechl, aby se uklidnil a neudělal při nejmenším pěsti díru do stolu. Sára si podala hrneček s čajem a dělala, že tam není.

„Cože jsi udělala?" řekl tiše Darren, aby si dal šanci to vstřebat, když to uslyší znovu. Jako by to mělo pomoci. Já jsem ho chytla za ruku, abych ho zklidnila, ale

vysmekl se mi, jak kdybych něco provedla já a ne Alyssa. Pak prudce vstal od stolu a podíval se na ní takovým pohledem, jaký jsem u něj ještě nikdy neviděla.

„Jasně, že jsi tohle udělala naposledy. Protože od teď už nejsi moje spřízněná duše! Já s tebou definitivně skončil. Sabotovat moje snahy a chránit mého nepřítele je nepřijatelný,“ křičel na ní. Alyssa sklonila hlavu a on pokračoval.

„Vidělas snad, že by něco takovýho udělala Sára? Miluje ho a muselo to pro ní být těžký a já si ani nedokážu představit jak moc, ale stála při mně. Ale ty?“ vydechl a posadil se zase na židli. „Nemůžu tomu uvěřit,“ dodal a oči se mu zalily slzami. Stejně tak jako Alysse. „Tomu, že by mě moje spřízněná duše takhle podrazila. Ty jsi mě za něj normálně vyměnila,“ řekl zlomeně jako by se měl každou chvíli rozbrečet a podíval se jí zase do očí.

„Darrene, prosím odpusť mi. Prosím,“ šeptala, ale zavrtěl hlavou.

„Ani náhodou. Hada si hrát na prsou nebudu. Už ne. Nejsem idiot, abych padal na prdel pořád dokola,“ syknul na ní a znechuceně se na ní podíval. „Sbal si svoje věci a odpoledne už tě tady nechci vidět. A cekneš o tom, co je mezi námi spřízněnci a přísahám na všechno, co je mi svatý, že tě zabiju,“ dodal, podíval se jí výhružně do očí a odešel.

Alyssa se rozplakala a já nevěděla, co říct a co ne. A Sára musela splnit svůj slib, aniž by věděla jak, protože se zdálo, že Darren byl pevně rozhodnutý, že je mezi nimi konec.

„Darrene?“ zašeptala Sára ťukajíc na dveře naší ložnice, kam se šel uklidnit. Jejich oči se střetly a Sára trochu zpanikařila. Pořád měl ten našťvaný výraz až mu z očí šlehaly plameny, které okamžitě hasil slzami.

„Vím, že to, co provedla je neodpuštělná zrada. A taky vím, že jí už nikdy nebudeš moct věřit a brát jí tak jako do teď, ale rozmysli si to. Když jí odvoláš, pošleš mu jí přímo do náruče a...“ začala a Darren sebou trhnul a podíval se na ní.

„A to ty přesně nechceš, že jo?“ syknul a pousmál se. „O to ti celou dobu jde. Hájíš jí jenom proto, že na ní žárlíš? To se mi snad zdá tohle. Všechny jste se zbláznily. Ta moje ho nemůže vyhnat z hlavy, protože jí chce sežrat duši a jí se to líbí, tobě srdce a tý blbce hlavu,“ prohlásil a zoufale se zasmál.

Sára na něj mlčky zírala. Nevěděla, co říct, aby situaci ještě nezhoršila. Darren sebou plácnul na postel a Sáře začala mizet runa dohody z dlaně. A tak se dál nenamáhalo se jí zastávat. Sice jí rozuměla víc než my, ale i tak na ní byla našťvaná, že kvůli Wadovi podrazila Darrena.

„Nech mě být, chci být sám,“ řekl a ona tedy odešla, jak chtěl. Cestou dolů potkala Alyssu s taškou plnou oblečení. Sára jí zastavila a chtěla jí něco říct, ale v tom jsem do nich vrazila já. Na Alyssu jsem hodila vražedný pohled a chtěla jsem si promluvit se Sárou, ale prolomila ledy.

„My budeme muset za chvíli vyrazit, Ay. Promluv s ním, prosím,“ řekla a já se pousmála.

„A co mu mám jako říct? Nebude mě poslouchat. Navíc ani ho nechci přemlouvat, souhlasím s ním, že to Alyssa zkazila,“ prohlásila jsem a obě přikývly.

„Jo, ale... Ay...“ začala Sára a podívala se na mě.

„Žádný ale, Sáro. Když jsou dva v páru a je to mezi nimi očividně na rozchod, tak by se spolu neměli dál trápit. A tohle je podobné. Navíc to je rozhodně na rozchod,“ vysvětlila jsem.

Sára mě chytla za ruku a zatáhla mě do prázdného pokoje Alyssy a zavřela před ní dveře. Já na ní mlčky koukala a čekala jsem, co mi řekne za argument. Ona se ke mně naklonila a začala mi něco šeptat do ucha.

„Když ho nepřemluvíš, Darren na Wada bude celý rok úplně sám. Estrella je na jeho straně a Wada nenávidí, ale vyjádřila se jasně, že proti němu nepůjde. Nechápu sice proč, když jediný, po čem touží je ho probodnout něčím skrz na skrz, ale řekla to.

Alyssa dělá možná sem tam blbosti, protože jí na něm záleží, ale nikdy by nedopustila, aby Wade Darrenovi něco udělal. Ale když se rozejdou, Alyssa bude celý rok s Wadem a to bude teprve katastrofa. Musíš mu to vysvětlit, Ay. Musíš ho přimět, aby jí...“ Skočila jsem jí do řeči.

„On jí to ale nikdy neodpustí, Sáro, a ani by neměl,“ objasnila jsem. Sára přikývla.

„Promysli to, Ay, než budeme muset jít,“ dodala a chytla za kliku. Pak se na mě ještě podívala. „Víš, já Wada taky miluju a nechci, aby umřel. A i když bych nikdy nešla proti Darrenovi, ona neměla moc na výběr, protože je jeho spřízněnka,“ řekla a odešla. Já si povzdechla.

Po dvaceti minutách, co jsem do Darrena hučela to, co do mě hučela Sára, si stoupnul do obývacího před pohovku, na které ještě seděla Alyssa se Sárou a nasupeně se na obě díval.

„Vzhledem k tomu, že toleruju Sáru a její lásku k tomu šmejdovi...“ začal, ale zamyslel se. „Ne, nebudu tolerovat nic takového nikomu dalšímu a už ani nebudu odpouštět a jak jsem řekl před tím, že si nebudu hrát na prsou hada jsem myslel vážně. Ale...“ řekl, podíval se na mě a pak jeho oči sklouzly k ubrečené Alysse.

„Ale nic neodvolávám. Jsi pořád moje spřízněnka a budeš se podle toho chovat. A ano, budeš mít se mnou peklo, takže se na to připrav,“ prohlásil a ona přikývla. Pravdou je, že v tom měl jasno a už s ní definitivně skončil. Ale teď myslel jen na sebe a na výhody, které to přinese, když si jí bude držet u těla na místo toho, aby se s ní rozdělil. To jsem mu taky kladla na srdce, když jsem ho přemlouvala, aby s ní zůstal v rámci možností za dobře.

„Uvidím tě se na něj jenom usmát a zničím vás oba dva,“ řekl suverénně, zvedl ze země její tašku s věcmi a nesl jí ke dveřím. Alyssa na chvilku zazmatkovala, než jí došlo, že chce, aby odešla. „Vrať se do školy, vybal si a začni s dalším lektvarem. Pak

si ho otestuju. Teď zmiz, než si to zase rozmyslím," řekl klidně a přibouchnul jí dveře před obličejem. Pak se otočil na nás.

"A vy dvě už byste měly taky jít," dodal a odešel k sobě do pracovny, aniž by se na nás znovu podíval.

"To mělo být hádám sbohem," zašeptala jsem sklesle a Sára přikývla. „Je na nás asi taky naštvaný, protože s ní soucítíme. A taky protože máme k Shadowwalkerovi nějaký vztah, který nám brání v racionálním uvažování," zmínila jsem.

"Já se musím Temnoty zbavit, jinak mě bude nenávidět a to bych nepřežila," dodala jsem a Sára přikývla. *A ty mě taky...* „Ach jo, rve mi srdce se s ním loučit takhle. A ještě ke všemu ho tady nechat samotného," zašeptala jsem a ona přikývla.

"Já už mám sbaleno. Počkám na tebe tady. Už ho nebudu provokovat, ale ty se s ním rozluč," řekla Sára a sedla si na gauč. Já jsem tedy šla se srdcem až v krku za ním.

Na školním dvoře se to doslova hemžilo wergony, košťaty a velkou část zabral i Shadowwalkerův drak, na kterém přiletěl i s Eldarnem do školy. Eldarn se ho držel kolem pasu jako by přijeli na motorce. A jen co přistál a seskočil mu z hřbetu, setkal se tváří v tvář svojí noční můře.

"Čus, bloncko," pozdravil Darrena, který přistál s Kinnarou poblíž a vedl jí do stáje. Eldarn do Wada šfouchnul.

"Neprovokuj ho pořád!" řekl, ale to na Wada nezabralo. Rád všechny kolem sebe provokoval, a zvlášť své nepřátelé.

"Neumíš zdravit?" pokračoval Wade, ale Darren dělal, že neexistuje. Eldarn nad ním jen zavrtěl hlavou a šel napřed. Wade se pousmál a chtěl jít za Eldarnem, ale Darren to nevydržel, přepadl ho zezadu a začal se s ním prát. Stáhnul ho na zem a prali se jako malí kluci.

Alyssa akorát přicházela na pozemky a uviděla Darrena s Wadem v sobě. Cítila se provinile. Wade to nečekal, a tak to na chvíli vypadalo, že mu to Darren nandá, ale pak se vzpamatoval a zase ho pár chmaty zpacifikoval a přišlápnul jeho obličej lehce svou těžkou botou k betonové dlažbě.

"Co to do tebe vjelo, Payne? Máme přece dohodu, ne? Snad nechceš, abych jí porušil a zabil tě tak brzy," řekl a lehce do něj podrážkou šfouchl, než odešel. Darren se přes psychickou bolest na hrudi zvedl ze země a očistil se akorát, když Wade vcházel do hradu. Měl pocit, jako když přišel o všechno a o všechny a Wade neustále skóruje. Je silnější, větší, chytřejší a má pod palcem jeho nejbližší.

Wade se zastavil před točitým schodištěm vedoucím do věže a podíval se nahoru, jako jestli tam chce nebo ne. Nakonec se přenesl nahoru, sedl si na svůj oblíbený schod, vytáhl z kapsy krabičku cigaret a zapálil si. „Už to nikdy nevrátíš zpátky, Wade. Vždyť to víš. Ten tě nepřestane nenávidět a rozhodně nepřestane toužit po

tom, aby tě zabil," řekl si pro sebe. V tom se přímo před ním objevila Kim. Wade se na ní překvapeně podíval.

„Ale, ale, Shadowwalker. Dábel osobně. Já už myslela, že už někde organizuješ svoje nové místo v pekle a ne, že se vrátíš do školy," procedila a Wade se pousmál.

„Rád tě vidím, Valkýrie," řekl a podíval se na ní. Zaskočilo jí to, ale nedala to na sobě znát a jen se na něj usmála.

„Kéž bych to stejný mohla říct i o tobě, Eviliane," prohodila a on vyprsknul smíchy.

„Jestli si myslíš, že se mnou tohle oslovení něco dělá, tak se pleteš. Je pro mě skoro cizí," objasnil. Kim si sedla vedle něj na schod a drze si vzala z jeho ruky již zapálenou cigaretu. Wade nic neříkal a jen čekal až si potáhne a vrátí mu ji jako to dělala vždycky, ale když mu došlo, že už se mu ji vrátit nechystá, vyndal si další.

Když si zase zapálil, otočila se na něj a spěšně si ho prohlédla. Potom mu začala oprašovat prach z pláště, který se mu tam dostal, když se s Darrenem váleli po zemi.

„Proč se s ním pořád pereš?" zeptala se a Wade pokrčil rameny.

„Chtěl zas zkusit, jestli už mě přepere, tak jsem ho nechal. Chvilí, než mi začal lézt na nervy," opáčil, zatímco ona ho pořád oprašovala a zamířila rukou níž přes jeho bok a zarazila se, když uviděla ještě šmouhu na jeho stehně poblíž rozkroku, kam ho Darren taky kopnul. Wade se zakřenil.

„Tam ne?" pronesl s takovým rošťáckým úsměvem a potáhl si znovu z cigarety. Kim nevěděla, co na to říct, a tak do něj jen šťouchla.

„Nezajímá mě, kde ses vyváběl a s kým a už vůbec nejsem tvoje služka, abych se ti starala o oblečení," objasnila.

„Nevím proč mi to říkáš, já jsem si toho moc dobře vědom. Zato ty jak je vidno ne, protože jsi s tou službou začala zcela automaticky," rýpnul si. Kim mu vzala z pusy i druhou cigaretu a hodila jí přes místnost na druhou stranu. Wade se pousmál. „Tady se na mě pořád někdo zlobí," řekl.

„Jsi nesnesitelný provokatér," informovala ho a on přikývl.

„Dík za lichotku," usmál se a podíval se na její rozzuřený výraz v obličeji. Hrozně ho bavilo si jí dobírat, a i jí příšerně vytáčel tak, jako nás všechny, ale nikdo ho nedokázal převézt ani zastavit. Darren to skoro dokázal, když ho dostal do krystalu a očernil jeho duši tak moc, že o ní málem přišel, ale pořád jsme tu zcela ironicky byli my – Darrenovo nejbližší, kteří Wadovi pomohli se z toho dostat.

„Sára je moje nejka," prohlásila z ničeho nic a on se na ní překvapeně podíval.

„Vážně? To je mi ale novinka," usmál se. Kim čekala jinou reakci, ale i kdyby ho to štvalo, nedal by to najevo.

„Všechno mi řekla," pokračovala a on zavrtěl hlavou.

„Neřekla," zašeptal sebevědomě, vyndal si tedy už beze strachu třetí cigaretu a doufal, že už ho nechá jí dokouřit.

„Jak to můžeš vědět?“ zeptala se ho a tak zvláště na něj zírala.

„Vím to prostě,“ odpověděl neutrálně.

„Nemůžeš si tím být jistý,“ řekla přesvědčivě a on se na ní podíval.

„Jsem si tím jistý,“ dodal a usmál se.

„Jak?“ vyžvídala. Wade chvíli přemýšlel, jestli jí to prozradit, nebo ne. A nakonec se jí jen podíval do obličeje a pohladil ji prstem po tváři.

„Protože kdyby ti to řekla, už bys se mnou nikdy nepromluvil. Proto,“ řekl a opřel se lokty o schod za ním. Kim na něj chvíli mlčky zírala. Nikdy jí nepřestával udivovat.

„Takže hádám, že jsi rád, že se tebou bavím,“ řekla a Wade se pousmál. „Jinak bys mi to dávno vyžvanil, abych ti dala pokoj,“ dodala a opřela se o schod jako on. Wade se pousmál a zavrtěl nad ní hlavou.

„Zas si tak moc nefandi. Existuje miliarda způsobů, jak tě donutit, abys mi dala pokoj. Ještě jsem jenom nevybral ten správný,“ opáčil.

„No jasně,“ procedila a chvíli ho pozorovala, jak vydechuje kouř a otírá rozžhavený konec cigarety o stěnu ve snaze to uhasit. Potom se zvedl, že odejde, ale ona se zvedla taky a chytla ho za ruku. Wade se na jejich ruce podíval a pak do jejich očí.

„Ale brzy na něco přijdu, jestli budeš narušovat moje soukromí a osobní prostor,“ zmínil suverénně a ona se ho hned pustila, jako by měla strach, že to vážně udělá.

„Promiň. Nevím co to do mě vjelo. Asi mi jenom chybí naše společný večery a tak. Vždyť jsme byli nejlepší kamarádi, Wade,“ připomněla a on přikývl.

„Já vím. Na ty časy jsem nechtěl zapomenout,“ usmál se a obešel jí směrem ke dveřím.

„A pořád jsme? Doufám,“ zeptala se. Wade se zastavil a stáhl svou ruku zpátky od kliky, ke které se natahoval.

„Pořád jsme a vždycky budeme. Dokud budeš chtít,“ usmál se a znovu sahal na kliku, ale ona se dotkla jeho ruky a naznačila mu, aby ještě neodcházel.

„Wade, řekni mi co se stalo. Když jsme teda pořád přátelé, měla bych to vědět,“ naléhala.

„Možná s tebou souhlasím, ale to neznamená, že ti to řeknu. Jak už jsem řekl, už bys o to naše přátelství nestála a o to nestojím zase já,“ přiznal a podíval se jí do očí.

„Nenapadá mě jediná věc, kterou bys mě od sebe odradil,“ usmála se na něj, ale Wade se na ní neusmál zpátky.

„Mě jich napadá tak miliarda. Každopádně, bude lepší, když se se mnou nebudeš bavit. Nechci ti říkat, co jsem provedl a nechci se s tebou nebavit, ale taky nechci, aby ses se mnou bavila i přes to všechno, co jsem udělal. Protože jsem si jistý, že by ses na mě už nikdy nedívala takhle,“ prohlásil a jemně se dotkl prstem její brady.

„Wade...“ začala, ale zavrtěl hlavou.

„Ne, tohle už jsem jednou zažil se Sárrou. Taky mě ujišťovala a naléhala a akorát se to všechno zhoršilo a já jsem jí ublížil. Nechám to čistě v její režii, jestli ti o mě poví, nebo ne,“ řekl a podíval se jí do očí.

„Navíc, sama jsi říkala, že jste nejky. Nevezmu jí dalšího člověka, kterýho má ráda. Už tak se to začíná komplikovat, že sám nevím co s tím,“ dodal a odešel. Kim absolutně netušila, která bije. Wade byl takový vždycky, ale tentokrát ještě víc než obvykle. Byl tak tajemný.

My jsme se Sárrou dorazily k ní domů a já se nestačila divit. Všechno bylo naprosto odlišné. Její pokoj byl tak malý oproti mému ve věži. Všechno působilo útulně a živě. Bylo to barevné a v teplých barvách. Její stůl byl nalakovaný bílým lakem a její židle u stolu měla kolečka.

Postel byla velká a měkká, ale nebyla z tmavého dřeva a s vysokým čelem jako ta na hradě, ale z kovu a nalakovaná stejnou barvou jako její pracovní stůl. Naproti posteli měla obří černý placatý kvádr a vedle něj u dveří skříň, která se otevírala šoupáním. A na té skříni bylo zrcadlo.

„Tak co? Líbí se ti tu?“ zeptala se mě hned, jak jsem odložila tašky na její huňatý fialový koberec před postelí.

„Je to tu fakt nádherné,“ zmínila jsem překvapeně.

„Hm, to jsem moc ráda. Vyklidila jsem ti skříň, můžeš si tam dát svoje oblečení. A v koupelně máš prázdnou policičku na tvoje hygienický pomůcky,“ řekla a zmáčkla tlačítko na takové bedně, která byla schovaná pod stolem. Píplo to a najednou se rozsvítil další placatý kvádr na jejím stole, který se podobal tomu na zdi, ale byl menší.

„Co to je?“ zeptala jsem se jí a ona se usmála.

„To je počítač, Ay. A tohle je obrazovka. Dneska poznáš co to je být obyčejným člověkem a garantuju ti, že budeš nadšená,“ řekla a natáhla se na postel, kde byla fialová deka jako přehoz. Nevěděla jsem co si smím dovolit a co ne. Měla v pokoji plno cizích předmětů. Věcí, které jsem nikdy v životě neviděla.

„To jsem já s Darrenem,“ vyjekla jsem překvapeně, když jsem viděla na tom, čemu říkala obrazovka naší fotografii.

„Jo, mám vás na tapetě, aby se mi nestýskalo přes prázdniny. Na mobilu mám zase Shadowwalkera, ale přemýšlela jsem, že ho smažu a dám si tam něco jiného. Třeba kočku,“ prohlásila a já nevěděla jak to myslí.

Smazat Shadowwalkera? Možná by mi to tolik nevadilo. Nicméně jsem raději nic neříkala, protože jsem nechtěla, aby se mi posmívala. Pak se pootevřely dveře na malou škvíru a dovnitř strčila hlavu černá kočka.

„Bukví!“ vypískla nadšeně a hned kočku zvedla do náruče.

„Bukví?“ zopakovala jsem tázavě.

„Tak se jmenuje – Bukvička. Bukví, tohle je Ay,“ prohlásila a podala mi ten balík chlupů do ruky.

„Ahoj, Bukvičko. Ráda tě poznávám, ale máš fakt hloupé jméno,“ zašeptala jsem a Sára na mě hodila bodavý pohled. Pak se dveře znovu o trošičku pootevřely a dovnitř vlezla další kočka. Tentokrát oranžová.

„Tohle je Tykvička. Kocour,“ řekla a taky si ho vzala do náruče.

„Taky má hloupé jméno,“ zmínila jsem. „A jo, už si vzpomínám. Říkalas kdysi, že máš pět koček. Tykvičku, Bukvičku, Šišťičku, Mrkvičku a co?“ snažila jsem si vzpomenout a ona se usmála.

„Skoro. Ten poslední je Ředkvička,“ objasnila a položila Tykvu na postel. Ten se jen otřepal a zatímco se rozmýšlel, kam skočí teď a mával ocasem ze strany na stranu. „Mrkvička a Bukvička jsou kočky a ti ostatní jsou kocouři,“ zmínila a pak jí bez dovolení skočila na stůl další kočka. Byla mourovatá. „Ředkvo! Slez dolů!“ sykla na něj.

„Tohle bude ještě legrace,“ zmínila jsem a položila jsem tu vypasenou kočku s podivným jménem dolů na zem. Pak jsem poznala i Mrkvičku a Šišťičku. Taky šli Sáru přivítat a podívat se, kdo se to k nim nasáčkoval.

„Šiška se všeho bojí. Je takovej do hněda. A Mrkev ti představovat nemusím. Ta je oranžová jako Tykva, ale na rozdíl od Tykvy je celá jednobarevná, zatímco Tykva má bílý ponožky,“ řekla a já přikývla. Myslím, že jsem si zapamatovala, jak členi její rodiny vypadají. Potom dorazil někdo další a k mému překvapení to byl konečně nějaký člověk.

„Ahoj holky, už jste dorazily?“ zeptala se mezi dveřmi nějaká žena. Hádám, že to byla máma Sáry.

„Čau mami,“ ozvala se hned na to. Tak jsem hádala správně. Sára k ní přiskočila, přeskočila Tykvičku i Mrkvičku, kteří se o všechno neustále mazlili a otírali a objala mámu na přivítanou.

„Dobrý den, paní Heavensová. Já jsem Ay,“ představila jsem se a podala jsem jí ruku. „Děkuju, že mě u vás necháte bydlet celý rok,“ dodala jsem a usmála jsem se na ní.

„Ahoj, Ay. Moc mě těší. Snad se ti u nás bude líbit,“ řekla a potřásla mi rukou. „V ledniče je něco k večeři, tak si to jen ohřejte, já za chvíli budu muset zase do práce,“ řekla a odešla. Já se jen podívala na Sáru a ona na mě.

„Co je?“ divila se.

„Co je lednička?“ zeptala jsem se a ona se pousmála.

„Dnešek bude dlouhý den. Musím ti ukázat, jak vypadá normální vybavení každý lidský domácnosti,“ řekla a táhla mě na prohlídku bytu.

Alyssa seděla u oběda. Byla smutná z toho dnešního rána a nevěděla, co bude dál. U stolu s ní byl jen Earthan, který si jí vůbec nevšiml. Jen jí pozdravil, ale to byla

veškerá jejich interakce, která mezi nimi proběhla. Alyssa byla nervózní, že se setká s Darrenem i s Wadem, a tak do sebe rychle házela jídlo, ale její strach se vyplnil a ke stolu si přisedl Wade.

K jejímu štěstí byl chytrý a neměl v úmyslu jí už nijak dál škodit. A už vůbec ne teď, když je to mezi nimi s Darrenem napjaté. A tak jí jen pozdravil a všiml si svého talíře.

Alyssa na něj nemohla přestat zírat. Pořád ho viděla na té smrtelné posteli a teď byl zase pekelně sexy a ona nemohla vyhnat z hlavy to, že jí kdysi řekl, že jí má a měl vždycky rád. Sice se posledně pohádali, ale oni se hádali vždycky a pak se to vždycky vrátilo do stejných kolejí.

A pak si taky vzpomněla, že se na něj nesmí ani usmát, protože by to tentokrát mezi ní a Darrenem bylo opravdu ošklivé. Wade se na ní podíval a ona hned ucukla pohledem a nípala se vidličkou v jídle. Wade přikývl, jakože tomu rozumí. Došlo mu, že se s ním nesmí bavit a trochu ho to zamrzelo, chtěl jí konečně poděkovat, za to, co pro něj udělala, ale nejspíš na to nebyla vhodná chvíle.

A ta chvíle byla ještě nevhodnější, protože si vedle ní přisedl Darren a hned začal jíst. Jen než si strčil vidličku do pusy, kývnul na pozdrav Earthanovi. Po chvílce si k nim přisedl i Eldarn, protože u našeho stolu nikdo nebyl, a tak tam nechtěl být sám. Darren se na něj jen mlčky otočil a pak pokračoval v jídle, aniž by ho pozdravil nahlas.

„Ahoj,“ kuňkla Alyssa.

„Ahoj,“ odpověděl jí na pozdrav Eldarn. Wade se podíval na Darrena, a když se jejich oči střetly, Wade ucuknul. Zcela prvně se rozhodl ho neprovokovat. Ne, že by se ho bál, ale možná, že se bál o Alyssu. Nejdřív musel mít pořádně zmapovaný terén, než se někam vydá.

„Až se najíš, tak za mnou přijď,“ řekl Eldarnovi a odešel od stolu. Ten přikývl. Div, že mu neřekl ano pane. Atmosféra se trochu uvolnila, ale mezi Darrenem a Alyssou to bylo stále napjaté.

„Ty taky za mnou přijď až se najíš,“ řekl Darren klidně a odnášel talíř pryč. Earthan se na Alyssu jen podíval.

„Co je? Přijde mi to rok od roku horší a horší. Co jste si udělali, že se spolu tolik nenávidíte?“ vyzvídal. Alyssa měla svázané ruce.

„Zeptej se Wada, nebo Darrena, já nemůžu nic říct,“ odpověděla mu a loudala se schválně, aby nemusela co nejdéle být s Darrenem.

V lidském světě bylo všechno naprosto perfektní a byla jsem tak zaměstnaná učením se nových věcí a poznáváním toho nekouzelně kouzelného světa, že se mi po Darrenovi stýskalo jen, když jsem byla sama před usínáním. Se Sárou jsme zkoukly všechny možné filmy a taky mě naučila hrát hru na počítači. Jmenovalo se to The

Sims 2 a stavěly se tam baráčky. Nemohla jsem se od toho odlepit. Ale musela jsem, protože mě čekala vyjma zábavy i práce.

Pracovala jsem se Sárrou ve firmě, kde pracovala její mamka. Moc jsem přesně nerozuměla co dělám, ale hádám, že se do toho časem dostanu. Zatím jsem jen zařazovala nějaké papíry podle čísel do šanonů a zapisovala na počítači něco do tabulek.

Každý pátek jsme se Sárrou chodily večer do baru. Seznámila mě se svými přáteli ze školy a taky jsem viděla toho jejího ex přítele Ryana, který opravdu jako by Shadowwalkerovi z oka vypadl.

Wade byl mnohem atraktivnější, byl hezčí, chytřejší a víc sexy, ale rozumím proč se jí Ryan líbil. A řekla bych, že to mezi nimi pořád jiskřilo. Nicméně, když jsme byly opět v baru, tak se tam objevil další kluk, který mi zase připomínal Darrena. Měl světlé vlasy, roztomilý obličej a podobný úsměv. Vždycky, když jsem se na něj podívala, zastesklo se mi po Derionu a po manželovi. Každopádně, tenhle kluk měl oči jenom pro Sárrou.

Znali se ze základní školy a dlouho se neviděli, a tak si měli hodně co povídat. Chvilí jsem se snažila být součástí a taky se o mě všichni zajímali, protože jsem na první pohled byla jiná, ale potom jsem z toho začala být unavená a spíš jsem jen poslouchala, o čem se baví.

Jace – ten bloňďák, který už asi hodinu držel Sárrou kolem pasu a lepil se na ní na lavici u stolu, prý pracuje jako programátor v nějaké Javě nebo co. Absolutně jsem netušila, co to znamená, a tak jsem se raději snažila nevyčínvat z davu. Ale bylo to těžké, když jsem vyčínala tím, že jako jediná mlčím.

„A co ty, Ay? Děláš co?“ zeptal se Jace a všichni na mě upřeli zrak. Z toho jsem byla pěkně nervózní. A jen jsem se nejistě podívala na Sárrou.

„Ay dělá asistentku. Takovou administrativní výpomoc. Ale je to jenom dočasný. Potom bude nejspíš doktorka,“ odpověděla za mě Sárrou, abych se neztrapnila tím, že pořádně ani nevím co dělám.

„Zajímavý. Takže studuješ medicínu?“ vyzvídal Jace a já přikývla. Zas taková lež to nebyla. Než jsem se rozhodla, že budu studovat duševní magii, chtěla jsem být doktorka. Ale obor duševní magie je taky v podstatě medicína akorát duševní.

„A je to těžký?“ pokračoval.

„Je. Je programování těžké?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Je, ale když máš pevný základy, není problém se v tom orientovat,“ odpověděl.

„Tak je to asi se vším,“ usmála jsem se na něj a on přikývl.

„Nedá si někdo ještě něco k pití?“ zeptala se Sárrou a všichni se jen podívali na své skleničky a pak zavrtěli hlavou.

„Ještě mám,“ řekl Jace a podíval se na Sárrou tak nějak zamilovaně. „Nebo máš na něco chuť?“ zeptal se a úplně zapomněl na náš rozhovor, což se mi upřímně ulevilo.

Sára se k němu naklonila a něco mu zašeptala do ucha. Tipuju, že něco v tom smyslu, že má chuť na něj. Začínala jsem se psychicky připravovat na to, že dneska spím sama.

Sice bylo relativně pozdě, ale Darren si ještě něco četl v knihovně a nebyl tam sám, byl tam i Wade s Eldarnem a Alyssa. U toho nenápadně pozoroval Wada přes uličku od protějšího stolu. Ten na rozdíl od něj něco počítal. Vedle něj seděl Eldarn a díval se na Wada, jak přemýšlí. Občas se ho na něco zeptal a pak ho zase sledoval.

Darrenovi přišlo zvláštní, že za ním Eldarn pořád běhá, aniž by Wadovi lezl na nervy. Kdysi, když byli ještě nejlepší přátelé, byl Wade mnohem větší samotář. Byl uzavřenější a bez emoční. Každého jenom urážel a provokoval a teď? Byl úplně neutrální. Úplně jiný člověk.

Alyssa seděla naproti Darrenovi a dělala to, co jí dal za úkol – dávala dohromady seznam přísad do lektvarů. Sem tam nenápadně mrkla na Wada a kdykoli si Darren všiml, kam se dívá, hodil na ní vražedný pohled. Trochu to zvenčí působilo, jako by jí šikanoval.

Já už jsem ležela v posteli a četla jsem si nějakou knížku, kterou mi Sára půjčila. Jmenovalo se to *Požírači duší* a bylo to o démonech a o lovcích démonů. Hlavní hrdinka – lovkyně Willow mi připomínala Sáru a démon, který se jí snažil sníst Waydan mi připomínal Shadowwalkera.

Docela se mi to líbilo, bylo to úplně jiné než naše knihy. Vsadím se, že by se to líbilo i Shadowwalkerovi, ten žral všechno, ale co jsem si tak ráčila všimnout, nejradši měl detektivky, takové ty složité přemýšlející knížky a fantasy, kde byl vždycky někdo jako je on sám.

Sára byla přes noc s tím klukem, co mi připomínal Darrena a mě se po něm zastesklo. Nejhorší pocit byl ten, že jsem ho nemohla vidět a ani mu zazrcadlovat. *Jak se asi má? A co asi tak dělá? Usmířil se s Alyssou, nebo se rozešli? Neprudí ho Shadowwalker? Neublížil mu někdo?* Nic nevím a šlela jsem strachy.

Odložila jsem knížku na stranu a zhasla jsem lampičku. Už bylo kolem půlnoci a já bych se měla trochu prospat. Ráno jsme měly v plánu se Sárrou pomoci její mamce s nějakým úklidem sklepa nebo co.

Darren už ležel taky v posteli. Byl tam po tmě a zíral i přes to do stropu. Zřejmě taky nemohl spát. Možná jsem mu chyběla? Po chvíli se se zašustěním přikrývky otočil na bok a zavřel oči. Nechal je zavřené tak deset sekund a pak je otevřel jako by se něčeho lekl.

Potom vstal z postele a udělal kolečko po huňatém koberci před krbem a postelí. Namířil ruku do prostoru, zamumlal kouzlo a rozsvítil tím v místnosti světlo. Dneska měl zřejmě náročný den. Nebo že by celý týden? Nebo měsíc?

Alyssa ho přiváděla k šílenství. Bylo pro ně pro oba těžké spolu vydržet v jedné místnosti a pracovat spolu, natož spolu vycházet, důvěřovat si nebo dokonce domluvit se na něčem a spolupracovat. Pak se posadil ke stolu, vyndal ze šuplíku nějaký papír a začal na něj něco psát.

Alyssa byla taky zoufalá z toho dnešního dne a celkově z toho, čím si procházela za poslední dobu. Měla na Darrena averzi stejnou jako on na ní. Nejednou se přistihla, jak si přeje, aby se rozešli. A čím dál tím víc myslela na Wada. Jak moc jí mrzí, že s ním nemůže být ani mluvit, a zvlášť když on na ní byl najednou jako mílius.

Včera odpoledne jí Darren řekl spoustu ošklivých věcí, i když byla jen nemotorná a udělala pár chyb. Ale řekl jí, že jí nenávidí. Že je hloupá, nešikovná, pak zmínil, že je natvrdlá a úplně na hlavu. Taky dodal, že se nediví, že z ní i Shadowwalkerovi vybuchuje hlava a že nechápe, co na ní kdy viděl a tak dále.

A dneska se to snažil zachránit a byl celý den neutrální. Nicméně to nestačilo. Oba to vyčerpávalo. Možná, že to oba přeháněli, ale rozhodně to znamenalo, že by se měli rozejít, protože jejich vztah se už nedá zachránit. A Darren to věděl. Možná to věděla i Alyssa, ale oba se báli ten krok udělat, protože to znamenalo obrovské riziko.

Byla sobota 8. října 2022 a Wade s Eldarnem byli přes víkend doma v sídle Shadowwalkerů. Akorát se mu před pár dny narodila malá dcerka, a tak si vyškemral ve škole povolení i pro Eldarna, aby mohli být na pár dní mimo školu.

Wade seděl u stolu v salónku a pozoroval Anomaris jak kojí Rainu – jeho druhé dítě. Možná ho to trochu rozněžnilo, kdo ví? „Ris?“ oslovil jí a zvedl k ní oči. „Hrozně mě mrzí, že jsem to tvoje těhotenství neprožíval s tebou. Že jsem se od tebe tolik distancoval,“ zmínil a ona na něj překvapeně koukala.

„Kdybys neběhal za Sárrou, byl bys součástí,“ rýpla si.

„Jo já vím. Právě to mě mrzí. A tak jsem si říkal, že... bych chtěl další dítě,“ prohlásil a ona na něj bez přestání zírala.

„Ani náhodou, Wade. Já jsem ráda, že nejsem chvíli těhotná. Už další dítě nechci,“ opáčila striktně a on přikývl.

„Jasně já to respektuju. Jen bych si to přál a tentokrát bych si tě hýčkal a staral se o tebe. A taky, každá královna má mít se svým králem velkou spoustu dědiců,“ přemlouval jí.

„Teď jsem porodila, zeptej se mě minimálně za rok,“ řekla a on se pousmál.

„Dobře,“ zašeptal, dal jí pusu na tvář a své dcerce na hlavičku.

„Ahojky, tak kdepak je moje kmotřenka?“ prohlásil Eldarn hned, jak vstoupil do salónku. Anomaris jen protočila očima a zapínajíc si blůzku dceru Eldarnovi podala.

„Teď jsem jí krmila, tak bacha ať se nepobleje. Dej si jí přes rameno a lehounce jí plácej,“ poradila mu a on jí poslechl. Wade se usmíval, pozoroval Eldarna, jak opatrně drží jeho dceru a čekal až se Raina pozvrací. Tvářil se dokonce tak, jako by to v duchu odpočítával.

„Ty jsi malinká,“ šeptal Eldarn rozněženě a dělal, co po něm Anomaris chtěla. Ta se zdekovala a nechala je tam s Wadem o samotě. Během pěti sekund se ozval podivný příškrčený zvuk a Raina nadělila Eldarnovi na rameno nadílku v podobě bílé pěny. Wade vyprsknul smíchy.

„Přesně jak jsem čekal, poblila tě,“ prohlásil a bral si od něj dcerku, aby se mohl jít jeho spřízněncem převléknout. „Příště chod’ s plínou přes rameno jako já. Vid’, Raino, tatínek je chytřejší,“ procedil a jak jí zvednul, pozvracela mu obličej. Eldarn se neudržel a začal se smát.

„Ještě chceš další dítě, miláčku?“ prohlásila Anomaris, zatímco mu pohotově otírala to mléko z obličeje.

„Jo, proč ne. Je s nima zábava,“ prohodil, podal jí Rainu zpátky a šel si obličej opláchnout do kuchyně.

„Strašná zábava,“ zašeptala si pro sebe otráveně a pokládala dítě do košíku, který byl na dece na zemi v salónku.

„Chceš pomoci, Anomaris?“ nabídnul se Eldarn, ale ona zavrtěla hlavou.

„Jak bys mi mohl pomoci prosím tě? V šestinedělí jsou matky k těm trpaslíkům přirostlý,“ opáčila a odešla někam pryč. Hned na to se Eldarn otočil na Wada a hodil na něj naprosto šokovaný výraz.

„Ty vážně chceš další dítě? Jsi normální?“ vyjel na něj, když se vracel s mokrým obličejem z kuchyně.

„Jasně, chci tři,“ zmínil a natáhl se na gauč. Eldarn nad ním jen zavrtěl hlavou.

„Je mi líto Anomaris, že si tě brala,“ procedil suše a on se na něj podíval jako na nepřítele.

„Co to plácáš, skrčku? Ona to chtěla. Chtěla děti. Nebylo to s ní k vydržení, pořád o tom mluvila,“ objasnil.

„Ale chtěla jen jedno, ne?“ zmínil a Wade se jen natáhl pro knížku na stolek přes svou dceru v košíku a už na nic nereagoval. „Je mi to jasný, baví tě jenom ten proces,“ Wade na něj hodil bodavý pohled.

„Drž hubu, Eldarne, a nech mě si čist,“ řekl neutrálně a nalistoval si stránku, kde skončil. Eldarn si to pozvracené tričko sundal a hodil ho na podlahu, pak si sedl k Wadovi na kraj gauče, kde mu překážely jeho nohy a jemně oťukával Raininy prstíčky na rukách.

„Ty Wade?“ oslovil ho po chvíli, stále držíc Rainu za prst. On k němu jen zvedl oči. Viditelně se mu nechtělo odlepit od knihy, do které zíral, ale to se mu nechtělo nikdy. Kdyby mohl snad by jen něco četl. Celý život.

„Co je?“ ozval se, když Eldarn moc dlouho mlčel a on si chtěl zase čist.

„Už jsi něco vymyslel, aniž bys porušil Sárin slib, že jo?“ zeptal se a Wade jen zavrtěl hlavou.

„Ne a nic vymýšlet nebudu. Nebaví mě jak to všechno trvá. Už s tím chci být hotovej a mít to z krku. Neustále se jenom ohlížet na ostatní mě zdržuje a já takovej nejsem,“ prohlásil a Eldarn se polekal.

„Přece bys je nezabil. To bys Sáře neudělal a ani mě a už vůbec ne sobě,“ řekl, ale Wade se vyhýbal očnímu kontaktu a předstíral, že už je zase začtený v knize, ale

nebyl. Samozřejmě, že to takhle nechtěl, ale nevěděl si rady. „Wade!“ prsknul na něj Eldarn, až ho to donutilo se na něj zase podívat. „Vím, že tě ta tvoje Temnota vysává a nutí tě k věcem, který bys normálně nedělal, ale nezapomínej na to, kdo jsi. Ty nejsi žádný vrah i přes to, kolik lidí jsi zabil.“

Miluješ Sáru a máš rád Darrena jako svého bráchu, i když on tě nenávidí, ty ho máš rád. Nezabil bys jeho ženu a děti kvůli moci, protože ty sám máš ženu a děti a moc je miluješ. Wade, nezapomínej na to, co k nim cítíš,“ promlouval mu do duše až to skoro Wadovi vechnalo slzy do očí.

„Přestaň mi žvanit do mých záležitostí, Eldarne. Nejsi můj otec,“ syknul na něj a podíval se na Rainu jak krčí nosík při tom, co dumlá dudlík skoro větší než její obličej. Pak prudce vstal z gauče, na kterém ležel a zahodil knihu na polštář.

„Mám toho dost! Nic z toho cítit nechci! Je to příšerný a bolestivý a já chci, aby to bylo pryč. Seru na nějaký sentimentální píčoviny. To, co bylo je už dávno pryč a nikdy se to nevrátí a já se odmítám chovat jako by se to mělo nějak zlepšit, protože nezlepší. Nenávidí mě všichni, tak ať. Já mám svůj život a oni mají něco, co mi pomůže dostat zpátky to, co je moje. A ať se vsadí, že to dostanu!“ prohlásil a šel ke schodišti.

Eldarn na něj jen mlčky zíral a přemýšlel, jak ho dostat zpátky na tu druhou cestu, po které šel, když měl alespoň Sáru nebo Estrellu. Wade se zastavil na schodech a podíval se na Eldarna.

„A není to pravda. Payna nenávidím. Nenávidím ho k smrti. Ty časy, kdy jsem ho miloval jako bratra jsou pryč, protože zatímco já jsem se snažil a trápil se kvůli němu, on mě tak nikdy nevnímal.“

Jediný co uměl fakt dobře bylo, se ke mně otočit zády vždycky, když jsem ho potřeboval. Bavil se se mnou jenom proto, že jsme se znali od plínek. Ale vyměnil mě za tu děvku Heartovou.

Všichni mě vždycky za někoho vyměnili. Nikdy jsem nikomu nebyl dost dobrý,“ řekl, až se mu chvěl hlas. „Ale já mu jí vezmu ať ví, jak to bolí když o něco přijde. Jako že já se jmenuju já!“ dodal a odešel k sobě do pokoje. Vážně jsme si byli podobní.

Eldarn věděl, že raněný Wade Shadowwalker je jeho nejhorší verze, protože v téhle fázi neuvažoval racionálně ani trochu. Myslel jen na pomstu, protože cítil intenzivní palčivou bolest na hrudi a chtěl, aby tak trpěli i ti, kvůli kterým se tak cítil. A hlavně, věděl, jak to zařídít. A úplně zapomínal na následky.

Wade a emoce. Docela dlouho nikdo ani nevěděl, že nějaké má, ale když je ukázal, bylo to jako tornádo. A občas zase intenzivní a laskavá stránka, což u něj bylo sice vzácné a pro ostatní, kteří ho znali příjemné, ale i děsivé.

Nejhorší bylo to, že on věci vnímal z jiné perspektivy než Darren. Darren neměl pocit, že mu někdy ublížil spíš naopak ho vnímal jako někoho, kdo mu udělal ty nejhorší věci jen proto, že je to sobecký a manipulativní hajzl, zatímco Wade byl plný bolesti ze ztráty nejlepšího přítele a to, co mu udělal bylo až potom, co ho zradil.

Jak řekl Eldarn tenkrát na tribuně na Mistrovství Světa, Wade je mnohem citlivější než Darren, a to plus další nešťastné události, které se mu v dětství staly, z něj udělaly sociopata. A momentálně už je úplně jedno, kdo s čím si začal a kdo komu

ublížil víc, už je to jenom čistá válka o to, kdo bude líp bojovat a kdo koho dřív položí na lopatky.

Nicméně Wade zapomíná na jednu věc, a to na tu, že se karty obrátily proti němu. Protože on se možná Darrenovi chce pomstít a chce, aby trpěl, ale momentálně je to on, kdo na někoho musí brát ohledy, protože ho má pořád rád, zatímco Darren ho skutečně nenávidí za to, co mu udělal a nepřeje si nic jiného než jeho smrt.

Wade se zavřel zase ve svém pokoji a načetl láhev whisky, kterou s sebou odněkud cestou přinesl. Sedl si na podlahu a podal si knihu, která se válela u police. Zřejmě z ní vypadla. Přečetl si název *Kill all the darkness* a donutilo ho to se pousmát a taky nad tím zavrtět hlavou. Jako by ho všechno nutilo si zvolit to, co nechtěl – světlou cestu. Tu mnohem těžší a bolestivější variantu.

Popadl tu knihu a mrsknul s ní přes celý pokoj. Pak se snažil uklidnit nutkání všechno kolem sebe rozmlátit, ale nepodařilo se mu ten chtíč překonat. „Áááá!“ zajechl z plných plic, aby si ulevil od toho tlaku na hrudi a hodil plnou láhví whisky do prázdného krbu, kde se roztránila na milion malých kousků.

Potom jeho oči sklouzly k Sáře – k jeho milované kytáře. Prudce se zvedl ze země a sáhl po ní. Jedním trhnutím jí srazil ze zdi až spadla a zlomila si krk. Chvilí na ní zíral, jak odevšad trčí struny, na třísky a odlepený lak, a když se mu slzami zalily oči, že přes ně sotva viděl, kleknul si k ní, vzal jí do ruky jako mrtvé zvíře a začal brečet.

Anomaris vlezla do místnosti, kde nechala Rainu s Eldarnem a podívala se na něj. Na to, jak se drží, aby za ním neběžel a neutěšil ho. „Co je mu?“ zeptala se a Eldarn se jí podíval do očí.

„Já nevím, ale mám o něj strach,“ odpověděl a ona přikývla.

„Jdu za ním!“ prohlásila, když se ozvala další rána z horního patra a plačící Raina. Eldarn jí chytl za ruku, aby jí zastavil, a když se mu podívala do očí, zavrtěl hlavou.

„Nechod’ za ním. Já půjdu. Postarej se o Rainu a o Wayda, já ti pak dám vědět,“ řekl a šel za ním. Bez trička. Ale nouzové situace si nevybírájí.

Wade už ležel na zádech na koberci klidný jako beránek a zíral do stropu. Kolem něj se válelo všechno, co měl rád. Třísky z jeho milované kytary a roztrhané knihy, dokonce i jeho rudý zápisník, který pro něj byl důležitý jako Bible pro hluboce věřícího.

„Wade,“ zašeptal Eldarn. Snažil se být klidný, ačkoli ho teď Wade dost vyděsil. Ještě nikdy nebyl takhle impulzivní. A nikdy by nesáhl na věci, ke kterým měl vztah. A on je všechny zničil. A teď vypadal jako by všechny emoce, které měl, ze sebe dostal. Jako prázdná skořápka bez života. A vypadal dokonce, že toho, co udělal absolutně nelituje a že se mu ulevilo.

„Wade,“ oslovil ho znovu a klekl si k němu na koberec. Wade k němu nezvedl ani oči, pořád jen nehybně ležel a zíral do stropu.

„Chci umřít,“ prohlásil tiše jako by mu jen oznamoval, že má hlad.

„Ne, Wade. Chceš být král Derionu a vidět vyrůstat svoje děti,“ řekl Eldarn a Wade k němu jen otočil hlavu a podíval se na něj jako na idiota.

„Já nevím už ani co chci,“ zašeptal.

„Od toho máš mě, abych ti to připomněl,“ usmál se na něj, ale Wadův ledový výraz to neroztavilo. Ani o milimetr nepohnul žádným svalem. „Wade,“ zašeptal Eldarn, a když ho i přes to ignoroval, chytl ho za obličej a přitáhl si ho k sobě, aby si vydobyl jeho pozornost. Wade na něj tedy jen zíral a ani nečekal, jestli mu něco řekne nebo ne, byl úplně vypnutý.

„Já se k tobě nikdy neotočím zády. Jsi pro mě nejdůležitější člověk. Jsi můj nejlepší kámoš a sice jsme spolu nevyrostali, ale jsme z jedné krve a jsi pro mě jako brácha, kterýho jsem nikdy neměl. A já tě mám rád. Opravdu,“ řekl doufajíc, že díky tomu Wadovo ledové srdce roztaje.

„Tss. Rád,“ syknul a zavrtěl nad ním hlavou. To Eldarna znejistělo.

„Neříkej mi, že pro tebe nic neznamená. Ty... někdo, kdo si zakládá na přátelství a na poutech na život a na smrt. To, že o tom nemluvíš neznamená, že takovej nejsi. Řekni mi to, neboj se. Já nejsem jako ostatní. Já ti přísahám, Wade, že ti nikdy neublížím. Vždycky budu stát při tobě. Ať se stane cokoli,“ pokračoval.

Wade po něm přejížděl očima a analyzoval ho. Měl naprosto seriózní výraz. „Ty mě miluješ nebo co?“ prohlásil zírajíc mu do očí. Eldarna to zaskočilo. Rozbušilo se mu srdce a ztuhnul.

„C-co? N-ne, j-jak jsi na takovou věc přišel?“ zakoktal se a rozpačitě se zasmál. Wade na něj jen mlčky koukal a zoufale vydechl, když si to uvědomil. Jeho dedukční schopnosti byly abnormální a všichni včetně Eldarna jsme o tom věděli.

„Kurva, Eldarne!“ zaklel, posadil se naproti němu a podíval se na něj. Jako by žádný emoční pád až na dno před pár minutami ani nebyl. Eldarn mu zíral do očí a ztěžka polknul.

„Ty jsi do mě zamilovanej,“ řekl jako by mu to jen oznamoval a Eldarn moc dlouho mlčel. Pak se nadechl, že něco řekne, ale Wade ho přerušil. „No to mě poser,“ řekl a znovu se ponořil do té své deprese. Mezi nimi bylo docela dlouhé a nepříjemné ticho a vzduch hustý jako mačkané brambory.

„Já nejsem gay, Wade,“ oznámil mu. On přikývl.

„Já vím, že ne. Jseš asi bi,“ procedil neutrálně a potlačil silné nutkání mu uhnout pohledem. Zdálo se mu to nezdvořilé vůči svému nejlepšímu kamarádovi.

„Já nejsem ani bi. Já... nevím co to znamená. Nechci se tě dotýkat ani nic takového jenom tě mám prostě rád. Nikdy mě žádný kluci nepřitahovali, ale u tebe je to něco jinýho,“ objasnil. Wade na to nijak nereagoval. Normálně by se každému takovému člověku při nejmenším vysmál, protože byl šmejd, ale Eldarnovi se nesmál a ani nevěděl, jak by se k němu měl teď jako chovat.

„Potřebuješ rychle nějakou holku, aby tě to přešlo. Strávili jsme spolu hodně času o samotě. Možná už ti z toho prostě jenom trochu hráblo,“ řekl a zvedl se ze země. Eldarn nad ním jen zavrtěl hlavou. Trochu se ho dotklo, že ho nebere vážně. Ale uklidňoval se tím, že je to Wade Shadowwalker, ke komu choval podivné pocity, takže to mohlo skončit mnohem hůř než tak, jak to bere teď.

Wade se na něj podíval a dal si vteřinku nebo dvě, než něco řekl. „Já totiž nejsem ani gay ani bi, Eldarne, a ani bych neudělal nikdy takovou výjimku. Ani s tebou i když tě mám rád. Líbal jsem se s Paynem a bylo to strašný. A jsem si jistě, že to je

největší teplá věc, jakou jsem kdy udělal a přes to už bych nešel," procedil syrově a podával mu ruku, aby mu pomohl se zvednout.

„Mrzí mě to, ale mám tě rád úplně jinak než ty mě, rozumíš?" dodal, protože si uvědomil, že byl možná až příliš ostrý, ale zároveň to chtěl ujasnit už na začátku, aby mezi nimi nedošlo k nějakému nedorozumění.

Eldarn přikývl, chytl se ho za ruku, kterou mu podával a zvedl se. Nic nepopíral, což Wade znervózňovalo. A bylo na něm vidět, že si strašně nepřál, aby tohle Wade někdy věděl, protože si byl jistý, že už se na něj nikdy nebude dívat stejně. A taky si byl jistý už od začátku, že Wade jeho city v takové míře neopětuje a nikdy opětovat nebude. Že to bude vždy jen jednostranné a platonické. Ale zapírat to nemělo smysl, pochopil to. Před ním nešlo skoro nic utajit. Ne na dlouho.

„Ty brečíš?" podivil se Wade, když se na něj podíval. „Vždyť ti muselo být jasné, že bych se s tebou nikdy nevyspal," procedil ze srandy a rošťácky mu pocuchal vlasy, ale on jen zavrtěl hlavou. „Tak co je?" zeptal se jako by o něj měl vážně starost. Eldarn se k ničemu neměl, a tak Wade zoufale vydechl, přitáhl ho k sobě a pevně ho objal až jeho rameno nadzvedlo Eldarnovi brýle.

„Slib mi, že se mi kvůli tomu nebudeš vyhýbat," řekl hned, jak se od něj Wade odtáhl a podíval se mu do očí. Byly celé uslzené. Wade absolutně netušil, jak by se k němu měl po takovém zjištění chovat, ale měl ho rád a nechtěl mu ublížit. Byl to jediný člověk vyjma Anomaris, kterého měl.

„Slibuju," zašeptal, prstem mu srovnal brýle na nos a usmál se na něj. „A upřímnou soustrast," dodal Wade. Eldarn zavrtěl hlavou a pousmál se. „Pojď, pomůžuš mi uklidit tenhle bordel, co jsem tady kvůli těm idiotům udělal. Hrozně mě pořád serou, i když nic nedělaj," prohlásil, Eldarn přikývl a rozhodl se, že se postará o jeho kytaru, protože nechtěl, aby si to vyčítal. Ale pak se zarazil.

„Je mi jasné, že teď to buď bude absolutní tabu a budeš dělat, že to nevíš a nebo to budeš řešit. Což mi ani jedno nevyhovuje," prohlásil do ticha. Wade se na něj otočil. „Ale když už to víš, tak to potlačování skutečnosti je horší než lepší," přiznal. Wade dlouho nic neříkal.

„V pohodě, Wade. Asi to tak bude lepší pro nás pro oba. Zapomeň na to, jako by to teda neexistovalo, prosím. Stejně jsem nechtěl, abys to věděl. A jestli to dokážeš nevnímat a neřešit, budu fakt šťastnej. Já totiž nejsem buzna. Nechápu to... vůbec," řekl a Wade se pousmál zdvižením levého koutku. Chtěl říct něco uštěpačného jako třeba: A co jsi, když mě miluješ? Ale místo toho se na něj jen otočil.

„Já se ti nedívám, jsem prostě boží," pronesl samolibě a Eldarn nad ním zavrtěl hlavou. Beztak to řekl jen proto, že z toho byl sám v rozpacích.

„Nefandí si, stejně bych s tebou nechtěl nic mít. Jen je to divný," dodal Eldarn a pak bylo ticho. Eldarn si zase sedl zpátky na koberec a chytl se za hlavu. Wade se na něj podíval.

„Nevím jak na to zapomenout. Můj nejlepší kámoš je do mě zabouchlej a mě to trochu děsí. Ještě nikdy se mi nic takového nestalo. Navíc jsi mi zachránil život a dost se bojím, že bys něco ode mě očekával a..." přiznal a Eldarn ho přerušil.

„Můžu ti dát vypít lektvar konkrétního zapomnění? Prosím. Protože tohle je fakt těžkej cringe,“ prohlásil celý rudý a Wade vyprsknul smíchy.

„Ani náhodou, lichotí mi to. Každopádně, to by stejně nebyl nejlepší nápad. Pak bych se to zase dozvěděl a mohl bych mít mnohem horší reakci. Třeba tě za to zabít, že si na mě myslíš takhle nevhodným způsobem. Je to ujetý. A to si piš, že by mi to došlo, protože když se nad tím zamyslím, je úplně jasný, že se ti líbím. Spíš se divím, že mi to nedošlo dřív. To pak dává konečně smysl, proč se naše kouzlo spřízněných duší nepřetrhlo,“ dodal a Eldarn se zarazil.

„Hm bezva. V tom případě o tom Estrella ví taky,“ prohlásil z ničeho nic a Wade se polekal.

„Cože? Ne! Nikdo z těch zatracenců z druhý strany o tom nesmí vědět!“ syknul podrážděně. Eldarn si ho změřil pohledem.

„Copak, Wade, stydíš se za mě?“ rýpnul si a Wade chvílku mlčel. Pak zavrtěl hlavou, ale Eldarn věděl moc dobře, jak to je. Taky věděl, že milovat někoho jako je on je těžké a že to je prokletí.

„Zatracenců z druhý strany? Takhle mluvíš o svojí sestře?“ zeptal se, aby změnil téma. Ale Wade mu na to neskočil. Spíš naopak ho navedl na myšlenku, na kterou ho zcela určitě navést nechtěl.

„Ani jednoho z nás mít nemůžeš, Eldarne. Obojí je nepřípustný. Neříkej mi, že na mě myslíš a současně miluješ mojí sestru?“ procedil. Eldarn si jen povzdechl.

„Nedělám si iluze. Naposledy, Wade. Já nejsem teplej. Nevím co to do mě vjele...“ Wade se ušklíbnul.

„No já ne,“ procedil syrově a Eldarn ho zpražil pohledem. „Promiň,“ řekl a začal se smát. „Mě to jenom přijde absurdní. A jestli seš do mě zabouchlej, pak jsi teplej ať chceš nebo ne. I kdybys byl bisexuální, stejně bys byl už buzna. V momentě, kdy se zabouchneš do chlapa,“ objasnil.

Eldarn si zoufale povzdechl. Věděl, že to s ním nebude tak jednoduché. A tak se nadechl, že něco řekne, ale skočil mu do toho. „Jestli je něco tabu, tak jsi to ty a moje sestra, Eldarne!“ řekl nakonec s naprosto přísným výrazem v obličejí. „To už bych radši...“ procedil a rozesmál se. Eldarn si povzdechl a zakroutil panenkami.

„A je to tady, teď mě budeš grilovat,“ stěžoval si.

„Trocha randy musí být. Navíc mě znáš, měl bys vědět, co jsem zač,“ hájil se. Eldarn přikývl.

„Chceš vědět, jak to je? Nebo mě budeš neustále přerušovat?“ zeptal se ho a Wade se zamyslel.

„Hm, tak jo,“ řekl nakonec a sedl si k němu na koberec.

„Ale musíš mi slíbit, že necháš toho rýpání, jinak ti nic neřeknu,“ upozornil ho a Wade tedy souhlasil.

„Tak to vysyp,“ poručil mu.

„Estrella je strašně hezká holka. Nadaná a chytrá čarodějka. Má něco po Paynech a je podobná tobě. Jak vzhledově, tak mentálně...“ začal a Wade se nadechl, že něco řekne, ale Eldarn na něj hodil bodavý pohled, a tak se rozhodl, že si tu poznámku

odpustí. Zřejmě to mělo být něco v tom smyslu: Už chápu proč se ti líbí, když je směsice Payna a mě.

„Líbí se mi už skoro dva roky, ale moc jí neznám, abych se do ní zamiloval. Ale teď mě prosím nezabij, ale přitahuje mě příšerně,“ řekl a kryl si pro jistotu obličej, ale Wade nehnul ani prstem jen na něj neutrálně civěl a snažil se to zpracovat.

„A co se tyče tebe,“ řekl a podíval se na něj. „Mám rád to, jaký jsi. I s tvou temnou stránkou. Asi bych se s tebou nechtěl mazlit jako s holkou a popravdě, ani si to neumím představit, a než cokoli řekneš, nikdy jsem si to ani nepředstavil,“ prohlásil, ale Wade si to na rozdíl od něj představil a lehce se mu nad tou představou zkrivil obličej, ale snažil se to na sobě nedávat znát, aby ho neurazil.

„Ale...“ dodal a už měl zase Wadovu plnou pozornost. Wade se trochu napřímil, aby to, co mu chce Eldarn říct ustál, jako by čekal bodnutí jehly do žíly. „Líbí se mi to, jak mi dáváš tvoji čistě přátelskou a heteráckou lásku najevo. Nechci, abys s tím přestal ze strachu, že po tobě skočím nebo tak něco.“

Teoreticky to pro mě znamená úplně to samý co pro tebe. Kdybys byl na kluky, nelíbil by ses mi. Líbí se mi, že jsi normální a to, jak funguješ je přitažlivý,“ řekl a zavrtěl hlavou s malým úsměvem.

„Je to těžký to vysvětlit. A říkat to zrovna tobě je fakt abnormálně náročný. Nikdy jsem ani nepřemýšlel nad tím, jak bych ti to řekl, protože jsem si to měl v plánu vzít s sebou do hrobu,“ zasmál se. Wade mlčel.

„A myslím, že tě doopravdy nemiluju. Ne tak, jako jsem miloval Ay. Jen tě strašně obdivuju. Jsi skoro ten, kdo jsem chtěl vždycky být. A jsem rád, když pro tebe něco znamenám. A taky mám rád, když mě objímáš, ale to je tak všechno,“ vysvětlil. Wade se pousmál.

„Teď mi lžeš, protože se stydíš. Ale tak už to vyklop, když jsi mi přiznal to všechno,“ řekl, ale Eldarn se k tomu neměl. Wade se na něj podíval takovým pohledem, který Eldarn pochopil, protože už ho znal.

„A ne, Wade, prosím tohle mi nedělej,“ řekl a Wade se rozesmál. „Nebudeš mě snad provokovat a testovat moje hranice?“ zeptal se, ale Wade to nezastavilo. Přesně to se chystal dělat. Naklonil se k němu a vypadalo to jako by ho chtěl políbit, ale jen mu civěl zblízka do očí. „Bezva, to je přesně to, co budeš dělat, ach jo,“ dodal Eldarn otráveně a čekal, až ho to přestane bavit.

Nicméně Wade ho nechtěl provokovat dlouho, spíš se jen chtěl o některých věcech přesvědčit na vlastní oči. Třeba o tom, jak moc Eldarn reaguje na jeho blízkost a jestli mu říká pravdu nebo ne.

„Wade, vážně. Je to divný. Můžeš jít o kousek dál?“ zeptal se, ale Wade se ani nehnul. Eldarnovo srdce šlélo a jeho tváře hořely, jak se styděl.

„Jestli mě miluješ, tak mi dej pusu,“ prohlásil z ničeho nic a Eldarn vytřeštil oči. Nemohl uvěřit vlastním uším. „Protože to tvoje, že ke mně něco cítíš, ale nechceš se se mnou mazlit, ti nežeru. Ani to, že sis to ani jednou nepředstavil,“ řekl a čekal na jeho reakci.

„Cože? Wade, když bych se o to pokusil, dal bys mi pěstí,“ prohlásil a Wade přikývl.

„Správně, při nejmenším,“ zakřenil se. „Ale aspoň bych to pochopil,“ řekl a Eldarn vydechl natáhl k němu ruce a odstrčil ho od sebe.

„Přestaň mě provokovat. Jsi vážně příšernej. Říkám, že to takhle není,“ procedil a začal uklízet, aby se tomu nepřijemnému mezi nimi vyhnul. Wade se jenom smál.

„Jsi fakt případ, Eldarne. To se jen tak nevidí. Ale nemusíš mi už nic vysvětlovat, já jsem to pochopil,“ dodal a pomáhal mu s úklidem. Eldarn se jen natáhl pro kus skla z láhve a hodil ho rovnou do koše.

Tvářil se u toho ale dost zoufale. Jak pak by ne, milovat striktního heteráka jako je Wade bylo fakt na nic. A zvlášť když nevěděl jak mu to má vysvětlit, aby to pochopil správně. Protože on ho fyzicky vážně nechtěl.

Sára se válela na koberci u televize a dělala si úkol. Měly jsme napsat esej o tom, jak prožíváme naše praxe. Já jsem na to neměla náladu, protože jsem se trápila odloučením s Darrenem, a tak jsem si místo toho jen četla.

„Nevěřím, že to řeknu, ale docela mě ta esej baví,“ prohlásila a já k ní zvedla oči a podívala jsem se na ní udiveně.

„To je mi ale novinka. Já zas nevěřím, že řeknu tohle, ale mohla bys za mě napsat tu mojí?“ prohodila jsem a Sára nade mnou zavrtěla hlavou.

„Ani za nic bys mi to nedovolila, musíš mít všechno perfektní,“ objasnila a já přikývla. Zнала mě dobře.

„Už se nemůžu dočkat až budou podzimní prázdniny. Normálně bychom byly mimo školu, ale my můžeme konečně zpátky,“ zmínila jsem a Sára si povzddechla.

„To mě se moc do školy nechce. Ne, že bych se netěšila na Darrena, ale bude tam i Shadowwalker a já na to pořád nejsem připravená. A hlavně jsem nervózní i z Darrena,“ dodala a já se na ní empaticky podívala.

„Myslíš kvůli tomu co se stalo s Alyssou?“ zeptala jsem se a ona přikývla.

„Mám strach, že se na mě třeba pořád zlobí... podvědomě. Že si uvědomil, že jsem taky had, kterýho si hřeje na prsou. Konec konců, není to ani půl roku co jsem se Shadowwalkerem chodila,“ připomněla.

„Ne, na tebe našťvaný není. Sám to řekl, že tě obdivuje, jak ses k tomu postavila. Ty jsi byla na jeho straně i když ses o Wada bála. Očernila jsi jeho duši a nechala jsi Darrena dělat, co uznal za vhodný. Víc na naší straně už být nemůžeš,“ chlácholila jsem jí, ale zavrtěla hlavou.

„Ne, Ay. Ty víš moc dobře jak to je. A pamatuješ si, co jsem řekla o tom, že když mu ublížíte, že vám to v životě neodpustím. Tohle pořád platí. Jsem v situaci, kdy z toho nemůžu ven. Je to...“ začala, ale přerušila jsem jí.

„A právě proto se na tebe nezlobí. To, že Shadowwalkera miluje Alyssa je ale úplně jiná věc. Je jeho spríznenka a přísahala mu. A podvedla ho s ním. Několikrát. Nejdřív se s ním líbala na závodech, když měl mistrovství a měla mu fandit. A když to jí odpustil, tak se s ním přátelíčkovala a vyžvanila mu nějaké tajnosti. A nakonec sabotovala jeho snahu se Wadovi pomstít. Málem mu dala i svojí duši, tohle je vážně závažný,“ vysvětlila jsem jí a ona přikývla.

„Taky jsem mu chtěla dát duši. Ani nevíš, jaký jsem měla kvůli tomu výčitky,“ přiznala.

„Já vím...“ usmála jsem se na ní a pohladila jsem jí po rameni. „Ale neudělalas to,“ dodala jsem.

Anomaris akorát donesla všem večeri a cestou ke své židli sedícího Wada objala zezadu kolem krku a políbila ho na tvář. „Miluju tě,“ zašeptala mu do ucha a Wade se pousmál.

„Já tebe taky,“ zakuňkal rozpačitě, podíval se letmo na Eldarna a vrhnul se na jídlo. Anomaris je pozorovala. Bylo mezi nimi od té doby mrtvé ticho a ani jeden se na sebe nepodívali.

„Co je vám? Cítím tady nějaký napětí. Vy jste se pohádali?“ zeptala se, ale oba zavrtěli hlavou.

„Ne, proč by jsme se měli hádat?“ řekl Eldarn a Wade se odtáhl od jídla a položil příbor.

„Je to moc dobrý, Ris, ale nějak nemám hlad. Půjdu si dát sprchu a lehnout si, dneska jsem nějakaj utahanej,“ řekl a vstal od stolu. Anomaris se podívala na Eldarna a normálně by nad ním oba jen pokrčili rameny, ale on se tvářil provinile.

„Cos mu udělal? Vysyp to! Takhle divnej dlouho nebyl,“ udeřila na něj a sedla si vedle něj na místo, ze kterého Wade tak rychle utekl.

„Proč si myslíš, že jsem mu něco udělal? Navíc dovol abych ti připomněl, že většinou něco udělá on mě,“ opáčil suše. Anomaris na něj udělala takový posunek, jako, že ho bude sledovat a šla odnést do kuchyně nedojedené jídlo po Wadovi.

Eldarn si zoufale povzdychl a opřel se čelem hlavou o stůl až si své hnědé vlasy trochu vymáchal v omáčce. Věděl, že tohle je začátek konce jejich přátelství a tak strašně nechtěl, aby k tomu někdy došlo. Ztratit Wada pro něj bylo nepřipustné. Nicméně naštěstí pro něj to Wade vnímal stejně. Alespoň tohle. Protože kdyby se to Wade dozvěděl dřív a za jiných okolností, byl by s Eldarnem zaručeně konec.

Wade se zavřel v koupelně a opřel se zády o dveře. To, co se dneska dozvěděl na něj bylo moc. Strašně se bál, že by se to někdo mohl dozvědět. Možná, že se přece jenom za něco takového styděl. Nechtěl, aby si ostatní mysleli, že s ním něco má. A zároveň se mu nemohl stranit, slíbil mu to. Ne, že by se snad bál, že se ho Eldarn nějak nevhodně dotkne, ale přece jen mu bylo nepříjemné s ním trávit čas, když věděl, že ho možná Eldarn vnímá jako objekt touhy.

„Do hajzlu, Eldarne! Proč?“ zašeptal, začal ze sebe sundávat oblečení a pak vlezl do sprchy. Nechal na sebe téct vodu a přemýšlel. Už to, jak spolu byli skoro pořád bylo na hraně normalnosti. Lidi si o nich často šeptali, že jsou jak teplí bratři a vzpomínám si, že jsme to o nich párkrát taky řekli.

Wade přemýšlel, kdy se to stalo. Od kdy je do něj Eldarn zamilovaný. Vždyť se donedávna nenáviděli. Zdálo se mu to absurdní. Už i to, že se z nich stali nejlepší přátelé mu přišlo absurdní, ale tohle? Co si s takovou informací počít? A jak se

k němu proboha chovat? Ale byl jediný blízký člověk, kterého měl. Anomaris se nepočítá. Nemohl ho jen tak hodit přes palubu, protože k němu něco cítí.

Když vycházel z koupelny jen ve svém červeném derionském županu, vrazil do Eldarna a vysypal všechny svoje věci, které držel v ruce. „P-promiň,“ zakoktal Eldarn a pomohl mu věci sebrat ze země. Wade úplně ztuhnul, jen ho mlčky pozoroval z výšky a nic nesbíral. A když mu to Eldarn podal do ruky, podíval se mu do očí.

„Jak dlouho?“ vypadlo z něj a Eldarn si povzdechl.

„Ty to nenecháš být, že ne?“ odpověděl mu otázkou a Wade zavrtěl hlavou. „Já ani sám nevím,“ řekl doufajíc, že už ho nechá být, ale Wade byl intenzivní. Vždycky. Dokud neznal odpovědi, na otázky, které ho zajímaly, nikdy by nic nenechal být.

„Ale víš. Prostě mi to řekni,“ naléhal. Eldarn si strašně přál zmizet někam daleko, nebo se zahrabat do písku. Alespoň hlavu, jako to dělají pštrosi, když hledají kamínky, a schovat se před těma jeho uhrančivýma šedýma očima.

Akorát šla kolem Anomaris a vedla Wayda do pokoje za ruku. „Popřej tátovi dobrou noc, Waydí,“ řekla a Wade přerušil s Eldarnem oční kontakt, a když si všiml, jak se na něj jeho dítě culí, usmál se na něj taky.

„Dobrou noc, synku,“ zašeptal a pohládl ho po tvářičce. A když s Anomaris zašli do pokoje, znovu na něj upřel svoje pronikavé oči.

„Wade, prosím. Nech to být. Je mi hrozně trapné,“ škemral.

„A mě ne asi. Chci to jenom pochopit,“ řekl a ztišil hlas. „Co se stalo, že ses do mě zabouchnul? Čím jsem tě okouzlit? A hlavně kdy jsem tě okouzlit?“ bombardoval ho otázkami. Eldarn se podíval do země.

„To nejde říct když vím, že od doby, co to víš mnou pohrdáš,“ zašeptal.

„To není pravda,“ řekl a prstem mu nadzvedl hlavu, aby ho přiměl se mu podívat do očí. Oba na sebe mlčky zírali. „Máš můj respekt, že jsi něco takového přiznal někomu takovému jako jsem já. To muselo být strašně těžký, nemohl jsi vědět, že tě na místě nezabiju a tak,“ prohlásil a usmál se na něj.

„No, to jsem fakt nevěděl,“ procedil Eldarn rozpačitě. „Musím uznat, že jsi mě s tou tvou reakcí dost překvapil,“ přiznal a Wade přikývl. „Taky mě to znervózňuje. Bojím se, že se tvůj postoj k tomu ještě změní,“ řekl a podíval se na Wadeův úsměv, a když se zamračil, zase se očima vyhoupl k jeho očím.

„Víš, že nenávidím, když mi něco vrtá v hlavě. Nemůžu spát, jíst, nic, dokud na to nepřijdu. Tak už mi to řekni ať to můžeme nechat být,“ prosil ho Wade. Eldarn se napřimil.

„A co když nechci, abys to věděl?“ zmínil a Wade se na něj nechápavě podíval.

„Jako proč? Co se tím pro tebe změní?“ zeptal se a Eldarn se zamračil.

„Hodně se toho změní, Wade. Nechci si tyhle svoje interní pocity kazit tvým pohledem na věc. Je mi jasný, že se tomu vysměješ, nebo to budeš znehodnocovat a bůhví co všechno. A já tu vzpomínku mám rád ať už to je pro tebe trapný, nebo zvrácený, nebo cokoli. Nechci, abys mi ten pohled na tebe vzal,“ vysvětlil a Wade zakroutil panenkami.

„Dobře, tak mi aspoň řekni jak dlouho,“ páčil z něj.

„Ne, to s tím jde ruka v ruce,“ řekl striktně.

„Hm,“ řekl Wade, vrazil do něj ramenem a mířil si to do ložnice.

„Ty ses vážně urazil?“ zeptal se ho a zasmál se. Wade se na něj otočil a zamyslel se.

„Když jsme byli na stavbě na začátku praxí v osmáku a balily nás ty dvě holky, řekl jsi mi, že mám výhodu, že vypadám dobře při všem co dělám. To už jsi mě měl rád?“ zeptal se na rovinu. Eldarn si povzddechl.

„Ty toho nenecháš dokud ti to neřeknu, že ne?“ procedil zoufale a on zavrtěl hlavou.

„Ještě si vzpomínám na jeden moment,“ řekl zcela ignorujíc jeho prosby, aby nad tím nepřemýšlel a zamyslel se. „Byli jsme na tribuně,“ začal a Eldarn se na něj mlčky podíval. „Já jsem byl úplně v hajzlu kvůli Sáře a ty jsi mi dával kázání. A pak jsi řekl: ‚Kdysi bych si to i přál, abys zdechnul. Ale... pravdou je, Wade, že... máš potenciál udělat něco velkého. Jsi zatraceně chytrý a vlivný, dokážeš naprosto cokoli.‘ Zadrhnul ses,“ řekl uvědoměle a podíval se na něj. „Chtěl jsi říct něco jiného, co to bylo?“ Eldarnovi se spustily z očí slzy, ale chvíli nic neříkal.

„Pak jsi mě objal a vyhrožovals mi, že když ti to neřeknu, že mi dáš pěstí. Že to je nejhorší věc, kterou mi můžeš udělat. A tak jsem ti řekl, že ne, že už to mám za sebou, že to nejhorší bylo to objetí. A byla to pravda,“ řekl.

„Takže to je ono? To byla ta chvíle, kdy se to stalo?“ zeptal se.

„Ne, Wade, tahle chvíle to jenom podpořila. Já už tě měl rád asi předtím. Nějak postupně. Od té doby, co jsem věděl, že už mě nechceš zabít a spíš mě jenom provokuješ, tak jsem... na tebe změnil názor,“ řekl a zatvářil se jako by o nic nešlo.

„Eldarne, já tohle asi nezvládnou,“ řekl klidně a on přikývl.

„Já vím, proto jsem nechtěl, abys to věděl. Bylo mi jasný, že už mě nikdy nebudeš brát stejně a že mě od sebe budeš odstrkovat. Buď, že se mi budeš smát, nebo se mnou soucítit a ty se mnou soucítíš a je to snad ještě horší, než kdyby ses mi smál,“ řekl.

Wade ho smutně pozoroval. Možná mu teď bylo stejně na nic jako Eldarnovi. „Ale v pohodě, já budu dobřej. Nechám tě to vstřebat a třeba ti jednou budu zase chybět a budeme zase kámoši,“ dodal a odešel. Wade tam jen mlčky stál a neměl slov. Chtěl mu říct, že ho nepřestal považovat za kamaráda, ale nějak se k tomu neměl, aby to řekl.

Bylo půl 2. v noci a Wade ležel v posteli a zíral do stropu. Snažil se to pochopit. „Ty nejdeš spát?“ zeptala se ho Anomaris.

„Jdu. Dobrou,“ řekl, vlepil jí jen letmou pusou a otočil se zády k ní, aby mohl nerušeně dál přemýšlet.

„Zabij mě,“ řekl zoufale Wade a podal Eldarnovi do ruky ten nůž, který sebral z podlahy.

„Přestaň!“ okřiknul ho.

„Myslím to vážně. Zabij mě!“ řekl Wade a strčil do něj.

„Nebudu tě zabíjet! Já mám svoji duši rád,“ odpověděl Eldarn.

„Jen kvůli tomu?“ zeptal se ho Wade a Eldarn po delší pauze zavrtěl hlavou.

„Ne,“ opáčil. Wade zatřásl hlavou, jako by mu to mělo pomoci se toho všechno zbavit. Ale skákaly mu ty vzpomínky na jejich světlé chvílky do hlavy jak blechy na kožich.

„Wade... já tě mám rád,“ prohlásil, aby mu zlepšil náladu, ale skoro to s ním nehnulo.

„Nechápu proč,“ procedil zírajíc si pod nohy a všechno, co namaloval nožem do písku agresivně zaškrtal.

„Já taky ne, ale je to tak. Začalo mi na tobě záležet. Možná proto, že vím, že nejsi žádnéj ďábel,“ dodal.

„Že ne? Máš něco s pamětí? Copak jsi zapomněl, co jsem všechno udělal? Víš vůbec kolik lidí jsem kvůli tomu plánu zabil, idiote?“ vyjel po něm.

„Ne. Kolik?“ zeptal se.

„Hodně,“ odpověděl suše a zase začal něco vyrývat do písku.

„Pět?“ vyzořoval.

„Víc,“ zašeptal.

„Deset?“ zeptal se vyděšeně.

„Ještě přijdej,“ řekl a Eldarn ztuhnul.

„Dvacet?“ zeptal se a Wade se pousmál, když si všimnul, že to vždycky zdvojnásobuje.

„Třináct,“ odpověděl.

„Proč?“ zeptal se.

„Protože jsem hajzl. Překáželi mi, potřeboval jsem je mrtvý, nebo jsem je nesnášel,“ zmínil neutrálně.

„A kdo byli?“ vyzořoval.

„To je jedno. Chtěl jsem tím říct, že jsem prostě přesně to, co o mě říkají a zasloužím si pekle. A ty si zase zasloužíš svobodu,“ dodal a Eldarn ztuhnul.

„Co tím jako myslíš?“ zeptal se nechápavě.

„To, co jsem řekl,“ odpověděl a podíval se mu neutrálně do očí.

„Jako... jako, že mě už nepotřebuješ?“ zeptal se smutně.

„Nikdy jsem tě nepotřeboval,“ dodal, ale Eldarn mlčel.

„To celkem zamrzí,“ zmínil sklesle Eldarn.

„Nic jinýho na to neřekneš? Nemáš ani trochu radost? Že jsi svobodnej? Nemusíš mi sloužit ani se mnou být. Jsi volnej, tak vypadni,“ řekl.

„To kouzlo se nedá zrušit,“ připomněl mu Eldarn a Wade se na něj nechápavě podíval.

„Ale dá. Řeknu Paynsovi a moc rád to udělá,“ odpověděl, ale Eldarn na něj pořád jen sklesle zíral. „Tak co je? Proč neskáčeš tři metry do stropu?“ vztekal se.

„Protože to už nechci,“ objasnil a Wade si zoufale oddechl.

„Jsi idiot, Eldarne,“ prohlásil.

„Možná. Ale už jsem řekl, mám tě rád a jsme kámoši,“ řekl a usmál se na něj.

„Vždyť jsem tě před chvílí zmlátil,“ zmínil.

„Jo. No a? I nejlepší kámoši se perou a hádají,“ řekl.

„Vždycky jsem si myslel, že jsi jen vlezdoprdelka, ale to nejsi. Proč to teda děláš?“ zeptal se ho.

„Protože tě mám rád do hajzlu a nenuť mě ti to už opakovat připadám si pak jak buzna a to nejsem!“ zaječel na něj Eldarn.

„Ale proč? Já to nechápu,“ pokračoval.

„Jsme si podobný. Jsme jedna krev a taky ti rozumím. Některý věci bych udělal stejně jako ty. A vsadím se, že kdybych byl tak perfektní jako ty a derion, taky by mi to stouplo do hlavy a hrál bych si na boha jako sis hrál s lidma ty. Taky umím být hajzl,“ přiznal a podíval se na něj.

„Dej mi ruku,“ řekl a Eldarn mu jí bez přemýšlení podal. Už to nebylo jako dřív, kdy měl strach, co hrozného mu provede. Navíc se mu omluvil a nikdy by nic takového neřekl, kdyby to nemyslel vážně. Wade ho za ní chytl a zavřel oči.

„Da ei fragmen meis tu Wade Evilian Shadowwalker et Eldarn Naxxremis...“ začal a Eldarn ztuhnul, když mu došlo, o co se Wade snaží. Nikdy by ani v nejmenším nečekal, že by mu měl derion jako je Wade Shadowwalker dávat svojí moc.

„Da ei fragmen meis tu Wade Evilian Shadowwalker et Eldarn Naxxremis,“ dodal a pak se ho pustil jako by byl pod proudem.

„Dal jsi mi svojí moc?“ zeptal se a šokovaně na něj civěl.

„Překvapení asi jako když jsi mi řekl, že chceš zůstat moje spřízněná duše a že mě máš radši, než abys ode mě utekl. Nejspíš sis to zasloužil za to, že jsi fakt pravej kámoš,“ opáčil suše.

„Nikdy tě nezradím, Wade. Přisahám ti na svojí čistou duši, že při tobě budu stát do posledního dechu. Tak, jak by to měla udělat správná spřízněná duše. Pokud i ty se ke mně budeš chovat s úctou a respektem...“

Wade potlačil touhu hlasitě vydechnout a říct ach jo a zavřel vyčerpaně oči. Došlo mu totiž, že už ho má Eldarn víc než rád minimálně rok, a že spolu byli úplně v pohodě, a tak by se tím nemusel dál zabírat.

Even death will heed your commands

☆ I smrt ho bude jednou poslouchat ☆

Těch dramat bylo hodně. Další týden utekl jako voda a vše bylo zvláštní. Jak u Darrena s Alyssou, kteří se neustále hádali jako manželé a snad kvůli každé prkotině. Tak stejné to bylo i s Eldarnem a Wadem, kteří byli sice ve škole, ale obloukem se sobě vyhýbali.

Tedy Eldarn se vyhýbal Wadovi, protože Wade se snažil svůj slib o tom, že se mu nebude stranit plnit a bylo mu strašně líto, že jsou věci tak, jak jsou. Už si na něj za ty tři roky, co jsou spolu zvykl. Ale Eldarn to nedával. Strašně se za sebe před Wadem styděl a neunesl to, jak se na něj od té doby, co o tom ví díval.

No a co se týče mě se Sárrou, tak já jsem byla vyčerpaná mentálně z toho všeho. Ona byla bych řekla zaláskovaná do Jace a mě se stýskalo po Darrenovi. Dneska byly už druhé závody, na kterých jsem kvůli praxím nebyla a bylo mi to líto.

„...Ne, to ne, ale určitě by se mi to líbilo,“ hihňala se do telefonu. Už byla asi půl hodiny na drátě s tím bloňďákem. Ale co, byla jsem ráda, že nemyslí na Wada Shadowwalkera. Tím se momentálně vyznačuju já. Zdá se, že jsem v tom byla teď sama. Jeho stín mě mučil skoro každou noc i ve světě lidí. Štěstí, že jsem ho nemusela vidat ještě přes den ve škole.

„Ay, bude ti vadit, když půjdu na pár hodin ven s Jacem?“ zeptala se mě jako bych byla její máma.

„Ne, vůbec ne. Bav se,“ usmála jsem se na ní a ona mi úsměv oplátila.

„Jen nevím, co si vezmu na sebe,“ procedila a mířila si to ke skříni. A já jsem se přistihla, že jí trochu závidím, že je nezadaná. Podívala jsem se na ní, jak si prohlíží nějaké modré šaty u zrcadla.

„Ne, ty ne. Vezmi si něco zeleného,“ poradila jsem jí.

„Zelenýho?“ zopakovala překvapeně, když se na mě podívala. „Asi nemám nic zelenýho,“ dodala a prohrabala se ještě jednou komínky pečlivě složených věcí. „Víš, kdybys nebyla vdaná za mýho nejlepšího kámoše, seznámila bych tě s Deanem. Ale jsi zadaná, tak máš smolíka, kámoško,“ prohlásila asi aby mě popudila a hodila vedle mě na postel nějaké zelené triko s dlouhým rukávem a svlékala si svoje žluté tričko.

„Tak mi aspoň pověz, co je ten Dean zač. Proč bych se s ním měla chtít seznámit?“ vyzvídala jsem a ona se zakřenila a použité tričko na doma hodila přes opěradlo židle.

„Protože je hezkej, chytřej a taky na šprtky. A je hodnej a je s ním strašná sranda. Taky je závodník, ale závodí na motorce,“ řekla a to mě zaujalo.

„Hm, škoda, že jsem vdaná. No tak se bav i za mě a budu chtít, abys mi to pak aspoň vyprávěla,“ informovala jsem jí a ona souhlasně přikývla.

„Mimochodem, už jsem ti říkala, jak je Jace skvělejší?“ zeptala se a já zavrtěla hlavou. Moc mi toho o něm neřekla, ale to neznamenal, že jsem to nepochopila. Vracela se domů vždycky celá rozzářená a usměvavá. A něco mi říkalo, že jí dělal

vážně šťastnou. Konečně nějaká změna po tom vrahounovi, který jí sice dělal šťastnou, ale nebylo jim přáno být spolu normálně.

„Líbá jako Darren,“ prohlásila a mě spadl úsměv z tváře a šokovaně jsem na ní civěla. To mě zarazilo snad až do jádra Země.

„Copak ty víš jak líbá Darren?“ zeptala jsem se pohotově. Ona vytřeštila oči a zavrtěla hlavou.

„Ne, nevím. Chtěla jsem říct, že...“ začala, ale mě to tedy nenechalo v klidu. Ani náhodou.

„Líbala ses s Darrenem? Kdy?“ vyštěkla jsem na ní.

„N-ne, nelíbala. Jednou jsem mu dala pusu, abych naštvála Shadowwalkera, ale nic co by stálo za řeč,“ prohlásila a mávla nad tím rukou. A než jsem stačila otevřít pusu, tak řekla: „Ty ses zase líbala s Wadem, takže jsme si kvit,“ usmála se, popadla mobil a ve spěchu, abych ji nezaškrtla odešla.

„Ta se s tím tedy nesere,“ zašeptala jsem si pro sebe a rozhodla jsem se to neřešit. Zatím.

Alyssa akorát dorazila za Darrenem, jak se domluvili. Měli spolu na něčem zase pracovat. Tentokrát to bylo něco do školy. Alyssa si položila své věci k němu na stůl, otevřela sešit, popadla tužku, zuby jí odvíčkovala a v rychlosti napsala nějakou poznámku. Pak zase tužku zavřela, posadila se na gauč a čekala, až dorazí Darren z koupelny.

Ten přišel během tří minut a byl jen zabalený ručníkem. „Co tu děláš tak brzo?“ zeptal se relativně nepřijemně.

„Promiň, myslela jsem, že už budeš připravený. Můžu počkat na chodbě,“ řekla a zvedla se, že půjde, ale zavrtěl hlavou.

„Ne, počkej tady. Vezmu si věci a převlíknu se v koupelně,“ usmál se a ona se na něj usmála zpátky. Její srdce poskočilo. Tak dlouho se na ní neusmál, že pocítila naději, že by se to mezi nimi mohlo zahojit. Chodila chvíli nervózně kolem a čekala.

„Tak jdeme na to?“ řekl hned, jak přišel, usmál se a připravil si věci na stůl. Alyssa mu pomohla a vyndala si zase svoje věci, které si na to přinesla. Měli pracovat na důležitém lektvaru.

Dělali to na etapy, protože se skládal asi ze čtyřiceti různých lektvarů. Ted' dělali teprve 10. Nebylo to vůbec jednoduché, protože každá drobná chyba je fatální. A tohle on nemohl pokazit, bylo to jeho celoživotní dílo. Nejcennější lektvar, jaký existuje.

Alyssa se dneska nedokázala soustředit a dělala chyby. Darren už z toho věčného kontrolování byl unavený. Nicméně držel tlamu a oba mlčky pracovali na svých rozdělených úkolech. Pak se s ním Alyssa už asi patnáct minut o něčem dohadovala, ale on měl poslední slovo. Ne, že by ho musel mít vždycky, ale zrovna v tuhle chvíli asi ano.

„Ne, je to třikrát a pak se tam dává to modrý pírkó,“ prohlásil a ona přikývla.

„Promiň,“ zamračila se, aby už ty dohady mezi nimi ukončila. Nesnášela, když se na ní zlobil. Byl podrážděný a měla to s ním pak fakt těžké.

„Dobrý, hlavně už se prosím soustřed'. Je to důležitý. Tak pokračuj,“ řekl a natáhl se přes ní pro sovi pařát a letmo jí zahlídl, jak do kotlíku hází snítku petržele místo bazalky.

„Co to děláš? Neházej to tam...“ zakřičel, ale pozdě, ona už to tam hodila.

„Promiň,“ zašeptala a on se naštvál a třísknul pěsti do stolu.

„Ty jsi fakt úplně nemožná, Alyssó!! Teď to budeme muset celý udělat znovu. Neumíš číst nebo co?“ zaječel až se polekala a upustila lžici, kterou svírala v druhé ruce do bublajícího kotlíku.

„Co to bylo?“ zeptal se vyděšeně, když uslyšel žbluňknutí.

„Nic, jenom mi tam spadla lžice,“ přiznala a on jen protočil očima a zhluboka vydechl.

„Běž prosím pryč,“ řekl už klidně a podíval se jí do očí. Ona přikývla a beze slova opustila jeho pokoj. Takže jejich snahy o to, být v pohodě jim opět nevyšly. Tohle bylo dneska už po čtvrté, co se nesoustředila a něco pomotala při vaření lektvaru a Darren už na ní neměl trpělivost.

Jen se posadil naproti kotlíku a složil si zoufale hlavu do dlaní. Musel to celé vylít a začít znovu. Po dvou hodinách vaření. Alyssa už to taky nemohla vydržet. Měla chuť si zapálit a taky udělat něco, aby ho naštvála. Sice se jí to už povedlo nedávno, ale tentokrát to bylo jiné. Jejich nenávisť začínala být vzájemná. A tak jí napadlo, že by mohla jít do věže za Wadem a dát si s ním alespoň cigaretu. On tam totiž touhle dobou vždycky býval.

A taky měla pravdu. Wade akorát stál u okna a zíral na hřiště. Ale Alyssu tam ani v nejmenším nečekal. „Co tu děláš?“ zeptal se a jako by ani nečekal na odpověď, se znovu otočil k oknu. Alyssa si stoupla vedle něj a opřela si ruce o kamenný parapet.

„Šla jsem za tebou,“ odpověděla upřímně a udělala k němu pár kroků.

„Za mnou? A proč? Nemáš se mi náhodou vyhýbat?“ zeptal se.

„Mám, ale chtěla jsem si chvíli odpočinout a cítit se líp... ale tak já půjdu,“ řekla sklesle a chtěla jít, ale chytl jí za ruku, aniž by se pohnul nebo podíval jejím směrem. Vzpomněl si totiž na to, co před začátkem školního roku říkal Anomaris.

„Co máš v plánu? Oni po tobě všichni půjdou jako psi,“ zeptala se a Wade se pousmál.

„Já vím a to se obrátí v můj prospěch, uvidíš,“ odpověděl.

„Tak co uděláš?“ vyzořovala nechápavě.

„Vůbec nic, láska. Vůbec nic. A budu při tom charismatickej a okouzlující. Jenom změním taktiku. Budu na všechny milej a oni z toho budou šilet,“ zašeptal...

„Nechod'. Jsem rád, že jsi tady. Chybělas mi,“ zašeptal a usmál se. Alyssa úplně ztuhla. Tohle tedy nečekala, že řekne ani ve snu.

„Co se děje?“ zeptal se starostlivě až to Alyssu zaskočilo a pak se na ní tedy podíval.

„Taky mi chybíš, Wade. Ani nevíš jak moc,“ zakuňkala a on zoufale vydechl.

„Copak, Payne je na tebe hnusnej?“ vyzvídal a ona tak nějak přikývla. Wade se pousmál. „Idiot. Nic nepochopil,“ zašeptal a přitáhl si jí k sobě. Alyssa z toho byla v šoku. Najednou byla těsně nalepená na jeho těle a měla jeho ruce omotané kolem pasu.

Tuhle jeho reakci tedy ani v nejmenším neočekávala. A tak se mu opřela hlavou o rameno a držela ho jako by se bála, že se rozpadne. Z očí jí tekly krokodýlí slzy a vnitřně se celá klepala.

„Nesnáší mě a já se s ním cítím špatně. Nepatřím k němu, a i když v tamtom budu vždycky na jeho straně, tak bych byla radši poblíž tebe,“ prohlásila a on se od ní odtáhl a podíval se jí do očí.

„Nějak jsi zapomněla, jak jsem na tebe býval hnusnej já,“ zmínil, zatímco jí lehce otíral slzy z tváře. Alyssa zavrtěla hlavou.

„To je jiný. Ty jsi jízlivej a provokuješ většinu lidí i ty, který máš rád a já vím, že mě máš rád. A navíc ses o mě vždycky zajímal a Darren nikdy. Měls pravdu, ani nevěděl, kdy mám narozeniny. A když jsme byli spolu, nikdy se se mnou nemazlil tak jako ses se mnou mazlil ty,“ řekla a Wade na ní jen mlčky koukal.

Pak se k ní naklonil, že jí políbí, ale čekal, jestli o to bude stát. Alyssa se moc dlouho nerozhodovala a nalepila se svými rty na jeho. Z oka jí stekla slza štěstí, když jí Wade něžně a pomalu líbal a léčil jí láskou, po které toužila.

Potom se na ní podíval a analyzoval jí. „Chtěla by ses se mnou vyspat?“ zeptal se a Alyssa vytřeštila oči. Tuhle otázku by od něj nikdy nečekala. Ne když vypadal, že by to udělal, kdyby řekla ano. Wade se pousmál když dlouho mlčela. „Neboj se, není to žádná past,“ zašeptal a pohladil jí po tváři. Tvářil se taky naprosto seriózně.

„Chtěla, ale nemůžu,“ zašeptala rozpačitě.

„Nic od tebe nechci. Netahám tě na svojí stranu. A on stejně ví, že miluješ mě, ne?“ zmínil a Alyssa přikývla. „No tak vidíš. Chtěla ses mazlit, tak se budeme mazlit. Já se mazlím moc rád,“ zašeptal, přitáhl si jí k sobě a zase jí začal líbat. Alyssa ho přerušila.

„Ale když jsme se o tom bavili, zněl dost vážně. Bral by to jako zradu,“ objasnila.

„Pochopil bych kdybys šla proti němu, ale ty proti němu nejsi. Není tvůj manžel, Alysso. Pojď ke mně. Já tě chci,“ řekl a znovu na ní zaútočil svými rty.

„Já nevím...“ kuňkla.

„Víš, že nejsem z těch co budou škemrat dlouho,“ upozornil jí. Ona se zamyslela a pak mu skočila do náruče. On jí chytl kolem pasu a líbal jí už intenzivněji. „Hodná holka,“ usmál se mezi polibky a vloudil svou ruku pod její kostkovanou sukni. Alyssa se napnula jako tětíva a nechala se od něj rozmazlovat. Zařala mu nehty do ramen a držela mu.

„Jo, Aly. Užívej si to,“ šeptal jí do ucha, zatímco mu dávala jasně najevo, jak moc se jí to s ním líbí. On byl vážně jiný, než bych čekala. Než by kdokoli čekal. Byl něžný a pozorný milenec a prožíval to se svojí holkou. Dělal mu dobře, když viděl jak si to s ním jeho dívka užívá.

„Chceš už mě?“ zeptal se po pár minutách, aby jí nechtěně nepřerušil v tom, co měli rozdělané. Alyssa si jeho ruku užívala maximálně, ale jeho by si užila mnohem víc. A tak přikývla a slezla z jeho ruky. Wade si sedl na schody a stáhl jí k sobě na klín. Alyssa se tak nějak v rámci možností uvelebila a on jí pohladil kolínka, která měla opřená o schody, aby jí upozornil, že se má radši opřít o jeho stehna, aby se neporanila.

Vždycky mu záleželo na tom, aby se s ním jeho holky cítily pohodlně. Alyssa ho poslechla a opřela se jen o něj. Ještě nikdy u toho nebyla na něm, a tak z toho byla překvapená. Nikdy předtím jí to totiž nedovolil. Momentálně mezi nimi šlo o spoustu poprvé najednou až jí to děsilo.

„Že mi neutečeš, Wade?“ ujišťovala se a on se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Ne, dneska to vidím dobře,“ zašeptal, rozepnul si pásek a začal jí hladově líbat. Alyssa se po něm plazila a dost intenzivně se o něj třela. Oba byli celkem hluční a vzdychali si do úst při tom, co se snažili o líbání, a sem tam se na sebe usmáli.

„Jsi lepší než on,“ zašeptala mu z ničeho nic zcela ovládaná hormony do ucha a on se pousmál.

„Jo? Jsem větší?“ vyzvídal, což Alyssu silně zaskočilo. Nemohla říct negativní odpověď i kdyby to byla pravda, protože by si to u něj pokazila. Ale pak jí došlo, že je jediná, kdo je dva mohl porovnávat zrovna v tomhle smyslu, takže je zcela na ní, co řekne.

„Jo, jsi. Jsi dokonalej,“ zašeptala mu do ucha a následně mu do něj zavzdychala. On se polichoceně pousmál a pokračoval. Alyssa dostala trochu strach, protože mu teď dala další ultimátní zbraň – svému nepříteli.

Wade začínal být vážně zvláštním druhem nepřítele. Už měl tři lidi, kteří sice byli na naší straně, nicméně byli s ním. Milovali jeho a já měla být další na řadě. A díky Temnotě, která byla tak podlá jako on a měla jeho podobu, jsem se celkem začínala bát.

„Teď já,“ zašeptal a Alyssa přikývla a zrychlila tempo.

„Můžeš, беру prášky,“ upozornila ho, ale on jí neposlechl.

„Ne, víš moc dobře kdo jsem. Neriskoval bych to,“ procedil hned po tom, co to dokončil, zatímco Alyssa z něj slezla a upravovala si sukni a košili.

„S rionkou, chápu,“ dodala a on jí jen pohladil po tváři.

„Je ti líp?“ zeptal se a zvedl k ní oči.

„Jo,“ odpověděla a usmála se na něj. Wade jí úsměv opětoval.

„Paráda, tak zase za mnou někdy přijď, bylo to fajn,“ řekl, zatímco si zapínal pásek. Alyssa se na něj zamilovaně pousmála.

„Tak jo, stavím,“ řekla a podívala se na něj. „Necháš si to ale pro sebe, že jo?“ ujišťovala se a on přikývl.

„Já jo, ale bacha na Estrellu,“ upozornil ji.

„S ní si asi budu muset promluvit,“ zmínila a Wade se pousmál.

„Jestli tě necháš spát s jejím bráškou?“ zakřenil se a Alyssa si k němu ještě přisedla na schod.

„Vážně chceš mít se mnou tenhle druh vztahu?“ zeptala se a on přikývl.

„Jo, proč ne?“ opáčil. Alyssu to nepřestávalo překvapovat. Wade byl na její vkus dneska zvláštní. Ale celkově od té doby, co měla ty narozeniny a byli spolu sami, byl jako vyměněný. Ale spíš od začátku školního roku, kdy se na ní poprvé usmál hned, jak jí viděl.

„O co ti jde, Wade? Trochu mě děsíš, když máš řuňu náladu,“ zmínila a on vyprsknul smíchy. Tohle mu přesně řekl nedávno i Eldarn. A taky je to přesně to, o čem mluvil s Anomaris. Řekl jasně, že se všichni zblázní kolem něj, když nebude dělat vůbec nic a bude na ostatní milý.

„O nic. Líbí se mi, že mě chceš a máš mě radši než jeho. Užívám si to,“ přiznal. Alyssa se zamračila a sklopila hlavu. „Co je? Je to pravda ne?“ ujišťoval se.

„Všechno mu řekneš,“ řekla sklesle, ale on zavrtěl hlavou.

„Neřeknu, přísahám,“ usmál se a podíval se jí do očí. „Na mou duši, na psí uši a na kočičí svědomí,“ prohlásil.

„Takže jsme teď milenci?“ zeptala se zírajíc mu do očí a on přikývl.

„Milenci,“ dodal a jemně jí přešel prstem po rtech, zatímco na ně hladově koukal, jako by je zase chtěl ochutnat.

„Sára a Anomaris mě zavraždí až se to dozví. A Darren taky a Ay už se se mnou nebude kamarádit až...“ začala, ale přerušil ji.

„Nikdo z nich tu není. A buď sebevědomá, ser na to, co říkají. Dělej si co chceš a ty chceš mě. A já chci tebe. To ostatní jsou jen povinnosti, který budeš plnit ať jsi se mnou, nebo beze mě. Nebylas to celou dobu ty, kdo o tomhle snil?“ řekl a zapálil si cigaretu.

Alyssa ho jen mlčky pozorovala. Uvědomila si totiž, že jestli bude dál takhle uťápnutá, on o ní ztratí zájem. Teď dostala jedinečnou příležitost s ním randit. On jí chce. Musí být trochu rebelka, ne?

„Jasně, máš pravdu,“ usmála se a on přikývl.

„Já mám vždycky pravdu,“ dodal. Alyssa si lehla na záda na ten schod. Pokrčila nohy a položila si hlavu na jeho klín. Wade se pousmál a díval se jí do očí.

„Dej mi práska,“ řekla a on jí vyhověl a přidržel jí cigaretu u pusy. Hned na to vydechla obláček kouře směrem vzhůru. Wade se zase pousmál, dal si potah a pak sehnul hlavu k ní, aby jí předal kouř rovnou do pusy.

Hned, jak ten kouř, co jí předal ze sebe zase vydechla, začala ho líbat. Wade nic nenamítal. Nechal Alyssu růst k obrazu svému, ačkoli on byl prostředek pro to, aby

vyrostla. No, vypadá to, že si zase našel další oběť. Ačkoli to zatím tak nevypadá, Alyssa byla jeho oběť už dlouho, jen teď dospěla do správných parametrů, aby byla pro Wada vhodně využitelná. Ne ten typ oběti, kterou by chtěl zavraždit, ale taková, se kterou si může hrát jak se mu zlíbí, a ještě si to můžou oba užít.

Bylo patnáct minut po zvonění, když dorazil Wade do třídy. Měl mít zrovna hodinu magické fyziky, a tak to bylo pro všechny nečekané, že by meškal. Darren se na něj nepřátelsky podíval a stejně tak i Kim, která zaznamenala nepřítomnost Alyssy. Tu zaznamenal i Darren a začínal mít nervy.

„Omlouvám se, zrcadloval jsem se ženou kvůli dětem,“ řekl a pak bylo ticho a všichni se zase začali soustředit na cvičení. Až na Darrena, ten mu to nežral. Ale pořád z hloubi duše doufal, že by mu to Alyssa neudělala. Měl strach, že to s tím křičením na ní pokazil, a tak když přišla, hned se jí jako na potvoru omluvil.

Ta si nestihla ani vybalit a už do ní hustil srdceryvnou omluvu. „Omlouvám se, že jsem na tebe byl dneska takovej. Odpustíš mi to?“ zeptal se jí a ona si vedle něj rozpačitě sedla do lavice. Samozřejmě jí celou zahltily výčitky. Wade to slyšel a s úsměvem nad Darrenem zavrtěl hlavou.

„Chudáku,“ zašeptal, aby ho popudil. „Vážně mi tě je trochu líto teď,“ řekl. „Ono ztratit spřízněnou duši je hrozný. Ani si neumím představit, že bych přišel o tu svojí,“ dodal a Darren se na něj otočil, protože Wade seděl za ním, a shodil mu vzteky rukou všechny věci z lavice.

„Tak teď už mi tě líto není a přeju ti, abys tu bolest ze ztráty blízkých pocítil,“ prohlásil Wade, zatímco sbíral svoje věci z podlahy.

„No tak, kluci. Ticho tam vzadu,“ upozornila je profesorka. Alyssa se nenápadně podívala na Wada, který se na ní pousmál a pak se hned prudce otočila dopředu. Šílela strachy, že se to Darren dozví. A ještě ke všemu takhle.

Pak si otevřela učebnici a ucítila Wadovo vůni ze svého oblečení. Polekala se, protože by to z ní mohl cítit i Darren a to by bylo už tuplem špatné. A tak alespoň ten šátek opatrně sundala a nacpala do tašky. A aby si to pojistila, vytáhla z tašky svůj parfém a dvakrát se nastříkala u krku. Darren se na ní jen otočil a nechápavě se na ní díval.

„Proč se voníš ve třídě plný lidí? Jsi normální?“ zeptal se, Alyssa jen pokrčila rameny a Wade se zakřenil a spokojeně se opřel zády o opěradlo židle a své dlouhé nohy provokativně strčil Darrenovi pod židli. Hrozně rád všechny prudil, a zvlášť jeho. Lehce do jeho židle ťukal botou.

Darren se na něj otočil a s výrazem sílence, který by ho nejradši na místě něčím brutálně zavraždil, na něj zaprskal. „Ještě jednou, Shadowwalkere, a dám ti pěstí!“ pohrozil mu. Wade se ze srdce rozesmál.

„Jo? Tak dělej, Payne. Obětuju se, abys dostal poznámku,“ pokračoval. Alyssa se modlila už jen, aby byl konec hodiny, skoro nedokázala nic vnímat.

Eldarn měl volno. Vzhledem k tomu, že všichni z jeho ročníku jsme byli na praxích, on měl celý rok na to, se učit, nebo si dělat co chce. Nejdřív měl pocit, že má na všechno málo času, když byli s Wadem neustále spolu, a zvlášť na komplikované úkoly, které s Wadem vymýšleli, ale teď když spolu nemluvili, měl takového času, že nevěděl co s ním.

Seděl už od rána nad sešitem z fyziky, ale jen vytuple zíral na prázdnou stránku, po které bezmyšlenkovitě dvacet minut čmáral perem. Za prvé, si nevěděl rady se svým úkolem, byl totiž moc složitý. A za druhé, nemohl přestat myslet na to, že se s Wadem spolu nebaví tak jako dřív, protože se dozvěděl jeho nejtajnější tajemství, které nikdy nechtěl, aby se dozvěděl.

Ne, že by ho Wade něčím zklamal nebo tak, naopak to vzal nečekaně až moc dobře, ale Eldarn se mu nedokázal podívat do očí po tom všem co mu řekl. Všechno ho zraňovalo. Báł se obojího. Že ho ztratí i toho, že ho neztratí, ale bude to mezi nimi úplně nijaké. Takže v podstatě jako by ho ztratil. A ještě ke všemu teď, když mají spolu spoustu plánů a většina z nich je na život a na smrt. Vůbec netušil, jak by to měl mezi nimi urovnat.

Taky se styděl za to, že si utahoval z Wada, že on je buzna a podobně, a pak se do něj zamiluje. Absurdní. A taky ho znervózňoval fakt, že Wade moc nechápe jak to je. Že není klasicky na kluky, nebo na obojí. On je na ženy, ale tak nějak se stalo, že i na Wada. Řekla bych, že by se do žádného jiného kluka nikdy nezamiloval. A že to sám moc nechápal.

Wade seděl ve věži na schodech akorát po skončení hodiny magické fyziky a hledal krabičku s cigaretami. Zřejmě si jí zapomněl v pokoji. A tak otráveně protočil očima a zvednul se, když v tom se před ním objevila Kim, jak měla ve zvyku.

„Ale Wade je tu taky,“ procedila, sedla si na schod a stáhla ho za plášť vedle sebe, aby nikam neodcházel. „Nemusíš kvůli mně odcházet,“ rýpla si.

„Neodcházel jsem kvůli tobě. Ani jsem nevěděl, že sem přijdeš. Zapomněl jsem si cigára, tak jsem se pro ně chystal. A když mi dáš ze svého, tak si dám s tebou,“ řekl a ona se na něj usmála a už mu podávala krabičku červených Derionek. Ten se zakřenil.

„Copak, princátko? Už jiný, než zlatý nekouříš?“ řekla, ale on nic neříkal. Tvářil se jako boží umučení. Jakkak by ne, když je to mezi ním a Darrenem napjaté, on stále nemá pořádný plán a Eldarn s ním nemluví.

Wade si od ní vzal cigaretu a zapálil si jí místo odpovědi. „Co je ti? Jsi smutnej?“ zeptala se.

„Ne, jak jsi na to přišla?“ prohlásil a fouknul na ní kouř. Ta přimhouřila oči a lehce ho plácla po rameni, aby mu dala najevo, že jí leze na nervy. Normálně se zasměje a provokuje jí, ale tentokrát to nedělal. Mlčky kouřil svou cigaretu a díval se z okna na hřiště, kde už Darren provětrával Qyldryira.

„Hej Wade, ty máš pěknou depku. Pověz, co se děje,“ naléhala.

„Tohle je něco, co nemůžu nikomu říct, i kdybych chtěl. Netýká se to jenom mě,“ odpověděl. Jeho odpověď jí překvapila, protože si nepamatovala, že by kdy bral ohledy na city druhých.

„Týká se to Alyssy? Byli jste dneska spolu?“ vyzvíдалa. Wade jí jen zpražil pohledem.

„Zbláznila ses? Co bych z toho měl?“ syknul na ní podrážděně.

„Promiň, jen jsem myslela...“ zarazila se.

„Tak nemysli,“ řekl už klidně. Chránil jí. Tentokrát jí fakt chránil. Nebylo to jako kdysi, kdy myslel jen na sebe. Možná i myslel, ale ne tolik. Možná je to tím, že poznal lásku z obou stran za poslední roky a věděl, jak to bolí, a to ho změnilo.

„Tak se to týká jiný lásky?“ vyzvíдалa. Wade k ní otočil hlavu a po několika sekundách přikývl.

„Jo, tak nějak,“ odpověděl a típnul cigaretu v pěst. Nechtěl jí už dál odpovídat na nic. „Zas tak hnusný nejsou, Wade. Dřív jsi je kouřil taky,“ procedila a on zavrtěl hlavou.

„Ne, ujdou, ale mě nějak přešla chuť. Musím si něco zařídit,“ řekl a přenesl se pryč. Kim jen šokovaně civěla na místo, kde před chvílí stál a jen si smutně povzddechla.

Eldarn byl pořád v knihovně. Už přestal čmárat na papír a akorát si dopisoval úkol z fyziky, když se u jeho stolu zjevil Wade. Chvilí nad ním jen mlčky stál. „Co tu děláš?“ zeptal se ho. Wade vydechl a dal si na čas s odpovědí.

„Myslím, že už jsem s tím v pohodě. Můžeme se zase bavit normálně?“ řekl a Eldarn na něj vyjeveně civěl.

„Tady se o tom snad nebudeme bavit!“ syknul na něj.

„Nic jsem neřekl. Ani bych o tom nemluvil,“ ujistil ho.

„Bezva. To jsem rád. I když vím, že to hlavně děláš kvůli sobě,“ opáčil. Wade se k němu sehnul a tu knihu mu prudce zaklapl. „Hej, já se učil,“ oznámil mu jízlivě.

„Stejně tam máš chyby a měl by sis dát chvíli pauzu. A já s tebou mluvím o něčem důležitějším. Mohl bych mít tvoji pozornost, pane?“ prohlásil rýpavě. Eldarn si prstem přitlačil brýle k nosu a podíval se mu do očí.

„Co ode mě chceš, Wade? Chodit se mnou asi nechceš, takže proč tě tak sere, že se chvíli nebavíme?“ rýpal do něj. Normálně by se tomu Wade zasmál, ale byl smrtelně vážný.

„Musím něco chtít?“ zeptal se a sedl si k němu. Eldarn se zatvářil, jako že ho jeho přítomnost obtěžuje. „A jen tak mimochodem, to se spolu jinak nebudeme bavit? Jenom kdybych s tebou chodil?“ rýpnul si a Eldarn nad ním jen zavrtěl hlavou.

„To byl vtip,“ objasnil, ale Wade na to nereagoval.

„No tak, co jsem ti udělal, že se mi vyhýbáš? Pokud vím, sám ses bál, že tě budu ignorovat. Tohle si nezasloužím,“ řekl a Eldarn přikývl.

„Máš pravdu. Nezasloužíš,“ opáčil.

„No tak co se jako děje?“ tahal z něj. Eldarn si povzddechl.

„Co se jako děje? Wade, já ti řekl, že...“ zarazil se a podíval se mu do očí. Pak jen nad tím zavrtěl hlavou.

„Že co, Eldarne? Řekni to. Jestli je to pravda, řekni to. Nebo se stydíš to vyslovit?“ rýpal do něj.

„Stydím a taky vím, že to nechceš slyšet, takže to ani říkat nebudu,“ objasnil.

„Ale mě se nelíbí, že mě kvůli tomu ignoruješ. Jestli to pak mezi náma bude zase jako dřív, tak tě nechám to říct,“ řekl Wade a zíral mu do očí. Eldarn zavrtěl hlavou.

„Nic nebude už jako dřív. Když jsi to nevěděl bylo mi líp. Nebolelo mě to tolik jako teď. Každý tvůj pohled je jak bodnutí nožem a já si před tebou připadám jako oškrábaná mrkev,“ přiznal. Wade se pousmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„Je mi to jedno, Eldarne. Svoje pohledy zkrotím, slibuju. Ale ať je to jak chce, nechci kvůli tomu přijít o spřízněnce. Dneska jsem to viděl v přímém přenosu a nechci, aby se to stalo i nám,“ řekl a Eldarn se na něj překvapeně podíval. Tohle nečekal že řekne ani ve snu.

„Tys něco pil?“ zeptal se.

„Musím být opilej, nebo sjetej, abych byl milej?“ odpověděl mu otázkou.

„Většinou jo,“ opáčil a Wade mu rozcuchal rukou vlasy.

„Půjdeme se večer někam pobavit. Seženeme ti nějakou holku a tak...“ Eldarn mu do toho skočil.

„Já nechci žádnou holku, Wade,“ syknul a podíval se mu do očí. Wade zpanikařil.

„Už nikdy?“ zeptal se šokovaně. Eldarn na to nereagoval. „Takže... už jsi jako definitivně přešel na druhou stranu?“ pokračoval.

„Ne idiote. Jen teď prostě... ach jo, Wade, nech mě být. Mám spoustu práce. Ta fyzika mi nejde tak snadno jako tobě, a navíc si musím připravit referát na něco do černý magie a...“ Wade ho přerušil.

„Chápu, jsi hrozně busy. Tak aby ti pak nebylo líto, že se ti nevěnuju a že se vzdalujeme. Taky mám nějakou práci kdyby tě to zajímalo. A hlavně jsem myslel, že na tom pracujeme spolu. Ale ok, asi to zvládnou sám.

Jsi fakt kámoš. Hlavně, že jsi mě ujišťoval, že by ses na mě nikdy nevykašlal, že jo. Všechno to byly jenom řeči. Jsi stejnej jako ostatní,“ řekl, a než odešel do Eldarna strčil až se s ním zhoupala židle a musel se zarazit nohama o podlahu, aby nespadl. Eldarn na něj jen překvapeně civěl. To poslední co chtěl je zrovna tohle.

„Ahoj. Už jsi skončil s touhle knížkou?“ zeptala se Estrella, která se tam z ničeho nic objevila.

„Ahoj. Jo, vezmi si jí,“ řekl a podal jí zelenou knihu v plátěné vazbě, zatímco koukal smutně na Wada jak odchází. Estrella se na něj usmála a vzala si jí od něj.

„Jak se máš?“ vyzvídala. Měl chuť se jí zeptat, jestli jí to fakt zajímá, nebo o co jí sakra jde, ale pak se podíval na ten její milý úsměv, který by roztál i ledovec, a ještě ke všemu si uvědomil, že je vlastně rád, že se s ním vůbec baví po tom všem, a tak zchladnul.

„Už mi bylo i líp,“ řekl a ona přikývla.

„Koukám, že už jsi mu to řekl,“ usmála se a Eldarn se zatvářil jak boží umučení. Nechtěl to zase řešit a už vůbec ne s holkou, která se mu líbí. „On tě má rád, Eldarne. Ne sice tak jako ty jeho, ale má. Rozveselila jsem tě aspoň trochu?“ zeptala se, ale zavrtěl hlavou.

„Ani ne. Štve mě, že to ví někdo další, a ještě ke všemu ty. A štve mě celá tahle situace. Nejhorší je to, že já nejsem na kluky, nepřitahuje mě jako například ty...“ prohlásil a podíval se jí do očí.

Estrella se na něj mlčky koukala. „Nesnaž se mi lhát, já ti vidím do hlavy stejně jako ty sobě. A neměl bys lhát ani jemu. A už vůbec nelži sám sobě,“ řekla a chtěla odejít.

„Ale já ho fakt v tomhle smyslu nechci,“ řekl ještě a ona se pousmála, pohladila ho po tváři a odešla ke svému stolu. To, že jeho druhá láska ví, co cítí k té první byla jako ledová sprcha a boží trest. Ale byl si jistý, že to tak nemůže nechat. Nemůže přece ztratit oba.

A tak se objevil před dveřmi pokoje Wada a chvílku se rozmýšlel, jestli by měl zaklepat. Chvilí chodil kolečka před jeho dveřmi a pak tedy sebral odvahu a zaklepal.

„Wade? Chci jít s tebou do baru se pobavit a pomoci ti s tvým plánem,“ řekl, ale nikdo mu neotevřel docela dlouho. „Wade, já vím, že tam jsi. Slyším tě dýchat. Promiň, co jsem řekl. Omlouvám se, ano?“ řekl a v tom se otevřely dveře a Wade ho pozval dovnitř.

„Promiň, že jsem se ti vyhýbal,“ zopakoval a Wade přikývl.

„Promiň, že jsem ti to dovolil,“ řekl a Eldarn se pousmál.

„Kámoši?“ zeptal se a Wade zase přikývl.

„Můžu tě obejmout?“ zeptal se z ničeho nic Eldarna hned, jak za nimi zavřel dveře a on na něj vyjeveně zíral.

„Ty mě chceš obejmout? Zase jde o nějakou tvoji provokaci?“ Podezíral ho. Wade zavrtěl hlavou.

„Tak můžu? Nevadí ti to? Chci, aby to mezi náma bylo aspoň trochu jako dřív. A nechci, aby tohle znamenalo projev sexuality, ale jen projev přátelství. Neměli by jsme se tomu vyhýbat,“ objasnil a Eldarn přikývl. Byl šokovaný tím, jak to vnímá. Čekal od něj naprosto jiný přístup. Ale jak už jsem kdysi říkala, Shadowwalker nás nikdy nepřestával překvapovat. Nikoho.

„Jasně. Nemám problém tě objímat jen jako kámoše, nikdy jsem to ani jinak nevnímal,“ řekl a krátce se objali. Wade ho poplácával po zádech a s úsměvem se od něj odtáhl.

„Takže...“ začal.

„Takže?“ zeptal se Eldarn.

„Chceš vědět, co mě napadlo, nebo nejdřív půjdeme někam ven?“ zeptal se ho a Eldarn se pousmál.

„Jak chceš. Ale možná jsi měl pravdu, když jsi říkal, že bych si měl dát od učení pauzu. Mám pro dnešek mozek na kaši,“ zmínil a Wade přikývl.

„Hm, tak ho dorazíme, co? Dáme si nějaký drahej koňak a vožereme se jako dobytci,“ navrhnul a Eldarn nad ním s úsměvem zavrtěl hlavou.

„To jsi měl říct rovnou, že máš náladu se dneska oddělat,“ řekl a natáhl se k němu na postel jako obvykle.

„Měl jsem těžkej týden. Můj nejlepší kámoš mě ignoroval, takže jsem teď rád, že ho mám zpátky a musím to s ním oslavit,“ řekl Wade a sedl si k němu i s nějakým jiným notesem. Nebyl červený, ale černý. Eldarn na něj překvapeně zíral.

„Náhrada za *Od nemožného k možnému*?“ zeptal se a Wade přikývl.

„Tohle je naše od nemožného k možnému,“ řekl a usmál se na něj. Bylo na něm znát, že se snaží být milý, aby Eldarnovi neublížil. Kdyby věděl, že Eldarn má rád, když je sám sebou, nejspíš by se tolik nenamáhal.

„Jak to jako myslíš?“ zeptal se překvapen jeho odpovědí.

„Tak jak to říkám. Budeme do toho plánovat oba,“ objasnil a podal mu knihu do ruky, aby se mohl podívat, co tam zatím napsal. Eldarn to narychlo prolistoval a pak se mu podíval do očí.

„Moc si toho vážím, Wade. Ale doufám, že to neděláš jenom kvůli tomu, co se mezi náma...“ Wade mu skočil do řeči.

„Ne, nic takovýho. Je mi jedno, jestli jsi do mě zamilovanej, nebo ne. Nebudu se k tomu už vracet a ani o tom mluvit, pokud o tom nebudeš chtít mluvit ty. A ať je to u tebe v hlavě jak chce, i tak tě mám rád. Protože jako jedinej jsi ode mě nikdy neutekl a dělal si všechno pro to, abys mě z těch sraček vytáhnul.“

A uvědomil jsem si, že jsem někoho jako jsi ty potřeboval celý svůj zkurvenej život a že to s nikým jiným nešlo tak dobře jako s tebou. Můžu ti věřit, víš o mě všechno a bereš mě takovýho jaký jsem i přes to, co jsem všechno udělal. A i ty můžeš věřit mě. Je to tak příjemný mít někoho takovýho po svým boku,“ vychrlil ze sebe.

Eldarn na něj překvapeně civěl. Každá jeho buňka věděla, že mluví pravdu, protože kdyby to nebyla pravda, nikdy by nic takového nedostal přes jazyk. A taky věděl, že to pro něj nebylo snadné říct.

„A tak to asi vypadá, že jsi něco jako...“ zadrhnul se. „Něco jako... láska mého života. I když jsem na ženský a vždycky budu,“ řekl a rozpačitě se na něj podíval.

Bál se, že se mu teď vysměje, protože on takhle běžně nemluví. A pravdou je, že v takových chvílích byl nejzranitelnější. Eldarn se pousmál. „Co?“ polekal se.

„Ale nic. Kdybych ti to řekl, dal bys mi už určitě pěstí, a navíc nejsem ten typ, co by takový věci říkal, asi bych se styděl i přes to, co už víš,“ procedil a Wade se zakřenil.

„Teď mě to ale zajímá. Tak to vyklop!“ syknul.

„Ne, tohle si ale už opravdu vezmu s sebou do hrobu,“ řekl a ze srandy mu rozcuchal vlasy tak, jak to naposledy udělal on jemu.

„Kreténe, zkazils mi náladu,“ objasnil a odstrčil jeho ruku pryč ze svých vlasů. Eldarn přikývl.

„Já vím, to je dobře. Protože i mě už ta tvoje řůna stránka začínala děsit,“ řekl suše a podíval se mu do očí a na jeho dlouhé řasy.

„Proč tohle všichni říkají? To je to vážně tak divný, když mám někoho rád?“ zasmál se, ale Eldarn nic neříkal. „Co na mě tak zíráš?“ zeptal se, když si všiml Eldarnova divného pohledu.

„Nezírám,“ oponoval mu.

„Ale jo, zíráš,“ pokračoval.

„Hlavně si zas nemysli, že moje pohledy na tebe něco znamenají. Neznamenají vůbec nic. Nic co by souviselo s tím... s tamtím,“ vysvětlil.

„Nemám páru o čem to meleš, demente. Pojď radši vyřešit aktuální problémy a to je například to, kam půjdeme chlastat. Všude je plno a já nás nikam nedostanu, když jsem si rozmlátil kytaru,“ řekl.

Alyssa zaťukala na dveře Darrenovo ložnice. Skoro se nervozitou potila. Měla pořád před očima to, co dělala s Wadem odpoledne ve věži. Měla výčitky, ale nejspíš ne takové, že by si to s Wadem rozmyslela a ukončila to s ním. Protože po dlouhé a opravdu hodně dlouhé době byla šťastná. Až na tu záležitost s Darrenem.

Wade jí nabídl něco, o čem vždycky snila – vztah. Sice zatím tajný a jen čistě fyzický, ale i tak to bylo něco extra. A hlavně proto, že tentokrát jí chránil a byl na ní milý. A sám o to stál.

Darren jí otevřel a překvapeně se na ní podíval. Měl na sobě jen župan, ale necítil se kvůli tomu nijak špatně. „Pojď dál,“ řekl klidně a pustil ji dovnitř. Alyssa vstoupila do jeho uklizeného pokoje a zastavila se v malé chodbičce u vchodu do koupelny. Měl rozsvícenou jen malou lampičku u postele a rozhrabanou postel, protože už zřejmě ležel.

„Přišla jsem ti říct, že mě upřímně mrzí všechno co se stalo s Wadem. Mrzí mě, že jsem do něj zamilovaná a že tebe to ničí. Mrzí mě to ale jenom kvůli tobě, Darrene,“ řekla a podívala se na něj. Jak při každé zmínce jeho jména zatíná čelisti.

„Trápí mě, že si nemůžeme důvěřovat i přes ty komplikovaný vztahy, který jsou mezi náma. Jsem sice tvoje spřízněná duše a stojím ve všem po tvém boku proti

němu, ale jsou věci, který si nemůžu odepřít ani změnit. Víím, že jsem tě zklamala, ale já ti vážně nechtěla ublížit. Nikdy. Ale nemůžu ublížovat sobě, Darrene,“ řekla a podívala se na jeho slzami zalité oči.

Potom ho chytla něžně za ruku a zírajíc mu stále do očí jí pohladila. On se překvapivě nechal a neucuknul ani s rukou ani očima. Pak se nadechl. „Já vůbec nevím co bych měl říct. Celá tahle situace je šílená. Nechci ti nic zakazovat, ale jednou sis mě vybrala, Alyssu. Slíbilas mi věrnost a já tě upozorňoval, že jsem to buď já, nebo on,“ řekl a ona mlčela. Toho si byla vědoma.

Chtěla mu říct, že se s ním vyspala a prosit ho o odpuštění. Ale to polkla. Pak se načapala, jak by se s ním nejradši rozešla rovnou, protože kdyby se tohle dozvěděl sám, nebo od Wada, bylo by to peklo, ale tolik se s ním nechtěla rozcházet. Věděla, že i když je to teď mezi nimi momentálně špatné, že by to bylo ještě horší a byl by mezi nimi nadobro konec a to ne moc hezký konec.

„Ty brečíš?“ zeptala se překvapeně, když se jí opřel hlavou o rameno a začal plakat. Ramena se mu třásla a to Alyssu málem položilo. Opatrně mu dala ruce kolem pasu a objala ho.

„Alyssu, že jsi s ním dneska nic neměla?“ zeptal se. A byla v háji. Věděla, že ať řekne cokoli, je to konec. „On mi všechny bere. Až dostane tebe, půjde po Ay. Dělá to schválně. Bude teď sladkej a okouzlující, milej a bůhví co všechno. On chce, abych zůstal sám.“

Nemůžeš mě opustit, jsi moje spřízněná duše, ovečko. Že bys mi to nikdy neudělala? I když jsem na tebe byl hnusnej. Že mě v tom nenecháš?“ bombardoval jí otázkami a Alyssa málem omdlela. Zdálo se jí, že nemůže dýchat a její srdce vynechávalo.

Na jediný, na co se zmohla bylo, že zavrtěla hlavou. On jí objal ještě pevněji. „Ani nevíš, jak se mi ulevilo. Taký se ti omlouvám. Moc mě to mrzí. Moc,“ šeptal jí do ucha a letmo jí na něj přes vlasy políbil.

„Já už musím jít. Je pozdě a nemám hotový úkoly,“ řekla a on přikývl a otřel si slzy do rukávu u županu. A pak se na ní podíval a utřel i ty její.

„Mám tě rád. Vážně. I přes to všechno, ale Wada nemůžu vystát. Nikdy jsem to takhle nechtěl, nevím co mám dělat. Mám strach,“ usmál se a ona se taky křečovitě pousmála a beze slova odešla. Hned za rohem si sedla na schod a začala brečet. Věděla, že jí čeká nepříjemný rozhovor s Wadem.

A zatímco Alyssa byla nešťastná a trápila se. Wade s Eldarnem byli celkem nametení. Vzáli si s sebou flašku a jíčovou cigaretu a dělali blbosti na dětském hřišti, kde se zastavili cestou do baru. Wade stál na houpačce, v puse měl žhavou jíčovou cigaretu, ruce měl vpletené do řetězů, aby nespádnul a v pravé ruce svíral hrdlo skleněné láhve rumu.

Měl úsměv od ucha k uchu, div, že rty udržel cigaretu, aniž by mu spadla a propálila mikinu. Eldarn seděl na vedlejší houpačce, aniž by se houpal, ale spíš jen šoupal nohama a něčemu se strašně řehtali.

S Wadem byla vždycky sranda. On měl dar, že byl zábavný. Když teda nebyl ve svém režimu šprta, což byl poměrně často. Měl pocit, že mu utíká čas a jen tak ho neztrácel, ale každý mozek, a zvlášť ten génia potřeboval nějakou pauzu. A nebo když byl v režimu šílence a vrahouna. To s ním pak moc sranda nebyla.

A jak jsem kdysi říkala, že je Eldarn nejnudnější člověk na světě, tak s Wadem byl úplně jiný. Možná je pravda to, co se říká. Že s každým člověkem jsme úplně jiní. Každý v nás vyvolává něco jiného. Wade byl s Eldarnem a se Sárrou nejlepší verzí sebe sama a Eldarn s Wadem taky.

Eldarn si vylezl na houpačku stejně jako Wade a rozhoupal se tak až musel zatínat břišáky, aby se udržel. „Hej Wade,“ začal. „To, cos nám dneska ubalil bylo docela dojemný,“ prohlásil a oba se začali smát tomu, co řekl. A hned, co se přestali smát, Eldarn pokrčil nohu v koleni a zkoumal ji, zatímco stál na jedné noze na lehce se houpající houpačce.

„Rozbiješ si hubu, demente,“ upozornil ho Wade, ale Eldarn zavrtěl hlavou, natáhl se k Wadovi pro láhev a zatímco na něj Wade nevěřícně zíral, pořádně se napil jako by to byla voda. Pak mu to podal zpátky a pokračoval ve zkoumání své pravé nohy.

„Divně mi po tom brní noha. Ale jenom jedna,“ prohlásil a seskočil do písku až spadl na zem. Wade vyprsknul smíchy.

„Ty jsi fakt poděs, Eldarne. Neumíš skákat rovně a ani hulit,“ řekl.

„Asi ne. A ty?“ vyzval ho a oprášil si zadek od písku. Wade se napil alkoholu z láhve, kterou držel v ruce na kuráž a opřel se o jeden řetěz houpačky spánkem.

„Já jsem někde četl, že člověk nemusí být teplej, aby miloval stejnej druh,“ prohlásil a skočil Eldarnovi ze randy na záda. Ten ho sice chytl, aniž by se rozplácnul pod jeho vahou, ale nakonec se stejně oba skutáleli na zem.

„Proč mi to říkáš?“ zeptal se ho Eldarn hned, jak se zase postavil na nohy. Zatímco Wade ještě chvíli ležel na zádech v písku a civěl na hvězdy s láškou v ruce.

„Je víc druhů zamilovanosti. Dělí se to na mentální a fyzickou, a to se ještě dělí na další podskupiny. A ty ses podle mě zabouchnul jen do mojí osobnosti. Nechceš mě píchat,“ prohlásil suverénně a začal se smát. Eldarn zrudnul a podíval se na druhou stranu od něj. Věděl, že říct něco takového Wadovi bude nekonečné téma k řešení.

„Na tohle ještě nejsem dost opilý,“ opáčil, natáhnul se k němu pro láhev, ve které se udrželo už jen málo obsahu. Protože když Wade skočil z houpačky, velkou část toho vylil. Wade si stoupl naproti němu, položil mu obě ruce na ramena a podíval se mu do očí. Sotva se udrželi oba na nohou.

„Nebo jo? Nevěřím tomu, že by to tak bylo. Nemáš mě v tomhle smyslu rád. Navíc jsi mě dost dlouho nesnášel a já se ti nedivím. Byl jsem na tebe ošklivej. A zakazoval jsem ti lásku. Máš ze mě trauma. Takový jako já mám z Payna, ale s rozdílem, že jeho bych fakt do postele nechtěl,” dodal.

„Wade, přestaň se v tom už vrtat. Prosím,” škemral a chtěl od něj odejít, ale zakopnul o kámen a spadl na lavičku. A tak se rovnou usadil a čekal otráveně až se mu Wade přestane smát.

„Dobře, беру to za vyřešený. To, cos řekl nebyla pravda, protože vím moc dobře jak tohle funguje. Bud' se mnou chceš spát, nebo ne. Nic mezi tím není. A to ty nechceš, takže mě nemiluješ. A z toho vyplývá, že nejsi teplej. Jen jsem tě něčím okouzлил, nebo máš Stockholmskej syndrom,” dodal.

Eldarn měl chuť brečet, ale říkal si, že je možná dobře, když bude Wade předstírat, že ten jejich problém neexistuje. A že i on si nebude dál připadat trapně za to, že ho miluje.

„Mám z tebe trauma,” přiznal po chvíli a Wade přikývl.

„Vždyť to říkám,” zašeptal a poplácal ho po rameni, aby ho utěšil.

„Ale kvůli tomu jsem se do tebe nezabouchnul, Wade. Mám z tebe trauma, protože mě vůbec neposloucháš a nebereš mě vážně.” Wade vyprsknul smíchy.

„Promiň. Já se nesměju!!” řekl a zvažněl. Eldarn si povzdchl.

„Vidíš? O tom přesně mluvím,” vztekal se.

„Fakt promiň. Už toho nechám,” zopakoval a přestal se smát. Pak raději ještě změnil téma. „Pořád se bráníš tomu sbalit nějaký kočky?” zeptal se a Eldarn zavrtěl hlavou.

„Já se tomu nebráním, já jsem jenom neměl náladu. Ale měl bych si někoho najít, moje poslední byla Alyssa a to už je docela dávno,” přiznal a Wade přikývl, odpustil si poznámku, že jeho taky a táhl ho do nějaké hospody. „A chtěl bych nějakou na vztah,” řekl ještě.

„To máš blbý, chodíš už se mnou. Sice mezi náma nikdy nic nebude, ale tohle místo už je nadobro zabraný. A garantuju ti, že lepší vztah bys nenašel,” prohlásil Wade sebevědomě. „Ale užít si s holkama ti dovolím,” dodal a Eldarn nad ním zavrtěl hlavou.

„Říká ženatý chlap,” rýpnul si a Wade se zasmál.

„Jsi můj, Eldarne,” dodal syrově, hodil mu ruku kolem ramen a pak už bylo ticho. Pořád ho provokoval, ale i podvědomě. On to měl prostě v krvi. Ale dobré znamení je to, že tohle dělá jenom lidem, které má rád.

Kdyby ho neměl rád a zjistil by, že ho nějaký kluk miluje, brutálně by se mu vysmál a udělal by mu ze života peklo. A navrch k tomu by se na něj díval jako na smradlavého bezdomovce. Docela nedávno se tak ještě díval na Eldarna jenom proto, že je rion. A teď? Žertuje o tom, že chodí s klukem a ještě ke všemu s ním.

Sára se procházela s Jacem po rušných uličkách Brooklynu. Drželi se za ruce a něčím se krmili. Jace ukusoval párek v rohlíku a Sára srkala Bubble tea. Povíдали si celou cestu až k ní domů. Normálně by u něj chtěla zůstat přes noc, ale zdálo se jí hloupé, aby mě zase nechávala samotnou u ní doma.

A když dorazili před vchodové dveře cihlového domu, Jace se k ní naklonil a vášnivě jí políbil. „Doufám, že tě nevyplaším, když řeknu, že si myslím, že se do tebe zamilovávám, Sáro. Už dlouho jsem k nikomu nic takovýho necítil. Je mi s tebou moc dobře,“ zašeptal a podíval se na ní těma svýma krásnýma modrýma očima.

Sáře se na obličejí objevil malý ruměnek a chytla ho za obě ruce. Naštěstí už se zbavili i prázdných obalů od toho, čím se krmili před chvílí. „Cítím to stejně, Jaci. Bude to asi znít blbě, ale ber to jako mega kompliment. Líbí se mi, jak jsi lidský a upřímný a že mi to s tebou přijde všechno tak příjemně jednoduchý,“ řekla a on se na ní usmál a znovu se jí chystal políbit.

„Dej mi vědět až se budeš chtít zase sejít. Dobrou noc,“ zašeptal po malém polibku na dobrou noc a odešel. Já je sledovala z okna. Přistihla jsem se, jak jí závidím. Sice už se blížily prázdniny, ale mě to přišlo nekonečné. Ona jako by to tušila se podívala nahoru, a tak jsem rychle ucukla. Ale nejspíš mě zmerčila. Tedy pohyb záclon.

Když zastrachaly klíče v zámku, hbitě jsem skočila do postele, popadla jsem knížku a dělala jsem, že už si nějakou dobu čtu. „Ahoj,“ pozdravila jsem jí a položila jsem knihu vedle sebe.

„Ahoj,“ řekla, sundala si svou koženou bundu a pověsila jí na háček, který visel z vnitřní strany dveří u jejího pokoje.

„Tak co? Jaký bylo rande?“ vyzvíдалa jsem.

„Nádherný. Byli jsme v kině a tak. A vím co tě zajímá. Našli jsme si místo, kde jsme se spolu vyspali. Mohla jsem jít k němu, ale bylo mi to líto tě tu nechávat kvůli němu pořád samotnou. A hlavně jsem si s tebou chtěla promluvit o tom, co jsem ti řekla ráno a vysvětlit ti to,“ řekla, sedla si ke mně na postel a podívala se mi do očí.

„Jsem ráda, že jsi s tím začala, protože si myslím, že bych to mohla vědět. A i přes to, že jsem se líbala s tvým Wadem, není to fér, aby ses mi mstila. Já ho líbat nechtěla a ty to víš. A nebýt těch kouzel, nikdy bych to neudělala...“ Přerušila mě.

„Já vím. I tak jsem se na tebe zlobila a chtěla jsem ti ublížit. Nicméně jsem ti chtěla trochu ublížit tím, že jsem ti to vpálila ráno do obličejí. Využila jsem tu příležitost. Ale Darrena jsem nelíbala, abych se ti pomstila. Přísahám. A ani proto, že bych k němu něco cítila,“ řekla a já zoufale vydechla.

„Takže je to pravda? Líbala ses s ním?“ zeptala jsem se a ona přikývla. „Kdy? A proč?“ sykla jsem na ní podrážděně.

„Na konci roku před začátkem prázdnin. Bylo to kvůli Wadovi. Byl ve škole s Anomaris a s Waydem hned po tom, co se se mnou rozešel a já strašně žálila. Zjistila jsem, že na ruce nemá prstýnek ode mě a to mi přísahal, že ho nikdy nesundá.

Taky mi přísahal, že se ke mně vždycky vrátí a nikdy to s námi nevzdá ať už to bude jakkoli těžký a my od sebe budeme dlouho. A pak to popřel. Řekl, že absolutně neví o čem mluvím. Zlomilo mě to. Najednou úplně otočil a popíral všechno. A je mi jedno proč to udělal, ublížil mi tím a věděl to...

A pak jsem je tam viděla spolu a úplně jsem ztratila hlavu. Chtěla jsem jenom to, aby cítil, jak moc to bolí. Chtěla jsem ho donutit žárlit. A v tu chvíli se tam zjevil Darren. Hned vedle mě a já nepřemýšlela a přitáhla jsem ho k sobě a přímo před ním jsem ho políbila.

Pak jsem se od něj odtáhla a omlouvala jsem se mu. Vysvětlila jsem mu, proč jsem to udělala a on mě utěšoval, že to je v pohodě. Chtěla jsem ti o tom říct, ale říkal, že to není nic, kvůli čemu by jsme se měli dohadovat a zbytečně to hrotit. Nic to pro mě neznamenalo a ani pro něj, Ay. Přisahám. Bylo to jako líbat bráchu. Vážně mě to moc mrzí," řekla až skoro brečela a já jí objala. „Kdyby nás to mělo rozdělit, nebo bych kvůli tomu o vás dva přišla..."

„Ššš," zašeptala jsem a objala jsem jí ještě pevněji. „Nic takového. Ty mi nikdy nevezmeš Darrena a já ti nikdy nevezmu Wada. Dohodnuto?" prohlásila jsem a ona se na mě šokovaně podívala.

„Přemýšlela jsi někdy o Wadovi jako o chlapovi, se kterým bys mohla být?" zeptala se mě a mě ta otázka zaskočila. Přemýšlela jsem nad tím, ale říct jí to je kravina.

„A ty o Darrenovi?" odpověděla jsem jí otázkou. Její obličej se trochu zkrivil rozpaky. Poznala jsem na ní, že ano. Možná jsme si neměly co vyčítat. „Řeknu ti to, když ty to řekneš mě," prohlásila.

To byla dobrá dohoda jen co je pravda, ale problém byl v tom, že její prohřešek určitě nemohl být tak velký na rozdíl od mého. Já znám Darrena i jí a vím, že by mi nic hrozného nikdy neudělali. A to ani kdyby se zpili do němoty. Ale Wade je naproti tomu jiný oříšek, který by rozlousknutím zničil celý Derion, natož nás dvě.

Kdyby věděla, co se mnou dělá ve snech jen jeho stín mojí Temnoty. A na co pak díky tomu myslím, když ho vidím... „Necháme si to jako tajemství, jo? S tím, že ty věř mě, že ti nikdy Wada nevezmu a ty mě Darrena. Platí?" zeptala jsem se a ona přikývla. Možná jsem jí teď nenabídla zrovna výhodný obchod, ale jsem ráda, že je občas rozumná a tolerantní.

Eldarn se ráno probudil polonahý v posteli vedle Wada a zpanikařil. Ta jejich včerejší akce tedy musela stát za to. „Ne! Snad jsem s ním ty vole ne..." zarazil se, když dostal od někoho pusy. Neměl brýle a viděl úplně jako krtek, ale když uslyšel ženský hihňavý smích oddechl si.

„Na," řekla a podala mu brýle. Eldarn se rozkoukal. Vedle něj seděla krásná blondýnka jen v podprsence a o další místo vedle ležela krásná brunetka celá omotaná kolem spícího Wada.

„Co jsme dělali včera v noci?“ zeptal se jí, zírajíc zoufale na Wada. Blondýnka se zaculila a přitulila se k němu.

„Co by jsme asi tak dělali, Eldarne? Měli jsme sex,“ odpověděla.

„Fakt? A jenom my dva, nebo...“ začal a ukázal prstem na spící tmavovlasý pár vedle nich. Blondýnka vyprskla smíchy.

„Hodně jsi toho vypil, Eldarne. Já jsem Nikki,“ představila se mu, protože jí došlo, že si na její jméno nepamatuje a že si nepamatuje vlastně vůbec nic a momentálně prožívá strach, že se nějak dotknul Wada.

„Nikki. Spali jsme spolu jen my dva, nebo v tom figurovali i oni?“ zeptal se znovu. Holčinu zjevně bavilo Eldarna napínat, ale když viděla, jak je bledý, raději mu řekla pravdu.

„Figurovali v tom i ti dva,“ řekla a Eldarn zbledl ještě víc a vypadalo to, že bude mít nějaký hyperventilační záchvat.

„Hej, psst, chceme ještě spát,“ ozval se rozespale Wade. Eldarn se podíval zase zpátky na Nikki a ztišil hlas.

„Chceš mi říct, že jsem měl něco i s ním?“ tahal z ní a vypadal, že jestli řekne, že jo, že omdlí a bude chtít spáchat sebevraždu, ale zavrtěla hlavou.

„Co já si tak pamatuju, tak kromě toho, že jste se spolu dělali o ní, tak ne. Ale abych ti řekla pravdu, překvapil jsi mě. Měl jsi páru jako lokomotiva. To jsem od brejlouna nečekala,“ mrkla na něj a natáhla se pro šaty. Eldarn si trochu oddychl.

„Mohli by jsme si to někdy zopakovat, co říkáš? Za střízliva teda samozřejmě,“ dodala.

„Jo tak jo,“ řekl, ale nejspíš to řekl jen ze zdvořilosti, aby se jí nedotkl. Ne, že by se mu nelíbila, ale momentálně měl v hlavě a v srdci dost velký nepořádek na to, aby do toho tahal ještě dalšího člověka a něco jako vztah.

Jak řekl včera Wade, už chodí spolu. Sice to byl jen takový žert, ale ve finále to byl i trochu fakt. Vztah s Wadem byl na plný úvazek. Byli spřízněnci a Eldarn byl skutečně jeho ať už to znamenalo cokoli. Pousmál se, protože mu došlo, že to je něco, co mu nikdo nikdy nevezme. Wade je taky jen jeho ať už bude ženatý a nebo chodit s kýmkoli.

Během dvaceti minut z Wadovo věže vybíhal Eldarn v tričku a v kalhotách, které patřily Wadovi, protože nikde ani zaboha nemohl najít svoje oblečení. Wade taky ne, ale on měl v pokoji hromadu svého, takže to pro něj nebyl takový problém.

Chvilku po něm odcházel z věže i Wade. Už byl osprchovaný a voněl svěže jako citrusy a kocovina na něm kupodivu nebyla skoro vůbec znát. Na chodbě se potkal s Alyssou. Mávnul jí na pozdrav a ona jen vytřeštila oči, když ho viděla a doslova obloukem se mu vyhnula.

Wade se zamračil, ale nijak na to nereagoval. Šel dál do sálu na snídani, kam měl namířeno. Po pár krocích mu zavibrovalo v kapse zrcadlo. Vyndal ho a přijal hovor. „Ano, zlato?“ řekl mile a usmál se.

„Ahoj. Chtěla jsem jen vědět, jestli jsi v pohodě. Včera jsi mi nezazrcadloval, a tak...“ Wade se pousmál.

„Kontroluješ mě? Nemusíš mít strach, Ris. Jsem v pohodě. Včera jsme s Eldarnem jen trochu chlastali, ale nic převratného,“ řekl a ona se zamračila.

„Sami?“ vyzvíдалa. Wade se zarazil a ohlídnul se, jestli za ním náhodou nejdou ty dvě, které si s sebou s Eldarnem nad ránem přitáhli do postele.

„Jasně, že sami. Měli jsme rum a jívu a šli jsme ven,“ odpověděl suše.

„Hm. Dobře. Tak ahoj,“ rozloučila se s ním a zavěsila. Byla si jistá, že jí Wade zase lže, ale nemohla s ním nic dělat. Ne nic, co by mělo efekt, nebo se neobrátilo proti ní. On když nešlo o ženský tak nelhal, ale v tomhle byl prostě jak kdysi nadával na Darnella Payna stejný jako on.

Eldarn akorát dorazil na chodbu, na jejímž konci měl pokoj. „Eldarne?“ usmála se na něj Kim, která měla pokoj za rohem. Zkoukla ho od shora dolů a poznala, že má na sobě Wadovo oblečení. Uchechtla se.

„Je ti to trochu volný,“ procedila. „A mě celkem povědomý. Můžeš mi vysvětlit, proč máš na sobě Wadovo věci?“ zeptala se.

„No víš. Včera jsme si vyrazili chlastat do baru a nějak jsme to přehnali a...“

„A vyspali jste se spolu snad?“ zavtipkovala a Eldarn vytřeštil oči. Teď se mu zdálo, že je všechno nějak hrozně podivný.

„Cože? Ne proboha! Jak tě něco takového napadlo? Sbalili jsme tam nějaký holky, ale mám vokno, takže si nepamatuju skoro nic. Buď jsme přišli už na pokoj polonazí, nebo nám někam schovaly oblečení,“ vysvětlil a Kim vyprskla smíchy.

„Máš vokno a byli jste ve stejném pokoji a polonazí s holkama. Tak jak můžeš vědět, že ses nevyspal i s Wadem?“ zeptala se zpríma.

„Tak opilej jsem snad nebyl. A Wade taky ne,“ odpověděl, ale už se mu pronikavě oči Wadovo ex přítelkyně nelíbily.

„Jenom si z tebe utahuju. Tebe neznám, ale Wade není žádnéj teplouš. A myslím si, že kdybys byl ty, že by se s tebou ani nekamarádil. On je hroznej homofob. Ve druháku šikanoval malýho Michieho právě proto, že byl na kluky,“ řekl a Eldarn zkameněl.

„Kdo je Michie?“ zeptal se.

„No právě,“ zahihňala se a odešla.

„Výborně, Naxxremisi. V tomhle životě jsi to podělal na plný čáře. Jestli ta se to domákne, tak je s tebou amen, protože tě Wade vykostí,“ zašeptal si pro sebe a šel se schovat k sobě do pokoje.

Wade si ještě před snídání skočil na cigaretu tak jako to dělal vždycky, i když to nebylo zdravé a snažil si vzpomenout co se dělo v noci. Zřejmě měl stejné obavy jako Eldarn.

„Zadek tě nebolí?“ prohlásila Kim hned, jak se zjevila ve věži. Dneska se jí dařilo dělat přepadovky.

„Co?“ vyštěknul Wade nechápavě.

„Potkala jsem Eldarna a prý jste prožili divokou noc. Taky měl na sobě tvoje oblečení, tak se ptám, jestli tě náhodou nebolí zadek,“ zasmála se. Wade protočil očima.

„Ty seš blbá!“ syknul na ní. Naštěstí ho fakt zadek nebolel, ale polekal se, když to na něj vytáhla. „Ty seš fakt blbá,“ řekl znovu a zapálil si, ačkoli se sotva držel, aby tu cigaretu v puse udržel přes to, jak moc se musel smát. Ona se taky nemohla přestat smát.

„Já si z tebe dělám jenom srandu. Kdyby ses viděl, Wade, byl jsi chvíli úplně bílej,“ pokračovala.

„Haha,“ zavrtěl nad ní hlavou. „A i kdybych byl v nějakým takovým šíleným transu, že bych nevěděl, kam ho strkám, rozhodně bych nebyl ten, co by někomu držel,“ objasnil a Kim se zahihňala.

„Nevím co je horší, jestli držet, nebo to provozovat,“ utrousila a on jí dal za pravdu přikývnutím a pak to uvedl na pravou míru.

„Normálně jsme se seznámili se dvěma holkama. Já přece nejsem teplej ani bi, Valkýrie,“ dodal klidně.

„Já vím,“ řekla a zvažněla. „Hele, pomohl bys mi s tím úkolem?“ zeptala se a on zavrtěl hlavou.

„Za to, že sis dělala randu z mojí sexuální orientace, teda hůř, z mojí zadnice, tak ti fakt nepomůžu,“ opáčil syrově.

„Já to tak nemyslela,“ zašeptala.

„Najednou,“ culil se, dal si do pusy cigaretu a natáhl k ní ruku, aby mu podala sešit. Ona ho vytáhla z tašky a podala mu ho. Wade nalistoval poslední téma a projel to očima.

„Valkýrie,“ zašeptal do ticha.

„Ano, Wade?“ usmála se na něj.

„Co jsem ti říkal o tom, že máš psát čitelně značky?“ zeptal se.

„No matně si vzpomínám, že jsi něco takového říkal,“ zašeptala a opřela se mu hlavou o rameno.

„Matně,“ zakřenil se a listoval v tom dál. „Hm, oprav si ten rukopis a jinak to máš bez chyby,“ řekl a položil jí sešit do klína. Potom se zvedl, aby se protáhl, takže byla nucená si opřít hlavu o něco jiného než o jeho rameno.

„Chtěl bych si dělat svoje, musím si užít neděli v klidu. Chci si číst a něco napsat. Mohla bys mě tu nechat o samotě? Tak minimálně na dvě hodiny,“ zeptal se. Ona přikývla, zvedla se a mířila si to ke dveřím.

„Jo a Val,“ zavolal na ní ještě. „Jsem na tebe pyšnej,“ řekl, když se k němu otočila a ona se začervenala. Tohle slyšet od člověka jako je on je opravdu něco.

Wade si sedl zpátky na svůj oblíbený schod a udělal si pohodlí. Vyndal z tašky svou rozečtenou knihu a začal si číst. Tohle byla nejoblíbenější část dne. Kdy nemusel nic dělat a mohl si číst. Tedy když ho někdo nevyrušoval. No ale moc dlouho si toho klidu neužil.

„Alyssó?“ podivil se, když jí viděl nakouknout do dveří.

„Wade,“ zašeptala, vlezla dovnitř a zavřela za sebou dveře.

„Co je?“ zeptal se, odložil knihu, jako by ho momentálně vážně zajímala víc Alyssa, zvedl se a udělal k ní pár kroků. Zdála se mu nějaká bledá a trochu se polekal. Možná jen kvůli tomu, že v tom byl taky zapletený.

„Musíme si promluvit,“ řekla a on přikývl, chytl ji za ruku, posadil se zpátky na schod a stáhl si jí k sobě na klín. „Včera se mi omluvil a brečel...“ začala, ale Wade ji do toho skočil.

„Jsem zvědavý a rád poslouchám, jak je ze mě nešťastnej, ale už nic neříkej. Jsi pořád jeho spřízněnka a nechci, aby sis namlela čumák. Kdyby se dozvěděl, že sis na něj stěžovala mě, nebo mi říkala o jeho slabých chvílích... chtěl by tě zabít tak moc jako chce zabít mě,“ vysvětlil a ona na něj jen koukala a přikývla. Wade se k ní přitulil. Občas byl jako kotě.

„Odejdi od něj,“ škemral, zatímco jí něžně mazlil a Alyssa na něj překvapeně koukala.

„To já právě nemůžu,“ zašeptala zoufale a taky ho jemně škrabkala ve vlasech. Wade k ní zvedl oči a čekal, až ho přestane drbat ve vlasech.

„Proč bys nemohla?“ vyzvídal.

„Prostě to nejde,“ odpověděla a smutně si povzdechla. Wade z ní taky sundal ruce. Tahle odpověď ho viditelně zaskočila a nelíbila se mu.

„Ale chceš, ne?“ zeptal se a ona chvíli jen mlčela a pak nejistě přikývla.

„Víc než cokoli. Je to s ním těžký a jsem s ním nešťastná zhruba tak moc jako on se mnou,“ opáčila. „Ten včerejšek byl... ani pro to nemám vhodný slovo,“ vysvětlila.

„No tak vidíš. To je nejlepší důvod s ním skoncovat,“ zmínil a usmál se, ale ona zavrtěla hlavou.

„Nejde to. To mu nemůžu udělat a ani sobě, strašně by ho to zklamalo, kdybych byla s tebou a já mu nechci už ublížit,“ dodala a Wade se pousmál.

„Ale ty už jsi ho zklamala, Alyssó. Ve chvíli, kdy ses se mnou vyspala. Vědělas co přijde a stejně jsi to udělala,“ připomněl a odcvrknul našťavaně již típnutý nedopalek od cigarety pod nohy. Taky na to místo jen mlčky koukal.

„Máš mě rád, ne? A říkal jsi, že mě budeš chránit. A proto spolu už nemůžeme být...“ začala a on přikývl. „Tak proč jsi mě nechal se s tebou vyspat? Proč jsi mi to dovolil?“ zeptala se.

„Protože jsem tě chtěl a pořád tě chci,“ odpověděl suverénně a podíval se jí do očí.

„Hm jasně. Chceš mě mít na svojí straně, nejde ti o mě,“ dodala a on zavrtěl hlavou. „Tentokrát ne, Alysso. Vždycky jsem to s tebou chtěl zkusit a já mu říkal ať je na tebe radši hodnej, jestli nechce, abys šla za mnou a on mě neposlechl. Což mě nepřekvapuje, nikdo mě totiž nikdy neposlouchá, i když mám vždycky pravdu,“ zaculil se samolibě. Alyssa vydechla.

„Přisaháš na život svých dětí, že ti nejde jenom o sebe?“ zeptala se a on na ní mlčky koukal. Alyssa nakrčila nos a tiše vydechla. „Jasně že ne... jsem kráva,“ zašeptala a chtěla jít, ale přitáhl si jí k sobě zase za ruku.

„Přisahám na život svých dětí, že mi nešlo jenom o sebe,“ řekl a podíval se jí zase do očí. Alyssa polkla otázku a analyzovala ho.

„Ty jsi do mě zamilovanéj nebo tak něco?“ zeptala se a čekala, že vyprskne smíchy a bude to zarytě popírat jako obvykle, ale on jen pootevřel ústa a tvářil se vážně. Alyssa myslela, že omdlí. „Pane jo, nemůžu uvěřit, že to říkám, ale tohle nejde!“ řekla a odtáhla se od něj jak kdyby byl špinavý.

Wade na ní překvapeně zíral. „Já jsem to tak...“ začal, ale Alyssa ho zarazila.

„Opovaž se to teď popírat, Wade! To ty jsi nás do toho navezl. Tak mi kurva jednou řekni pravdu!“ sykla na něj a on na ní překvapeně zíral.

„Vždycky říkám pravdu,“ ubezpečil jí, ale zavrtěla hlavou.

„Mě ne,“ objasnila a čekala, co z něj vypadne. Wade se jí ještě jednou letmo podíval do očí a pak vydechl jako by zoufalství měl v plicích a chtěl se ho zbavit výdechem.

„Odejdi od něj a já ti to řeknu,“ prohlásil a Alyssa se zakřenila.

„Typický. Na tohle ti znovu neskočím. Buď mi to řekneš všechno na rovinu, nebo...“ řekla a zamyslela se.

„Nebo co? Čím mě hodláš vydírat tentokrát?“ zeptal se a tvářil se, že je mu úplně jedno jak už tohle celé dopadne. Což Alyssu šokovalo a donutilo mu věřit. Posadila se zpátky vedle něj a dívala se před sebe.

„Když od něj odejdu, zůstaneš se mnou? Nebo mě odkopneš a já přijdu o všechno, zatímco ty se budeš náramně bavit?“ zeptala se.

„Zůstanu s tebou,“ odpověděl přesvědčivě. „Nemám důvod tě odkopnout a ani není nic, nad čím bych se mohl bavit,“ odpověděl a ona ztuhla. Dokonce se bála se mu teď i podívat do očí.

„Děšíš mě. Je to celý podezřelý. Co Anomaris a Sára? A co pak až to budou vědět? Ta mě s tebou nenechá chodit, jsi její manžel,“ zmínila a on zavrtěl hlavou.

„Sára je moje minulost, ta do toho nemá co mluvit. A s Anomaris je to teď těžký. Nepřekvapí jí to ani se tím mezi námi nic nezmění. Myslíš si, že bych byl tak nezodpovědný a že bych si dovolil se do tebe zamilovat, kdybych byl ve šťastným vztahu? Já jsem prakticky nezadanej, Alysso. Jediný závazky, který jsou zásadní máš ty s Paynem,“ vysvětlil a ona na něj nevěřičně koukala.

„Dobře, možná to není růžový a zase sis to hezky odůvodnil, což já vím, že umíš, ale v první řadě ti jde jenom o sebe. I kdybys mluvil pravdu a fakt jsi do mě byl zamilovanej, stejně ti jde jen o to zničit Darrena a rozdělit nás a já blbka jsem ti to dovolila,“ zašeptala a rozplakala se.

„Ať je to jak chce, Alysso. Už je pozdě to vzít zpátky, jednou ses rozhodla, že se se mnou i přes to vyspíš, tak teď už se jen připrav na následky. A jestli si chceš zachovat aspoň nějakou hrdost a chceš se mnou zůstat, odejdi od něj, než se to provalí. Shod' to na něj, že je na tebe hnusnej a že už toho máš dost. Skonči to ale v dobrým, ať se zbytečně nestresuje a budeme spolu,“ našeptával jí.

„Děsíš mě. Děsí mě na tobě všechno. Každý slovo. A zvlášť tvoje další osobnost, kterou jsem do teď neznala. A i když se mi líbí, je neuvěřitelná,“ prohlásila a konečně překonala ten strach a podívala se mu do očí. Teď ten její pohled byl pro Wada jako ledová sprcha.

„Já vím, ale svojí minulost už nezměním. Záleží to na tobě, Alysso. Jak moc se mnou chceš být. A budeme spolu chodit veřejně. Už mám dost těch tajných vztahů, vyčerpává mě to,“ řekl rozpačitě, sebral odvahu a položil jí ruku na stehno.

Alyssa se podívala na jeho ruku a pak zpátky do jeho očí. „No tak mi to řekni,“ zašeptala. Wade pootevřel ústa, ale žádná slova z nich nevycházela. „Dvě slova, osm písmen,“ připomněla mu.

„Když to řeknu, odejdeš od něj?“ ujišťoval se.

„Máš strach? Není to příjemný, když si s tebou někdo hraje a ty mu nemůžeš věřit, co?“ rýpla si.

„Tak jo, miluju tě. Stačí?“ prsknul na ní a ona ztuhla. Na chvílku úplně zkameněla a pak se nahlas rozesmála. Wade na ní nešťastně koukal. Tvářil se jako ona, když jí tenkrát na balkóně zlomil srdce poprvé. Alyssa se přestala smát, když si uvědomila, že on to nejspíš myslí vážně.

„Ty si neděláš srandu,“ zašeptala a on zavrtěl hlavou.

„Nikdy bych to neřekl, kdybych to nemyslel vážně, už jsi o to jednou škemrala a já ti řekl, že ti to neřeknu, protože by to nebyla pravda,“ dodal.

„A teď to teda pravda je? Co se změnilo?“ vyzvíдалa.

„Já nevím co se změnilo. Ale vždycky jsem tě měl rád. Vždycky ses mi líbila a vždycky jsem tě chtěl. Jen ne tolik jako Sárú,“ řekl a Alyssa přikývla.

„A ne tolik jako Heartovou,“ rýpla si.

„Tu do toho nemíchej, to je něco jinýho. Heartová je sice docela hezká, ale nikdy se mi nelíbila tak jako ty. Heartovou jsem potřeboval jenom pro svoje plány, který nevyšly. Takže je to už stejně jedno,“ vysvětlil.

„A taky tím rád provokuješ Darrena,“ dodala a on přikývl.

„Taky,“ pousmál se.

„Já tomu nemůžu uvěřit, nespím?“ procedila a začala kolem něj chodit kolem dokola.

„Alyso,“ zašeptal a podíval se na ní. „Co chceš? Co ode mě chceš? Já vím, že jsem se k tobě choval jako hajzl, ale... ne, neexistuje pro to vhodná omluva, ale co mám udělat, abys mi to odpustila a začala mi věřit?“ zeptal se.

„Nic. Já jsem ti to odpustila, ale z nějakýho důvodu mi nejde tomu věřit, i když ti to věřím,“ objasnila.

„Takže se se mnou rozcházíš, jo?“ ujišťoval se. Alyssa se na něj zoufale podívala.

„To jsem neřekla,“ odpověděla.

„Ale už sis mě užila dost, a tak si nejseš jistá, jestli ti za to stojím, co?“ prsknul na ní.

„Ty jsi to samý, pokud se to netýká tvých citů. Zamilovanej jsi neuvěřitelně zranitelněj, Wade. A tak kolem sebe v jednom kuse kopeš,“ řekla a on si stoupl naproti ní a podíval se jí zblízka do očí.

„Chceš mojí starou verzi? To jsem tě vzrušoval víc, když jsem na tebe byl příměj? Byl jsem na tebe hodnej ani ne dvacet minut a už ode mě zase utíkáš za Paynem, kterej je na tebe hnusnej. Myslel jsem, že to oceníš, ale zjevně nemáš ráda hodný kluky.“ Alyssa na něj šokovaně civěla.

„Tak teda jinak,“ řekl, až mu v očích žhnuly plameny a lehce jí narazil zády ke stěně za ní. Vypadalo to trochu jako by se s ní chtěl vášnivě a drsně milovat, ale tentokrát v tom žádný takový sexuální podtext nebyl. Pak se jí podíval výhruzně do očí.

„Jestli od něj neodejdeš a mezi námi je teda konec, cekni, že jsem do tebe zamilovanej a vymyslím na tebe něco neskutečně strašnýho,“ procedil skrze zuby, hrubě do ní strčil, ale ne tak aby to bolelo, jen aby jí vyděsil a nechal jí tam stát. Alyssa dvakrát zamrkala a snažila se z toho rozhovoru vzpamatovat.

„Počkej!“ zakřičela na něj. On se otočil a znuděně se na ní podíval. „Odejdu od něj. Chci s tebou být. Vždyť víš, že jsem vždycky chtěla tebe a musím uznat, že je fajn být pro někoho něco víc než Heartová,“ zakuňkala a on se pousmál.

„Byla to jen jednorázová nabídka,“ oznámil jí naprosto seriózně, ale nepopřel na svém úsměvu, že měl radost.

„Fajn, tak když to říkáš. Tak už v tom mám jasno,“ provokovala ho. Už si byla jistá, že jí Wade chce a že se karty obrací v její prospěch. Wade protočil panenkami.

„Ok, dám ti teda poslední šanci. Ale je poslední. A musíš mi říct, že mě chceš. Ale nejdřív se s ním musíš rozejít,“ poroučel.

„Ne, nejdřív ti řeknu, že tě chci. Pak se dáme dohromady a chci to písemně a pak teprve se s ním rozejdu,“ opravila ho. On se zakřenil a něžně jí chytl za obě ruce a přitáhl si jí k sobě.

„Písemně? Pořád mi nevěříš,“ zašeptal jí do ucha a něžně jí na něj políbil.

„Ne,“ opáčila s úsměvem ve tváři.

„Jak spolu můžeme chodit, když mi nevěříš, Alyso?“ zeptal se.

„Asi nemůžeme,“ komentovala, zatímco mu zase vjela prsty do vlasů a jemně ho masírovala. Měl fakt nádherně husté vlasy. Wade zamručel.

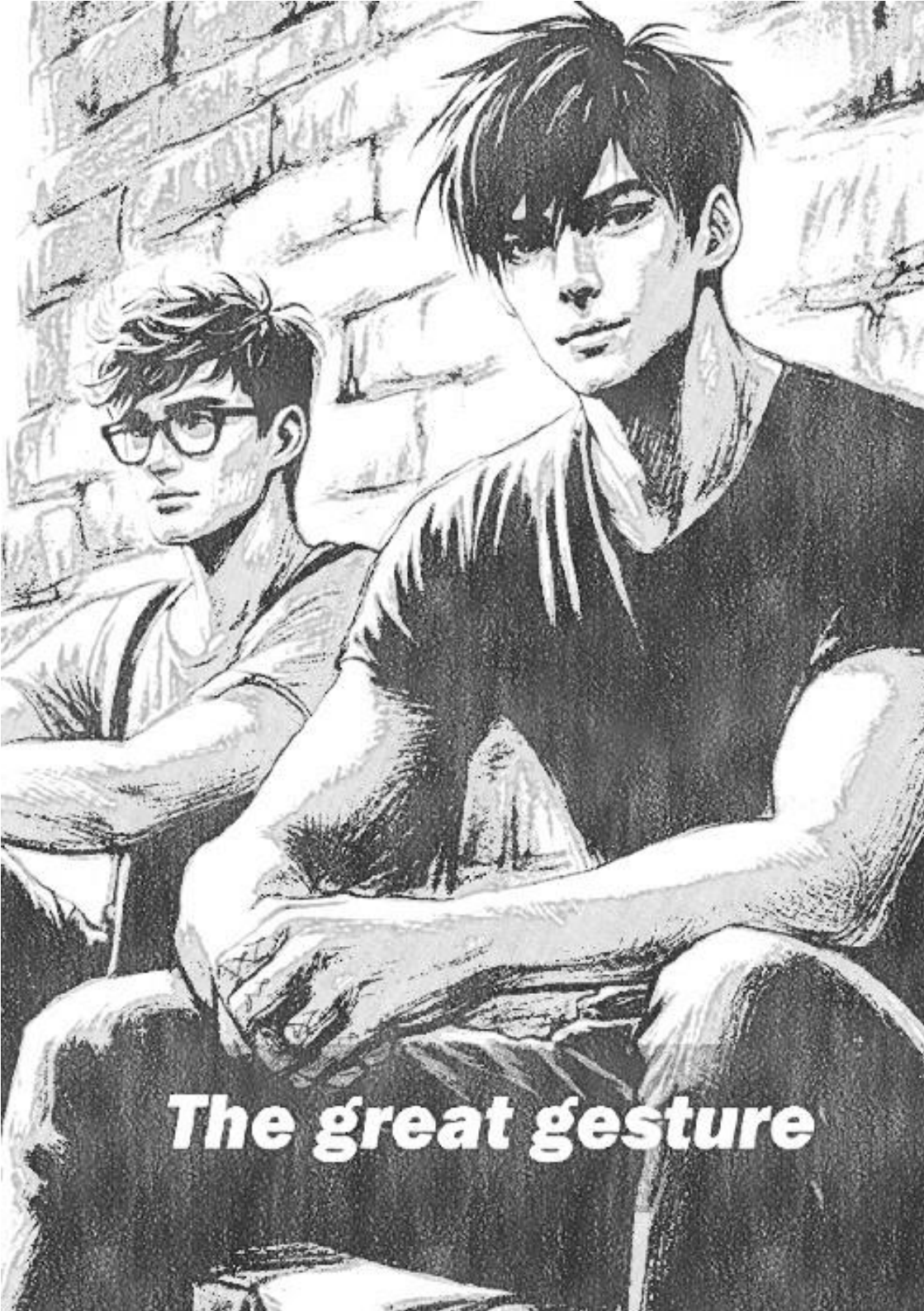
„Fajn ať je po tvém,“ dodal už znaveně a ona se usmála a skočila mu kolem krku.

„Chci tě,“ zašeptala mu do ucha a následně ho políbila na krk. Wade se pousmál.

„Dobře, a teď se s ním jdi rozejít,“ poručil jí, zatímco se nechal ozobávat. U toho jí vjel rukama pod sukni a jemně masíroval zadek.

„Až podepíšeme smlouvu,“ upozornila ho a on se jen pousmál a zavrtěl nad ní hlavou.

„Ty jsi vážně pitomá, Alysso,“ zašeptal a začal jí chtivě líbat.

The great gesture

☆ Velké gesto ☆

Byly podzimní prázdniny, a tak jsem se mohla konečně vrátit alespoň na chvíli do školy a vidět Darrena. Měli jsme je výjimečně dřív, než normálně bývají a i o trochu déle. Už jsem měla sbaleno a čekala jsem jen na Sáru, až se vyprdelí z koupelny.

Ta se na rozdíl ode mě moc netěšila. Ne, že by nechtěla vidět svého nejlepšího kamaráda a svého wergona, ale stresovalo jí, že by se měla být jen na chvíli setkat s Wadem Shadowwalkerem. Taky jsem z toho byla nervózní, protože ty sny byly intenzivní a on byl jako parazit.

Eldarn se usadil vedle Wada na schod v jeho privátní věži, kam za ním často nechodí. Ale teď měl Wade chuť na cigaretu, a tak ho vzal s sebou. Wade akorát dokouřil a podal mu do ruky nějaký dopis.

„Co je to?“ zeptal se Eldarn překvapeně prohlížeje si obálku s derionskou pečeti.

„O tom jsem s tebou právě chtěl mluvit. Dostal jsem pozvánku od Starších. Zvou mě a mojí rodinu konečně do společnosti,“ odpověděl a Eldarn vytřeštil oči.

„Jak jsi to dokázal? A hlavně proč?“ vyzvídal a podal mu obálku zpátky. Wade si jí jen založil do vnitřní kapsy u pláště.

„Neudělal jsem nic, Eldarne. Chtějí mě poznat. Jsem přece princ, jestli jsi na to nezapomněl. Potřebujou okouknout, i když zatím ještě neplatnou konkurenci. To stejný budu dělat já, ale s rozdílem, že u toho budu skutečně plánovat,“ objasnil.

„A není to nebezpečný?“ zeptal se.

„Správně, je to nebezpečný. Kdyby poznali, že mi jde o korunu, tak by se mě pokusili zabít. Ale nějak se mezi ně dostat musím,“ řekl a Eldarn přikývl.

„A co když jim někdo z našich nepřátel dal tip? Co když už Starší vědí, že ti jde o korunu a pokusí se tě zabít už na tom večírku?“ zeptal se rozrušeně. Nepopřel by, že měl o Wada starost. Ale Wade zavrtěl hlavou.

„To by neudělali,“ řekl s ledovým klidem. „A oni určitě nic netuší. Kdyby tušili, nezvali by mě do společnosti. Potenciálně by je takový faux pas ohrozilo,“ dodal. „Už vidím ten titulěk. Mladý princ východního Derionu Wade Evilian Shadowwalker zmizel krátce na to, co byl uveden do společnosti,“ řekl a zakřenil se. Eldarn se nesmál.

„Jsou to vlivní lidi, Wade,“ připomněl mu a on přikývl.

„Vlivní jsou, ale já jsem Wade Shadowwalker,“ objasnil a zasmál se. Eldarn nad ním zavrtěl hlavou. Spíš nad jeho egem.

„A jak to můžeš vědět, že jim Payne nic neřekl?“ zeptal se.

„Starších a interakce s nimi se bojím i já, natož Payne a jeho parta. A kdybych je pak nějak přechytračil a ukázalo se, že si to celý vymysleli, což bych mimochodem dokázal zařídit, skončili by hodně špatně. Což zrovna teda nepotřebuju. Ne takhle.

Navíc je tu jistý pravidlo, že se upřednostňuje tvrzení šlechtice před obyčejným nevolníkem a to by mi stačilo, než bych je oblbnul. A šlechtici fakt nejsou, Eldarne, na rozdíl ode mě," uklidnil ho. Eldarna pobavilo, jakým stylem Wade Darrena a naši smečku nazval. Byli jsme pro něj nevolníci.

„Jasně, já ti věřím. Ty vždycky víš co děláš. Uklidnils mě," usmál se.

„Hm, to jsem rád," pronesl.

„Tak to už je pomalu čas na naše plány," zmínil Eldarn a mnul si ruce. Wade se pousmál.

„Ještě počkej, nespěchej," zašeptal. Eldarn byl strašně netrpělivý, když šlo o nějakou akci, o které věděli jen oni dva. Cítil se s ním vždycky důležitě. „Nejdřív si musím zmapovat území a dobře je poznat. Dostat se mezi ně a až pak je zničím zevnitř, abych se dostal k moci. Taky to musí být tajemství. Payne a jeho partička nesmí vědět, že se s nimi už stýkám. Chci, aby si mysleli, že nedělám nic. Jako vůbec nic," vysvětlil a Eldarn přikývl.

„Chápu, takže co si vezmeme na sebe?" zeptal se a Wade se zakřenil. „Co je?" polekal se a Wade zavrtěl hlavou.

„My? Eldarne, tohle je derionská smetánka, je to vysoká společnost, tam ty nemůžeš," opáčil neutrálně.

„Řekl jsi, že tam jsi zvaný ty a tvoje rodina a já jsem člen tvojí rodiny," řekl. „A navíc tě tam nenechám jít samotného, když jsi říkal, že jsou ti lidi nebezpeční. A musím být v obraze kvůli našim plánům. A třeba bych tam mohl jít jako tvůj sluha..." Wade ho zarazil tím, že mu položil ruku na ramena.

„Nebud' tak nadrženej na zabíjení politiků," řekl a zasmál se. Eldarn se zklidnil. Pravdou je, že Wade věděl, o čem mluví. Eldarn byl nejšťastnější, když mohl být s Wadem, a když ho taky někdy potřeboval. Protože on většinou nikdy nikoho k ničemu nepotřebuje a teď je to on – rion Eldarn Naxxremis, kterého někdo jako je Wade Shadowwalker, derion a budoucí král potřebuje.

„Promiň, jen už mě nebaví to čekání. Na co vlastně pořád čekáš?" zeptal se.

„Na co čekám? Na to až se dají věci do pohybu spontánně. Až je všechny donutím z toho ticha před bouří šílet a dělat zbytečný chyby. Zničí se tím sami, já jen slíznou smetanu," řekl a usmál se. Měl zase ten svůj ďábelský výraz v obličeji. Zdálo by se mi to sexy, stejně tak Sáře a Alysse. Eldarn na něj mlčky zíral. Tedy, než se k němu Wade otočil a podíval se mu do očí. To ho znervóznilo.

„Jestli chceš umět lítat, chce to čas, Eldarne. Když si dáš málo času a věci uspěcháš, je větší riziko, že uděláš chybu. A taky, když nemáš alespoň vyšší jistotu, že to umíš a skočíš z hnízda, může to být fatální. Radši pořádně přemýšlej a konzultuj věci se mnou, než do toho skočíš po hlavě. Nehleď na to, že bys mě nechtěl zklamat," vysvětlil.

„Máš pravdu, jako vždycky. A ne, opravdu bych tě nechtěl zklamat,“ usmál se a rozpačitě si popostrčil brýle výš ke kořenu nosu. Pak bylo chvíli ticho. „Můžu vidět tu pozvánku?“ zeptal se a Wade mu jí podal.

Bylo necelých jedenáct a my se Sárrou jsme se konečně dopravily do Derionu. Já se úplně vykašlala na vybalování a utíkala jsem rovnou za Darrenem div, že jsem se nepřizabila cestou o vyčnívající kameny v dlažbě hradu.

Aniž bych zaklepala, otevřela jsem dveře od jeho pokoje a překvapením bylo, když jsem ho viděla v posteli. „Ay?“ usmál se a tvářil se dost zaskočeně. Já byla taky, on normálně vstává na tréninky kolem 5. ráno. A když už si může přispat, spí maximálně do 8.

„Darrene!“ vykřikla jsem a skočila jsem mu rovnou do postele pod vyhrátou peřinu.

„Lásko moje,“ zašeptal a pevně mě k sobě přitiskl až mě krystal Srdce Derionu pálil na kůži. Možná je to tím, že jsme spolu tak dlouho nebyli? Ta věc si dělala co chtěla.

„Proč jsi v posteli? Jsi nemocný?“ zeptala jsem se a on zavrtěl hlavou. „Tak copak se děje, že vypadáš tak smutně? To se ti po mě tolik stýskalo?“ usmála jsem se na něj.

„Moc se mi po tobě stýskalo, Ay. Ale jsem zoufalej z Alyssy. Je to s ní těžký. Sice jsme se usmířili, ale je nějaká divná. Sebevědomá a oblíká se jako děvka. Začala nosit boty na jehlách a mimo školní dny i dost upnutý věci. Taky najednou používá rtěnku a dívá se na mě jako by mnou opovrhovala,“ objasnil.

„Cože? Alyssa? Co si o sobě ta zatracená rionka myslí?“ sykla jsem rozzuřeně. „A nesusuvisí to nějak se Shadowwalkerem? Víš, že on má celkem vliv na každého,“ zmínila jsem.

„To by snad neudělala. Objala mě, když jsme se usmířovali a slíbila mi, že by mě nezradila,“ řekl. *Hm, je to ale Alyssa a Shadowwalker o kom je řeč.* Ale rozhodla jsem se, že tím nebudu Darrena zbytečně nervovat.

„Dej mi chvílku, lásko,“ řekl. „Oblíknu se, pak tě vezmu ven a pořádně si o všem popovídáme,“ usmál se a chtěl vylézt z postele, ale já si ho stáhla zpátky.

„Ne, Payne. Teď je čas na plnění manželských povinností,“ informovala jsem ho, vylezla jsem mu na klín a začala jsem ho vybalovat ze županu.

„To jsem chtěl navrhnout až potom, ale dobře,“ pousmál se mezi polibky a pomohl mi mě zbavit vrstev mého oblečení.

Sára se šla najíst, protože už umírala hlady a cestou do sálu se potkala s kým jiným než s Wadem Shadowwalkerem. Ten málem narazil do sloupu když jí viděl, zatímco ona předstírala, že to s ní ani nehnulo. Hned, jak dorazila do sálu, popadla u dlouhého stolu něco k snědku a usadila se i s talířem u našeho kulatého stolu pro osmáky, kde seděl i Wade Whisper se svojí manželkou.

„Čau,“ pozdravil jí spíš ze slušnosti. Nijak extra se spolu viditelně bavit nechtěli.

„Čau,“ řekla a zakousla se do koblihy s třešňovými povidly.

„Jak se máš?“ zeptala se jí Emily, aby prolomila ledy, ale na Sáře bylo vidět, že se s nimi bavit nechce, a to ani s ní.

„Super, nikdy mi nebylo líp,“ opáčila a podívala se ke stolu desátáků, jestli tam neuvidí Wada, ale ten už odešel a spolu s ním zmizela i Alyssa, se kterou si chtěla promluvit, aby se jí zeptala, jak to s Darrenem dopadlo.

Wade se šel schovat zpátky do věže. Nejspíš si trochu vyčítal, že jí opouštěl. Zavřel za sebou dveře a chodil nervózně tam a zpátky. „Tohle budou zajímavý prázdniny,“ zašeptal si pro sebe a v tom dovnitř vpadla Alyssa. Měla na sobě černé šaty končící těsně pod zadkem, které věrně obepínaly její křivky. Taky měla boty na vysokém podpatku jak popsál Darren a síťované punčocháče.

Wade na chvíli ztratil řeč, zcela okouzlený jejím nohama. „Ahoj,“ zašeptala. „Tady jsi,“ usmála se a rovnou ho políbila. „Chyběls mi, Wade. Chci tě ještě jednou, než se věci totálně podělají,“ řekla a jemně mu přikousla ret. Wade jí taky líbal, ale byl takový zamyšlený. Pak najednou přestal.

„Už ses s ním rozešla, Alyso?“ zeptal se jí, ale zavrtěla hlavou.

„Ne, ale udělám to. Brzo,“ chlácholila ho a znovu zaútočila na jeho rty. Wade jí od sebe lehce odstrčil.

„Hned, Alyso,“ řekl suverénně, otočil se od ní a šel k oknu. Tam se opřel o parapet a zíral dolů. Alyssa na něj jen mlčky koukala a pak se odhodlala a položila mu ruku na rameno. Wade se na ní podíval a pak zase zpátky z okna.

„Proč se k tomu nemáš? Já splnil co jsem slíbil to ty jsi ta brzda. Už bych s tím chtěl jít ven, než se to posere. Máš na to dnešek, nebo je mezi náma konec a jednou provždy,“ řekl přísně a vytáhl z kapsy cigarety.

„Nemohl bys mi dát čas do konce prázdnin? Je to jen pár dní,“ škemrla.

„Proč?“ zeptal se, zatímco si zapaloval cigaretu a podíval se na ní.

„Protože je tu Heartová a spolu s Darrenem a se Sárou je to zbytečně riskantní. Mají sílu, kterou pocítíme my. Respektive já,“ vysvětlila a Wade přikývl.

„Fajn, než naši nepřátelé opustí území teda. Ale do té doby mezi náma nic nebude, Alyso. Musíme být nenápadní. A taky za mnou musíš přestat lézt do věže. Nechci, aby nás tu načapala Kim, nebo Eldarn. Oba by mi dávali morální přednášky, a to je to poslední co chci, chápeš?“ řekl a ona přikývla.

„Nic mě od tebe neodradí. Miluju tě, Wade,“ řekla a našpulila na něj pusou. On se pousmál a políbil ji.

„Já tebe taky. Teď zmiz,“ syknul na ní a ještě jí zamával. Ona mu poslala vzdušnou pusou a odešla.

„Máš pravdu, vypadá jako děvka,“ zmínila jsem pozorujíc Alyssu v jídelním sále. Darren přikývl. „Tak co, jak jste se měli?“ vyvídala jsem. Wade Whisper s Emily se na sebe pousmáli.

„My se máme skvěle. V podstatě se nic nezměnilo, jen to, že jsme u nás. A taky jsme se rozhodli, že zůstaneme po škole ve světě lidí natrvalo. Bude to pro nás i naše děti jednodušší. To asi chápete, že jeho rodiče mě moc v lásce nemají,“ zmínila Emily a Sára nad ní zavrtěla hlavou.

A ani moje ruka, která jí mačkala stehno na znamení, aby byla zticha, nepomohla tu poznámku potlačit. „Jistě, když jsi rionka a vzala sis jejich čistokrevného syna. Bože, že já jsem radši nezůstala doma. Vždyť je to tady fakt hrozný,“ prohlásila a zakroutila očima, když ještě k tomu viděla Aris se Stacy a jejich debatní kroužek.

„Co Wade?“ zeptala jsem se tiše Darrena.

„Je na pěst. Ale už mě moc neprovokuje. Vlastně mě neprovokuje vůbec. Nedělá nic a mě to začíná štvát. Jenom existuje a mě na očích,“ vysvětlil.

„A Eldarn?“ pokračovala jsem ve výslechu. Darren jen pokrčil rameny.

„Nic jsem nevypozoroval. Jen to, že za ním neustále leze jako jeho vocas,“ procedil a já se pousmála.

„Jako kdysi?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„Ještě víc. Skoro bych řekl, že je do něj zamilovanej. Fakt ujetý,“ zavrtěl nad ním hlavou. Já se taky zasmála.

„Kdyby byl, tak by ho za to Shadowwalker zamordoval,“ zmínila jsem a on přikývl.

„Rozhodně. Už se jen divím tomu, že mu nevadí jeho neustálá přítomnost. On byl vždycky spíš samotář. Lidi mu po chvíli lezou na mozek,“ zmínil a já pokrčila rameny. Myslela jsem, že už skončil, ale pak se zase nadechl a začal mluvit.

„Ve druháku k nám přistoupil kluk. Rion,“ řekl a podíval se na mě. „Takovej roztomilej bloňďák s modrýma očima...“ Skočila jsem mu do řeči.

„Jako ty?“ usmála jsem se na něj, ale zavrtěl hlavou.

„Byl na rozdíl ode mě teplej a albín,“ dodal. „No a byl hrdej na to, že je gay. Pořád o tom mluvil a dělal na Wada očka. O přestávkách mu hustil do hlavy, jak moc se mu líbí a že by mu dal cokoli za to, kdyby s ním šel na rande. Wadovi to lezlo na nervy. Další dny už jsem ho neviděl. Zmizel,“ řekl a já na něj vykulila oči.

„Ty jako myslíš, že s tím má Shadowwalker něco společného?“ zeptala jsem se a on pokrčil rameny.

„Ani bych se tomu nedivil hele. Dost ošklivě Michieho šikanoval, a když Wada začal zvát na rande, tak zmizel,“ zopakoval.

„Proč by ho zval na rande, když ho šikanoval?“ divila jsem se.

„Protože tvrdil, že ho šikanoje jenom proto, že ho tajně miluje nebo tak něco,“ odpověděl a v tom si k nám přisedl Eldarn.

„O čem se bavíte?“ zeptal se, ale nebyla jsem si jistá, že nás neslyšel.

„Ale řešíme jednoho kluka. Michieho,“ odpověděl mu upřímně Darren. Eldarn zbledl. Slyšel o něm už ráno.

„Michie? Co je s ním?“ zeptal se a vypadal, že ho to velmi zajímá.

„Zmizel krátce po tom, co tvrdil Shadowwalkerovi, že ho šikanuje jenom proto, že potlačuje svojí sexualitu a že ho chce,“ odpověděl mu stručně a to Eldarna zarazilo.

Teď si byl víc než jistý, že s ním něco Wade udělal. Ale hlavně ho zarazilo to, že o něm vůbec nějaký gay řekl, že potlačuje svojí sexualitu a šikanuje ho, protože se mu líbí. Vzpomněl si, že ho Wade taky šikanoval, ale byl si jistý, že to nebylo proto, že se mu líbil.

„Ale nevěřte tomu, že ne?“ zeptal se najednou.

„Čemu jako?“ opáčil Darren.

„Že je Wade ve skrytu duše na kluky,“ zašeptal Eldarn a oba s Darrenem jsme vyprskli smíchy.

„Eldarne. Kromě mě snad po světě nechodí striktnější heterák než je Wade. Tohle fakt nemůžeš vůbec zpochybňovat. Ani já bych to nikdy nezpochybňoval. Znáám ho od plínek a zažili jsme spolu hodně. Jsem si tím víc než jistý. Skoro tak moc jako tím, že to, co se stalo Michiemu má na svědomí on,“ objasnil Darren a Eldarn přikývl.

„Můžu se ho na to zeptat,“ navrhnul. „Mě řekne všechno,“ řekl a usmál se na Darrena. Darren se na něj podíval jako by z něj chtěl něco přečíst. „Co je?“ zeptal se.

„Nic. Klidně se ho zeptej. A když budeš vědět jak to bylo, řekni mi to. Jsem zvědavý,“ dodal a Eldarn přikývl, popadl talíř a odešel.

„Co je?“ zeptala jsem se ho, protože mě zaskočilo, jak na Eldarna koukal.

„Dal bych krk na to, že z Eldarnovy strany je v tom víc než jenom přátelství a pouto spřízněnců,“ prohlásil a vypil můj čaj. To mě trochu překvapilo. *Eldarn, že by byl gay? Nebo třeba na obojí?*

„To je blbost, Darrene. Eldarn není na kluky. Vím, jak se na mě díval a jak se dívá na holky,“ objasnila jsem.

„Hm, tak je bisexuální,“ opáčil a snědl mi i jahodu. Já se na něj jen podívala, jak se živí. „Promiň, přinesu ti jiný,“ usmál se, políbil mě do vlasů a šel mi pro jahody. Já se zamyslela.

Možná má Darren pravdu, ale i já. Eldarn podle mě není bisexuální. Možná je to jenom Wade, koho zbožňuje ať je muž či žena. Má ho rád jako člověka. A když se k tomu vrátím, taky ho šikanoval a pak otočil o 360 stupňů. Wade to nemusí ani vědět. Možná to tak úplně neví ani Eldarn. Ale z traumatu se může stát hodně věcí a my všichni jsme si prošli pořádným peklem.

Taky mu Eldarn zachránil život a dost usilovně se o to snažil, i když to vypadalo, že to je beznadějně. Tři roky jsou spolu jako dvojčata. Proč by ho nemohl začít vnímat jinak? A pak je tady ta anomálie s poutem spřízněnců. Ale správná otázka zní, jak moc ho má rád Wade...

Darren akorát dorazil ke stolu i s jahodami. „Tady máš, Paynová. Hezky se cpi,“ prohlásil, ale já ho nevnímala.

„Darrene,“ oslovila jsem ho a on se na mě podíval. „Jak moc myslíš, že má Wade rád Eldarna?“ zeptala jsem se a on se zamyslel. Darren nadskočil, jako by ho do zadku štípala včela a podíval se na mě tak zvláště uvědoměle.

„Tak, že by ho zničilo, kdyby o něj přišel,“ odpověděl mi po chvilce ticha.

„Jak to víš?“ zeptala jsem se zaskočeně jeho reakcí.

„Protože to poslední, co mi řekl bylo: ‚Ono ztratit spřízněnou duši je hrozný. Ani si neumím představit, že bych přišel o tu svoji.‘ Řekl to, když mě prudil kvůli Alysse,“ vylíčil a já se pousmála.

„Tak to vypadá, že největší páka na něj je nakonec Eldarn,“ zmínila jsem tiše a on přikývl.

„Bez tebe bych na to nikdy nepřišel,“ zašeptal a políbil mě. „Postarám se o to,“ dodal a to mě trochu vyděsilo.

„Darrene, ale je to Eldarn, o kom se bavíme. Nemůžeš mu nic udělat,“ upozornila jsem ho.

„Neboj se, zlato. Nechci mu udělat nic víc a nic míň než to, co mu chtěl udělat on sám kdysi,“ řekl a odešel. Sice mě to moc neuklidnilo, ale rozhodla jsem se to nechat na něm a nestresovat se s tím. Lepší plán jsme neměli a něco už to chtělo začít dělat. A taky bylo lepší nevědět nic, co už ví někdo další, a to hlavně v případě Wadovo pronikavých očí a dedukčních schopností při potenciálním výsledku.

Eldarn spěchal za Wadem do věže. Hádám, že přesně proto Wade nechtěl, aby se tam s Alysou scházeli, protože by to bylo takhle jednoduché. „Co je, skřeku? Zapomněl jsi čarovat?“ pousmál se, když ho viděl určeného z toho množství schodů, které vyběhl.

„Wade, kdo je Michie?“ zeptal se a Wade ztuhl, a dokonce kvůli tomu i odložil svou knihu stranou.

„Kdo ti o něm řekl?“ odpověděl mu otázkou.

„Kim. Říkala, že je to teplouš a že se s ním něco stalo,“ objasnil. Wade se zatvářil dost otráveně, jako by něčím tak zbytečným nechtěl ztrácet žádný čas.

„Je jedním z těch, co jsem zabil,“ odpověděl zcela bez emocí a pozoroval ho, jak na to bude reagovat. Eldarn vytréštil oči.

„Zabil jsi ho protože byl teplej?“ polekal se a Wade se pousmál. Rozhodl se, že ho bude trochu škádlit.

„Vážně se tomu divíš, Eldarne? Už jsem ti řekl, že jsi měl hrozný štigro, že jsem ten tvůj coming out vzal tak dobře. Ale pravda je, že ty jsi něco jinýho. A teď mě neruš, mám nějakou práci,“ řekl, ale Eldarn si k němu přisedl, tu knihu, po které sáhl mu sebral z ruky a položil vedle sebe z druhé strany, aby na ní nedosáhl. Wade protočil očima a podíval se na něj.

„Byl to člověk, Wade. Zabils ho jenom proto, že byl teplej?“ vyzvídal.

„Ne, zabil jsem ho proto, že se zamiloval do mě,“ odpověděl a Eldarn otevřel pusou dokořán.

„No a?“ vypadlo z něj a Wade mu je zírající na jeho otevřená ústa zavřel manuálně.

„Vypadáš jako blboun, když takhle koukáš,“ procedil a natáhl se přes něj pro svou knihu. Eldarnovi se zatajil dech, když se k němu Wade takhle nahnul. Na chvíli ho to omámilo, ale pak do něj strčil. „Co je?“ zeptal se jako by to fakt nevěděl.

„Zabil jsi někoho, kdo do tebe byl zamilovanéj a jenom proto, že do tebe byl zamilovanéj a ptáš se co je?“ zeptal se.

„Nebylo to jenom kvůli tomu. A byl bych rád, kdyby ses v tom nešťoural,“ opáčil a nalistoval si konečně tu stránku, na které skončil. Eldarn mu to tak prudce zaklapl až mu do té knihy přivřel prsty. Wadův výraz mluvil za vše. Bylo to něco jako, neser mě, nebo tě taky zabiju.

„Vyklop to! Bylo to proto, že tě obvinil z toho, že bys mohl být na kluky?“ tahal z něj a Wade se rozesmál.

„Eldarne, fakt si myslíš, že bych zabil někoho kvůli něčemu takhle debilnímu? A vážně si myslíš, že by tomu, že já jsem teplej někdo věřil?“ odpověděl mu otázkou a on si oddechl.

„Takže v tom bylo něco jinýho? Něco mnohem vážnějšího? Něco, o čem teď nechceš mluvit, ale jednou mi to řekneš?“ zeptal se a Wade přikývl. „Tak to se mi ulevilo. Protože kdybys zabil někoho jenom tak, tak bych...“ Wade mu pozvedl hlavu rukou, aby ho donutil se na něj podívat.

„Tak bys co?“ zeptal se s úsměvem ve tváři.

„Zklamal bys mě,“ řekl a překvapením mu bylo, když ho k sobě jednou rukou přitáhl a tak humpolácky a z boku ho objal až Eldarnovi málem spadly brýle a pak mu to zlehka objasnil.

„Nikdy jsem nezabil nikoho, kdo mě nezahnal do kouta a já neměl na výběr. A Michie nebyl žádněj svatoušek to mi věř. Z toho jak moc mě zoufale chtěl dostat do postele jsem měl jenom prdel. A myslím, že tu mojí šikanu snášel dost dobře. Mnohem líp, než jsi snášel naše začátky ty. Byl snad pyšnej na to, že je teplej. Exot,“ prohodil a usmál se.

„A neměl mě rád tak jako ty,“ zmínil ještě. Eldarn k němu zvedl oči. „Nezasloužil si můj respekt ani mojí pozornost a čas a už vůbec ne mojí lásku,“ řekl tiše a podíval se na Eldarna tak, jak se na něj ještě nikdy nepodíval. Tenhle pohled by tavil ledovce a jednoho by přivedl nejmíň do rozpaků. Ale s tím, kdo je do něj alespoň zakoukaný to zcela určitě zamává. Byl tak zatraceně okouzlující hajzl jeden zpropadenej!

„Nikdo mě nikdy neměl rád tak jako ty,“ dodal a sklouzl s těma pronikavýma očima na chvíli k zemi. Jen než na něj zase promluvil. „Eldarne, já jsem byl hajzl. A pořád jsem, ale byl jsem mnohem horší než teď. Hrozně moc věcí jsem se za těch pár let co tě znám naučil a změnil jsem se a to taky hlavně kvůli tobě.

A chci, abys věděl, že jsou na světě jenom dva lidi, když vynechám Anomaris a svoje děti... tak jsou na světě jen dva lidi, kterým nebudu nikdy lhát, a který budu chránit za cenu vlastního života. A jsi to ty a Sára," řekl a Eldarn ztratil slova. Jen se mu mlčky díval do očí.

Wadův pohled byl sice chladný, ale sálalo z něj něco hřejivého. „Zdá se mi to, nebo jsi mi právě vyznal lásku? Mě nejspíš bisexuálnímu rionovi?“ zeptal se a nepřestával na něj zírat. Čekal, že se Wade začne smát, ale byl vážnější než kdy jindy.

„Na to ti dám jasnou odpověď," řekl a natáhl k němu ruku, a aniž by s ním přerušil oční kontakt, položil jí Eldarnovi dlaní na srdce. Eldarnovi se nahrnula krev do hlavy a úplně se mu zatáhl dech.

„Takhle ti budu po heterácku dávat najevo, že tě mám rád. A znamená to víc než sex a víc než miluju tě," objasnil a pak se od něj odtáhl a sáhl konečně po té knížce, na kterou byl už doslova nadřazený. Eldarn ho totiž vyrušil v docela napínavé části.

Eldarn se pořád ani nepohnul. Tvářil se jako by viděl ducha. To, co teď Wade udělal bylo... romantické, nečekané a obrovské gesto. Vehnalo mu to do očí slzy štěstí.

„Běž už," ozval se, aniž by odlepil oči od knihy. „Chci si číst. A když jsem ve věži, tak za mnou nelez. Jenom v nejkrajnějších mezích," dodal suše a Eldarn ho poslechl a odešel. Wade ještě zvedl oči ke dveřím a pousmál se.

Už jsem to říkala, že je Wade osobnost mnoha tváří, ale nikdy mě to nepřestane udivovat. I teď vytáhl další a milejší a soucitnější část sebe sama než kdy jindy. Jak to, že vždycky věděl, jak na koho má jít? Vždycky si získal respekt i důvěru, a to i když už se to zdálo být nemožné.

S každým jemu blízkým si zřejmě najde něco, co budou mít společné jen oni dva. To by mě zajímalo, jestli to platí i pro jeho nepřátele a případně, co by to bylo se mnou. Ale hlavně to musí fungovat i naopak. Nechci si ani představit, co je člověk jako on schopný si vymyslet na své nepřátele.

Bylo ráno a já se probudila celá zpocená a nechťíc jsem probudila i Darrena doslova svým výkřikem do tmy. Ten vyletěl z postele jako by ho někdo polil ledovou vodou a vyděšeně se na mě díval. Já už byla taky v sedu a mnula jsem si oči, které mi snad i vrzaly jak byly suché.

„Zase Temnota?" zeptal se a já přikývla. Pak mě objal a chvíli mě jen mlčky držel.

„Myslel jsem, že ty sny jsou... příjemný. Že tě Temnota nutí vnímat jen to hezký, aby tě přemluvila, že jí chceš," zmínil po chvilce a já přikývla.

„Taky to tak je," odpověděla jsem. „A to je to, co mě na tom tolik děsí," dodala jsem a on se zamračil a přikývl.

„Chci ho zabít, Ay. Strašně moc ho chci zabít. A vůbec nevím, jak to mám udělat. Je zakouzlenej vším možným a ani bych se k němu nedostal. A kdyby přece, tím, že bych zabil jeho, bych zabil i sebe, protože je kurva zakouzlenej!" vztekal se.

„A je ti jasný, miláčku, že když sáhneš na to, co je mu blízký, on sáhne na to, co je blízký tobě?“ připomněla jsem mu ten náš předchozí rozhovor o Eldarnovi.

„Vím,“ řekl. „Ale jinak to nejde, Ay. Já prostě nemám jinou šanci a ani nápad, jak se k němu dostat. On je tak...“ zamyslel se. „Nedosažitelný,“ dodal.

„Co proti němu poštvat dva jediný lidi, který on miluje?“ navrhla jsem a podíval se na mě jak na cvoka.

„Tyhle lidi, Ay,“ začal a zavrtěl hlavou, „ho milujou nejvíc na světě. Neexistuje nic, co by je donutilo to překonvertovat. Sára je na něj naštvaná a bůhví co, ale nikdy by mu nezkrivila jedinej vlas na hlavě. A Eldarn jak by smet. Nehledě na to, že Sára je z toho venku. Vsadím se, že se začaroval i proti ní. Ale myslím, že na Eldarna energii neplýtvá,“ dodal.

„Eldarna by nic na světě nedonutilo Wadovi ublížit. Sám jsi říkal, že se chová jako by do něj byl zamilovaný. A jestli je, pak je to další člověk, kterého si dokonale omotal kolem prstu. Darrene, nechci tě děsit, ale už zatnul drápy do Alyssy a po ní budu na radě já,“ připomněla jsem mu.

„Já vím. Právě proto s tím musím hýbnout. Musím nějak využít Eldarna proti němu. Zdá se, že to je jediná možnost. Jen ještě nevím co s ním,“ dodal.

How far are you willing to go for me, Wade?

☆ Jak daleko jsi pro mě ochotný zajít, Wade? ☆

Prázdniny skončily a my jsme se Sárrou musely zase zpátky do lidského světa. Trochu jsem se bála tam nechávat Darrena samotného, protože se mi zdálo, že ze zoufalství moc neuvažoval rozumně, a to byla proti Wadovi velká nevýhoda. Ale nechci ho podceňovat. Nejednou mi dokázal, že zvládne s Wadem udržet krok, ale těch případů nebylo moc jen co je pravda.

Nejvíce mě znervózňovalo i to, že Wade vůbec nic nedělá. Nedělal nic už pěkně dlouho a to je strašně podezřelé a taky k nevydržení. Nikdy se nedalo předpokládat, kdy zaútočí, a tak jsme to předpokládali pro jistotu každou chvilku a ze strachu jsme zahajovali útok. Něco mi říkalo, že to byla jeho strategie, ale mohlo by skončit fatálně, kdybychom se nechali unést paranoiou.

Wade se muchloval s Alyssou ve věži. Hned, jak jsme se Sárrou vytáhly paty z hradu, už na sobě byli zase nalepení. „Dneska po obědě se s ním rozejdu. Už i vím co mu řeknu,“ šeptala mu do rtů při vášnivém líbání. Wade se pousmál a pevně si jí natlačil na svůj klín.

„Chci tě, Aly,“ zašeptal jí do ucha a jemně ho polaskal. „Chci tě jako nikdy. Příšerně mě rajcuješ,“ pokračoval. Alyssa ho ráda provokovala. Takhle by nemluvil, kdyby nebyl po dvoutýdenní abstinenci a taky kdyby mu neřekla, že s ním dneska ještě spát nebude. Reversní psychologie občas funguje i na někoho, jako je Shadowwalker.

„Wade, ty jsi jako zvíře když jde o sex,“ culila se. „Někdy jako koťátko a někdy jako lev,“ řekla a přikousla mu něžně spodní ret. Pak se na něj pořádně natlačila až vzdychnul. Wade se na ní podíval a olíznul si rty.

„Jestli mě nepřestaneš provokovat, tak tě znásilním,“ řekl a polaskal její prsa, která vykukovala z porozepnuté bílé košile. Alyssa mu zaryla nehty do vlasů a usmívala se od ucha k uchu.

„To mě chceš tak moc?“ zeptala se.

„Tak moc, že mi vybuchne, jestli ho do tebe už nestrčím,“ prohlásil a ona mu tedy rychle rozepínala pásek, a než se chystali na to velké finále, vyměnili si pohledy a úsměvy. Potom jí Wade hladově políbil a akorát do věže vtrhnul Eldarn.

„Wade... Alyssu?“ zašeptal šokovaně. Alyssa i Wade se polekali a oba na něj vyjeveně civěli. Wade otráveně vydechl a protočil očima, zatímco se Alyssa upravovala natolik, aby to bylo alespoň jen společensky nekorektní a nikoli nepřijatelné.

„Co jsem ti říkal o tom, abys za mnou nelezl do věže? Říkal jsem ti jasně, jen v nejkrajnějších mezích, tak o co jde?“ zeptal se jako by se nic nestalo a on se právě nemuchloval se spřízněnkou svého nepřítele a s bývalou milenkou svého spřízněnce. „A modli se, aby to bylo důležité!“ syknul na něj.

„Uvidíme se pak,“ zamumlala Alyssa a vystřelila z věže jako namydlený blesk. Wade si jen mlčky zapínal pásek a čekal až dostane čochu od svého spřízněnce.

„Ty a Alyssa? Zbláznil ses?“ vyjel na něj. Wade se na něj jenom neutrálně podíval.

„Copak žárlíš? Na mě, nebo na ní?“ rýpnul si. Eldarn se naštvál. Postrčil si brýle výš a dal si vteřinku, aby neřekl něco, čeho by mohl později litovat.

„Slíbil, že to nebudeš vytahovat a prudit mě s tím,“ řekl nakonec.

„Neodpověděl mi,“ zmínil Wade, stoupl si naproti němu a podíval se mu zblízka do očí.

„Nežárlím ani na jednoho. Jenom si asi neuvědomuješ, jak moc tím Alysse můžeš ublížit, Wade,“ objasnil a on se pousmál.

„Vím co dělám. A nestarej se o můj sexuální život. I když seš do mě zblázněnej, tak se tě netýká a týkat nikdy nebude. Někdy mě fakt sere, že mám za spřízněnce takovou frůknu, za kterou se musím stydět,“ procedil skrze zuby syrově a vrazil do něj ramenem cestou ke dveřím. Byl podrážděný, protože je vyrušil a on když byl neuspokojený byl vážně dost kousavý.

Eldarn ho zarazil. „Zničíš jí, sebe i mě. Zničíš nás tím všechny,“ zašeptal klidně i přes to, že ho raniho, co Wade řekl a chtělo se mu brečet. Ale už byl smířený s tím, že když je Wade naštvaný, že je vážně nesnesitelně krutý.

„Ztrať se, Eldarne,“ syknul a prásknul za sebou dveřmi. Eldarn vrazil pěstí do kamenné zdi až si celkem zdevastoval ruku a vyšel ven.

„Eldarne?“ zašeptala Kim a položila mu ruku na rameno. Chtěla ho utěšit, když ho viděla se vztekat, plakat a hádat se s Wadem. Eldarn se leknutím prudce otočil.

„Jak dlouho už seš tady?“ zeptal se a otíral si slzy do hřbetu ruky.

„Ani ne minutu,“ odpověděla. „Šla jsem si dát cigo a doufala jsem, že tu bude Wade, ale nečekala jsem tu tebe a tuhle náladu,“ objasnila. „A ani tohle. Nikdy by mě ani nenapadlo, že k němu něco...“ Eldarn vydechl a chytl jí za šátek, který měla pečlivě upravený na mašli na krku a přitáhl si jí za něj k sobě.

„Jestli o tom někdy někomu řekneš, udělám ti ze života peklo. Rozumíš mi, Valkýrie?“ zeptal se se zuřivým výrazem v obličeji.

„Rozumím,“ zašeptala.

„To jsem rád,“ řekl a konečně jí pustil. Pak jí jenom zkouknul od shora dolů a odešel. Kim vydechla a snažila se tu informaci zpracovat.

Alyssa si sedla k Darrenovi do lavice. Začínala jim hodina magické fyziky. On si akorát ještě psal úkol, na který zapomněl a ona na něj pořád zírala a přemýšlela, jak to udělá. On se na ní podíval. „Co je?“ zeptal se.

„Nic,“ usmála se. „Mohli by jsme si pak promluvit? Až skončí hodina,“ upřesnila.

„Jasně, taky s tebou musím něco probrat,“ řekl a usmál se na ní skoro jako se na ní usmíval kdysi, když spolu ještě chodili. Alyssu nepřijemně zbolelo u srdce. A krátce na to znovu, když dorazil do třídy Wade a sedl si do svojí lavice za nimi.

Byl naštvaný a neuspokojený, a navíc se bál, že Alyssa nesplní co mu slíbila. A ještě k tomu, když byla s Darrenem, tak na sebe byli najednou milí a on dost žárlil. Měl strach, že mu to nevyjde.

Alyssa se na něj nenápadně usmála, aby obměkčila ten jeho kamenný výraz, ale nehnul ani koutkem. Jen na ní upřeně zíral a dával jí tím pohledem jasně najevo, že se mu to nelíbí tak, jak to je.

A tak se otočila zpátky k Darrenovi. Ten jeho pohled nešel ustát. „Víš, napadlo mě, jestli si dneska nezajdeme někam na oběd ven. Pozval bych tě,“ navrhnul a Wade je odposlouchával a ani se neobtěžoval předstírat opak.

„Já...“ začala a Wade na ní hodil smrtelný pohled, který zcela určitě znamenal, půjdeš s ním na ten debilní oběd a končím s tebou. „Já už mám nějaký plány,“ řekla a on přikývl.

„Místo oběda?“ divil se.

„No, já stejně ani nemám hlad,“ zaculila se rozpačitě. Darren na ní překvapeně zíral.

„A co máš v plánu místo oběda?“ vyzvídal. To nevydržel jeho sok a ozval se.

„Drž hubu, Payne, rušíš mě v počítání,“ syknul na něj. Darren se k němu otočil.

„To mě vůbec netrápí,“ opáčil suše a díval se mu do očí.

„Ale mělo by. Ještě jednou mě nasereš a zlomím ti zase ruku,“ pohrozil mu.

„Ty agresivní zmrde!“ vyjel po něm tak intenzivně až na něj málem spadnul i s lavicí a oba tím shodil na zem. Naštěstí to Wade ustál a Alyssa do toho vkročila.

„Klid, lvíčku,“ zašeptala mu do ucha a objímala ho zírajíc Wadeovi do očí. Darrena to zklidnilo, ale Wada to pro změnu popudilo. Nicméně se snažil myslet na to, že nějak to Alyssa uhrát musela. Ale z toho oslovení měl osypky. Je to koneckonců jeho holka, nemá obejmat svého ex a říkat mu lvíčku.

Každopádně alespoň to splnilo účel a Wade zabránil katastrofě v podobě nějaké pochybné lži, kterou by narychlo vymyslela. Ted' už se Darren neptal, co dělá místo oběda, což byl jeho cíl. Oba si s Alyssou ještě vyměnili pohledy a pak už se na sebe celou hodinu ani nepodívali.

Když skončila hodina a Wade procházel kolem Alyssy chodbou plnou studentů prchajících na oběd do jídelního sálu, nahnul se k ní, aby jí něco řekl. „Rozejdi se s ním hned, nebo se mnou. Já už na to nemám,“ procedil skrze zuby a odešel někam pryč. Alyssa si povzdychla a odchytila si Darrena rovnou. Věděla jistě, že Wade není moc trpělivý a nechtěla o to, co mezi nimi bylo přijít. Ne dřív, než by musela.

„Copak, rozmyslela sis to s tím obědem?“ usmál se na ní a ona na něj nemohla přestat zírat. Její srdce bušilo jako šílené a ona věděla, že tenhle jeho úsměv, který je věnovaný jí vidí naposledy.

„Darrene, musíme si promluvit,“ řekla a stáhla ho za rukáv od košile ke kraji chodby. Darren zvažněl.

„Je to protože jsem zas zapomněl na tvoje narozeniny? Protože jsem to měl v hlavě a pak byly ty zkoušky a já...“ Alyssa zavrtěla hlavou.

„Měli by jsme se rozejít,“ řekla a podívala se mu do očí.

„Cože?“ pousmál se, ale do smíchu mu nebylo. Spíš to bylo jen překvapením, a když mu to došlo, úsměv se mu vytratil z tváře.

„Nefunguje nám to. Oba jsme z toho vyčerpaní. Je mi jasné, že mě budeš nenávidět, protože jsem ti slibovala věrnost a oddanost a bůhví co všechno. Ale já už nechci být tvoje spřízněná duše, Darrene. A ani bych neměla,“ řekla a podívala se mu do očí. Byly zalité slzami.

„Jen kvůli tomu, že se hádáme?“ zeptal se.

„Nejen kvůli tomu. Je nekonečno důvodů proč by jsme to měli ukončit. A jen jeden proč ne,“ řekla.

„A ten jeden je co?“ zeptal se spíš, aby se ujistil než, že by to nevěděl.

„To, že bych tě chránila vlastním tělem i před Wadem,“ odpověděla a chtěla odejít, ale přitáhl si jí k sobě za ruku.

„A jeho přede mnou, co?“ zeptal se, ale na to už nereagovala.

„Je mi to líto,“ zašeptala a odešla.

„To ti teprve bude líto, Alyso!“ zaječel na ní. „A jemu taky,“ dodal. Ona přidala do kroku a nestíhala utírat slzy, aby viděla na cestu. Potřebovala by stěrače.

Eldarn odešel z hradu. Jediný osmák v Derionu, bez učebního plánu a momentálně i bez přátel. Nebyl nikdo, kdo by ho snad postrádal. I Wade mu přece řekl, že ho obtěžuje.

„Ztrať se, Eldarne!“ znělo mu v hlavě. Sedl si na kámen poblíž jezera, kde se kdysi dávno šel zchladit Darren ke žblabuňkám. Nicméně teď byl podzim a Eldarn se zchladit nepotřeboval. Jen si neustále opakoval ta slova, která ho zraňovala a přemýšlel, jestli na tom bylo něco pravdy.

Když si otíral hřbetem ruky slzy z očí, všiml si nápisu, že patří Wadovi. Toho nápisu, který mu Wade vypálil kouzlem na ruku, když si ho k sobě přimknul jako spřízněnce. V tu dobu, kdy ho k smrti nenáviděl. Pak mu probleskla hlavou další vzpomínka na to, co taky řekl. „Jsi můj, Eldarne.“

Potom si vzpomněl i na to nejdůležitější, co se mezi nimi odehrálo a z té vzpomínky se mu až zastavilo srdce. Na to, jak se na něj včera díval až měl pocit, že ho tím pohledem propálí skrz na skrz. Bylo to tak nepříjemné až to bylo příjemné a uklidňující. Co všechno dokáže jen jediný pohled nebo slovo od člověka, kterého milujeme?

„Wade,“ zašeptal a zatřásl hlavou jako by ani nemohl uvěřit tomu, že se to stalo.

„Nikdo mě nikdy neměl rád tak jako ty. Chci, abys věděl, že jsou na světě jenom dva lidi, když vynechám Anomaris a svoje děti... tak jsou na světě jen dva lidi, kterým nebudu nikdy lhát, a který budu chránit za cenu vlastního života. A jsi to ty a Sára.“

Eldarn si položil ruku na to místo, kde jí měl včera Wade – na své srdce. A zavřel oči. „Takhle ti budu po heterácku dávat najevo, že tě mám rád. A znamená to víc než sex a víc než miluju tě.“

„Proč na to do hajzlu nemůžu přestat myslet?“ vztekal se a chytil se za hlavu, že si skoro trhal vlasy. „Já přece nejsem tepléěěěěěěěěě!“ zaječel z plných plic. Pak se zklidnil a rozhlídnul se, jestli tam náhodou někdo nestojí. A když zjistil, že ne oddechl si. Jako by existovala šance, že to nebylo slyšet snad až do hradu.

Wade měl taky náladu pod psa. Všechno bylo na nic. Alespoň tak to teď vnímal. Měl chuť zase se na všechno vykašlat a vzdát to. Propadnout Temnotě a užívat si plnými doušky, co nabízí. Protože neustále se držet na světle a bojovat je vyčerpávající a on už byl na pokraji sil. A zvlášť když zažil, jak příjemná dokáže být temnota, když se jí poddá.

Stejně jsem to vnímala já. Propadnout Temnotě se zdálo víc než jen lákavou variantou. Wade si sedl ke klavíru ve svém pokoji ve věži a začal hrát, a dokonce i zpívat. Už dlouho na něj nehrál. Snad naposledy, co hrál Sáře. Pak už jenom na kytaru, kterou si zničil.

Jeho prsty klouzaly po klávesách a on hrál a zpíval písničku, která vypovídala o jeho aktuální náladě zcela stoprocentně. Byla to skladba od *Samuela Jacka – Kill all the lights* z lidského světa, kterou si oblíbil, když tam byl na praxích. Vlastně ho na koncert vzal Eldarn jako dárek k narozeninám.

*Oh, I've been sleeping on
On a bed of stone
And I break my back
And I, I wonder how
I've fallen down
Into this trap again*

*Riddling my mind, as I'm
Staring at a dirty wall
Lying with the bottle tops
Writhing round on the floor*

*Kill all the lights
Fade to black
Ease my mind
I could murder a drink for my sins
But my money's running dry
Oh, I just gotta get me outta here
Gotta get me something more*

*Gotta pick my feet up
And walk them out the door
Oh I could be so much more
I don't wanna fight it tonight
So kill all the lights*

*There's a letter by, by the tableside
That I left myself
It told me to, change my ways
And find a place
To sleep in peace again
Bangin' on the bedroom wall
Turn that music off*

*Don't know what they're fighting for
Wouldn't call their bluff
Wondering why I'm lost
As I close my eyes
Wondering if it stops
By the morning time...*

Když dozpíval, opřel se zoufale hlavou o klávesy až klavír zařinčel. Vypadal jako by neměl ani sílu sedět. *Někdy mě fakt sere, že mám za spřízněnce takovou fňuknu, za kterou se musím stydět.* „Ty vole, proč jsem to řekl?“ zeptal se sám sebe, zatímco pořád ležel obličejem na klaviatuře.

Potom se zvedl a sáhl do kapsy po zrcátku, aby mohl Eldarnovi zazrcadlovat a omluvit se mu, což běžně nedělá, ale tížilo ho svědomí. A myslím, že to řekl jen proto, že byl podrážděný. Nejspíš za to všechno mohlo napětí, které bylo mezi Darrenem a jím a hlavní roli hrála Alyssa, a Eldarn byl zrovna na ráně.

Když zrcátko nenahmatal po kapsách, rozhlížel se kolem, ale nikde ho neviděl. „Kde jsi, ty zatracená směsice kovu a skla!“ prskal a všechno obracel vzhůru nohama, jako by to bylo životně důležité. A potom udělal krok zpátky od místa, kde stál a šlápnul na roh deky sesunuté na zemi, pod kterou jako naschvál bylo. Takže se okamžitě obalilo pavučinou a rozdělilo se na tisíc malých kousků.

„Kurva!“ zaklel a padnul zády na postel. Překryl si předloktím oči, aby mu nesvítilo světlo z lustru do obličeje a chvíli tak jenom ležel a relaxoval a možná se i trochu litoval.

Wade šel ráno po snídani opět na cigaretu na své oblíbené místo. Tentokrát si s sebou ale nebral knihu, protože potřeboval přemýšlet. Taky si dělal starosti, protože ho

Eldarn nepřišel večer jako měl ve zvyku otravovat na pokoj si povídat. A taky si všiml, že po tom včerejšku nepřišel včera na večeři a dneska dokonce ani na snídani.

V tom někdo klepal na dveře. Wade k nim zvedl oči. „Ahoj, můžu?“ zeptala se Alyssa, jako by ta věž Wadovi snad patřila. On jen přikývl a nic neřikal. Alyssa si sedla vedle něj na schod a po pár vteřinách se odhodlala a položila mu ruku na stehno. Wade se na ní překvapeně podíval.

„Včera to bylo hrozně vyhrocený a... Wade, nemusels na něj žárlit. Už ne,“ řekla.

„Kdo řekl, že jsem žárlil?“ syknul na ní.

„Ty,“ odpověděla a podívala se mu do očí. Ten na ní překvapeně zíral. „Vším co jí včera říkal i neříkal. Já už tě nějakou dobu znám,“ objasnila. Wade si chvíli jen zíral pod nohy a pak nakonec přikývl.

„Máš pravdu, žárlil jsem. Tímhle už jsme si jednou prošli a já nechci, aby se to opakovalo. Teď je to jinak a já už s ním odmítám prohrávat,“ prohlásil. „Miluju tě,“ řekl a podíval se jí nejspíše do očí. Skoro jako by se bál, že ona se ho už nabažila a že jeho city neopětuje.

„Já tě taky miluju, Wade,“ usmála se a dala mu malou pusu. „A včera jsem to s ním ukončila. Definitivně,“ dodala a on na ní celkem šokovaně zíral.

„Víš, že jsem v to ani nedoufal? A jak to vzal? A cos mu řekla?“ vyzvídal se zapálením.

„Že nechci být jeho spřízněnka. Že existuje jenom jeden důvod proč bych s ním zůstávala přes miliony důvodů, proč bych neměla,“ řekla. „A vzal to špatně.“ Wade si jí k sobě přitáhl a ona si opřela hlavu o jeho rameno.

„Co ty a Eldarn? Jak to dopadlo? Od včerejška jsem ho neviděla,“ zeptala se a on pokrčil rameny.

„Nevím, já ho taky od té doby neviděl. Chtěl jsem mu zrcadlovat, ale rozšlápnul jsem si zrcátko, když jsem ho hledal. Mám trochu strach, aby neudělal nějakou blbost. Tentokrát jsem na něj byl fakt hnusnej,“ přiznal.

„Nezdálo se mi. Ne víc než obvykle,“ řekla a on zavrtěl hlavou.

„Ne, Aly. Něco se mezi náma v poslední době změnilo a věř mi, že tentokrát se ho to určitě dotklo trochu jinak, než by se ho to dotklo dřív,“ odpověděl a ona se na něj zaskočeně podívala.

„Co se mezi váma změnilo?“ zeptala se a on chvíli přemýšlel, co na to odpovědět.

„To je jen mezi náma,“ řekl striktně a ona tedy přikývla a lehla si mu hlavou na klín. Wade jí hned začal drbat ve vlasech a u toho přemýšlel.

„Dobře teda,“ usmála se a nechala se od Wada rozmazlovat.

„Teď mě napadlo. Když už o nás teda ví, nechtěla by sis užít s náma oběma?“ prohlásil z ničeho nic a ona na něj vytřeštila oči.

„Zbláznil ses?“ polekala se jeho návrhu.

„Ani ne, pokud vím, už jste spolu něco měli a on už dlouho neměl holku. A ty by sis to užila, rozmazlovali by jsme tě,“ přemlouval jí.

„Na to zapomeň, Wade. Někdy máš fakt zvrácený nápady. Navíc ho už nechci,“ sykla po něm a on se pousmál.

„Dobře, tak se hlavně nečerti. Byl to jenom návrh,“ dodal klidně. Alyssa zavrtěla hlavou a nadechla se, že něco řekne, ale pak to raději polkla. Wade si toho všiml.

„Co?“ pousmál se.

„Já jen... taky se dost divím, že by ses s někým dělil o svojí přítelkyni. Ještě včera jsi žárlil na Darrena a... to je prvně, co bys do toho šel, aniž by v tom bylo něco pro tebe. Narážím na to, že by v tom nebyly dvě holky,“ dodala a Wade se pousmál.

„Já to pochopil. A Payna do toho netahej, to je něco jinýho. Chtěl jsem jen udělat dobrej skutek... Eldarnovi. Jak říkám, dlouho neměl holku a ty se mu líbíš. A taky jsem myslel i na tebe,“ usmál se.

„Jak šlechetný. Nicméně nechápu, proč tebe zajímá, že dlouho neměl holku,“ dodala a ona na to nic neříkal.

„Zapomeň na to, nechceš, tak nechceš,“ zašeptal a pak bylo hrobové ticho. Po pár minutách se mu podívala zespoda do očí a on se k ní sehnul a políbil ji.

„Jsi blázen, Wade Shadowwalkere,“ procedila a zamilovaně se na něj dívala. Wade se pousmál.

„Jaký to je mě milovat?“ zeptal se a ona na něj koukala zase jako na cvoka.

„Tebe? Wade, milovat tebe je strašně těžký, ale zároveň jednoduchý. Jsi k sežrání většinu času už jen proto, že existuješ a dýcháš. Občas jsi necitelný a tvoje slova řezou jako nože, ale člověk tě musí nejdřív poznat, aby pochopil co jak myslíš a proč co říkáš. Já už v tom začínám mít praxi,“ usmála se a on přikývl a políbil ji.

„Proč se ptáš?“ vyzvíдалa. Wade polknul a dvakrát zamrkal, než se jí podíval do očí, a než se měl k odpovědi.

„Pamatuješ na Michieho?“ zeptal se a ona přikývla. „No, tak ten to nezvládnul,“ opáčil tajemně a Alyssa se zvedla z jeho klína a podívala se na něj.

„Jsem si říkala, kde je mu konec. Co se s ním stalo?“ zeptala se a Wade se zamračil.

„Byl mnou posedlej. Dohánělo mě to k šílenství. Šikanoval jsem ho a on si to nechal líbit. Byl takovej ten typ, co by si lehnul před tebe a nechal tě, abys mu dělala co chceš, i kdyby to mělo znamenat, že mu rozřežeš břicho a očerníš jeho duši. Až tolik by dal za to, abych se na něj byl jen podíval. Byl fakt případ. A nutil mě tím se cítit trapně.“

A znáš mě. Víš, jakej jsem byl. Využil jsem toho, abych ho mohl trápit. Dával jsem mu naděje, že s ním půjdu na rande, když bude dělat co mu řeknu. Ze začátku to byla sranda a jeho to asi vzrušovalo nebo co. Ztrapňoval jsem ho zhruba tak, jak jsem se cítil, když říkal, že ho taky chci, protože ho šikanuju a že to znamená jediné potlačená pravda, že jsem gay. Já vím, že nejsem, ale bál jsem se, že by s to mysleli ostatní, a tak jsem přitvrdil.

Pak už mě to přestalo bavit a spíš jsem se chtěl zbavit jeho, takže jsem mu dával čím dál tím horší příkazy. Myslel jsem si, že to vzdá, ale byl jako posedlej, nikdy to nevzdal," řekl a zatvářil se, jako že je mu to líto.

"Ty srandičky se změnilly v boj o život. Jako poslední příkaz jsem chtěl, aby vylezl na Dračí skálu a přinesl mi odtamtud Kozí Listy, protože jsou vzácný a já je potřeboval na lektvar nesmrtnosti. Tak jsem ho využil. Řekl ale, že když to udělá, že s ním půjdu ven a že to bude rande. A já mu to odsouhlasil. A ten budižkníchemu ten list přinesl bez sebemenšího problému. Já doufal, že to nezvládne a zabije se na skále..." řekl a podíval se do země. Alyssa už věděla, kam to směřuje.

"No a tak jsem se ho zbavil dřív, než si někdo stačil všimnout, že můj úkol splnil. Nechal jsem je všechny při tom, že jenom nezvládnul můj úkol. Do teď jsem to neřešil, ale najednou mám výčitky. A to jenom kvůli Eldarnovi. Kdyby to věděl, tak by mě nenáviděl," řekl a otřel si urychleně slzu z oka.

"Cos mu udělal? A jak s tím souvisí Eldarn? Proč by ti to neměl odpustit?" vyzyvala. Wade zavrtěl hlavou.

"To je jedno. Jsi jediná, kdo to ví. Říkal jsem si, že bys měla vědět nějaký moje tajemství, ať můžeš být v klidu, že ti věřím, když jsi moje holka," usmál se a dal jí vlasy za ucho. Ona na něj vyjeveně koukala.

"Občas mě z tebe mrazí," přiznala.

"Já vím a nejsi sama," řekl a sklonil hlavu k zemi. "Nevím co to se mnou je, ale poslední dobou pořád jenom fňukám. Zdá se mi, že mě dohání minulost a cítím výčitky svědomí. Popravdě se nenávidím za to, jakej jsem byl a začínám se za sebe stydět," řekl.

"Byl jsem strašnej sobec. I na tebe jsem byl zlej. Nechápu, že i přes to jsi mě chtěla. Stejně jako Eldarn. Málem jsem ho zabil a šikanoval jsem ho a on mě zbožňuje. Nechápu to," dodal a podíval se jí do očí. "Pořád mě chceš?" zeptal se a Alyssa přikývla.

"Víc než kdy jindy," usmála se. "Mám slabost pro zlouny se svědomím," dodala. Wade se pousmál, ale do smíchu mu nebylo.

"Musím najít Eldarna," řekl a vstal, ale ona ho chytla za ruku a podívala se mu do očí.

"To, cos mi řekl... chtěl jsi tím říct, že je Eldarn jako Michie?" zeptala se a on zavrtěl hlavou. Došlo mu, že si Alyssa tu spojitost domyslela, ale nechtěl, aby zrovna tohle věděla, takže to z úcty k Eldarnovi popřel.

"Na Eldarnovi není jedinej atom shodnej s tím jeho," opáčil pohotově a Alyssa přikývla.

"To je dobře," řekla. "Ale, jestli tě má rád tak moc jako tě chtěl Michie, nesmíš mu ublížit, Wade," dodala a on přikývl.

"Když se dozví, co jsem Michiemu udělal... nechci na to ani pomyslet," zmínil.

"Nechám si to pro sebe, přísahám," řekla a usmála se na něj. Wade zavrtěl hlavou.

„Musím se mu přiznat. A teď už bych měl jít, musím ho najít,“ dodal, pohladil jí po tváři a odešel.

Eldarn procházel temnými lesy stále poblíž hradu. Díky kouzlům a kouzelné moci, kterou dostal od Wada a od Anomaris, měl stále ještě dost síly na to, aby se mohl udržet v teple.

Nicméně neměl co jíst a jeho žaludek už po dvou dnech šlel. Kroutil se a skučel. Taky byl vyčerpaný z nedostatku živin, z chůze a z jeho pokroucené mysli, která si s ním pohrávala až příliš. Strach z toho, že by ho Wade přestal mít rád, nebo mu na něm přestalo úplně záležet a on by ho ztratil, ho oslepil.

A ne, nešlo jen o to, co mu řekl v afektu. Randil s Alyssou a provokoval Darrena a tohle je zrovna něco, co zcela určitě nemůže skončit beztrestně. Taky žárlil a Wade to vystihl, když se ptal, na koho že to vlastně žárlí. No a v neposlední řadě se styděl za to, co cítí k Wadovi. Eldarn si povzdychl. Jak se tohle mohlo stát? Z něčeho, jako bylo tohle:

„Tak co, omluvíš se?“ zeptal se Wade sedíc mu stále na zádech.

„Ne,“ odpověděl tiše.

„Hm,“ zašeptal Wade, vytáhl jeho ruku ven z lana a z kapsy kapesní nožík.

„Co... co to děláš?“ koktal Eldarn rozrušeně.

„Já nevím, nemám tě rád. Jsi hnusnej sráč. Omluvíš se, nebo ti budu krájet prsty jako mrkve,“ usmál se na něj.

„Ty zasranej psychouši!“ řekl Eldarn.

„Ano, říkej mi jak chceš,“ pousmál se, připlácl mu dlaň k podlaze a položil na jeho prsty čepel nože. „Tak co? Uvědom si, že je to tvá pravá ruka a jsi čaroděj. Bez prstů se pak technika ruky dělá blbě. Rozmysli si to dobře máš jen jednu šanci,“ zašeptal.

„Blafuješ,“ řekl Eldarn a Wade mu nožem seškrábl nehet, jako by to byla popraskaná omítka na okapu.

„Áááááááá!!!“ zaječel bolestně Eldarn až mu z očí vytryskly slzy.

„Já ti nevím... myslíš?“ usmál se Wade, prohlížeje si jeho krvavý nehet váleající se na zemi...

Eldarn se podíval na svoje nehty, které už vypadaly normálně až se mu zkrivil obličej. Zjevně si moc dobře pamatoval, jak moc to tenkrát bolelo. Ale ani zdaleka to nebolelo tolik jako tohle:

„Příští špatná odpověď a bude to prst,“ řekl vážně a podíval se na něj, jako že on má času dost, ale Eldarn mlčel.

„O co ti jde, miluješ ho?“ zeptal se a Wade se pousmál.

„Ale. Kde se to v tobě bere ta drzost se mnou takhle mluvit?“ zeptal se a hladil ho špičkou nože po dalším nehtu.

„Jsi teplouš, a ještě ke všemu psychouš,“ posmíval se mu a on mu bez mrknutí oka vrazil nůž do stehna. „Kurvááá!“ zařval bolestně Eldarn.

„Tak za prvý, nejsem teplej, jasný? A za druhý, přiznávám, že jsem tak trochu psychouš. Darrena fakt nemiluju, ale znám ho celej svůj život. Dneska jsi ho tak rozhodil, že jsi mu to i málem posral s jeho holkou. Tohle nemám rád. Ty buď šťastnej, že jsem minul stehenní tepnu. Takže se tě teď zeptám naposledy. Omluvíš se, nebo přijdeš o prst?“ zeptal se...

Eldarn si uvědomil, že tenkrát tohle všechno bylo kvůli Alysse. Že po něm takhle vyjel jenom proto, že se dozvěděl, že se vyspal s Alyssou. A teď si uvědomil, že nemá šanci mu to rozmluvit. Teď, když je konečně jeho. A taky by se mu měl nejspíš klidit z cesty. Vybral by si jí a ne jeho. Beztak se za něj jenom stydí.

Wade po celým dni promarněným hledáním Eldarna dorazil do jídelního sálu na večeri. U stolu seděl jen Darren a klidně jedl polívku. Vypadal dokonce i spokojeně. Tvářil se skoro tak, jako se tváří Wade, když mu vychází plány do posledního puntíku.

Alyssa si k němu přisedla se svým jídlem na talíři a čekala, že odejde, nebo se přinejmenším od ní alespoň odsune, ale neudělal ani jedno z toho. „Neviděl jsi Eldarna?“ zeptala se ho a on se na ní podíval jako na krávu.

„Co je mi po něm?“ prohlásil chladně a pokračoval v jídle. Alyssu jeho reakce dopálila a odešla od stolu ona. Darren se pousmál. Potom do jídelny přišel Wade a rozhlížel se kolem, jestli neuvidí Eldarna a Darren si toho všiml a znovu se pousmál. Potom Wade odešel.

Alyssa seděla sama u našeho stolu a přemýšlela nad tím vším, co jí dneska řekl Wade. Nad Michiem, nad Eldarnem a nad tím, co jí nabídl za šílený nápad, že by se milovali ve třech i s Eldarnem. Pak slyšela tu větu, jak striktně prohlásil, že Eldarn nemá s Michiem jediný shodný atom.

A nakonec si vzpomněla, jak Wada Eldarn držel za ruku, když tenkrát bojoval s Temnotou. Nečekal jí, že přijde k němu do pokoje, aby mu nabídla pomoc a vypadalo to... Alyssa se zatvářila jako by si něco uvědomila a přešla jí chuť k jídlu. Ne, že by se jí to zdálo odporné, ale protože její mozek nezvládal dělat obojí. Přemýšlet nad takovými věcmi a u toho ještě jíst.

Wade se zavřel ve svém pokoji a načínal krabičku s novým zrcátkem, které si koupil před pár minutami na tržnici. Tohle nebylo jen tak obyčejné zrcátko, bylo očarované a fungovalo na dost složitým principu. Taky obsahovalo i spoustu čarovných a těžko dostupných součástí na jeho sestavení. On by ho nejspíš dokázal sestrojit kdyby chtěl, kdyby měl čas a všechny věci.

Jenže Eldarn jeho hovor nepřijímal. Buď neměl zrcátko u sebe, nebo s ním nechtěl mluvit. „Sakra, Eldarne! Proč mi to děláš?“ vztekal se a zase ho zahodil na postel. Měl o něj strach a vyčítal si, že na něj byl zlý. Věděl, že jestli se mu něco stane, bude to jeho vina.

Další ráno, když se Wade chystal na hodinu, vrazila k němu do pokoje Kim ještě, než si stihl zavázat svou vázanku zlatého studenta. On se na ní nepřátelsky podíval ke dveřím.

„Co tady děláš? Tohle je můj pokoj, sem nemáš co bez dovolení lézt! Nehledě na to, že jsi ani nezaklepala,“ sdělil jí lehce káravě, zatímco si utahoval uzel fialovo zlaté kravaty a upravoval límec od košile.

„Eldarn zmizel,“ řekla a on jen popadl tašku, přehodil jí přes rameno, chytl jí cestou za paži a mířil si to i s ní ven z pokoje.

„A co já s tím mám jako společného?“ řekl a pustil jí jako by byl vyhazovač a ona výtrzník v jeho klubu. Ona na něj vyjeveně zírala.

„Máš ho přece rád ne?“ zeptala se a Wade mlčel. „Možná ne tak jako on tebe, ale...“ začala a Wade jí do toho skočil.

„Co ty o tom víš?“ vztekal se.

„Slyšela jsem vás. A on odešel kvůli tobě. A pak zmizel. Jestli ho kvůli tomu od sebe odstrkuješ, tak seš teda pěkně hajzl!“ křičela na něj. On k ní jen udělal krok a podíval se jí do očí.

„Valkýrie, nestrkej nos do mých záležitostí. Myslím to vážně,“ řekl a odešel.

„Ani nevíš jak trpí. Jestli se mu něco stane kvůli tomu, jakej jsi povrchní idiot, tak toho budeš litovat!“ procedila a on jí nastrčil zády na stěnu za ní až to v ní hrklo a dlaní levé ruky se o tu stěnu opřel taky. Potom se jí zadíval do očí a naklonil se k jejímu uchu, aby ho dobře slyšela.

„Nic o tom nevíš, tak si hled' svýho,“ zašeptal, zkouknul jí od shora dolů a zase od ní odešel.

„Wade, prosím. Poslouchej mě!“ zakřičela na něj. „To ty o tom nic nevíš. Někdo ho unesl,“ řekla a Wade se na ní překvapeně otočil.

„Cože?“ křiknul a tvářil se zaskočeně. „Jako kdo? Hele, jestli je to zas nějaká blbá hra, tak si mě nepřej!“ syknul, ale zavrtěla hlavou.

„Od tý vaší hádky ho nikdo neviděl,“ řekla a on zakroutil očima.

„Jen někde truceje. A já už se vážně lekl, že...“ Kim ho přerušila.

„Ne Wade, on ho opravdu někdo unesl. Našla jsem totiž na zdi ve věži nápis. Pojd', ukážu ti to,“ řekla a vláčela ho za ruku ke schodišti. Tam se i s ním přenesla nahoru.

Wade zíral na stěnu zdi, na které už byly vyryté tři kříže od Sáry, které tam kdysi vyryla a nápis R.I.P. Wade Shadowwalker. Hned pod tím bylo krví napsáno:

Jak moc pro tebe znamená, Wade?

Wade neměl slov a nějakou chvíli na to mlčky civěl. Poznal, že to nebyl Eldarnův rukopis. Sáhł na otazník na konci věty a podíval se na ruku, jestli to zanechalo nějaký otisk.

„Je to ještě vlhký,“ zmínil překvapeně. „To znamená, že to tu není dlouho. Maximálně pár minut,“ řekl a ona přikývla. Wade zíral na krvavý nápis a přemýšlel.

„Kdo by chtěl ale Eldarnovi ublížit?“ divila se Kim. Wade zarytě mlčel. Věděl to moc dobře, ale nechtěl jí teď a takhle sdělovat takové věci.

„Darrene, co to děláš? Pust' mě!“ křičel zoufale Eldarn, když ho přivazoval v nějaké opuštěné stodole k trámu. Ruku měl obvázanou nějakým šátkem, který byl prosáklý krví.

„Ne,“ opáčil suverénně a utáhl ten uzel pořádně, aby neměl Eldarn šanci se z toho vymotat.

„Tohle nemusíš dělat,“ šeptal Eldarn.

„Ale musím. Je mi líto, že to odskáčeš ty, ale na Wada nic jinýho neplatí,“ řekl.

„Myslel jsem to, že mě nemusíš držet násilím,“ zmínil, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Musím. Nemůžu ti věřit. Vy s Wadem jste jedna ruka a on bez tebe nehne ani prstem. A zvlášť když bude mít o tebe strach. A věř mi, že ho o tom, že jsi v nebezpečí dokážu přesvědčit,“ dodal.

„Já ti věřím, vždyť už i jen kvůli tomu vzkazu jsi mi málem uříznul ruku,“ stěžoval si a Darren se pousmál.

„Tak to máš rád ne? Wade tě málem zamordoval a stejně jsi s ním zůstal. Věrnější než pes. To nechápu,“ zmínil. Eldarn se zamračil. Jeho brýle mu sklouzly z nosu a spadly na betonovou dlažbu. Darren se pousmál. „No, tak to vypadá, že tohle bude další vzkaz,“ řekl a zvedl ze země brýle s rozbitým sklíčkem. Eldarn protočil očima.

„Na tohle ti nikdy neskočí,“ řekl s jistotou.

„Hm, pak o tebe přijde. On ví, o čem jsme se kdysi bavili a já potřebuju, aby měl strach. Aby byl oslabenej. Teď je sám proti nám všem,“ dodal tajemně.

„Má Alyssu,“ prozradil. Darren se na něj šokovaně podíval.

„Alyssu?“ vyštěknul a Eldarn přikývl.

„Spí s ním,“ řekl a Darren na něj zíral docela překvapeně, tohle nečekal. Nečekal, že by to vážně udělala.

„Ne. Tomu nevěřím!“ vztekal se a udělal kolečko, držíc se za hlavu. „To by mi ta mrcha neudělala,“ pokračoval.

„Už to udělala. A podle mě to nebylo poprvý. Viděl jsem je se po sobě plazit nedávno ve věži,“ vyžvanil.

„Proč by chtěl Wade Alyssu a tajně, když by mi to nejradši vmetl do ksichtu?“ zeptal se a Eldarn pokrčil rameny. Darren se na něj prudce otočil. „Ty!“ syknul. „Ty něco víš. Znáš ho dobře, vysvětli mi to!“ poručil mu.

„Nevidím mu do hlavy,“ opáčil suše. Darren popadl ze stolu nůž a přiložil mu ho špičkou ke krku. Eldarn zalapal po dechu.

„Vysyp to!“ řekl klidně zírājíc na něj jako by ho chtěl zavraždit.

„Je docela dost možný, že se do ní zabouchnul,“ prohlásil a Darren se začal smát.

„Něčemu takovému bych nevěřil ani kdyby to řekl on sám,” procedil a zavrtěl nad ním hlavou. „Bude v tom něco jiného. Wade by se do té husy nikdy nezamiloval. Využívá ji. Vždycky každého jenom využívá. Nikdy nikoho nemá rád. Kromě Sáry, a i na tu se vykašlal. Bylo to pro něj moc těžký. Ale ty,” řekl a usmál se na něj.

Eldarn se snažil na něj zaostřit, protože jeho brýle měl v ruce Darren a on bez nich skoro nic neviděl. „Ty pro něj hodně znamenáš a to bude jeho velké problém,” řekl a spokojeně se usmál. Eldarn zavrtěl hlavou.

„Nesmysl, ani po mě neštěkne. Už se nebavíme,” zmínil.

„Hm a co to, že už se nebavíte? Holku jsi mu nepřebíral a žádný řeči by ho od tebe nijak neovlivnily. Cos mu udělal, že se na tebe vykašlal? Nebo že by on něco udělal tobě?” vyzvídal.

„Nic ti neřeknu!” syknul.

„Uvidíme. Shadowwalker na tobě metodu mučení už testoval, takže já mám času dost. A věř mi, že každý, kdo je s ním, mě nezajímá jak skončí. Půjde ke dnu taky,” dodal. Eldarn mlčel. Potom mu Darren zavázal ještě ústa kusem látky a přenesl se rychle zpátky do školy.

Wade o přestávce čekal na Darrena jako na smilování. A když ho viděl, okamžitě na něj zaútočil. Chytl ho pod krkem a přirazil ho zády na stěnu div, že mu nezlomil páteř.

„Co jsi s ním udělal, ty zkurvysyne?!“ procedil skrze zuby. Jeho výraz byl ostrý a zcela plný emocí. Darren se pousmál.

„Absolutně nevím, o čem mluvíš, kreténe. A teď ze mě sundej ty tvoje pracky pryč, nebo ti je zpřelámu,” řekl, ale Wade ještě přitvrdil. Zaryl mu svoje prsty do krku až mu dost nepříjemně zmáčkl ohryzek.

„Chceš mi tvrdit, že s tím, že je Eldarn pryč nemáš nic společného? Za co mě máš, za idiota?” prskal. Darren zalapal po dechu. To, co teď pocítil z Wada za emoce bylo čiré zoufalství a strach. A to, co z něj pocítil za sílu bylo něco, co ani dřív nezažil. Dokonce se i podivil, kde se to v něm bere.

„Proč bych s tím měl něco společného?” odpověděl mu otázkou, což Wada ještě víc rozzuřilo.

„Nehraj si na hloupého, Payne. Jsi jedinej, kdo je toho schopnej a kdo má důvod,” řekl a Darren se pousmál a přikývl.

„Ty jsi mi vzal mojí spřízněnou duši, já si vzal tvoji. Jsme si skoro kvit. S rozdílem, že ty tu mojí hýčkáš a bojíš se o ní taky a to mě dostává do výhody,” zasípal. Wade mu ten krk stisknul ještě pevněji, že Darren zalapal po dechu. Ještě pár vteřin by ho takhle držel a udusil by ho.

„Jsem rád, že sis to takhle odůvodnil, Payne. Ale já jsem se ti tentokrát nemstil. S Alyssou spolu chodíme. Nemělo to s tebou nic společného, kromě toho faktu, že je tvoje spřízněnka. Chtěla být na tvoji straně i přes to, ale nedal jsi jí na výběr,” šeptal

mu do ucha. „Něco jim dvěma uděláš a bude to tvůj konec a Sára mi to nebude vyčítat!“ dodal a pak ho s trhnutím pustil, když už si všiml, že Darren potřebuje kyslík.

Ten se hned chytl za krk a jemně ho masíroval. Taký se hned snažil prodýchat, protože tentokrát ho Wade držel hodně pevně na to, aby se z toho jen tak rychle vzpamatoval.

Když pak Wade vešel do svého pokoje a zcela připravený začít hledat Eldarna, tak málem šlápl na jeho brýle, které se válely přede dveřmi uvnitř jeho pokoje. Zvedl je a zoufale vydechl. „Kurva!“ zaklel, zahodil svoje věci stranou a začal chodit po pokoji kolečka a přemýšlel, kde by tak mohl Eldarna držet.

V tom k němu do pokoje vtrhla Alyssa. „Wade? Jsi v pořádku?“ zeptala se už mezi dveřmi. Ten se na ní podíval zprvu naštvaně, potlačujíc otázku proč se ho ptá na věci, které jsou zjevné, ale pak jí jenom objal a opřel si hlavu o její rameno.

„Payne s ním něco udělal, aby mě zahnal do kouta,“ řekl a Alyssa se na něj překvapeně podívala.

„On mu neublíží,“ řekla a zněla přesvědčeně. Wade zavrtěl hlavou.

„Vím, že tomu věříš, ale já už ho podceňovat nebudu. Tentokrát jsem fakt překročil hranici, vzal jsem mu tě. A i kdybych mu tě nevzal, stejně by to udělal,“ dodal.

„Ty jsi mu mě ale nevzal, Wade. Odešla jsem kvůli němu,“ řekla a on se pousmál.

„Zkus mu to vysvětlit,“ řekl a odtáhl se od ní. „Musím Eldarna najít dřív, než mu něco udělá. Kde by tak mohl být?“ zeptal se a ona pokrčila rameny. Potom se podíval do země a udělal pár kroků po pokoji. Natáhl se k posteli, kam odložil Eldarnovy brýle a podíval se na ně jako by je viděl poprvé.

„To jsou jeho brýle?“ polekala se Alyssa a Wade přikývl.

„Bude mě vydírat,“ prohlásil do ticha a podíval se na Alyssu, která nevěděla, co říct. „Hodně nepříjemně. A možná mě donutí udělat věci, který bych nikdy neudělal. Věci, který mě můžou úplně zničit,“ řekl a ona se zatvářila dost vyděšeně. „A když ho neposlechnu, ublíží Eldarnovi. Doopravdy. Nebudu mít na výběr, možná tuhle naši hru už vážně nepřežiju, Alyso,“ řekl a podíval se na ní zdrchaně.

„Jsi nejchytřejší člověk, kterýho znám, Wade. Ty bys převezl i smrt. A máš mě. Budu tě před ním bránit. A Eldarna, kterej je taky chytřej a navíc tě... má hodně rád. Udělá cokoli, aby se k tobě mohl vrátit,“ řekla a Wade na ní překvapeně civěl.

„Ty o tom víš?“ divil se a ona přikývla. „Bezva, začíná to být fakt hodně špatně utajovaný tajemství,“ prohlásil zoufale. „Snad to neví i Payne,“ zamručel.

„Když jsi byl na umření, držel tě za ruku,“ prozradila a Wade nad tím zavrtěl hlavou.

„Ach jo, cvok. No nic, Aly. Měla bys jít, mám hodně práce,“ řekl, ale zavrtěla hlavou.

„Pomůžu ti, jsem tvoje holka,“ usmála se, ale on s tím nesouhlasil.

„Ne, budeš se chovat naprosto neutrálně a nebudeš ho provokovat. Nechci, aby něco udělal i tobě. Tohle je moje věc,“ řekl a ona tedy přikývla. „A Aly?“ zavolal na ní. „Vážím si toho, vážně,“ dodal a usmál se. Ona mu úsměv opětovala a pak tedy bez řeči odešla.

Eldarn visel na tom trámu jak Ježíš na kříži. Vyhublý, hladový, špinavý a celý od krve. Darren na něj mlčky zíral a přemýšlel. „Že tě nehledá? Že pro něj nic neznamenáš?“ řekl a zasmál se. „Dva dny kvůli tobě nespál, aby tě našel,“ sdělil mu. Eldarnovi stekly z očí slzy a pak se na něj podíval. Vzdal tu snahu ho přemlouvat, aby ho pustil.

„Dáme mu další vzkaz, chci vidět jak trpí,“ zmínil Darren a zakřenil se. Zněl trochu jako psychopat.

„Darrene, prosím. Ty takovej nejsi,“ řekl smutně, ale vysmál se mu.

„Nebyl jsem, ale budu ještě horší. Udělám cokoli, abych ho viděl trpět. A možná do toho nejsem tak zapálený, abych ublížil jeho dětem, ale ty v tom taky nejsi úplně nevině. Tvůj mozek mu dost intenzivně pomáhá nás zničit, takže jsi vlastně i můj nepřítel. I když pasivní,“ řekl. Eldarn nic neříkal.

„Nechci ti ublížit, vážně ne. Ale Wade je moje nejvyšší priorita. Zvlášť když jste mi zkazili i s mojí spřízněnou duší můj mistrovský plán jak se mu pomstít,“ dodal. Potom se na něj empaticky podíval a natáhl se pro svojí tašku, ze které vytáhl velké zelené jablko a svůj nožik.

„Proč s ním jsi?“ vyptával se, zatímco zaryl nůž do jablka až z něj vystříkla šťáva. Eldarn mlčel. Darren mu dal do pusy kus jablka, který pro něj ukrojil a čekal až to dožvýká. Eldarn pořád mlčel a natahoval se k dalšímu kousku, který mu podával. Už několik dní nic nejedl a byl hladový a zesláblý. Taky už se rozhodl, že mu nebude odpovídat na žádné otázky. Jenže to Darrena pěkně štvalo.

„Tak si myslím, Eldarne,“ řekl a usmál se na něj, „že nejspíš umřeš hladu,“ dodal a nacpal si kus jablka, který byl původně pro něj do pusy. Eldarn na něj hladově zíral, ale nic neřekl. „Protože, dostaneš najíst jenom za odpovědi,“ zmínil klidně a to jablko zahodil do koše. Eldarn jen vydechl a polknul zbytek kyselé šťávy, co mu ulpěla na jazyku.

„Co má v plánu dál udělat se Staršíma?“ vyzvídal Darren. Eldarn pořád zarytě mlčel. „Co chce udělat se Staršíma, Eldarne?“ zeptal se ho znovu. Eldarn si dal na čas, ale nakonec kápnul božskou.

„Zabít je,“ odpověděl konečně a Darren se rozesmál.

„Ano to vím. Ale jak?“ vyzvídal. Eldarn ale mlčel.

Čas letěl jako voda. Už to bylo 14 dní, co o něm neslyšel. A Wade absolutně netušil, kde by měl svého spřízněnce hledat. Darren se mu taky moc neukazoval na očích,

takže to z něj nešlo moc vytáhnout. Místo toho mučil Eldarna a snažil se ho zlomit, ale pořád mu nic neřekl. Což už Darrena dohánělo k šílenství.

Wade seděl ve věži a přemýšlel. U toho kouřil jednu cigaretu za druhou a pohrával si s nožičkou od jeho brýlí. „Kurva, kde jsi?“ vztekal se, zatímco zíral na nápis na zdi od Darrena. Začínal být víc než nervózní. Byl vzteklý a měl výčitky a strašný strach. Na zdi mezitím k tomu prvnímu nápisu přibyl ještě druhý, který byl hned pod ním a taky Eldarnovo krví.

Když splníš tři úkoly, nic se mu nestane. Máš den na rozmyšlenou, potom ti garantuju, že budeš litovat, že jsi to neudělal. 1. úkol zbav se ochranných kouzel. VŠECH!

Bylo to přesně, jak očekával a to ho štvalo. Wade si doslova lámal hlavu nad tím, kde by mohl Eldarn být a nad tím, jak obejít Darrenovo požadavky, ale na nic nepřišel a Eldarna do teď nenašel. Věděl moc dobře, že když se zbaví ochranných kouzel, Darren ho může doopravdy zranit.

„Kurváááááá!“ ječel a kopal do zdi. Už byl vyčerpaný, několik nocí kvůli němu nespal. I Alyssa už o něj začínala mít strach. Od té doby spolu skoro nebyli. Jen se párkrát objali na chodbě.

Už mu čas na splnění prvního požadavku skoro vyprchal a on pořád na nic nepřišel. Darren byl spokojený, skoro si hvízdal a provokoval Wada svým úsměvem. Ten zase potlačoval chuť ho na místě podříznout, ale nemohl to udělat. Kvůli Sáře a taky kvůli tomu, že by Eldarna už nikdy nemusel vidět, protože bůhví, kam ho ten blondák zašantročil.

„Tak co, už jsi odstranil všechny ochranné kouzla?“ zeptal se ho Darren, když si k němu Wade přisedl ke stolu u večere. „Být tebou si pospíším, protože jestli mě i tentokrát podceňuješ, bude tě to stát hodně,“ řekl klidně a usmál se na něj. Teď mu trochu záviděl jeho čirou duši, kterou si mohl dle libosti očerňovat. Byla to strašná výhoda.

„Bláfuješ,“ řekl Wade a Darren se pousmál.

„Myslíš? Máš pět minut, Wade. Jestli z tebe ucítím magický jiskry ochranných kouzel i pak, zaplatíš za to,“ dodal a odešel pryč. Wade si nebyl jistý. Odstranit ze sebe ochranná kouzla znamenalo jediné, a to, že Darren se ho okamžitě pokusí zabít a byla velká šance, že se mu to povede.

Ale taky si byl jistý, že Eldarna nezapíše. Ne jen tak. Potřebuje ho, aby mu mohl dál vyhrožovat, a tak i když měl o Eldarna strach, se rozhodl, že na jeho podmínku nepřistoupí.

Další den ráno byl Wade už na hodině černé magie a netrpělivě čekal až se objeví Darren. Nejspíš ho chtěl přemlouvat, jenomže on ve třídě nebyl. Došlo mu, že je určitě s Eldarnem a zpanikařil. Už vypadal, že je těsně před nervovým zhroucením.

„Wade, tak co?“ zeptala se ho Alyssa a on zavrtěl hlavou. „Blbý?“ vyzvídala.

„Nech mě prosím chvíli na pokoji,“ řekl a odešel do věže si zapálit.

„Co je?“ zeptala se jí Kim, která akorát přišla do třídy. „Pořád hledáte Eldarna?“ zeptala se a Alyssa přikývla.

„Jo, pořád se nenašel,“ odpověděla a Kim se zatvářila, že jí to mrzí. Pak poplácala Alyssu po rameni.

„Jen tak mimochodem. Ty a Wade... vy spolu chodíte?“ zeptala se a Alyssa přikývla. „Gratuluju,“ usmála se a šla si sednout na místo. Nicméně to bylo rýpání. Alyssa začínala chápat, jak se cítila Sára a povzddechla si. Měla strach, že jí její láska taky není souzená stejně jako nebyla souzená jí. Skoro úplně zapoměla na to, že je Wade vlastně ženatý. Nicméně, proč by jí to mělo tolik znepokojovat, když to neznepokojuje jeho samotného?

Eldarn s Darrenem byli už zase spolu. Darren mu přišel udělat něco, co nechtěl, protože až do poslední chvíle doufal, že ho Wade poslechne. Ale neposlechl. Pohrával si se svým ostrým nožem a koukal na něj. Eldarn pořád visel na tom trámu. Darren ho vždýcky nechal se chvílku protáhnout, ale jinak ho přivazoval tam, aby mu neutekl.

„Wade nesplnil podmínky,“ oznámil mu sklesle a Eldarn vytřeštil oči. Ale pak to jen přijal jako fakt. Vlastně ho to vůbec nepřekvapilo. Naopak by ho dostalo, kdyby to kvůli němu udělal. Kdyby kvůli němu riskoval svůj život.

„No, já se mu nedivím. Říkal jsem ti, že po mě ani neštěkne,“ řekl a oči se mu zavalily slzami. Darren zavrtěl hlavou.

„Ne, tím to není. On to udělá, jen mi musí uvěřit, že to myslím vážně,“ odpověděl. Eldarn na něj nevěřičně civěl.

„A jak to chceš jako udělat?“ zeptal se a Darren k němu zvedl oči.

„Docela drsnou metodou, ale jinak než po zlým to s Wadem nejde,“ odpověděl a zvedl se ze židle. Eldarn zpanikařil. Nicméně se k tomu postavil jako chlap a snažil se ovládat svůj strach ať už s ním Darren zamýšlel dělat cokoli.

Darren mu mlčky odpoutal ruce od trámu. Eldarn je měl k tomu ještě i svázané k sobě ocelovým lankem. Nohy měl taky přivázané k sobě, takže se nemohl nijak bránit. Potom ho Darren za ty ruce chytl a podíval se mu do očí.

„Jakej prst máš nejmíň v lásce?“ zeptal se ho a Eldarna polila vlna horka a chladu. A z očí se mu spustily slzy.

„Všechny je mám rád,“ řekl a Darren přikývl.

„Vážně jsi ochotný pro Wada tolik trpět?“ zeptal se ho a Eldarn mlčel. „Proč to děláš?“ zeptal se, ale žádné odpovědi se mu nedostalo. „To ho máš radši než sám

sebe?“ ujišťoval se a Eldarn přikývl. „V tom případě mi nedáváte na vybranou. Ani jeden,“ zašeptal smutně.

„Strašně ho to nasere,“ procedil a Darren přikývl.

„Já vím,“ řekl a zoufale vydechl. „Ale já potřebuju, aby něco konečně pochopil,“ objasnil a Eldarn ho pozoroval, jak přemýšlí, který prst mu uřízne. A to ticho a napětí už nemohl vystát.

„Jak moc myslíš, že to bude bolet?“ zeptal se. Darren se na něj jen překvapeně podíval.

„Láska bolí, Eldarne. A zvlášť ta k Wadovi,“ řekl a Eldarn zmlknul. „Věř mi, že vím o čem mluvím,“ dodal ještě a sáhnul mu po malíčku u levé ruky. Eldarn k sobě pevně tiskl víčka.

„Už jsi to někdy dělal?“ přerušil ho, když mu přiložil ostří na první článek malíčku na levé ruce. Darren vydechl a zavrtěl hlavou.

„Ne, ale Ay mi dávala lekce první pomoci, takže myslím, že vím jak tě nenechat umřít. Vzal jsem s sebou i antibiotika,“ objasnil.

„Jak ohleduplný, Payne,“ procedil suše Eldarn a podal mu tu ruku sám. Nejspíš proto, že mu došlo, že k tomu dojde ať se bude bránit sebevíc.

„Naposledy se tě zeptám, jestli to vážně kvůli Wadovi chceš udělat,“ řekl a podíval se na něj.

„Myslíš si, že změním stranu? Darrene, nebuď směšnej,“ řekl otráveně. Darren mu zase přiložil nůž k malíčku a lehce zatlačil. „Tak už řezej, Payne, nebo si budu myslet, že jsi padavka!“ syknul na něj a během chvilky se díval na svůj článek v jeho dlani a na krvácející ránu. Z očí mu vytryskly slzy, ale přes strach a to všechno skoro vůbec necítil bolest. To přišlo až potom.

„Láska nebolí, bolí všechno to kolem,“ odpověděl a hodil na Darrena nenávistný pohled. Darren mu hned ránu očistil a zavázal. Hned na to mu podal antibiotika a přivázal ho pro změnu tak, aby měl větší pohodlí.

„Je mi to líto, Eldarne. Nikdy jsem nechtěl, aby to zašlo takhle daleko, ale já musím něco udělat, musím pomstít svojí rodinu a aspoň se pokusit ho zastavit při té jeho touze mi ublížit,“ řekl.

„Mě je líto tebe, Payne. Wade tě za tohle zamorduje,“ zasípal a usnul. Možná byl už vážně úplně vyčerpaný. Darren na něj chvíli mlčky koukal, a pak mu dal za pravdu přikývnutím.

Now it's for real

☆ Ted' už je to naostro ☆

Wade seděl na odpočívadle naproti Darrenovo pokoji, čekajíc až konečně přijde, aby s ním mohl mluvit. Už byl vyčerpaný ze strachu, a tak byl připravený s ním začít vyjednávat. Nicméně to ještě netušil, že Darren vyjednávat s ďáblem nepřišel. Byl taky nervózní, že u toho čekání musel pohupovat nohou. A dělal to tak moc, že tam snad vydíbal dolík.

Když viděl Darrena vejít do dlouhé chodby, prudce vstal z lavice a šel mu naproti. „Payne, nech ho na pokoji. Okamžitě ho pusť, nebo si mě nepřeji!“ začal na něj ječet až před ním Darren couvnul.

„Pozdě, Wade. Já jsem tě varoval. Tohle je jenom začátek. Tvoje oblíbený zvířátko už to má za sebou,“ řekl a podal mu do ruky zakrvácený kapesník. Wade zbledl.

„Co je to, Payne?“ zeptal se jako by to nevěděl. Měl takový zvláštní výraz v obličeji. Takový strach snad v životě nepocítil.

„To uvidíš, rozbal to,“ řekl a usmál se. Wade se podíval dovnitř, a když viděl část Eldarnova malíčku, málem to s ním švihlo. Pak se na Darrena podíval takovým pohledem, který sliboval smrt, chytl ho zase pod krkem a narazil ho hlavou na stěnu div, že mu pro změnu nerozbil hlavu.

„Já tě zabiju, Payne! Přísahám na otce, že tě zabiju!“ zařval na něj. Z očí mu šlehaly plameny a to nejen obrazně, ale doslova. Kdyby nosil čočky, shořely by. Někdy magii v těle čaroděje potlačit nelze, a zvlášť při silných emocích.

„Já vím, to už mi slibuješ dlouho, Shadowwalkere. Není to hezký když někdo hraje tvoji hru, co? Zabij mě a už ho nikdy neuvidíš. Já jsem tě varoval, měl jsi v tu chvíli přestat být takovej sobec a srab a mohl jsi ho z toho vynechat. Ale neudělals to. Nevěřil jsi mi.

Ted' splň co po tobě chci a můžeme se zkusit pozabíjet, alespoň toho dramatu už bude jednou provždy konec. Jestli to neuděláš, bude to další prst a tentokrát celej a z dominantní ruky,“ řekl suverénně a odstrčil ho od sebe plnou silou, že to Wada překvapivě porazilo a zacouval. „Máš na to hodinu,“ dodal a odešel.

Wade tam mlčky stál a snažil se popadnout dech. Něco takového ještě nikdy předtím nezažil – strach o milovanou osobu. Přenesl se k sobě do pokoje, položil Eldarnovu špičku prstu na stůl a začal zběsile listovat ve všech knihách, jak mu prst zachránit. A sice něco objevil, ale musel by ho do 24 hodin od toho incidentu najít, aby ten prst šel zachránit a byl si jistý, že to se mu nepodaří.

„Kurva! Do píči zasraný!“ vztekal se, do všeho kopal a všechno shazoval ze stolu. Momentálně byl naprosto bezradný a musel Darrena poslechnout, protože už mu věřil, že se nebude držet zpátky. Už jeden prst uřízl, druhý už nebude tak těžký uříznout taky. No nic, ted' alespoň bude mít šanci dokázat, jak moc má Eldarna rád. Řekl mu přece, že on a Sára jsou vyjma jeho ženy a dětí jediní lidé, které by chránil i za cenu vlastního života.

Alyssa hledala Wada všude, ale narazila místo na něj na Darrena. Chtěla se mu vyhnout, ale on jí to nedovolil. Chytl jí za paži a přitáhl si jí k sobě. Pak se jí podíval do očí. „Ty jedna zatracená děvko,“ řekl. „Wade tě bude nenávidět až mu dojde, že se tohle děje jenom kvůli tobě. Jenom proto, že nedokážeš být věrná,“ řekl a pustil jí. Ona na něj šokovaně civěla.

„Já nevím o čem mluvíš,“ zašeptala a on se pousmál.

„Že ne? Jsi moje spřízněná duše a utekla jsi mi za ním. Spolčila ses s ním, měla jsi vědět, že následky budou katastrofální. On mi vzal tebe, já mu vzal Eldarna. Všechno je to hlavně kvůli tomu, že jsi mi k tomu dala důvod. Eldarn přišel o prst a Wade zuří. Taky jsi zvědavá, jak tohle dopadne, ovečko?“ řekl, poplácal jí po tváři a odešel.

Alyssa tam stála jako opářená. Dokonce snad nemohla ani popadnout dech. Eldarn, že přišel o prst? Kvůli tomu, že od něj odešla za Wadem? Rozběhla se jako by neměla ani žádné plíce, které by jí mohly při takovém běhu selhat a uprostřed chodby zmizela a přenesla se rovnou k Wadovi do pokoje.

Ten na ní šokovaně civěl. Byl ubrečený. Takhle vypadal naposledy, když se rozcházel se Sárrou. „Wade,“ zašeptala a podívala se napřed, jak na její přítomnost reaguje.

On jí objal a to jí překvapilo. Možná se Darren spletl. A nebo se možná nespletl, ale Wade byl mnohem chytřejší, než si myslel. Proč od sebe odstrkovat lidi, kteří jsou proti jeho nepříteli, že? I kdyby na ně měl být našťvaný. Všechny tyhle výčitky se dají schovat na později.

„Co se stalo?“ zeptala se, aby si vyslechla jeho verzi příběhu.

„Musím ho najít, nebo mě Payne zabije,“ řekl a podíval se na její ustaraný výraz v obličeji.

„Kolik na to máš času?“ zeptala se.

„Hodinu,“ odpověděl a plácnul sebou na postel. „Kde by mohl ksakru být?“ křičel. Alyssa si sedla vedle něj a jemně ho hladila po ruce. „Když jste spolu chodili, nezmínil se někdy o nějakým svým tajným oblíbeným místě, kam se chodil zašívát?“ vyzvídal, Ale Alyssa zavrtěla hlavou.

„Vůbec. My jsme spolu neměli vztah jako máme my dva. Ty jsi mi řekl tajemství, ale on mi řekl jenom jediný a to se týkalo spřízněných duší...“ prohlásila a zarazil jí Wadovo pronikavý pohled.

„Ne, to nemůžu,“ řekla striktně a zavrtěla hlavou.

„Alyso, prosím. Říkala jsi, že bys mě před ním chránila stejně jako jeho přede mnou. Jde mi o život. Jsi moje holka a Eldarn pro mě hodně znamená,“ pokračoval. Alyssa se proklínala za to, že to řekla před ním nahlas.

„Tady nejde jen o to, jestli ty nebo on. Já už jsem si vybrala. Ale tohle nemůžu, protože jinak by zabil zase on mě,“ řekla a on přikývl.

„Promiň, že mě to vůbec napadlo. Jsem zoufalej,“ řekl a přivinul si jí k sobě. Alyssa se k němu schoulila a oba do sebe zapadli jako dva dílky puzzle. Alyse se ulevilo, když to takhle řekl. Konečně pochopila, že jí asi vážně miluje, protože mu na ní doopravdy záleží.

Darren se zastavil za Eldarnem ho zkontrolovat, jestli je v pořádku po tom, co mu provedl. Nicméně v pořádku nebyl. Byl hladový, vyčerpaný, smutný, rozbolavělý a naštvaný. „Přinesl jsem ti něco k pití a k jídlu a přišel jsem ti to převázat,“ řekl a pokládal věci na stůl.

Byla to taková prázdná chýše. Byla za městem v lese a jen tak někdo o ní nevěděl. Byla zchátralá a roky opuštěná. A Darren si byl jistý, že je to nejlepší místo pro tuhle akci. A byla to ta chýše, kde jsme spolu přežívali tu šílenou vánici tenkrát na cestě za odpověďmi na otázky ohledně našich démonů. Ta, kde jsem mu uvařila dle jeho slov červí kaši a ta, kde jsme spolu nazí strávili noc v těsné blízkosti.

„Ukaž mi to,“ řekl a prohlídl jeho ránu. Zkřivil se mu obličej.

„Jestli přijdu o ruku, tak si tě podám,“ prohlásil a Darren zavrtěl hlavou.

„Ne, o ruku nepřijdeš. Ale možná o další prst, jestli Wade neudělá, co po něm chci,“ opáčil a Eldarn zbledl. „Klid, Eldarne,“ řekl a usmál se na něj. „Myslím, že on mě tentokrát poslechne,“ dodal a popadl nějakou speciální masť, kterou kvůli němu dnes namíchal, namazal jí na kus čisté látky a přiložil na ránu. Eldarn ho jen pozoroval.

„Jak to vzal?“ zeptal se ho a Darren se pousmál.

„Jsem rád, že se ptáš. Už jsem se lekl, že tě to vůbec nezajímá,“ procedil, roztrhnul nějakou látku na úzký pruh a prst mu tím zavázal, aby mu z toho nesklouzávala ta léčivá masť.

„Měls pravdu, nasral se,“ řekl a pousmál se. „Hodně se nasral. Nečekal to. Viděl jsi někdy z něčeho zaskočenýho Wada Shadowwalkera?“ zeptal se ho a Eldarn zavrtěl hlavou, ačkoli to nebyla pravda. Zaskočilo ho to, když se dozvěděl, že je do něj zamilovaný.

„Celkem se mi to líbilo,“ přiznal. „To, jak se vztekal a jak byl zoufalej,“ dodal a sáhl do tašky po sušenkách, které se mu cestou pod vahou učebnic trochu rozdrobily. Vyndal jednu a ještě jí přepůlil, než jí podal Eldarnovi, aby ho nakrmil. Ten polknul svůj hlad a plivnul to po něm.

„No nic. Asi nemáš hlad. Zeptám se teda Wada, jestli už je připravený se pro tebe obětovat. Chtěl bys ho vidět?“ zeptal se, ale Eldarn nic neříkal. „Jasně, že chtěl,“ řekl za něj, usmál se na něj a vyndal z kapsy svoje zrcátko. Očaroval ho a snažil se spojit s Wadem. Ten to okamžitě zvedl.

„Payne,“ řekl. Eldarn uslyšel jeho hlas a na chvíli se mu zatajil dech. Měl o něj starost a Wade měl starost zase o něj.

„Jak ses rozhodl? Jsem s Eldarnem, jestli se na to zase vybodneš, uříznu mu ten prst přímo před tvým zrakem,“ vyhrožoval mu.

„Udělám to. Ale nejdřív ho chci vidět. Chci vidět, že je v pořádku,“ řekl. Eldarn se rozbřečel, když slyšel v jeho hlase obavy o jeho malíčkost. Před tím, když mu Darren oznámil, že Wade nepřistoupil na jeho podmínky a že mu musí uříznout prst, tak na okamžik zaváhal, že by to, co mu říkal kdysi ve věži byla pravda. Ale teď? Teď se o něj ještě ke všemu začínal vážně bát.

„Nedělej to, Wade!“ zakřičel Eldarn, aby ho slyšel. Když Wade uslyšel jeho hlas, projela jím vlna adrenalinu.

„Dej mi ho na ucho!“ řekl, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Nejsem padlej na hlavu, ještě by ti něco vyžvanil, ale ukážu ti, že je v pořádku a pak chci vidět, jak ze sebe shodíš ty zatracený kouzla, abych tě mohl konečně zabít,“ řekl.

„Fajn, zapnu vidění,“ oznámil mu Wade a dal si zrcátko před obličej. Darren nejdrív zavázal Eldarnovi pusku a pak udělal to stejné, ale namířil ho za sebe, aby byl vidět Eldarn. Wade když viděl, v jak zuboženém stavu je a jak kvůli němu trpí, úplně ztratil slova.

„Eldarne, vydrž. Dostanu tě odtamtud, slibuju,“ řekl. „Je mi to líto,“ dodal.

„Jak dojemný,“ prohlásil Darren. „Ať to dopadne jak chce, už se spolu neuvidíte. Jeden z vás to nepřežije. Takže se asi rozlučte,“ komentoval tónem jako by mu to dělalo dobře. Možná že dělalo, protože mučit Shadowwalkera pro něj bylo víc než uspokojující. A pomsta sladší než jahody s cukrem.

Wade se podíval Eldarnovi do očí skrze zrcátka a on jemu. Pak si přiložil dlaň na srdce a tou rukou po chvilce ukázal na něj. Eldarn měl svázané ruce, ale přikývl, že tomu rozumí. Darren ty jejich posunky moc nechápal, ale došlo mu, že to znamená nějaké vyjádření lásky mezi nimi.

„Fajn, tak dělej, Shadowwalkere, nemáme na to celý den!“ syknul na něj Darren. Eldarn zavrtěl hlavou, aby to nedělal. Ale Wade nad tím už ani minutu nepřemýšlel, věděl, že to musí udělat a taky, že to udělá.

„Neporazíš mě, Payne. Já jsem kurva Wade Shadowwalker. Skončí to až to já rozhodnu. A ne dřív, dokud se nestanu tvým králem a dokud ti neseberu všechno, na čem ti záleží. Už mám Alyssu a garantuju ti, že za tohle, cos udělal mojí spřízněný duši ti seberu tvoji milovanou Heartovou! Ještě mu něco udělaš a seberu ti i šanci mít s ní Srdce Derionu. Protože se mi prostě chce,“ prohlásil sebejistě a jediným kouzlem ze sebe sejmul všechna ochranná kouzla, která na sobě za ty roky pečlivě nastrádal, aby se před ním a naší partou ochránil.

Bylo to trochu nepříjemné, jako by se před ním svléknul do naha. Až takhle zranitelný si teď před ním připadal. Ne, že by to bylo snadné taková kouzla vůbec získat, ale Eldarna měl radši a strašně rád ostatním dokazoval, že je terno i s holou prdelí.

Darren se pousmál. „Uvidíme,“ řekl a vytípnul mu to. Potom se podíval na Eldarna, který měl srdce až v krku a slzy rozlité po celé tváři. Rozvázal mu pusku a nevěřícně pokyvoval hlavou.

„Tohle jsem nečekal,“ prohlásil a sedl si naproti němu na židli. „Fakt jsem to nečekal,“ řekl s úsměvem do široka přes celou tvář. Eldarn mrknul a zarytě mlčel. Nenáviděl ho. Ne za ten prst, ale za to, že mu chce vzít něco mnohem důležitějšího – Shadowwalkera.

A nejde teď o to, jestli je muž, nebo žena a že je do něj zamilovaný, ale o to, že až s ním poznal co to je přátelství a nefalšovaná láska bez intrik a podrazů. Až s Wadem poznal, že nějaká obyčejná fyzická láska je proti té, kterou mají mezi sebou úplně bezvýznamná.

„Už jsem si tím jistej. Nebyl jsem, ale je mi to jasný. Nemá cenu to popírat. Ty ho miluješ,“ prohlásil z ničeho nic. „A on o tom ví a nejen, že mu to nevadí, ale i to toleruje a nějak ti to oplácí přesto, že k tobě cítí něco úplně jinýho,“ řekl. „Fascinující,“ dodal a podíval se mu do očí.

„Teď nevím, co mě fascinuje víc, jestli to, že mu nevadí, že ho miluje chlap, se kterým musí žít. Nebo to, že ho má rád i přes to, že nesnáší teplouše a nebo to, že jsi bisexuální a zabouchnul ses zrovna do něj,“ řekl a zavrtěl nad tím hlavou.

„Nejsem bisexuální. Nelíbí se mi kluci a nepřitahují mě,“ řekl a Darren přikývl.

„Jasně, proto miluješ Shadowwalkera, to dává smysl,“ zmínil.

„Nic o tom nevíš!“ prskal na něj.

„Pravda. Jen se připrav, že to bude jenom platonický. Nikdy se tě nedotkne ani tě nenechá, aby ses dotknul ty jeho. Nehledě na to, jak moc tě bude mít rád, on je heterosexuál a homouši ho odpuzují. Kdyby to s tebou ignoroval, hodně bych se tomu divil,“ zmínil.

„Jestli to přežijeme oba,“ usmál se Eldarn.

„Jestli to přežijete oba,“ zopakoval Darren.

„Neboj se, já vím mnohem líp než ty co je Wade zač. A ujišťuju tě, že mi to tak, jak to mezi námi je naprosto vyhovuje. Nepotřebuju ho fyzicky,“ řekl a Darren se pousmál.

„Zatím. Vsadím se, že ti za chvíli jen objetí nebudou stačit. Budeš ho chtít pro sebe a on je celkem kurevník,“ pokračoval, ale Eldarn vrtěl hlavou.

„Líbí se mi když je s holkama. Kdyby mi byt jen jednou řekl, že by mi dal, odradilo by mě to. Já ho v tomhle smyslu nechci, Payne,“ objasnil.

„Ok. Hádám, že mi do toho stejně nic není. Jen říkám, že mě to fakt zaskočilo. Ale možná by nemělo vzhledem k tomu, jak moc se změnil od té doby, co nejsme nejlepší kámoši. I já se změnil, ale k jeho smůle pro něj k horšímu. Budu jeho noční můra, jakou on byl pro mě,“ dodal. Potom si zabalil věci a beze slova odešel.

Wade si nahrál hovor a zkoumal detailně ten prostor, odkud mu Darren zrcadloval. Sice už bylo pozdě na to, zachránit svoje ochranná kouzla, ale nebylo pozdě na to, zachránit svojí spřízněnou duši a zabránit tak Darrenovi, aby po něm chtěl další pro něj nebezpečné věci.

Wade přiblížil záznam dvěma prsty jako by měl v ruce obyčejný dotykový mobil a zkoumal pozadí za Eldarnem. Bylo tam prkny zabeďněné malé okno, ze kterého se prodíraly jen proužky denního světla a skleněná vitrína, ve které se odráželo cosi, co vypadalo jako stará nástěnná cedule, kterou její majitel uložil dovnitř, když skončil se svým byznysem.

Wade to zkoumal seč mohl, ale nedokázal nic přečíst. Snad jen Z a L a červená šmouha na kraji. Zbytek byl rozmazaný. Ale byl to celkem dlouhý nápis. „Zelenina,“ zašeptal si pro sebe a pousmál se. Sice to zas tak velká stopa nebyla, ale lepší než nic. A pak ho napadlo ještě něco, a tak si přiložil zrcadlo k uchu.

„Ano?“ zvedla mu to Anomaris.

„Ahoj, zlato. Promiň, že jsem se ti dlouho neozval. Měl jsem nějaký problémy s Eldarnem. Payne ho unesl, zmrzačil ho a teď mě vydírá. Hele nic, co bych neměl pod kontrolou. Jen bych od tebe potřeboval laskavost. Vysvětlím ti to všechno později, souhlasíš?“ zeptal se a ona jen přiškrceně přikývla. Wade jí jako vždycky úplně uzemnil.

„Nevíš náhodou, jak se dělá stopovací kouzlo na přenosy?“ zeptal se a ona se zamyslela.

„Jako že bys chtěl vědět, kam se kdo přenesl a mohl ses tak přenést na stejné místo jako on?“ ujišťovala se.

„Přesně tak,“ usmál se.

„No asi vím. Ale Wade, to je strašně náročný kouzlo. To už bych radši toho dotyčného špehovala já,“ prohlásila a Wade se ozval.

„Tak to ani náhodou! Ještě by se ti něco stalo taky a já bych si to mohl jít hodit. Ty zůstaneš hezky s mýma dětma doma,“ řekl striktně. Anomaris se zamračila.

„Myslíš s našema dětma?“ opravila ho. Wade jen zakroutil očima.

„Jo, to jsem myslel. No nic, řekni mi jak se to dělá, já to nějak zvládnou,“ řekl. Anomaris si povzddechla.

„Pošlu ti fotku z té knihy, ale, Wade, je to černá magie,“ zmínila a on ztuhl. S tím nepočítal. „Nebudeš to snad dělat ty sám, že ne? Protože to by se mi nelíbilo. Nezapomeň, že jsi málem přišel o duši a...“ Wade jí přerušil.

„Radši bych přišel o duši než o spřízněnce a nechal Payna vyhrát, Anomaris,“ objasnil.

„Tak přemýšlej, než něco uděláš, Wade. Jsi táta dvou dětí, nezapomínej na to,“ dodala a zavěsila.

„Vždycky přemýšlím, než něco udělám, ženo,“ zašeptal si pro sebe a zahvízdal na Emirossu. Napadlo ho, že si vyčistí hlavu, když toho má teď tolik a taky, že by se mohl proletět a podívat se po okolí, jestli náhodou neuvidí nějakou zašitou malou chatrč.

Eldarn visel na trámu a umíral hladý. Sušenky pořád ležely na stole, ale on na ně ani za nic nemohl dosáhnout. A kdyby náhodou se mu podařilo se z těch vazeb rozvázat, ty sušenky by si vzal s sebou tak leda na cestu za Wadem.

„No tak, přece musí existovat něco, jak se z toho dostat,“ vztekal se, zatímco sebou škubal ze strany na stranu, jestli ty dráty trochu nepovolí, ale kdepak. Darren je utáhl dost pevně. Byla to ocelová lanka, která polykají magickou sílu. Ne, že by jí z čaroděje vysávala, ale pohlcovala jí, když se čaroděj snažil čarovat, takže vlastně nic nevyčaroval. Bylo to velice efektivní.

Darren Eldarnovi vyhradil jeho plány na dnešní večer, aby věděl, co ho když tak čeká. „Ani mě nehne, že bych si nechal uříznout ruku! Ani mě nehne, že bych měl přijít o Wada! Ani mě nehne, že bych tady měl umřít!“ zakřičel a zapřel se až ten trám, na kterém visel zapraskal a objevila se na něm trhlina. „Kurva a teď mi to spadne na hlavu a zabije mě to,“ zašeptal zoufale.

V jeho žilách najednou kolovalo tolik adrenalinu, že měl pocit, že mu prasknou. A jeho myšlenky na něj křičely jako roztleskávačky při sportovním zápase ať ho zabije.

Když dorazil na hřiště, na nic nečekal, chytl Darrena za tričko a zaútočil na něj svými pěstmi. Mlátil ho hlava nehlava a on mu to docela dobře vracel. Jestli to předtím pro Darrena bylo náročné tyhle souboje s ním ve zdraví přežít, tak teď se Wade už opravdu nedržel zpátky.

„Beru to teda jako, že můj návrh přijímáš,“ usmál se a vyhnul se úspěšně jeho jinak dobře mířené ráně.

„Podepsal sis tím rozsudek smrti, zkurvysyne!“ zakřičel na něj Wade a po tom, co ho shodil na zem si mu obkročmo sedl na klín, chytl ho za krk a třískal jeho hlavou o trávník. Sice to nebyl beton, ale i tak ho tím mohl zabít, kdyby ho ze sebe Darren včas neskopnul. Wade měl sílu, že by se jeden nestačil divit.

„Radši s tím přestaň, Wade. Podmínka byla jeden nůž. Jestli se ti nepovede mě teď zabít, tak Eldarn přijde o ruku, protože by šlo o porušení podmínky,“ vysvětlil.

„Nemám o tom pochybnosti, Payne. Zabiju tě holýma rukama i kdybys měl na mě deset nožů!“ řekl a sápal se po sobě tak, že to spíš vypadalo, že se zabijí navzájem.

„Kluci!“ zaječela Kim, která je náhodou zahlídla. „Nechte toho!“ křičela, ale nevěnovali jí pozornost. Tentokrát to bylo vážné. „Alyssu!“ křičela na ní, když jí viděla v dálce se procházet po pozemcích. Ta když to uviděla, okamžitě přiběhla a snažila se je od sebe oddělit. Ale byly na ně slabé.

Nic neříkala, protože nebylo co. Věděla, jak se věci mají. A nechtěla, aby se zabili. Ani jednoho nechtěla vidět mrtvého, i když momentálně měla nejspíš radši Wada, ale pořád byla Darrenova spřízněná duše, a i když se s ním rozešla a zradila ho, pořád měla vůči němu povinnost ho chránit, jak přísahala. Protože kdyby to porušila a šla by proti němu, on by šel po ní taky. Byla to vcelku komplikovaná situace.

„Prosím přestaňte,“ plakala Kim, když Darren Wada škrtil, že to vypadalo, že ho za chvíli uškrtní. „Pusť ho!“ řekla Kim a odtáhla Wada od Darrena a Alyssa Darrena od Wada. Oba ten čas využili k tomu, aby popadli dech.

„Zabiju tě, Shadowwalkere!“ procedil udýchaně Darren.

„Já tebe, Payne,“ syknul Wade. Jeho jméno řekl s takovým pohrdáním ve výrazu i v hlase, že to všechny celkem překvapilo. Alyssa na Wada zoufale koukala, zatímco držela Darrena zezadu kolem hrudi.

Když se holkám zdálo, že už jsou v klidu, pustily je, ale to neměly dělat, protože po sobě začali oba čarovat. Wade natáhl před sebe svou pravou ruku a za zlomek vteřiny vykouzlil proti Darrenovi silné modré světlo, které ho úplně oslepilo. Darren si vyčaroval stínící štít, přes který to světlo bylo podstatně snesitelnější, a než na něj stihnul zaútočit zase Wade, vytáhl z kapsy svůj vystřelovací nůž a hodil ho po něm.

Wade by si toho nevšiml, ale Alyssa to viděla ještě, než ho Darren hodil a nenapadlo jí v tu chvíli nic jiného, než Wada odstrčit. A jak ho odstrčila oba spadli na zem. Kim si přikryla rukou pusou a Wade spadnul na bok k zemi a z druhé strany na něj spadla Alyssa, které se ten nůž zabodl pod klíční kost.

„Aly?“ ozval se Wade šokovaně, když mu raněná spadla do klína.

„To je dobrý, Wade. Jsem v pořádku,“ usmála se na něj a hodila na Darrena bodavý pohled. On jí ten pohled vrátil.

„Jak chceš, Alysso. Zničí vás teda oba,“ prohlásil a přenesl se někam pryč. Kim absolutně netušila, která bije. Ale dřív, než se stačila zeptat, Wade se s Alyssou přenesl taky pryč – k sobě do pokoje.

Vzal jí do náruče a položil na svojí postel. „Alysso, mluv na mě,“ zašeptal, když viděl, že upadá do nějakého šoku. „Tohle je po druhý, cos mi zachránila život. Hrozně moc ti toho dlužím, takže mě musíš ještě nechat, abych ti to vynahradil,“ řekl a usmál se na ní. Potom se jí díval na nůž zabodnutý v jejím těle.

„Vyndej ho, Wade,“ zasípala.

„To nemůžu, vykrvácela bys,“ odpověděl a rozhlížel se kolem, jestli náhodou neuvidí něco, co by mu mohlo pomoci.

„Eldarn! On půjde za Eldarnem. Musíš ho najít. Wade, musíš ho zachránit,“ naléhala.

„Nevím jak. A nemůžu tě tady nechat umřít. Nejlepší by bylo následovat Payna, ale na to už je asi pozdě,“ povzdechl si.

„Miluju tě, Wade. Ale tohle bych udělala i pro něj,“ přiznala a on přikývl.

„Já vím, jen on je tak blbej, že to pořád nechápe. No nic, jeho smůla. On o tebe přišel. Já si tě ale vzít nenechám a Eldarna taky ne. Vyřeším to, nějak to vyřeším,“ usmál se na ní a dal jí pusy. „Nehýbej se, hned jsem tady,“ řekl a někam se přenesl.

Darren se objevil v chýši a šokem pro něj bylo, když tam Eldarn nebyl. Podíval se na prasklý trám a na ocelová lanka z Eldarnových nohou na zemi. Zjevně se mu podařilo se osvobodit a rozvázat si nohy, ale ruce ne.

„Kurva!“ zaječel a vyběhnul z chýše za ním. Báł se už jen toho, že naštval Wada zbytečně. Protože ho měl na dosah ruky. Stačilo by ho prostě přeprat a zabít a měl na něj páku, kvůli které by udělal cokoli, ale teď je i ta páka pryč. A je jen otázka času, kdy se z toho Wade otrepe a znovu se zakouzlí vším možným a nemožným a půjde po nás s ještě větší vervou než kdy dřív. Možná by se měl Darren pro změnu připravit na obranu.

Eldarn klopýtal o vytrčené kořeny stromů temného lesa. Byl hladový, vyčerpaný, promrzlý, vyděšený, nemohl kouzlit a nevěděl kde je, zatímco ho pronásledoval pěkně rozzuřený Darren.

Hrozně ho štvalo, že kvůli lankům nemůže používat magii, protože by okamžitě použil telepatii, aby si k sobě přivolal Wada. Na přenos na velkou vzdálenost by asi neměl dostatek energie vzhledem k tomu, že byl hladový a slabý. Ale díky těm zatraceným pohlcovačům magie nefungovalo ani pouto spřízněných duší, podle kterého se dá s lokalizačním kouzlem určit, kde by mohl spřízněnc být.

Eldarn se zastavil u vyčnívajícího menhiru, aby popadl dech. V tom uslyšel zapraskání větví a šustění listů několik metrů od něj. Byla tma a on neměl brýle. Začínal se bát, že ho Darren najde. Jenže to nebyl Darren ale nějaká příšera, a tak chudák ani nevěděl, jestli se má bát víc příšery, nebo Darrena.

„Ne, prosím. Nejez mě ať jsi cokoli,“ plakal hystericky a kryl si rukama obličej, když se k němu přibližovala mohutná silueta chrčícího živočicha. „Ahůůůůůůůů,“ zaječelo to a Eldarn jen vytřeštěně zíral do tmy a přemýšlel, jestli se má bát, nebo to všeho raději rovnou vzdát.

Ta věc ho popadla za ocelová lanka na rukách a táhla ho po zemi jako nějaký pytel brambor pryč. „Ahůůůůůůůů,“ vřeštělo to.

„Au! Mohl bys... ať jsi cokoli, mohl bys mě prosím pustit? Je to nepříjemný, jak mě táhneš po zemi,“ křičel Eldarn. Silueta se k němu přiblížila tak na deset centimetrů. Eldarn zavřel strachy oči, jako by se bál vidět realitu.

Ta věc ho začala očichávat a zcela bez zaváhání ho kousla do ruky. Eldarn zaječel, až se poblíž polekaly ptáci a společně vzlétly do oblak. To zašustění křídel hejkala polekalo taky, že pustil Eldarna a utekl.

„Co to do hajzlu bylo?“ zašeptal roztřeseně. „Doufám, že se taky neproměním v tohle, když mě to kouslo,“ řekl, zvedl se ze země a utíkal opačným směrem než hejkal.

My jsme se Sárrou seděly v bublavé vaně. Prý se tomu říká vířivka. Celý dnešní den jsme hodně pracovaly a namohly jsme si záda, a tak jí napadlo, že mě vezme do lázní. Mají tu bazény, vířivky, sauny a masáže. Byl to vážně parádní den. Hrozně ráda bych sem šla někdy se svým manželem. Nevím proč, ale popadla mě chuť na milování ve vířivce.

Vždycky jsme se totiž s Darrenem koupali jen v rybníku a mazlili jsme se, ale nebylo to zrovna vhodné prostředí pro milování. Ale vířivka by nebylo špatné místo. A proč mě to napadlo? Líbí se mi jak naše těla po sobě kloužou, když jsme spolu nazi ve vodě. Tulit se s ním ve vodě je strašně... intimní.

„Na co myslíš?“ zeptala se mě Sára, když jsem po půlhodinovém monologu pro změnu držela pusku zavřenou.

„Na sex,“ přiznala jsem a ona se pousmála a zavrtěla nade mnou hlavou.

„Nemravná Ay,“ prohlásila a natáhla si nohy, až zapadla po krk do vody.

„Co asi dělají?“ zeptala jsem se.

„Kdo?“ odpověděla mi otázkou.

„Darren, Wade, Alyssa, Eldarn,“ vyjmenovala jsem je. Sára se napřímila.

„Ty kráso, jak jsi vyjmenovala jejich jména, tak mě až teď napadlo, jak špatná kombinace to je, je nechávat ve škole celý rok bez dozoru. Vždyť bůhví co se tam děje. Vsadím se, že už se nesčetněkrát všichni vzájemně málem pozabíjeli,“ prohlásila a to mě rozrušilo.

„Půjďme je o víkendu zkontrolovat?“ navrhla jsem a Sára přikývla.

Darren se snažil taky někde opodál popadnout dech a zároveň se vyhnout hejkalům, kterých dnes v noci bylo venku požehnaně. „Ach jo, víc se to podělat nemohlo. Teď mi ještě rukojmí sežere hejkal a Wade už mě tuplem zabije,“ prohlásil.

„Áááááá!“ zaječel Eldarn, když se srazil s Darrenem, protože si myslel, že to je zase ten živočich, který ho pokoušal.

„No, ty mi jdeš přímo do rány,“ řekl syrově Darren a Eldarn se rozbrečel strachy.
„Radši bych, aby mě něco sežralo, než strávit další chvíli s tebou, Payne,“ řekl a Darren se pousmál.

„To mi lichotí, ale fajn, nechám tě být. Ale jenom pod jednou podmínkou,“ řekl a Eldarn přikývl.

„Cokoli!“ vykřiknul radostně.

„Uklidniš Wada,“ řekl a usmál se na něj. Eldarn ztuhl.

„A jak to mám asi udělat? To je nemožný,“ prskal. Darren se zamyslel.

„Tak to asi budu muset zvládnout sám. Vyměním tě za Ay. Aby to bylo zase s Wadem jenom mezi námi,“ vymyslel.

„Myslím, že nebude spokojený. Nevýřádl se dostatečně za to, co mu provedl,“ objasnil Eldarn.

„Pak už tě nikdy neuvidí. Nebude mít na výběr. Slibuju, že už ti nic řezat nebudu. Ale jenom když teď půjdeš se mnou zpátky,“ řekl, ale Eldarnovi se to nezdálo.

„Já nechci!“ křiknul na něj a rozběhl se pryč od Darrena. Ten jen vydechl a zakroutil očima. Udělal dva dlouhé kroky a přitáhl ho za tričko zpátky k sobě.

„Přisahám,“ řekl a vykouzil kolem něj teplotní bublinu. Potom ho vedl zpátky do chýše. Eldarn tedy šel bez řeči s Darrenem.

„Co to bylo ta věc co ječela jak na lesy?“ zeptal se cestou. Darren se pousmál. Rioni neznali náš svět a naše obludy. Někdy to bylo k jejich dobru, ale momentálně pro zatoulaného riona v lese, který by nevěděl, jak se bránit, to nebylo zrovna dobré. Co kdyby to bylo něco horšího?

„To byl hejkal,“ odpověděl klidně Darren a zrychlil tempo i přes to, že za ním Eldarn doslova vlál.

„Hejkal? A co dělá takový hejkal?“ vyzvídal. Darren se na něj otočil a zasmál se.

„Hejká,“ odpověděl suše.

„A kromě toho?“ pokračoval Eldarn.

„To nevím,“ řekl a pak bylo chvíli ticho.

„A stane se něco, když tě kousne hejkal? Proměníš se taky v hejkala?“ zeptal se z ničeho nic.

„Proč, kousnul tě?“ odpověděl mu otázkou a Eldarn přikývl. Darren se začal smát. Eldarn na něj koukal jako na cvoka. „Dej mi ruku,“ řekl, když skončil s tím výsměchem, ale Eldarn zaváhal.

„Když jsem ti jí dal posledně, uříznul jsi mi prst,“ připomněl a Darren přikývl.

„Pravda, ale teď ti jenom upadne ruka, jestli mi jí nepodáš, vyber si,“ prohlásil suverénně a Eldarn mu jí bez řeči podal. Tohle už několikrát zažil s Wadem. Nejdřív mu o ní típnul cigaretu, pak mu na ní vypálil znamení, že je jeho, a nakonec mu dal svojí moc.

Nechtěl o tu ruku přijít už i kvůli tomu, že to znamení, že je jeho, má rád. Připomíná mu to, jaký kus cesty společně jako spřízněnci ušli. A taky je rád, že je jeho. Připadá si díky tomu důležitý a milovaný.

„Fakt mě to moc mrzí, Eldarne. Nechtěl jsem ti ublížit,“ řekl, zatímco zkoumal ten kousanec od hejkala zblízka. Eldarn nic neříkal.

„Nemůžu ti odpustit, že mi chceš zabít spřízněnce. Jsme na opačných stranách,“ řekl a Darren přikývl. Potom mu na ránu přiložil ruku a něco zašeptal latinsky. Otisk čelisti hejkala se rozzářil jasným žlutým světlem. Eldarn střídavě koukal na zářící ránu a chvíli na Darrena.

„Cos mi s tím udělal? Proč to jako svítí?“ zeptal se překvapeně. Darren se začal smát.

„To jsou takový fluorescentní bakterie, který tu ránu celkem rychle vyléčí a zabráni infekci. Nicméně mi to přišlo příhodný, je tu tma jak v řiti,“ opáčil a Eldarn se pousmál. „Takový světlo jako udělal dneska Wade bohužel neumím,“ dodal.

„Jaký světlo?“ zeptal se ho a Darren se zamračil.

„Málem jsem ho zabil nebýt mojí spřízněný duše, která se kvůli němu skoro nechala zabít,“ řekl a Eldarn se zastavil. Zmocnil se ho najednou dost nepříjemný pocit.

„Alyssa? Co se stalo?“ vyzvídala.

„Práli jsme se. On pak na mě začal něco čarovat a já po něm do toho oslňujícího světla hodil nůž. Už jsem nevěděl co dělat. Alyssa stála u mě a viděla, co dělám a skočila na Wada, aby ho odstrčila a já se netrefil a zasáhnul jsem jí. Ani nevím, jestli jsem jí nezabil. Ale ona je teď jeho, takže jsem se rozhodl, že mě to nebude znepokojovat,“ vysvětlil a Eldarn se polekal.

„Mohl bys mě už vzít za Wadem?“ zeptal se Eldarn.

„Stýská se ti, vid’?“ rýpnul si Darren a zavrtěl nad ním hlavou. „Vy dva mě nikdy nepřestanete udivovat. Co bude až se setkáte? Obejme tě? Budete si plakat na ramínkách?“ zeptal se. Eldarn to vzal kupodivu s nadhledem a usmál se.

„Myslím, že mě určitě obejme a řekne mi, že je mu to líto a že už si na mě dá pozor. A mě to dojde k slzám, tím jsem si jistej, protože když ti něco takového řekne Shadowwalker je to jako by tě miloval sám bůh. Ale ne, že by to byla tvoje starost. Snad jen to, že krátce na to, na tebe hodí smrtelnej pohled a půjde tě zase zamordovat holýma rukama,“ objasnil.

„Jo, tak nějak to asi bude. A já ti to šťastný setkání dovolím jenom, když ten jeho smrtelnej pohled a holý ruce zkrátíš,“ dodal.

„A když to nezvládnou?“ zeptal se.

„To musíš zvládnout,“ usmál se a poplácal ho po rameni.

Wade & Ay

Wade se vrátil s různými zdravotnickými pomůckami zpátky do své věže za Alyssou a začal jí léčit jen se svými zkušenostmi a s tím, co měl. „Už jsem u tebe, Aly,“ zašeptal a jemně jí pohladil prstem po tváři. Ta zaznamenala jeho blízkost a pousmála se jako by i to jí působilo bolest.

Wade si sedl k ní na postel. „Musíme se toho nože zbavit,“ řekl a pohladil jí něžně po vlasech. Alyssa přikývla.

„Nic si nepřeju momentálně víc,“ odpověděla tiše.

„Ještě nikdy jsem to nedělal, takže mám strach. Ty mi věříš? Nemám tě radši odnést na ošetřovnu?“ zeptal se, ale zavrtěla hlavou.

„Chci být s tebou. A já ti věřím. Jenom, kdybych náhodou umřela... neodpověděl jsi mi na hřišti, jestli mě miluješ,“ připomněla a on se pousmál.

„Ty jsi trubička, vid'? Samozřejmě, že neumřeš,“ pošeptal jí tiše do ucha a políbil jí na něj. „A miluju tě,“ dodal a odtáhl se od ní.

Ona se usmála. „Jsem tak šťastná,“ řekla.

„Máš v sobě nůž, neměla bys být šťastná,“ prohlásil a natahoval se pro čisté obvazy a látku, kterou chtěl využít na zastavení krváčení až z ní ten nůž vyndá.

„Poslouchej mě, Aly. Budu muset na ten nůž zatlačit proti tupý straně, abych tě až ho budu tahat ven nepořezal. Bude to hodně nepříjemný, tak se na to připrav a něco si skousni,“ řekl, rozhlídl se kolem a dal jí do pusy srolované noviny. Ona přikývla a čekala, až to udělá...

Darren s Eldarnem akorát dorazili do chýše. Hned při vstupu dovnitř se ho Eldarn zeptal. „Už mě nebudeš přivazovat, že ne?“ Darren se zasmál.

„Musím tě nějak zajistit. Nebud' naivní, Eldarne,“ řekl a přivázel ho za ruce k čelu posteje. Pak si lehl vedle něj. „Přespíme tady, zítra tě pustím, slibuju. Taky se prosí. A varuju tě, nezkoušej mi utéct,“ řekl klidně a Eldarn přikývl a podíval se na svojí ranu, která už přestala tak intenzivně zářit.

„Jen tak mimochodem, jak se ti to hojí? Bolí to?“ zeptal se.

„Bolí. Ale přes ty prášky cos mi dal to skoro necítím. A jak se to hojí nevím, protože jsem to ještě neviděl,“ opáčil suše. Darren vstal, zastrchal v kapse a vytáhnul další prášek, který mu dal do pusy.

„Spolkni to,“ řekl a pak ještě vyndal z tašky čistou gázu, další kus látky a tu jeho záračnou mast. Eldarn nahromadil sliny v puse a prášek bez problémů spolknul.

„Nemůžeš umíchat něco, po čem mi vyroste nověj?“ zeptal se, ale zavrtěl hlavou.

„Kdybych byl takovej mág, zbavil bych se tohotohle,“ řekl a ukázal si na svojí jizvu. Potom mu opatrně sejmul gázu prosáklou krví a mastí. „Možná by to chtělo znovu vyčistit a zašít, jinak dostaneš gangrénu,“ prohlásil s ne příliš spokojeným výrazem v obličeji a Eldarn vyjekl.

„Cože? Okamžitě s tím něco udělej, Payne. Jestli přijdu o ruku, tak tě zabiju!“ ječel.

„Jo jasně, chápu. Jenže sehnat chirurgickou nit je asi nepravděpodobný, tak já nevím...“ Eldarn mu do toho skočil.

„Jestli přijdu o ruku, Wade bude běsnit. Tak mi věnuj trochu tvoji posvátný magie, když to je tvoje vina!“ křičel na něj.

„No tak jo. Dobře. Hlavně klid,“ řekl a začal čarovat. „*Sana eum, sana eum...*“ šeptal a hned na to z jeho dlaní začalo proudit bílé světlo, které Eldarna líbalo na ráně a tišilo jeho bolest i projevy zranění. Kůže začala srůstat a z krvácející rány, kde byla vidět i jeho kost se stal pahýl.

„No vidíš a ani tě to nebolelo,“ řekl spokojeně Eldarn, když viděl svůj ne tak docela celý prst. Chyběl mu jen první článek, ale stejně ho to štvalo.

„Nebolelo, ale vyčerpalo mě to. S takovou mě Wade v klidu porazí,“ řekl a Eldarn se pousmál.

„Dobře ti tak, Payne. Tohle jsi poslal,“ vpálil mu. Darren se na něj jen podíval, jako by mu chtěl říct něco hnusného, ale pak to polknul.

„Spi už!“ syknul a sám zavřel oči.

Wade seděl nad Alyssou a hladil jí, dokud neusnula. Nůž se mu povedlo vyndat a zastavil krvácení. Potom její ránu vyčistil skoro jako profík a věnoval jí spoustu svojí magické energie, aby jí vyléčil. Teď už byla jen vyčerpaná ze ztráty krve a z toho, že to byl prostě dlouhý den.

Ležel vedle ní a přemýšlel, že by měl jít hledat Eldarna, ale řekl si, že to nechá na ráno, protože věřil tomu, že na něj Darren už nic nedovolí. Podle něj by to byl jeho poslední tah v životě. A tak si vzal knížku a ještě chvíli si vedle Alyssy četl.

Asi po půl hodině vstal a šel potichu k policičce, ze které vytáhnul několik různých lektvarů. Ze všech pěti, kterých měl už jen na dně se napil a pak začal čarovat. Řekl asi deset latinských slov a to probudilo Alyssu.

„Co tady blbneš?“ zeptala se. On se pousmál a šel si zase sednout k ní.

„Musel jsem se zase očarovat. Proti Darrenovi a Ay,“ odpověděl.

„Aha a proti Estrelle ne?“ divila se, ale zavrtěl hlavou.

„Ona mě nezabije i když mě nesnáší. A tobě věřím, že mě taky nezabiješ. Ne když jsi mi dneska zase zachránila život a já teď zachránil ten tvůj. A navíc, ty kouzla jsou pekelně náročný a vzácný, nemůžu je plácát jen tak zbytečně,“ vysvětlil.

„Wade,“ zašeptala a podívala se mu do očí.

„Ano?“ usmál se. Alyssa k němu natáhla ruku a jemně ho pohladila po tváři. Pak s ní sklouzla níž po jeho krku až k jeho hrudi a břichu. Tu trasu sledovala očima. Wade poznal, co by chtěla, a tak si ze sebe stáhnul tričko a naklonil se k ní, že jí políbí. Ještě jí před tím, než se na její rty nalepil těmi svými, po nich přejel prstem.

Alyssa se povytáhla trochu víc a opřela se o loket, aby na něj svými rty dosáhla a on se k ní sklonil ještě níž, aby se nemusela tolik namáhat. „Pojd' ke mně,“ zašeptala mu do úst mezi polibky a vtáhla ho k sobě pod peřinu.

Ráno je probudilo vibrující zrcátko. Alyssa spala s Wadovo nohou mezi svými stehny a bokem k němu a Wade měl její hlavu na ruce a tak nějak jí k sobě tisknul. Celkem romantický páreček.

„Wade, někdo tě shání,“ řekla a lehce do něj šfouchala. On otevřel oči, rozkoukal se, a když si uvědomil, že mu vibruje zrcadlo, skočil po něm jak hladový po kusu žvance.

„Haló?“ ozval se.

„Shadowwalkere,“ pronesl Darren.

„Payne,“ vrátil mu to. „Kde je Eldarn?“ syknul na něj nevražlivě. „Jestli jsi mu ještě něco provedl, nepřej si mě!“ prskal podrážděně.

„Neboj se, nic mu není. Chtěl jsem s tebou uzavřít výměnný obchod,“ řekl a Wade se posadil.

„Poslouchám,“ řekl vážně.

„Přivedu ti Eldarna zpátky. Ale musíš mi slíbit, že veškerý spory budou jen mezi námi. Nebudeš do toho míchat nikoho dalšího a už vůbec ne mojí ženu,“ řekl a Wade se začal smát.

„Takže ty jsi dostal strach? Hlavně, že ses nebál mi sáhnout na moje lidi,“ připomněl. Darren přikývl.

„Ano, přiznávám, že jsem to přehnal, ale měli by jsme se rozumně domluvit, jinak to skončí tragicky,“ vysvětlil.

„Darrene,“ začal Wade klidně. Takhle ho už dlouho neoslovil. Vždycky mu říká jen příjmením a nebo nějak sprostě. „Takhle to nefunguje,“ usmál se.

„Já vím, že ne. Ale jsem zahnaný v koutě, vařím z vody a ohýbám pravidla, jak se mi to hodí. Učil jsem se od mistra,“ rýpnul si. Wade se pousmál.

„To mi lichotí. Ale abys věděl, i když si teď povídáme v klidu a vypadá to, že si padneme do náruče, tak opak je pravdou. Nic už tě přede mnou nezachrání. Ty se mě máš proč bát, Darrene,“ řekl s ledovým klidem.

„Věděl jsi, že po tobě půjdu,“ zmínil Darren.

„Ano, ale po mě a ne po Eldarnovi,“ připomněl.

„K tobě se jinak nedá dostat,“ procedil a Wade se pousmál.

„To je tvůj boj, Darrene,“ opáčil.

„Přestaň být tak milej, jebe mi z toho!“ syknul na něj a Wade se zakřenil. Přesně to byl jeho plán. Být milý a nedělat nic. Sice nečekal, že kvůli tomu plánu se něco přihodí jeho spřízněné duši, ale rozhodně to funguje perfektně.

„A mě jebe z toho, jak si neustále myslíš, že máš šanci mě porazit. Vzdej to a uleví se ti. Když to vzdáš, slibuju, že ti nevezmu Ay,“ řekl a to Darrena napružilo.

„Tu mi nevezmeš ani tak, protože jinak se rozluč s Eldarnem. Jestli jsi zapomněl, pořádku ho mám u sebe...“ Wade mu do toho skočil.

„Já nevyjednávám. Dotkni se ho ještě jednou a provedu s Ay něco ještě mnohem horšího než, že jí vopíchám... Darrene,“ řekl a vytípnul mu to. Alyssa se na něj šokovaně podívala.

„Promiň, tohle není osobní. Jsou věci, který musím udělat i když se mi zrovna nechce,“ řekl a ona na něj hodila celkem smrtící pohled. „Řekl jsem to Sáře, řeknu to

i tobě. Nic to pro mě neznamená, přísahám. Jen to, že tím zničím Payna. V tom smyslu to pro mě znamená hodně. Ale jinak ne. Věřím tomu, že to chápeš, lásko,“ řekl a něžně jí políbil na tvář. Alyssa ztuhla. Řekl jí lásko? Takhle jí ještě nikdy neřekl. Pořád to byl hajzl a manipulátor. Nicméně v tom byl vážně dobrý.

Darren se začal vztekat. Rozhovor s Wadem mu nadzvedl mandle. „Tak co?“ zeptal se ho Eldarn. Darren se na něj podíval jako by ho chtěl zavraždit, ale nemohl. Měl svázané ruce skoro jako teď Eldarn.

„S Wadem se ještě dlouho neuvidíš,“ syknul a dal pěstí do stolu. Eldarn se zatvářil vážně smutně. Jak kdyby mu bylo pět a stýskalo se mu po mámě. Faktem je, že k sobě dost přilnuli za ty tři roky. Byli spolu každý den a skoro několik hodin v kuse.

„Proč ne?“ zeptal se. Darren se na něj protřepávajíc si pochroumanou ruku otočil

„Protože mě nasral. A sice ti nesmím ublížit, ale to je tak všechno. Wade neřikal nic o tom, že bych tě měl pustit,“ objasnil.

Ale chyba lávky, miláčku. Wade říkal ať to vzdáš a že pak přísahá, že po mě nepůjde. Nicméně, tím, že necháš Eldarna zavřeného v chýši, nic nevzdáváš a tím mu dáváš důvod proč tě trýznit přese mě. A kdyby ses navíc pokusil mu nějak ublížit, byl by s námi konec s oběma. Nerada to říkám, ale Wade ví, jak si lidi zaháčkovat.

My se Sárou jsme akorát dorazily do Derionu na kontrolu. Bylo poledne, a tak jsme předpokládaly, že budou všichni v jídelně. A taky byli až na Eldarna. Wade seděl s Alyssou u stolu, vedle seděl Earthan a Kim s Milanem Cvrkalem a Darren seděl u našeho stolu sám. To mě trochu vyděsilo.

„Co tady děláš?“ zeptala jsem se a on na mě vyjeveně zíral.

„Spíš ty co tady děláš?“ řekl a hned mě pevně objal. Wade s Alyssou se podívali k našemu stolu a Sára se radši hned radši otočila zase k nám.

„Kde je Eldarn?“ zeptala jsem se.

„Dlouhá story. Povím ti to všechno v soukromí,“ řekl a akorát kolem nás procházela Alyssa s Wadem. Drželi se za ruce a mě málem vypadly oči z důlků. A co teprve Sáře, která když se podívala jejich směrem, viděla...

„No to si ze mě děláš prdel?“ prohlásila, zatímco zírala na Alyssu s Wadem se muchlovat u stolu se studenými chody. Viděla to jako ve zpomaleném záběru. Jak jeho pevná a svalnatá paže objímá Alyssu kolem pasu. Jak si jí k sobě chtivě mačká, aby na něm byla nalepená co nejvíc. Jeho prsty vášnivě se zarývající do její měkké kůže, sametové rty zakroucené do spokojeného úsměvu a zamilovaný pohled patřící jen jí a tomuto okamžiku.

Alyssa stála tak, že měla jeho nohu mezi svými stehny a opírala se rozkrokem o jeho stehno a rukama sjížděla po jeho bocích a hladila ho. Sára mohla prasknout žárlivostí, ale spíš byla v šoku z toho, že Alyssa něco takového opravdu Darrenovi udělala a jak tohle celé dopadne.

A v neposlední řadě byla i v šoku z toho, že ti dva spolu veřejně chodí. Celá škola z toho byla vzhůru nohama, protože Wade byl přece ženatý a derion a Alyssa byla rionská spřízněnka Darrena Payna – jeho nepřítele.

Já jsem si zatím dokonce i promnula oči, jestli se mi to jenom nezdá. Dost mě to vykolejilo. „Tahle kombinace je tedy ještě absurdnější, než kdybych viděla Wada s Eldarnem,“ procedila Sára a já přikývla. Teď už rozumím tomu, proč od něj chtěla odejít – aby mohla být se Shadowwalkerem.

„A to se ještě podržte, Eldarn je zabouchlej do Wada a Wade mu vyznává lásku nějakýma gestama,“ prohodil a obě se Sárou jsme sebou kecly na zadek. Koukám, že je dobře, že jsme se vrátily. Hodně se toho změnilo zatímco jsme byly pryč.

Cestou ze sálu se u nás stavili. Sára se podívala na druhou stranu, protože tohle jí přišlo dost bolestivé, aby se na to ještě dívala. A mě z toho taky celkem pálily oči jen co je pravda, nicméně jsem se pohledu na ně dva nestranila.

Wade se naklonil k Darrenovi. „Přived' mi Eldarna, jinak toho budeš litovat pro změnu ty. A to už dneska. Tvoje manželka sem přišla jak na zavanou,“ zašeptal mu do ucha pak se od něj odtáhl a odešel i s Alyssou pryč. Ještě se na mě tak ďábelsky pousmál.

„Co to bylo?“ zeptala jsem se ho.

„Jen takový menší zádrhel,“ odpověděl a políbil mě. Něco mi říkalo, že to nemůže vzdát i kdyby chtěl. A prohrát se svým nepřítelem je něco, co je nepřípustné pro lidi jako jsou Wade s Darrenem. A jako jsem já.

Alyssa hned za dveřmi sálu do Wada šťouchla. „Neuděláš to!“ sykla na něj a on se na ní zamračil.

„Čím mi chceš vyhrožovat tentokrát, rozchodem?“ zeptal se a ona se zamračila na něj. „Copak se ti teď nelíbilo je všechny se mnou smést jak smetí ze stolu?“ zeptal se a ona přikývla.

„To se mi líbilo, uznávám, ale Wade...“ On jí přerušil.

„A takhle krásnej pocit, to bude i přes to. Miláčku, je to jenom sex a ani nevíš co to s nima udělá. Buď rozumná holka a stůj při mně, jestli chceš abych já stál při tobě. A ty víš, že jsem věrněj když jsem zamilovanej,“ šeptal jí do ucha a jemně ho laskal, aby jí přiměl k rozumu.

„Nechutný!“ procedila Sára, když šla kolem nich do svého pokoje. Wade se zakřenil.

„Jenom žárli,“ řekl Alysse, která vypadala, že je z toho v rozpacích. Ještě aby ne. Sáru podrazila taky. A teď je přítelkyně jejího ex. Co se to děje? Vážně jsem se nějak nedokázala přizpůsobit realitě. Natož když mi pak Darren vyprávěl, co provedl s Eldarnem a jak málem zabil Wada i Alyssu.

Odpoledne jsem šla za Shadowwalkerem do věže, kam chodí na cigaretu. Chtěla jsem napravit, co můj muž pokazil, ale nenapadlo mě, že jdu rovnou do dračího doupěte.

„Heartová,“ usmál se, když mě viděl. „Ani nevíš, jak rád tě vidím,“ řekl a přivítal mě na něj trochu neobvykle. Objal mě a políbil mě na tvář. Málem jsem z toho omdlela a to i šokem. Co se mu stalo? Začal být až děsivě milý.

„Paynová,“ upozornila jsem ho a sedla jsem si mlčky na schod. On se pousmál jen zvednutím levého koutku a sedl si vedle mě.

„Copak já ti nechyběl?“ zeptal se a podíval se na mě těma šedýma očima, které mě už jistou dobu straší i ve snech.

„Jako bych tě vídala denně,“ opáčila jsem suše a on se zase pousmál. Bavila jsem ho. Jak pak by ne, byli jsme si až strašidelně podobní.

„Mluvíš mi z duše,“ prohlásil a já jen potlačila úsměv.

„Tak kdy si to užijeme naostro?“ zeptal se a položil mi ruku na stehno. Já se na jeho ruku podívala a odstrčila jí stranou.

„Slyšela jsem, že jsi něco ztratil,“ rýpla jsem si a on se zase jenom pousmál.

„Hm, ještě nejsi připravená se o tom se mnou bavit? Ok, nechám tě se rozkoukat. Možná se jenom trochu stydíš. Nemluvili jsme spolu dlouho,“ řekl a já mu dala svým otráveným výdechem jasně najevo, že mě jeho neustálé nálety trochu obtěžují. On to věděl moc dobře, ale zase se rozhodl, že se nechá vést. Pro tentokrát. A tak zareagoval na mou připomínku.

„Ztratil? To nevím. Spíš mi bylo něco odcizeno, v tom je velký rozdíl,“ řekl a já se na něj podívala. „Heartová,“ oslovil mě zase špatně. Tentokrát jsem to nechala plavat a jen jsem protočila panenkami. „Řekni svému miláčkovi, ať udělá co má, jinak zapláče,“ řekl a já se na něj usmála.

„Myslíš? Jsi si nějak moc jistý. Copak jsi bůh, Shadowwalkere? Jsi všemohoucí a vševědoucí?“ zeptala jsem se.

„Tak třeba pro tebe jsem,“ řekl a samolibě se pousmál. Jen jsem na něj nevěřicně zírala. Ten úsměv... dráždil mě. Tohle popichování s ním byla vážně mučivá rozkoš. „Víš, Ay. Jsou věci, který vím ještě dřív, než se stanou a vím je jistě. Nevím čím to je, neumím věstít z run, ani nemám víze, ale prostě to vím. A jsem si sakra jistej, že některý věci ty a já vnímáme stejně,“ objasnil.

Jen jsem zírala na jeho rty, jak mluví. Jeho hlas byl jako uklidňující hudba. A všechno, co řekl bylo jako by to tahal z mojí vlastní hlavy. „Vím, že je to příliš komplikovaný, aby sis to mohla užít. Nemáš volnou cestu. Jsi vdaná a tvoje nejlepší kamarádka je někdo, kdo by tě zavraždil, kdyby ses mě dotkla, ale já vím, že to chceš. Netoužíš po ničem víc než po mě, protože svojí Temnoty se bojíš a máš důvod. Zničila by ti duši. Ale já...“ pousmál se. „Duše neničím,“ dodal a podíval se na mě.

Jako našeptávač byl naprosto bezkonkurenční. „Co ode mě chceš, Wade?“ zeptala jsem se ho a on se na mě jen mlčky podíval a usmál se.

„Ty nevíš, Heartová?“ culil se.

„Paynová!“ okřikla jsem ho a on se zase jen pousmál. Provokovat fakt uměl. „A nevím. Neleze mi to do hlavy. Přece ti nejde jen o nějaký pohlavní styk a ještě ke všemu s někým, kdo pro tebe nic neznamená. Nechceš mě, jen se tím bavíš,“ dodala jsem. On se ke mně naklonil.

„Paynovi nezbyde nic, to je můj plán. Ale to ty moc dobře víš, nevím proč předstíráš blbou. Víš toho víc než dost. Víš proč tě chci já a víš proč mě chceš ty,“ prohlásil a zase se ode mě milostivě odtáhnul.

„By mě zajímalo, jak toho chceš dosáhnout. Tímhle...“ zavrtěla jsem nad ním hlavou a on se zase jen pousmál.

„Toužíš po mě, obdivuješ mě a jsi do mě až po uši zamilovaná. A to už pěkně dlouho,“ prohlásil.

„Ne, toužím po svojí Temnotě jako každý čaroděj v mojí situaci. Obdivuju tvou inteligenci a schopnosti, ale ne to, jak s tím nakládáš a nejsem do tebe zamilovaná. Ne všichni jsou do tebe zbláznění!“ objasnila jsem a on se na mě podíval a analyzoval mě.

„No, ale ty jsi. Jen jsi jiná než ostatní a ani za nic bys to nepřiznala, ale já jsem nezapomněl to, cos mi šeptala do ucha, když jsme se spolu mazlili,“ prohlásil a já ztuhla. *Jistě, že to nezapomněl šmejda jeden!*

„Vůbec nevím o čem to mluvíš,“ prskla jsem podrážděně.

„Ale víš, na mě tohle neplatí, Heartová,“ řekl klidně a zapálil si cigaretu. Já jsem se na něj nepřátelsky zakřenila.

„Paynová!“ sykla jsem na něj zase a on se rozesmál.

„Jsi upjatá a máš ze mě strach. Bojíš se, že by to Payne neustál. Protože to sotva ustojíš ty. Já tě ale dostanu, Heartová, a je jedno jestli v reálu, nebo ve formě Temnoty. Uvidíš,“ mrknul na mě a zvednul se ze schodu.

Já ho chytla za ruku a prudce jsem s ní trhla. „Jsem Paynová. Ještě jednou mi řekneš Heartová, já ti budu říkat Shadowsoule!“ vyhrožovala jsem mu a on se začal smát.

„Jen do toho. Já na rozdíl od tebe nepopírám skutečnosti. Ať chci nebo ne, jsem napůl Shadowsoul. A ty budeš vždycky Heartová, i když sis vzala toho řnoumu. Ale hlavně, víš moc dobře jako já, že dokud se se mnou nevyspíš, nebo se svojí Temnotou, nepřejde tě to. Pořád mě budeš chtít.

Takže ať už si to přiznáš nebo ne a ať to bude trvat dlouho jak chce, já jsem vítěz. Protože jsem tě už dostal, Heartová. A být tebou, udělám to v reálu, jestli si chceš zachránit duši,“ dodal a zase se ke mně vrátil. „Jo a mimochodem, neměla bys na Alyssu být našťvaná. Vždyť si jenom vzala, co chtěla. Taký to udělej a uleví se ti,“ mrknul na mě.

Bože, přišerně mě vytáčí. Když se nad tím zamyslím a dám mu za pravdu... technicky by byla mnohem přijatelnější varianta se s ním vyspat v reálu, ale pak bych čelila vraždě, kterou by na mě a na něj spáchali mý dva nejbližší a já bych si to zasloužila. Ale kdybych podlehla svojí Temnotě, věděli by, co jsem udělala. Ale zničila bych si duši a tak či tak bych o všechno přišla. Zrada by to byla v podstatě podobná. Podlehla bych mu.

„Já si na rozdíl od ní nemůžu vzít co chci,“ opáčila jsem a on se pousmál.

„Protože bys dopadla špatně, co? Právě jsi to přiznala, Heartová,“ řekl.

„Máš pravdu, nemá smysl dál zapírat. Víš, co jsem ti říkala tenkrát, když jsme se mazlili ve věži,“ zopakovala jsem a on přikývl a usmál se.

„Vím. Pamatuju si všechno i přes to, že jsi toho řekla docela dost. Říkalas, že jsem nejchytřejší derion v Derionu. Že mě obdivuješ, že tě strašně rajcuju a že mě chceš šukat,“ tlumočil a vysmíval se mi. „A že nebýt Sáry bys to udělala. Úplně jsi na Payna

zapomněla, Paynová,“ dodal a sedl si vedle mě na schod. *To je ale šmejda, teď mi řekne příjmením? On je jako škorpión. Jedovatý až to bolí.*

„Vím co jsem říkala. A neřekla jsem to takhle přesně... A taky jsem byla pod vlivem Srce Derionu a...“ začala jsem, ale přerušil mě. Zavrtěl hlavou a samolibě se pousmál.

„A pode mnou. Sváděj si to na co chceš, pusinko. Ale každé přece ví, že pod vlivem různých látek jsou lidi neupřímnější. A dobře, neřekla jsi šukat, ale píchat a neřekla jsi rajcovat, ale vzrušovat. Ale to máš úplně jedno, o významu těch slov tě snad nemusím poučovat, ne? Jsou to synonyma,“ pokračoval. Já raději mlčela. Bylo mi na hovno. On byl jako mozko-mor.

„A taky jsi řekla...“ začal, ale strčila jsem do něj svou dlaní, aby mlčel. On se pousmál. „Ty víš, cos řekla,“ zašeptal a opřel se uvolněně lokty o schod za sebou. Já se mu nejistě podívala do očí. Nechápu to, jak se to stalo, že mi přišel tak zatraceně atraktivní. I přes to, jak moc jsem ho nenáviděla. Ta magie jak jeho tak ta obecná, která nás čaroděje ovládá, byla neskutečně silná.

„Co chceš abych udělala, abys mě od tebe osvobodil?“ zeptala jsem se a on se rozesmál.

„Osvobodit tě ode mě? Byl bych sám proti sobě, Heartová. To neudělám. Ani nevíš jak jsem šťastnej z toho, že ses do týhle pasti dostala,“ řekl.

„Ale kdyby se mezi námi něco stalo, nebyla bych jediná, kdo by to odskákal, Wade. Je to pro tebe taky jaderná zbraň. Když jí odpálím já, ty, nebo spolu, smete tě tlaková vlna i kdybys měl výbavu na radioaktivitu na bůhví jakou dobu. Jestli půjdu ke dnu já, stáhnou tě s sebou. Tak si to prosím ještě jednou promysli,“ promlouvala jsem mu do jeho už zase čisté duše v barvě obsidiánu.

„Myslíš, že jsem to už nepromyslel? Já nemám co ztratit, Heartová. Už ne,“ usmál se smutně a poplácal mě po rameni, zatímco se zvedal a šel k oknu. Chvilí jsem na něj mlčky zírala.

„Všichni máme co ztratit, Wade,“ zmínila jsem. „Pokud vím máš ještě děti...“ začala jsem a on se na mě prudce otočil.

„Vážně mi zrovna ty vyhrožuješ tímhle? Dávej si na mě bacha, Heartová. Jestli zkrvíš vlásek na hlavě jednomu z mých dětí, rozsápu tvoje budoucí Srce Derionu na kusy, to si pamatuj!“ syknul po mě a zase se podíval z okna. Řekla bych, že sám nevěděl, jak se z té patové situace dostat.

„Když to řekneš Darrenovi, tak žádné Srce Derionu nebude,“ připomněla jsem mu a on se na mě nepříjemně podíval. Moc dobře to věděl. To bylo taky moje jediné štěstí. I když možná, že kdyby nebylo, tak by mohl klidně spát.

„Užiju si to teda potom až se to narodí, jestli mě do té doby nezastavíš,“ procedil a zase se otočil k oknu. Chvilí jsem na něj koukala. Na to, jak mlčí a přemýšlí. „Měla sis mě vzít, bylo by to o tolik snazší,“ pronesl a otočil se ke mně. Pak si zase přisedl vedle mě.

„Jak pro koho,“ opáčila jsem jedovatě.

„Taky bych se musel něčeho vzdát, nemysli si,“ dodal.

„Ale je velký rozdíl v tom, že by to bylo pro tvoje plány. Jenomže já s tebou tenhle cíl nesdílím,“ připomněla jsem mu. Podíval se na mě jako na krávu. Takhle se na mě ještě nedíval, vždycky ten pohled věnoval jen Alysse. Tedy dřív, než s ní začal chodit.

„Ne? Kecy. Pokud vím, vždycky jsi chtěla být královna Derionu. Chtěla jsi být nejmocnější čarodějka po boku někoho, koho bys obdivovala. Kdo by se ti inteligenčně vyrovnal. Chtěla jsi sjednotit svůj rod s někým takovým, kdo má silný rodokmen a se mnou by se ti to povedlo všechno. Včetně toho, že by jsme spolu měli Srdce Derionu. Proto jsem si tě vybral jako svojí Temnotu,“ řekl.

„Tohle všechno budu mít i s Darrenem. Všechno se mi plní, jsem nejsilnější derionka v Derionu, vzala jsem si deriona se silným rodokmenem a obdivuju ho. Inteligenčně se mi vyrovná. Miluju ho a budu mu vždycky věrná,“ vpálila jsem mu.

„Ale s ním nejsi a nebudeš královna. A taky víš, že jsem lepší. Hodíme se k sobě víc než ty s Paynem. Naše duše fungují na podobném principu na rozdíl od tý jeho čirý. A naše mozky taky. A věrná mu fakt nejsi a nebudeš. Nebo jsi snad zapomněla, co tě straší v hlavě? Já,“ připomněl.

„A ještě bych podotknul, že rozhodně nejsi nejsilnější derionka. Možná máš moc z krystalu – zatím, ale já jsem mnohem silnější než ty, protože jsem to promyslel do posledního detailu. A to všechno bude moje a včetně tvojí moci, jestli se se mnou nespojíš,“ dodal.

Měl pravdu. Možná jsem nad tím dřív takhle neuvažovala. Měla jsem v hlavě jenom Darrena, ale od doby, co si mě tenhle černovlasý derion vybral jako oběť, musím uznat, že jsem byla bezradná a on byl vynikající.

„A hlavně, kvůli komu se ti to asi plní, ty trdlo? Myslíš, že bys beze mě něco měla? Jsi nejmocnější kvůli mně, protože já ti sehnal Srdce Derionu. Dělal jsem to i pro tebe. Měla bys mi být vděčná a začít mi to vracet. Místo toho se ke mně obracíš nesmyslně zády a bráníš se zuby nehty tomu, po čem prahneš,“ mručel.

„Já se tě ale o nic z toho neprosila!“ vyjela jsem na něj.

„Že ne? Mám ti připomenout cos udělala když ti bylo osm? Kvůli tomu jsem si tě vybral jako svojí Temnotu,“ řekl a já ztuhla. Netušila jsem, že o tom ví a že to bylo kvůli téhle zatracené věci, kterou jsem udělala bez rozmyslu. A taky jsem na to už úplně zapomněla, abych pravdu řekla.

„To jsem byla pitomý dítě, nemůžeš na tom zakládat celou realitu a plánovat takhle dopředu. Ty jsi blázen! Navíc ses zamiloval do Sáry, už jsi mě ani nechtěl. Tvoje plány se změnily, takže se mi nemůžeš divit, že se změnily i ty moje. My dva k sobě nepatříme. Ty patříš k Sáře a já k Darrenovi.

Smiř se s tím, Wade. Musíš si vybrat, jestli chceš být král, nebo mít kolem sebe lidi, který miluješ a aby oni milovali tebe. Já si nic vybírat nebudu, protože nemám co. Pro mě je Darren jednoznačný vítěz. Je to tvoje vina, že jsme se my dva nevzali.

Mě to teda netrápí, ale tebe evidentně jo! Udělal jsi chybu. Chtěl jsi všechno a tady vidíš, jak to potom dopadá,” křičela jsem na něj a on na mě mlčky koukal.

„Hm, bylo ti osm. A to, co následovalo? To jsi byla dospělá pokud vím. Už jsi mu o tom alespoň řekla? Ty víš, proč jsem to pro tebe dělal taky, tak si nehraj na neviňátko. Máme spolu historii nehledě na to, jak moc to budeš popírat,” prohlásil a já ztuhla. Neměla jsem k tomu co říct.

„Zmínila jsem se o svojí předchozí touze po moci a po tom být královnou, ale...” On se pousmál.

„Ale zapomněla ses zmínit, či královnou jsi chtěla být, že? Tomu se ani nedivím, ale být tebou to ze sebe vysypu, než mu o tom řeknu já,” vydíral mě.

„Neřekneš, protože bys tím ublížil Sáře a... jak už jsem řekla, bez Darrena nedostaneš co chceš, takže budeš muset být trpělivý,” řekla jsem a on nakrčil nos.

„To já jsem. Otázka spíš zní, jestli to nepoděláš sama s tou tvou neskonale touhou po tom mě ošukat,” prohlásil, až se ve mně pohnula děloha. *Hajzl!! Bože já ho tak nenávidím. Proč mě sakra tak strašně přitahuje?*

„Nevím o čem to mluvíš. Už jsem řekla, že to bylo jenom chvilkový pomatení mysli,” vylouvala jsem se a on vyprsknul smíchy.

„Chvilkový pomatení myslí? Ay, já jsem v každý tvou mozkový buňce. Tomu sotva můžeš říkat pomatení mysli. A chvilkový? Jak dlouho že už to trvá, ty chvilko?” culil se.

„Je to jenom iluze, magie. Já tě nemiluju!!” syčela jsem na něj.

„Možná, ale to v tom nehraje žádnou roli. Protože tě to ovládá jako by to byla pravda a ty to dlouho nevydržíš,” dodal. Já jsem se zvedla a chtěla jsem jít, ale přitáhl si mě k sobě hrubě za ruku. Podívala jsem se na zápěstí a vysmekla jsem se mu.

„Řeknu ti, jak se zbavit Temnoty jednou provždy, když mi podlehneš v realitě. To je moje jediná nabídka. Jinak tvoje duše shnije jako brambora na sluníčku,” prohlásil skrze zuby.

„Jasně, protože dostaneš co chceš. Tahle nabídka stojí za hovno, Wade,” sykla jsem a on přikývl.

„Máš pravdu, ale lepší volbu nemáš, protože tě dřív nebo později Temnota přemluví, nedokážeš tomu vzdorovat se svým typem duše a s tvou náchylností k temnotě. Takhle dostanu obojí. Tebe v reálu, protože budeš mít strach o duši a nakonec jí stejně neodoláš. Ale když mi na to kývneš, zbavím tě Temnoty. To je fajn ne?” usmál se.

„Jdi k čertu, Wade. Jsi jenom zoufalý a máš strach, že se ti nepodaří Darrena zničit. A nepodaří se ti to, protože ti to nedovolím. Miluju ho a nikdy ho nepodvedu a už vůbec ne s někým jako jsi ty!” dodala jsem a odešla jsem.

„Blbko! Temnota tě sežere zaživa, uvidíš. Ještě za mnou příleze! Ani nevíš jak je to silný tomu vzdorovat. Přijdeš o duši, Heartová,” křiknul za mnou, ale už jsem na to nereagovala. Chtěla jsem být co nejrychleji někde daleko od něj.

Práskla jsem za sebou dveřmi a svalila jsem se zoufale na postel. Už asi chápu, jak beznadějně se Darren se Shadowwalkerem cítí a jak beznadějně se musela cítit Sára. Je to naprosto příšerné. „Ty mi nikdy nevezmeš Darrena a já ti nikdy nevezmu Wada. Dohodnuto?“

Pane bože, kdybych se měla vyspat s Wadem, byla by to katastrofa. Normálně by snad skončil svět. Darren s Wadem by se pozabíjeli a nic by je od sebe už nerozdělilo jen smrt. Taký by nebylo žádné Srdce Derionu, což tedy závisí na tom, kdy by se to stalo a taky i v určitých případech s kým. No a nebyla bych ani já, protože Sára by mě zavraždila. A nebo mi zčerná duše, protože tomu hajzlovi neodolám ve svojí hlavě a stane se ze mě ježibaba. Mám to ale pěkně vyhlídky.

„Pro Krista, já chci chvíli nic neřešit. Chci klid!“ povzddechla jsem si. Možná bych se na to měla vykašlat, očernit svojí duši a užívat si vlastní zkázy, prý je pocit z černání duše příjemný. Došlo mi, že jsem se ho na to nestačila zeptat. Ale co on, ten by mi beztak řekl cokoli, aby mě dostal do postele.

Darren byl za Eldarnem. Zpovídal ho, krmil ho a přemýšlel, že ho pustí. Zvlášť když jsem se vrátila do Derionu a Wade se zase kolem mě začal motat. Darren seděl vedle něj na posteli a krmil ho jogurtem jako mimino.

„Říkal ti někdy Wade, jaký to je když ti černá duše vlivem Temnoty?“ zeptal se. Eldarn přikývl a pousmál se.

„No, chvílema je to prý jako hodně bouřlivá kulminace,“ opáčil a Darren se pousmál.

„To ti vyprávěl? Povídali jste si takhle o tom?“ zeptal se a Eldarn se vysmál těm jeho narážkám na to, že je bisexuální.

„Zklamu tě, ale nepovídali. My se o takových věcech spolu nebavíme a ani mě to nezajímá. Ale viděl jsem ho se svěřet v euforii během léčby, to ano. A podle toho, jak se mi to zdálo z pohledu druhý osoby, to muselo být teda něco,“ objasnil.

„Četl jsem, že na tom může být vyléčený čaroděj závislý,“ zmínil. Eldarn přikývl.

„To je pravda a je to běžný. I Wada to poznamenalo. Jestli se zajímáš ze strachu kvůli Ay, tak Temnota dává čaroději dost intenzivní ochutnávku toho, co všechno dokáže. Proto je obtížný jí odolat. Černání duše je intenzivnější a každá další vlna, kdy o to Temnota usiluje je záživnější,“ vysvětlil a Darren položil jogurt na stůl a zoufale si povzdchl.

„Bezva. A ty to Wadovi přeješ, co? Takový uspokojení,“ procedil, ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Já mám Ay rád, Darrene. Byla moje první holka a miloval jsem jí. Vím, že jsi pro ní to nejlepší. Wade má Sáru. Jen na to často zapomíná, od toho tu jsem já, abych mu to připomínal a trochu ho krotil. Když mě budeš od něj držet moc dlouho, náš vztah bude divnej, a já i ty... oba potřebujeme, aby si nezvyknul, že je mimo můj vliv,“ řekl a Darren se na něj překvapeně podíval.

„Máš pravdu. Normálně bych ti nevěřil. Je mi jasné, že by sis vymyslel cokoli, abys mě přesvědčil, že je dobrý tě pustit. Ale ty jsi s ním vážně svedl zázrak. A taky se o Ay bojím. A on celkem umí držet slovo. Možná tě vážně pustím. Ale musíš mi slíbit, že se o něj postaráš. Aby byl v klidu,“ řekl a Eldarn přikývl.

„Co myslíš, že bych měl udělat, říct mu kde jsi? Přivést tě domů a překvapit ho? Nebo mu předtím radši zazrcadlovat?“ zeptal se Darren a Eldarn vyprsknul smíchy.

„Návrat ztracené duše je nějaký raketový inženýrství? Jestli se snažíš najít způsob, jak ho rozčítit co možná nejmíň, pak bych mu zazrcadloval, to už vám celkem jde, ujasnil bych mu požadavky, ujistil se, že jim rozumí a že souhlasí, a pak bych mu mě přivedl,“ odpověděl a Darren se zasmál.

„Byl by z tebe dobřej diplomat, mimochodem,“ prohlásil a sáhl si do kapsy pro zrcadlo. Pak se ještě podíval na Eldarna, jak jen čeká až ho pustí. „Mám otázku,“ řekl a podíval se Eldarnovi do očí.

„No tak se už ptej,“ pronesl pobaveně. Čekal, že to bude zase něco nepříjemně intimního a nebyl zase tak vedle.

„Miluješ ho tak, že nikoho jiného než jeho nepotřebuješ, i když je to tak jak to je, nebo máš v srdci místo ještě pro nějakou holku, kterou si vezmeš a budeš s ní mít rodinu?“ Eldarn se na něj podíval a dal si na čas s odpovědí.

„Dokud bude Wade dýchat, moje srdce bude patřit jen jemu a já budu spokojenej s ním po jeho boku,“ odpověděl. Darren se pousmál.

„Ještě nikdy jsem se nesetkal s někým jako jsi ty,“ přiznal.

„Jsem sapiosexuální a demisexuální,“ řekl a Darren na něj vytřeštil oči.

„Sapioco? Co to znamená?“ zeptal se ho, protože o tom zřejmě slyšel prvně.

„Sapiosexuální znamená, že mě přitahují mozky. Jako inteligenti a géniové. A Demisexuální zase znamená, že se zamiluju až když s tou osobou mám hluboké mentální propojení,“ vysvětlil a Darren přikývl.

„To leccos vysvětluje. Ay i Wade jsou intelektuálové,“ zmínil a Eldarn přikývl.

„Nejsem ale klasický případ bisexuála. To, co cítím k Wadovi bych k žádnému jinému chlapovi už nikdy necítil. On je něco extra a moje spřízněná duše. A já ho vážně nemiluju tak, že bych s ním chtěl chodit,“ dodal. Darren už na to raději nereagoval, vytáhl z kapsy zrcátko a přiložil si ho k uchu.

„Copak, Darrene?“ ozvalo se.

„Ahoj, Wade. Zrovna jsem si povídal s Eldarnem o tobě,“ řekl a podíval se na Eldarna, který na něj dělal posunky ať mu nic neříká.

„Vážně? A copak jste řešili?“ zeptal se.

„Že jsi strašně namyšlenej, ale chápu, že to někomu může připadat sexy,“ řekl a Wade se rozesmál.

„Demente, pusť ho, nebo se neznám!“ syknul.

„Stýská se ti?“ zeptal se, ale Wade mlčel. „Když řekneš, že se ti po něm stýská a budeš milej, tak ho pustím. Samozřejmě pořád platí to, že se Ay nedotkneš,“ pokračoval. Eldarn věděl, že tohle na Wada nemá šanci zabrat.

„Akorát mě sereš, Payne,“ opáčil a Darren položil zrcátko na ucho Eldarnovi. „Jestli ho nepustíš do půl hodiny, rozdrtím ti všechny kosti v těle a to minimálně. A taky ukážu tvoji manželce, jak se dělají děti, protože vám to trvá,“ řekl a Eldarn se pousmál.

„Vážně? To bys mu udělal... kvůli mně?“ ozval se Eldarn.

„Eldarne!“ vykřiknul překvapeně. „Jsi v pořádku? Kde jsi? Mám pro tebe přijít?“ začal.

„Nevím, kde jsem. A nechod', Darren mě pusť. Jenom musíš slíbit, že budeš hodnej,“ řekl a Wade vyprsknul smíchy.

„I ty Brute? Je mi jasný, že mi volal jen, aby si mě připravil. Bojí se mě...“ Darren si vzal od Eldarna zrcátko.

„To stačí, Wade. Máš poslední šanci. Budeš jak říkal Eldarn hodnej, nebo ne?“ zeptal se.

„Definuj hodnej,“ zašeptal a Darren protočil panenkami.

„Veškerý souboje budou jen mezi námi. Nikoho z mých lidí se nedotkneš,“ upřesnil a Wade se pousmál.

„A Alyssa už je klasifikovaná jako moje, nebo?“ rýpnul si. Eldarn nedokázal potlačit úsměv. Darren ho hned na to zpražil pohledem.

„Fajn, tak máš smůlu!“ prskal na něj podrážděně Darren.

„Ne! Už toho nechám. Přijímám. Veškerý souboje budou jen mezi námi a nikoho z tvých lidí se nedotknu a ty zase mých. A Alyssa je moje. Bereš?“ zeptal se, a když to vyslovil Darrenovi se nahrnula krev do hlavy.

„Jo, beru,“ odpověděl a Wade se pousmál.

„Paráda, tak ho přived' za půl hodiny na hřiště. A připrav se, že si užijeme spoustu zábavy. Za Eldarna si tě vychutnám,“ dodal. Darren na to nic neříkal. A Eldarn si byl jistý, že se tu podmínku bude Wade snažit obejít, nějak tak, že on na mě sahat nebude, ale já na něj sahat můžu nebo tak něco. A bude mě pokoušet, tím si můžu být jistý. Každopádně to Darrenovi neříkal, jinak by ho nepustil.

Wade si to mířil na sraz. Šla s ním i jeho přítelkyně Alyssa, a dokonce šla s nimi i Estrella. Ta, když se dozvěděla, co její bratr udělal jejímu oblíbenci, byla na něj dost naštvaná. Darren s Eldarnem se přenesli na hřiště akorát včas, když všichni byli na místě.

Wade měl celou dobu výraz chladnokrevného sériového vraha, ale když uviděl Eldarna, roztál a jeho pohled se úplně změnil. Nepopřel by, že ho měl rád ani kdyby se o to snažil.

„Eldarne!“ zakřičel na něj přes půl hřiště a Eldarn se k němu rozběhl div, že mu neskočil do náruče jako dítě svému tátovi.

„Wade,“ řekl a nejistě se před ním zastavil. Wade si ho bez rozmyslu a zírajíc Darrenovi do očí přitáhl k sobě a pevně ho objal jako by byl vážně jeho dítě. Eldarnovi se kutálely slzy po tváři přesně, jak předpokládal. A k tomu mu Wade řekl další věc, kterou správně předpokládal.

„Moc mě to mrzí, Eldarne. Od teď tě budu líp hlídat. Za tohle mi zaplatí!“ procedil skrze zuby.

Darren je jen mlčky pozoroval a záviděl mu, že má po svém boku tolik lidí a on měl jenom mě a Sáru, přitom jsme tu teď ani nebyly s ním. A Sára byla taky spíš jeho. A Estrella s Alyssou vedle něj stály jako jeho osobní bodyguardky.

„A pak, že já jsem tu ďábel,“ procedil. „Těš se, co s tebou udělám, Payne. Tohle je vyhlášení války. Sáhnuť jsi na něco, co patří mě. A já nemám rád, když mi někdo sahá na moje věci bez dovolení,“ dodal, hodil na něj vražedný pohled a přenesl se i s Eldarnem k sobě do pokoje.

The Elders

Wade seděl na posteli ve své ložnici. V ruce držel Eldarnovu ruku a prohlížel si jeho prst. Tedy zbytek prstu. Tvářil se trochu jako, když se dívá na bebí svému synovi. Stejně jako loni, když spadl a praštil se do hlavy a pak mu to musel pofoukat. Pak ale řekl:

„Je to jen první článek. Je trochu kratší, ale skoro to není vidět. A jen tak mezi náma, chtěl jsem ti dřív udělat mnohem horší věci,” usmál se a zvedl se, aby se protáhl.

„Je mi to jasný,” ušklíbl se Eldarn.

„Neboj se, kámo, já na něj něco vymyslím. Bude ho to mrzet,” uklidňoval ho.

„No, řekl bych, že ho to už trochu mrzí,” objasnil. Wade přikývl.

„To je dobře. To je moc dobře,” usmál se a podíval se na Eldarna, který na něj pořád civěl. „Počkej, měl bych ti dát brýle,” vzpomněl si. „Nejsem si jistý, jestli mě vůbec vidíš,” zasmál se a zahrabal v šuplíku, ze kterého vyndal už opravené brýle. Pak se k němu sehnul a nasadil mu je na obličej.

Eldarn z toho byl překvapený. Čekal, že mu je hodí na klín jak psovi kus salámu, ale kupodivu byl... roztomilý. „Hm, to už je lepší. Konečně vypadáš jako ten trouba, kterého jsem dlouho neviděl,” křenil se a Eldarn se na něj taky rozpačitě usmál. Faktem je, že ho teď viděl líp a musel na něj zase civět.

„Co je?” syknul na něj.

„Kousnul mě hejkal,” prohlásil a Wade vyprsknul smíchy.

„Cože?” řekl s úsměvem. „Taková věc se fakt může stát jenom tobě,” dodal a zavrtěl nad ním hlavou.

„Co dělá hejkal?” vyzvídal pro změnu u něj. Darrenova odpověď totiž nebyla tolik uspokojivá. Wade se na něj podíval jako na idiota.

„Hejká,” opáčil a už se natahoval po knížce jako by měl absták. On měl vážně neuvěřitelný apetit když šlo o čtení. U Shadowwalkera si vydobýt chvilku pozornosti byl nadlidský výkon. A zvlášť když bylo všechno v pohodě a on se nemusel ničím stresovat.

„To říkal Payne taky,” zmínil Eldarn.

„Hm, taky se na to nic jiného říct nedá,” dodal znuděně a zívnu. Už nalistoval požadovanou stranu, natáhl se na postel a překřížil nohy v kotnících. Eldarn si povzdechl a pozoroval ho, jak si čte. Což Wada vytáčelo. Tak k němu zvedl oči.

„Co je zase?” zeptal se.

„Co ještě dělá hejkal kromě toho, že hejká?” pokračoval. Wade vydechl a zatvářil se dost otráveně.

„Já nevím, idiote a nezajímá mě to. Chci si číst. Tak mi dej pokoj s hejkalem,” řekl podrážděně. Celý Shadowwalker, jako cukr a bič. U něj jeden nikdy neví.

„Ok. Ale já vím, že to víš. Ty víš totiž všechno. Tak až na mě budeš mít náladu, tak za mnou přijď. Snad mě zas někdo neunese,” rýpnul do něj a odešel. Wade ještě chvíli zíral na dveře a zatvářil se, že ho to mrzí. Ale to potlačil a šel si číst. Uvědomil

si totiž, že na něj nesmí být pořád tak milý, protože Eldarn by si na to zvykl a poslední dobou ho trochu děsí, že je tak citlivý a únavný.

Pak se zase odlepil od té knížky, otráveně vydechl a natáhl se pro zrcátko. Uvědomil si totiž, že takhle to celé začalo, že na něj byl zlý a on z toho byl smutný.

„No?“ ozval se překvapeně Eldarn.

„Nebuď taková citlivka, nebo ti dám pěsti,“ řekl suverénně Wade.

„Dobře,“ opáčil a zahihňal se. Líbilo se mu, když mu vyhrožoval násilím, protože to byla jen výhrůžka a takový projev emocionality. Wade nad ním zavrtěl hlavou. Pak bylo chvíli ticho.

Wade si trochu vyčítal, že na něj byl ošklivý. A i když ho vážně unavovalo krotit svou neúprosně brutální a necitelnou osobnost tak často a bál se, že tím ještě podpoří Eldarnovy city, stejně to pro svého spřízněnce občas udělal, protože si ho vážil a věděl, že když se bude chovat jako hajzl, že o něj přijde. A jsem si po tom, co se teď odehrálo jistá, že by ztrátu svojí spřízněné duše nepřezil. Stejně tak jako si tím byl jistý on sám.

„Hejkal je potomek ježibaby a vlka, stvořený jen díky černý magii,“ začal a Eldarn se zase jen pousmál. Věděl, že ho Wade nezklame. Jen potřeboval chvíli, aby se k tomu dokopal.

„To vysvětluje to vytí,“ zmínil a Wade přikývl.

„A než se zeptáš proč by to ježibaby dělaly a proč by se křížily s vlky, tak to není takhle jednoduchý. Někdy ti to vysvětlím. Teď už mě nech si číst, nečetl jsem skoro celou dobu cos byl pryč, měl jsem o tebe strach,“ přiznal a Eldarn se pousmál a pevněji stisknul zrcátko v dlani.

„Podnikneme večer něco?“ zeptal se. Celou dobu co Wade mluvil sbíral odvahu mu to navrhnout.

„Večer jsem s Alyssou, tak možná jindy. Zatím čus,“ rozloučil se s ním a vytípnul mu to. Eldarn se přistihl, že na Alyssu začíná žárlit.

„Možná, že jsem vážně teplej,“ zašeptal si pro sebe sklesle a uklízel si zrcátko do kapsy cestou po schodišti z Wadovo věže.

A zatímco ti dva spolu flirtovali, já s Darrenem a se Sárou jsme se byli projít po tržišti. Samozřejmě ne jen tak. Já jsem sháněla nějaké psací potřeby a zlatý inkoust a Sára s Darrenem jen zkoumali každou kravinu a všemu se hihňali.

Zdálo se mi, že se mu spíš stýskalo po ní než po mě. V noci si se mnou sice chvíli hraje, ale od rána až do večera je neustále s ní. Vzpomněla jsem si na náš nedávný rozhovor o tom, že se spolu líbali a taky na můj nedávný rozhovor s Wadem. Děsilo mě, že zná moje tajemství.

Při představě, že se to dozví oni dva, mi bylo zle. Stačí už jen moje Temnota, ale tohle? To je neodpustitelný hřích. Možná bych měla jít ke zpovědi. „Takže mi chcete tvrdit, že je Shadowwalker teď jako bisexuální, jo?“ zmínila Sára a vyprskla smíchy. Darren se taky rozesmál, ale popřel to. A já si byla jistá, že ať je to mezi ním a Eldarnem jakkoli, on rozhodně není ani trochu na kluky.

Popadl mě zase ten svíravý pocit strachu. Vždycky když řekl někdo jeho jméno, vybavilo se mi, co jsem mu řekla v té věži a taky to, co jsem provedla kdysi, co nazval naší historií a děsila jsem se, že to na mě napráská, když neudělám co chce. Byla jsem si jistá, že jim to řekne, když neudělám co chce.

Vždycky takový byl a se všemi, proč by to neudělal i mě? Ale faktem je, že si dává na čas. Možná mě vážně chce dostat a věří tomu, že mu podlehnu, protože jinak už by to dávno vzdal a zničil by mi život.

„Ay, co je ti? Už od oběda jsi nic neřekla a tváříš se jako by ti uletěly včely,“ zeptala se Sára. *Postřehla to, výborný.*

„Jsem jenom trochu unavená,“ odpověděla jsem a odstoupila jsem od stánku, když jsem si všimla pohledu trhovkyně, které se moc nelíbilo, že si jen tak bezmyšlenkovitě pohrávám s nějakou hračkou vyřezanou ze dřeva, ze které trčely provázky jako nožičky. „Pardon,“ zahuhlala jsem a dohnala jsem je.

Darren mi dal ruku kolem pasu. „Miláčku, nechceš se se mnou dneska proletět na Kinnaře? Neboj, nelítal bych vysoko. Mohli by jsme si zaletět k řece a udělat si hezkej večer pod širákem v teplotní bublině,“ navrhnul a díval se na mě. Znělo to moc hezky, ale já si vůbec nedokázala představit, že bych se uvolnila.

„Zní to fajn, ale já dneska nemám tak úplně na romantiku náladu. A nechcete letět spolu? Jako kamarádi samozřejmě,“ odpověděla jsem. *Co to dělám? Vážně se takhle snažím zbavit výčitek?*

„Lásko, já přece nebudu trávit romantický večery se Sárrou. Bez urážky,“ řekl a podíval se na ní.

„V pohodě,“ zasmála se. Darren se ke mně natáhnul a chytl mě za obě ruce. Pak je palcem promnul a podíval se mi do očí.

„Co je ti?“ tahal ze mě. Těm jeho očím nic neuniklo.

„Potřebuju být jen chvilku sama. Uvidíme se večer,“ zamumlala jsem a doslova jsem od nich utekla. Ještě jsem postřehla, že si vyměnili pohledy.

Eldarn šel pořád z těch schodů. Byla to vysoká věž a on se loudal, protože nikam momentálně nespěchal. V půlce se potkal s Alyssou, která šla nahoru. „Ahoj,“ pozdravila ho mile a zastavila se.

„Ahoj,“ odpověděl na pozdrav a čekal, co mu bude chtít.

„Jsem ráda, že se ti nic nestalo,“ řekla a po chvilce, co na něj zírala, ho pevně objala. Eldarna to zaskočilo a taky kolem ní omotal své ruce. „Wade se o tebe příšerně bál. Kdybys ho viděl,“ zmínila a s úsměvem se od něj odtáhla. Eldarn se zaculil. Moc rád to slyšel.

„Eldarne, tvoje tajemství je u mě v bezpečí,“ prohlásila a podívala se mu do očí. On nevěděl, co by na to měl říct. Jen si povzdechl.

„Stejně už to není žádný tajemství. Ví to Valkýrie, Payne a s nimi celá škola,“ odpověděl sklesle.

„To mě mrzí,“ pousmála se. „Hlavně... jak moc na mě žárlíš?“ prohlásila a Eldarn vyprsknul smíchy, tuhle otázku teda nečekal.

„Možná bude nejlepší, když se o tom nebudeme bavit. Nechť prosím být.

Jsem rád, že se máte rádi, vážně. Jenom mi váš vztah nepřijde rozumný vzhledem k okolnostem. A taky bych ti měl připomenout, že je ženatej a má dvě děti. Užij si ho, protože si myslím, že až začnou prázdniny..." zarazil se a podíval se jí do očí.

"Já vím," řekla a sklesle se pousmála.

"Děkuju ti," řekl.

"Za co?" zeptala se.

"Za to, že jsi mu zachránila život. Bez tebe by tady už nebyl a já vůbec nevím, co bych dělal," odpověděl a ona se usmála.

"Taky ti děkuju," zašeptala.

"Za co?" zeptal se pro změnu on.

"Za to, že jsi z něj udělal člověka. Bez tebe by se mi nikdy nesplnil můj sen být jeho přítelkyně. Je fakt ironie, že to, co potřeboval byla pořádná dávka lásky. Ať už od Sáry nebo od tebe. Je smutný, že nic takovýho nikdy předtím nepoznal. Takhle by děti neměly vyrůstat. Ten, kdo nepozná lásku, jako by nežil," prohlásila a Eldarn přikývl a postrčil si brýle výš.

"Dohlídni mi na něj až se vrátí k Anomaris," řekla a Eldarn zase přikývl.

"Neboj se, dohlídnu," zašeptal. Ona ho poplácala po zádech a pak si to po dvou schodech štrádovala za Wadem nahoru. Eldarn se na ní ještě díval, dokud mu nezmizela ze zorného pole a pak šel zase smutně dolů.

"Láska bolí, Eldarne. A zvlášť ta k Wadovi. Věř mi, že vím o čem mluvím." Honilo se mu hlavou.

"Láska nebolí, bolí jen to všechno kolem," zašeptal.

"Eldarne," usmála se na něj Estrella, která se akorát rozloučila na rozcestí se svým přítelem Elwinem. "Jsem strašně ráda, že jsi v pořádku," prohlásila a taky mu skočila kolem krku div, že ho neuškrtila. Zdá se, že teď měl kliku na známé tváře cestou do svého pokoje.

"Myslel jsem, že mě za lásku k Wadovi nenávidíš," procedil suše.

"Jak bych tě mohla nenávidět, Eldarne?" řekla a pohladila ho po tváři, zatímco se mu dívala do očí. "Když tě mám tolik ráda," dodala. Další trojúhelník, který mu nedělal dobře. Ale tenhle obzvlášť.

"Kampak jdeš?" vyzvídala.

"Ani nevím. Možná se učít," odpověděl suše.

"Nechtěl bys se mnou něco podniknout místo toho?" zeptala se. Eldarn se zamyslel. Vzpomněl si na rozhovor s Wadem.

"Ani se ti žádná nelíbí?"

"Tvoje sestra je pěkná."

"Tak to si nech zajít chuť, idiote! Mám tě rád, ale ne tak, abych tohle schválil. Je to derionka a ty jsi rion. Ne, že bych měl něco proti, ale nezapomeň na svojí mámu, na jejího tátu. Na to, že je to moje sestra a na Sáru, a na to, jak to celý je jen kvůli tomu, co jsme zač. Taky si tím procházím, jestli jsi to nepostřehl. A ještě k tomu, je princezna."

"Taky bych si jí nebral."

"Demente, zkus to a zabiju tě. Vážně! Od mojí sestry ruce pryč!"

"Eldarne?" Zamávala mu rukou před obličejem. "Nějak jsi ztuhl," zahihňala se. Eldarn přikývl.

„Možná bychom se neměli moc stýkat,“ řekl a podíval se jí smutně do očí.

„Kvůli Wadovi?“ zeptala se, ale zavrtěl hlavou.

„Kvůli mně. Jsem nějak vyčerpanej. Asi bych chtěl být chvíli úplně sám. Nevím proč, ale lidi mi lezou na nervy. Neber si to osobně,“ řekl a odešel.

„To asi budu,“ zašeptala si sklesle pro sebe a zírala, jak od ní odchází.

Wade odložil tu knížku, kvůli které odpálkoval Eldarna na noční stolek a šel se podívat k oknu. Slyšel totiž nějaké wergonnní řvaní. A tak se u okna zastavil a opřel se o parapet. Venku bylo docela podzimně a foukal slabě ledový vítr.

Potom se podíval na hřiště a všiml si naší partičky, ale hlavně se díval na Sáru. Nic neslyšel, protože byl hrozně vysoko, ale ani to ho nezastavilo. Vyčaroval si odposlouchávací kouzlo a pousmál se, když slyšel ten její hihňavý smích. Akorát nám totiž vyprávěla zážitky s Jacem.

A když Wade uslyšel jeho jméno a v kombinaci s nějakými intimitami, ten úsměv se mu vytratil z tváře. „...Chodíme spolu teprve měsíc, ale řeknu vám, že s ním prožívám nejlepší chvíle mého života. On je tak hodnej. Je sexy, okouzlující, vášnivěj a chytřej. Taky romantickéj, což je na programátora neobvyklý, ale on je chodící rarita. Žeru jeho mozek, ani byste nevěřili, jak mu to pálí,“ básnila o něm.

Takhle vždycky obdivovala jeho. Vadilo mu, že má tak silnou konkurenci a to hodně. Sára je a vždycky bude jeho jediná pravá láska bez ohledu na to, kolik ženských mu projde postelí a kolik si jich vezme. A Sára ať chtěla nebo ne a ať se na toho pozemšťana upnula sebevíc, Wade bude tou její jedinou pravou a epickou láskou.

„Ťuk ťuk, to jsem já. Můžu dál?“ zeptala se Alyssa a nakoukla k němu do pokoje. On se odtáhl od okna a usmál se na svou přítelkyni jedním ze svých nejkrásnějších úsměvů.

„Jsem rád, že tě vidím. Vážně,“ řekl a vrhnul se jí do náruče jako by potřeboval utěšit. Taky, že to potřeboval. Byla teď jeho jediná. Sice mohl mít milion ženských, ale Alyssu měl rád a skutečně mu na ní záleželo a možná do ní byl i zamilovaný, nicméně v porovnání se Sárou pro něj nic neznamenala.

Kdyby ano, Eldarnovi by neřekl, že jsou vyjma jeho rodiny jen dva lidi, které by chránil i za cenu vlastního života. Řekl Eldarn a Sára a žádná Alyssa mezi nimi nebyla. Myslím, že to je jasné.

„Copak je ti?“ zeptala se ho a pevně ho držela jako svoje přerostlé dítě.

„Nic,“ odpověděl a odtáhl se od ní. Už ho dobila energií a tak už jí nepotřeboval.

„Nic? Wade, vypadáš na to, že se rozbřečíš,“ informovala ho.

„Jen jsem si uvědomil, že mám spoustu práce a že teď na tebe nebudu mít čas,“ řekl. Jako vždy říkal pravdu, ale ne tu aktuální.

„Aha. A co budeš dělat, že budeš mít spoustu práce?“ vyzvídala.

„To ti nemůžu říct. Nechci tě ohrozit,“ usmál se a pohladil jí po tváři. *A taky sebe.* Chtěl dodat.

„Myslela jsem, že už mi věříš. Wade, skočila jsem před Darrena, když se tě snažil zabít. Kvůli tobě. Nedala jsem ti snad jasně najevo, že tě nechci mrtvého a že tě nezradím?“ zeptala se a on přikývl.

„O to nejde. Jasně, že ti věřím. Jenom je to zbytečná starost, kterou nepotřebuješ vědět. Spíš nám vymysli co si vezmeme na Halloweeneské večírek. Půjdeme spolu. Ještě nikdy jsem na takovou akci nešel se svojí holkou. Je to velká věc. Naplánuješ to za nás?“ zeptal se a dělal na ní oči. Byl vážně přesvědčivý když něco chtěl. Alyssa přikývla.

„Dobře. Hádám, že téma budou nějaký monstra z podsvětí?“ zeptala se a Wade přikývl.

„Něco badass, zlato,“ řekl a plácnul sebou na postel až se matrace pod ním zmáčkla a zvlnila. „Pojď ke mně,“ řekl a poklepal rukou na matraci vedle něj. Alyssa ho poslechla a rovnou mu vlezla na klín a začala ho muchlovat.

Líbala ho normálně, ale pak mu začala laskat krk a rukama mu jezdila nehty po jeho pevném břiše pod černým tričkem až mu udělala husí kůži. A pak zamířila rukou níž a dráždila ho dlaní na intimním místě.

Wade jí vjel rukou pod sukni, aby jí taky udělal dobře, ale ona jeho ruku lehce odstrčila. „Dostala jsem to,“ zašeptala mu do ucha. „Ale postarám se o tebe. Chci ti vynahradiť to posledně,“ řekla a sjela rty k jeho břichu, zatímco mu rozepínala pásek. Wade se pousmál a nechal jí, aby mu to vynahradovala.

„D-dobře,“ vzdychl a slastí zaklonil hlavu.

K večeru už asi půl hodiny zrcadloval s Anomaris. Chodil u toho po věži a kouřil cigaretu. Kupodivu dneska jeho druhou, protože celý den na to neměl čas. „Vyber si na sebe něco vhodného, Ris. Je to společenský večer pro vyšší vrstvu... Já vím, že jsi dlouho na takový akci nebyla, ale musíš si zase obnovit jistý zvyky. Nezapomeň, že nám to odemkne dveře do tohoto světa. Za chvíli budeš královna, zvykej si,“ řekl a usmál se.

„A kdo pohlídá děti?“ zeptala se a Wade se zaculil a cvrknul nedopalek přes místnost rovnou do džbánu na odpadky.

„No přece Eldarn,“ odpověděl suverénně a trochu opožděně, protože se soustředil na ten hod nedokouřenou cigaretou.

„Ty mu vážně chceš svěřit něco tak důležitýho?“ divila se.

„Jasně, že jo. Je to Eldarn,“ řekl jako by to znamenalo bůhví co.

„No právě,“ prohodila syrově. Wade se zase zakřenil.

„Lásko, dostal mě z krystalu. Nikomu jinému nevěřím víc než jemu,“ řekl. „Taky je moc rád pro mě důležitějš. Takže mu jenom chci vyjít vstříc. Aby mu nebylo líto, že tam nemůže s náma,“ dodal.

„Fajn. Co přesně podle tebe znamená vzít si na sebe něco vhodného?“ zeptala se a on se zamyslel. „Já jen, že mám jenom samý otrhaný hadry na doma. Už jsem nebyla roky pořádně mezi lidma. Ty tvoje děti mě vysávají,“ stěžovala si a Wade se zasmál.

„Čím to je, že jsou najednou jenom moje?“ rýpnul si. Anomaris nereagovala. „A něco vhodného na takovou událost znamená, jen o něco málo levnější šaty než ty, co jsi měla na svatbě,“ objasnil.

„Hm. Hned je mi to jasnější,“ procedila a zakroutila očima. Wade se pousmál.

„Vím co děláš za kšichty, miláčku,“ zmínil. „Vyber si něco pěkného a kup mi k tomu doplňky ať ladíme. Já si oblek vyberu sám,“ řekl a ona přikývla.

„Dobře, pošli mi svého mazlíka domů, abych mohla na nákupy, nebo aspoň za švadlenou,“ připomněla a on přikývl.

„Hned jak ho uvidím, bude se hlásit do služby. Zatím pa a dej za mě dětem pusu,“ dodal a zavěsil. Pak si povzdechl a posadil se na schody. Po chvíli se otevřely dveře a dovnitř vešla Sára. Wade ztuhl a zíral na ní jako by viděl ducha.

„Čau, jdu si dát jenom cigáro. Doufám, že ti tu nějak nepřekážím,“ prohlásila sebevědomě a on jen zavrtěl hlavou. Nicméně i jemu došlo, že přišla za ním. I kdyby jen mlčet.

Sára vyndala z krabičky nějakou vanilkovou cigaretu v černém papíru s růžovým znakem na filtru. Byly z jejich světa a kouřili je hlavně takoví ti emo lidi. Nebo ti, kteří byli z nějakého pro mě nepochopitelného důvodu závislí na černé barvě.

A než si jí stačila dát do pusy, otočila se na něj, protože se jí zdálo, že na ní pořád civí. Což se jí nezdálo, on na ní civěl. A tak se jejich oči střetly. Wade na nic nečekal, zvedl se ze schodu, a aniž by přemýšlel k ní přiskočil div, že se nezabil o vyčnělé kameny v podlaze.

„Můžu?“ zeptal se a ona přikývla. A tak jí tedy zírajíc jí do očí, věnoval kapku svoji magie na zapálení její cigarety.

„Pořád perfektní džentlmen,“ usmála se a vydechla kouř ohleduplně jinak než jemu do obličeje. Wade byl jak přešlý mrazem a zalitý betonem, najednou vůbec nevěděl, co má říct a co dělat. Tohle s ním dělala jenom ona.

„Tvoje přítelkyně mě zklamala,“ začala zostra a podívala se na něj. „Chtěla, abych jí odpustila všechny ty sračky co udělala. Ale hlavně to, abych se jí zastala před Darrenem za to, že tě chtěla zachránit před temnotou,“ zmínila a dívala se, jak na ní překvapeně zírá.

„Je to pěkná mrcha. Pojebala mě,“ řekla a vyfoukla mu kouř drze do obličeje. Schválně. On se jen zakřenil, ale ani se nehnul. „Zajímá tě to vůbec?“ rýpla do něj, když se jí zdál nějaký neobvykle tichý. On přikývl.

„Já jí dala návrh pod jakou podmínkou jí odpustím, ona ho přijala. Tak jsem myslela, že jsme v pohodě. Bylo mi jí líto a nabídla jsem jí, že jí pomůžu se z toho vysekat.

Donutila mě k runě dohody, a když jsem se jí před Darrenem zastala a udělala jsem se sebe krávu. Minutu na to odešla jako chudinka a další minutu na to ho zase podrazila i mě a to kvůli tobě!“ vyjela po něm a on zavrtěl hlavou.

„Takhle to nebylo,“ hájil jí a ona se na něj podívala jako na kretěna až ho z toho zamrazilo.

„Ne? Byl jsi tam? Nebyl!“ sykla na něj.

„A ty? Byla jsi u toho, když jsme se dali dohromady?“ vpálil jí.

„Díky bohu ne, asi bych se vyzvracela z podoby,“ dodala a on se rozesmál a zavrtěl nad ní hlavou.

„Nemáš žádný důvod žárlit, chodíš přece s Jacem a žereš jeho mozek,“ zaječel na ní žárlivě a ona se na něj překvapeně podívala a pousmála se. Nenapadlo jí, že z něj něco takhle impulzivního vypadne. Jeho zjevně taky ne.

„Aha,“ zašeptala a nemohla potlačit úsměv. „Tak takhle to je. Žárlíš, že je někdo pro mě chytřejší než ty?“ zmínila. Znělo to jako otázka, ale otázka to nebyla, protože si tím byla jistá i bez jeho odpovědi.

„Prosím tě,“ zakřenil se a zavrtěl hlavou. „Nikdo není chytřejší než já,“ dodal samolibě a Sára se rozesmála.

„O tomhle se s tebou nehodlám bavit. A hlavně o to ani nejde. Jde o to, že sis vybral zrovna jí. Nešlo ti o ní, ale o sebe. Chtěl sis zas něco dokazovat a Darrenovi jí sebrat. A proto na ní nemusím žárlit. Já když jde o tebe nemusím žárlit na nikoho, na rozdíl od tebe,“ dodala a on na ní vyjeveně civěl.

„Jak to jako myslíš?“ zeptal se nechápavě.

„Tak jak to říkám, Wade. Mě neoblaheň. A jen tak mimochodem, jak víš, že chodím s Jacem?“ zeptala se a on ztuhnul. Kdyby jí přiznal, že jí odposlouchával, vyhrála by. Což už stejně vyhrála. Wade mlčel dost dlouho na to, aby to nic neznamenalo. Sára se pousmála.

„Tak vidíš a pak, že jsem to já, kdo tady na někoho žárlí. Kdyby ses s tou nádhrou neproducíroval všem na očích, ani bych nevěděla, že někoho máš. Vůbec mě to nezajímá. Ale ty,“ zarazila se a usmála se tak sebevědomě jako nikdy, „musel jsi mě sledovat, nebo při nejmenším odposlouchávat. Protože tě pořád zajímám,“ řekla a tím mu vyrazila dech. Pak mu pod nohy hodila černý nedopalek, a než stačil cokoli říct, přenesla se pryč.

„Co je?“ zeptala jsem se jí, když se zjevila u mě v pokoji a tvářila se, že za chvíli omdlí. Její tep měl tak 170 a vypadala, že je na pokraji nervového zhroucení. „Co je ti?“ zeptala jsem se znovu.

„Mluvila jsem s Wadem,“ řekla a lapala po dechu. „A myslím, že na mě poznal, že ho pořád miluju. Byla jsem na něj hnusná a sice jsem ho solidně stírala, ale pravdou je, že na Alyssu žárlím. A že je Jace chytrý, ale ten hajzl má pravdu, není snad nikdo chytřejší než on a on to moc dobře ví...“ chrčila ze sebe.

„Zpomal. O čem to proboha žvaníš?“ zeptala jsem se s úsměvem ve tváři. Ona se na mě podívala jako na něco hloupého.

„Že si to celou dobu jenom nalhávám. Jace je milý, ale oproti Wadovi pro mě nic neznamená. Nikdy nenajdu člověka, který by ho dokázal nahradit, Ay. A on to moc dobře ví,“ objasnila a vztekala se.

„Klid, Sáro,“ usmála jsem se na ní. Zase se na mě podívala jako na něco hloupého, že to vůbec nechápu, ale pravdou je, že jsem to chápala moc dobře. „Ujišťuju tě, že to stejný cítí i on k tobě. Ať je s Alyssou, s Anomaris nebo třeba s topmodelkou, vždycky v každé bude hledat jediné tebe,“ vysvětlila jsem jí a ona se zklidnila.

„Myslíš?“ zeptala se a já přikývla.

„To vím,“ dodala jsem a pevně jsem jí objala. Držela jsem jí a pohladila po zádech až se mi pod ruce připletly i její hnědé vlasy s růžovými konečky. Voněly po jablkách a ona celá byla cítit jako vanilkový tabák. Nebylo to nepříjemné, naopak to bylo celkem hezké.

Potom jsem se od ní odtáhla a podívala jsem se jí do očí. „Teď s ním ale nesmíš být, Sáro. Ne po tom, co se tady dělo, když jsme tady nebyly. Darren by ti to nikdy neodpustil. Musíš být silná. Je dobře, že jste se pohádali, bude to snazší,“ zmínila jsem a ona přikývla.

„Budu se mu vyhýbat. Třeba to konečně pochopí. To, na čí jsem straně a to, co pro mě už neznamená i když znamená. Sice ho miluju, ale chci, aby trpěl za to všechno. Ne moc, ale chci, aby trpěl kvůli mně. Aby si to vyčítal. Aby nemohl jíst a spát za to, co mi udělal na konci roku,“ řekla.

„A to přesně se stane, neboj se,“ usmála jsem se na ní a podala jsem jí do ruky knihu.

„Co je to? A proč mi to dáváš?“ zeptala se překvapeně.

„To je kniha a jdeme se učit. Pochybuju, že ty ses za poslední měsíc učila. Byla jsi pořád někde s Jacem. A jak jistě víš, na ty přijímačky do 9 se musíš řádně připravit,“ připomněla jsem, ona přikývla a knihu si ode mě vzala. „Hodná holka.“

Wade byl ze Sářiny přítomnosti v šoku, ale ještě víc ho zaskočil její přístup. Vyndal z kapsy zrcátko a zazrcadloval Eldarnovi. Ten to okamžitě zvedl. „Ano Wade?“ ozval se.

„Eldarne, asi jsem změnil názor. Chci něco podniknout,“ řekl a on se usmál div, že nezačal skákat do stropu. Nicméně takhle to vypadalo jen u něj v hlavě, zvenčí se jen pousmál a postrčil si brýle až ke kořenu nosu.

„Jo? Ok. Kde a kdy?“ zeptal se neutrálním tónem, až to Wada překvapilo.

„Teď, pojď za mnou do věže!“ poručil mu.

„Do tvojí, nebo do tý druhý?“ zeptal se a Wade se zasmál.

„Najdi si mě,“ řekl a vytípnul mu to. Eldarn se hned napoprvé přenesl na správné místo a objevil se vedle Wada.

„Co se děje, že se ti po mě zastesklo? Myslel jsem, že jsi chtěl být sám,“ rýpnul si. Wade přikývl a sedl si na schody. Tvářil se vážně.

„Byla za mnou Sára,“ začal a Eldarnovi se zatajil dech. Věděl, že všechno, co zahrnuje Sáru bylo pro Wada stresující, matoucí a prostě závažné. Hned si proto sedl vedle něj na schod.

„A?“ vyzvídal.

„Byla na mě jak na cizího. Ale nic, nebudeme to řešit. Pojď vymyslet co budeme dělat večer,“ řekl.

„Je mi to jedno, Wade, ale už nechci žádné sex, kterej si nebudu pamatovat,“ řekl striktně a Wade se zasmál.

„Neboj, budeme spolu jen sami dva a to žádné sex nezahrnuje,“ objasnil svoje plány a rozcuchal mu z legrace jeho hnědé vlasy. Eldarn to nesnášel, ale někdy to i miloval. Momentálně ho to štvalo.

„Přestaň, idiote!“ syknul na něj.

„Jak jsi mi to řekl?“ zasmál se Wade překvapeně a podíval se na svého spřízněnce.

„Že jsi idiot,“ zopakoval.

„Ty si koleduješ, Eldarne.“ Špičkovali se zase a pak Wade zvažněl. „Zítra je ta akce se Staršíma,“ zmínil a Eldarn přikývl.

„Já vím. Mrzí mě, že nemůžu jít s tebou,“ řekl.

„Budeš hlídat děti,“ oznámil mu ten neblahý fakt a on se na něj podíval jako na cvoka.

„Cože? Wade, já nejsem žádná chůva,“ prskal.

„Já vím, že ne, ale moc mi to pomůže. A tohle je úkol pro nejlepšího přítele a to jsi ty. Nikomu jinému bych je nesvěřil. Tak co, uděláš to pro mě?“ zeptal se. Eldarn přikývl. Nemohl mu říct ne. A hlavně byl rád, že ho Wade potřebuje. „A jen tak mimochodem, Raina je tvoje kmotřenka, tak se jí koukej věnovat!“ dodal.

„A tvoje dcera. Taky by ses jí měl věnovat. I Waydovi. Dle mého názoru jsi víc s Alyssou,“ rýpnul si. Wade to přeskočil. Radši. Byl si toho vědom.

„Jak to bude probíhat?“ zeptal se po chvilce ticha. Wade pokrčil rameny.

„Nevím, myslím, že nejdřív bude nějaký představování, zahájení, občerstvení, konverzace a tak, a nakonec pozvánka na další akci,“ odpověděl. Eldarn na něj mlčky koukal.

„Pozvánka na další akci? Jako na další takovou snobárnu?“ ujišťoval se, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Něco mnohem menšího. Bude to nejspíš v užším kruhu, do kterého se právě na týhle akci musím dostat,“ řekl.

„To dáš levou zadní, umíš přirozeně mluvit se všema. Vždycky s každým najdeš společnou řeč. Zmanipuluješ je, vlichotíš se jim, nebo je budeš vydírat a máš to,“ prohlásil a Wade vyprsknul smíchy a zavrtěl nad ním hlavou.

„Takhle mě vidíš? To jsem teda vážně padouch,“ usmál se.

„Ten největší a nejchytřejší,“ dodal. Wade se na něj jen tak podíval a zakřenil se.

„Vlezdoprdelko,“ řekl a pak se zarazil. „Tak jsem to nemyslel,“ hájil se a začal se smát. Kupodivu to rozesmálo i Eldarna.

„Aby bylo jasno, tam bych ani nechtl,“ nasadil tomu korunu. Wade raději už nic neříkal, ačkoli ho napadalo milion narážek na tohle téma.

„Je mi jasný jak to je,“ dodal s úsměvem a pak si vytáhnul z krabičky cigaretu.

Bylo 28.10. 2022 a Wade se svou manželkou se vyšňoření kodrcali v kočáře na území Starších. Na tu snobárnu, jak to nazval Eldarn. Anomaris měla na sobě slavnostní róbu v šarlatové barvě a Wadovi to taky moc slušelo. Měl tradiční vázanku ve stejné barvě. Vypadali opravdu královsky.

To místo, kam měli namířeno bylo jen o něco málo větší než jejich sídlo – sídlo Shadowwalkerů, a zároveň i větší než deRionský institut. Pro přesnost, byl to největší palác v Derionu. Byl přechodným domovem Starších a jejich rodin.

Starší byli nejvyššími hlavami Derionu. Za každou zemi byl členem jeden čaroděj. Celkem jich bylo 10. Vždycky, když člen zemře, dědí po něm post jeho nástupce. Vzhledem k tomu, že jsou to všichni aristokraté, pak je to skoro stejné jako kdyby šlo o následnictví trůnu.

Pokud umírající člen Starších nemá žádného nástupce, pak se dělá jakési výběrové řízení mezi všemi čaroději modré krve dané země. No a jedním z takových je náš Wade Shadowwalker. Nejstarší svojí krve a zároveň relativně mladý, aby mohl začít vládnout Derionu jako Starší společně s ostatními.

Taky se musí prokázat jako vhodný pro takovou čest. A kdo zná Shadowwalkera ví, že pro tuhle práci neexistuje vhodnější kandidát ať už se to někomu líbí nebo ne. Teď to záleželo ještě na Starších, aby v něm ten potenciál uviděli. Nicméně Wade měl mnohem vyšší ambice, než se stát „jen“ Starším.

Wade se totiž viděl na trůně jako jediný vládce Derionu. A znovu, kdo zná Shadowwalkera ví, že pro takový cíl neexistuje vhodnější kandidát ať se to někomu líbí nebo ne. O tom samozřejmě Starší nemají sebemenší tušení. A musím přiznat, že ani já nemám absolutně tušení, jak to chce naše geniální princátka udělat.

Za naši anglicky mluvící část Derionu byl Starší mág Varon Kerdigan. Byl už právě jednou nohou v hrobě a přežil i všechny své nástupce, a tak dostal Wade svou šanci. A vsadím se, že i když jí nedostal, on by se k tomu trůnu nějak provráždil. Nicméně má velkou šanci, protože mág Kerdigan si Shadowwalkera sám vyhlídnul, a to i proto, že je ženatý s princeznou, má dvě děti a z toho jednoho syna.

Mnohokrát jsme uvažovali, že bychom v tom měli zkusit Kerdiganovi zabránit, ale obávám se, že by se nám to potom šeredně vymstilo. Tihle lidé z politiky jsou úplně jiní a my v tom na rozdíl od Shadowwalkera neumíme chodit. Takže nám nezbyvá nic jiného, než čekat a doufat, že si Kerdigan vybere někoho jiného než Shadowwalkera.

Jejich kočár akorát zastavil na nádvoří hardinghamského paláce. Anomaris se podívala z okýnka, než se chystala vystoupit. „Je tu hodně lidí. Myslíš, že to jsou všichni potenciální Starší?“ zeptala se a Wade pokrčil rameny, jako by ho to vůbec nezajímalo. Protože on přece věděl jistě, že to vyhraje.

Anomaris se na něj překvapeně otočila. „Ty nemáš ani trochu strach? Wade, vždyť jde o hodně. Co když tě Kerdigan nevybere?“ zmínila. Wade se na ní pomalu otočil a hodil na ní takový pohled, který připomínal ten vražedný, ale spíš jen svou chladností. Jinak to byl takový pohled, který jí měl dát najevo, že on je v naprostém klidu a že ho udivuje její nedůvěra v to, co dělá.

Faktem je, že jediný člověk vyjma jeho samotného, kdo věřil tomu, že to dokáže jsem byla já. Věděla jsem jistě, že pokud se mu nějak kvalitně nepřipleteme do cesty, on to vyhraje na celé čáře. A nejen že se stane Starším, ale on se stane jediným vládcem Derionu.

Krátce na to už jemu a jeho ženě pomohl personál vystoupit z kočáru, který byl tři schůdky vysoký. „Vaše Výsosti,“ oslovil ho nějaký muž a poklonil se mu, zatímco mu rukou naznačoval, kudy se má vydat do paláce. Anomaris se cestou po štěrkové cestičce zaculila.

„Čemu se směješ, lásko?“ zeptal se překvapeně Wade. Anomaris se na něj jen tak podívala a přitulila se k němu, zatímco ho držela za rámě.

„Jen to oslovení. Dělá ti to dobře, princi,“ zmínila a on jí dal za pravdu malým úsměvem. Byl to takový samolibý druh úsměvu, který jsem na něm nenáviděla, protože ho používal hlavně k tomu, aby mě provokoval a dal mi najevo, že nade mnou vyhrává. Taky to bylo tak namyšlené, ale pokaždé, když ho použil, chtěla jsem ho políbit.

Když vstoupili dovnitř, obklopilo je jasné světlo, jehož zdrojem byl křišťálový lustr o velikosti mojí koupelny, zářící z oblouku místo dveří vedoucího do sálu. Anomaris potlačila chuť otevřít ústa dokořán. Možná byla princezna, ale více méně vyrůstala jako normální člověk, protože když se zamilovala do Zana, strýc jí vyhnal. To se tedy hned změnilo, když se vdala za Shadowwalkerera.

Ten to měl jinak. Celý život žil v sídle Shadowwalkerů jako princ, kterým sice byl, ale kromě něj to nijak zvlášť nikdo neřešil. Nicméně na takový luxus byl zvyklý. Ale lustry měli doma menší jen co je pravda.

„Vítej doma, miláčku,“ procedil přesvědčivě. Jeho žena se na něj podívala a nedokázala uvěřit tomu, že to vážně řekl a že tomu vážně tolik věří. Wade se k ní sklonil. „Nepochybuj o mě, ano? Nikdy,“ zašeptal jí do ucha a při té příležitosti jí políbil na tvář. A když se od ní odtahoval, usmál se na služebnou po jeho pravici, která nesla nějaké občerstvení na stůl. Měla štíhlé a dlouhé nohy a tam taky jeho pohled sklouznul.

„Jeho Výsost princ a princezna Shadowwalkerovi?“ zeptal se muž, který působil až příliš naškrobeně. Z ničeho nic se před nimi zjevil. Stál až moc rovně. Tak moc až bylo vidět výrazné S na zádech. Bradu měl tak vzhůru, že se zdál být uražený. A taky měl velký nos jako skobu. Zřejmě nějaký uvaděč.

„Ano,“ odpověděl Wade. Muž se před nimi zlehka uklonil a vedl je do sálu, kam by jistě trefili i bez něj, ale zřejmě to měl v popisu práce. Anomaris potlačila výprsk smíchu a jen si mnula rty o sebe, aby to ustála. Wade na ní hodil vražedný pohled a naznačil jí, aby se zklidnila. Přece jen Wade byl naučený jiným způsobům než ona a taky věděl co je v sázce. A začínalo se to projevovat.

Šli jen kousíček do velkého sálu, kde visel ten enormní lustr. „Prosím tudy, mág Kerdigan vás už očekává,“ řekl, znovu se poklonil a někam odešel. Anomaris se rozhlídla kolem. Všichni na ně civěli jako na velkou konkurenci. Bylo tam dost žen v podobných róbach jako měla Anomaris a dvakrát tolik mužů upravených jako byl Wade.

„Ty víš jak takovej mág vypadá?“ zašeptala mu do ucha a on zavrtěl hlavou.

„Nikdy jsem ho neviděl,“ přiznal klidně zírajíc někam do dálky, odkud ho očekával přijít. Ten jeho klid jí trochu ukonejšil, protože jinak byla strašně nervózní.

Wade byl taky, ale nebylo to na něm poznat. Na něm nebylo poznat nic když nechtěl. City k Sáre kdysi dávno byly výjimkou.

Eldarn seděl na gauči, učil se co mu Wade poručil se učit a nohou šfouchal do vajíčka, ve kterém usínala Raina tak, jak to viděl dělat vždycky Wada, aby jí uhoupal ke spánku. Malý Wayde už dávno usnul, a tak se mohl zabývat už jen jedním dítětem.

Vyrušilo ho klepání na okno. Eldarn se polekal a podíval se, ale oddechl si, když zjistil, že to je Estrella. A tak vstal a šel jí otevřít okno.

„Proč zase lezeš oknem? A proč sem chodíš?“ zeptal se celkem nevlídným tónem.

„Kde je Wade?“ přerušila ho a Eldarn trochu zpanikařil. Žádnou lamilkou se nenadopoval a teď tu byla ona – ta, která umí vidět lidem do hlav a nesmí vědět, kde jeho spřízněnec je. Hned se otočil na Rainu a nepřetržitě na ní zíral. Na to, jak má roztomilý, velký, červený dudlík a jak dělá tlumené zvuky, jaké miminka obvykle dělají.

„Eldarne?“ připomněla se. On se na ní už celkem klidně otočil. „Vím o co se snažíš. Takže hádám, že nechceš, abych věděla kde Wade je, že? A vzhledem k tomu, že tu hlídáš Rainu, tak soudím, že Anomaris je s ním,“ řekla a on přikývl. Ona se usmála.

„Nebudu ti stát v cestě mezi tebou a Wadem. To jsem pochopila, že je zbytečný a taky ode mě hloupý, ale ocenila bych, kdybychom si mohli důvěřovat,“ řekla mile.

„Já taky. I ti důvěřuju. Normálně. Ale ne dřív, než vypiju odvar z lamilky lesní a ne dřív, než ty se mi přestaneš hrabat v hlavě,“ opáčil.

„To zní fér. Běž se napít. Já zatím pohlídám svoji neteř,“ řekla, usmála se na ní a zamířila si to k vajíčku ověšeným chrastítky. Eldarn před ní skočil a svým tělem jí zatarasil cestu.

Byl tak o půlku větší než ona. Byl vysoký a relativně hubený. Ne moc, měl docela mužnou postavu, ale ne tak jako Wade. Taky měl brýle a vypadal jako šprt. Ale takový sexy šprt, který působil, že je asexuální, nicméně v posteli umí překvapit.

„Co blbneš?“ zeptala se šokovaně, když narazila na jeho tvrdé břicho.

„Mám zodpovědnost za tyhle děti a ručím za ně vlastním životem. A i když ti věřím a mám tě rád, Wade je můj spřízněnec a ty jsi jeho nepřítel. Kdyby se teď s nimi cokoli stalo... nenuť mě ti to vysvětlovat, Estrello. Jestli chceš vidět svojí neteř a synovce, stav se až tady bude Wade. Nebo alespoň Anomaris,“ řekl striktně a ona přikývla.

„Tolik k naší důvěře,“ opáčila zklamaně a podívala se mu do očí. Vypadala, že se jí chce brečet.

„Nejde o důvěru, ale o princip,“ zmínil syrově a ona ho nečekaně objala kolem pasu. Eldarn na ní šokovaně zíral ze své výšky. „C-co to děláš?“ zeptal se a tvářil se rozpačitě.

„Jsi tak sladkej, Eldarne,“ zašeptala mu do břicha a tulila se k němu jako by byla jeho přítelkyně. Eldarnovi se rozbušilo srdce. Ta mrcha věděla, že pro ní má slabost. A věděla, jak moc si s ním hraje. A taky věděla, jak moc by Wade běsnil vidět je dva spolu.

Eldarn jí taky objal. A proklínal se za to. Už slyšel Wada ve svojí hlavě a bylo mu jasné, že by od něj za tohle dostal nejmíň pěstí. „Nemůžu uvěřit tomu, že to říkám, ale měla bys mě pustit,“ řekl a sejmul z ní svoje ruce. „Nechci mít před Wadem tajnosti a už vůbec ne takových rozměrů. Zabije mě, jestli se dozví, že jsem se tě dotknul,“ zmínil. Estrella se pousmála.

„Vždyť je to jen objetí, Eldarne,“ řekla a přitáhla si ho k sobě ještě víc.

„No právě a to bohatě stačí,“ zašeptal a zoufale si povzdechl.

„Věříš mi?“ zeptala se a Eldarn se zarazil. Věděl, že to je past a taky věděl, že jí momentálně moc nevěří. Ale nechtěl jí naštvat a ani lhát. Byla jako Shadowwalker. Ale ani to nemohl vyslovit, protože by se na něj naštvala.

„Estrello, prosím,“ zašeptal.

„Proč mě prosíš, Eldarne?“ zeptala se a podívala se mu do očí. Jeho srdce bušilo jako o závod. Jako tenkrát, když mu Wade vyznal lásku po heterácku. A taky si na to teď vzpomněl. Ne, že by v sobě chtěl potlačovat přirozenou touhu políbit milovanou ženu, která ho přitahuje, ale nechtěl zklamat Wada a už vůbec ne přijít o tu jeho heteráckou lásku – o tu jeho dlaň na jeho srdci a pohled, který by taval ledovce.

Estrella si stoupla na špičky a chystala se ho políbit. Eldarn zavřel oči a myslel jen na Wada a na ten jejich moment, aby přetloukl ten chtíč, který ho pátil po celém těle. Estrella se od něj nakonec odtáhla.

„Nemůžu uvěřit tomu, že to říkám, ale asi na bratra žárlím,“ řekla pak a smutně se usmála. Eldarn otevřel oči a překvapeně se na ní podíval. „Tomu, co k němu cítíš nemůžu konkurovat,“ dodala ještě. Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ale můžeš a po fyzický stránce jsi moje number one, Estrello, ale Wade pro mě znamená...“ Ona ho přerušila.

„Všechno. Znamená pro tebe všechno,“ odpověděla za něj, co mu vyčetla z hlavy a usmála se. „A tomu se opravdu konkurovat nedá,“ dodala a posadila se na parapet. Nohy jí visely dolů.

„Nepřišla jsi mě sem svádět, že ne? Proč jsi přišla? Za Wadem?“ zeptal se a zcela přirozeně se vetřel mezi její stehna a opřel se dlaněmi o parapet vedle jejích boků. Estrella se mu překvapeně podívala do očí a taky na jeho ruce a jejich blízkost, až si Eldarn uvědomil co dělá a vzdálil se od ní. A tím se ta jejich pomyslná bariéra vytratila a Estrella pak jako by mohla konečně začít mluvit.

„Nepřišla jsem tě sem svádět,“ odpověděla a podívala se na něj. On se usadil naproti ní na stůl a jednu nohu si špičkou chodidla opřel o židli. „Stýskalo se mi. Chtěla jsem tě vidět,“ řekla a on se pousmál, ale bylo na něm vidět, že jí moc nevěří.

„Hned po tom, co jsi chtěla zjistit, co dělá tvůj úhlavní nepřítel, že?“ zeptal se a ona přikývla.

„Ano,“ usmála se. „Jsi vážně chytrý,“ řekla a zase se mu zadívala do očí. Řeknu to znovu, ve spoustě věcech byla jako Shadowwalker. A Eldarn to zažíval z obou stran. Možná proto je miloval oba. A k jeho smůle ani jednu z těch lásek nesměl mít. Tomu se říká prokletí.

„Kdy se vrátí?“ zeptala se.

„Nevím. Dneska nejspíš ne,“ řekl pohotově a ona se pousmála.

„Můžu tu s tebou chvíli zůstat?“ vyzvídala a on se zamyslel.

„Pravdou je, že bych si nepřál nic jiného, ale není to dobrý nápad. Měla bys jít,“ řekl a ona přikývla. Pak seskočila z parapetu a opucovala si ruce jako by na nich měla prach.

„Tak v tom případě já půjdu,“ prohlásila jako by doufala, že jí Eldarn zastaví, ale jen se zvedl ze stolu, aby ji doprovodil ke dveřím. Teď trochu připomínal Wadovo vojáka.

„Jsem zklamaná,“ přiznala mu cestou přes obývací.

„Já vím, já taky,“ řekl tiše a s tvrdými rysy v obličejí jí následoval, zatímco ona se courala a zcela viditelně prodlužovala to jejich setkání. Na chodbě se zastavila a podívala se na něj.

„Nechci ti ublížit, Eldarne,“ řekla a smutně se na něj dívala. Tak, že se jí oči zalívaly slzami.

„Tak to nedělej,“ odpověděl lehce. Ona přikývla, udělala k němu krok blíž a něžně ho pohladila po tváři hřbetem ruky. Bylo to nejromantičtější gesto, které si mohla dovolit udělat. Nikdy by si nedovolila víc.

Eldarn jí jemně chytl za ruku a přitiskl si jí ještě blíž, zavřel oči a užíval si její dotek. Potom teplo její ruky sláblo až se úplně vytratilo stejně jako její přítomnost. Když Eldarn otevřel oči, ona už byla pryč.

Wade s Anomaris pořád čekali na příchod toho mága, který je jako by nechával čekat schválně. Oba už zírali do země, dokud se před jejich zraky nejevily něčí boty. To hned oba vyjeli očima výš po jeho těle až spatřili hlavu starce, na které byly sčesané šedé vlasy dozadu. Ten stařec byl velice úhledně oděn v růžovém kabátu. Růžová totiž mezi šlechtou značila moc a bohatství, a tihle Starší moc rádi ukazovali světu, že to mají.

„Princi a princezno, jsem rád, že jste přijali mou pozvánku. Já jsem mág Varon Kerdigan,“ řekl, Wadovi naznačil drobnou úklonu a Anomaris políbil ruku.

„Je mi ctí, Mistrě,“ řekl Wade a spolu s Anomaris se mu taky poklonili. Mág se pousmál a pobídl je, aby se vydali spolu s ním někam dál do budovy. Anomaris nechala konverzaci na Wadovi a kochala se malbami na stěnách, obrazy ve zlatých rámech, křišťálovými sochami, mramorovou podlahou a celkově vším, co bylo kolem. Některé křišťálové sochy byly dokonce ověšeny náhrdelníky z pravých perel. Není divu, že po tom Wade prahнул a že si dal za cíl tomu místu říkat domov.

„Prosím posad'te se,“ řekl, když je dovedl do kruhové místnosti, kde uprostřed na perském koberci stál kulatý stůl s deseti křesly kolem dokola. Ta místnost byla jinak úplně holá.

Ne tedy, že by se nepýšila honosnými tapetami, které snad byly taky pozlacené a zlatě vyšívanými záclonami s diamanty našitými na spodním lemu všech záclon. Bylo tam šest oken, takže už jen ty závěsy musely stát celé jmění. Třeba jeden závěs by se vyrovnal ceně jejích svatebních šatů.

Taky se nejde divit tomu, že to tam hlídalo takové množství ozbrojených lidí. Celé tohle místo bylo dokonce začarované, že v něm nešlo použít magii. Bylo to jedno z nejbezpečnějších míst, kde být. Tedy, když jste Starší.

Wade s Anomaris se usadili ke stolu, jako by šli do nějaké manželské poradny nebo tak něco. Naproti nim si přisedl mág a vybalil nějaké lejtro, na kterém visela derionská pečeť.

„Tady budu chtít váš podpis, že stojíte o zařazení do výběru na moje místo,“ řekl, podíval se na Wada a podal mu do ruky modrý brk z nějakého vzácného stvoření seříznutý do špičky a kalamář se zlatým inkoustem. Všechno tam překypovalo bohatstvím. Wade namočil brk do kalamáře a s grácií se ladně podepsal všemi svými jmény.

Potom od sebe odstrčil pergamen. Mág se na něj mile usmál, přitáhl si ho k sobě a zavinul zpět do ruličky. Potom odnesl brk i kalamář zpátky odkud ho přinesl a znovu se posadil na své místo.

„Tak,“ usmál se, založil si ruce a opřel se o lokty stolu, zatímco Wade s Anomaris seděli rovně jako prkna, aniž by se čehokoli dotýkali rukama. Oba věděli, co se sluší a patří v takové společnosti. „Povězte mi něco o sobě,“ řekl a čekal, jaká bude jejich úvodní řeč. Vypadalo to trochu jako pracovní pohovor ve světě lidí.

Sára byla kde jinde než se svou milovanou Enessou a se svým miláčkem Qyldryirem na hřišti. Kolem nich pobíhala i rozjařená Kinnara. Moc si toho ale nepověděli, protože nějak nebylo co. Kim přišla za Sárou, protože jí dlouho neviděla a na rozdíl od wergonů jí měla hodně toho co říct. Chtěla s ní probrat ty události, které se v posledních týdnech staly, když ona byla ve světě lidí.

„Je zamilovanej,“ zmínila po chvilce ticha u toho, co pomáhala Sáře drhnout špínu z Qyldryira. Taky už měly probrané záležitosti s Darrenem a Eldarnem, takže zbývala jen ta naše noční mūra – Shadowwalker. Sára k ní překvapeně zvedla oči.

„Jako do Alyssy? Tomu nevěřím. Musel by se zbláznit,“ prohodila Sára klidně a tvářila se, jako by si tím byla jistá. Ani nepřestala drhnout Qyldryira. Kim přikývla.

„Možná se zbláznil. Je jako vyměněnej. Je milej. Fakt milej. Usmívá se, nic nekuje, jen tak se poflakuje, čte si, nebo se učí, ale je relativně normální. Taky chodí do kostela a normálně existuje mezi lidma většinu dne. Už nehraje na kytaru a nestýká se s klukama z kapely,“ vyžvanila. Sára na ní zírala jako puk.

„Nehraje na kytaru? Chodí do kostela? Je milej a usmívá se?“ vytáhla a Kim přikývla. „To mi nezní jako Wade Shadowwalker,“ dodala a Kim si povzddechla.

„Zdá se mi zranitelnější, ale zároveň i silnější. Tys tady nebyla, když Darren unesl Eldarna. Úplně běsnil, jako by mu vzal dítě. Nebýt Alyssy, umřel by. Nechal by se kvůli němu i snad zabít. Zrušil všechny svoje kouzla jen, aby ho Darren už pustil,“ dodala a Sára na ní zírala jak z jara.

„To vážně nezní vůbec jako Wade. Snad se z něj nestane taky teplouš, to bych nestrávila,“ zmínila suše a Kim s úsměvem zavrtěla hlavou.

„Toho bych se nebála. Je pořád okouzlující i když se změnil. Vlastně bych řekla, že je snad ještě atraktivnější. Jako by to ještě šlo,“ dodala.

„Vezmeme ho Alysse. Já sice nemůžu, ale ty jo. Musíš ho svést, Kim. Sere mě, že je s ní,“ prohlásila suverénně a Kim na ní vyvalila oči.

„Co tě to popadlo? A proč nemůžeš?“ zeptala se.

„Kvůli Darrenovi, nesnáší se přece,“ připomněla a ona pak přikývla jako, že si to uvědomila. „A jak vůbec víš, že je do ní zamilovanej?“ vyzvíдалa Sára.

„To poznám. Ty ne? Navíc s ní chodí veřejně,“ dodala.

„On je schopnej všeho, aby nasral Darrena. Co to je pár měsíců předstíraný lásky a muchlování se na veřejnosti, když tím někomu ublíží,“ dodala Sára otráveně. Kim raději už mlčela. Sára evidentně pravdu nechtěla slyšet, protože jí přišla bolestivá.

„Nechci ho už nabalovat. Je ženatej, má děti a já nestojím o problémy. Sice je to pořád můj miláček, ale tak nějak už jen platonicky. Navíc to vypadá, že budu s Milanem. Něco se mezi námi rysuje,“ objasnila a Sára přikývla.

„Nemůžu Alyssu vystát poblíž něho,“ řekla do ticha Sára. „Je to jak ze špatnýho filmu. Nějak se mi to nezdá. Wade se nezamiloval celej život, až do mě. A najednou hned po mě miluje tolik lidí najednou? Nemyslím si,“ řekla a Kim pokrčila rameny. „A co dělá v kostele? A jak to vůbec víš?“ pokračovala ve výslechu.

Kim k ní zvedla hlavu. Celou dobu totiž šfouchala botou do šišky. „Budeš se mi smát,“ řekla, ale Sára zavrtěla hlavou.

„Nebudu,“ usmála se. Kim se tedy narovнала a vydechla.

„Rozhodla jsem se, že se nechám pokřtít,“ odpověděla a Sára vytřeštila oči a potlačovala smích.

„Ty? Takový dítě Satanovo?“ rozesmála se a Kim do ní šfouchla.

„Říkala jsem, že se mi budeš smát,“ opáčila a zahihňala se taky.

„Takže jsi ho tam potkala?“ vyzvíдалa Sára a Kim přikývla.

„Jo, ale důvod, proč tam chodí neznám. Jsem si ale jistá, že se nenechal pokřtít. Jeho by bůh fakt odmítnul,“ dodala a Sára jí lehkým zahihňáním dala za pravdu.

Když se Wade s Anomaris představili, mág potom přinesl nějaký přístroj, který fungoval na magické fyzice a prověřil, zda mluvili pravdu. Hádám, že tohle testování, jestli se hodí na post vládce Derionu bylo celkem vyčerpávající.

Když mág vtisknul Wadovi do dlaně zlatou věčičku ve tvaru oblázku napojenou na přístroj tenkým drátkem, Wade se pousmál. Věděl přesně, jak tahle věc funguje. Ve fyzikálním kroužku s pár spolužáky takovou věc pomohl přivést k životu. Bylo to něco jako detektor lži. Nicméně se dal snadno oblbnout, když se vědělo jak na to.

Wade o přístroji věděl dopředu. Věděl, že ho všichni používají, když o něco jde a dal své ženě předem jasné instrukce co dělat a co nedělat když. A mág se jen vyptával na otázky a Wade odpovídal. Potom se ptal Anomaris na stejně stručné otázky a ani koutkem u toho nepohnul.

No a hned, co to dokončili a mág uklidil Lžítko stranou, usmál se a konečně je vzal mezi ostatní adepty se trochu pobavit. Nebo je spíš dál testovat. „Tady se prozatím rozloučíme. Určitě se ještě dneska setkáme, ale zatím si užijte večer a bavte se. Nabídněte si cokoli ze stolů a dostavte se o půlnoci na ohňostroj. Bude to paráda,“

řekl, lehce se jim poklonil a někam odešel. Nechal je v tom sále, kde byl ten obří lustr a mezi velkou spoustou šlechticů.

„Jakej z toho máš pocit?“ zeptala se ho Anomaris když mág odešel. Wade jen pokrčil rameny.

„Asi dobřej. Každopádně si o tom promluvíme doma. Ber to tady jako bitevní pole. Nikdy nevíš, odkud se na tebe něco vyřítí. Nehledě na to, že nás nejspíš odposlouchávají.

Teď nás budou sledovat a testovat, jestli se umíme chovat ve společnosti. Proto je teď důležitý, jak se předvedeme při času na konverzaci a jak moc rozumíme dvorní etiketě. Nemluv dřív, než tě někdo vyzve a odpovídej jen stroze. Já budu ten, kdo bude rozvíjet konverzaci. Taky se mile usmívej, chovej se uctivě a slušně a vyzářuj to, co mají vyzářovat ženy. Krásu a podporu svému manželovi,“ zašeptal jí do ucha a ona přikývla.

Potom jí Wade nastavil ruku, aby se ho chytila za paži a společně šli na malý průzkum kolem sálu. „Přijdu si tady jako ryba na poušti. Nepohodlně,“ zmínila a on přikývl.

„To jsme dva. Ještě chvílku vydrž, pak se to změní. Bude nám tu pohádkově,“ usmál se na ní. Z druhé strany sálu se na ně díval mág s několika muži. Zřejmě to byli jeho lidé. Byli taky nobl odění a působili velice důležitě. Vypadalo to, jako by mluvili o Wadovi a Anomaris. A nejspíš to tak i bylo, protože během chvilky za nimi v menším počtu přišli.

„Princi, princezno, rád bych vám představil mága Edmunda Fixe a jeho bratra Sezama,“ oznámil jim a Wade s Anomaris se poklonili.

„Moc nás těší, Mistře,“ řekl Wade i za Anomaris a podíval se na mladého Sezama po jeho boku.

„Edmunde, Shadowwalkerovi jsou velice zajímaví. Princ Wade je vědec a nejlepší student v deRionském institutu. Jeho celkové studentské skóre je víc než fascinující. Má přes 2000 bodů. Zatím studuje desátý ročník. A princezna má duševní dar,“ zmínil.

„Opravdu? To je pozoruhodné. Všechno. Dva tisíce studentské skóre? Já měl jako zlatý student 300 a byl jsem rád,“ zasmál se. „A co se týče oboru, já jsem se taky dříve zajímal o vědu, miloval jsem hvězdy, ale nikdy jsem se tím neživil. Oslnila mě krása duševní magie,“ zareagoval a usmál se na oba. „A co přesně je vaše zaměření?“ zeptal se Wada.

„Jsem teoretik, ale zajímám se i o jadernou fyziku,“ odpověděl a podíval se na Edmundův překvapený výraz.

„Opravdu? Těch moc neznám. To je velmi působivé,“ usmál se a jeho oči přejely k Anomaris. „A vy, princezno?“ vyzvídal.

„Jsem profesionální trenérka draků a duševní laborantka,“ odpověděla.

„Tak tohle je vskutku zajímavé,“ usmál se. Wade položil decentně své ženě dlaně na její spodní část zad, aby jí trochu uklidnil, protože působila velice rozpačitě.

„A co váš bratr?“ zeptal se Wade pohotově, aby působil tak, jak chtěl působit – že se zajímá.

„Sezam je v paláci zatím jen na praxi. Studuje na Leroy Academy politologii. Je v devátém ročníku,“ odpověděl a natáhl se ke skleničce šampaňského, když kolem prošel někdo z personálu, držíc v ruce stříbrný tác s plnými skleničkami.

„Smím požádat vaši paní o tanec?“ zeptal se Wade Edmund a Wade přikývl.

„Jistě,“ dovolil a podíval se na Anomaris, ke které Edmund už natahoval ruku. Ta se křečovitě pousmála a ruku přijala. Není v tom nic nekalého. V takovéto společnosti je to vlastně úplně v pořádku. I když je daná žena vdaná. Tanec smí být kdykoli a s kýmkoli za svolení manžela. Nicméně to nesmí být v soukromí.

Wade se usmál na mága Kerdigana. Ten k němu udělal dlouhý krok a jedním pohledem do očí poslal Sezama pryč. Pak se naklonil k Wadovi a pousmál se. „Máte velice překrásnou ženu,“ řekl a Wade zbystřil smysly. Možná to byla jen nevinná poklona a možná taky ne, ale rozhodně se rozhodl nic, co řekne kdokoli z těch lidí nebrat na lehkou váhu.

„Děkuji, já vím,“ odpověděl mile, ačkoli už těch lidí tady měl dost. Nejraději by je tady všechny vyvraždil a nasadil si tu korunu, která se leskla ve vitríně jako nějaký pohár a šel si číst. Dával si velký pozor, aby na ní necivěl. To totiž poukazuje na to, po čem prahne. A proto tam ta koruna byla. Patřila poslednímu vládci Derionu, dokud ještě fungovala monarchie. Od té doby, co skončila, byla ve vitríně jen jako symbol moci a bohatství. Patřila Starším – všem.

Mág ho sledoval a Wade věděl, že je sledován. Taky se na něj často usmíval s takovým tím pohledem, který říkal: Jsi můj favorit, Shadowwalkere, ale sleduju tě a uděláš chybu a rozluč se s místem Staršího.

Kerdigan moc dobře věděl, že Wade po jeho místu touží, poznal z něj jeho ambice a vůbec mu to nevadilo, naopak se mu to na něm líbilo. Potřeboval někoho takového. Připomínal mu jeho samotného když byl mladý, a to mu velmi imponovalo.

Zdálo se, že to mají Shadowwalkerovi v kapse, než se s Wadem mág Kerdigan rozloučil a odešel k dalšímu kandidátovi ho zpovídat a poklábosit si s ním. Wade jen mlčky zíral na Anomaris a potlačoval chuť toho zatraceného Edmunda něčím sejmout. Vůbec se mu nelíbilo, jak se na jeho ženu dívá a jak se k ní naklání a neustále jí něco šeptá do ucha.

Anomaris nejdřív vypadala otráveně. Tedy nevypadala, ale Wade to z ní vycítil. Ale pak po pár minutách tance s Edmundem se rozesmála, jako by s ním snad koketovala. „Vydrž to,“ zašeptal si pro sebe a taky si podal sklenku šampaňského, aby to přežil.

„Princ Wade?“ zeptala se nějaká mladá a okouzlující žena s rudými vlasy, že Wade úplně zapomněl na to, že žárlil a tak, jak to nejvíc dovolovala etiketa si ženu prohlédl. Měla tmavě modré šaty připomínající noční oblohu. Byly posázené drahými kameny a už od pohledu musely být velice drahé.

„Ano. Smím se zeptat kdo se ptá?“ zeptal se a podíval se jí do očí. Měla je modré jako nebe, ale ta barva jejich šatů se v nich tak odrážela, že působily tmavší než normálně, a to i když kolem intenzivně zářil ten křišťálový lustr.

„Jsem markýza Sofie Welingtonová, Vaše Výsosti,“ představila se mu a lehce se před ním poklonila.

„Moc mě těší, markýzo,“ zašeptal, poklonil se a zírajíc jí do očí zcela okouzlen její krásou, jí políbil její ruku. Anomaris viděla Wada flirtovat s markýzou a na malou chvíli se jí zatočila hlava žárlivostí, ale polkla to, otočila se na mága a snažila se nic nepokazít.

„Smím vás požádat o tanec?“ zeptala se ho a on přikývl.

„Proč ne?“ řekl a vedl jí zkušeně na parket. Anomaris zatínala vzteky zuby div, že si je nerozskřípala a Wade byl jako by na ní úplně zapomněl. A taky na Alyssu a na Sárú a úplně na všechny. Měl oči jen pro markýzu. Ta si povytáhla tmavý vějíř před ústa, aby nebylo vidět, co říká.

„Támhle ten muž při těle je můj manžel,“ prozradila a Wade se ohlídl. „Markýz Devon Welington,“ dodala a Wade přikývl. Pochopil proč si ho vyhlídla, ale nic neříkal. „Jste v paláci poprvé, Výsosti?“ vyzvíдалa. Wade přikývl.

„Ano. Vy?“ zeptal se. Zavrtěla hlavou.

„Patřím ke dvoru. Jsem sestrou mága Zaracha. Toho nejspíš nebudete znát, Výsosti. Je to nejlepší přítel mága Kerdigana. Bývalý spolužák,“ objasnila. Wade se pousmál.

„Hezké,“ řekl a soustředil se na tanec a nenápadně jí zíral do výstřihu. Není divu, že byl dnes tak roztržitý. Všechno ho svádělo alespoň se na to dívat. Byly to dlouhé nohy té služebné, vzdouvající se hrudník té nádherné zrzky, která si ho vybrala a je od něj jen několik centimetrů, že cítí její levandulovou vůni, a pak tu byl ten kus lesklého kovu posazený na sametovém červeném polštáři ve vitríně, kvůli kterému by zabíjel a už i párkrát zabil.

Když skončila skladba, na kterou tančili, Wade jí zase zírajíc jí do očí políbil ruku. Vypadalo to jako by jí tím říkal, že je pro cokoli s ní v ložnici a že ho velice mrzí, že už se nejspíš dlouho neuvidí. „Děkuji za tanec, markýzo,“ zašeptal a ona se mu ladně poklonila.

„Nápodobně,“ řekla a s grácií odešla za svým mužem. Její pohled říkal to stejné. A když se otočil, stála za ním Anomaris s výrazem vosy.

„Zlato,“ usmál se na ní, nicméně jejího úsměvu se nedočkal. Pak jen protočil očima. „Nedělej mi tady scény, ano? Počkej s tím na doma,“ řekl a zase jí položil dlaň na záda. Ta sebou cukla jako by jí dal ránu, aby mu dala jasně najevo, že se jí nemá dotýkat a on s tím tedy urychleně přestal.

Po chvíli přistihla Wada, jak se na markýzu dívá přes celý sál a jí, jak jí jeho pozornost dělá dobře. A tak se k němu naklonila a přes zuby procedila: „Uvidím tě s ní ještě jednou a utrhnu ti koule.“ Wade se držel aby nevyprsknul smíchy.

„To by tě pak mohlo mrzet, miláčku,“ řekl pobaveně.

„Jako vážné? To pro tebe znamenám tak málo?“ sykla na něj. Všichni se na ně otočili.

„Anomaris, děláš scénu a způsobíš tím velký problém. Uklidni se, vyřídíme si to cestou domů,“ zašeptal a usmíval se na ostatní jako by o nic nešlo. Jestli měl strach jen výjimečně, tak teď byla ta další výjimečná chvíle.

„Hm, už aby to bylo. A být tebou se netěším, protože poteče krev. Tvoje krev,“ vyhrožovala mu.

„Jsi zbytečně hysterická a mě to nebaví. Omluvím tě, že se ti udělalo nevolno a pošlu pro tebe kočár,“ informoval jí, ale to se jí nelíbilo. Ani to a už vůbec ne to, že by ho tam měla nechávat s tou příšernou markýzou samotného.

„Udělej to a udělám tady takovej cirkus, že se budeš divit!“ sykla na něj. Wade se pousmál na šuškájící si skupinku šlechticů, kteří postávali poblíž.

„Omluvte nás, moje žena se musí jen nadýchat čerstvého vzduchu,“ řekl a táhl Anomaris za paži ven na vzduch. Hned, jak dorazili před palác, s trhnutím jí pustil a už nebyl tak něžný a ani tak milý.

„Tohle ti nezapomenu, Anomaris. A jestli mi to kvůli tobě nevyjde, tak ti to v životě neodpustím a nechtěj vědět, jak budu zlej,“ řekl a výhružně se na ní podíval.

„Zabiješ mě? Matku svých dětí?“ křičela, ale on se jí díval s ledovým klidem do očí.

„Nesnaž se mi stát v cestě, Anomaris. Ne v tomhle,“ odpověděl seriózně a nechal jí tam stát. Ona nemohla uvěřit tomu, co jí právě řekl. Nedokázala to vstřebat. A pak si uvědomila, že zabil svou milovanou tetu Violu jen kvůli tomu svému podělanému plánu a konečně uviděla věci tak, jak jsou.

Nutilo jí to být ještě vášnivější, ale byla by to osudová chyba. Ale copak může žít s tím, že by jí její manžel bez mrknutí oka kvůli koruně zabil? Nebylo by lepší mu to překazít, pomstít se a ušetřit se toho ponížení, i kdyby jí měl zabít? A nebo se jí jen snažil donutit, aby měla strach a uklidnila se?

Kdyby ta otázka patřila mě, řekla bych, že by mohla zkusit sabotovat jeho celoživotní dílo a nebo ublížit jeho milovaným, a ve vteřině by jí zabil. Tohle je můj názor.

Následující den se táhnul jako sliz. Celý den jsem se učila a v podstatě se nic záživného nedělo. S Darrenem jsem se skoro neviděla, protože trénoval. Byla jsem se na něj na chvíli podívat, ale pak jsem doháněla resty.

Sára byla taky celou dobu na hřišti s Kim a neustále se něčemu hihňaly. Alyssa se mi snažila nelézt na oči a Wade s Eldarnem se zašíváli u Wada v pokoji a dělali tam bůhví co.

Já jsem zatím přesvědčila ředitele, jestli bychom nemohly se Sárou ukončit praxe o půl roku dřív. Jako důvod jsem udala, že je můj manžel mezinárodní šampión a že potřebuje moji podporu a nejen to. Sdělila jsem mu své problémy s Temnotou a že jsem závislá na přidělu manželovy duše. A že udělám cokoli, co po mě bude chtít, aby nám se Sárou povolil se vrátit.

To vyšlo, protože stín Temnoty na duši zlaté studentky, zaměřenou na studium duševní magie, se závislostí na manželovo čiré duši před přijímačkami, se mu zdálo jako dobrý důvod nenechat se rozptylovat ještě nějakou praxí. A co si budem, chtěl mě mít pod dohledem, což jsem velice ochotně přijala. Začínala jsem šílet, že se před tím nedokážu ochránit sama a že ten démon Shadowwalker vyhraje.

Bylo půl 8. večer a já akorát po třech hodinách ustavičného učení zaklapla knihu duševní magie. Učila jsem se na přijímačky jako šílená. Jestli jsem něčemu chtěla

rozumět, bylo to tohle. Nejspíš, protože jsem byla zoufalá z Wada Shadowwalkera a chtěla jsem si dokázat pomoci.

Protáhla jsem se a vstala od stolu. Udělala jsem pár kroků po pokoji a potlačila jsem nutkání začít křičet. Jsem vdaná a akorát jsme dostavěli dům. Mám nejlepšího manžela na světě a nejlepší kamarádku. Mám perfektní život, o jakým jsem ani nesnila. Plný vzrušení a všeho, ale za jakou cenu? Je tady on – stín na mojí duši, která když se byť jen jedinkrát dotkne Temnoty, zblázní se tak, jako teď blázním já.

Popadla jsem tašku a kabát a mířila jsem si to pryč z té zpropadené věže. Musela jsem na vzduch. Nejdřív jsem se prošla po pozemcích a dýchajíc podzemní zakouřený vzduch, jsem se brodila v barevném listí. Potom jsem se rozhodla, že navštívím matčin hrob, ačkoli dušičky ještě nebyly. Zastavila jsem se před obřím náhrobním kamenem, který byl vyšší než já a podívala se na nápis na něm vyrytý.

Noira Blackheartová, milující matka a manželka

Natáhla jsem proti hrobu ruku a vyčarovala dvě černé růže. „Mami, myslím, že mi tvoje oběť nestačí. Mrzí mě, že jsi to udělala zbytečně. Skončím špatně. Já to vím. Někdy si říkám, jestli se na to nemám prostě vykašlat a poddat se tomu. Stejně se tomu nevyhnu.“ Vedla jsem monolog jako bych očekávala nějakou reakci ze záhrobí. Pak jsem si sedla vedle hrobu a opřela se o náhrobek.

„Znala jsi Shadowsouly a Shadowwalkery?“ zeptala jsem se a pak jsem nad sebou zavrtěla hlavou. „Určitě jo,“ dodala jsem. Potom jsem se nadechla a zhluboka vydechla. „Co mám dělat, mami? Přitahuje mě temnota skoro tak moc jako touha po moci. A moje Temnota mě taky přitahuje, když už jsme u toho. Jsem v koncích,“ pokračovala jsem.

Potom jsem se natáhla k těm růžím a lehce jsem je prstem pohladila po okvětních lístcích. „Nemůžeš mi dát nějaké znamení? Zeptala bych se tě na otázku a kdyby odpověď zněla ano, dala bys mi znamení a já bych pak...“ Zavrtěla jsem nad sebou zase hlavou. „Jsem blbá,“ zašeptala jsem.

Když jsem se rozloučila s matkou, šla jsem se podívat na kostel. Dlouho jsem kolem nešla, a ještě dvakrát tak dlouho jsem v něm nebyla. Snad naposledy s otcem na nedělní mši. Po jeho zmizení jsem už nikdy do kostela nechodila.

Myšlenka na zpověď a úleva, kterou by mi to mohlo přinést, mě celkem přiměla jít dovnitř. Dneska jsem nad tím uvažovala dvakrát. A nemám co ztratit. Naštěstí to byl ten typ kostela, který je otevřený nonstop. Až na to, že tam nebude personál.

Vešla jsem dovnitř. Hned za prvními dveřmi se mě zmocnil zvláštní pocit jako bych tam neměla co dělat, ale takový zakázaný pocit jsem v poslední době cítila skoro ze všeho. Rozhodně mě to neodradilo od toho jít dál po červeném koberci.

Byl to nejkrásnější gotický kostel, který jsem kdy viděla. Vlastně to byl chrám. Měl velkou spoustu lodí a obrovskou rozetu hned nad čelním portálem. Barevná okna a malovaný vysoký strop.

Zastavila jsem se u misky se svěcenou vodou. Vložila jsem do ní prsty a nakreslila s ní malý křížek na čelo. Chtěla jsem jít k oltáři a po dlouhé době se pomodlit, ale

vyrušil mě ten poslední člověk, kterého bych v kostele čekala. Rozbušilo se mi divoce srdce a myslela jsem, že omdlím.

„Co tady děláš? Copak tebe pustili do kostela?“ rýpla jsem si a odpovědi mi byl ten jeho sexy úšklebek, který jsem žrala.

„Jsi vtipná. A jen tak pro info, já jsem se tu ženil,“ opáčil suše Wade.

„Hm, jak vidím, ten kostel pořád stojí, takže to nejspíš výjimečně ustojí nějaké vyšší demony,“ pokračovala jsem a on se smál. Nevím proč, ale hrozně mě to s ním bavilo.

„To byl kompliment?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou.

„Neodpověděls mi. Co tady děláš? Pochybuju, že se jdeš zpovídat ze svých hříchů,“ zeptala jsem se znovu.

„To nejdu. Já mám svědomí čistý. Už jsem se zpovídal do aleluja, ale ty...“ usmál se. „Ty ne. Posedl tě démon?“ zeptal se a já přikývla. Stejně už o tom věděl, nemělo cenu nic zatloukat.

„Ale já se ho zbavím,“ opáčila jsem zírajíc mu intenzivně do očí. Rozesmála jsem ho tím.

„Čím jako? Zpovědi u otce Matyáše a přeříkáním třikrát zdrávasu? Myslíš, že to je takhle jednoduchý? Vzít krucifix, postříkat se svěcenou vodou a zažblebtat něco latinsky? Kdyby to tak bylo, život by byl o tolik snazší, nemyslíš?“ zmínil a poplácal mě po rameni. „Snad tomu nevěříš, Heartová,“ dodal ještě.

„Jsem Paynová!“ procedila jsem skrze zuby. Od něj to nebylo jako kdysi od Darrena. Darren mě provokoval v rámci hry a škádlil mě, ale od něj to znělo jako urážka.

„Mě by ses líbila víc jako Shadowwalkerová. Naučil bych tě chodit v temnotě a necítila by ses už tak ztracená. Ne se mnou po boku,“ řekl a to mi zase vyrazilo dech. Faktem je, že kdybych si ho vzala já a měla s ním Srdce Derionu, nikoho by nemusel zabít ani ovládat, aby se dostal k trůnu. A já bych se opravdu nemusela Temnoty tolik bát, o všechno by se postaral, protože v tom byl taky geniální.

„Vůbec se s tebou už nechci bavit! A mluvit o demonech v kostele je snad taky hřích,“ odsekla jsem a přidala jsem do kroku. On se pousmál a tím mi dal za pravdu.

„A smilnit ve své hlavě taky,“ dodal. Chtěla jsem od něj utéct někam hodně daleko, ale nedovolil mi to. Kamkoli jsem se hnula, byl tam. Jako stín. Ta ulička mezi lavicemi až k oltáři a ke zpovědní místnosti byla tak zatraceně dlouhá. Dost na to, aby mi stihnul zase na chvíli vymýt mozek.

„Heartová,“ zašeptal a chytl mě za kapuci u pláště, aby mě zabrzdil. Pak ke mně udělal dva kroky a naklonil se k mému uchu.

„Ty jsi na hříchy jak dělaná. Pamatuješ? Chtěla bych vědět, jak chutná tvá láska. Jaké by to bylo, kdybych se s tebou mohla svobodně pomilovat beze strachu, že bych přitom přišla o duši a o své nejbližší. Temnota v srdci a tvůj stín v hlavě mě nutí z tebe šilet.“

Závidím své nejlepší kamarádce, protože jí miluješ tolik jako já svého muže a žárlím na tvou přítelkyni, protože dostala šanci, jakou já jsem ze strachu zahodila, a podvádím toho, koho na světě nejvíc miluji jen proto, že jsi mě něčím pekelným a

nevysvětlitelným očaroval, Temný princí,“ zašeptal, až mě polila husí kůže a snad i spálil pekelný plamen. „Tohle je taky hříšný, nemyslíš? A bylas to ty, kdo mi to šeptal do ucha. Je to z tvoji hlavy. A to jsi ještě Temnotu neznala,“ zašeptal až se mi rty otřel o ušní lalůček. Zalapala jsem po dechu.

„Ty jsi vážně démon, jsme v kostele!“ okřikla jsem ho. On si mě k sobě otočil, že jsem na chvíli ztratila rovnováhu a narazila na jeho pevné tělo. A abych u něj nemusela být tak blízko, pohotově jsem se o něj opřela dlaněmi jako nárazníky. Podíval se mi do očí.

„Správně a on se na nás dívá,“ řekl s pobaveným úsměvem ve tváři. Bavilo ho mě děsit. Věděl, že z toho místa a celkově z těchto věcí mám respekt. „Klidně bych ti to udělal i tady na tom oltáři a ty bys mi to dovolila,“ řekl suverénně. „Tolik k tomu, jak jsme si podobní,“ dodal. Neměla jsem slov. Jen jsem tam tak stála blízko něho a přistihla jsem se, že na něj zírám s pootevřenými ústy. „A vzrušuje mě, když mi říkáš démone,“ zmínil.

„A jen tak mimochodem, bez ohledu na to, kolikrát se budeš zpovídat a kolikrát to budeš popírat a lhát sama sobě, že mě nechceš, a i kdybys už ty myšlenky na nás dva byla přesycená, pravda nikdy nezmizí. A když je v tom Temnota, tak nezmizí ani ten zbytek. Poddej se tomu, Ay, a já ti slíbím, že tě nenechám upadnout do temnoty. Zachráním tě, ale vyspi se se mnou. Jen jednou, víc nechci,“ šeptal mi do ucha.

„C-co t-tady děláš?“ zeptala jsem se ho ještě jednou, abych ho přerušila. Když mluvil o tom, že mi dá šanci nestát se ježibabou výměnou za to, že se mu dám, nelíbilo se mi to. Ani jsem nevěděla, co je horší. A on to věděl. A tak se zase pousmál.

„Dostal jsem tě do rozpaků, že měníš téma?“ odpověděl mi otázkou. *Ano dostal a nejen do rozpaků. Musím se od něj držet dál. Vždyť on je jako kořen jitrocele, dostane se všude a to mu nesmím dovolit! Hádám, že všechno má svou cenu a čím důležitější věc, tím vyšší cena.*

„Přiznej to a řeknu ti co tady dělám,“ řekl a usmál se na mě až se mi málem podlomila kolena.

„Přiznávám,“ zašeptala jsem a on se spokojeně pousmál.

„Lhal jsem,“ řekl pohotově a pohladil mě palcem po rtech. Nezmohla jsem se na nic jen na to zírat mu do očí. „A hodně štěstí při zpovědi. Zase ti k tomu hříchu něco přibýlo,“ přikousl si vzrušeně ret a nechal mě tam stát.

Faktem je, že měl zase pravdu. Tady jsem neměla co dělat. Žádné modlitby ani zpověď mě nezachrání přede mnou. Byla jsem jako on – démon a toužila jsem po jeho neskutečně perverzní presenci.

and then it was dark

☆ A pak byla tma ☆

Bylo brzy ráno. Anomaris uspávala Rainu – houpala jí v náruči. Celou noc probřečela, a tak byl kvůli ní vzhůru celý barák. Wade seděl na židli v jídelně, zíral vyčerpaně na dceru a mlčel. Jen tedy navenek, řekla bych, že jinak dost intenzivně přemýšlel. Eldarn seděl naproti němu a sem tam se střídavě díval na něj i na Anomaris.

„Co se mezi váma stalo? Od doby, co jste se vrátili z hardinghamského paláce, tak jste si neřekli ani slovo,“ postřehl Eldarn. Wade na něj hodil bodavý pohled, jakože tohle nechce řešit a Anomaris se na chvíli zatvářila ublíženě. Jako by skrze ní projel meč tam a ven. A tak, než si stačila postěžovat, Wade prolomil ledy.

„Žárlí,“ procedil do ticha, aby už tohle napětí měl z krku. Anomaris se k němu prudce otočila a propichovala ho pohledem.

„Žárlím?“ prskla. „Tohle je to, co si myslíš, že se děje? To je prvopočátek, protože...“ Wade jí skočil do řeči.

„Prvopočátek toho, že jsi tak hloupá a hrdá, že bys kvůli něčemu tak povrchnímu zničila všechno, na čem jsem tvrdě makal, abychom se měli dobře,“ křičel na ní. Tentokrát nebyl nad věcí, ale silně defenzivní až to znělo útočně. Eldarnovy oči litaly z Anomaris na Wada podle toho, kdo zrovna mluvil. Anomaris se vysmála tomu, co říkal.

„Povrchnímu? Viděla jsem, jak se na ní díváš. Skoro jsem jí viděla na trůně po tvém boku místo mě. A to bych ti radši zničila ty tvoje plány i kdybys mě pak měl za to zabít. Jestli někdo bude tvoje královna, tak jsem to já! A já si to zasloužím. Děkala jsem pro tebe všechno a ty bys mě vyměnil, a ještě se vztekáš,“ křičela až začala rvát ještě Raina.

„Ty jsi blázen, Anomaris,“ ječel na ní Wade. Eldarn to vůbec nechápal. Anomaris nad ním zavrtěla hlavou.

„Zabil bys i nejlepšího přítele kvůli tý tvojí pošahaný touze stát se králem Derionu a vlastnit palác. I mě, Eldarna, snad i svoje děti a po tom všem bys mě vyměnil za tu markýzu,“ dodala.

Wade se nadechl a zhluboka vydechnul, pak se podíval na Anomaris a řekl s ledovým klidem: „Tohle si o mě vážně myslíš? A řekni mi, z čeho jsi kurva vyčetla, že bych tě za ní VYMĚNIL?“ To poslední slovo trochu vyštěknul. Anomaris položila ječící dítě do vajíčka, naklonila se k němu, opřela se dlaněmi o stůl a podívala se mu zblízka do očí.

„Řekni mi, Wade Shadowwalkere, že bys mi při tý tvojí touze mít všechno nikdy neublížil a já budu v klidu,“ zašeptala. Eldarnovi se ta jejich hádka vůbec nelíbila. A to hlavně z toho důvodu, že byla nebezpečná.

„Nikdy bych ti neublížil, pokud bys ty neublížila mě. A scéna v paláci by to splnila, abych se vyjádřil přesně. A co se týče tohohle, jestli nám to vyjde, budeš moje jediná královna, to ti slibuju,“ procedil zuřivě. Anomaris si trochu oddechla, protože by si nedovolil jí takhle lhát a už vůbec ne před Eldarnem.

„Tak mi neubliž, Anomaris. Ne takhle,“ zopakoval. „Ten plán je moje všechno, stejně tak jako moje děti, Eldarn a ty,“ dodal a Sáru úmyslně vynechal. Eldarn to poznal. Nicméně nebyla to lež.

„Já ti neublížím, pokud ty neublížíš mě. Tu markýzu kolem tebe nechci vidět, Wade. Je ti to jasný?“ sykla na něj a on jí chvíli našťvaně civěl do očí, než něco řekl. Byl dost háklivý, aby ho někdo zaháněl do kouta. Bylo vidět, jak se mu zuřivostí zvedá hrudník. Potřeboval na tuhle náladu víc kyslíku.

„Je mi to jasný. Doufám, že i tobě je všechno, co jsem řekl jasný,“ řekl nakonec, prudce se zvedl od stolu, zuřivě do něj oběma rukama strčil tak, že nohy stolu zavržaly o kamennou podlahu, a aniž by se na ní podíval odešel pryč. Eldarn ho sledoval, dokud nezmizel z jeho zorného pole a pak se podíval na Anomaris, která vypadala, že se z toho složí.

„Vážně bys mu kvůli nevinnému flirtu zničila jeho sen?“ zeptal se a ona na něj hodila vražedný pohled.

„Nebyl to nevinný flirt, Eldarne!“ sykla po něm. „A tebe ani nezaráží, že by mě kvůli tomu jeho snu zabil?“ zeptala se. On chvilku mlčel, než jí odpověděl.

„Anomaris, kdybys mu úmyslně zničila jeho sen stát se králem Derionu kvůli ničím nepodložený žárlivosti, tak se tomu nedivím. A on by tě za ní nevyměnil, tím jsem si jistý. Jestli by se s ní párkrát vyspal to je strop.“ Anomaris se zasmála, ale do smíchu jí nebylo. A pak Eldarn pokračoval.

„Ale dávej si pozor na to, co před ním říkáš, jsi na tenkým ledě. Wade je strašně složitý. Dost trvá, než někoho začne mít rád a už vůbec takhle moc jako má rád tebe nebo mě. Vím o čem mluvím, prošel jsem si s ním peklem. Nesmíš ho zklamat, jinak je nekompromisní a uzavře se před tebou a pak už není cesty zpátky. A taky nesmí mít strach, nevyvolávej v něm pocit strachu, aby se musel bránit,“ poradil jí a odešel za Wadem.

Nicméně já si myslím, že na to už je trochu pozdě. Tou nedůvěrou v něj a v jeho schopnosti a taky v to nařčení, že by jí vyměnil za nějakou šlechtici, což neměl nikdy v úmyslu, a taky tím, že ho zahнала do kouta a vyhrožovala mu, si to u něj už docela trvale pokazila.

Wadovi stačí málo, aby s lidmi zpřetrhal veškeré vazby a obalil se jimi do kukly, aby z něj mohl být ještě lepší motýl. Potom už ho ti lidi nikdy víc nezajímají ať už s nimi prožil cokoli.

„Wade?“ zašeptal Eldarn mezi dveřmi jeho pokoje, kam se šel před ní schovat. Wade k němu jen zvedl oči a čekal, co mu chce. Seděl na posteli a možná trochu i trucoval.

„Máš pravdu, že kdyby ti jen kvůli tomu začala ničit tvoje celoživotní dílo, viděl bys rudě a souhlasím s tebou, asi bych... jednal stejně jako ty. Každopádně, zase musíš pochopit Anomaris. Má z toho nervy, jde jí o tebe a o děti.

Co kdyby se ti při tom plánu něco stalo? Děti by byly další terč a pak je tady to, že má strach o svojí pozici vedle tebe a já se jí nedivím. Po tom, co si s tebou vytrpěla.

Lidi nejsou takový jako ty a ty to přece dobře víš. Nemůžeš od nich očekávat tak moc jako od sebe," řekl a Wade přikývl.

"Já vím," odpověděl už klidně. "Nejde jenom o ten její žárlivý výstřelek," začal a Eldarn se na něj překvapeně podíval.

"O co teda ještě jde?" zeptal se. Wade vydechl a vstal z postele, udělal pár kroků a pak se podíval na Eldarna. "Ona to nechce," prohlásil s určitostí, která ho zabolela, když to vyslovil nahlas. Eldarn se na něj nechápavě pousmál.

"Co přesně nechce?" vyzvídal Eldarn.

"Abych byl králem Derionu. Bojí se toho, bojí se o mě a bojí se právem. Ví, že mě to změní. Ale nikdy jsem jí nechtěl vyměnit za jinou královnu. Když jsem si ji bral, myslel jsem, že jsme na stejný vlně, ale nikdy jsme nebyli.

Ona se mnou chtěla jen rodinu a žít normální život. A jo, chtěla být královna, ale spíš jen pro pocit, který jí za chvíli omrzí a ne jako já pro to, abych napravil tenhle systém, který se mi nelíbí. Já myslel komplexně na nápravu Derionu.

Na to, aby rioni chodili do rionských škol a nemíchali se s deriony. Chci, aby se společně nekřížili, jen sloučili tak, jak to má být. A pokud se zkříží, tak aby i s dětmi zůstali v Derionu. Stejně tak, aby se rioni křížili jen s dalšími riony a zůstali i s dětmi v Derionu. Nechci přijímat do škol riony, kteří nemají alespoň oba rodiče riony. Rion zkřížený s člověkem by měl zůstat na Zemi jako člověk," prohlásil a Eldarn přikývl.

"Máš pravdu, je to tak nejlepší. Systém jaký je teď je zmatečný a pro riony, kteří mají oba rodiče lidi, je studium a život v Derionu náročnější než pro ty, kteří to znají od rodičů z vyprávění," řekl a usmál se na něj.

"O to taky tak úplně nejde. Derion začíná vypadat jako cirkus. Je tu přelidněno a systém se bortí. Chci aby se zachovalo co nejvíc čistokrevných rodin, který budou žít v Derionu a tím se nemíchaly tolik názory pozemšťanů," řekl a podíval se na Eldarna, který se chtěl zeptat na sebe. Wade to poznal.

"Ty jsi skoro čistokrevný a taky z mé rodiny. Tvůj otec našťestí není jen člověk a tvoje matka je derionka. Whisper si vzal našťestí taky rionku a ne člověka, takže hádám, že naše linie není zas tak zkažená, ale nerad bych pod mojí vládou viděl křížit se deriony s lidmi, nebo riony s lidmi. A pokud možno ani riony s deriony, ale to bych ještě překousnul, pokud v rodině nemají lidi," objasnil a Eldarn přikývl.

"A Anomaris s tebou nesouhlasí?" vyzvídal. Wade nakrčil nos a udělal něco, co vypadalo jako úsměv.

"Ne tak úplně. Ona tvrdí, že můj režim je zbytečně složitý a krutý. Že tresty, který jsem vymyslel za neuposlechnutí jsou přes čáru. Já si to ale nemyslím. Jinak to nejde," řekl a Eldarn zkoprněl.

"A jaký jsou ty tresty, mimochodem?" zeptal se. Wade se na něj podíval pohledem, který měl Eldarnovi naznačit, že má přemýšlet a že na to přijde. "Snad ne tresty smrti!" vykřikl a Wade vyprsknul smíchy.

„Nejsem barbar, trubko,“ řekl. „Spíš vyhoštění celé rodiny na Zemi. A bez možnosti se vrátit zpátky. S tím, že jejich další rodinní příslušníci ať už budou mít další riony, mají do Derionu vstup zakázán. Pokud tam v tom jejich světě nepotkají deriona a nezkrří se s ním, to bych ještě pak zvážil,“ objasnil.

„S tím bych i souhlasil. Je to krutý, ale zase fér. A tyhle tresty se týkají přesně jakýho druhu křížení?“ vyzvídal. Wade se pousmál.

„Neboj se, derion s rionem jsou v pohodě. Pokud nemají striktně čistou linii. Jen jejich rionské potomstvo nebude smět studovat na prestižních školách a budou mít zase zákaz žít na Zemi,“ odpověděl a Eldarn se pousmál.

„To taky nezní tak děsivé,“ řekl. „A co rion s rionem? Ti smí žít na Zemi?“ zeptal se a Wade se na něj podíval.

„To záleží, jaký mají rodokmen, jaký mají důvod proč žít na Zemi, a jak se rozhodnu. Taky pokud se jakkoli na Zemi zkrří s člověkem, což je pravděpodobné, čeká je trvalé vyhoštění. Všechno je to relativně individuální. Ještě jsem si ty zákony nese-psal všechny. Ale hodně jsem o tom přemýšlel,“ odpověděl.

„To vidím,“ řekl. „A proč s tebou Anomaris nesouhlasí?“ zeptal se.

„Asi kvůli Zanovi. Byl rion a jeho otec byl člověk,“ odpověděl.

„No jo, ale Zane už nežije a oni spolu stejně neměli děti. Tak jí to nemusí stresovat, ne?“ zmínil a Wade se na něj podíval.

„Zane má staršího bratra, jehož synovi bude teď někdy patnáct. Je rion a měl by nastupovat k nám do institutu,“ objasnil. Eldarn přikývl.

„Aha. A jak to vyřešíš, když nastoupí a ty se staneš králem až potom? Taky nemůžeš být za pokrytce, když jde o blízké tvoji ženy,“ vyzvídal.

„To bude náročný no. Mám dvě možnosti. Bud' můžu zákony uvést v platnost až v pozdější datum s tím, že přijatí už dostudují, ale jsou poslední v jejich rodině s touto výsadou, a nebo takový studenty vyloučit. Ale to už je krutý, co myslíš?“ zeptal se ho a Eldarn se pousmál.

„Žádáš mě o radu?“ divil se a Wade přikývl. „A poslechl bys mě?“ pokračoval. Wade mu rozcuchal rukou vlasy a šťouchl do něj.

„Tak co?“ popostrčil ho k odpovědi. Eldarn se zamyslel.

„Až tenhle problém nastane, vymyslíme ještě třetí možnost,“ odpověděl a usmál se na něj. Wade mu úsměv opětoval. „Wade, já stojím při tobě ať se děje cokoli. Dokud mě nezklameš, já tě budu krýt, utěšovat, radit ti, obtěžovat tě i ti sloužit,“ řekl.

„Ty skrčku, zase mě dojmáš,“ přiznal. „Měl jsem si vzít tebe, měl bych to o tolik snazší,“ zasmál se a Eldarn nad ním zavrtěl hlavou.

„Hele a co Alyssa a Sára? Obě mají v rodině lidi. A myslím, že dokonce rodiče,“ zmínil a Wade se zamračil.

„Možná bych tomu dal hranice. Tři generace bych nechal plavat a pak, když bude čistokrevná linie čarodějů, vzal bych je do škol. Alyssa se Sárrou by si měly ve svém

zájmu vzít deriony a zůstat tady, pokud chtějí, aby jejich potomci měli šanci studovat magii.

Když bude jeden z rodičů derion, pak to trochu očistí krev od lidí v rodokmenu jen co je pravda," spekuloval nahlas. „No nic, to potom ještě domyslím.“ Eldarn na to raději nereagoval. Věděl, že je Wade jaký je. Že vidí svět podle toho, jak si myslí, že by měl vypadat a že chce mít ve všem pořádek.

Já jsem ještě ležela v posteli a zírala jsem do stropu. Přemýšlela jsem a nechtěla jsem budít Darrena, který vypadal, že se mu dobře spí. Přemýšlela jsem nad tím, o čem jsme se bavili s Wadem a o tom, jak moc by to Darrena zklamalo jen kdyby o tom věděl. A nedivím se mu, už jenom ta setkání jsou tak neskutečně hříšná. Bojím se skoro tak moc jako se mi to zvráceně líbí.

„Ay," zašeptal Darren a přehodil přese mě svou ruku. Měl ještě zavřené oči a spíš, než že by chtěl vstávat, mi dal najevo, že mám jít k němu a ještě usnout. Ale já nemohla. Kdykoli jsem zavřela oči, viděla jsem Wada. Jak se mě dotýká a přemlouvá mě k tomu stejnému jako ten skutečný. To už člověka zblbne.

Společně s vlekým výdechem jsem si promnula rukama obličej. *Ach jo, tohle bude můj konec.* Pak jsem ze sebe shodila deku a vstala jsem. Darren překvapeně otevřel oči a udiveně se na mě díval.

„Nejdeš se mazlit? Něco jsem provedl?" zeptal se a tvářil se smutně. Neměla jsem na to ani pomyšlení. Jak bych se mohla zvládnout mazlit se svým manželem, když myslím na jeho největšího nepřítele?

Smutně jsem se na něj podívala. „Zase Temnota?" zeptal se a já přikývla. „Pojď ke mně," řekl a přitáhl si mě k sobě ať jsem chtěla, nebo ne. „Musíš být silná," řekl a já měla chuť mu za to dát facku. Tyhle řeči jsou opravdu super. Nikdo, kdo tohle neprožívá si to nedokáže představit a ti, co to prožívají by něco takového v životě neřekli. Spíš jen něco jako upřímnou soustrast.

„Co je? Já vím, že se mi to lehko řekne a nevím, jak se cítíš, ale... já to tak nemyslel, lásko," řekl a já se k němu přitulila. Zamrzelo mě, že jsem na něj byla tak ošklivá, i když to bylo jen v mé hlavě. On za to nemůže a snaží se mi pomoci a taky stojí při mně.

„Dneska ti umíchám něco silnějšího," řekl, vstal z postele a začal se hrabat u sebe v tašce, kde nosil všelijaké lektvary. Ani jsem o tom neměla tušení. Ale co se divím, studuje alchymii. Věděla jsem ale, že kromě velkého množství jeho duše mi nic nepomůže to zlepšit a to nešlo. I ředitel mi už nosí různé lektvary. A přijde mi to spíš horší než lepší. *Počkat!*

Zarazila jsem se jako by mě někdo očaroval mrznoucím kouzlem „Co je?" zeptal se. *Co když v tom zase jede Shadowwalker? Tak moc chce, abych mu podlehla. Potřebuje to. A v minulosti už to udělal několikrát a... nevěřím tomu, že bych mu na to znovu skočila. Po třetí!!*

„Tak co je?“ zopakoval svou otázku. *Ne, tohle mu říkat nebudu. Vyřídím si to s tím zatracencem sama!*

„Nic mi není. Jen... musím se jít připravit na hodinu,“ odpálkovala jsem ho, vypila jsem co mi podával a zavřela jsem se do koupelny. Darren jen překvapeně zíral na dveře a zoufale vydechl. Byla jsem na to sama. Vždycky jsme všichni na všechno podstatné ve finále sami. Je to ale smutná a dlouhá cesta.

Mířila jsem si to rychlým krokem do věže, kam chodil Wade po snídani před hodinou vždycky na cigaretu. A vzhledem k tomu, že vím, že o víkendu nespí ve škole a nechodí ani na snídani, byla jsem si jistá, že už tam dávno bude. Přenesla jsem se nahoru do věže před dveře. Tam přímo se z nějakého důvodu nedalo přenášet, takže proto ne rovnou tam. Rozrazila jsem je nohou div, že jsem je nevyrazila a hned na to na mě spočinuly Shadowwalkerovy šedé oči.

„Heartová,“ procedil a pousmál se. „Co tě za mnou přivádí? Že by sis to už rozmyslela?“ řekl. Stál u okna a bez cigarety. Možná už dokouřil a chystal se do třídy, ale já ho ještě nehodlala pustit.

Vrazila jsem do něj oběma dlaněmi až lehce zavrával. „Ty zatracený zmetku! Snažíš se mě dostat do temnoty přes prostředníka a to tak, že sabotuješ Darrenovy pokusy o vyléčení,“ křičela jsem na něj a on se jen usmíval.

„Copak, zabírá to?“ zeptal se a chytl mé ruce za zápěstí tak, že jsem se od něj nemohla vzdálit. Držel mě u sebe a mlčky se na mě díval. Srdce mi bušilo jako šílené.

„Jsi tak hloupá, Heartová. Snad ani ten blbeček Payne by mi na to znovu neskočil, ale ty jsi tak...“ přikousl si ret a podíval se na mě jako by mě chtěl políbit. „Snadno zmanipulovatelná,“ řekl.

„Pusť mě!“ sykla jsem na něj a on se pousmál.

„Když mě poprosíš, udělám to pro tebe,“ zašeptal mi do ucha. Věděla jsem, že jinak mě vážně nepustí, a tak jsem polkla tu tunu urážek, které jsem na něj chtěla nasypat a poprosila jsem ho.

„Prosím,“ procedila jsem skrze zuby a on mě tedy bez problémů jak slíbil pustil. Pak jsem na něj ale hodila smrtící pohled. Ten se tomu jen vysmál.

„Proč jsi tady, Heartová? Zabít mě nezabiješ, urazit mě neurazíš, zabránit mi v tom tě mučit mi nezabráníš a nic nového mi taky neřekneš,“ prohlásil a zase se tak samolibě pousmál. Tentokrát mě to nevzrušilo, ale vytočilo doběla.

Nic jsem neříkala. Nevěděla jsem co. Jen jsem se přemáhala, abych se před ním ze zoufalství nerozbrečela. Protože já jsem byla jeho obět a to bych nikomu nepřála. A je jedno, že ty metody, které na moje mučení používá jsou tak zákeřně vzrušující, ale vede to ke stejným devastujícím účinkům jako kdyby mě šikanoval jako kdysi Eldarna.

„Pojď,“ řekl a zatáhl mě za rukáv mého pláště na shod, kam si akorát sedl. Pak namířil ruku ke dveřím a kouzlem je zamkl. „Ať máme soukromí,“ pousmál se a

přidal ještě zvukotěsnou bublinu. Začínala jsem mít husí kůži. Nicméně mi došlo, že kdyby se se mnou chtěl muchlovat, moc rád by to někomu vmetl do ksichtu, takže by nám k tomu rozhodně nedělal intimčo.

Potom zaštrachal v kapse a vyndal z ní dopis. Úplně jsem ztuhla, když jsem viděla, že má pečeť Heartů, kterou jsem na něj jako malá vtiskla hned po tom, co jsem si jí bez dovolení půjčila u otce v pracovně.

„Poznáváš to?“ zeptal se a podíval se mi do očí, které se hned zalily slzami. „To je ten dopis, který jsi poslala mým rodičům když ti bylo osm. Je to roztomilý. Přečetl jsem si ho znovu teprve nedávno, když jsem přemýšlel, čím tě zlomit. Dneska jsem ho vzal s sebou, měl jsem takový tušení, že se uvidíme,“ usmál se a začal ho rozbalovat. Já jsem po něm sáhla, abych ho mohla zničit, ale pohotově se mému útoku vyhnul.

„Nene, Heartová. Ty se ho dotýkat nebudeš. Ale já ti ho přečtu, chceš? Jen pro jistotu, aby sis vzpomněla, jak moc jsi vždycky chtěla být moje žena a princezna,“ řekl.

„Je to dávno. Byla jsem dítě, proč by na tom mělo teď komukoli záležet?“ sykla jsem na něj.

„To je zajímavá otázka, Heartová. A jsem si jistý, že ty znáš správnou odpověď stejně dobře jako já znám já. Ale necháme si jí na potom,“ řekl, rozevřel obálku a vyndal z ní dopis, kde byl můj dětský krasopis. Začala jsem se vnitřně třást. Doháněl mě k šílenství. Spěšně ho přečetl a pousmál se. Pak začal číst nahlas.

Zdravím Vaše Veličenstvo,

Jmenuji se Ayawai Noira Heartová a mám čistokrevný původ. Je mi osm a chystám se v budoucnu studovat na deRionském institutu. Dobře se učím a umím i čarovat. Můj průměr je 1. Chtěla bych být princezna a vím, že se mi to vyplní jen, když si vezmu prince. Váš syn je princ a já bych vážně chtěla být princezna a jednou zase královna. Mohla bych se ucházet o jeho ruku? Prosím.

Děkuji za brzkou odpověď,

Ayawai Noira Heartová

„Rozkošný, nemyslíš? Rodiče z tebe měli srandu, ale já ne. Bral jsem tě vážně,“ řekl a já se na něj zaraženě podívala. „Myslel jsem si, že je to cool. Docela jsi mi tím vytřela zrak. Měla jsi odvalu a myslela jsi na sebe a na svůj úspěch, kterýho jsi chtěla dosáhnout a to mi připomnělo mě,“ zmínil a pousmál se.

„Ten dopis jsem si nechal, protože jsem myslel, že by mi to mohlo pomoci tě dostat. Stala ses mojí Temnotou, protože jsem tě chtěl. Ne fyzicky, ale chtěl jsem tebe

a tvojí osobu. Tvojí moc a nás dva spolu. Tou dobou už jsem věděl, co je Srdce Derionu.

Darrenovi jsem o tom neřekl, protože by se mi vysmál. Vysmál by se i tomu, že věřím na Srdce Derionu. A kdyby to přišlo od kohokoli jinýho, vysmál bych se tomu taky. Ale napsala mi Ayawai Heartová. Ta Heartová, která jako jediná mohla získat Srdce Derionu – nejmocnější věc v Derionu, a která mi jí byla ochotná dát výměnou za to, že jí udělám královnou.

Já jen čekal až vyrosteš a ty ses během cesty za mocí, kterou jsem ti sehnal a podstrčil zbláznila do Payna. V podstatě jsem vážně ostrouhal,“ pousmál se. Chvilí jsem na něj vyjeveně zírala.

„Ano, Ay, já ve snaze splnit si sny, plnil ty tvoje. Myslel jsem, že to budeš pořád chtít. To není žádná lež ani tajemství. Jen mi ten plán nevyšel a nebylo to kvůli Sáře, ale kvůli tobě. Změnila jsi stranu, protože ses do něj zamilovala dřív než do mě. Já byl se Sárou až pozdějš až když jsem to s tebou vzdal. Já na tebe čekal, i když jsem si dělal zadní vrátka s Anomaris, a i když jsem se zamiloval do Sárý. Pořád jsi byla moje priorita,“ vysvětlil.

„Hm, vyznáváš mi lásku?“ rýpla jsem si. On zavrtěl hlavou.

„Ne, to si nezasloužíš. Ne když jsi se zbavila toho dopisu, co jsem ti poslal jako odpověď. Dostala jsi strach, že se to dozví Sára, protože jsi věděla, že je do mě zamilovaná od prváku. A taky Darren, už jste měli něco rozjetýho a já se ti vyznal nevhod, že?“ dodal.

„Žádný tvůj dopis mi nikdy nepřišel!“ sykla jsem na něj a on mě jen obdařil svým pronikavým pohledem.

„Lhářko, kdyby ti ten dopis nepřišel, neměla bys ve svém pokoji nedopsanou odpověď,“ opáčil a já ztuhla.

„Hrabal ses mi ve věcech?“ zakřičela jsem na něj pohotově a on zavrtěl hlavou.

„Ne, k tomu bych se nesnížil,“ odpověděl stručně.

„Tak jak o tom víš?“ zeptala jsem se ho. On se pousmál.

„Mistr nikdy neprozradí svá tajemství, Heartová,“ dodal a podíval se na druhou stranu ode mě. Tvářil se vážně. Pravdou je, že mi napsal, ale napsal mi pozdě. Chtěla jsem být už s Darrenem i kdybych neměla být nejmocnější. A zvlášť když mi spadl do klína krystal Srdce Derionu. Nedošlo mi, že to je jeho zásluhou. A nechtěla jsem to říct Darrenovi, abych to mezi nimi nepokazila.

„Přiznávám, že mi přišel,“ řekla jsem a on přikývl. Zdál se smutný, jako by mu bylo líto, že jsem mu už neodepsala.

„Vždyť já vím,“ dodal.

„A víš i co bylo v tom dopise, co jsem nedopsala?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„To nevím,“ řekl a podíval se na mě. Nijak mě nepřemlouval, abych mu to řekla. *Možná to teď je jen čistě moje volba.* „Určitě něco o tom, že...” začal, ale skočila jsem mu do řeči.

„Než řekneš, že jsem si nebyla jistá Darrenem a tím, že ho miluju, tak tím to nebylo. V tomhle se lišíme, Wade. Já možná prahla po moci a po velikosti, ale to jsem ještě nic neměla. A ty pro Darrena nejsi v tomhle směru žádný soupeř,“ uzemnila jsem ho. Tohle se ho hádám dotklo.

„Hm, nevěřím ti. Chtěl jsem být hodný a nechat to být, ale nebudu. Rozmyslel jsem si to. Řekneš to nahlas ty, nebo ti mám tu odpověď na otázku proč je to podstatný, i když jsi to psala dávno, sdělit já?“ zeptal se.

„Posluž si, když jsi tak chytrý a víš všechno!“ prskla jsem na něj jedovatě a on přikývl.

„Dobře teda. A pak mi řekneš jak moc chytrý jsem, ano?“ řekl.

„To bych radši skočila z věže. Už se nedivím, že to Magnoliová udělala, když znala takového cvoka jako jsi ty,“ procedila jsem. Překvapeně se na mě podíval a přikývl.

„No jistě. Tak skoč, držet tě nebudu. Beztak mi už jenom stojíš v cestě k získání moci a já se zavázal, že vás zabíjet nebudu. Ale možná svoje plány ještě pozměním. To se uvidí. Záleží na vašich rozhodnutích víc, než si myslíte,“ prohlásil a já si povzddechla.

„Tohle je šach, Heartová a máš jedinou možnost se z toho vysekat a možná mě i porazit, ale musela by ses z toho nejdřív vysekat, což se ti nechce, protože se bojíš. Brzdí tě emoce a morální zásady. Což je škoda, protože pak vypadáš upjatě. Víím, že nejsi a tak rád bych tě viděl takovou, jaká skutečně jsi. Skrýváš se před Paynem, protože se před ním stydíš za to, jaká jsi,“ řekl a usmál se.

„Ale mě se tvoje jádro líbí. Fakt moc. Je obdivuhodný. Bez toho jsi úplně obyčejná a nudná a nezaujala bys mě ani omylem. Byla jsi fakt naivní tenkrát a jsi naivní i teď,“ pokračoval.

„Už jsi skončil?“ prskla jsem na něj jízlivě a on se mi vysmál.

„Teprve jsem začal, pusinko,“ opáčil. „Stačí jenom říct ať tě ty Temnoty zbavím a já to udělám. A pak budeš svobodná. Doslova,“ řekl a vyprsknul smíchy. *Kdybych to udělala, Darren by mě opustil stejně jako moje Temnota.*

„Takže odpověď na tu tvou otázku proč by na tom mělo teď někomu záležet, když jsi to psala jako dítě je ta, že ti na tom pořád záleží. Teda aspoň ještě chvíli před tím, než sis vzala Payna. Tohle je ten, co byl pro mě, ale...” řekl a zase zaštrachal v kapse a vyndal další. Jen jsem se na něj zoufale podívala. Úplně jsem zbledla.

„Tenhle jsi poslala dalšímu šlechtici z východního Derionu. Byl pro vévodu Arthana. Byla jsi celkem přímá. A kolik ti bylo, Ay? Dvacet?“ usmíval se. Nevěděla jsem co na to mám říct a vůbec jsem netušila, kde k tomu přišel. Ale byla jsem si jistá, že by mi to neřekl ani kdybych škemrala. Což rozhodně nebudu.

Rozevřel ho a podíval se do něj. Zase ho rychle projel očima a začal se smát. „Jsem netušil, že jsi byla tak zoufalá a nešťastná z toho, že jsi měla jenom Payna,“ řekl a já ho přerušila.

„Takhle to nebylo!“ zaječela jsem, ale bylo to marné. Neexistovala jiná výmluva proč jsem to udělala, aniž bych mu řekla pravdu, kterou nesměl vědět.

„Že ne? Heartová, ty jsi dokonce škemrala, aby z tebe udělal šlechtici. Tohle se dozvědět Darren, vykašlal by se na tebe a měl by to udělat. Jsi obyčejná děvka a děvky nikdo nemá rád, ani já,“ řekl a podíval se na mě.

„Fajn, vyhráls. Jsi spokojený?“ ozvala jsem se. V jeho podání by to Darren vážně neustál. On se pousmál.

„Ani zdaleka, zlatíčko,“ řekl. „Ty víš co máš udělat, abych byl spokojený a nezničil tě. Buď se se mnou vyspíš a já tě zbavím Temnoty a pomlčím o tom, cos provedla a Darren ti možná odpustí, když bude vědět, že jsi to udělala jen ze strachu o duši, a nebo se s ním rozluč úplně, protože tohle ti už tuplem neodpustí. A plus k tomu se z tebe stane ježibaba,“ usmál se a složil ten dopis zpátky. Stejně se mi honilo hlavou, kde k tomu přišel.

„Máš pravdu, jsme si podobní. Děláme špatné věci a toužíme po moci, ale není to tak, že bych chtěla Darrena opustit ani...“ začala jsem, ale přerušil mě.

„Šššš! Mě to nezajímá. Je mi jedno, jaký jsi k tomu měla důvody, Heartová. Mě zajímá jenom, co z tvýho selhání budu mít já,“ objasnil. *Přímý jako vždy a tak sobecký a namyšlený.* Nechtěla jsem Darrena vyměnit za šlechtice. Nikdy bych ho nepodvedla a ani úmyslně nezradila.

„Nepřijde ti trošičku zvláštní, že tolik prahnu po tom všem jak říkáš, a jsem hrozná, nevěrná děvka jak říkáš a odolávám ti? Kdybych byla taková, jak říkáš, tak bych ti už dávno dala, ne?“ zmínila jsem a on přikývl.

„Hm, máš pravdu, to mě nenapadlo. Možná je to i kvůli Sáře. Zas tak nemorální nejsi. A taky kvůli tomu, co jsem udělal starýmu Paynovi. Nicméně to na faktu, že jsi děvka nic nemění,“ řekl a já zakroutila očima. Uráželo mě, co si o mě myslí a přitom říct mu skutečný důvod se zdálo být ještě horší než to, čemu věří teď. Ale rozumím tomu, je ublížený, že neskóruje, a tak kope kolem sebe, aby mě naštvál.

Pravý důvod, proč jsem se snažila vlichotit do nóbl rodiny pod záminkou dvoření se bylo proto, abych se k vévodovi dostala blíž. Mimo sňatky jsou všichni šlechtici pro obyčejné čaroděje jako jsem já tak nedostupní.

Dočetla jsem se, že vévoda Arthan dokáže číst runy jako Darren, ačkoli nemá jeho nadání na vize. Ty jeho tajnosti a mlčení ohledně toho a to, že to nikdy nesmím vědět a že to ví Alyssa i Estrella mě doháněly k šílenství, že jsem se tedy rozhodla mu dát přečíst Darrenovy zápisky, aby mi je přeložil.

Já vím. Je to ode mě strašný podraz a kdyby se to dozvěděl, moc by se na mě zlobil a možná by mi to nikdy neodpustil, protože striktně nechce, abych věděla, co

mám napsané v jeho runách. A hlavně by byl zklamaný a už bych přišla o jeho důvěru, a to jsem nemohla dopustit.

Stejně tak jako podvést ho i kdyby jen ve snu a se Shadowwalkerem. Ale Wadovo podání o tom, že jsem si chtěla vzít šlechtice místo něho v době, kdy jsme měli před svatbou by už tuplem nestrávil. Nicméně jsem nečekala, že se na to někdy přijde. Bylo to téměř dokonalé.

Ale musela jsem mlčet před Wadem, kdyby se dozvěděl, že to tenhle člověk umí, byl by s námi amen. I já se to dozvěděla úplnou náhodou. Narazila jsem na článek o runách, protože jsem se o to zajímala, na rozdíl od Shadowwalkera. Ten s tím neztrácí čas, protože pochopil, že to nikdy nepochopí.

Nejspíš mi nezbyvá, než se Darrenovi přiznat k tomu, co jsem zamýšlela. A měla bych to udělat co nejdřív. Dřív, než to na něj Wade vybalí, protože se chystám odmítnout jeho nabídku. Už zase.

Tentokrát jsem se pro změnu naklonila já k jeho uchu a dala jsem si záležet, abych se ho dotýkala svými rty. „Mě nedostaneš, Shadowwalkere. Ty ne. Možná si nevěřím tak úplně v případě mojí Temnoty, ale ty... můžeš být přitažlivější sebevíc a provokovat mě sebelíp a vždycky ostrouháš. Já nejsem žádná slabota a právě jsem ti vyhlásila válku.

Měl bys mít strach, protože jestli se mě dotkne Temnota a očerní mojí duši, ty budeš ten první, koho stáhnou s sebou do jámy pekelný a udělám z tebe prvního jezidědky v historii. Pak už mi to možná bude jedno a můžeme si spolu užít temnotu,“ prohlásila jsem a on se pousmál.

„Vzrušuješ mě,“ zašeptal a podíval se na mě jako by čekal, že ho snad políbím. Byl ode mě jen pár centimetrů, ale bez problémů jsem se od něj odtáhla.

„Nejsem žádná děvka, takže mi tak už nikdy neříkej a znič ty dopisy, nebo řeknu Anomaris, jaká jsi děvka ty. Na tvoji přítelkyni mi už stejně nezáleží a ani Darrenovi ne a na tobě už vůbec ne,“ dodala jsem. On se usmíval, protože jsem mu konečně, jak chtěl ukázala svoje jádro.

„Dobře, Heartová. Řekni jí co uznáš za vhodný. A ty dopisy se k Darrenovi dostanou, toho se vůbec neboj ať mi vyhrožuješ jak chceš. Já z tebe totiž nemám žádnéj strach,“ usmál se. Já na něj jen mlčky zírala. Byl to výraz a la nenávidím tě, ale už se tě nebojím.

„Doufám, že se pro tebe Temnota vrátí a zmučí tvoji duši do prašiviny,“ dodala jsem a on se srdečně rozesmál. Pak jako by chtěl lusknout vyčaroval modrý portál o velikosti jablka, který se zjevil přímo v místě, kde měl ruku. A zírajíc mi do očí vytáhl oba dopisy z kapsy. Jen jsem zírala na to, co dělá. Moje srdce bušilo jako o život a já měla chuť ho zavraždit.

A potom řekl jen: „Darren Payne.“ A vhodil oba dopisy do portálu, který hned na to zmizel. Neměla jsem slov. Za prvé proto, že jsem to kouzlo ani neznala a vážně mě to překvapilo a za druhé, že to vážně udělal.

„Tak co, Heartová? Pořád mi nevěříš, že umím držet slovo?“ řekl. „A jen tak mimochodem, mě vůbec nepřekvapuje, že ti na to vévoda Arthan neodpověděl. Vzít si takovou chudinku bez rodiny a bez peněz už chce jediné takovej blbec jako je Payne,“ dodal a přenesl se pryč.

Jemu to z nějakého důvodu odtud šlo. Třeba je to tím, že to kouzlo na tu věž vytvořil on sám? Čemu se divím, je to Shadowwalker – nejchytřejší derion v Derionu. A momentálně taky nejotravnější. Ani mě nepřekvapil ten jeho jízlivý komentář.

Darren se akorát usadil do lavice a natáhl se k tašce pro učebnice, když se vedle něj objevil Wade a sedl si za něj do zadní lavice. Pohodlně se uvelebil a čekal až se portál rozhodne vyplivnout mu ty dva dopisy.

Hned na to dorazila i Alyssa a sedla si k Wadovi. Naklonila se k němu a políbili se. „Ahoj,“ usmála se a rovnou si otevřela učebnici černé magie.

„Ahoj,“ odpověděl jí a položil jí ruku na stehno. V tom jsem do jejich třídy vletěla já a všichni se na mě podívali. A ve stejné chvíli se vedle Darrena objevil portál a vyplivnul před něj ty dva dopisy.

„Nečti to!“ vykřikla jsem, když už si je prohlížel. Wade se pousmál a Alyssa netušila která bije stejně tak jako Darren.

„Co tu děláš? A proč bych to neměl číst?“ zeptal se.

„Jsou moje. Omylem jsem ti je poslala, když jsem zkoušela nové kouzlo. Ale...“ zarazila jsem se, když zíral na nápis Wade Evilian Shadowwalker a na pečeť Heartů. Potom se na mě podíval jako na lhářku až jsem se zastyděla a Wade jen s pokoutným úsměvem čekal, jak to dopadne.

„Proč je tu teda dopis adresovaný Shadowwalkerovi?“ zeptal se a rovnou dopis otevřel. Nevěděla jsem co říct. Položila jsem svou ruku na jeho a on se na mě mlčky podíval.

„Můžeme si nejdřív promluvit v soukromí, než si ty dopisy přečteš? Prosím. Je to důležitý,“ zeptala jsem se a on tedy přikývl. Wade se zamračil, ale už se dál nestaral.

Táhla jsem ho za ruku na chodbu a zastavila jsem se v růžku s odpočívadlem u okna. „Ten dopis Wadovi jsem psala, když mi bylo osm. Chtěla jsem se stát princeznou a je to taková blbost, úplně jsem na to už zapomněla a Wade si ho schoval a teď mě tím vydírá. Že prý prahnu po moci, a tak dále,“ vysypala jsem ze sebe a Darren se rozesmál.

„To je fakt roztomilý, a tím tě vydírá? Starým dopisem? Přece si nemůže myslet, že by to na mě mělo nějaký vliv, ne?“ řekl a já přikývla.

„Samotný ten dopis ne, ale v kombinaci s tím druhým už jo. Nevím kde ho sebral, ale napsala jsem ho krátce před naší svatbou. Psala jsem vévodovi Artanovi a ne, lásko, není to tak, jak si myslíš. Nechala jsem při tom Wada, protože on nesmí zjistit skutečný důvod proč jsem to udělala. Proto si teď myslí jak moc tě nasere, ale naseru tě spíš já až ti řeknu pravdu. Já jsem nechtěla, abys to zjistil,“ přiznala jsem.

„Tak o co jde?“ syknul.

„Napsala jsem vévodovi žádost o to, abych se mu mohla dvořit,“ vyplivla jsem ze sebe a on se na mě tak podivně podíval. „Ale jenom proto, abych se k němu dostala blíž, nechtěla jsem se mu doopravdy dvořit,“ vykřikla jsem a on se strašně rozesmál. Zatím chápu, že to zní vtipně, ale to ho přejde až se dozví zbytek.

„Ty se mi snad zdáš. A on taky,“ dodal a zavrtěl nad námi hlavou. Já na něj mlčky koukala a přemýšlela jsem, jak nejlíp to vyklopit. „A jaký jsi k tomu měla teda důvod, zlato?“ zeptal se a jemně mě pohladil po ruce. Sklonila jsem hlavu a zamyslela se, jak nejlíp to říct. Potom jsem se mu podívala do očí.

„Ten chlap je znalec run, z nějakého důvodu je neumí malovat ani z nich věštit. Ale umí z nich číst, a to na tvé úrovni,“ přiznala jsem a jemu se vytratil úsměv z tváře.

„To bys mi neudělala!“ zaječel na mě a já zase sklonila hlavu k zemi.

„Lásko, omlouvám se. Ze srdce se ti omlouvám. Prosím odpusť mi to, byla jsem strašně zvědavá a ty jsi mi nechtěl nic říct a bylo kolem toho tolik dramatu, nedokázala jsem to vydržet. Říkala jsem si, že bych ti mohla pomoci, kdybych to věděla a... neexistuje pro to vhodná omluva, ale věř mi, že je mi to líto,“ vyplivla jsem ze sebe a podívala jsem se mu do očí.

„Asi to chápu,“ řekl nakonec a povzdechl si. Jeho reakce mě šokovala.

„Chápeš? Nezlobíš se na mě?“ zeptala jsem se on se na mě podíval takovým pohledem, jaký jsem u něj ještě nikdy neviděla.

„To jsem neřekl. Zlobím se na tebe, že jsi se mě snažila obejít a neposlechla jsi mě, když jsem ti kladl na srdce, že to nemáš chtít vědět. Měla jsi mi věřit. Ale odpouštím ti,“ řekl, přitáhl si mě k sobě a pevně mě objal. „Jsi moje všechno, Ay. Všechno, rozumíš?“ šeptal mi do vlasů a já se rozbřečela a omotala jsem kolem jeho pasu své ruce.

„Ty jsi taky moje všechno, Darrene. Moc mě to mrzí. Už to nikdy neudělám,“ odpověděla jsem a on mě políbil.

„Na, tady máš ty dopisy. Nemusím je číst. A pojd' se mnou mě doprovodit do třídy. Chci ukázat Shadowwalkerovi, že jeho pokus rozdělit nás selhal,“ řekl, chytl mě za ruku a vedl mě do třídy.

Nemusím říkat, jak se tvářil Shadowwalker, když nás spolu viděl. No, trochu mi to nahánělo hrůzu, protože ho znám a on je takový, že když mu nevyjde plán A, pokusí se o plán B, který bývá mnohem ďábelstější. Možná jsme měli předstírat, že nás to rozhodilo.

Několik dní se nic nedělo. Ticho po pěšině. Nebo před bouří... to je vlastně šumafuk. Eldarn se učil fyziku a něco počítal. Ležel u toho u Wada v posteli jako by to byl jeho pokoj. Což už pro ně bylo pro oba normální. Wade zase seděl u stolu a něco si čmáral do sešitu. Eldarn na Wada chvíli mlčky zíral a čekal na vhodnou příležitost ho

vyrušit, aby nebyl podrážděný, což občas bývá, když se soustředí. „Tak co? Jak ti to jde s tvým soukromým plánem?“ zeptal se ho z ničeho nic a Wade se na něj otočil a pousmál se.

„Myslíš mě a Heartovou? Do toho ti nic není, skrčku. Řekli jsme si, že tohle se tě netýká,“ opáčil suverénně. Eldarn přikývl, drknul si prstem do brýlí, aby je posunul výš a zase se začal soustředit na fyziku.

Wade ho pozoroval a tvářil se pobaveně. „Tak jo, řeknu ti to. Nedala mi a asi ani nedá. Můj poslední mistrovský plán selhal a ani nechápu proč. Každopádně na to kašlu. Ona až dostane strach, tak přileze. Tím jsem si jistej. Temnota umí být děsivá když chce, i okouzlující,“ objasnil. Eldarn mu dal za pravdu přikývnutím.

„Wade, asi potřebuju pauzu,“ přiznal se, zaklapnul sešit a plácnul sebou na záda. Wade se pousmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„Ne, ne, Eldarne. Koukej makat!“ poručil mu.

Eldarn si povzdechl. „Být tvoje spřízněná duše je vyčerpávající, věříš mi?“ procedil a on přikývl.

„Jo, ale vedeš si docela dobře,“ opáčil a Eldarn na něj šokovaně zíral.

„Cože? Ty jsi mě pochválil?“ podivil se. Wade se ozval svým silně přitažlivým smíchem a potom zvázněl.

„Zavři tu tlamu, vypadáš takhle jako blboun,“ zpražil ho. Eldarn přešel ten jeho komentář o tom, jak se tváří.

„Chtěl bych s tebou zase na něčem pracovat. Na něčem důležitým,“ prohlásil a Wade to taky nechal plavat. Už do něj tolik nerýpal.

„Vždyť taky ano. Ale všechno důležitý prozatím mám naplánovaný,“ dodal.

„A jak máš v plánu se zbavit konkurence až tě vyberou do skupiny Starších?“ vyzvídal Eldarn.

„Myslíš jak je zabiju? To tak ještě úplně nevím, na tom pracuju. V soukromí, Eldarne,“ objasnil a Eldarn si povzdechl.

„A pak? Co jejich nástupci?“ pokračoval.

„To už jsem dávno vyřešil. A teď počítej!“ řekl a zase se otočil ke svému projektu. Eldarn byl víc než zvědavý, ale věděl, že když Wade nebude chtít, nic mu neřekne.

„Večer musím zase za otcem Matyášem,“ zmínil Wade do ticha.

„Už zase? Má to nějaký efekt?“ zeptal se a Wade se pousmál.

„Větší, než jsem čekal,“ řekl.

„Tak to je dobře,“ opáčil Eldarn spokojeně. Wade se zvedl ze židle a sedl si k němu na postel. Eldarn k němu zvedl oči a čekal, co mu Wade bude chtít.

„Ten tvůj prst mě mrzí. Chci, abys věděl, že pracuju na lepší pomstě než, že bych se vyspal s Heartovou. Ale ještě jsem na nic pořádného nepřišel,“ zmínil.

„Já...“ začal, ale Wade mu skočil do řeči.

„Opovaž se říct, že bys mu to odpustil, Eldarne!“ syknul na něj a zvedl se z postele s výrazem, jako by se na Eldarna hodně zlobil. „Za tohle bude pykat! Já

něco vymyslím. A udělám to, jen bych se rád dožil nástupu na trůn. Možná si tu pomstu nechám až na pak, abych si to víc užil a je napínal jako kšandy,” spekuloval.

„Občas jsi fakt děsivě zákeřnej,” informoval ho Eldarn a Wade se pousmál.

„Já vím. Díky,” řekl spokojeně a zase mu rukou prohrábnul vlasy. Eldarn ho nechal. Tentokrát nic neříkal, ale podíval se na něj velmi nasupeně. To Wada rozesmálo. „Miluješ to, skrčku, tak si přede mnou nehraj na oběť šikany,” dodal suverénně a vrátil se zpátky ke stolu. Eldarn nic neříkal, a když se Wade otočil, tak se pousmál.

Kim seděla ve věži, kde je obvykle obsazeno Wadem. Byla tam s ní i Sára a už asi dvacet minut u cigarety řešily ten incident, který jí nikdo nevysvětlil. Ten, kdy Darren hodil po Wadovi nůž a schytala to Alyssa.

Sára do toho Kim tentokrát zasvětila, ale podala to tak, aby nevěděla, na čí straně má stát. Sice byla na Wada naštvaná za to všechno, ale brát mu kamarádku nechtěla. A navíc to nešlo, nedokázala o něm mluvit špatně. Milovala ho. A taky vynechala detaily typu, že se vzájemně vydíráme a na jaké úrovni a o co vlastně Wadovi jde.

Kim z toho byla v šoku a kouřila jednu cigaretu za druhou. „Tomu se strašně špatně věří, ale už to dává smysl. Všechno. Wade byl vždycky ten typ, který v sobě nosil strašlivý tajemství a měl temnou auru. Je až děsivě přitažlivý, co?” zeptala se jí a Sára přikývla.

„To je slabý slovo, Kim,” povzddechla si.

„Hej, a co ten tvůj? Jace?” vyzvídala a Sára si zase povzddechla.

„Až se zase dostanu domů, už bude mít jinou. Zapomene na mě. Navíc už musí zuřit, protože jsem se mu přestala ozývat. Ani nevíš, jak to máš jako derionka snadný, Kim. Máš jen jeden život. Já mám dva a nevím, který bych měla žít dřív. A když už si jeden vyberu, tak ho stejně smím žít jen napůl, protože někde nechávám tu druhou část sebe,” objasnila. Kim přikývla a pohladila jí po rameni.

Darren seděl ve stáji s Kinnarou na balíku slámy a povídal si s ní. Nebo spíš si vyléval srdíčko. Říkal jí, jak na nic se kvůli Wadovi cítí a co by mu nejradši všechno udělal a stěžoval si i na mě a na můj problém s Temnotou. Ale hlavně řešili jejich problémy se závoděním.

Kinnara si při odpoledním tréninku pohmoždila pařát, když přistávala na hřišti. A to je vážně velký problém pro oba v případě mezinárodního šampionátu. Takže to vypadalo, že jeden závod budou muset vynechat.

Já jsem byla u sebe a učila jsem se duševní magii. Bylo toho hodně a bylo to dost náročné a obsáhlé a všechno. Už mi padala hlava, takže jsem si jí musela podpírat rukou. A nejen hlava mi padala, ale i víčka.

Nedokázala jsem se přes únavu soustředit. Temnota mě v noci nenechávala moc spát. A taky jsem se nemohla soustředit přes to, jaký jsem měla strach z myšlenek na

Shadowwalkera a Temnotu přes den. Byl všude jako stín a pronásledoval mě. A tak mě napadlo se trochu uvolnit. Tak, jak by to udělala Sára nebo tak, jak by to udělal on sám, aby svému mozku pomohl relaxovat.

Otevřela jsem svůj šuplík, vytáhla z něj malou plechovou krabičku, ve které se převážně nacházely drobné a sem tam pilulka první pomoci při migrénách nebo menstruačních křečích, a vyndala jsem z ní ubalenou jívovou cigaretu, která mi zbyla po paření se Sárrou.

„Ne, Paynová, ty tohle nebudeš kouřit sama!“ sykla jsem na sebe a zase jsem krabičku zavřela. Nicméně jsem vydržela jen pár sekund a znovu jsem cigaretu vytáhla a dala si jí do pusy. „Stejně už jdeš do pekla. Tak alespoň stylově,“ zašeptala jsem, mávla jsem lадně rukou a zapálila si tím.

A když jsem vydechovala mohutný obsah kouře, cítila jsem úlevu. Jak ze mě ten stres padá. Jako by mi bylo už všechno jedno. Vždyť kdo to má vydržet takové neustálé stresy?

Během deseti minut už jsem byla zkouřená jako prase. Seděla jsem v koutě a přilila jsem olej do ohně v podobě pepermintového džusu, který už ani nevím kde jsem vzala. V jedné ruce jsem držela alkohol za hrdlo láhve a ve druhé černý brk. Na kolenou jsem měla opřený sešit z černé magie a čmárala jsem si do něj něco jako do deníku. Psala jsem úplně sama a bez rozmyslu:

Milý deníčku, už to nedávám. Jsem závislá na duši svého manžela, které je nedostatek. Nedostatek na to, aby mě vzkřísil. Vždyť já už jsem snad uvnitř úplně mrtvá. Temnota mě totálně změnila. Ne, Temnota to nebyla. Byl to Shadowwalker. Cítím se jako kdyby on byl ďábel, který do mě zasel něco, co vyklíčilo do takových rozměrů, že už nemůžu uvažovat stejně i kdybych chtěla.

Chci ho zabít. Chci, aby tady už nebyl a nemohl mě dál stahovat do tmy. Ale zároveň nechci, aby tady už nebyl. Chci, aby Temnota nechala mou duši na pokoji, ale nechci, aby ten pocit touhy někdy skončil. Dává mi to pocítit takový zvláštní druh adrenalinu a zvědavosti.

Ano, to je to slovo. Jsem zvědavá. Chci poznat to uspokojení, ale přežít to bez újmy na duši. Shadowwalker je pro mě víc než Temnota. On je sice démon a našeptávač, ale nikdy jsem se necítila víc vzrušená...

Zaklapla jsem sešit a hodila ho do rohu ode mě. Sešit se o roh zabrzdil a pomuchlal se. Potom jsem vydechla a podívala jsem se na hodiny, které visely nad krbem, u kterého jsem seděla. Ještě jsem se jednou napila z láhve a vstala jsem.

Přenesla jsem se na nádvoří a mříla jsem si to rychlým krokem rovnou do kostela. Musím se pomodlit a poprosit boha o odpuštění za to, co jsem všechno provedla a na co jsem při tom myslela. Už nemám na výběr. Můžu jediné doufat.

Bylo chladno a tma. Byl den před Halloweenem, takže se chladné a sychravé počasí s pochmurnou atmosférou dalo očekávat. Všude v oknech cestou do kostela

byly vydlabané dýně. Některé měly čarodějnický klobouk a některé jako ozdobu zabodnutý nůž.

Milovala jsem Halloween a milovala jsem podzim a tuhle podivnou atmosféru, která mi naháněla husí kůži. Nicméně to neznamenal, že jsem měla ráda nebezpečí, které jsem z takových nočních pochůzek vyjma adrenalinu i cítila.

Hned, jak jsem vešla do kostela, potřela jsem si čelo svěcenou vodou a nakreslila na sebe křížek. V okně, kde přebýval otec Matyáš se svítilo, a tak jsem pocítila naději, že bych se mu mohla vyzpovídat. Ale nejprve jsem se chtěla pomodlit. Pospíchala jsem dlouhou uličkou mezi lavicemi, poklekla jsem na kolena před oltářem a pokřížovala se.

Nevím, jestli se tím nedopouštím dalšího hříchu, protože jsem sice byla křtěná, ale nebyla jsem věřící a nikdy jsem se nemodlila v kostele. Každopádně možná už jsem věřící, když se na svého boha takhle zavržením obracím jen, když se cítím ohrožená. A taky se kvůli tomu cítím ještě provinileji než před chvílí.

„Odpusť mi, Můj Pane, že jsem v poslední době tolik hřešila. Odpusť mi mé pokrytectví a strach. Odpusť mi, že vůbec nevím, jak s Tebou mám mluvit. Odpusť, že jsem nebyla tak úplně věrná ve své hlavě. Myslela jsem na muže svojí nejlepší kamarádky v jiném smyslu, než v tom, ve kterém by měla myslet na jiné vdaná žena.

Je toho tolik, Můj Pane, že nevím kde začít a ani kde skončit. Udělám cokoli po mě budeš žádat jen, abych uchránila svou duši před očerněním. Moc Ti děkuju, že jsi mě vyslechl. Amen,“ mumlala jsem a hned na to, se zezadu ozvalo tleskání.

Prudce jsem se otočila, až mé blond vlasy zavlály a šokem bylo, když jsem se dívala do tváře tomu, o kom jsem tady tak otevřeně mluvila. On je ten poslední člověk, který to měl slyšet. A hned před tím byl ještě Darren se Sárrou. Ti tu ale naštěstí nebyli, protože jinak bych si to už šla hodit. Což můžu i tak.

Wade ke mně udělal pár kroků. Jeho derionský plášť za ním ladně klouzal po mramoru. Stále jsem klečela na kamenné podlaze, nezmohla jsem se ani na slovo. Věděla jsem, že je se mnou amen. To, na co jsem myslela by mě poslalo do náruče Satanovi okamžitě, a to i když jsem byla v božím domě. Nic mě nedokázalo chránit před tím, co jsem momentálně cítila.

„To byl fakt zajímavý proslov, Heartová. Škoda, že ho neslyšel tvůj manžel,“ procedil uštěpačně a položil mi ruku na rameno. Nezmohla jsem se na nic ani na dýchání.

„Pojď, ať tady nenastydneš,“ řekl a podal mi svou ruku. Nechala jsem si pomoci vstát. Zavravorala jsem. Úplně se mi zatočila hlava. Vždyť jsem byla příšerně zhulená a opilá a pak jsem se ještě odvážila do kostela se modlit? A jak moc zvrácená jsem musela být, abych si z toho nic nedělala?

Wade mě pohotově chytl a usmál se. „Táhne to z tebe jako z lihovaru. Nemůžu uvěřit tomu, že jsi na tom už takhle špatně, že jsi i začala kvůli mně chlastat a hulit,“ procedil samolibě.

„Nefandi si, není to jen kvůli tobě,“ opáčila jsem a on na to nic neřikal. Věděl sám moc dobře, co s člověkem udělá Temnota.

„Hm, víš o tom, že jsi tady bosa? Venku je zima a ty sis nevyčarovala ani teplotní bublinu. Budeš nemocná,“ řekl a hned kolem mě bublinu vyčaroval.

„Nestarej se, stejně tě každý můj neúspěch a moje bolest těší, ty...“ začala jsem, ale nedokázala jsem mu to říct do očí. Díval se na mě úplně jinak než obvykle.

„No co jsem?“ pobídl mě s malým povýšeným úšklebkem.

„Jsi nejhorší člověk na světě, Shadowwalkere,“ zakuřkala jsem a na chvíli se mi podlomila kolena a já mu spadla do náruče.

„Ty máš dost, holka,“ zašeptal mi do ucha, zatímco mě držel, abych si byť jen neodřela kolena. „Ani nevíš co říkáš,“ dodal.

„Vím! Vidíš, co děláš z lidí? Trosky!“ prskala jsem na něj. On mi jen mlčky zíral do očí a poslouchal moje urážky, nadávky a cokoli, co jsem vypustila z pusy. Nicméně se nesmál.

„Tolik k tomu, že to nebylo kvůli mně. Odsesu tě do pokoje,“ zašeptal a vzal mě do náruče.

„Okamžitě mě pusť! Ty mě nikam nosit nebudeš a už vůbec na mě nesahej!“ prskala jsem, a tak mě bez přemlouvání položil zpátky na zem.

„Tak co chceš?“ zeptal se jako bychom byli snad nějakí kamarádi. Podívala jsem se mu do očí.

„Chci, abys mě nechal být,“ oznámila jsem mu na rovinu a on se jen pousmál.

„Nic ti nedělám,“ opáčil sebevědomě a o krok ode mě poustoupil.

„Nenávidím tě, Shadowwalkere,“ zakřičela jsem na něj a on nade mnou zavrtěl hlavou.

„Jenom proto, že v tobě vyvolávám mimo to, co se ti líbí i extrémní výčitky svědomí,“ zašeptal. Nenáviděla jsem ho teď hlavně za to, že měl pravdu a že to moc dobře věděl.

„Tak dobře, Ay, mám zavolat Payna, aby si pro tebe přišel? Jeho bys možná poslechla,“ navrhnul a vyndával z kapsy zrcátko. Já se tak vyděsila, že jsem po něm skočila až jsem nás oba shodila na zem a přistála jsem mu na břiše. Normálně ustojí i větší váhu, ale nejspíš takovou vášeň nečekal.

„Narazil jsem si kvůli tobě loket, Heartová,“ oznámil mi otráveně, ale ani se za něj nechytnul, jako by snad necítil bolest. Moje srdce šílelo, chtěla jsem si na něj položit hlavu a usnout. Vyzařovalo z něj teplo a kupodivu i nějaká pohoda a klid. A taky hezky voněl.

„Heartová, děsíš mě,“ prohlásil zírajíc mi do očí. Naše rty od sebe byly sotva deset centimetrů. Chtěla jsem je zase políbit. A tak jsem se k němu natáhla a... Wade zcela viditelně uhnul. Pak se pousmál. Já z toho snad vystřízlivěla, jak moc mě to zaskočilo.

„Proč jsi to udělal?“ zeptala jsem se šokovaně. Nedávalo mi to vůbec žádný smysl. „Vždyť jsi to chtěl. Chtěl jsi mě dostat. Chtěl jsi, abych trpěla a aby trpěl

Darren. Chtěl jsi na mě mít nějakou páku a jeho tím odrovnat. Tak proč jsi toho teď nevyužil?“ vyzvídala jsem.

On se zase tak povýšeně ušklíbnul. „Vypadá to, že tě to moc mrzí, Heartová,“ procedil.

„Ne, jen to nechápu,“ odsekla jsem mu a zvedla jsem se z něj. Wade se taky zvedl a opřel se lehce zády o boční stranu lavice za ním. Já na něj pořád mlčky civěla a čekala, co odpoví.

„Protože nejsem blázen. Vím jak by to dopadlo. Mám se rád a stejně tak svůj plán a Sáru. Taky jsi nalitá jak váza a nevíš co děláš. Skoro. A já bych z toho neměl takovou radost, kdyby to nebylo úplně spontánní. Navíc v týhle fázi už je to jak kdybys mi dala. Chtělaš mi dát pusku a já vyhrál. A za poslední, jsme v kostele a to je i na mě moc,“ vysvětlil a já neměla slov. Má pravdu, on vyhrál a teď to na mě může říct a vydírat mě tím.

„Takže to neřekneš?“ ujišťovala jsem se nechápavě. On se zase pousmál. Udělal ke mně krok a něžně mě zírajíc mi do očí pohlídl po tváři.

„Nechám tě se bát, Heartová. Ale nezkoušej to říct Paynovi, nebo Sáře sama, protože jinak tě zničím a ty víš, že to dokážu,“ dodal, otočil se a šel pryč. Chtěla jsem říct bože odpusť, ale už jsem ho nechtěla dráždit.

„Kde jsi byla?“ zeptal se mě Darren hned, co jsem dorazila do věže a zavřela jsem za sebou dveře. Ležel u mě v posteli a vypadal nasupeně. „Byla jsem se projít a taky se podívat do kostela,“ odpověděla jsem.

„Do kostela? Uprostřed noci a bosa? Co je to s tebou? Navíc jsem našel tohle,“ zmínil a ukázal na nedopalek jívky a zbytek pepermintového džusu v láhvi. Nemohla jsem se mu ani podívat do očí.

Mezi mnou a Wadem se něco dělo a bylo to z mojí strany. Sice jsem nic neudělala, ale jako bych udělala všechno. Cítila jsem se provinile, jako bych ho s ním podvedla, a to je něco neodpuštělného. I kdyby šlo o někoho jiného, bylo by to neodpuštělné, natož ten fakt, že to byl zrovna Shadowwalker.

„Tak dočkám se odpovědi?“ zeptal se nepříjemným tónem. Zřejmě máme první krizi, kterou nejspíš nepřekonáme. Měla jsem chuť se zabít.

„Nevím co mám říct. Cítím se hrozně. Asi trpím depresí. Ale nechci, abys mě utěšoval,“ procedila jsem a zavřela jsem se před jeho pronikavými očima v koupelně. Darren prudce vstal z postele a vletěl mi do koupelny.

„Tak to ne, Ay. Jsi moje manželka. Měli by jsme se o tom bavit. Jestli tě něco trápí, tak ať je to cokoli, můžeš mi to říct,“ pokračoval, ale zavrtěla jsem hlavou.

„Chci, abys mě nechal na pokoji, Darrene,“ zašeptala jsem přesvědčivě. On se na mě podíval pohledem, který působil nešťastně a zároveň našťavaně a ublíženě.

„Ublížuješ nám, Ay. Oběma. Tím, že mě od sebe odtrkujete v takových chvílích. Možná nevím přesně, co prožíváš, ale jsem si jistý, že se to dá řešit. Když na to

budeme dva," řekl a udělal ke mně krok. Já zase krok zpátky. Nechtěla jsem na něj být zlá, protože si to vůbec nezasloužil, ale nemohla jsem dovolit, aby mě po tom všem, co jsem provedla utěšoval.

A tak jsem se přenesla někam, kde bych mohla být sama. Do věže. Ale ne do té, kam chodil Shadowwalker. Tam jsem si sedla na schody a rozplakala jsem se. Představovala jsem si, jak moc se tohle muselo Darrena dotknout, a ještě jsem si přispýpala sůl do rány.

„Kde jsi byl?" zeptal se Eldarn Wada, který akorát vcházel do své věže, kde na něj čekal tak, jak ho tam nechal když odcházel – u fyziky v jeho posteli.

„V kostele," odpověděl klidně a natáhl se vedle něj na saténové povlečení.

„A?" vyzvídal.

„Nebuď zvědavěj, nebo ti vyrostou kly," prohlásil Wade s úsměvem ve tváři a otočil se na bok k Eldarnovi zády. Chtěl být sám, ale ne tak, aby byl v té chladné věži a po tmě. Spíš chtěl být v pohodlí svého útulného pokoje zlatého studenta a na chvílku zavřít oči. A neměl potřebu svého spřízněnce vyhánět. Na jeho přítomnost byl víc než zvyklý a už si ani neuměl představit, že by ho neměl na očích.

Eldarn se na něj nechápavě díval. „Jsi divnej. Co se stalo?" vyzvídal. S Wadem to ani nehnulo.

„Říkal jsem, že budeš mít kly," procedil tiše. Měl už zavřené oči a možná se snažil usnout.

„Nespi, Wade. Říkal jsi, že musíme v noci pracovat na projektu," připomínal.

„Vždyť já nespím," opáčil a otočil se k němu na druhý bok.

„Tak mi to řekni," naléhal. Wade se mu podíval do očí a kromě toho, nehnul jiným svaem.

„Kdybych ti řekl, že je mi líto Heartový, věřil bys mi?" zeptal se a Eldarn na něj zíral jako by se přímo před jeho očima z ničeho nic proměnil v lasturu.

„Co prosím?" zasmál se, ale Wade se nesmál.

„Je to tak. Možná jsem to s tím ničením Payna přes jeho ženu přehnal. Dneska jsem jí viděl v kostele, bosou a ubrečenou. Byla zhulená a opilá. Zpovídala se, modlila se a pokusila se mě políbit. Tohle jsem nechtěl," objasnil a Eldarn na něj valil oči.

„Nechtěl? Myslel jsem, že přesně to jsi chtěl, aby chtěla ona tebe. A cos udělal?" zeptal se a pohodlněji se na to uvelebil. „Snad jsi jí fakt nelíbal, nebo s ní nespál!" syknul, ale zavrtěl hlavou.

„Nejsem zas tak nemorální. O ní se to ovšem říct nedá. Možná jsem měl trochu ubrat, nečekal jsem, že se do mě až takhle zblázní. Chtěl jsem jenom popudit Payna a ukázat mu, že mi neodolá. Ne jim zkazit manželství a jí donutit k sebevraždě. Kdybys jí viděl..."

„Wade, ty jsi s ní nechtěl spát?" ujišťoval se, ale on zavrtěl hlavou.

„Payne by mě zavraždil a nikdy by spolu neměli Srdce Derionu," vysvětlil.

„Ale to by ti nevadilo, ne?“ zmínil Eldarn. Wade se zamračil.

„Jasně, že by mi to vadilo. Já chci sílu Srdce Derionu. Chtěl jsem je jenom provokovat a ne úplně položit. Hele já nevím... začínám být ze všeho vyčerpanej a hlavně je mi..." Eldarn ho přerušil.

„Lito tvých nepřátel," procedil. „Chtěl jsem říct, že je to neuvěřitelný, ale jak už jsem tě stačil poznat, tak už mi to tak neuvěřitelný ani nepřijde," dodal. Wade přikývl. „Co teď budeš dělat?" zeptal se a překvapením pro něj bylo, když Wade pokrčil rameny.

„No omlouvat se jim nebudu, to bych úplně všechno zabil. Hlavně by mi nikdo z nich nic neodpustil a Payne by z toho spíš vyskočil z kůže," objasnil a Eldarn mu dal za pravdu malým přikývnutím.

„Wade, proč chceš, aby si Ay očernila duši? Vždyť víš, jak dopadne, když políbí Temnotu byť jen jedinkrát," vyzvídal.

„Já ale nechci, aby si očernila duši. Myslel jsem, že ze strachu udělá cokoli jí řeknu, ale je ochotná jít ještě dál, protože je moc hrdá na to, aby si řekla o pomoc. Tak to holt musí jít po zlým," objasnil. Eldarn se na něj podíval.

„A to znamená, že musí spadnout do temnoty?" zeptal se a Wade přikývl.

„Jo. A pak mi dá to, co chci výměnou za to, že jí ty temnoty zbavím," odpověděl.

„A to je co? A jak to chceš udělat?" vyzvídal.

„To je ještě tajemství. Doufám, že to do takovýho extrému nedojde a ona se umoudří. Chci, aby se mi podvolila a já jí zbavím Temnoty dřív, než jí ovládne temnota. Ale neboj se, spát s ní nechci. Chci jenom, aby se mi byla ochotná za svou duši nabídnout, což možná už je," objasnil.

„Já to nechápu. Když s ní teda spát nechceš, proč jsi jí dal tuhle podmínku?" vyzvídal Eldarn.

„Protože potřebuju vědět, že je ochotná pro záchranu svojí duše udělat cokoli, i kdyby to mělo znamenat, že ztratí Payna. Abych si byl jistý, že mi pak cokoli nabídne. A nechci, aby věděla, co to moje cokoli doopravdy znamená, aby se mě nepokusila s Paynem nějak oblafnout. A klidně bych to řekl i tobě, ale bude lepší, když si to nechám ještě pro sebe.

A jestli něco vím, tak to, že to dostanu ať už svojí duši očerní, nebo ne. Vždycky to jde po zlým, když to nejde po dobrým. Ay musí nejspíš asi vědět, jaký to je mít strach o duši. Zatím absolutně netuší, co duševní mor znamená. Je to jako s tím tvým prstem, taky jsem na to naletěl," vysvětlil.

„No, hádám, že mě zase překvapíš. Ale ve skutečnosti jim nechceš ublížit, že ne? Wade, nezapomeň na svůj slib Sáře. A nezapomeň na to, kdo jsi. Tak moc jako já nechci zklamat tebe, tak i určitě tak moc nechceš zklamat ty mě. Mám tě za všechno možný, manipulátora, ďábelskýho génia, ale ne za vraha lidí, který jsi kdysi měl rád. Ne kvůli tomu se stát králem," zmínil a Wade se pousmál.

„Neboj se, Eldarne. Nikdy bych tě nezklamal. Ne takhle,“ řekl.

„Fajn, teď už jsem teda v klidu. Věřím ti, že bys mi nikdy nelhal,“ dodal.

„Je tu ale ještě jedna věc, ve který jsem ti trochu lhal, ale chtěl bych to napravit,“ prohlásil a Eldarn se na něj nevěřicně požíval. „Než se začneš čertit byla to dávná minulost, kdy jsi mě měl ještě za démona a neznali jsme se,“ objasnil.

„Tak to vyklop!“ syknul na něj.

„Jde o Michieho... tak trochu jsem ho zabil jenom proto, že mi vadilo, co ke mně cítí a jak jsem se kvůli němu cítil já a to všechno dohromady. Promiň, že jsem ti lhal, když jsem říkal, že to tak nebylo,“ řekl provinile a díval se mu do očí.

„Zabils ho, protože tě miloval a tobě to bylo nepřijemný?“ ujišťoval se a Wade přikývl. „No, vlastně se mi ulevilo, žes mi to řekl i přes to, že ses bál, že mě to zklame. Máš bod,“ prohlásil. Wade na něj překvapeně civěl.

„Nezlobíš se na mě?“ divil se.

„Ne. Neznal jsem ho a vím, jakej jsi kdysi byl. Ani se tomu nedivím. Ale už takovej nebuď, Wade. Prosím. Kvůli mně a kvůli sobě a lidem, na kterých ti záleží. Buď sám sebou, protože takovej jsi nejlepší,“ usmál se a poplácal ho po rameni. Wade na chvíli ztratil slova. Eldarn svého spřízněnce uměl taky překvapit ne že ne.

„Heartová,“ oslovil mě Wade, když jsem se krčila u oltáře v kostele svaté Amélie.

„Co tady zase děláš? Vypadni!!“ sykla jsem na něj a on se pousmál.

„Přišel jsem ti jenom ukázat, jak moc si lžeš a taky ti udělat dobře. Měla jsi těžký den a ještě pořád máš, jak tak na tebe koukám. Ale ty modlitby ti nepomůžou, Heartová,“ zašeptal, klekl si vedle mě, pokřižoval se a po chvíli, co jsem ho nechápavě pozorovala se mi podíval do očí.

„Mrzí mě, že jsem ti tohle udělal. Je mi to moc líto, Ay. Temnota si s tebou umí hrát jako si hrála se mnou. Bylas to ty, kdo mi dělal dobře tak jako nikdo. A teď bych to mohl být já, aniž bys přišla o duši. Nemusíš se bát, budeš konečně šťastná. Jsme stejní,“ zašeptal a pohladil mě jemně palcem po rtu.

Nebyla jsem schopná se ani pohnout. Tolik mě přitahoval až jsem to nechápala. Nerozumím jak se to stalo, ale byl najednou jako zakázané ovoce v Ráji. I když mi spíš připomínal toho hada našeptávče.

Pak se ke mně naklonil a lehce mě políbil na krku. Moje srdce začalo tlouct jako o život. Už jen z toho, že jsme kde jsme a že děláme co děláme, a že je na mě tak hodný, a že po mě touží tolik jako já po něm. Ani mě nenapadlo, že existuje někdo jiný než my dva.

„Chci tě, Ay. Vždycky jsem tě chtěl a ty jsi chtěla mě...“ šeptal a sjížděl svými rty níž až ke klíční kosti. Tiše mi oddechoval do ucha a hrál mě svým horkým dechem při polibcích na kůži.

„Tady jsme jenom my dva. Nikdo jinej neexistuje. Nemusíš mít výčitky svědomí ani strach, nikdo se tohle nedozví. Co bude tady, zůstane tady. Já vím, že chceš vědět, jak chutná moc,“ řekl a jemně mi ožušlal ušní lalůček.

„Voníš jako šťavnaté ovoce,“ prohlásila jsem zcela zmámená jeho blízkostí. On se hezky pousmál.

„Jo? Líbí se ti to, Ay?“ šeptal a já přikývla.

„Moc,“ odpověděla jsem a usmála jsem se na něj. On mě zlehka kousnul do krku jako by byl nějaký upír a vjel mi rukou pod noční košili. Už jen z toho jsem byla v sedmém nebi. Bylo to tak intenzivní. Každý jeho dotek byl jako by se dotýkal každého mého nervu, celou mě to rozechvělo.

„Co bys chtěla, Ay? Splním ti jakýkoli přání,“ řekl.

„Chci tebe,“ zašeptala jsem roztouženě a on se pousmál.

„A taky mě dostaneš. Ještě něco bys chtěla, abych udělal? Máš nějaký speciální přání? Budu tě rozmazlovat jako královnu. Kterou pro mě i jsi,“ šeptal a políbil mě i s jazykem. Moje myšlenky byly jen o tom, jak moc bych si přála, aby se mě dotýkal a aby tahle chvíle trvala věčně.

„Jsi nádherný,“ prohlásila jsem do jeho úst, zatímco jsem ho namátkově osahávala po těle pod tou jeho černou mikinou s kapucí. Jeho tělo bylo tvrdé jako ocel. Měl tak nádhernou postavu, že mi to zjištění až vyrazilo dech. „Jsi úplný bůh, Wade,“ zašeptala jsem zcela zmámená touhou po tom ho mít.

Sledovala jsem, jak se tak samolibě a polichoceně pousmál. Dotkla jsem se prstem těch jeho fascinujících rtů, zatímco jsme si zírali do očí. Taky mi šmejdil rukou po těle pod košili a když vyjel rukou výš a chytl mé prso, přikousl si ret. „Pro Krista, hrozně mě vzrušuješ,“ přiznala jsem.

„To ty mě taky,“ opáčil a vzal si mě do náruče, že jsem měla jeho pas mezi nohama. „Ani nevíš jak moc mě vzrušuješ, chceš si sáhnout?“ provokoval mě a položil mě zády na oltář. Přišlo mi to tak zvráceně dokonalé, úplně to podtrhovalo celou tu už tak umocněnou atmosféru. Přišla jsem si jako rebelka a strašně se mi to líbilo. Zakázané ovoce opravdu chutná nejlíp.

Hned, jak mě položil na oltář, zvědavě jsem si položila ruku na jeho rozkrok. Wade se pousmál a natlačil se mezi moje nohy, zatímco mě pořád hladově líbal. Chtěla jsem, aby tahle chvíle trvala věčně. Bylo mi s ním tak božsky.

A pak svými rty sjížděl pořád níž a níž, roztáhl mi nohy a začal mě líbat i na intimních místech. „Ach Wade, co mi to děláš? Tohle nesmíme dělat! Měl bys jít...“ šeptala jsem, aniž bych to myslela vážně. Nechtěla jsem, aby odešel, chtěla jsem ho víc. Uměl to přímo neskutečně. Úplně mě tím přiváděl do sfér, kde jsem nikdy předtím nebyla.

Tlačila jsem si jeho hlavu víc a víc do klína, zakláněla jsem svojí a svým hlasitým vzdycháním jsem mu dávala jasně najevo, že mě svým jazykem dostal do jiné dimenze. Bylo to tak intenzivní, nedokázala jsem si představit, že bych se dokázala cítit ještě líp, ale věděla jsem, že kdybychom se milovali, bylo by to ještě lepší.

„Já rozhodně nikam nepůjdu, Heartová. Ne dokud tě konečně neošukám,“ řekl a mě naskákala po těle husí kůže na místech, kde už i dávno byla a přikývla jsem.

„Tak jo,“ zamumlala jsem rozpačitě a on se pousmál.

„Tak jo? Mám to udělat?“ zeptal se a já přikývla.

„Prosím,“ zašeptala jsem.

„He, ty mě dokonce i prosíš?“ křenil se a vecpal se mezi má stehna. Já jsem přikývla. „Hm, tak dobře. Když mě teda prosíš. Otoč se, vím, že to máš ráda zezadu,“ řekl a já ho poslechla, aniž bych přemýšlela nad tím, jak to proboha může vědět.

On se mi nalepil rty na ucho a opíral se o mě celou vahou. Byla jsem netrpělivá a chtěla jsem už aby to konečně udělal. Slyšela jsem jen cinkání pásku a pak to udělal. Pomalu a opatrně. Pevně jsem k sobě tiskla víčka. Nezmohla jsem se na nic jen na úlevný výdech. Tolik jsem po něm toužila, že to bylo vysvobozující.

„Aaaah, Ay. Teď mi dáváš strašně moc, víš to vůbec?“ řekl, ale já nebyla schopná vydat jediný zvuk. No, kromě těch, kdy jsem hlasitě vzdychala. „Oh, bože...“ řekl a pevně mě držel u sebe. Měl tak pevné tělo a byl opravdu nádherný a tak přitažlivě temný.

„Je to dobrý? Líbí se ti to? Mělo by, když jsi kvůli tomuhle zradila svoje blízký,“ dodal a přitvrdil, což mě donutilo zavřít oči a pootevřít pusu. Nedokázala jsem se ani hnout, úplně ovládl celé moje tělo a mysl. Byl tam jen on a já a tenhle úžasný moment. Wade se pousmál a pokračoval v tom drsném sexu s manželkou svého nepřítele.

„Jsi roztomilá, když mě necháš tě šukat. Temnota je skvělá, co? Škoda, že tě to nenechám dokončit, leda bys...“ šeptal mi do ucha, zatímco já se svíjela blahem a sotva jsem popadala dech. Pak najednou přestal.

„Řekni, že jsem lepší než Payne, že jsem větší než on a že mě chceš a udělám tě tak, jak jsi to ještě nikdy nezažila,“ šeptal. Byl to krásný sen. Ani mě nenapadlo, co se děje. Ani mě ani Dharnalen to nezbudilo. Nechtěla jsem se probudit, cítila jsem se milovaně a dobře. A hlavně jsem ani nevěděla, že to je sen, bylo to nepopsatelné.

„Jsi lepší než on, větší než on a chci tě...“ zasípala jsem v touze po tom, aby pokračoval a Wade se zakřenil.

„Teď jsi mi dala tak moc. Ani si to nedokážeš představit, Paynová,“ zašeptal a pokračoval. Skoro jsem nemohla dýchat. „Nejsi jenom nadržená čubka, ale jsi odporná děvka. Necháš se píchat od největšího nepřítele tvýho manžela a od přítele svojí nejlepší kamarádky. A dalas mi tím teď takovou sílu...“ šeptal, ale já nebyla schopná na nic myslet. To, co mi dělal bylo jako z jiného vesmíru. Bylo to nadpřirozené. Nebyl to obyčejný sex. Prostě ne. Jako by mi snědl mozek a sebral moc přemýšlet.

Wade poslouchal moje vzdychání, zatímco mě příjemně kazil svou temnotou. A když to bylo nejlepší, tak ještě přidal. „Oh můj bože,“ vzdychala jsem hlasitě a muchlala jsem rukama ubrus na oltáři. Hrát si s Temnotou byl nejlepší pocit na světě. Nediťom se, že by pro to lidi vraždili. To, co vám způsobuje za pocity černání duše je prý až neuvěřitelné a tohle byl teprve začátek...

„Pro tvoje dobro, Ay. Doufám, že nikdy nezapomeš na to, co jsem ti dal,“ zašeptal mi do ucha po tom, co mě obdařil tím nejsilnějším zážitkem, jaký jsem kdy měla a slezl ze mě. Já se na něj usmála.

„Ne, to nezapomenu, Wade,“ usmála jsem se na něj. Jako bych netušila, kdo vůbec jsem a že tohle tady s Wadem není moje realita.

„Zdá se mi to, nebo tě to vzrušuje, jaká jsi děvka nevěrná?“ zeptal se mě, zatímco si zapínal pásek a já úplně ztuhla.

„Děvka nevěrná?“ zakuňkala jsem. Začínala jsem přemýšlet a bylo to jako bych spadla z nebe na beton.

„Ano, Ay. Jsi děvka nevěrná. Nechala ses připravit o duši, protože jsi mě chtěla. Zabílas kvůli té tvý pošahaný touze svého andělíčka strážného – démona, co byl jedinou překážkou mezi tím, abych ochutnal tvou duši. A teď už mě od toho nic neodradí. Ještě se uvidíme, moje temná láska,“ prohlásil.

Pane bože... A pak mi to všechno nějak přišlo k sobě. Proboha, zdál se mi erotický sen o Wadovi a já jsem mu to dovolila. A ne, nebyl to jen tak obyčejný sen, byla to Temnota a oblblá mě...

„Ay? Proč sebou tak hážeš? Všechno v pohodě?“ zeptal se mě Darren a já se mu najednou nedokázala podívat do očí po tom, co jsem provedla i když to byl jen sen. Udělala jsem to, podlehla jsem mu. Po tom včerejšku v kostele, co se mezi námi s Wadem odehrálo jsem z toho byla asi tak mimo, že toho moje Temnota využila a zlomila mě.

Darren se ale o to intenzivně snažil. Chtěl, abych se mu podívala do očí. Na chvíli jsem ani nechápala, jak jsem se z toho kostela dostala do postele. „Pokušela se o tebe zase Temnota?“ vyzvídal. Co mu mám proboha teď říct? Že jsem jí podlehla?

„Já... ne. Já nevím, měla jsem divnej sen,“ odpověděla jsem a pak jsem ho objala a rozbrečela jsem se mu na rameni. „Strašně moc se ti omlouvám, Darrene. Ani nevíš, jak moc mě to mrzí. Já to nechápu...“ plakala jsem hystericky.

„Za co se mi omlouváš? Zdálo se ti o Wadovi?“ pokračoval. Jak mu mám něco takového říct?

„Já jsem hrozná manželka. Nejhorší v celém vesmíru,“ pokračovala jsem. „Já jsem tě zradila. Ale já nechtěla, Darrene. Vážně to nechápu, jak se to mohlo stát,“ sípala jsem. Darren mě jen držel v náruči a držel se, aby neudělal něco unáhleného.

„Byl to jen sen, Ay? Nebo si spadla do temnoty?“ zeptal se klidně, ale klidný nebyl.

„Já nevím,“ odpověděla jsem mu a on se ode mě odtáhl a zdálo se mi, že mě odstrčil jako něco odporného.

„Tak to urychleně zjisti. Zavolej na Dharnalen,“ poručil mi. A tak jsem to zkusila. Oslovila jsem jí, ale nereagovala. Moje srdce začalo šílet strachy.

„Dharnaléééén!!“ ječela jsem z plných plic pro případ, že by spala, ale neozývala se. Moje oči se zalily slzami. „Ona nereaguje, Darrene. Co když jsem teď posedlá?“ vyděsila jsem se a jeho jsem tím vyděsila taky.

„Nevěřím tomu. Podle run to tak být nemělo,“ zmínil a díval se na mě jako by mnou pohrdal. Zasloužila jsem si to a mnohem víc po tom snu a vážně jsem měla strašný strach, že ho ztratím a že přijdu o duši. Ale hlavně, že ho ztratím.

„A jak to mělo být podle run?“ zeptala jsem se.

„To ti nemůžu říct,“ odpověděl a podíval se na mě, jak mi tečou po tváři obrovské slzy.

„Potřebuju vědět, co se ti zdálo,“ řekl najednou a mě polilo horko a chlad zároveň a taky se mi zatočila hlava.

„Nikdy!“ opáčila jsem pohotově a on přikývl.

„Fajn, teď je mi to jasný. V tom případě, to musíme zjistit po zlým,“ syknul a vjel mi rukou pod noční košili až k hrudi tam, kde mi před chvilí ve snu šmejdil můj temný Wade. Potom zašeptal něco latinsky a díval se mi do duše jako na obraz. Pak ze mě tu ruku sundal a lehl si zády ke mně, aby se na mě nemusel dívat.

Proboha, ublížila jsem mu. Zradila jsem ho a teď jsem o něj i přišla. Jen kvůli nějaký posraný a zkurvený Temnotě a Shadowwalkerovi.

„Darrene, strašně moc mě to mrzí. Já nechtěla, aby se mi o tom zdálo...“ začala jsem, ale přerušil mě.

„Mlč, Ay. Prosím, nic neříkej. Nemůžeš za to, co se ti zdá, a tak se mi za to nemusíš ani omlouvat. Ale rovnou ti říkám, že nechci radši nikdy vědět, co se ti zdálo. I když to nebyl on, nejradši bych ho za to zabil,“ řekl a já přikývla.

„Dotkla se Temnota mojí duše, Darrene?“ zeptala jsem se ho, ale zavrtěl hlavou. „Takže to byl jenom sen?“ vyzvídala jsem, ale zase zavrtěl hlavou.

„Nebyl to jenom sen, Ay. Byla to Temnota a zrušila jedinou bariéru mezi tebou a tvojí duší – Dharnalen. Je po ní, v duši už jí nemáš. Nicméně Temnota nemá přístup k tvojí duši, pokud jí to nedovolíš znovu. A ten útok bude ještě intenzivnější a krátce po tomhle. Bojím se, abys to ustála,“ odpověděl sklesle. *Ještě intenzivnější? To jde?*

„Wade ví, jak Temnotu zastavit,“ zmínila jsem.

„O tom zkurvysynovi ani nemluv!“ syknul na mě. „Beztak by za to chtěl něco, co za to ani nestojí,“ dodal a já přikývla. „Vlastně, všechno stojí za to, abys nepřišla o duši, ale... myslím, že vím co by za to chtěl a na to jsem asi dost sobeckej,“ přiznal a podíval se na mě.

„To bych ani nikdy nepřijala,“ objasnila jsem a on se na mě tak podíval.

„Vážně, Ay? Přemluvil tě k tomu ve snu a to se vsadím, že tvoje duše nebyla předmětem vyjednávání a moc dobře jsi věděla, že jsi vdaná a co je Shadowwalker zač,“ procedil suše. Měl pravdu, sice vím co je morálně správně a jsem si jistá, že bych to nikdy nepřijala a že to ani nechci, ale některé aspekty svého nitra ovládat nedokážu.

„Shadowwalkerovi ani slovo!“ prohlásil striktně a já přikývla. Ještě to tak. Už ho vidím, ten jeho samolibý úsměv. „Nějak to vyřešíme,“ dodal a já zase jen přikývla. Chtělo se mi brečet. Jak jsem mohla? Vždyť Darren je moje všechno.

Regrets

☆ Výčitky ☆

Celé dopoledne po tom incidentu jsem byla jako tělo bez duše. Doslova. Cítila jsem se, jako bych o ní přišla. Taký jako bych ztratila Darrena i Sáru. A ztratila jsem i Dharnalen a sama sebe. Ta bolest na hrudi byla obrovská. Ten kámen mě dusil a já neměla sílu s tím už dál bojovat.

Akorát jsem se vrátila odněkud, kde jsem byla, aniž bych si to pamatovala nebo vnímala. Šla jsem pěšky po točitých schodech do věže. Vůbec jsem nevnímala realitu jen svoje myšlenky, které mě vábily jako pitomou kachnu na kus chleba. Našeptávaly mi ať pojdu, že nikomu nebudu chybět. Že mi nikdo nikdy neodpustí, co jsem udělala.

Vešla jsem do věže, nevnímala jsem nic kolem mě, jen svůj vnitřní hlas, který mi říkal ať to skončím. Říkal, že pak už to nebude tolik bolet. Věřila jsem mu. A pak jsem se z toho transu probírala až když jsem viděla Shadowwalkera, jak mě drží za ruku, zatímco já jsem měla pod sebou 350 metrů volné cesty k tomu se proletět.

„Co děláš, ty blbko!“ prskal na mě, zatímco mě tahal nahoru oknem kamenné věže. Když mě vytáhl nahoru objal mě jako bych byla jeho přítelkyně. Celá jsem se rozklepala a držela se ho jako klíště. Vůbec jsem netušila, která bije. Byla jsem psychicky úplně na dně. Měla jsem fakt smůlu, že tam byl.

„Chtěla ses zabít?“ zeptal se a přísahám na svou smrt, že vypadal vyděšeně. Moji odpovědi byl hysterický pláč do jeho pláště. Wade mě pohladil po vlasech a snažil se mě utěšit.

„Klid, Ay. To bude dobrý,“ utěšoval mě. „Tohle jsem opravdu nechtěl,“ šeptal. Bylo to ještě horší, nevěděla jsem, co mám dělat. Ale cítila jsem se klidnější. Nedokážu to vysvětlit, ale věřila jsem mu to, co říkal. Jeho srdce tlouklo stejně jako to moje, měl strach. Báł se o mě. Vážně se o mě báł.

„Vyřešíme to, ok?“ navrhnul, až mě to šokovalo. Podívala jsem se na něj jako na cvoka. „Jsem rád, že jsem tady byl,“ řekl ještě a otřel mi slzy z očí. Pak mě ale popadl vztek. Úplně jsem přestala cítit to, co předtím. Nechápu, kam se to podělo, ale jako bych zapomněla, že jsem teď málem umřela.

„Jistě, protože jinak by tvoje plány na to, získat Srdce Derionu selhaly a s nimi by zmizela i moje moc, která by se vypařila do éteru. Já vím, že jí chceš! A pak? Darren by tě zničil bez ohledu na to, že by tím smetl i sám sebe,“ opáčila jsem. On přikývl.

„Pravda, ale vážně jsem v tu chvíli, co jsem tě držel za ruku na nic z toho ani nepomyslel,“ řekl tiše. Dívala jsem se na něj se silnou nedůvěrou. „Nechci ti ublížit víc, než už jsem ti ublížil. Přehnal jsem to a moc mě to mrzí, Ay. A abych ti to dokázal, odpřísáhnu ti na život svých dětí, že o tom, co se mezi náma stalo za posledních pár dní včetně toho, co se stalo teď, nikomu neřeknu,“ zašeptal.

„Tak přísahej, Shadowwalker. A chci runu dohody!“ sykla jsem a on přikývl a na dlaň si vyčaroval runu dohody.

„Přisahám na život svých dětí, že tohle tajemství nikomu neprozradím,“ řekl a podíval se na mě. Já se zase podívala na zářící runu na jeho dlani.

„Víš, že to až do tvojí smrti nezmizí? Protože jsi mi slíbil mlčení a to zahrnuje dobu až do tvojí smrti,“ zeptala jsem se a on přikývl. „Doufám, že jsi se sebou spokojený!“ sykla jsem na něj. Tentokrát mlčel, nehnul ani svalem v obličejí a jen se na mě díval.

„Nejsem. Už jsem řekl, že ne. To, co jsem řekl před tím o tom skoku z věže, jsem nemyslel vážně, Ay. Netušil jsem, že jsi na tom až tak špatně. Omlouvám se,“ řekl a pohládl mě prstem po tváři. Jeho ruku jsem vzteky odstrčila. Ani mě nenapadlo, že je to ta ruka, kterou se mě dotýkal celou noc. Jako by se mi to vykourilo z hlavy, což jsem si jistá, že nebylo trvalé. Určitě mě to zase někdy přepadne, protože to bylo...

„Kvůli tobě jsem zradila s Temnotou svého manžela a zničila si duši. Jen proto, že prahneš po moci a jsi úplně blázen,“ procedila jsem. Nepotlačila jsem svůj zoufalý tón v hlase.

„Je jen otázka času, kdy moje duše onemocní temnotou a stane se ze mě ježibaba. Jen proto, že ty chceš mít na hlavě korunu,“ dodala jsem, utírajíc si z očí slzy. On na mě taky jen mlčky zíral a po tváři mu tekly jeho. Nemůžu tomu uvěřit. On vážně kvůli mně uronil slzu.

„Políbila jsi Temnotu?“ zeptal se tiše, zatímco si otřel slzy do rukávu.

„Slabý slovo, ojela jsem jí,“ křikla jsem na něj zuřivě. Kupodivu se nesmál ani nic. Přišlo mi to jako by vůbec nečekal, že se dostanu tak daleko. Možná mě podcenil. Mě a mojí výdrž. A já zase jeho. Jeho a jeho míru zkaženosti.

Pak sáhl do kapsy po krabičce s cigaretami a zapálil si. Nejspíš jsem ho dost vyvedla z klidu a dostala ho do stavu výčitek svědomí, které jsem cítila já sama. Sedl si na schod a nic neříkal. Já nevěděla, jestli mám odejít nebo co, ale nikam se mi nechtělo.

Sice jsme spolu provedli strašné věci, ale udělali jsme je spolu a teď jsme tu byli na to tajemství jen my dva. Na tajemství, které on přísahal, že nikomu neřekne. Takže jsem se s ním momentálně cítila bezpečně. Za prvé byl jediný, kdo mě dokázal Temnoty i temnoty zbavit kdyby chtěl a za druhé, kdybych měla mluvit s Darrenem nebo se Sárrou...

Wade si dal pár potahů z cigarety a pak promluvil. „Tvoje Temnota ti jenom zabila Dharnalen. Ještě se tvojí duše nedotkla, Ay. To znamená, že je tvoje duše pořád bez poskvrnky. Nicméně, Temnota se bude snažit zaútočit co nejdřív a bude to hodně intenzivní. Dokážu tě zbavit stínu tvojí Temnoty na duši, ale může se kdykoli vrátit. A dokážu tě zbavit i temnoty až tvojí duši očerní, ale jen do určitý fáze a nebude to snadný,“ vysvětloval a já ho jen poslouchala.

„To znamená, že si musíš vybrat, jestli budeš čekat, nebo to chceš vyřešit co nejdřív. A vzhledem k tomu, že jsi jak říkáš svojí Temnotu ojela už při první vlně, tak ti nepřeju zažít tu její snahu ve vlně druhý,“ dodal a típnul cigaretu o kamennou zeď.

Neměla jsem slov. Zdálo se mi, že on je sice moje zkáza, ale taky jediný člověk, který mi mohl pomoci. A taky jsem přemýšlela nad tím, co dělal se svojí Temnotou on. Protože on se jí taky musel dotýkat, ne že ne. Měl duši skoro prohnitou, než se z toho vzpamatoval. Málem o ní přišel. *To muselo být tedy intenzivní.*

„Hrozně rád bych ti pomohl a nic za to nechtěl. Ale bohužel máš něco, co chci a co potřebuju. A vím, že bys mi to jinak nikdy nedala. Takže...“ prohlásil a podíval se na mě tak, že očekává, že mu to dám hned. Ani mě to nepřekvapilo. Byla jsem zoufalá, že jsem kývla na dohodu s ďáblem. Věděla jsem, co chce. Byla to síla Srdce Derionu.

„Udělej si na dlani další runu!“ poručila jsem mu. „Až to uděláš, dám ti moc Srdce Derionu. A až splníš svůj slib a zbavíš mě stínu Temnoty, potom ti runa z dlaně zmizí a budeš tam moci mít krásný D jako derion až složíš zkoušky. Jinak nevím, kde budeš mít to D, na který bys byl pyšný,“ řekla jsem a on přikývl.

„Bude to přesně jak říkáš,“ odpověděl, otočil svou pravou ruku dlaní nahoru, dal jí v pěst a zašeptal: „Přisahám, že ti pomůžu zbavit se Temnoty, když dostanu moc Srdce Derionu.“ Pak mi ukázal dlaň, kde už byla zlatavá runa a podíval se mi do očí. Ta jasně zářivá runa, kterou mi držel blízko u obličeje mě skoro oslepila.

„Fajn, dej mi tvoji ruku!“ sykla jsem na něj a chytla jsem se ho jako bych ho chtěla někam odvést. „*Eargon Ayawai Noira Heart da marh ti Wade Evilian Shadowwalker meae potentiae Cordis Derion,*“ zašeptala jsem, zírajíc mu do očí. A všechna moje síla, která patřila méj babičce se přenesla do něj. Taková práce jí získat, a tak lehké o ní přijít.

Čekala jsem ten samolibý úsměšek a bůhví co všechno, ale tvářil se vážně a smutně. Skoro jako by to doopravdy takhle nechtěl. Možná, že o tom nechtěl nikomu vyprávět i proto, že to byla jeho prohra. Sice dostal co chtěl, ale ne tak, jak to chtěl a to se počítá taky.

„Doufám, že mi alespoň pomůžeš vymyslet výmluvu, kde ty jsi přišel k méj síle, aniž by to pro mě skončilo katastrofálně. A doufám taky, že tu moc nebudeš využívat proti mně, Darrenovi a našemu dá-li bůh dítěti,“ řekla jsem a on přikývl.

„Neboj, nechci vám ubližovat. Jen drž Darrena daleko od mých lidí,“ prohlásil. *Že by měli všichni pravdu? Že by vážně nebyl tak hrozný? Sára ho miluje, Alyssa se ho zastává a zbožňuje ho, Eldarna taky okouzila a Estrella ho dřív pomalu uctívala.* „Nejdřív tě teda zbavíme Temnoty,“ připomněl, chytl mě za ruku a přenesl se i se mnou do kostela.

Ze všeho nejdřív jsem se rozhlídla, kde to jsem a bylo to trochu nepříjemné vzhledem k okolnostem. Podívala jsem se na ten nažehlený ubrus na oltáři, který jsem s ním v mém snu pomačkala. Byl to docela ostrý flashback.

„Hm, tak tohle je odpověď na mojí otázku. Chodil ses sem léčit z tvojí nemoci na duši?“ vyzvíдалa jsem, zírajíc na oltář a on přikývl.

„Tak nějak. Spíš jsou to pro mě takový lázně, ale ty nepotřebuješ rekonvalescenci, ale vymýtání,“ objasnil, až jsem se polekala. Potom si vyhrnul rukáv u jeho levé ruky a ukázal mi nějakou značku vytetovanou na vnitřní straně zápěstí.

„Tohle je Arzanovo znamení. Arzan je démon, který loví stíny Temnoty na duších čarodějů a taky se živí temnotou v duši. Ne tak, že by jí obnovoval. Takže pokud máš jen malou skvrnu, pomůže ti. Pokud ne, už tě nic nezachrání. Pomohl mi zbavit se stínu Temnoty až po tom, co mi Eldarn s Anomaris zachránili duši,“ řekl a já na něj koukala jako na blázna.

„Kde ses o tomhle démonovi dozvěděl? Vrátil ses domů do pekla, kde jste se seznámili?“ rýpla jsem do něj a on se pousmál.

„Otec Matyáš mi o něm řekl. Když byl mladší, tak prý taky bojoval s Temnotou. Arzana ale nedokáže vyvolat jen tak někdo. A i kdyby, tak Arzan je dost... no řekněme, že je dost vybíravý na to, komu pomůže,“ vysvětlil.

„Myslela jsem, že se temnotou živí a že stíny Temnoty na duši loví,“ zmínila jsem nechápavě.

„To jo, ale nepotřebuje to k přežití. Arzan je hrozně hrdá bytost a hodně vážená tam, odkud pochází. Přesně nevím co je zač, v mytologiích se toho píše mraky o tom, že je jedním z nejdůležitějších démonů podsvětí, ale na podsvětí nějak moc nevěřím. I když věřím na toho démona, protože jsem ho vyvolal,“ řekl a já ztuhla.

„Arzana ale nedokáže vyvolat jen tak někdo. A i kdyby, tak Arzan je dost... no řekněme, že je dost vybíravý na to, komu pomůže...“ Jako vážně ho tenhle démon dokázal vyvolat? A vážně se mu podařilo ho přemluvit, aby mu pomohl?

„Nechápu jak můžeš říct, že nevěříš na místo, kde ses narodil,“ procedila jsem jízlivě a on se zase jen pousmál a zavrtěl nade mnou hlavou.

„Nejsem démon, Ay,“ dodal.

„Říká ten, co se tak chová. A dokonce už mi přestal říkat i Heartová,“ rýpla jsem si, a když jsem viděla, že si jen zoufale povzdechl, už jsem ho neprovokovala. „Jak jsi ho vyvolal a proč ti tedy pomohl, když je tolik vybíravý?“ vyzvídala jsem. Kupodivu se netvářil zas tak povýšeně.

„Nevím čím jsem ho okouzlit, ale pomohl mi. A co se týče toho vyvolávání. Ukáže se jenom tomu, kdo má čistokrevný původ,“ odpověděl.

„Takže bych ho taky dokázala přivolat?“ zeptala jsem se, ale pokrčil rameny.

„To nevím. To není jediná podmínka,“ dodal záhadně, chytl mě za ruku a táhnul mě k oltáři.

„A tenhle démon nemá hrůzu z kostelů?“ pokračovala jsem ve výslechu. On toho věděl tolik, že mě to až fascinovalo. Měla jsem pocit, že bych se ho dokázala celé dny vyptávat na náhodné věci a on by na všechno znal odpověď. Není divu, čte dokonce ještě víc než já a to je co říct.

„Ne, Ay. Tenhle démon není ukrivděný a ani na špatný straně,“ objasnil. Stejně jsem tomu moc nerozuměla.

„Jsou o něm nějaké knížky?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„Knižky ne, ale existuje o něm spousta povídek. Jestli tě to zajímá, choď si o něm povídat s otcem Matyášem,“ řekl a lehce do mě šťouchnul, abych si klekla před oltář.

„Podej mi ruku,“ řekl a já mu jí podala. V kostele jsme tentokrát nebyli sami, a tak jsem z toho byla trochu nervózní. Chystal se ze mě vymýtít „ďábla“ pomocí démona a vyvolat ho v kostele. Netušila jsem ani co si o tom mám myslet. On mi jen položil svou dlaň na vnitřní stranu zápěstí.

„Arzane, volám tě a jako tvůj věrný služebník tě žádám o pomoc. Prosím zbav mou kamarádku stínu Temnoty na duši a já ti za to dobře zaplatím,“ zašeptal a stále mě držíc za ruku poklekl vedle mě. To mě trochu překvapilo. O žádné platbě se nezmínil. Musela jsem přemýšlet, co by to mělo jako být. A taky, že o mě řekl, že jsem jeho kamarádka. Bylo to divné.

„Co mu nabídneš?“ tahala jsem z něj, ale syknul na mě, abych byla zticha. Nejspíš věděl, co dělá. A tak jsem to nechala na něm. Slíbil mi, že mě zbaví stínu Temnoty na duši a to taky momentálně plní, takže bych měla držet hubu a krok. Každopádně se nic nedělo.

„Arzane, opatrovateli všech hříšníků, volám tě a jako tvůj věrný služebník tě žádám o pomoc,“ zopakoval a skrčil se tak, až sahal čelem k mramoru. Zase do mě loktem šťouchl, abych udělala to samé a pořád mi ryl bříškem palce do vnitřní strany zápěstí, dokud jsem necítila pálení.

Zřejmě to cítil i on, protože po tom ze mě ruku sejmul a oba jsme se podívali na to místo, kde mě držel. Bylo tam stejné znamení jako měl na ruce on. „Výborně,“ řekl a spokojeně se usmál. Pak se zvedl ze země.

„To je jako všechno?“ divila jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„Ne, teď jsme si získali jeho pozornost a zaslíbila ses mu. To znamená, že si tě označoval, že jsi jeho,“ objasnil dost nejasně.

„A co to jako znamená, že jsem se mu zaslíbila a on si mě označoval? Co to znamená, že jsem jeho? To je ta platba, o které jsi mluvil?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Ano, a znamená to, že mu musíš jednou měsíčně přesně rok, než splatíš svůj dluh nosit dary, ale to není nic co bys nezvládla. Nejde o žádný mrtvoly. Vlastně mu máš dávat svou krev. Je to jen troška, to se dá přežít,“ objasnil.

„Mou krev? A ty to děláš taky?“ pokračovala jsem ve výslechu. On se pousmál.

„Ano, Ay,“ zašeptal a mířil si to uličkou k východu. Následovala jsem ho.

„A proč jsme ho vyvolávali v kostele u oltáře? A kam teď jdeš? A kam mu mám nosit dary a kolik té krve? A co se teď bude dál dít?“ tahala jsem z něj až se zastavil, otočil se na mě a otráveně se zamračil.

„Jsi otravná,“ prohlásil a pak zase pokračoval v cestě uličkou.

„Tak mi odpověz. Vždyť jsi mi vůbec nic neřekl. Jak mám asi vědět, co očekávat?“ prskala jsem na něj. Wade se zase zastavil a podíval se mi do očí.

„Řekl bych ti to, kdybys mi dala příležitost, ale tu jsem nedostal,“ opáčil a zakřenil se. Já na něj hodila taky takový ksicht. „Tak za prvé, tenhle kostel je postavený na počest svatý Amélie, což byla Arzanova sestra. A Arzan i Amélie byli oba hluboce věřící. Byli Křesťani,“ prohlásil. To jsem netušila.

„A za další jdu ven, protože už jsme tady pro dnešek hotovi. Nosit dary je jen formální název, protože nikam nic nosit nebudeš, Ay. V den splátky, teda spíš v noci, protože je to přesně o půlnoci, se řízneš nožem přes jeho znamení a on se z tebe napije.“

Jako poděkování ti zahojí jizvu. A teď se bude dít to, že v noci až se o tebe bude pokoušet stín Temnoty, přijde k tobě a stín zažene. Je to takhle jednoduchý,“ řekl a lusknul lehce prsty. Zírala jsem jako puk.

„Jak jako napije se ze mě? Uvidím ho? Je děsivý?“ vyzvídala jsem.

„Neuvidíš ho. Jen ucítíš, jak saje tvou krev,“ odpověděl. To neznělo příjemně, ale hádám, že za záchranu duše si někdo, kdo to umí, musí účtovat balík.

„A co se stane, když mu nezaplatím?“ vyzvídala jsem. Wade se na mě usmál jen povytažením levého koutku.

„To nesmíš, Ay. Protože jinak si vezme tvou duši,“ dodal a pak bylo ticho. Cestou od kostela se ozývaly jen naše kroky ve šterkové cestě kolem hřbitova. *Do čeho mě to ten šmejď navezl?*

„Kde jsi byla celý den? Je půl čtvrtý. Nezajímá tě, že jsem měl o tebe strach?“ křičel na mě Darren hned, jak jsem dorazila do věže. Seděl na posteli a jen co mě viděl prudce vstal. Zřejmě na mě čekal.

Hlavou mi proběhlo, jak jsem visela za ruku Wadovi ze třístametrové věže, jak jsem mu dala moc Srdce Derionu a jak bude Darren zuřit až se to dozví, a to jsem mu nesměla říct důvod, protože to bylo tajemství, kvůli kterému mi Wade přísahal na život svých dětí, že nikomu neřekne. A v neposlední řadě tu byl fakt, že mi Wade zachránil duši a až to Darrenovi budu vyprávět, bude se hodně zajímat proč že to pro mě Shadowwalker udělal.

„Ay! Já se tě na něco ptal,“ křiknul na mě. *Pane bože, já jsem dneska nebýt Wada málem umřela...* „Už na tebe nebudu křičet, slibuju. Víím, že to máš těžký a já to svým chováním dost zhoršuju, ale já jsem z toho strašně vyčerpanej a mám o tebe strach, Ay,“ řekl klidně a chytl mě za ruce. Já se rozbřečela a opřela se hlavou o jeho hrud’.

„Strašně moc mě to mrzí, Darrene,“ plakala jsem, zatímco on mě hladil po zádech a utěšoval mě.

„Já se nezlobím,“ zašeptal mi do ucha, ale mě to štválo. To, jak věci jsou a že mu to nemůžu říct. A taky to, že bych ho určitě ztratila. I to, že se na mě nezlobí, když by měl.

„Musíme vyřešit jak to bude dál. A to, že nebudeš nikdy spát je blbost,“ řekl a to mi zarazilo snad i ty slzy zpátky. Podívala jsem se na něj a čekala jsem až mě vyzve k odpovědi na otázku, co mi je.

„Co je?“ zeptal se a já se zamyslela. Jak mu nejšetněji sdělit pravdu. *Měla bych začít s tím, že jsem dala Wadovi moc a on mi za to pomohl s Temnotou, nebo naopak?*

„Moje Temnota je vyřešená. Už mě nebude obtěžovat. Ne v nejbližší době,“ začala jsem a on se vyděsil.

„A jak jsi to udělala?“ vypálil ze sebe podezíravě. Nejspíš mu docvaklo, že to musel být Wade. I to, s kým jsem taky celý den byla.

„Wade mě toho zbavil,“ odpověděla jsem a ukázala jsem mu znamení Arzana na zápěstí. On chytl mojí ruku a znamení si prohlídnul.

„Snad jsi s ním...“ zarazil se, ale zavrtěla jsem hlavou. Vypadalo to, že se mu ulevilo a vypadal, že ho ani nic jiného nezajímá. „A co to znamená? A co za to chtěl?“ vyzvídal. Říkala jsem, že tak jen vypadá.

„Je to prý nějaký démon, který požírá temnotu v duši, ale funguje to správně jenom v začátcích. A taky loví stíny Temnoty na duši. Wade má to stejné na ruce. On na rozdíl ode mě Arzana – to je ten démon, využívá k trochu jiným účelům. Nejspíš jako rekonvalescenci. Víc mi o tom neřekl,“ převyprávěla jsem mu a on vypadal klidnější.

„Hm, a to jen tak přijde démon a zbaví tě tvých nočních můr? A co za to chtěl?“ zeptal se.

„Wade, nebo ten démon?“ zamračila jsem se.

„Oba,“ opáčil a netrpělivě čekal, co mu řeknu.

„Ten démon chce po celý rok jednou měsíčně pít mou krev,“ odpověděla jsem a to se mu dle jeho výrazu moc nelíbilo.

„A není to nebezpečný? Jestli se ti něco stane, tak Shadowwalkera zavraždím!“ prohlásil.

„Má to taky, Darrene,“ připomněla jsem mu a on se trochu zklidnil a přikývl. Věděl víc než jistě, že by sebe Wade nikdy neohrozil.

„Super a teď to, čemu se vyhýbáš jak čert kříží,“ zmínil a já přikývla.

„Má moc Srdce Derionu,“ odpověděla jsem a on se rozesmál. Já na něj zírala jako z jara.

„Děláš si ze mě srandu, že jo?“ zeptal se, ale já zavrtěla hlavou. A jemu se hned na to vytratil úsměv z tváře. „Dalas mu takovou zbraň?“ vztekal se. Položila jsem na něj ruku, abych ho uklidnila, ale hrubě mě od sebe odstrčil.

„Neměla jsem na výběr. Buď to, nebo můj život,“ odpověděla jsem suverénně. *Taky mi ho i zachránil.* Pomyslela jsem si, ale to jsem raději polkla. „Navíc mi slíbil, že když necháme jeho lidi na pokoji, nikomu z nás nic neudělá,“ objasnila jsem a on se zasmál.

„A ty tomu zkurvysynovi věříš, jo? Ty jsi ale naivní,“ prskal.

„Věřím, má na to na pravé ruce runu dohody. A na levé má další runu dohody, která se týkala toho, že mi pomůže výměnou za moc Srdce Derionu. Pojistila jsem si ho, nemusíš se bát. Nejsem zase tak pitomá,“ uklidňovala jsem ho. Na to nic neříkal.

Pravdou je, že tu runu měl kvůli našemu tajemství a v tom, že neublíží nikomu z nás jsem měla jen jeho slovo, ale nějak jsem mu začínala věřit. Tedy jeho slovu. Protože za celou tu dobu se nás nikoho ani nedotkl. Vlastně neudělal vůbec nic kromě toho vydírání mě, ale toho už snad taky nechá, když získal mojí moc.

„Fajn, to zní docela přesvědčivě,“ prohlásil a zhluboka vydechl. „A omlouvám se, že jsem na tebe křičel. Samozřejmě, že je tvůj život důležitější než nějaká pitomá moc. Jen jsem jí nechtěl vidět v jeho rukách, ale co už. Hlavně, že jsi v pořádku,“ zašeptal a usmál se na mě. Stoupla jsem si na špičky a políbila jsem ho.

„Ještě jednou se ti omlouvám, lásko moje. Za to, co jsem provedla ve svojí hlavě. Vím, že to bylo neodpuštělné, ale slibuju, že už to nikdy neudělám. Nemusíš na něj žárlit...“ zmínila jsem, ale zarazil mě.

„E-e. Tohle nikdy neříkej, Ay. Pokaždý, když řekneš, že na někoho nemusím žárlit, dopadne to tragicky. A já poznám sám, na koho musím a nemusím žárlit,“ zpražil mě a já tedy raději mlčela a přikývla jsem.

Na jednu stranu jsem chtěla, aby věděl, že mi zachránil život. Třeba by se mezi nimi zmírnilo to nesnesitelné napětí, ale nesmí vědět, že jsem dneska málem umřela. Zešílel by z toho. A pak až by mu došlo, že to bylo ze strachu a z toho, že do mě hustil Wade, bylo by to horší než lepší.

Wade se vrátil do věže, kam se chodí zašívát na cigaretu, naklonil se z okna a podíval se na tu výšku. Byla to ta stejná výška, ze které strach, že se rozplácne na flek zažil na vlastní kůži. A dnes se bál, že se rozplácnu já.

Možná jsem mu způsobila v hlavě pár nepříjemně vtíravých myšlenek na minulost i na budoucnost. Ale hlavně jsem mu dala to, co chtěl už od chvíle, co mě poznal. Nebo spíš od chvíle, co zjistil co je zač krystal Srdce Derionu.

Stál u okna s nataženou rukou dlaní nahoru, zatímco mu ve větru lehce vlály jeho bujné černé kadeře. „*Diaphanum*,“ zašeptal a nad jeho dlaní se rozsvítila velká fialová elektrizující koule. Byla opravdu obrovská. Usmál se tak až se dojetím rozplakal a kochal se tím pohledem na něco, v co už pomalu ani nedoufal. A to ani zdaleka nebylo všechno, co teď měl. Jeho síla už předtím byla obrovská, ale teď? Byl nejsilnějším derionem v Derionu a brzy bude i jediným jeho vládcem.

The marquis

☆ Markýza ☆

Dva týdny od toho incidentu jsem Wada neviděla. Nejspíš byl mimo školu a spolu s ním i jeho spřízněnec. Alyssu ale nechal neinformovanou ve škole. Trochu zvláštní na to, že to byla jeho milovaná přítelkyně.

Seděli jsme se Sárou a s Darrenem u našeho stolu a povídali jsme si u svačiny. Sára se vrtala v žabím pudinku a já jsem se cpala palačinkami jako kdybych nejedla měsíc. Stejně tak Darren.

„Takže mi chcete říct, že má vaší moc?“ zeptala se znovu jestli se náhodou naše odpověď za pět minut nezmění. Oba jsme přikýkli a dál si všímali svých talířů. „Takže je nemocnější derion v Derionu?“ pokračovala. Oba jsme se na ní podívali. Vždyť ona se usmála. Sice nenápadně, ale já jsem si toho všimla.

„Ty z toho máš radost?!“ okřikla jsem jí a ona nade mnou zavrtěla hlavou.

„Jasně, že ne. Jen mi to přijde absurdní, že vás dva zase dostal,“ opáčila. Nicméně teď trochu kecala. Ne, že by z toho měla přímo radost, ale když spolu chodili naposledy, přiznala Wadovi, že mu přeje, aby se mu jeho sen splnil a že on na trůn patří víc než my. Což je sice fakt, ale nechtěla jsem zrovna trpět pod jeho vládou. Jsem si jistá, že by jeho zákony byly dost zruďné.

„Dostal nás jenom proto, že nás do toho sám chytře navezl. Kdyby nedostal sebe jako Temnotu Ay do hlavy a do duše, tak by se tohle nikdy nestalo,“ opáčil Darren.

„Chcete tu moc nějak dostat zpátky?“ zeptala se Sára a my na ní koukali jako na cvoka.

„Sáro, zbláznila ses? Ten se jí rozhodně nepustí. O tu moc jsme nadobro přišli. Kdybychom ho měli znovu čím vydírat, zaměřili bychom se na víc než na sílu Srdce Derionu,“ objasnila jsem a ona přikývla.

„Ale slíbil, že nám neublíží, ne?“ připomněla nám a já s Darrenem jsme zase jen přikýkli. „Hej, vy jste to vzdali?“ procedila nevěřičně. Oba jsme k ní překvapeně zvedli oči.

„A co s tím, Sáro? Když po něm půjdeme, zničí nás, protože mu k tomu dáme důvod. A s mojí mocí to pro něj nic nebude. Nemáme nic, čím ho zastavit. A takhle budeme v bezpečí,“ odpověděla jsem.

„Ale takhle se dřív, nebo později stane králem,“ pokračovala. Oba s Darrenem jsme protočili očima.

„Myslíš, že nám to není jasný?“ syknul na ní. „Vždycky dostane co chce,“ dodal ještě žárlivě. Já mu položila ruku na jeho a pohládila ji.

„Ale ne naše dítě,“ řekla jsem sebevědomě a usmála jsem se na něj. On se ale nesmál a ani Sára ne.

„To bude ještě něco, ubránit ho před ním. Bude chtít jeho sílu a zkoumal jsem všechno o tom, co jsem našel a jiný způsob než ten, že by ho pro to musel zabít jsem nenašel. Musel by ho obětovat,“ zmínil a Sára vytřeštila oči.

„To by bylo lepší asi žádné dítě raději nemít, Darrene,“ zmínila jsem a on přikývl.

„Ne! To by Wade nikdy neudělal,“ prohlásila suverénně Sára.

„A jak to můžeš vědět?“ utrhla jsem se na ní a ona se na mě nejdřív jen podívala a pak se teprve rozmluvila.

„Četla jsem kousek jeho zápisníku a bylo tam jasně černý na bílém, že musí vymyslet jiný způsob. Nechce vám zabít dítě a jsem si zcela jistá, že to neudělá. Zklamal by mě a on to ví. Přisahal mi,“ prozradila.

„A jeho přísaha tobě mu jako zabrání mít všechno? Což je jeho celoživotní sen?“ zeptala jsem se jí a Sára ztuhla. Pak se mi podívala do očí.

„Jsou věci, který nedokážu vysvětlit, ale já mu věřím. V tomhle mu věřím. Možná že je fakt hroznej padouch, ale jeho srdce je pod všema těma kamennýma krustama ze zlata,“ prohlásila.

„Chápej, že tomu nemůžeme věřit jen tak, Sáro. Tomu, že je v něm někde skrytý kousek dobra,“ procedila jsem a ona přikývla. Pak jsem si vzpomněla, co se mezi námi nedávno odehrálo ve věži.

„Co děláš, ty blbko!“ prskal na mě, zatímco mě tahal nahoru oknem kamenné věže. Když mě vytáhl nahoru, objal mě jako bych byla jeho přítelkyně. Celá jsem se rozklepala a držela se ho jako klíště.

„Chtěla ses zabít?“ zeptal se a pohladil mě po vlasech. „Klid, Ay. To bude dobrý,“ utěšoval mě. „Tohle jsem opravdu nechtěl,“ šeptal. Jeho srdce tlouklo stejně jako to moje, měl strach. Báł se o mě. Vážně se o mě báł a taky plakal.

Nebo tenkrát v kostele: „Pojď, ať tady nenastydneš,“ řekl a podal mi svou ruku. Vyčaroval pro mě i teplotní bublinu.

A pak tady bylo ještě to, co říkal Darren: „A to se ještě podržte, Eldarn je zabouchlej do Wada a Wade mu vyznává lásku nějakýma gestama.“

Prudce jsem zatřásla hlavou. Sára má pravdu, on není čisté zlo. Vždycky mu šlo jen o to být králem Derionu a možná, že v minulosti udělal spoustu hrozných věcí, ale to bylo, než poznal Sáru a Eldarna. A pravdou je, že se vážně změnil. A jeho sliby mají váhu.

„Sára má pravdu, Darrene,“ prohlásila jsem z ničeho nic a oba se na mě podívali jako na krávu.

„Jako v čem?“ prsknul na mě.

„V tom, že je jeho srdce pod všemi těmi krustami ryzí. Vzpomeň si na Eldarna a na Sáru a na Alyssu. Vždyť zblbli hlavně proto, že si je pustil k tělu. A já, i když jsem ve většině případů byla striktně proti němu, ukázal mi i svojí milou tvář,“ řekla jsem, a když jsem viděla, jak se na mě dívají, hned jsem dodala:

„Tím nechci říct, že mu věřím a že ho mám ráda a tak. Nechci se ho vůbec zastávat, ale myslím si, že se ho nemusíme bát. Alespoň ne tak jako do teď,“ objasnila jsem a Darren vyprsknul smíchy.

„To se mi snad zdá tohle. Nemusíme se ho bát? Ay, ty bys byla schopná na to vsadit život svýho dítěte? Já teda ne!“ dodal a odešel od stolu. Sára se na mě mlčky podívala.

„Nebojíš se, že udělá nějakou blbost? Nikdy Wada neuvidí jako my,“ zmínila a já přikývla.

„Možná mám nápad,“ dodala jsem.

Wade s Eldarnem seděli v kočáře. Byli na cestě do hardinghamského paláce. Wade před pár dny obdržel další pozvání na společenskou událost mezi Starší. Nicméně tentokrát to mělo být v užším kruhu. Mělo tam být pouze pár vyvolených a tentokrát i celá rada Starších.

„Vážně si stojíš za tím, že to byl dobrý nápad nechat Anomaris s dětma doma, zatímco pojedíš do paláce se mnou?“ zeptal se ho Eldarn a Wade se pousmál.

„Jasně, přece si nemyslíš, že bych riskoval její chování. To, co bylo posledně mi stačilo. Navíc hlídá děti,“ opáčil a podíval se z okýnka do zpuštělé podzimní krajiny. Eldarn přikývl.

„To máš sice pravdu, ale takhle v ní budeš podporovat vztek a napětí z toho, že se znovu setkáš s tou krásnou markýzou, o který jsi mi vyprávěl. U čehož ona nebude,“ připomněl a Wade zavrtěl s úsměvem hlavou.

„Anomaris je jenom paranoidní a já už nehodlám všechno stavět na jejich momentálních mentálních rozpoloženích a rozmarech. Mám Alyssu a to, že se občas opiju a ojedu nějakou běhnu na večírku nic neznamena. Nic, co by mělo ohrozit její postavení. A ona to moc dobře ví. A markýza je vdaná žena. Nestojím o žádný problémy u dvora. Ne, dokud nebudu králem,“ objasnil.

„A s Alyssou to jako myslíš vážně?“ vyzvídal. Wade se na něj překvapeně podíval a pousmál se.

„Tak vážně jak můžu brát milenkou, Eldarne. Až skončí školní rok, skončí to mezi námi i s Alyssou. Ne-li dřív. Nicméně, si s ní rád užívám nějaký ten čas o samotě. Není to jako kdysi a nejde mi s ní jenom o to jedno. Užívám si to, co jsem nikdy neměl – veřejný vztah s holkou, kterou mám rád a která má ráda mě,“ vysvětlil.

„Chápu, dává ti toho mnohem víc, než abys to jen tak pustil,“ dodal a Wade přikývl. Eldarn se zamračil. „A co bude až tam dorazíme? Jak myslíš, že to bude probíhat?“ vyzvídal.

„Jsem si jistý jen tím, že ty budeš mlčet a mluvit jen, když se tě někdo na něco zeptá. A to jen v případě, že bude otázka zahrnovat něco jako, jak se jmenuješ, co studuješ, kolik ti je a tím to hasne. Jinak budu odpovídat za tebe,“ informoval ho a Eldarn přikývl.

„A aby bylo jasno, jsi můj spřízněnec a sloužíš naší rodině. O tom, jak moc jsme si blízcí pomlčíš. Nejsou to zrovna přátelský lidi, jsou to striktní derioni a mysleli by si o mě, že jsem slaboch a bůhví co. Chovej se jako bych byl pořád tvůj pán. Je to důležitý,“ řekl a Eldarn přikývl.

Sára odcházela ze sálu, aby se provětrala a spolu s ní i své wergony. Zjevně po tom rozhovoru potřebovala být chvíli sama. Není divu, tak nějak jí došlo, že jsem políbila svou Temnotu. Teda aspoň to si myslí, štěstí, že nemá tušení, jak to probíhalo.

My s Darrenem jsme vedle sebe jen mlčky seděli. Stalo se toho příliš, nejsem si jistá, jestli mi to někdy odpustí. Nicméně předstíral celkem dobře, že je vše při starém. Ani nevím proč to dělal.

No a já měla výčitky svědomí. Největší hlavně kvůli tomu incidentu s Wadem v reálu. Teď mluvím o tom, že jsem ho chtěla políbit a taky o tom, že jsem visela z oka věže za jeho ruku jako hadrová panenka a všechno to záleželo jen na něm.

Vadily mi jeho důvody proč mě zachránil, nebyly čisté. Určitě ne. V první řadě chtěl mou moc, pak možná Srdce Derionu, které se beze mě nenarodí, a nakonec až pak možná nechtěl, abych zemřela.

A pak tady bylo to, co jsem všechno provedla za poslední rok. Bylo toho tolik proč mít výčitky svědomí. Paktovala jsem se se Shadowwalkerem a Darren nebyl jediný, komu jsem tím bodla kudlu do zad. Byla tu i Sára, se kterou jsme si slíbily, že se ho ani nedotknu.

A v neposlední řadě, jsem přišla o Dharnalen. A ani jsem se s ní nestačila rozloučit a poděkovat jí za to, že se o mou duši tak hezky starala. Možná že na mě byla ze začátku hnusná, což jsem do teď ještě nepochopila, ale slíbila mi, že tomu jednou porozumím. A taky mi pomáhala hlavně i kvůli sobě, ale stejně mě chránila, takže to nemůžu brát na lehkou váhu.

Podívala jsem se po chvíli na Darrena, který jen tak mlčky seděl vedle mě a přemýšlel. Naklonila jsem se k němu, že ho políbím, ale odvrátil se ode mě. „Nesahej na mě, Heartová,“ prohlásil, zvedl se a odešel pryč. To mě upřímně zaskočilo, ale nepřekvapilo vzhledem k tomu, co jsem mu všechno provedla.

Sára si to mířila přes nádvoří na hřiště. Darren jí doběhnul. „Sáro počkej, chci jít s tebou,“ řekl a ona se zastavila.

„Možná bych chtěla být chvíli sama,“ připomněla a on přikývl.

„Já vím. A nechám tě. Jen potřebuju...“ začal, ale zarazil se a zoufale vydechl.

„Copak?“ zeptala se mile a usmála se na něj. Darren se jí podíval do očí.

„Mezi mnou a Ay to jde do kopru,“ prohlásil nešťastně a Sára na to nic neřekla. Chtěla přikývnout, ale potlačila to. „Nevím co mám dělat. Ztrácím jí, protože s ní nedokážu fungovat normálně,“ dodal a posadil se na kraj kašny.

Sára k němu udělala krok a objala ho. Darren jí omotal své ruce kolem pasu a nechal si mačkat svou hlavu u ní v náručí. Chtěl jí říct všechno, co o mě a o Shadowwalkerovi ví, ale s ní o tom taky nemohl mluvit. Nenáviděla by mě a to nechtěl. A tak jí jen držel a ona jeho a plakal jí do pláště. Sára si povzdechla a jemně ho pohladila po vlasech.

„Musíš být silný, Darrene. Já jsem s tebou. A vždycky budu. Přísahám,“ zašeptala mu do ucha a on jí objal ještě pevněji. Sára byla jediný člověk, kterému v téhle válce mohl opravdu věřit. Ironie co? Ale taky byl na vážkách.

„Já vím. A ani nevíš jak moc si toho vážím,“ řekl a usmál se na ní. Sára ho pustila a klekla si před něj na zem. Darren se jí podíval do očí.

„Odpusť jí to, Darrene. Prosím. Ona tě miluje. A to, co všechno provedla je jen důsledek nepodařeného souboje s Wadem. Ale to, že s ním pořád bojuje, i když v jednom kuse prohrává znamená, že bojuje kvůli tobě,“ zašeptala a usmála se na něj.

„Kéž by to byla pravda. Já se ale bojím, že...“ zarazil se, když se její modré oči doslova vpily do těch jeho.

„Čeho? Že ti za ním uteče? Ani jeden by to neudělali. Wade o Ay nestojí, i když to vypadá, že jo. Jsem si tím víc než jistá. A Ay o Wada taky ne. Jen jí láká jeho temná aura. Má pocit, že by to s ním měla snazší a na to on spoléhá. Ale je to iluze. My jí jenom z té iluze musíme probrat,“ dodala a usmála se na něj. Darren přikývl a taky se na ní usmál.

Chtěl říct, že má strach, že Shadowwalkera miluju, ale nakonec to Sáře neřekl. Protože kdyby ano, musel by jí i říct proč si to myslí a ten důkaz by byl devastující pro ně pro oba. Ano, četl to. To, co jsem si načmárala do sešitu. A to ani neslyšel od Shadowwalkera to, co jsem mu kdysi šeptala do ucha. Nicméně si myslím, že i to mu muselo stačit k tomu, aby měl strach.

„Už půjdu. Kdyby něco, víš kde mě najdeš. Každopádně, teď nějak potřebuju být chvíli sama,“ řekla a Darren přikývl.

„Jasně. A moc ti děkuju, že jsi mě vyslechla,“ zašeptal a Sára, než od něj odešla ho ještě poplácala po rameni. Ten si jen otřel z očí slzy do rukávu, a když se Sára vzdálila, vytáhnul z kapsy zmuchlaný papír. Byl to ten text, který jsem napsala do sešitu jako opilá a nechala ho v koutě se válet ve svém pokoji. Popravdě jsem na to úplně zapomněla.

Sáře zkřížil cestu černý kočár se zlatými rámy kolem dveří. V životě takový luxusní kočár neviděla. Chtěla ho obejít, ale když z něj vystoupila nádherná žena s rudými vlasy a v šatech, za které by se nemusela stydět ani princezna, ztuhla a zírala na ní s otevřenými ústy.

„Jsi Sára Heavensová?“ zeptala se jí a ona stále zírajíc na její krásu přikývla. „Jsem markýza Sofie Welingtonová. Na plesu jsem se setkala s princem Shadowwalkerem. Zmínil se, že jsi jeho největší láska, a tak jsem pro něj chtěla udělat něco hezkého a vzít tě na dnešní večírek. Určitě by tě moc rád viděl,“ prohlásila a Sára neměla slov. Proč by to komukoli Shadowwalker vyprávěl? A proč by jako měl chtít, aby šla na takovou velkou akci, aniž by jí o to požádal on sám?

Sára se na markýzu podívala a pořádně si jí prohlédla, a to i její vlídný úsměv. Byla na pochybách. Ale proč by měla lhát, když o ní věděla? Přece by Wade nemluvil o nich dvou jen tak s někým. A taky neexistuje snad jiná možnost, jak by se to mohla

cizí žena dozvědět když ne přímo od něj. Možná jí to řekl, když se ho tohle skvostné stvoření pokusilo svést?

„Nemyslím si, že je to dobrý nápad. Pokud chce, abych s ním šla na nějaký ples, měl by mě pozvat sám,“ odpověděla rozumně a chtěla odejít, nicméně markýza jí položila svou něžnou ruku v bílých rukavičkách na rameno, aby jí zastavila.

„Prosím. Máš ho ráda, ne?“ usmála se na ní a Sára po chvilce přikývla. „On tebe taky. A bude moc rád, že tě dneska uvidí. A v šatech, ze kterých mu bude přecházet zrak. Udělám z tebe princeznu. Neříkej mi, že taková prostá dívka jako ty by nechtěla být alespoň na jeden večer princeznou,“ přemlouvala ji.

Sáře se to nezdálo. Ani jediná věc, ale něco jí říkalo, že i když odmítne, dopadne to ještě hůř. Markýza stále čekala, až se Sára vyjádří. „Já mám hrozně nabitý program a myslím si, že právě proto, že jsem jenom prostá dívka, bych se neměla na takové akci vůbec ukazovat,“ usmála se.

„Ale no tak. Nikdy jsi nečetla pohádku o Popelce?“ zasmála se. Sára chtěla odejít, ale markýza jí držela za ruku a neustále jí přemlouvala.

„Už jsem řekla. Moc si toho vážím, markýzo, ale není to dobrý nápad, abych se jako rionka producovala někde mezi smetánkou v šatech,“ odpověděla a vysmekla se jí.

„Hm, myslela jsem si, že to řekneš. A tak to tedy půjde po zlým,“ řekla a zatáhla jí hrubě za ruku až to Sárů zabořilo. „A neboj se, ty tvoje hrubé ruce služky zakryjeme rukavičkami,“ dodala a povolala si na pomoc nějakého muže, který hned vystoupil z kočáru a přes Sárů protest a její vzpírání jí odtáhl dovnitř.

„O co vám jde? Pusťte mě!“ vztekala se, zatímco si markýza klidně sedla naproti ní do kočáru a pozorovala toho muže, jak jí zavazuje ruce do ocelového lanka pohlucujícího magii. Markýza nereagovala a taky nechtěla už další dotěrné otázky, a tak pokynula tomu muži, aby Sáře zacpal pusku.

Wade s Eldarnem si povídali v kočáře. Cesta byla dlouhá a kočár pomalý jako by jeli na kulhavém oslu. „A budou tam taky nějakí rioni kromě mě?“ zeptal se ho, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Myslím, že jen ti, co v paláci žijí. Rionský služebnictvo jen tak někdo z nich nemá. Tihle šlechtici, co jsem tak zjišťoval o spřízněnce přišli při soubojích. Jsou to strašní kokoti, neustále se baví tím, že riony vystavují nebezpečí,“ odpověděl.

„Wade, trochu se bojím, že se tam nebudu cítit bezpečně,“ procedil. Wade se pousmál.

„To nejsi sám. Taky se tam necítím bezpečně, proto se musím stát Starším a všech se urychleně zbavit. Ale neboj se, nikdo si nedovolí na spřízněnce někoho ze šlechty. Alespoň ne jen tak,“ opáčil a Eldarn si oddechl.

„Už tam budeme?“ zeptal se a Wade na něj hodil bodavý pohled.

„Opovaž se si hrát na oslíka ze Shreka právě teď!“ syknul na něj a Eldarn vyprsknul smíchy. Hrozně rád Wada provokoval.

„Ne fakt, jak je to daleko?“ zeptal se.

„No dost. Ještě tak jednou tolik. Počítám, že tam dorazíme kolem 9.“ odpověděl a Eldarn si zoufale povzddehl.

Já jsem šla za Darrenem a za Sárrou na hřiště. Předpokládala jsem, že tam budou spolu. Nicméně v půlce cesty na hřiště jsem se zastavila. Chtěla jsem se na chvíli cítit jako kdysi, chtěla jsem se omluvit, ale došlo mi, že to nemá cenu. Teď jsem byla ten poslední člověk, se kterým by chtěli trávit čas a já najednou byla sama.

Přišla jsem dokonce i o Dharnalen. Už jsem byla úplně sama, jediné, co mi zbylo byl démon, který mě zbavil Temnoty a brzy po mě bude chtít první splátku. Posadila jsem se na okraj kašny a rozbrečela jsem se. *Co mám dělat? Co mám proboha dělat?* Dharnalen mi vždycky radila a najednou jsem se musela spolehnout jen sama na sebe.

„Jsi v pořádku?“ zeptal se mě nějaký derion z devátého ročníku. Najednou nade mnou stál s kapesníkem v ruce, který mi podával a díval se na mě jako by mu mě bylo líto.

„Díky,“ usmála jsem se na něj a kapesník jsem přijala. Hned, jak jsem si utřela slzy, přisedl si ke mně a nejspíš čekal, že mu řeknu o co jde, ale to jsem nemohla.

„Pohádala jsem se s manželem a s nejlepší kamarádkou,“ odpověděla jsem.

„Hm, to zní zle. To mě mrzí. Ale jak tak znám Darrena a Sárrou, bude to v pohodě. Vždyť se spolu kamarádíte už dlouho. Neexistuje nic, co by dokázalo zničit takhle pevný vztahy,“ utěšoval mě. Sice jsem o tom vážně pochybovala, protože neznal Shadowwalkera a ani náš příběh, ale na druhou stranu jsem se trochu zklidnila.

„Jsem Marsen Winter,“ představil se a podal mi ruku. Já jí přijala a potřásla jsem mu s ní.

„Jsem Ay Heartová. Teda Paynová,“ odpověděla jsem a on přikývl.

„Já vím,“ řekl a vstal. „Nešla by ses se mnou projít? Třeba bys přišla na jiný myšlenky,“ navrhnul a já se zamyslela, a nakonec jsem souhlasila. Neměla jsem tím co ztratit, naopak. Podal mi ruku, aby mi pomohl zvednout se, jako bych snad byla nějaká princezna a vedl mě ven skrze hradní bránu na druhou stranu od hřiště.

„Hodně jsem toho o tobě a o tvých přátelích slyšel,“ zmínil cestou. Já se rozpačitě pousmála.

„Nezlob se Marsene, ale já se o nich momentálně nechci bavit. Ráda bych se nějak odreagovala a... povídej mi něco o sobě,“ řekla jsem a podívala jsem se na něj. On se tak mile zaculil.

Byl docela pohledný, ale ne tak jako Darren nebo Wade, byl jako z jiného světa. Byl vyšší než já, postavu celkem hezkou. Jeho tvář působila mile ačkoli měl tvrdé rysy. A měl nádherné smaragdové oči a hnědé kučeravé vlasy.

„No tak co bych ti o sobě řekl, aby tě to zajímalo,“ pousmál se. „Jsem o rok starší než ty a chodím s tvou spolužačkou Marion,“ řekl a to mě překvapilo.

„S Marion? Teda, to jsem nevěděla. A jak dlouho?“ vyzvídala jsem.

„Už to bude druhý rok,“ odpověděl. Nikdy jsem je s Marion neviděla.

„Jak to, že jsem vás nikdy neviděla spolu?“ zeptala jsem se.

„Minulý rok jsem tu moc nepobyl, měl jsem praxe v lidském světě a Marion se se mnou zřejmě moc nechlubí,“ zahihňal se. „Ne, dělám si srandu. Ona je taková stydlivá. Nemám jí to za zlé,“ dodal a já se jen pousmála.

„Marion je moc hodná holka,“ zmínila jsem a on přikývl. Překvapilo mě, že si holka jako ona vybrala zrovna někoho jako je Marsen. Vždycky jsem si myslela, že se dá dohromady s nějakým roztomilým introvertem jakým je i ona sama, ale vybrala si někoho, o kom bych mohla s jistotou říct, že je mix pěti lidí co znám.

Eldarn a jeho štedrost a šprtství, Wade Whisper a jeho lehká vizuální podoba co se týkalo obličeje a vlasů, Darren s jeho hezkou a akorát postavou a výškou, Shadowwalker s jeho pronikavými očima, přitažlivými rysy a svůdnými rty, a nakonec Sára a její vlídný úsměv a přátelská povaha.

Darren nasedl na Kinnaru, a i přes to, že jí ještě trochu pobolíval pařát, rozhodl se jí prověřat. „Grrrr!“ zavrčela, když si mě všimla s Marsenem dole u potoka. Darren se jen letmo podíval a zavrtěl hlavou.

„Není to žádná náhrada za mě, Kinnaro. Ona už jednu náhradu má a tou je Shadowwalker. Proč by měla mít náhradu za náhradu?“ prsknul a odvrátil ode mě s Marsenem zrak.

„Grrrr,“ pokračovala.

„Leť výš a už nechci o Ay a Wadovi slyšet jediný slovo!“ poručil jí. Ona ho poslechla a vyletěla až k mrakům. Vítr byl chladný, ale přes teplotní bublinu připomínal spíš jen ten letní, a tak jim oběma bylo i takhle vysoko ve vzduchu příjemně.

„Grrrr,“ procedila ještě. Darren se zatvářil naštvane.

„Něco jsem ti řekl!“ připomněl a ona znovu zavrčela. „Ne, Kinnaro. Nejsem s tím v pohodě. Ale nemůžu s tím nic dělat. Nemůžu se tvářit, že se nic neděje, i když by nám to mohlo zachránit manželství. Nejde to. Nechci,“ odpověděl. Kinnara přikývla.

„Taky jsem zastáncem toho, že když na ní nebudu ještě tlačit já, možná to dopadne líp. Shadowwalker má naší sílu a za chvíli bude mít i korunu. Myslím, že s tím nic už neudělám. Má úplně všechny,“ zašeptal.

„Grrrr,“ zmínila.

„Dobře, možná je Sára na mojí straně, ale je s ním. A možná, že ho Estrella nesnáší a nikdy mu neodpustí, ale nic neudělá a taky se usmířila s Eldarnem. A možná, že Ay s tím bojuje, ale je do něj zamilovaná a Alyssa taky. Chápeš to? Všechno mi sebral. Sebral mi mojí ženu a to mě bolí,“ objasnil. Kinnara zase zavrčela.

„Ne, Kinnaro. Je to tak. Ay toho hajzla miluje ať už si to přizná, nebo ne. A není to zrovna čerstvá záležitost. Z toho, co jsem viděl a slyšel... jenom to pěkně dlouho dusila v sobě. Kvůli mně a kvůli Sáře a taky kvůli tomu, že věděla moc dobře co je zač,“ dodal a povzdechl si. Z očí mu vytryskly slzy.

„Grrrrr,“ prskala. Darren zavrtěl hlavou.

„Jsem si tím jistě, není to jenom iluze. Bohužel,“ řekl a Kinnara zařvala jako drak a řítila se prudce dolů za mnou a za Marsenem, i přes to, že jí to Darren zakázal. A tak Darren musel pozměnit své plány, protože se mnou ještě mluvit nechtěl. Nicméně mu Kinnara nedala na výběr.

A když přistála před námi a Darren seskočil z jejího hřbetu, zabolelo mě u srdce z toho jeho nešťastně naštvaného pohledu a zastyděla jsem se. „Darrene,“ zašeptala jsem překvapeně. „Tohle je Marsen. Marsene, Darren,“ představila jsem je.

„Ahoj,“ pozdravil Darrena a podal mu ruku. „Jen jsem jí chtěl rozveselit, zdá se se mi smutná,“ zmínil a Darren mu potřásl rukou.

„Ahoj. Díky, jsi hodnej, ale já si jí od teď převezmu když dovolíš,“ řekl mile a Marsen přikývl.

„Tak zase třeba někdy. Moc rád jsem vás oba poznal,“ usmál se a odešel. Pak následoval Darrenovo zklamaný pohled, který mi snad krájel duši na kusy a hluboký výdech.

„Pojď se mnou,“ zašeptal a podával mi svou ruku. Já jsem mu jí bez přemýšlení podala a udělala jsem k němu krok. Potom mě chytl v pase a vysadil mě Kinnara na hřbet. Věděla jsem, že říct mu ne kvůli strachu z létání ve výškách by nám teď vůbec neprospeklo, a tak jsem mlčela a držela jsem krok.

Když mě vysadil na její hřbet a sedl si za mě, pevně mě objal kolem pasu a pokynul Kinnara, aby vzlétla do vzduchu. Cítila jsem se s ním nervózní a netušila jsem, co bude dál. Něco mi říkalo, že to bylo vzájemné. Ale to, že mě po dlouhé době objímal byť i jen proto, že musel, abych nespadla dolů, bylo příjemné.

Tolik jsem se mu chtěla zase omlouvat, ale nejspíš to slyšet nechtěl. A tak jsem pořád zarytě mlčela, ačkoli mé srdce a mozek mluvili hlasitě. Darren udržoval Kinnaru relativně nízko na jeho poměry. Sice už výš na ty moje, ale nejspíš to byl kompromis. Pořád na mě myslel.

„Ay, chci abys věděla, že tě miluju,“ prohlásil a já se na něj prudce otočila. Znělo to nejistě. Taky jsem to nečekala. Bylo mi skoro jako když to řekl poprvé. „Dopředu se dívej,“ poručil mi a já ho poslechla. Pak se nadechl a pokračoval.

„A taky chci, abys věděla, že ať je to jak chce, dokud mě úmyslně nezradíš, budu tě milovat a chránit a odpustím ti všechno,“ prohlásil. Zase jsem se na něj prudce otočila. Chtěla jsem mu říct, jak moc ho miluju a jak je mi to všechno líto, ale zase se na mě podíval tím pohledem, který značil, že se na mě nechce dívat a že bych se měla zase otočit dopředu. Poslechla jsem.

Přitiskl se ke mně těsněji, zatímco pevně svíral uzdu i hrušku sedla. Potom si opřel lehce bradou hlavu o moje pravé rameno. „Přemýšlela jsi někdy nad tím, že bys mě kvůli němu opustila?“ prohlásil a mě se málem zastavilo srdce. „A teď vynech Sáru, jako by neexistovala. Jako by jsme v tom byli jen my tři. Napadlo tě někdy, že by se k tobě hodil víc?“ dodal.

„Darrene,“ začala jsem, ale přerušil mě.

„Odpověz mi, Ay,“ řekl striktně. „Protože jsem četl to, co jsi psala do toho sešitu a nejen to. Já tě znám a poznám to na tobě. Nemusíš mi lhát, já vím, že mluvil pravdu, když tenkrát říkal, že jsi do něj zamilovaná. Nicméně jsem nevěřil tomu, že ho máš ráda skoro tolik jako mě,“ dodal smutně.

„Nemám ho ráda tolik jako tebe, to je hloupost. A nikdy jsem nepřemýšlela nad tím, že bych tě za něj vyměnila, Darrene,“ zašeptala jsem.

„Urcitě? Nebylo to i kvůli Sáře? Nebojíš se mi náhodou říct pravdu, protože se bojíš, abych to unesl?“ pokračoval. Otočila jsem se na něj.

„Jasně, že se bojím, abys to unesl. Je to strašná situace a já tě nechci ztratit. Kdybych tě ztratila, zbláznila bych se. Možná se k sobě s Wadem vážně hodíme, ale to neznamená, že ho chci místo tebe a neznamená to, že se nehodím k tobě. Vždyť naše rody jsou propojené, jsi moje krev a já tvoje. Srdce Derionu je naše věc mnohem víc než jeho a já opravdu chtěla vládnout Derionu a s tebou,“ objasnila jsem. Darren zoufale vydechl a přistál s Kinnarou na mýtině.

„Co mám dělat, Ay?“ zeptal se a pevně mě objal zezadu. To už jsem se tolik nebála, že slitnu dolů jak hruška, když jsme byli na zemi. „Co bych měl udělat, abych o tebe nepřišel? Věděl jsem, že to bude těžký ho porazit. Věděl jsem, že ho možná nikdy neporazím, ale nikdy jsem si nemyslel, že by nade mnou vyhrál i v tomhle,“ řekl a podíval se mi do očí.

Byly jako skleněné a viděla jsem se v nich jako v zrcadlech. A vidět se v jeho očích, když se tvářil tak nešťastně mě bolelo. Nenáviděla jsem se za to všechno. Začala jsem přemýšlet nad tím, jestli by nakonec nebylo lepší, kdyby tenkrát Wade nebyl v té věži a já se zabila.

„Máš přede mnou tajnosti a máš je s ním. To mě zabíjí,“ přiznal. Otočila jsem se dopředu a stěží jsem zadržovala slzy.

„Spíš ty mi řekni, co mám udělat, abys mi to odpustil, Darrene. I když říkáš, že mi odpouštíš, vím, že jsi mi ještě neodpustil. Ale já to chápu, měla bych se víc snažit. A taky budu, slibuju,“ řekla jsem, polkla jsem ten kámen v krku a otočila jsem se zase na něj.

„To, co cítím k Wadovi je něco úplně jiného, než to, co cítím k tobě. Momentálně se stydím se nazývat tvou ženou, ale pořád jí jsem. A budu za tohle místo bojovat s kýmkoli a kdykoli, dokud bude moje srdce tlouct,“ řekla jsem a on se lehounce pousmál a objal mě. Už to byl pokrok. Od té doby, co jsem ho podvedla se svou Temnotou, tak se mě nedotkl a už vůbec se na mě neusmál.

„Strašně moc mě to mrzí, lásco,“ zašeptala jsem, zatímco mi do pusy vklouzlo pár slaných slz. Jen jsem si olízla rty i s nimi a nechala jsem ho, aby mě držel.

„Vím, že jsi to měla těžký,“ řekl tiše po chvíli hrobového ticha. „Ani si neumím představit, jak moc tě ta Temnota ovládala. A taky vím, že Shadowwalkera mít v patách, když se na tebe zaměří je strašná tíha,“ pronesl. V tom měl pravdu.

„Taky vím, že sis připadala sama, ale i já o všechno přišel. Sebral mi Alyssu a poštvál jí proti mně. Postavila se mi a dala mi tím jasně najevo, kde leží její srdce. A jsem si jistě, že v týhle situaci, kdyby místo Alyssy stála Sára, udělala by to samý. A Estrella taky a to mě děsí.

Zabránil jsem si představit tu situaci s tebou. Děsí mě myšlenka na to, že bys mi udělala to stejný. Takže ne, Ay. Nejsi sama. Ty máš mě a vždycky budeš mít. Otázka je, jestli mám i já tebe, protože tím si momentálně nejsem jistě a asi budu potřebovat, abys mě o tom nějak přesvědčila,“ objasnil a já přikývla a jemně jsem přidržela jeho ruku na své paži, aby mi neutekl. Měla jsem pocit, že ode mě chce odejít.

„Nikdy bych ti nezabránila v něčem takovém. Sice nechci, aby byl mrtvý, což už víš, když jsi četl tu věc, kterou jsem napsala, když jsem byla zhulená. Ale pro mě budeš vždycky moje priorita, Darrene,“ zašeptala jsem a podívala jsem se mu do očí. Chvilí mlčky zíral do těch mých a pak řekl.

„Jestli to tak je, tak jsem moc rád. A dokud to tak bude, Ay, zůstaneš mojí ženou,“ odpověděl stroze a seskočil z Kinnary. Potom mě chytl v pase a sundal mě dolů. Chtěla jsem se k němu přitulit a políbit ho, ale byla jsem si jistá, že by mě nenechal. Jen mě položil na trávník, až se mé boty lehce zaryly do bláta a šel dva kroky přede mnou někam pryč. Nedivím se mu, taky bych se na sebe nechtěla ani podívat.

Aniž bychom na sebe promluvili jediné slovo, následovala jsem ho někam směrem k lesu. Za námi pajdala Kinnara, jejíž dusot v listí byl jako jediný slyšet. Ještě náš dech, kroky a lehké šustění zbývajících listů na stromech, ale jinak nic. Byla tma a chladno. Od úst nám šel kouř a v dálce se ozývali hejkalové.

Wade s Eldarnem akorát dorazili do paláce. Tentokrát byl Wade snad nervóznější než Eldarn. Jako by měl nějakou zlou předtuchu. Ten stejný muž, který vypadal uraženě ze služebnictva je uvítal jako posledně a odvedl je do sálu.

Wade s Eldarnem si stoupili do rohu, kde vyčkávali až přijde někdo důležitý, kdo s nimi bude chtít hovořit. Wade se zatím natáhl pro sklenku šampaňského na kuráž a rozhlížel se po místnosti. Eldarn neřekl ani slovo, protože byl velice dobře informován od svého pána, že má jen mlčet a chovat se slušně.

Dovnitř akorát vešla markýza Sofie v saténových šatech v barvě nebe a mířila si to suverénně za Wadem. „Svatá matko, to je nejhezčí ženská jakou jsem kdy viděl,“ prohlásil tiše Eldarn a sklapnul, když se před nimi zastavila a podávajíc Wadovi svou ruku se mu poklonila.

„Výsosti,“ řekla zírājíc mu do očí.

„Markýzo. Moc rád vás znovu vidím,“ usmál se a ručku jí něžně políbil. „Tohle je můj spřízněnec Eldarn Naxxremis. Eldarne, tohle je markýza Sofie Welingtonová. Manželka Devona Welingtona,“ představil je a lehce do Eldarna šťouchl, aby zavřel svou pootevřenou pusou a poklonil se jí.

„Moc mě těší, Vaše Magnificence,“ řekl zdvořile, až to Wada překvapilo.

„Mě též,“ usmála se a podívala se na Wada. „Je velká vzácnost mít dnes dobře vychované služebnictvo,“ procedila až se musel Eldarn ovládat, aby se mu nezkřivil obličej. Nesnášel, když ho brali jen jako jeho sluhu. Zvlášť když je pro něj mnohem víc.

„Ano, to je,“ opáčil Wade.

„Co to, že jste tady, Výsosti? Prošel jste do druhého kola?“ zeptala se až to zaznělo lehce rýpavě.

„Ano, a vy jste se přišla podívat na uchazeče na vlastní oči?“ zeptal se a ona se usmála.

„Tak samozřejmě. Jsem zvědavá, ale nemohla bych si nechat ujít další velkou akci. Taky bych si nemohla nechat ujít dnešní hlavní chod. Terina je moje oblíbené jídlo,“ řekla a Wade se pousmál. „No nic, nebudu vás zdržovat, Výsosti. Snad se ještě potkáme, nebo třeba, když nebude příliš velká konkurence, dostanu i šanci na druhý tanec,“ dodala a odešla.

„Nedívím se, že na ní Anomaris žárlí,“ zašeptal Eldarn, když markýza odešla a Wade se pousmál.

„Nikdy bych jí za ní nevyměnil. Je pěkná, ale je to zcela určitě už od pohledu pořádná mrcha. A na to se mám rád,“ opáčil a Eldarn přikývl.

V tom začínali do sálu uvádět i další šlechtu. Nejdřív přišel Wadův velký konkurent vévoda Arthan – ten, kterému jsem psala svůj dopis. Wade se pousmál, když ho viděl a mířil si to hned za ním, aby se mohl zase rýpat v mých záležitostech.

Ale hned za ním do sálu vešla vyšňořená Sára v rudých šatech a s diamantovým náhrdelníkem na krku. Tvářila se jako Alenka v říši divů. Tak trochu i byla, a zcela určitě se tak i cítila. Byla v sále mezi šlechtou a vyššími deriony jako jediná rionka. Což trochu připomínalo slabou myšku v kleci mezi hady a pavouky. Nebo obyčejného muže v aréně s gladiátory.

Wadův úsměv se vytratil z obličeje a místo toho se v jeho tváři objevil výraz strachu. Nebo spíš čirého zoufalství a děsu. „C-co tady do hajzlu dělá? Jestli je to Paynova nějaká hra, tak je to největší idiot, jakýho jsem kdy viděl!“ procedil skrze zuby. Úplně zapomněl na vévodu, jen zíral na Sáru a na to, že se teď i ona tváří úplně stejně jako on. A ještě aby toho nebylo málo, k němu dorazil mág Kerdigan a přivítal ho.

„Vítejte, Vaše Výsosti. Jsem rád, že jste nás poctil další návštěvou,“ řekl a usmál se.

„Potěšení je na mé straně,“ odpověděl lehce rozpačitě, ale snažil se to na sobě nedat znát. „Mistře, tohle je můj spřízněnec Eldarn Naxxremis. Hodně jsem mu o vás vyprávěl, takže je celý rozjařený z toho, že se mu dostalo takové cti jako je vidět vás i palác na vlastní oči,“ řekl a Eldarn se mágovi poklonil.

„To je ale milý chlapec, Výsosti. Doufám, že vám i dobře slouží,“ prohlásil. Wade přikývl.

„Nenašel bych lepšího,“ zmínil a pak se mág z ničeho nic otočil na místo, kam viděl zírat Wada.

„Oh, abych nezapomněl. Tohle je velice překrásná slečna, Výsosti. Princezna Serafina Shadowsoulová,“ pronesl a Wade s Eldarnem na místě málem omdleli. „Dozvěděl jsem se to až na poslední chvíli. Je ztracenou dcerou vašeho strýce. Svět je tak malý,“ prohlásil a usmál se na Wada, který byl bílý jako křída. „Seznamte se prosím, já si zatím odskočím za dalšími hosty. Omluvte mě,“ řekl a odešel. Eldarn se podíval na Wada.

„Kurva, nějak... nemůžu dýchat,“ zašeptal Wade.

„O co jde?“ zeptal se Eldarn, který nechápal absolutně která bije.

„Jestli někdo zjistí, že není derionka a princezna, zabijou jí. A jestli někdo zjistí, že se zajímám, zabijou nás všechny,“ objasnil nenápadně a Eldarn ztuhnul. Wadovi vážně nebylo dobře, bylo to na něm vidět.

„Hm, to nejsou moc hezký vyhlídky. A jaká je šance, že to zjistí?“ zeptal se.

„Velká,“ opáčil. „A ještě větší je, že zjistí, že předstírám, že jí neznám. Tohle je můj konec. Sára musí zmizet dřív, než to někdo bude řešit, a i tak jsem si jistý, že je pozdě. Do hajzlu, co tady vůbec dělá?“ vztekal se.

Jeho hlas se chvěl, skoro se mu chtělo brečet. Něco takového ho mohlo nejen zastavit a zruinovat celý jeho plán, ale všechno kompletně zničit včetně Sáry. A tak musel improvizovat.

Wade po chvilce sebral odvahu a přišel k Sáře. Když se u ní zastavil, podíval se na ní. Ona se k němu otočila a čekala, až něco řekne. Wade se jí poklonil a políbil jí ruku, aby nepůsobil z dálky v očích veřejnosti špatně. Sára udělala to samé a taky se mu poklonila.

„Co tady děláš?“ procedil mezi zuby, zatímco se přemáhal k úsměvu. Sára použila šikovně svůj vějíř jako kdysi markýza, aby si zakryla ústa a ostatní jí z nich nemohli odezírat.

„Unesli mě,“ zašeptala tiše. Wade potlačil svůj šokovaný výraz pouze na lehce udivený.

„Kdo?“ zeptal se a Sára se usmála, než odpověděla, aby ještě ostatní zmatla řečí těla.

„Markýza. Tvrdila, že mě chceš vidět, a když jsem odmítla, nechala mě svázat a unesla mě,“ objasnila stručně.

„Pojď si zatancovat,“ řekl, aby měli čas si promluvit. Ona přikývla a chytla se Wada za ruku, kterou jí podával. „Za jiných okolností bych ti řekl, že ti to strašně sluší jako princezně a ty šaty bych z tebe strhal hned po tom, co bych se s tebou oženil, ale musíš zmizet a to rychle,“ šeptal jí do ucha. Sáře se z toho, co řekl na chvíli zastavilo srdce.

Tančili jen tak, jak v takové společnosti směli, a tak jí něco zašeptat do ucha bylo v rámci konverzace normální. Nicméně se k ní nesměl naklánět až moc a taky ne moc často, aby to nevzbudilo podezření. Každopádně, Sářiny rudé šaty a její krása byla doslova oslnivá, takže nepřipadalo v úvahu, že by se na ní neupíraly oči většiny mužů i žen v sále.

Markýza postávala v rohu vedle svého manžela a toho muže, co Sáru unesl, ovívala se vějířem a zírala na Wada se Sárrou.

„Proč mě sem unesla, Wade, co to znamená?“ tahala z něj.

„Je to sabotáž,“ opáčil suverénně.

„Sabotáž? Čeho?“ divila se.

„Mě. Zjevně markýza nechce, abych se stal Starším. Proto si naplánovala, jak to zařídit. Musela to plánovat už dlouho, protože je to pár měsíců, co už nejsme spolu a ani nechápu, jak na tebe přišla,“ řekl tiše.

„Co se stane, jestli někdo zjistí, že nejsem princezna?“ pokračovala vyděšeně. Wade věděl, jak je Sára v krizových situacích neklidná, a tak se rozhodl jí zalhat, aby dokončila svojí roli poměrně v klidu.

„Jen mi tím zničíš šanci stát se Starším a tudíž i králem, ale nic převratného. Hlavně na sobě nedej znát, že mě znáš,“ objasnil. Sára se polekala. Kdyby mu zrovna ona zničila jeho sen, asi by si to neodpustila.

„Ale já se neumím chovat ve společnosti. Nikdy jsem nikde nebyla,“ šeptala. Wade přikývl.

„Štěstí, že umíš společenský tance,“ zmínil. Sára ztuhla.

„Jen jeden,“ dodala a Wadovi se vytratil úsměv z tváře. Pak skončila skladba. Sál se roztleskal a hlavně markýza tleskala Wadovi se Sárrou. Ta její provokace neznala hranic. Wade se nespletl, když o ní prohlásil, že je mrcha.

„Neboj se, Sárúško. Nech to na mě. Dostanu tě odtud,“ zašeptal ještě, když se po tanci uchýlovali k odejítí na stranu parketu. Wade si uvědomil, že v paláci nejde kouzlit, a tak musel doufat, že to dobře dopadne s jeho plánem B. Lehce Sáře dupnul na nohu až mu spadla do náruče.

„Co blbneš?“ sykla na něj.

„Je vám nevolno, princezno? Nemějte obavy, odvedu vás na čerstvý vzduch a nechám zavolat kočár,“ řekl a vedl Sáru ze sálu. Eldarn jen čekal na Wada a ani se nehnul. Předstíral, že ho jejich interakce absolutně nevzrušuje. Proč by taky měla, tu princeznu vůbec nezná.

Markýza se zatvářila zmateně a nelíbilo se jí, jak se její pěšáci zachovali, nicméně teď nebyla v pozici, kdy by si mohla dovolit cokoli udělat. Wade už na rozdíl od ní ale věděl jistě, co udělá. On byl geniální, o tom nebylo pochyb.

Když dorazil i se Sárou před palác, pozastavil se u sloužícího, který měl za úkol hlídat příchozí a odchozí. „Její Výsosti se udělalo špatně, chci, aby jí odvezl můj kočár domů,“ řekl.

„Ale Vaše Výsosti, princezna dorazila v kočáře markýzi Welingtonové,“ procedil a Wade na něj hodil bodavý pohled.

„Už jsem řekl. Je moje chyba, že se cítí zle. Několikrát jsem jí i při tanci šlápl na nohu. Bude mi ctí jí to vynahradit. Ať si tedy vezme můj kočár,“ řekl a nenápadně podal muži do ruky hrst Peršáků.

Muž se na ně podíval stejně tak jako Sára. „Diskrétně. Nechci, aby se o té dívce dozvěděla má žena,“ dodal ještě a muž přikývl a mávnul na kočího Wadovo kočáru, aby přijel. Sára se na Wada letmo podívala a pak už jí jen Wade pomáhal nastoupit. Jeho pohled, když se pouštěl její ruky mluvil za vše. Znamenal jednoznačně miluju tě a nikdy o tom nepochybuj.

A ani Sára momentálně nemohla pochybovat o tom, že teď Wade ani nepomyslel na svoje plány. Jediné, čeho se bál bylo to, aby se jí nic nestalo. „Neboj se,“ zašeptal ještě, pousmál se a zavřel za ní dveře kočáru. Ta byla nalepená na skle okýnka s dlaní přitisknutou na skle a dívala se vyděšeně na Wada až dokud kočár neodjel. Potom se Wade vrátil zpátky do sálu.

Naštěstí pro něj byla markýza stále vedle manžela u parketu. A teď zcela jistě pochopila, že jestli to okamžitě někomu neřekne, prohrála. Wade to moc dobře věděl, a tak neztrácel ani minutu. Rovnou si to zamířil k ní a požádal jejího muže o to, aby si s ní směl zatančit. Ten souhlasil, byl starý a rád, že s ní nemusí tančit sám.

Markýza mu chtě nechtě podala svou ruku, za kterou jí Wade stáhl rovnou na taneční parket. A pak se naklonil k jejímu uchu. „To, co jste provedla, Sofie, vás bude stát hodně. Se mnou si nikdo hrát nebude. Škoda, že jste to nevěděla dřív,“ zašeptal a pousmál se. Sofie znejistěla.

„Uvolněte se, krásná dámo, přece byste si nenechala pokazit váš poslední tanec strachem a výčtkami,“ pokračoval. Sofii tím vyrazil dech. Podcenila ho. Možná věděla, jak by mu mohla všechno zkazit a znala svou konkurenci i jeho pár slabin, ale neznala jeho.

„Koho jste chtěla vidět místo mě jako Staršího, Sofie? Povězte a já ho pohráním vedle vás, slibuju,“ pousmál se. A zase byl ve svém živlu. On byl ďábel, když chtěl a když musel. V markýze hrklo.

„To si s dovolením nechám pro sebe,“ procedila tichounce. Wade se pousmál.

„Jistě. Respektuju vaše rozhodnutí, a taky vám můžu zaručit, že si na to přijdu sám a jeho smrt díky vám bude velmi bolestivá,“ pokračoval.

Ona se rozplakala a ve snaze uhrát to na nevolnost, a aby se mohla od Wada vzdálit, předstírala, že omdlévá. Wade jí ale nenechal, věděl co je v sázce. Buď Sára, nebo ona. A to by v životě nedopustil, aby se něco stalo Sáře.

Wade jí pevně chytl, aby tím zakryl její předstíranou slabost. Možná už ani nebyla tak předstíraná vzhledem k tomu, že jí hrozila smrt. Wade se znovu naklonil k jejímu uchu. „Jestli teď budete dělat divadlo, Sofie, rozsápu vašeho chráněnce na kusy a spolu s ním i vaší dceru,“ zašeptal, když uviděl, kam občasné zírá. Markýza se polekala.

„Jak víte, že...“ zarazila se.

„Jsem Wade Shadowwalker a umím číst v lidech líp než oni sami v sobě. Pokud vím, podívala jste se směrem doleva během našeho rozhovoru o chráněnci už dvakrát a tam stojí jediný muž se svou malou dcerou, která má nápadně rudé vlasy jako vy. Hádám, že váš muž tom neví. Možná mu to ještě po vaší smrti prozradím. Všechno ale záleží jen na vás, Sofie. Tak co? Budete statečná a zaplatíte za vaše hříchy sama?“ zeptal se a ona přikývla.

„Ale jsem zvědavá, Výsosti, jak to chcete udělat. Nikdo vás nesmí vidět, jak se mnou odcházíte. A tady je plno lidí,“ prohlásila a vítězně se pousmála. Wade jí úsměv opětoval.

„Nikdy jste neslyšela frázi, nepodceňujte nepřítele, markýzo? Být vámi se na to zaměřím. Už od chvíle, co jsem zjistil, kdo za tou sabotáží stojí, jsem věděl přesně, co a jak vám udělám. A věřte mi, Sofie, měl jsem s vámi lepší a příjemnější plány, co bych s vámi dělal. Ale plány se občas mění,“ dodal, protočil si jí pod paží a pak jí chytl a lehce přehnul zády přes koleno v rámci tance. Sofie mu celou dobu zírala do očí a ztratila slova. Byla v pasti. Ano, to on umí a je v tom mistr.

„Jestli chcete zachránit svou dceru a milence, ve svém zájmu mlčte a vyhledejte mě za dvě minuty v zahradě. Můj spřízněnec vás nespustí z očí a moc rád mi všechno řekne,“ usmál se a zírajíc jí do očí, jí políbil ruku. Hned na to se ubíral i s Eldarnem k muži s malou rusovlasou dívkou ve žlutých šatech. Markýza se dívala nervózně jeho směrem, a když se na ní Wade usmál, raději ho poslechla.

„Zdravím, jsem korunní princ východního Derionu Wade Shadowwalker. A vy?“ zeptal se a muž se před ním poklonil.

„Vikomt Jorah Vandran a tohle je má dcera Crystal,“ odpověděl. Podle všeho byl titulem Wade výš než Jorah, nicméně v momentální situaci, kdy monarchie zanikla, se jaksi ocitl mezi všemi šlechtici na relativně stejném místě.

„Moc mě těší, máte překrásnou dceru,“ pochválil mu a otočil se na Sofii, která si to akorát mířila k východu jak slíbila. Šla si pro smrt jako správná milující matka. Wade ještě, než se rozloučil s vikomtem naznačil Eldarnovi, aby Sofii nenápadně vyprovodil ven. „No nic, rád jsem vás poznal,“ řekl, podal mu ruku a odešel rychlým krokem do zahrady.

My s Darrenem jsme vedle sebe mlčky seděli na pařezu už dobrou hodinu. A vážně jsme si za celou tu dobu neřekli ani slovo. Vůbec jsem nevěděla co bych měla udělat a jak mu dokázat, že ho miluju a že bych mu vždycky dala přednost před Wadem.

Darren se ke mně z ničeho nic přišoupl blíž a podíval se mi do očí. Vypadalo to trochu jako by tohle bylo naše první rande a on se fakt příšerně styděl. Moje srdce se rozbušilo jako šílené, když byl poblíž. Cítila jsem naději i strach.

Potom se mi podíval na rty a pomalu se ke mně přibližoval. Byl ode mě stále tak půl metru, takže natahoval krk jako žirafa, ale dosáhl na mě, jemně mi přejel svými rty po mých, podíval se mi do očí a nakonec mě políbil.

Z oka mi stekla velká slza. Byl to sice jen lehký dotek našich rtů, ale trval několik vteřin. Čekala jsem, že se ode mě odlepí, ale místo toho jen pootevřel rty a začal mě pomalu líbat. Tak opatrně jako by se bál, že si o mě ty rty spálí. Já jsem mu polibky začala opětovat s úplně stejnou opatrností.

Potom mě chytl za ruku a táhl mě k sobě na klín. Sedla jsem si na něj obkročmo a zírajíc do jeho modrých očí jsem jen čekala, co udělá. Pohladil mě něžně po tváři, a aniž by přerušil náš oční kontakt, mi zabořil tu ruku do vlasů, přitáhl si mě k sobě a začal mě líbat víc a víc.

Ty nejisté polibky se proměnily v hladové a naše doteky v intenzivní. Potom mi rozepl bundu a vjel mi rukou pod svetr. Já udělala to stejné. Taký jsem mu vytáhla zasoukanou košili z džínů.

A když jsem mu sahala na přezku od pásku, přestal mě líbat a podíval se na mě jako by chtěl něco říct. Trochu jsem se polekala, že by si to rozmyslel, ale pak to polknul a začal mě zase líbat a tentokrát už sebejistě, tak jak mě líbal tenkrát o půlnoci v trofejové místnosti, když do mě byl ještě čerstvě zamilovaný...

Wade si našel Eldarna i s markýzou u túje ve tvaru sovy. Udělal k ní pár kroků jako by jí šel jen podat diplom a potřást rukou, ale místo toho si jí jemně přitáhl za tu ruku k sobě, až narazila na jeho pevné tělo.

„Nebude to bolet, slibuju. Budu něžný,“ zašeptal jí do ucha, zatímco jí za něj dával pramínek jejích rudých vlasů. Markýza by nejraději utekla, ale pevně jí držel a stejně by to nemělo žádný smysl. Už pochopila, že tenhle muž by si vždycky se vším poradil.

„Co máš v plánu, Wade? Tady nejde používat kouzla. A jestli už se nevrátí zpátky po svých, máme to spočítaný, viděli nás jít ven,“ hysterčil Eldarn.

„Klid, vím co dělám. Taký tohle není jen tak obyčejný kouzlo ale mistrovský dílo, který jsem vymyslel. Jen jsem nechtěl, abys ho poznal tak brzo, ale nouzová situace...“ opáčil, zatímco držel vystrašenou markýzu v šachu.

„Vy jste vážně něco, Výsosti,“ prohlásila, a dokonce se i usmála. „To, co jste říkal před chvílí jsem spíš doufala, že mi řeknete při jiné příležitosti,“ procedila a Wade se zakřenil.

„Ošídila jste se o to sama. Navíc, nic takového bych neřekl, když už nejste panna, a dokonce máte děti,“ dodal. Pak bylo chvilku ticho.

„Když mě necháte být, slibuju, že Joraha donutím, aby se vzdal a s manželem odjedu pryč a nikdy mě už neuvidíte. To tajemství, co je Sára zač si s sebou vezmu do hrobu, přísahám,“ prohlásila a Wade se na ní podíval jako na krávu.

„Jistě, že si ho vezmete s sebou do hrobu, Sofie, a to velmi brzy. Protože já nejsem padlej na hlavu. Nikdy bych neriskoval tak moc. A už vůbec ne život tý rionky, u které jste správně poznala, že je moje všechno,“ řekl suverénně a vytáhl z kapsy od kabátce nůž, který markýze bez rozmyslu a zaváhání vrazil přímo do srdce. Eldarn leknutím nadskočil. Wade se na něj otočil, zatímco držel umírající Sofii v náruči. Snažil se dávat si pozor na krev, která z ní prýštila.

„Běž dovnitř a kdyby se někdo ptal, kde jsem, šel jsem si zakouřit. Tvař se normálně, Eldarne,“ poručil mu a Eldarn běžel. Tohle byla pro něj zkouška. Zkouška, jestli je hoden znát veškerá jeho tajemství.

„Tak, krásko, tohle je to poslední, co kdy uslyšíš. I po tvojí smrti budeš žít tak, že si ani nikdo nevšimne, že tady nejsi. A tvůj milovaný vikomt se rozhodně nestane Starším, to ti garantuju. Ale že jsi byla tak statečná, ušetřím ho i tvojí dceru. Nejsem úchylák a zabíjet děti fakt nechci. A stejně bych to neudělal,“ zašeptal jí do ucha a pak mu markýza spadla plnou vahou do náruče.

„Paráda,“ řekl, položil jí na zem, vytáhl z kapsy lahvičku s čirou tekutinou, bez které nikdy nevychází a pokropil tím Sofiino mrtvé tělo. Potom zašeptal něco latinsky a ona se proměnila na muže, který stál u dveří. Když mu totiž podával kabát, než šel ven, vytrhnul mu vlas. A to stejně udělal i Sofii, když jí dával vlasy něžně za ucho před tím, než jí zabil.

Potom se jen prohlédl, jestli není od krve a mířil si to beze strachu dovnitř. U toho muže jehož vlas si přivlastnil se zastavil a podal mu svůj kabát. Na prstech měl stále pár kapek té tekutiny, a tak se stačilo muže jen letmo dotknout a zamumlat kouzlo a on se proměnil v Sofii. Potom si od něj vzal kabát zase zpátky.

Tohle bylo Wadovo nejlepší kouzlo, které kdy vymyslel. Díky němu totiž dokázal odstranit svou konkurenci, aniž by si někdo někdy všiml, že byla odstraněna. Dokonce i tyhle svoje vojákky mohl ovládat dle jeho libosti a nebylo to kouzlo, aby nefungovalo na pozemcích paláce Staších. Byl to z části lektvar, z části zaklínadlo a z části jakýsi druh černé magie. Což čerpalo sílu nikoli z jeho magické energie, která je na pozemcích paláce zablokována, ale z jeho duše, která zablokovaná není.

Navíc, na tento druh „kouzla“ nelze jen tak přijít, a to ani pro taková génia jakými jsou Starší. Nevyčmuhají takovou stopu ani bromakulové a to je co říct. Wade zase překvapil, ačkoli tohle nebylo prvně, co tenhle styl kouzla použil a taky jsme o tom ještě nevěděli.

A když viděl Eldarn vcházet Sofii do sálu a Wada postávat u schodiště a klábosit se služebnou, nevěděl ani jak se má tvářit. Sofie si to mířila rovnou za manželem. Její šaty nenesly jedinou stopu po noži či po krvi.

„Wade, ty jsi naprostej génius,“ zašeptal si pro sebe Eldarn, zatímco pozoroval Sofii s manželem a usmíval se od ucha k uchu. „Budu mít spoustu otázek,“ prohlásil, když se vedle něj zjevil. Ten se jen pousmál zvednutím levého koutku a přikývl.

„Je mi to jasný,“ zašeptal a natáhl se pro další sklenku šampaňského.

Connected

☆ Propojení ☆

Ráno hned jak Sára dorazila ke stolu na snídani, přisednul si vedle ní Darren. Já jsem sice taky seděla u stolu, ale ani se na mě nepodíval. Zjevně pro něj ten včerejšek nic neznamenal. Ale možná to chce ještě čas.

Otočila jsem se za sebe, protože jsem cítila Shadowwalkerův pohled v zádech a nespolekla jsem se – zíral na nás. Nevím jestli na mě, nebo na Sáru, ale možná zíral na nás na obě. Když se naše oči střetly, utnula jsem náš oční kontakt tak rychle, jako by mě do očí žahla medúza. Stačila jsem si ovšem všimnout, že se tvářil zoufale.

Teda to je mi ale zvláštní, čekala jsem, že bude mít větší radost, že má mojí moc a že se mu daří. Nebo, že by mi něco uniklo? Třeba se mu momentálně zas tak nedaří.

„Pojď se mnou na hřiště,“ řekl Darren a tahal Sáru pomalu od snídaň. Jako by to bylo urgentní.

„No jo,“ zašeptala a zvedla se od stolu. Nějak se jí dvakrát nechtělo.

„Počkejte, chci jít s vámi,“ připomněla jsem se, ale odpovědi mi byl jen Sárý lítostivý pohled a Darrenovo jedovatý výraz, který mluvil za vše. Nechtěl se mnou trávit čas a už vůbec ne se se mnou dělit o tajemství.

„Promiň, Ay. Chci se Sárou něco probrat o samotě. Nijak se tě to netýká, nemusíš to hrodit,“ opáčil a udělal něco jako úsměv. Sára jen pokrčila rameny a následovala ho. Bodlo mě u srdce. Jen jsem si povzddechla a otočila jsem se na Shadowwalkera, abych se ujistila, že nás neviděl a neslyšel, ale zjevně mu nic neuniklo. Potom se taky zvedl a mířil si to pryč ze sálu.

Když šel kolem mě, zastavil se a naklonil se ke mně. „Chci s tebou mluvit, přijď za mnou za chvíli do věže,“ řekl a odešel. Mě se zatajil dech. Mluvit s ním by ještě zhoršilo situaci mezi námi s Darrenem, kdyby se o tom dozvěděl, takže se mi do toho pochopitelně moc nechtělo. Ale zase jsem byla zvědavá, co mi chce. Shadowwalker by nic takového neriskoval, kdyby to nebylo důležité. A tak jsem chvíli počkala a přenesla jsem se za ním.

Sára s Darrenem se posadili na balík slámy ve stáji. Darren si hned vyndal z batohu krabičku cigaret, o kterých netuším kde je sebral, protože on normálně nekouří a nabídnul Sáře, ta ale odmítla. Potom si zapálil.

„Tak co?“ zeptala se a on se zamračil a na kuráž si potáhl silně z cigarety.

„Včera jsem se vyspal s Ay a myslím, že jsem udělal chybu. Cítím se hrozně a taky provinile, protože jsem jí tím dal nějakou naději, ale ona mi teď přijde hrozně cizí a já s ní vůbec nedokážu být,“ svěřil se. Sára ho lehce pohladila po zádech.

„To překonáte, hlavně na sebe netlač. Můžu jí to vysvětlit, ona to pochopí,“ řekla tiše, ale zavrtěla hlavou.

„Bojím se, že to nepřekousnu. Víím, že mi nebyla nevěrná doopravdy a že za to ani nemůžu, ale dělala to se svojí Temnotou ve svých živých snech a byla u toho zcela při smyslech. Podlehla mu,“ připomněl a Sára se zamračila.

„Temnota je silná, Darrene. Je jak dělaná na to, aby tě svedla. Nechci jí nijak extra hájit, když jde zrovna o tohle, ale myslím si, že by to udělal dřív nebo později každý. I ty i já,“ zmínila a Darren jí dal za pravdu malým přikývnutím.

„Mě se včera taky stalo něco šíleného,“ prohlásila po chvilce ticha. Darren se na ní jen mlčky podíval a čekal, co z ní vypadne. „Cestou na hřiště, hned po tom, co jsme se rozloučili, mě unesla markýza se svým sluhou a odtáhli mě do paláce. Navlíkli mě do luxusních, rudých, princeznovských šatů a mezi šlechtou a přímo před zrakem Shadowwalkera mě představili jako princeznu Serafinu Shadowsoulovou – jako jeho neznámou sestřenici,“ vylíčila a Darren vytřeštil oči.

„Cože?“ vypadlo z něj nakonec. Sára přikývla.

„Byl tam Wade a tancoval se mnou,“ dodala. Darren na ní pořád vyjeveně civěl.

„Tancovala jsi se Shadowwalkerem v paláci Starších?“ zopakoval nevěřičně. Sára zase přikývla.

„Říkal, že je to sabotáž a že musím urychleně zmizet. Pomohl mi se odtamtud bezpečně dostat. Mám by se to markýze povedlo a prý by to mohlo zruinovat jeho plány stát se králem,“ vysvětlila a Darren přikývl.

„Hlavně vás oba mohli za tu lež zabít. Hádám, že markýza už nespatriila sluneční paprsky dneška po tom, co se to dozvěděl,“ procedil s lehkým úsměvem a típnul dokouřenou cigaretu o svou podrážku, aby nepodpálil stáj. Sára se polekala, tohle jí včera Wade zapomněl říct.

„Je mi ze všeho tak nějak zle,“ přiznala a Darren se jí jen mlčky podíval do očí. Nakonec přikývl.

„Mě taky,“ dodal.

„Musím si s Wadem promluvit,“ zmínila. Jeho už to snad ani nepřekvapovalo, a navíc s tím stejně nemohl nic dělat. A věřil jí na rozdíl ode mě. Takže na to nic neřekl, jen přikývl.

Když jsem dorazila do věže, Wade stál u okna zády ke dveřím, kterými jsem za ním vešla. Měl na sobě bílou košili s vázankou a plášť, takže už byl zřejmě připravený jít do třídy.

„Jsem tady. Co jsi chtěl?“ zeptala jsem se a zavřela jsem za sebou ty dveře. On ještě chvíli nehnutě zíral dolů na hřiště na Sárú s Darrenem, jak si povídají u ohrady s wergony a pak se na mě konečně otočil.

„Vím, že nemáš zájem mi pomáhat, ale co takhle kdybych ti dal důvod?“ zeptal se a já na něj zírala jako na blázna.

„Nejdřív mi musíš říct o co jde. A nemám zájem se s tebou vůbec bavit. Kdyby na to přišel Darren, rozejde se se mnou a to vážně nechci,“ přiznala jsem a on přikývl.

„Já taky ne,“ usmál se na mě a sedl si na schody. Já ho jen překvapeně pozorovala. Nečekala jsem, že nás nechce rozeštvat po tom všem. Přišel mi nějaký smutný. „Včera jsem málem přišel o všechno. A tím nemyslím jen svůj plán. Ale málem jsem přišel o Eldarna, Sáru a o svůj život. A zcela určitě bych ztratil i Anomaris a svoje děti,“ prohlásil a já ztuhla. *O čem to probíhá mluví?*

„A abych to všechno zachránil, musel jsem použít svoji duši – zase. Dělal jsem to tak často v poslední době, že jsem se docela ohrozil. Potřebuju, abys mi dala pár tvých elixírů z Darrenovo duše, který ti pořád míchá na zklidnění po tom extempore s Temnotou,“ prohlásil a já vyprskla smíchy.

„A proč bych to pro tebe měla dělat? A navíc jak to asi mám udělat? Darren mě kontroluje, jestli jsem to vypila. A hlavně, co budu mít já když ti to dám?“ vyzvíдалa jsem. On se na mě jen podíval a jinak nehnul ani svaem.

„To je tvůj boj, ale uděláš to. Jestli ne...“ Přerušila jsem ho a otráveně jsem vydechla.

„Mohl bys mě alespoň na chvíli přestat vydírat a vyhrožovat mi? Už mě to nebaví!“ prskla jsem na něj. Wade nade mnou zavrtěl hlavou a pousmál se.

„To není ani vydírání, ani výhrůžka, Ay,“ řekl klidně. „Je to fakt. A uděláš to, protože nebudeš mít na výběr a uděláš to ráda, věř mi,“ dodal. Ztuhla jsem. Děsil mě. Už zase.

„Až mi řekneš, co se stalo,“ procedila jsem, ale zavrtěl hlavou.

„Ne,“ řekl striktně.

„Ne? Byla v tom Sára, je to moje nejlepší kamarádka, musím vědět, jestli je v nebezpečí!“ pokračovala jsem. Wade vypadal ale, že je skálopevně přesvědčený o tom, že mi nic neprozradí.

„Už není, postaral jsem se o to. Ale problém je v tom, že pokud příště nastane další taková pitomá situace, což je vysoce pravděpodobný, tak už jí nebudu moci pomoci a ty jsi jediná, kdo mi může sehnat trochu čistý duše. Payne by to pro mě jak jistě chápeš neudělal,“ zmínil.

„Udělám to, ale řekneš mi nejdřív co se stalo,“ tahala jsem z něj.

„To není podstatný, Heartová!“ okřikl mě. Nevím proč se mě to oslovení tolik dotklo. Zvykla jsem si, že je na mě milý a teď byl zase jako ten obávaný stín na mojí duši.

„Proč mi to nechceš říct?“ vyzvíдалa jsem.

„Poslouchej mě, ano? Uvědom si, že jestli mi teď nepomůžeš a mě se něco stane, bude to pro vás pro všechny mnohem horší než lepší. Měla bys mě chránit, jestli nechceš být podezřelá z vlastizrady, masové vraždy následníků Starších, oblnutí derionského systému, nesčetněkrát porušení zákona a spiknutí.

Zkrátka ze všeho, co jsem provedl za hrůzy veřejnosti, abych se stal králem. A jak jistě víš, za to by následoval nejvyšší trest – vzali by ti duši,“ odpověděl s ledovým klidem. Podívala jsem se na něj s otevřenou pusou.

„Jak bych něčemu takovému mohla čelit zrovna já?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„To dokážu zařídit. Všechno to padne na tvou hlavu po mé smrti. Pokud zemřu předčasně. Neboj se, bude to tak jenom dokud se nestanu králem. Musel jsem si tě pojistit, Ay. A taky to udělám i za života, jestli o tomhle teď někomu řekneš,“ pokračoval. *A prý, že mi nevyhrožuje a nevydírá mě.*

„Tak co, pusinko?“ řekl do hluchého ticha, aby mě probral. Což se mu povedlo. Otočila jsem se na něj a přikývla jsem.

„Jo, udělám to,“ opáčila jsem a on se pousmál.

„Hodná holka. Jsem moc rád, že se dokážeme rozumně domluvit,“ dodal a vyndal si z krabičky jívovou cigaretu. Moc často jívu nekouří, co jsem si tak stačila všimnout a už vůbec ne před vyučováním a po ránu.

„Dáš si se mnou?“ nabídl, když viděl, jak zaujatě mu zírám na ruce, ve kterých jí držel.

„Ne, dík. Vím jak to dopadlo posledně,“ zavrtěla jsem hlavou. On se zakřenil. Vzpomněl si, co se mnou jíva dělá a zvláště kdybych byla s ním.

„Ay má ze mě pořád strach,“ prohlásil, dal si cigaretu do pusy, jemně jí stiskl mezi rty a kouzlem si zapálil. Pak vydechl mohutný kouř a podíval se na mě. „Vím, že to není snadný úkol a taky vím, co by se stalo, kdyby se to dozvěděl. Tak mu to pro tvoje dobro hlavně neříkej,“ zmínil.

„Kámoši?“ zeptal se hned na to a podal mi tu cigaretu, kterou jsem odmítla před obličej. On mě vždycky dostane. *Co je sakra zač, že má takovou moc?* Vzala jsem si od něj tu cigaretu a potáhla jsem si, aby se neřeklo. Celou dobu se na mě díval jako by ho vzrušovalo, že vedle něj kráčí temnotou. Potom se pousmál a vzal si cigaretu, kterou jsem mu podávala zpátky k sobě.

„Neodpověděla jsi mi. Vždycky jenom bereš a nic za to nedáváš a pak si ještě stěžuješ a fňukáš,“ zmínil. Měl pravdu, občas jsem byla pokrytecká mrcha a taky jsem byla sobecká.

„Kámoši,“ zašeptala jsem a on se na mě usmál pozvednutím levého koutku. Byl to zase ten samolibý úsměv, který jsem na něm tolik žrala. *Proboha, co jsem to řekla? Na co jsem mu to kývla?* Definitivně mě připravil o rozum.

„Zachránil jsem ti život a ty zachrániš můj, jsme si kvit,“ zmínil. Raději jsem na to nereagovala. „Klid, Heartová. Jsi jako já už dávno v pekle, nemá cenu se tomu tolik vzpírat. Ale na to brzy přijdeš,“ prohlásil a zase mi podal tu cigaretu. Vzala jsem si jí od něj a znovu si potáhla. *Bože, co to dělám? Hulím se Shadowwalkerem, a ještě se s ním kamarádím. Možná je to tím, že mám sklony upadnout do temnoty. On mě vážně přitahuje.*

Sára ještě pohladila Enessu a Qyldryra a pak si to mířili s Darrenem zpátky do hradu. Brzy měla začínat první hodina černé magie. Má oblíbená a já jsem byla na mraky už teď.

„Měla by sis najít spřízněnce,“ prohlásil Darren z ničeho nic cestou do školy. Sára se na něj překvapeně podívala.

„Mám Ay,“ opáčila pohotově a hodila si na záda batoh.

„Nechceš aby to byla Ay, věř mi,“ řekl klidně a ani se na ní nepodíval. Sára znejistěla. Nechápala proč to Darren říká. „Možná jsem rád, že tu moc má nakonec Wade,“ dodal ještě. Sára nadskočila.

„Cože?“ vykřikla šokovaně.

„To je jedno,“ zašeptal. Pravdou je, že kdybych očernila svou duši a stala se ze mě ježibaba, byla bych nevyzpytatelně nebezpečná a neporazitelná. Což je Wade tak trochu taky, ale Wade na rozdíl ode mě s nejvyšší pravděpodobností nesměruje k něčemu takovému jako je ježdědství. Nehledě na to, že chlapi ježdědci být ani nemůžou.

„Odkud tohle jde? Vize?“ tahala z něj. Darren se na Sárů dlouze podíval a pak se zase otočil zpátky, aby se mohl dívat na cestu.

„Měla bys mě poslechnout a někoho si rychle najít,“ řekl tiše a zrychlil krok. V tom akorát zazvonil zvon. Já jsem vyskočila ze schodu jako čert z krabíčky až jsem tím Wada rozesmála.

„Vzornáčka,“ řekl, pousmál se a taky se zvedl. Při té příležitosti se podíval z okna na Sárů s Darrenem a tvářil se zase zoufale a beznadějně zamilovaně. On byl vážně neuvěřitelný.

Podívala jsem se na Darrena a na jeho skoro bílé vlasy a polila mě vlna výčitek. Další. A když se podíval nahoru, bleskurychle jsem se odtáhla od okna, aby mě s Wadem neviděl. Wade se zase pousmál.

„Už máš strach? To brzo,“ prohlásil a podíval se na mě. Měla jsem strach, moje srdce šílelo a já byla tak vztekla, že mu nedokážu odolat, ani když jde o něco tak důležitého jako je Darren a naše manželství.

Wade se ke mně přiblížil a podíval se mi do očí. Úplně jsem ztuhla. Bála jsem se, že mě bude třeba svádět nebo tak něco, ale jen se pousmál. „Zhulená jako prase. To jsem zvědavěj, jak tohle tomu svému vysvětlíš,“ řekl a šel ke dveřím.

„Počkej!“ přiskočila jsem k němu a prudce jsem se zase přibouchla nohou, když už je otevřel na škvíru.

„Na co?“ zeptal se překvapeně.

„Motá se mi hlava a je mi špatně,“ odpověděla jsem mu a on si mě jen změřil pohledem.

„Tak si sedni,“ zašeptal a ukázal rukou zase na schody. Poslechla jsem ho a sedla jsem si na schody. Pravdou je, že jsem nechtěla ještě odejít. Bála jsem se, že když opustím tuhle zpropadenou věž a jeho, dostihne mě realita. Nevím proč, ale tady a s ním jsem se cítila za poslední dobu nejbezpečněji.

Wade otráveně vydechl. Už se ozval druhý zvon, pak měl být už jen jeden a to už začínala výuka. Podívala jsem se na něj a on na mě. „Asi chápu o co jde. Bojíš se se vidět s Darrenem a se Sárů po tom všem, co se mezi náma všechno odehrálo. A bojíš se právem, ale musíš to překonat, Ay. Mysli hlavou, vím, že to tam všechno máš,“ řekl a usmál se na mě.

„Nevím jak vzít tu duši. A kdyby na to přišel... ani mu to nechci udělat za zády. Byla by to strašná zrada,“ přiznala jsem po tom jeho monologu. Wade si sedl ke mně a přehodil mi svou paži přes ramena tak, že se zaháknul o můj krk. Vykulila jsem oči, ale ani jsem se nehnula.

„Já ti věřím,“ zašeptal, poplácal mě po zádech a potom se zvednul a odešel. V tom se ozval třetí zvon a já byla v koncích. Kdybych se tolik nebála o Darrena, snad bych asi skočila z té pitomé věže.

„Kde jsi byla?“ zeptal se mě Darren hned, jak jsem se zjevila u sebe v pokoji pro učebnice. Zjevně tam na mě čekal.

„Na záchodě,“ odpověděla jsem mu a on se na mě podíval tak, jak se na mě ještě nikdy nedíval. Vůbec mi nevěřil. Není divu, nikdy jsem moc nechodila na veřejné záchody.

„Ay,“ řekl a udělal ke mně krok. Podívala jsem se mu na boty, protože jsem se bála očního kontaktu. A nejen proto, že jsem byla zhulená a nechtěla jsem, aby to na mě poznal. „Musíme si promluvit,“ prohlásil a to mě probralo. Skoro jsem z toho vystřízlivěla. Tuhle větu nikdo nemá moc v lásce a děsí muže i ženy.

„Podívej se na mě,“ zašeptal a přitáhl si mě k sobě, že jsem neměla na výběr. „Ty jsi měla jívu?“ zeptal se na rovinu. Mlčela jsem. „Hulila jsi před začátkem hodiny černý magie? A sama? Ay, co se to s tebou děje?“ tahal ze mě.

Nicméně jsem na jeho otázku neznala odpověď ani já. Nebo možná znala. Byl to mor s názvem Wade Shadowwalker. Ať už byl na mě milý jak chtěl, stejně mě jen neustále využíval, vydíral a terorizoval. Nebyl to kamarád bez ohledu na to, jak moc jsem to drama chtěla hodit za hlavu.

Potom hlasitě vydechl a udělal malé kolečko po místnosti zatímco si držel ruce za hlavou. „K tomu včerejšku...“ začal. Já se napnula jako tětíva. „Byla to chyba. Nemělo se to stát,“ řekl suverénně a mě zachvátila panika. Tušila jsem to, ale slyšet to od něj takhle zpríma bylo něco jiného. Občas jsem zapomínala, jak přímočarý byl.

„Asi jsem na chvílku zatoužil po pocitu, že se nic neděje. A mrzí mě, že jsem tě tím rozhodil. Faktem je, že na to nejsem připravený a ani ty ne,“ dodal a já na něj vyjeveně zírala.

„Rozcházíš se se mnou?“ vypálila jsem ze sebe nešťastně. On ke mně udělal dva kroky a něžně mě chytl za ruce.

„Ne, Ay. Dávám ti prostor si uvědomit, co vlastně chceš. Protože jestli to jsem já, nevidím to v tobě. Vůbec,“ řekl tiše až se mu chvěl hlas a mě začaly téct slzy.

„Nevím jak ti to dokázat. Odháníš mě od sebe, nemluvíš se mnou. Vůbec nic mi neříkáš. Všechno děláš jen se Sárrou a já na ní asi trochu žárlím. Je to i moje kamarádka a jsem to zase já, kdo zůstal sám,“ zašeptala jsem zlomeně. On se na mě smutně podíval. „Darrene, já vím, že se na mě zlobíš, ale já tě potřebuju víc než kdy jindy. Neříká se mi to snadno, ale mám pocit, že bez tebe bloudím tmou a nemám páru,

kam mě to dovede. A zatím mě to táhne jen někam do hajzlu. Ten náš prostor jak říkáš je spíš horší než lepší. Je to kontraproduktivní," objasnila jsem.

„Máš pravdu, ale nedá se nic dělat. Já jsem na to taky sám, nemysli si," dodal a šel ke dveřím. To už jsem skoro nemohla dýchat jak mě ten kámen tlačil na plicích.

„Darrene," zasípal jsem. Otočil se na mě a podíval se mi do očí. „Prosím, neodcházej ode mě. Promluvíme si. Všechno ti řeknu," zmínila jsem a on se zamyslel. Nebylo těžké uhodnout, že nechtěl všechno vědět. Možná, že se toho vážně bál.

„Nemůžeme předstírat, že to neexistuje. Musíme o tom mluvit," zmínila jsem.

„Jo, ale ne teď. Teď nás to akorát položí. Nevím jak tebe ale mě určitě. Nech si to všechno projít hlavou a brzy si promluvíme. Vyslechnu tě a ty vyslechněš mě," navrhnul a já tedy přikývla.

„A do té doby?" zeptala jsem se. On jen smutně vydechl.

„Do té doby se od sebe budeme držet dál. Jedině tak se pozná, co doopravdy chceme," řekl, pousmál se a odešel. Já jsem propukla v hysterický pláč. Věděla jsem víc než jistě co doopravdy chci – jeho.

U oběda jsem se ani neodvážila na Darrena podívat. Sára na mě skoro nemluvila, i když se na mě nezdobila a to bylo skoro nejhorsí. Potom jsem zahlédla koutkem oka Wada, jak se smutně dívá na Darrena a pak na Sáru. Vypadal, že ho štvě, jak věci jsou.

Faktem je, že je i v jeho zájmu, abychom se s Darrenem usmířili, to on chce Srdce Derionu a na to jsem podstatná já a k jeho smůle i Darren, protože Wade moc dobře ví, že jiného muže nechci. Ne takhle.

„Nic jsem s ní neměl a ani bych to neudělal. Mrzí mě, že jsem tě tak provokoval, už budu v klidu, slibuju," prohlásil Wade z ničeho nic. Alyssa i Darren k němu překvapeně zvedli oči. Darren dokonce na chvíli i přestal žvýkat jak moc ho Wade zaskočil.

„Myslíš, že ti to budu věřit? A i kdyby to byla pravda, ty na mě vůbec nemluv. Nebýt těch posraných kouzel a Alyssy, už bych tě dávno zabil," procedil zuřivě.

„Jo, to jo. Poslyš, nějak jsme se do toho všichni debilně zamotali, a jestli se z toho chceme vymotat a nepocuchat naše vztahy víc než už jsou, měli by jsme si pomoci," řekl a Darren i přes smutek vyprsknul smíchy.

„Jediný s čím ti kdy pomůžu, Shadowwalkere, bude dostat tě do kurevsky hlubokýho hrobu, rozumíš?" zopakoval a Wade přikývl. Potom popadl talíř a šel ho odnést. Darren ten svůj od sebe vztekle odstrčil jako by ho definitivně přešla chuť k jídlu a složil si hlavu do dlaní. Alyssa se na něj empaticky podívala a pak mu raději taky zmizela z očí.

„Tak jinak," zašeptal si pro sebe Wade cestou z jídelny.

Sára počkala pár minut a pak mě taky beze slova opustila. Přenesla se do věže za Wadem, který už seděl na schodech. Ještě si ale nestačil zapálit. Sára mlčky a zírajíc mu do očí za sebou zavírala dveře. Bylo docela dlouhé ticho a atmosféra hustá jako těsto na buchty.

„Nestačila jsem ti poděkovat,“ řekla, udělala pár kroků směrem k němu, zastavila se naproti němu a opřela se zády o kamennou stěnu.

„Nemusíš mi děkovat, Sárushko. To byla samozřejmost,“ usmál se a podíval se na ní. Na její dlouhé vlasy a prostě na ní.

„Ne, to není. Vím, že v tom bylo víc než jen můj život, ale stejně díky,“ dodala a on přikývl. „To, co jsi včera řekl...“ začala a podívala se na něj, jak nad sebou jen zavrtěl hlavou.

„Byl jsem vystavenej emocím a hrozně ti to slušelo. Na chvíli jsem měl pocit, že žiju v jiný realitě. Že jsi derionka a princezna a že by to mohlo být tak jednoduchý, kdyby to byla pravda,“ odpověděl. Ona se pousmála a přikývla.

„Jo, to by bylo moc hezký,“ zmínila a přisedla si k němu na schod. Wade znervózněl. Zhruba tak moc jako já poblíž něho. „Když jsme se rozcházeli... řekl jsi, že...“ začala a on si povzdychl. „Řekl jsi něco, co mě raniло,“ přiznala a podívala se mu do očí. On přikývl. „Proč jsi to řekl?“ zeptala se ho. Wade mlčel. Na chvíli se ztratil v té safírové barvě jejích očí.

„Protože jsem byl idiot. A to všechno, co jsem za poslední dobu dělal bylo jenom ze zoufalství. Sáro, já bez tebe nemůžu žít,“ prohlásil a díval se na ní jako by ho hrozně mučila. Sára nečekala, že to řekne a úplně jí polila vlna horka.

„Já bez tebe taky ne,“ zašeptala, naklonila se k němu a zírajíc mu střídavě do očí a na rty čekala, jestli jí políbí. Wade její přání vyslyšel a jemně její rty zachytil těmi svými. Nicméně to u jemnosti nezůstalo. Sára na nic nečekala a v momentě, kdy se jejich rty střetly se mu vysápala na klín a líbala ho tak hladově, že kdyby měl ucpaný nos, udusil by se.

„Oh,“ zasténala mu do rtů, zatímco z něj jednou rukou stáhla povolenou vázanku. Wade jí zabořil prsty do boků a divoké a mokré pusinky jí vášnivě opětoval tak, jak nejlépe stíhal.

A když se místností ozývalo jen mlaskání jejich roztoužených rtů, tiché slastné výdechy a šustění oblečení, jak se vroucně muchlovali, otevřely se dveře a dovnitř vklouzla Alyssa. Wade se Sárrou vytřeštili oči a Alyssa zrovna tak. Nicméně nikdo nic neřekl. Jen tak na sebe chvíli zírali, dokud Alyssa beze slova nevycouvala ze dveří a neutekla pryč.

Sára se zatvářila provinile a Wade jen zoufale vydechl, ale potom se chystal pokračovat v tom, co měli se Sárrou rozdělané. Ale k jeho překvapení mu Sára slezla z klína. Uvědomila si, že zas tak daleko zajít ještě nestihli, a tak by bylo nejlepší z toho možná raději vycouvat hned než bude pozdě.

„Je mi to hrozně líto, Wade, ale nemůžeme spolu být. A už vůbec ne teď,“ pronesla. Ten na ní vyjeveně zíral. Tuhle reakci ani v nejmenším nečekal. „Už musím jít,“ dodala, popadla svůj plášť a utekla od něj tak rychle jako Alyssa. Wade si jen zoufale povzdychl a opřel se zády o stěnu. Všechno se to seběhlo i na Wada tak rychle, že to vůbec nepochopil.

O půlnoci když jsem ležela sama v posteli a zírala na obrovský měsíc, u kterého jsem si nebyla jistá, jestli to není náhodou naopak a nezírá on na mě, jsem přemýšlela, jak podrazím svojí lásku, abych se zachránila před tím, co by na mě uvrhnul Wade, kdybych to neudělala.

V krbu plápolal oheň, jehož plameny ošlehávaly co se dalo a díky tomu světlu blikala i celá obrovská místnost. A důsledkem bylo i to, že mě to rušilo v přemýšlení natož ve spánku. Věděla jsem jen to, že Wade musí být vážně zoufalý, když na mě vytáhnul něco takového.

Taky jsem spíš přemýšlela nad tím, co by se stalo jemu, kdybych to pro něj neudělala. Musel by v další takové nepříznivé situaci použít i tu část duše, se kterou nesmí nijak manipulovat, aby se nezranil? Vadilo by mi, kdyby se zranil? Nebylo by potom po všem? Jak by na mě mohl hodit něco takového? Vždyť by tomu nikdo nevěřil, nebo jo?

Zoufale jsem si povzdychla. Darren mě už možná ani nechce a moje jediná šance, jak to všechno napravit je, že mu mám dát prostor a budu se snažit o to, aby mi odpustil. A já místo toho musím jít hlouběji do tmy a riskovat, že se mu nejen vzdám, ale že ho ztratím?

A co Sára? Odpustila by mi něco takového? Ne. To, že bych zradila jí by možná překousla, ale že bych zradila Darrena by nepřekousla. Vyskočila jsem z postele, rozběhla jsem se ke dveřím od balkónu a vyšla jsem ven. V listopadu jen v noční košili a bosa. Opřela jsem se o cimbuří a zírala jsem dolů do tmy.

Měla jsem chuť se nějak potrestat za to všechno a zároveň se z toho vykrotit, vždyť jsem tu taky ta oběť no ne? Nicméně jsem nemohla udělat vůbec nic. Ani jedna z možností nebyla přijatelná. A ne, že by těch možností bylo dost.

Tak takhle vypadá samota? Takové to je být ztracená v temnotě? Žít v neustálém strachu a v pasti bez možnosti vrátit se zpátky? Protože takovou tmou ani plamínek neozáří. A já teď možná ještě mám možnosti, ale všechny vedou tam dolů. *Ach jo, myslím, že mám opravdovou depresi.*

Zvedla jsem hlavu výš a podívala se na hvězdy. Dneska bylo jasno a proto bylo vidět i souhvězdí Orion. Ne, že bych tomu nějak rozuměla, ale poznala jsem to. Napadlo mě, že bych se neměla vzdávat. Ne tak snadno. Vždyť Shadowwalker v tomhle žije pořád a nikdy se nevzdává a dotáhl to už pěkně daleko.

Když jsem se pokochala pohledem na hvězdy, podívala jsem se na protější věž, ve které měl pokoj Wade. Celá kruhová místnost přímo pod střechou za cimbuřím

byla osvětlená, takže ještě určitě nespal. Možná, že kdyby nebyla taková tma, všimla bych si, že je opřený o cimbuří a dělá to stejné jako já – přemýšlí, zatímco stojí nad stejnou propastí.

„Ay!! Slez dolů!“ křičel na mě Darren. Stála jsem zase na okně ve věži a chystala jsem se skočit. Venku foukal vítr až hýbal s mojí bílou košilí, bylo chladno, ale z pod mraků vykukovalo všemi teplými barvami hrající slunce. Akorát super den na popravu.

Otočila jsem se na něj. Tvářil se vyděšeně a já oproti tomu byla úplně klidná. Možná už mě ten konec vůbec neděsil. Čím víc jsem nad tím přemýšlela, tím víc jsem si byla jistá tím, že to musím udělat. Darren mě nepotřebuje. Nemiluje mě a nikdy mi neodpustí, tak co tady potom mám ještě dělat?

„Nedokážu to unést. Tolik jsem tě zklamala,“ zasípala jsem zlomeně. Z očí se mi prodíraly slzy. „Způsobuju ti jenom bolest a starosti,“ pokračovala jsem. Darren na mě vyjeveně zíral. Nejspíš mě chtěl chytit za ruku a stáhnout mě k sobě, ale bál se ke mně udělat jediný krok.

„Přestaň říkat takový blbosti, Ay. Slez dolů z toho cimbuří. Proboha tě prosím. Pojď ke mně,“ šeptal. Já jen zavrtěla hlavou. Klopýtla jsem o popraskaný kámen a zavravorala jsem. Byla jsem opět opilá a zhulená. „Ay!“ vykřikl a rozeběhl se ke mně, ale ustála jsem to.

„Ups,“ prohlásila jsem zírājíc na drolicí se kámen padājící dolů z té obrovské výšky.

„Ay, podej mi ruku,“ prosil. Já jen zavrtěla hlavou a dál balancovala po hradbách.

„Nenávidíš mě,“ řekla jsem.

„To není pravda!“ syknul.

„Je to pravda, to říkáš jenom proto, že nechceš, abych spadla, ale až slezu, budeš se na mě zase dívat s odporem jako včera. Ten pohled nedokážu ustát, Darrene,“ plakala jsem. On vydechl. V očích měl slzy.

„Lásko, pojď dolů. Na kolenou tě prosím. Promluvíme si. Neunesl bych kdyby se ti něco stalo,“ šeptal zlomeně.

„Zradila jsem tě, miluju včetně tebe i Shadowwalkera...“ prohlásila jsem a on jen polknul tu tíhu, kterou jsem mu naložila a zavrtěl hlavou.

„To mě nezajímá. Pojď dolů,“ zopakoval.

„Lžeš mi. Zase. Nemůžeš mě pořád bránit a snášet to, co ti způsobuju za bolest,“ procedila jsem.

„Miláčku, pojď dolů. Nic na světě nestojí za to, abych o tebe přišel a ty o mě,“ řekl a natahoval ke mně ruku. Já chvíli přemýšlela. „Myslím to vážně. Ten pohled neznamenal to, co si myslíš,“ zmínil.

„Ale ano, znamenal přesně to, co si myslím. To, že víš o čem mluvím jenom podtrhuje fakt, že to tak je,“ opáčila jsem. Darren polknul, stále tam stál s nataženou

rukou doufajíc, že ho konečně chytí a on mě stáhne k sobě na tu správnou stranu cimbuří.

„Miluješ mě ale taky,“ začal a já přikývla.

„Víc než cokoli,“ odpověděla jsem a malinko jsem se pousmála. Darren ke mně udělal nenápadně krok blíž. Věděla jsem, že se chystá mě chytit a nepustit, a tak jsem couvla, až se má pata a část chodidla ocitla ve vzduchu. Darren se tak polekal, že raději udělal krok zpátky. Zavřel oči a zoufale vydechl.

„Ay, prosím. Podej mi ruku,“ šeptal nešťastně. „Miluju tě. Od chvíle, co jsem tě viděl poprvé, přes ty chvíle, kdy jsme si hráli a škádli se. A i přes ty časy, kdy jsme byli odkázáni na to dělat strašné věci, abychom se chránili. A budu tě milovat, i když z tebe bude ježibaba a ty mě budeš nenávidět. Dal bych za tebe život, lásko. Tak mě sakra nenuť to udělat. Mysli na mě taky trochu,“ řekl a já se natáhla, že mu podám ruku a slezu z té zpropadené římsy.

Co tu sakra vůbec dělám?

Darren se pousmál, cítila jsem jak z nás obou padá napětí a jak je situace stabilizovaná a pod kontrolou. Už jsem se těšila jen na to, jak mu skočím do náruče, obejmou ho a utěšíme se navzájem, ale pod mou vahou se odlomila ta vnější kamenná deska na cimbuří, a než jsem mu stihla podat ruku slétla jsem dolů. Všimla jsem si jen jak se jeho výraz proměnil ve výraz plný hrůzy a zbledl.

Naklonil se přes cimbuří a volal mé jméno, zatímco já pochopila, že je konec. Že už ho nikdy neuvidím a litovala jsem, že jsem na tu zatracenou římsu lezla. „Ay!!!“

Darren vyletěl z postele a chvíli mu trvalo, než to rozdýchal. Byl celý zpocený a udýchaný jako by běžel maraton. Jeho srdce tlouklo jako o závod. „Proboha! Byl to jenom sen!“ zašeptal a vstal ani se neoblékal, nebral si pantofle nic. Vyběhnul ze svého pokoje a v půlce chodby se přenesl ke mně do pokoje.

Podíval se na postel, ta byla prázdná a hned jeho oči zamířily k terase. Otevřel dveře a uviděl mě krčit se v slzách u stěny cimbuří. Byla jsem celá promrzlá a chtěla jsem jenom umřít.

„Ay!“ zašeptal a okamžitě ke mně přiskočil. „Vždyť zmrzneš,“ řekl, vzal mě do náruče a celou ledovou a ztuhlou mě odnesl do postele. „Ay, co se stalo? Mluv na mě!“ křiknul na mě. Podívala jsem se na něj a rozevřela své fialové rty.

„Zklamala jsem tě a zase to udělám, protože nemám na výběr,“ zašeptala jsem.

„To mě nezajímá,“ řekla vlezl si ke mně pod peřinu. Objal mě a začal mě zahřívát.

„Nejsi připravený a chceš prostor, abys mi pak mohl říct, že už mě nemiluješ. Já vidím, jak mnou pohrdáš. Ale já to nezvládnu bez tvé lásky,“ připomněla jsem mu a on mě k sobě přitisknul ještě pevněji.

„Byl jsem kretén, že jsem to vůbec říkal. A není to pravda, Ay. Já tě miluju, strašně moc tě miluju,“ šeptal mi do ucha a líbal mě po usazené tváři a vlasech, které se mi na ní nalepily. „Slyšíš mě? Říkám, že to není pravda. Nic z toho. Nepohrdám tebou

a nikdy bych ti neřekl, že už tě nemiluju. To se nestane," pokračoval. Můj pláč zesílil i ten jeho. Pevně jsem ho objala.

„Šššš, miláčku. Jsem u tebe. Už bude dobře. My to zvládneme. Spolu," utěšoval mě a držel mě taky tak pevně, že jsem skoro nemohla dýchat. Takhle mě kdysi držela máma, když jsem plakala a musím uznat, že to bylo velice efektivní.

Podívala jsem se mu do jeho ubrečených očí, abych se ujistila, že to myslí vážně. „Ale ty jsi měl pravdu..." začala jsem, ale přerušil mě.

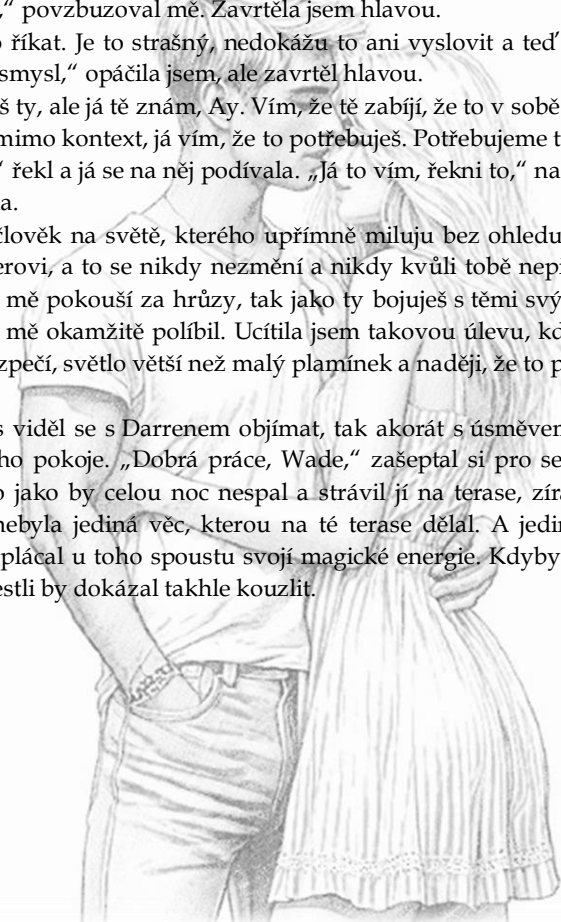
„Ne, ty jsi měla pravdu. Musíme spolu mluvit hned a nevyhýbat se tomu. Neexistuje nic horšího, než kdybych o tebe přišel, Ay. Rozumíš mi? Pochop to už konečně," dodal a zase mě k sobě přimáknul, až jsem se dusila jeho tričkem. „Řekni to," prohlásil a já na chvíli šokem přestala plakat. „No do toho. Řekni to, uleví se ti. A já to zvládnou," povzbuzoval mě. Zavrtěla jsem hlavou.

„Nebudu to říkat. Je to strašný, nedokážu to ani vyslovit a teď už se to vůbec nehodí. Je to nesmysl," opáčila jsem, ale zavrtěl hlavou.

„To si myslíš ty, ale já tě znám, Ay. Víím, že tě zabijí, že to v sobě dusíš. A i když se zdá, že je to mimo kontext, já víím, že to potřebuješ. Potřebujeme to oba, no tak to už sakra řekni!" řekl a já se na něj podívala. „Já to víím, řekni to," naléhal. Zhluboka jsem se nadechla.

„Jsi jediný člověk na světě, kterého upřímně miluju bez ohledu na to, co cítím k Shadowwalkerovi, a to se nikdy nezmění a nikdy kvůli tobě nepřestanu bojovat s ničím, co se o mě pokouší za hrůzy, tak jako ty bojuješ s těmi svými kvůli mně," řekla jsem a on mě okamžitě políbil. Ucítla jsem takovou úlevu, když mě políbil – teplo a pocit bezpečí, světlo větší než malý plamínek a naději, že to překonáme.

Wade když nás viděl se s Darrenem objímat, tak akorát s úsměvem ve tváři zašel dovnitř do svého pokoje. „Dobrá práce, Wade," zašeptal si pro sebe. Zdál se být unavený. Skoro jako by celou noc nespál a strávil jí na terase, zírajíc na mě. Ale hádám, že to nebyla jediná věc, kterou na té terase dělal. A jediný důvod proč ponocoval a vyplácal u toho spoustu svojí magické energie. Kdyby neměl tu mou, nevím nevím, jestli by dokázal takhle kouzlit.

What next?

Sára akorát sbíhala schody míříc si to do jídelního sálu. Byla pobledlá a nejspíš neměla nejlepší náladu. A hned na konci schodiště, když zatáčela doprava, vrazila do Wade. A copak on, s ním to ani nehnulo, ale ona se o něj málem přizabila.

„Promiň,“ zašeptal, zatímco jí stále ještě něžně držel v náruči. Sára se mu podívala do očí a zamračila se.

„Dobrý,“ řekla a on jí tedy milostivě pustil. Bylo mezi nimi napětí a hlavně měli společnou cestu. Ani jeden nevěděl, jestli mají jít mlčky vedle sebe do sálu, nebo si mají vymýšlet malou konverzaci o ničem, nebo dělat, že jdou každý jinam.

„Sáro,“ prolomil ledy Wade. Sára se na něj tázvě podívala. „Já...“ začal, když v tom akorát šla kolem Alyssa. Ta se na něj jen zklamaně zamračila a odešla. Wade se zatvářil celkem smutně, takhle to nechtěl.

„Nic neříkej. Včera jsem to podělala. Ale nic se nestalo, tak z toho nebudeme dělat drama,“ procedila a nechala ho tam stát s otevřenou pusou.

„Jak myslíš,“ zašeptal si pro sebe smutně, dal jí chvilkový náskok a pak šel stejným směrem.

Když se posadil ke stolu naproti Alysse, provinile se na ní podíval. Ta se na něj pořád jen mračila. „Je mi to líto, Aly,“ řekl tiše. Jeho odpověď se zdála být upřímná, ale bohužel pro Alyssu nic neřešila.

„Hm,“ zamručela a vstala od stolu. Nejspíš si šla pro něco k jídlu. Wade se natáhnul pro tmavou housku a začal si jí mazat marmeládou, která byla na stole. Což obvykle nedělá. Nejí sladké a pečivo jen zcela výjimečně, ale nejspíš si potřeboval tu hořkou chuť smutku něčím vykompenzovat.

Sára seděla sama u stolu a snažila se se z toho vzpamatovat. Ruce se jí tráslly a ona celá se trásla. Těžce odolávala nutkání se na něj byť jen podívat, natož se od něj včera odtrhnout, když to byl přesný opak toho, co chtěla. Pak se na něj ale přece jen otočila. Jejich oči se spojily jako dva lasery v jeden bod, potom se Wade zvedl a šel za ní. Sára zpanikařila.

Wade se u ní zastavil a oba na sebe mlčky zírali. Pak se nadechl. „Vím, že je konec. A je to už dávno. To poslední co chci je, dělat to ještě těžší, ale...“ řekl a podíval se na její rty, které včera směl ochutnat a na chvíli ztratil slova. Lehce si olízl ty své a po chvíli se jí raději podíval do očí.

„Napadlo mě, že bychom se měli nějak rozloučit, aby ten konec nebyl tak nepřijemnej,“ prohlásil a Sára se na něj překvapeně podívala. „Co ty na to?“ zeptal se. Sára se nadechla.

„Rozloučit se? Wade, já nevím jestli to dokážu se s tebou loučit,“ odpověděla a on přikývl.

„Jo, zní to strašně, ale myslím, že to oba potřebujeme – opravdový rande,“ navrhnul. Sára na něj šokovaně zírala. Wade byl nervózní, že musel dokonce i zhluboka vydechnout, aby mu nevyskočilo srdce z hrudi.

„Rande?“ zeptala se překvapeně a on přikývl.

„Ano, my dva jsme nikdy neměli rande,“ odpověděl. „Dej mi jeden den a jednu noc a užijeme si to jako by žádný naše problémy neexistovaly. Slibuju,“ usmál se.

„A jak to chceš udělat?“ zeptala se.

„To nech na mě. Jen se připrav na to, že na našem rande nebude žádné derion ani rionka. Ani princ a Popelka, ale jen my dva. Tak jak by to mělo normálně být. Jsme si rovni, Sáro, a já ti chci ukázat, že to tak cítím,“ dodal. Sára na něj nešťastně zírala. Neviděla to moc nadějně. Ale musela mu dát šanci a nejen jemu. Hlavně sobě, protože na tom byla strašně.

„Tak co, platí?“ zeptal se. Sára se zamyslela a nakonec přikývla. Wade se pousmál a potlačil chuť jí políbit. My dva s Darrenem jsme tam ještě nebyli, takže měl trochu klidu na to, si s ní promluvit.

„A kdy?“ zeptala se.

„Až budeš chtít,“ odpověděl. Sára si povzdechla. Jak by si mohla vybrat den? To je jako by si měla vybrat den popravky. Chce to někdy, aby vstala brzy a mohla s ním být co nejdéle.

„Mrzí mě, že jsem ti to zkazila s Alyssou,“ řekla z ničeho nic a on se pousmál. Ne tak, že by u toho pohnul s koutky, ale udělal jen takový zvuk výdechu. Potom se opřel dlaněmi o stůl tak, že jí mezi svými pažemi držel jako vlak za závorami.

Sára se podívala na jeho pevné a svalnaté paže, potom vyjela očima výš k jeho houpajícímu se přívěsku na krku, a nakonec se mu zadívala na rty, které toužila políbit víc než cokoli. A až pak si uvědomila, že to, co se mu houpe na krku je prstýnek od ní. A i přes Wadův intenzivní pohled do očí, vzala prstýnek mezi prsty a promnula ho.

„Slib mi, že to s námi nikdy nevzdáš, Wade. I když se bude zdát, že náš vztah nikam nevede. I když se budeme muset zase na nějakou dobu rozloučit a nevidat se. A i když to bude šíleně bolet, slib mi, že to nevzdáš. Že vždycky, když bude příležitost, vrátíš se ke mně. I kdyby ta pauza mezi náma měla trvat roky,“ prohlásila. On se pousmál, dal jí pramínek vlasů za ucho a přikývl.

„Slibuju,“ zašeptal. Ten flashback jí zarazil. A potom se podívala na prstýnek a zase zpátky jemu do očí, které jí hypnotizovaly celou tu dobu, co vzpomínala.

„Lhal jsi mi. Nevzdal jsi to,“ zašeptala překvapeně a on zavrtěl hlavou.

„A ani to nevzdám. Víím co jsem ti slíbil,“ odpověděl a malinko se na ní usmál.

„Nezapomeň co jsi mi slíbil, Wade,“ připomněla.

„Možná už jsem zapomněl,“ zašeptal.

„Ale nezapomněl,“ sykla.

„Tak mi to připomeň,“ usmál se.

„Slíbil jsi mi, že bez ohledu na to, jak dlouho od sebe budeme a jak moc budeme vnímat, že to mezi námi nedává smysl, že se ke mně vrátíš když bude příležitost,“ připomněla mu a on vyprsknul smíchy.

„Nevím o čem mluvíš,“ procedil suverénně a transportoval se pryč.

„Ale tenkrát jsi říkal, že...“ zarazila se. On přikývl.

„Já vím, říkám, že jsem byl idiot. Omlouvám se,“ řekl. „Ani nevíš jak moc mě to mrzí,“ dodal. Sára se smutně pousmála a pustila prstýnek z ruky, že se mu na krku rozhoupal jako kyvadlo. Wade jí chytl za ruku a lehce jí palcem pohladil po hřbetě.

„Tohle naše rande možná bude loučení, ale jen dokud zase nepřijde správný čas na to, se k sobě vrátit. Pokud budeš pořád chtít být se mnou samozřejmě,“ objasnil.

„Ať to bude jakkoli těžký,“ doplnila a on přikývl.

„Vždycky tě budu mít tady,“ zašeptal a ukázal si na srdce. „A plnou hlavu,“ zasmál se. Sára se taky zaculila.

„Já taky,“ odpověděla s úsměvem. Wade jí dal letmou pusou na čelo.

„Až budeš připravená, dej mi vědět,“ řekl, a aniž by se ohlídl odešel. Sára si povzdechla.

Já jsem se akorát k Darrenovi přitulila a položila si hlavu na jeho hrudník. Milování s ním mi nikdy nepřišlo tak nádherné jako právě to dnešní. Nebyla v tom jen touha po jeho těle a uspokojení, ale touha po opravdovém a mentálním propojení. Úleva od strachu, že o něj přijdu a taky pocit klidu a štěstí. Opravdu mu na mě stále záleželo, miloval mě až za hrob a odpustil mi. A tentokrát doopravdy.

Darren mě políbil do vlasů a omotal kolem mě své ruce. „Už přede mnou prosím neměj takový tajemství, Ay. Vždycky když se budeš cítit bezradná, přijď za mnou a probereme to. Už se nikdy nechci takhle o tebe bát,“ šeptal mi do ucha. Štěstí, že netušil jak jeho sen byl reálný. Kdyby věděl, že mě od pádu z věže kdysi držela jen Wadova ledově zpocená ruka, asi by to už nerozdýchal.

„Miluju tě,“ řekl a podíval se na mě. Já se pousmála a přitiskla jsem se k němu ještě těsněji.

„Já tě taky miluju,“ zašeptala jsem mu do hrudi a spokojeně jsem zavřela oči. Na dnešní snídani jsme se klidně mohli vykašlat a na učení zrovna tak. Nic nebylo podstatnější než tohle sblížování po takovém útrpném odloučení.

„Musíš si vzít lektvar, připravil jsem ti silnější a dal jsem do něj mnohem víc mojí duše. Je to trojnásobná dávka,“ zmínil a natáhl se k teplákům, které se válely na zemi. Nejspíš to měl v kapse. Došlo mi, že by bohatě stačilo tohle dát Wadovi, ale neexistovala šance, že by se nedíval jak to piju, a zvlášť když je to speciální extra silný druh.

Povzdechla jsem si. *Dává mi svou duši, abych se uzdravila. Nemůžu ho takhle podvést a dát to Wadovi. Co budu dělat?*

„Ay, jsi v pohodě?“ zeptal se a podal mi malou lahvičku s čirou tekutinou do ruky. Přikývla jsem.

„Víš co? Dám si jí až po snídani. Zvlášť když říkáš, že je tak silná. Už i posledně mi po tom bylo špatně,“ prohlásila jsem a on se na mě podíval.

„Jasně, to je normální, že je ti špatně, když máš nemocnou a slabou duši se stínem Temnoty. Temno se vždycky brání světlu v určitý fázi. Ale to teď už nehrozí,“ vysvětloval. „A stejně, snídaneň na to nemá vliv. Vezmeš si to hned. Čím dřív, tím líp,“ řekl a usmál se na mě. *A jsem v hajzlu.*

„Na.“ Vytrhl mi tu lahvičku z ruky, odšpuntoval jí a znovu mi jí podal. „Tak do dna, Ay,“ povzbuzoval mě jako by šlo o nějaký alkohol. Já jsem se křečovitě pousmála a na ex jsem to do sebe kopl. Nemělo to žádnou chuť, bylo to jako voda, ale v krku to hladlo jako kokosové mléko.

„Hodná holka,“ zašeptal a pohladil mě po vlasech. „Teď si půjdu dát sprchu. Můžeš jít se mnou jestli chceš. A pak půjdeme na snídani,“ informoval mě a podíval se na mě jako by čekal na odpověď, jestli půjdu s ním. Byla to lákavá nabídka a věděla jsem, že odmítnout ho teď, když jsem měla šanci, že to mezi námi bude zase normální je špatné, ale já...

„Ay? Jestli nechceš jít se mnou, tak já půjdu k sobě. Jen jsem myslel... to je jedno. Asi na to jdu moc rychle. Neboj, nezlobím se. Sejdeme se teda dole,“ řekl, usmál se a políbil mě letmo na tvář. Potom si na sebe natáhl tepláky a šel ke dveřím. Stála jsem tam jako opařená a to i chvíli po tom, co odešel. *Do hajzlu!*

„Darrene!“ zavolala jsem na něj, zatímco jsem vyběhla jen v noční košilce a bosa na chodbu, nicméně už byl pryč. Musel se přenést rovnou k sobě. A tak jsem se šla připravit na snídani sama.

„Ahoj,“ řekl Eldarn a přisedl si k Sáře, která byla pořád zamyšlená nad tím, o čem se bavila před chvílí s Wadem. Rande. Budou mít poslední, ale zároveň i první opravdové rande. Kam jí asi tak Wade vezme a co budou dělat? Kromě mazlení.

„Ahoj,“ odpověděla opožděně a Eldarn se pousmál.

„Byl za tebou Wade?“ zeptal se a ona přikývla. „Měla bys vědět, že o tobě nezavře pusou. Už dlouho nebyl takhle ukecaný a šťastný. A zranitelný,“ dodal. Sára na něj překvapeně civěla.

„Řekl ti o nás?“ divila se a on přikývl.

„Říká mi všechno. Teda většinou,“ opravil se. Sára se zahihňala a pak se zase zamračila.

„O nic zas tak nejde, ale stejně to budu muset říct Darrenovi a Ay,“ zmínila a Eldarn přikývl.

„Říct nám co?“ zeptala jsem se, zatímco jsem si sedala ke stolu. Darren mi pomohl mě usadit jako džentlmen a pak si sedl vedle mě. Sára s Eldarnem si vyměnili pohledy.

„Že se Alyssa rozešla s Wadem, protože nás načapala ve věži, jak se líbáme,“ objasnila a dala si do pusy lžičku s pudinkem. Darren jen zoufale vydechl.

„To je nečekaně očekávaná zpráva,“ procedil a natáhl se pro pečivo a marmeládu jako Wade. Já ho pleskla po ruce, aby si uvědomil, že má tu marmeládu pustit.

„Držíš dietu, jsi mezinárodní šampion, žádná marmeláda a houska! Běž si pro jogurt a nebo vaječnou omeletu,“ sykla jsem a on otráveně protočil panenkami. Už jsem byla zase ve svém živlu.

„Takže jste se k sobě jako vrátili?“ zeptala jsem se, ale zavrtila hlavou. Darren se na Sáru jen díval a čekal až to vysvětlí.

„My se k sobě asi už nikdy nevrátíme. Jen to mezi náma pořád jiskří. Pozval mě na poslední rande. Na rozloučenou. Myslím, že to je docela dobrý nápad. Chtěla jsem

vám o tom říct, abyste to věděli a neplašili," odpověděla a podívala se na nás asi jak zareagujeme.

Věděla jsem, že je Wade její, ale stejně jsem žárlila. Chci říct, ona je Darrenova nejlepší kamarádka a Wadovo milénka. A já mám Wada místo za kámoše za nepřítelé, a to mě trochu mrzí. *Kdybych tak měla nějakého kamaráda jako je Darren, kterého má Sára. Možná, že by Marsen byl dobrý kamarád...*

„No tak. Řekněte na to něco," popoháněla nás. My s Darrenem jsme si jen vyměnili pohledy.

„Ty víš jak to je. Nechtěl jsem to říkat nahlas, ale možná to bude lepší když to řeknu. Jsem rád, že si ho zas budeš držet u nohy jako psa, aby mi nelezl za ženou," prohlásil suverénně, a i přes můj nesouhlas se zakousl do suché housky. Něco takového jsem čekala a má pravdu.

„Na to radši nebudu reagovat. Takže se na mě nezlobíte?" ujíšťovala se. Darren zavrtěl hlavou.

„Vím jak věci mezi tebou a Shadowwalkerem jsou. To je jak kdybys ty chtěla, abych se rozešel s Ay. Taky bych tě nikdy neposlechl," objasnil. Pousmála jsem se a pohládila jsem ho po zádech.

„Koukám, že už je to mezi vámi lepší. To jsem moc ráda," zmínila po chvíli a oba jsme se na ní usmáli.

„Wade se Ay ani nedotkne. Jsem si tím jistý," prohlásil z ničeho nic Eldarn. Všichni jsme se na něj podívali jako na blázna. „No nic, půjdu za ním. Máme spoustu práce. Přiju vám, aby to poslední rande bylo nezapomenutelný a vám, Darrene a Ay, přiju jen to nejlepší. Už bylo na čase, aby se situace stabilizovala. A slibuju vám, že na Wada dohlídnu a budu ho krotit," dodal a odešel.

„Zdá se mi to, nebo se nás snaží s Wadem udobřit?" zmínil Darren zaskočeně. My pokrčily rameny.

„Nebylo by to zase tak špatný, ne?" procedila Sára. Já radši mlčela.

„Cože?" vyjekl Darren. „Zbláznila ses? Nikdy!!" prsknul. To proto jsem raději mlčela.

Akorát jsem si to mířila po snídani do věže pro věci na výuku. Darren se Sárou měli runomalby a já s Wadem a Eldarnem magickou fyziku. Přemýšlela jsem nad tím, jaké by to asi bylo, kdyby Wade nikdy Darrena nezradil a byl můj nejlepší kamarád jako je pro Sárú Darren.

Byli bychom nerozlučná čtyřka. Já bych byla tajně zamilovaná do něj a Sára do Darrena. Bylo by to trochu na hlavu, ale... ale ne, co si to nalhávám, byla by to katastrofa.

„Ay!" zavolal na mě Wade. Byla jsem zamyšlená, takže jsem si ho nevšimla. Pousmál se a přišel ke mně. Rozhlídla jsem se, jestli náhodou není poblíž Darren, protože by se mnou zcela určitě nemluvil zase pěkně dlouho, kdyby mě s ním viděl a nebo by ze mě tahal detaily, a to je to poslední, co potřebuje náš obnovený vztah.

„Co je?" vyjela jsem na něj. On se pousmál a přikývl.

„Hm, drsná. Myslel jsem, že jsme kámoši, ale jak je vidět, tak jsem se spletl. Nebralas mě vážně,“ prohlásil tak nějak sklesle. Podívala jsem se mu do očí. Trochu jsem se vyděsila. *Co když to vyžvaní Darrenovi?*

„Kámoši? Vždyť jsi mě vydíral... Ok. Co tohle? Nemůžu to pro tebe udělat. Dali jsme se konečně dohromady a já mu nesmím znovu ublížit. A jestli jsme vážně kámoši, tak už nechci, aby nás spolu někde viděl. Takže se nebudeme už ani stýkat. Udělal bys to pro mě?“ zeptala jsem se ho. Byla jsem celkem pasivně agresivní. Wade se pousmál a přikývl.

„Jo. Nech to plavat, Ay,“ řekl. „A jak chceš. Budeme teda kámoši jenom na mentální úrovni, žádný společný hulení, učení se a povídání si,“ dodal, pohladil mě po zádech a odešel. Zase jsem tam stála jak opářená. A celkem mě to mrzelo ne že ne. Učení se se zlatým studentem a zrovna s ním? To by mě určitě moc bavilo. Ve vši počestnosti samozřejmě.

Vážně řekl ať to nechám plavat? No co, možná je vážně zase úplně mimo ze Sáry. Ale pravdou je, že když je na mě hodný, úplně mi to taví mozek na kaši, i srdce. Je to jako kdysi říkal Eldarn, že mít tohle privilegium u člověka jako je on, je jako být milován bohem. To jeho osobní kouzlo bylo opravdové terno.

Když už jsem měla všechny učebnice na magickou fyziku u sebe, šla jsem zase chodbou i s ostatními studenty do učebny. Už zvonil druhý zvon, takže jsem měla lehké zpoždění. Pořád jsem měla v hlavě myšlenku přátelství. Asi vážně Sáře závidím, že má oba.

A pak jako kdyby někdo vyslyšel moje touhy, přede mnou stál Marsen Winter. Ten, který mě napadl hned po Shadowwalkerovi a na rozdíl od něj nebyl zakázaný.

„Marsene!“ zavolala jsem na něj a popoběhla jsem k němu. On se na mě otočil a usmál se.

„Ay, ahoj,“ pozdravil mě. „Jak se máš? Vypadáš už mnohem líp. Máš dokonce i normální barvu,“ zmínil. Já mu úsměv oplatila.

„Jo, už je to mnohem lepší. S Darrenem jsme se udobřili a taky tě moc ráda vidím. Říkala jsem si, jestli bych ti tu snahu o rozveselení neměla nějak oplatit a pozvat tě třeba na nějaký teplý nápoj,“ navrhla jsem a on přikývl.

„To zní skvěle, rád s tebou někam zajdu a moc rád tě poznám,“ řekl. Tohle bylo poprvé, co jsem někdy někoho někam pozvala. Nebo spíš myslím takhle cizího. Normálně se s lidmi moc nebavím, jsem hodně uzavřená, ale došlo mi, že když to nezkusím a nebudu trochu víc jako Sára s Darrenem, nikdy nebudu mít žádné přátele.

„Tak se domluvíme u oběda?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Jasně, najdu si tě. Tak zatím ahoj,“ řekl a zamával mi. Já mu taky zamávala a šla jsem na hodinu. A stihla jsem to jen tak tak s posledním úderem třetího zvonu. Wade seděl jako obvykle vzadu za mnou a vedle sebe měl Eldarna.

Já si vybalila učebnice z tašky a usmívala jsem se. Měla jsem radost z toho, že mám na dnešek plán a bude to příjemná změna. Konečně trochu úlevy a míň stresu s Wadem. Wade mě pozoroval a taky se usmál. Eldarn zase pozoroval jeho a drknul do něj loktem.

„Co je to s tebou?“ divil se. Wade se na něj je otočil a pokrčil rameny.

„Nic. Nevím. Mám dobrou náladu,“ opáčil.

„A proč?“ vyslýchal ho. Zdálo se mu to podezřelé. Ale hlavně o něj měl starost. Protože, když je Wade takhle plný nadějí a spokojený, většinou se mu něco připele do cesty a on skončí raněný. Zatím to tak vždycky bylo. Když někomu, nebo něčemu otevřel srdce, odskákal to. Možná v tomhle jsme si byli taky podobní. Tohle prokletí jsme měli společné.

„Nech jí být, Wade. Darren by jí nenáviděl a říkal jsi, že to nechceš. Celou noc ses taky snažil o opak,“ připomínal mu a on přikývl.

„Vždyť jo, neboj se. Jsme kamarádi,“ odpověděl a Eldarn se na něj vyděšeně podíval.

„Ne! Wade, proboha. Nejste kamarádi. Nejste nic,“ pokračoval.

„Jo chápu, hlavně už drž hubu,“ křiknul na něj. Možná ho to taky mrzelo, že se s námi nesmí normálně přátelit, ale může si za to sám jen co je pravda.

Sára se akorát snažila nakreslit runu podle předlohy, kterou kreslil Darren. Jeho runy byly klasicky hezčí než originál. „Jak jsi to udělal? Vždyť je snad nemožný mít tak pevnou ruku, je to jako podle kružítká,“ divila se a Darren se pousmál.

„To víš, jsem přirozeně talent,“ chvástal se. Sára mu dala za pravdu a znovu zkoušela marně napodobit jeho styl. „Ty Sáro,“ zašeptal a podíval se na ní. Ona se k němu otočila. „Co víš o vztahu Ay s Wadem? A bez obalu,“ vyzvídal. Sára se na něj smutně podívala.

„No, vím, že je do něj zamilovaná. Taky vím, že jí všelijak vydíral a sváděl. Ale tomu už je snad konec. Přijde mi, že to napětí ve vzduchu nějak polevilo,“ odpověděla. Darren přikývl a podíval se jí do očí.

„Nechápu ho a ani ty jeho hry. Ale chápu, že tomu rozumí Ay. Víím, že jsou si v některých věcech tak zvláště blízci až mě to děsí. Ale nemůžu s tím nic dělat. Něco mi říká, že kdyby mi tenkrát nevrazil kudlu do zad, že by byla jeho nejlepší kamarádka ne-li milénka,“ prohlásil a Sára ho plácla po rameni.

„Neříkej takový věci! A už vůbec takhle nepřemýšlej. Wade je Wade. Víš, že je jako ořezaná tužka. Je tvrděj, ale občas se zlomí,“ zmínila a Darren přikývl.

„Doufám, že se bude lámat často. Mám ho tak radši, ale na druhou stranu se pak cítím provinile na něj útočit. Já asi takovej nejsem. Chci se mu pomstít a chci ho zabít, ale dokážu to jenom, když cítím ten vztek a aktuální situaci. Když po mě nejde a vychladne to, bojím se, abych to dotáhnul do konce,“ řekl a Sára přikývla.

„Já se bojím, že Ay někoho takovýho ve svém životě potřebuje. Potřebuje něco víc než nás dva. A já mám taky tebe. A když bude moc milej, třeba...“ zmínila Sára a Darren zavrtěl hlavou.

„To snad ne!“ syknul. „Ne! Musí si najít někoho jinýho. Tohle bych nikdy nepřenesl přes srdce, aby se s ním kamarádila,“ pronesl.

„No jo, ale oni si rozumí. Tomu nedokážeš zabránit. A navíc je to Wade. A vsadím se, že už ho to napadlo. A ty víš co se stává, když si něco usmyslí. Vždycky mu to vyjde. Chtěl dostat Ay, dostal jí. Sice ne tak, jak říkal, ale co ho od toho nakonec

odradilo? Nic. Jen on sám a jeho rozhodnutí. Rozhodně to nebyl neúspěch, Darrene,“ vysvětlila. Darren zoufale vydechl.

„Vím, že se spolu v poslední době hodně stýkají. Vydíral jí a tak, ale i přes to s ním trávil čas,“ zmínil sklesle.

„Jak to víš?“ divila se.

„Předpokládám. Stačilo mi co jsem viděl a slyšel. Někdy s ním mluvit musela, když jí tolik vydíral a trápil. Taky mu dala moc Srdce Derionu výměnou za runu, takže někdy to stihnout museli. Taky jsem z ní cítil vůni kouře a jeho voňavky.

Často nebyla k nalezení, a když jsem se ptal kde byla, řekla mi nějakou pitomou výmluvu, a v neposlední řadě jsem jí nesčetněkrát viděl zhulenou a pochybuju, že hulila sama,“ zmínil a Sára se polekala.

„Hulí s ním? Naše Ay? No ty krávo,“ procedila šokovaně. Sama věděla co to s člověkem udělá, když spolu dva opakovaně hulí jívu. Zažila to s oběma Wady a jednou je to málem sblížilo i s Darrenem. Darren přikývl.

„A jsem si jistě, že když jí to budu nějak zakazovat, oba s Wadem by si postavili hlavu a skrývali by se. Měli by před náma tajnosti a to je to poslední co všichni potřebujeme.

Dneska jsem se bál, že jsem jí kvůli těm bojům s Wadem a žárlivosti ztratil. Zdálo se mi, že spadla z věže a já jí nedokázal chytit. Ona lituje toho, co mi provedla... Ale je jako on. Když jí zaženu do kouta, stane se katastrofa,“ vysvětlil a Sára přikývla.

„Jestli máš strach o to, že se mezi nima něco stane, tak se neboj. Věřím Wadovi a věřím i Ay. S Ay jsme uzavřely tajnou přísahu a kdyby jí porušila, nikdy bych jí neodpustila a hádám, že ty taky ne. Ví oba moc dobře, co by následovalo a nebudou to riskovat. Předtím to byla Temnota a Temnotu je těžký překonat. Wade je sice sexy jako peklo, ale rozhodně tě nepřipraví o rozum.

Nehledě na to, že Wade po ní v tomhle smyslu vůbec netouží. Tím jsem si jistá. A Ay to přejde. Má zase zpátky tebe, všiml sis jak ožila? Je šťastná, že jsi jí dal druhou šanci,“ řekla a on se pousmál.

„Ay,“ syknul na mě Wade a šfouchnul mě rohem sešitu do zad. Otočila jsem se na něj. „Udělal jsem ti úkol. Věděl jsem, že ho kvůli tomu, co jsem ti v poslední době udělal nebudeš mít. Ber to jako omluvu,“ řekl a podal mi do ruky ten sešit. Zírala jsem na něj jako puk a stejně tak Eldarn.

„Fakt mě to moc mrzí,“ řekl a já si od něj ten sešit tedy vzala. „A mimochodem, jsem rád, že jste s Darrenem zase spolu,“ dodal. Já jsem chvíli přemýšlela, jak to sakra může vědět, nikomu jsem to neřekla a s ním jsem dneska ještě moc nemluvila.

„Co o tom víš, Shadowwalkere?“ prskla jsem na něj. On trochu znejistěl. Je to pořád ten stejný záhadný Wade Shadowwalker, který akorát místo škod provádí dobré skutky a to mě víc než děsí. A nejen mě.

„Říkal jsem si, že to chce víc než jen úkol z fyziky a dobrou trávu, abych to vyrovnal. Nemáš zač,“ řekl a já ztuhla. *Jestli v tom má prsty... ne, nechci mu nic dlužit a už vůbec ne tohle!*

„Nechci ti být nic dlužná!“ prohlásila jsem a on přikývl.

„Taky nejsi, neboj se. Pořád toho hodně dlužím já tobě a Darrenovi. A Eldarnovi, Estrelle, Alysse a Kim a Sáře a... hodně lidem,“ zmínil a zakřenil se. Neměla jsem slov. *To snad patří k nějakému jeho vykoupení?*

„Doufám, že to v tobě neprobudí zase nějakou zlobu, ale nedokážu si to odpustit. Máš už strach z pekla? Wade, ty si myslíš, že se ještě spasíš? To jsi ještě větší cvok, než jsem si myslela,“ procedila jsem, ale zavrtěl hlavou.

„Neprobudí to ve mně nic, jen pokračuj, máš pravdu,“ opáčil s ledovým klidem. Mlčela jsem a jen jsem se mu dívala do očí. Dotklo se ho, co jsem řekla. Samozřejmě, že má výčitky svědomí a samozřejmě, že se snaží všelijak zmírnit dopad jeho činů na jeho osobu, ale netušila jsem, že by byl až takhle naivní. Nebo, že by nebyl? Je to Wade, a pokud se právě rozhodl, že půjde proti proudu, tak ho zcela určitě nesmete ani ten nejsilnější.

„Jak to děláš?“ vypadlo ze mě zcela nechtěně.

„Co jak dělám?“ zeptal se překvapeně. Tvářil se seriózně, nebylo mezi námi žádné napětí a najednou jsem ani necítila strach. Na levé ruce měl stále tu runu dohody kvůli mně, která už nikdy nezmizí. Tedy dokud to neřeknu já sama. A on to věděl a stejně si jí udělal. Jestli tohle už není důkaz, že to myslí vážně, pak už nevím co by to mělo být jiného.

Vždyť s Eldarnem jsou nejlepší přátelé. Víc než bratři i potom všem. Proč by přátelství se mnou nemyslel vážně? Škoda jen, že já se s ním přátelit nesmím. Vsadila bych se, že bych v něm našla skvělého kamaráda.

„Jak to děláš, že máš vždycky všechno, co si zámaneš?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Myslíš, že mám všechno, co si zamanu? Tak takhle mě vidíš?“ divil se mojí otázkou. Já přikývla a on se pousmál a zavrtěl nade mnou hlavou. „Kdybych měl vždycky všechno, co si zamanu, měl bych Sárú, Qyldryira, Darrena, sestru, tetu, matku a otce.“

Byl bych nesmrtelný, vládnul bych Derionu se Sárú a měli by jsme spolu krásnou dcerku. A ty bys byla pro mě to, co je Sára pro Darrena a já bych byl pro tebe to stejný. Nikdy jsem neměl co si zamanu, Ay. Podívej se na mě, zbyl mi jenom plán a Eldarn,“ řekl a já na něj koukala jako na blázna.

„A čím je to asi vina?“ sykla jsem na něj. On se rozesmál a přikývl.

„Už jsem velkej kluk, Ay, abych si to dokázal přiznat. Je to moje chyba. Dřív jsem myslel jenom na sebe a tohle všechno, co jsem kvůli tomu obětoval jsem ani nechtěl. Nevážil jsem si toho. Myslel jsem jenom na cíl.“

Bohužel až teď vím, jak moc jsem za tou honbou za pokladem ztratil. O to víc si teď nemůžu dovolit to vzdát, protože by ty oběti byly zbytečné. Jediný, co můžu je se snažit to napravit jak to jde a mířit tam, kam mám namířeno. A to dokážu, a víš proč?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou.

„Protože to opravdu chci. A existuje jedno pravidlo, podle kterého se řídím celý svůj zkurvenej život. Když něco opravdu chceš, vždycky to dostaneš. Vždycky. Protože když ne, nechceš to dost,“ odpověděl a vytrhnul mi z ruky ten jeho sešit.

A zatímco jsem na něj vyjeveně zírala, ho otevřel a ještě tam něco dopsal. Pak ho zavřel a znovu mi ho podal. „Zapomněl jsem desetinnou čárku,“ oznámil mi a usmál se na mě. Jasně, že nezapomněl. Udělal mi to schválně blbě, ale teď si to rozmyslel. Začínala jsem ho vážně znát a mít ho ráda jako osobu až mě to začínalo děsit. Není moc příjemné si něco odpírat a potlačovat. A on ten pocit hádám taky moc dobře zná.

„Díky. Tak se snaž dál, Shadowwalkere!“ sykla jsem na něj a otočila jsem se směrem k tabuli. On se pousmál a otevřel si svůj sešit, do kterého hned začal psát to, co jsme kvůli našemu rozhovoru nestihli.

Eldarn byl na Wada pyšný. To, že se Wade změnil a uvědomil si tyhle věci, o kterých mluvil byla hlavně jeho zásluha, protože to on mu otevřel srdce. To on mu promlouval do duše a to on to s ním nikdy nevzdal, protože on opravdu chtěl být jeho kamarád a chtěl si získat jeho lásku.

A já se vážně bojím, že tak jak moc mě chtěl dostat od Darrena, dostat do mě svůj stín Temnoty, vytáhnout ze mně moc Srdce Derionu a všechno, co moc chtěl, že teď takhle moc chce být můj kamarád.

Měla jsem akorát poslední hodinu magie. Sára vedle mě seděla jak pecka a něco si čmárala do sešitu a já přemýšlela nad tím, že nás Wade s Darrenem nějak svedl dohromady a že vůbec nechápu jak to udělal.

„Co Wade? Kdy budete mít to rande?“ zeptala jsem se a ona se na mě podívala jako by se bála, že jí ho ukradnu nebo co.

„Proč se ptáš?“ prskla na mě relativně nepřátelsky.

„Jen tak,“ opáčila jsem pohotově.

„Bavili jste se o mě?“ vyzvíдалa.

„Ne, proč bychom se měli o tobě bavit?“ vrátila jsem jí to i s tím tónem. Ona hned na to sundala své nohy z lavice a otočila se na mě.

„Takže jste se spolu bavili,“ procedila a prozíravě se na mě dívala. Rozpačitě jsem se zasmála.

„Jen jsme prohodili pár slov, sedí za mnou v lavici,“ připomněla jsem.

„A o čem to bylo?“ vyzvíдалa.

„Už jsem řekla, o tobě ne,“ usmála jsem se na ní, ale ona se mračila. „Nemusíš na mě žárlit. To fakt ne,“ objasnila jsem.

„Na tebe žárlit fakt nemusím,“ vpálila mi a to se mě dotklo.

„Nějak nám pomohl se dát s Darrenem dohromady a musel na to vyplácet spoustu svojí magické energie. A taky mi udělal domácí úkol z fyziky, protože předpokládal, že jsem ho kvůli tomu všemu neměla. A řekl, že mi toho musí hodně vynahrudit a nejen mě. Vyjmenoval všechny, kterým ublížil. Má asi nějaké výčitky nebo co,“ vysvětlila jsem a Sára zírala jak z jara.

„To vysvětluje proč mě pozval na rande,“ zmínila lehce zklamaně.

„Určitě za tím je víc než jen výčitky. U tebe jsem si tím jistá. Chybíš mu a on tě miluje,“ připomněla jsem jí a ona se usmála.

„Ay, řekni mi pravdu. Já to Darrenovi neřeknu, ale chci to vědět. Jste s Wadem kamarádi?“ vyzvídala a já na ní jen mlčky zírala. Nevěděla jsem co na to říct, protože jsem netušila, co jsme zač.

„Kamarádi? My dva? Jak bychom mohli být kamarádi po tom všem? Vždyť Darren by se zbláznil a mě by k smrti nenáviděl,“ objasnila jsem a Sára zavrtěla hlavou.

„Tak za první, to není pravda, že by tě za to nenáviděl, jen by ho to dost zklamalo a vyvolalo by to spoustu strašných věcí. Ale hlavně, já vím, že jsi s ním hulila a to je něco, co neděláš ani se mnou a s Darrenem.

Taky jsi s ním trávila spoustu času a měla si s ním tajnosti a pořád máš, když o nich s Darrenem nic nevíme. A teď říkáš, že má výčitky a dělá ti úkol z fyziky sám od sebe a pomohl ti se s Darrenem dát dohromady. Taky ti pomohl s Temnotou a... ty vůbec nevypadáš na to, že ho nesnášíš,“ dodala a podívala se mi do očí.

„Fajn, přiznávám, že ti trochu závidím, že je máš oba. Máš nejlepšího kamaráda a milence a já mám jen manžela a tebe. A s Wadem... kdyby nešlo o takovou situaci, bychom si skvěle rozuměli. Jsme oba zlatí studenti, máme podobný styl uvažování, oba jsme si prošli problémy s Temnotou, a tak dále,“ objasnila jsem a Sára přikývla.

„Nemůžeš se s ním kamarádit, Ay,“ připomněla mi a já přikývla.

„A ty s ním nemůžeš chodit,“ rýpla jsem si. Ona mě chytla za zápěstí a podívala se mi do očí. Trochu jsem se polekala.

„Ale můžu s ním spát a mám Darrena jako kámoše. Ty nemůžeš ani jedno,“ provokovala mě.

„Nechtěj mě dostat do takové hádky,“ zmínila jsem s klidem. Sára se zhluboka nadechla. To na její impulzivní povahu byla přetěžká zkouška. „Vidíš? Další věc, kterou máme s Wadem společnou. Dokážeme se ovládat,“ usmála jsem se na ní.

„Kdybych se nedokázala ovládat, Ay, byla bych Darrenova první,“ prohlásila suverénně, zvedla se prudce z lavice a odešla uprostřed hodiny ze třídy. Já neměla slov.

Sára běžela po chodbě rovnou do věže. Cestou brečela. Tohle nechťela, tohle mi zcela určitě nikdy nechťela říct. Hlavně kvůli Darrenovi. Tolik k tomu, jak se uměla ovládat. Ale měla takový vztek a žárlila na mě, že mi chťela nějak ublížit. A teď si to vyčítala.

Zabouchla za sebou dveře a hledala v tašce krabičku s cigaretami. Rovnou si jednu s třesoucíma se rukama zapálila a otírala si jednu slzu za druhou.

Šla jsem chodbou a pořád si přehrávala její slova. „Ay?“ usmíval se na mě Marsen a skočil přede mě, protože já byla někde hluboko ve svojí hlavě. *Vyspal by se s ní? Jasně, že jo. Čekal na mě roky. Určitě mezi nimi bylo víc, než mi přiznala. Že by to bylo to, co jsem nechťela slyšet, když jsme si navrhly tu naši dohodu?*

„Ay, haló!“ křenil se na mě a to mě probralo.

„Jé, Marsene. Promiň, nějak jsem se zamyslela,“ zaculila jsem se, ale do smíchu mi nebylo. Měla jsem v plánu se na to Darrena zeptat. *Ale chci to vůbec vytahovat a řešit to, když se nic nestalo a my jsme se konečně usmířili?*

Taky jsem měla intenzivní chuť to Sáře vrátit a to tak, že bych se s Wadem přece jen dala dohromady. Jen jako přátelé samozřejmě. Každopádně tím bych ublížila zase i Darrenovi. A Shadowwalker by mi nikdy nedal přednost před Sárrou, kdyby mu dala ultimátum, a ani by mě nenechal jí ublížit, takže by to bylo horší než lepší. A navrch k tomu je to přece moje nejlepší kamarádka.

„Dřív jsem myslel jenom na sebe a tohle všechno, co jsem kvůli tomu obětoval jsem ani nechtěl. Nevážil jsem si toho. Myslel jsem jenom na cíl. Bohužel až teď vím, jak moc jsem za tou honbou za pokladem ztratil...”

Kdybych to udělala, abych se na chvíli cítila líp, už by to nikdy nešlo vzít zpátky. Nehledě na to, co by mi udělala za pomstu a to je zcela zbytečné. Máš Darrena a Sáru, máš tak trochu mír s Wadem, byla by škoda to zahodit kvůli vzteku, Ay. A je jasné, že kdybych zaútočila na Sáru a vzala jí Wada, ona by mi vzala Darrena. A kdyby kvůli mně Wade ztratil Sáru, zase by mě k smrti nenáviděl... Tohle by byla jednosměrná vstupenka do něčeho horšího než je peklo.

„A koukám, že jsi pořád duchem jinde. Chceš si o tom promluvit, nebo tě mám nechat o samotě a naší přátelskou schůzku odložíme na jindy?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou.

„Ne ne, promiň. Musela jsem si něco jenom ujasnit, ale už jsem tu. Moc ráda bych po obědě někam s tebou zašla. Teď by se mi hodil někdo normální s kým bych si mohla pokecat,“ odpověděla jsem a on přikývl.

„Paráda, tak se najež a sejdeme se u brány. Dobrou chuť, Ay,“ řekl a odešel. Byl tak zvláštní, ale moc sympatický. Darren a Wade na mě oba zírali z dálky. Sára tu ale nebyla, což mě znepokojovalo. Ale měla bych být v suchu, protože jsem odolala nutkání jí to vrátit zpátky.

Wade se po obědě odebral na cigaretu do své oblíbené věže. A vědět, že je tam Sára, hnal by se tam ještě radši. Nicméně, když jí tam viděl plakat, tak se polekal. „Co se stalo, Sáruško?“ zeptal se a přisedl si k ní na schod. Ona jen zavrtěla hlavou a opřela se čelem o jeho hrud'. Wade jí lehce objal.

„No tak, co se stalo. Řekni mi to. Mě můžeš říct všechno,“ naléhal.

„To ti nemůžu říct. Řekla jsem něco hnusného Ay, protože jsem žárlila, že se spolu kamarádíte. Prý spolu hulíte a trávíte spolu spoustu času a já s tebou už vůbec nejsem...” vyžvanila. Wade jí k sobě přitiskl ještě těsněji.

„Ty jsi trubička, víd? My s Ay vážně nejsme kamarádi. Bylo by fajn, kdybychom byli, ale nejde to. A i kdyby to šlo, ty na ní přece nemusíš žárlit. Na nikoho. Měla jsi pravdu tenkrát. Já musím žárlit na všechny když jde o tebe, ale ty fakt ne. Jsi pro mě ta jediná, láska,“ šeptal jí do ucha a políbil jí na něj. Sára k němu zvedla hlavu a překvapeně na něj zírala.

„Nechci poslední rande, Wade. Chci s tebou zestárnout,“ prohlásila zírající mu zamilovaně do očí a zaútočila na jeho rty. Wade jí nechal, ale neměl v plánu se s ní vyspat. On byl málokdy spontánně nezodpovědný, a to dokonce i s ní.

„Počkej,“ zašeptal, když se mu soukala do kalhot. Už ho stačila docela pomuchlat a rozčuchat, jak mu hrabala ve vlasech. Jeho fialovo zlatá vázanka byla taky povolená a bílá košile vytažená z pod opasku.

„Na co?“ divila se.

„Na naše rande, Sárúško,“ odpověděl suverénně a ona na něj vyjeveně civěla a slezla z jeho klína. Wade se trochu poupravit.

„Proč?“ zeptala se.

„Protože by to bylo hodně bolavý a my spolu teď nemůžeme být. To rande byl nápad, jak to mezi námi ukončit v míru. Jak se rozloučit a užít si spolu co nejvíc času, ale jestli to nezvládneš, tak do toho nepůjdeme,“ řekl na rovinu.

„Zvládnou. Určitě to zvládnou,“ odpověděla a přikouzlila si do ruky cigaretu z krabičky, kterou měla bůhví kde v tašce a nechtěla tím ztrácet čas. Pak si zase kouzlem zapálila a Wade na ní překvapeně zíral. Ne, že by to bylo těžké kouzlo, ale jenom plácalo dost energie na to, že bylo jen takové malé.

„Mrzí mě to, Sárúško. Není to vůbec tak, že bych to nechtěl, ale...“ Sára mu položila prst na rty.

„Nic neříkej,“ řekla zlomeně, vstala ze schodů a zahvízdala. Wade jí mlčky sledoval, když šla k oknu. Vlezla na parapet a skočila dolů z věže. Wade sebou škubnul a než stihnul přiskočit k oknu, viděl, jak Sára sedí Qyldryirovi na hřbetě a míří si to někam pryč.

„No do hajzlu! Přestaňte už kvůli mně skákat z okna!“ prohlásil a taky si do ruky vyčaroval cigaretu jako Sára. Zřejmě to bylo kvůli tomu, že potřeboval urychleně dávku nikotinu na uklidnění.

Já jsem akorát odcházela s Marsenem z jídelny. Shodou okolností jsme dojedli ve stejnou chvíli, a tak jsme se potkali poblíž od stolu osmáků. Darren se na nás celkem zvláštěně díval.

„Kam jdete?“ zeptal se.

„Ven. Potřebuju teď nějakého kamaráda,“ odpověděla jsem mu lehce jízlivě.

„Aha. Myslel jsem, že budeme spolu,“ zmínil. Svrběl mě jazyk. Chtěla jsem mu říct něco hnusného, ale držela jsem se.

„Tak jindy,“ řekla jsem suše.

„Tak jindy? Co je ti?“ zeptal se.

„Zeptej se Sárý,“ opáčila jsem a přidala jsem do kroku.

„Co?“ divil se mojí odpovědi. Ale já už nereagovala. Nechtěla jsem zase všechno pokazit a hádat se. Navíc jsem si byla jistá, že kdybych mu to teď řekla, z naší schůzky s Marsenem by zase nic nebylo.

Akorát bychom skončili jako posledně, kdy pro mě přijel a pak jsme několik hodin v kuse mlčeli v temném lese. Každopádně jsem si byla jistá tím, že tentokrát bych se s ním nevyspala.

„Tak kam půjdeme? Chceš nějakou kavárnu, čajovnu, cukrárnu, nebo si koupíme něco na cestu a půjdeme se projít?“ zeptal se.

„Co bys rád dělal ty?“ odpověděla jsem mu otázkou.

„Já bych šel do čajovny a dal si vodní dýmku,“ řekl a já se usmála.

„To zní dobře. Jsem pro,“ dodala jsem a přičarovala jsem na sebe kabát.

Darren vyběhl ze sálu a chvíli na nás jen zíral, než jsme zašli za roh. Pak se prudce otočil druhým směrem a narazil přímo do Wade. Oba se na sebe podívali a řekli na stejno: „Musím s tebou mluvit.“

„Tak začni,“ řekl Wade, podíval se mu do očí a zkřížil ruce na prsou. Takhle blízko a v klidu u sebe nestáli roky.

„Nech Ay na pokoji! Můžeš mít Sáru, ale Ay nech být,“ prohlásil Darren a Wade místo obvyklého úsměvu jen zavrtěl hlavou.

„Tak za první, Sáru mít nemůžu a ne, že by to bylo na tobě. A za druhý, s Ay nic nemám, jen jsem na ní milej a snažím se odčinit, co jsem jí a tobě způsobil za problémy,“ odpověděl. Darren vydechl. Znělo to úlevně. Potom si sedl na kamennou římsu, která byla podle zdi po celé chodbě. Wade si sedl vedle něj.

„Teď ty,“ řekl tiše Darren a podíval se na něj. Wade ho chtěl požádat o trochu jeho duše, ale rozmyslel si to. Věděl, že by to bylo příliš.

„Můžeme se usmířit? Nemusíme být kámoši, vím, že to nejde. Ani mi nemusíš odpouštět, ale chtěl bych i vzhledem k tomu, že mě jen tak v nejbližší době nezabiješ, aby mezi náma byl aspoň do té doby klid. A slibuju, že na nic už nikdy nebudu využívat nikoho z tvých lidí,“ prohlásil suverénně a Darren si jen smutně povzdechl a podávajíc mu svou ruku přikývl.

„Dík,“ zašeptal Wade se skleněnýma očima. Darren je měl ale na rozdíl od něj úplně suché. Bylo to přesně tak, jak si Wade myslel a jak už kdysi zmínil. Darren ho nenávidí a nikdy nepřestane. Nikdy mu neodpustí. Zato Wada to mrzí, a i kdyby se stavěl na hlavu, nikdy jejich vztah už nezmění. A hlavně, Wade Darrena nechce zabít a nikdy nezabije, ale Darren Wada chce zabít a kdo ví, jestli jednou uspěje.

„Snad jsi nečekal, že tě obejmu,“ procedil syrově Darren a pustil se jeho ruky jako by byla pod proudem. Wade zavrtěl hlavou.

„Nejsem idiot,“ odpověděl a chtěl odejít. Darren ho ale zastavil.

„Wade, drž se od Ay dál. Ty tvoje projevy náklonosti jí nedělají dobře a stejně tak našemu vztahu, který jsi tak drze kvůli sobě dneska v noci zachránil. Vím cos udělal. Ale jako laskavost se to nepočítá. Jestli chceš vážně udělat něco pro mě, aby se to mezi náma aspoň z části zlepšilo, postarej se o to, aby tě nenáviděla. Ale tak, aniž bys jí nějak ohrozil. Myslím, že mi to dlužíš,“ řekl a Wade po delší úvaze nakonec přikývl.

„Dlužím ti toho mnohem víc,“ dodal a odešel. Darren přikývl, ale to už Wade neviděl. Pak se zamyslel. Vzpomněl si na něco, co ho nutilo ke smutku ze ztráty nejlepšího přítele. Ne všechny jejich společné chvíle byly hezké jen kvůli přetvářce a Wadovo cíli stát se králem.

„Ty jo, to je divný,“ cítil se Wade, zatímco lezl na záda černého wergonního mláděte. Nebylo o moc větší než kůň.

„Jak se bude jmenovat?“ zeptal se ho Darren.

„Qyldryir,“ odpověděl pohotově jako by nad tím už před tím přemýšlel.

„Já jí až se vylíhne pojmenuju jako Kinnara,“ zmínil a pohladil stříbrné vejce po skořápce, které bylo velké jako velký vodní meloun.

„Qyldryir bude mít prvně neteř,“ řekl nadšeně Wade a taky pohladil Kinnaru přes skořápku. „Přihlásíme se na závody?“ navrhl po chvíli ticha a Darren souhlasil.

„Tak jo! Ty jo, to bude super. Budeme určitě dobrý,“ zahihňal se. Qyldryir začal škytat, a prskat až malými plamínky podpálil kousek hnízda. Jeho starší sestra Ezessy, která byla poblíž hned zakročila a závčas uhasila zadními pařáty plamínky. Její hrubá kůže na chodidlech je polkla jako by o nic nešlo.

Potom si Qyldryir pčíknul až to Wada shodilo z jeho hřbetu. Váel se vyděšeně na zemi a oba na sebe s Darrenem zírali. Mláděta docela často pčíkají a ohnivě škytají. „Možná jsme sem neměli chodit, když nejsou ještě vycvičení. Jsou celkem nebezpečný,“ procedil a Darren mu dal za pravdu.

„Kdyby nás tu někdo viděl, vyloučili by nás,“ zmínil Darren. Wade se vzdálil od svého wergona a sedl si na balík slámy.

„Myslíš, že Earthan bude lítat s náma?“ zeptal se ho Wade a Darren pokrčil rameny.

„To nevím. Viš přece jak se bojí výšek,“ připomněl. Pak se oba začali smát. „Earthan... to je případ,“ procedil Darren a Wade se zasmál. „Kde vůbec je?“ zeptal se ho, protože se zdálo, že Wade ví všechno. Nicméně, kde se schovával jeho nejlepší kamarád netušil. Darren se podíval zpátky na vejce.

„Měla by se už vylíhnout, ne?“ prohlásil a Wade přikývol.

„Co já vím, tak to u wergonů trvá rok až tři. A tohle vejce je podle skorn starý skoro tři roky,“ odpověděl Wade.

Darren si povzdechl. „A ještě bude trvat, než vyroste. Budu rád, když bude na závody připravená až budeme ve třetáku,“ dodal Darren. V tom se ozvalo křupnutí. Oba se podívali ke zdroji, což bylo to vejce. „Proboha! Wade, ona se líhne. Jaká je šance, že u toho budeme, a zvlášť, že se to stane když se o tom bavíme,“ vykřikl radostně a usmál se od ucha k uchu. Wade se zamyslel.

„No myslím, že...“ řekl a začal počítat. Darren do něj šfouchnul, aby přestal a soustředil se na zázrak přírody.

„Určitě mě slyšela a už chce za mnou,“ dodal. Potom se ozvalo další lupnutí, vejce se pohnulo doleva a doprava a stříbrná skořápka se rozprskla jako by uvnitř byla malá bomba. Wade s Darrenem si pohotově zakryli rukama oči, nicméně skořápka se jim jen tak tak vyhnula. A hned na to, když oba na vejce zase upnuli svůj zrak, se z pod blány vydrala ven malá bílá dračí slečna. Bylo to to nejroztomilejší stvoření. Něco mezi ptákem a kořátkem, ačkoli to tomu nebylo ani trochu podobné.

„Pro pána krále, to je taková krása,“ zašeptal dojatě Darren a kleknul si před dráče na kolena. Wade si klekl vedle něj a pozoroval mládě, jak se nemotorně snaží opustit skořápku. Darren k ní natáhnul ruku a chtěl, aby ho očichala, ale ona měla napilno s blánou nalepenou na křídlech a všude po celém těle.

„Via viena,“ zašeptal Wade a kouzlem dráčetí pomohl s líhnutím. Hned se blána, která jí činila problémy rozpustila. Ani jeden jí nespustil z očí. Darren k ní znovu natáhl ruku a ona ho tentokrát zvědavě očichala. Nejdřív se lekla, když se ho omylem dotkla čumákem, ale potom zase natáhla krk zpátky k jeho ruce a nechala se pohladit.

„Tak tě vítám na světě, Kinnaro. Já jsem tvůj páníček,“ řekl a pohladil jí po šupinaté hlavě s mnoha výčnělky. Byla bílá jako sníh a její šupinky se leskly jako diamanty.

„Je nádherná,“ zmínil Wade a Darren přikývol. Potom natáhl ruku před dráče a namaloval do vzduchu dračí runu přátelství. Kinnara na zlatavý symbol udiveně civěla.

„Tohle je dračí runa přátelství a je pro tebe. Znamená to, že už teď tě mám moc rád,“ usmál se a Kinnaru si k sobě přivínil. Ona byla zvědavá a na rozdíl od Qyldryira i mazlivá.

Wade si z očí utíral slzy. „Tohle je ta nejkrásnější chvíle v mém životě,“ prohlásil Darren a Wade se pousmál.

„Ještě aby ne, narodilo se ti dítě,“ procedil s úsměvem ve tváři.

„Víc než to. Dítě je oproti tomuhle slabý,“ řekl suše a Wade se zasmál. Darren si povzdychl. Chápal mě i Sáru. Chyběl mu klučíci kamarád víc, než by komukoli přiznal. Chyběl mu Wade. Byli spolu od dětství a o všechno se dělili jako sourozenci. Trávili spolu spoustu času a Darren ho kdysi mívál upřímně rád. Mrzelo ho, že Wada ztratil. Ale nedokázal mu odpustit a už vůbec ne mu zase začít věřit, i když si byl jistý, že by ho už znovu nepodrazil.

Wade měl spoustu práce a byl plně připravený s tím začít. Jen nevěděl s čím a u koho. Možná už začal, aniž by si to uvědomil. Začal před lety s Eldarnem, dnes ráno se Sárou a teď se mnou.

Než si to stačil uvědomit, stál za dveřmi a klepal na ně. Otevřela mu Estrella. Byla rozčuchaná a měla na sobě jen župan. Taky za ní stál Elwin a oblékal se. „Co tu chceš, Shadowwalkere?“ sykla na něj nepříjemně.

„Ahoj, Wade,“ zamával mu Elwin a s tričkem přehozeným přes rameno podlezl jeho paži, kterou měl opřenou o futro a protáhl se skrze škvíru ve dveřích pryč. Wade ho ještě sledoval, dokud se mu neztratil z očí a pak se podíval na Estrellu.

„Přišel jsem si s tebou promluvit,“ odpověděl, načež Estrella vyprskla smíchy.

„My dva se nemáme o čem bavit,“ připomněla a chtěla mu zabouchnout dveře před obličejem, ale vrazil mezi ně botu.

„Je něco, co bych měl udělat, abys mi odpustila? Nebo aspoň abych ti... prostě, chtěl bych pro tebe udělat něco hezkýho a nejen jednou, ale kdykoli budeš něco chtít. Prosím,“ prohlásil a ona nad ním zavrtěla hlavou.

„Mě jsi ztratil definitivně, Wade. To, co jsi udělal mojí matce, mému otci, svému nejlepšímu příteli a mě, je neodpuštělné. Nechci od tebe už vůbec nic,“ opáčila pohotově a on přikývl.

„Mám tě rád, takže to pro tebe udělám. Nechám tě na pokoji,“ řekl a chtěl odejít, ale Estrella si ho k sobě přitáhla za ruku. Wade se jí překvapeně podíval do očí.

„Neznamená to, že ti odpouštím nebo tak něco. A ani to, že se s tebou budu bavit, ale něco by se přece jenom našlo,“ zmínila a Wade přikývl.

„Sem s tím,“ řekl a čekal, co z ní vypadne.

„Chci, abys povolil vodítko Eldarnovi,“ začala, ale Wade jí přerušil. Zavrtěl s úsměvem hlavou.

„Jsi neuvěřitelná. Neměla jsi tady náhodou teď Elwina? A hned myslíš na mého sprízence? Eldarn je můj! Myslíš si, že bych ti dovolil, abys ho proti mně poštvala?“ vztekal se.

„To si myslíš, že by se stalo? Prober se, on by proti tobě nikdy nešel. Nikdy! A o to mi nejde. Jen je to od tebe sobecký, víš přece jak moc mě má rád,“ procedila a on se zamračil.

„On? To ty ho máš ráda a bojíš se to přiznat,“ řekl.

„Fajn tak jo. Máš pravdu. Jsem do něj zamilovaná a ty nám bráníš ve štěstí, protože jsi sobeckej manipulátor a pokrytec,“ křičela na něj. Wade na ní jen mlčky civěl.

„Dělej si co chceš, sestřičko. Chceš Eldarna, tak si ho vezmi, ale jenom jestli jsi si jistá, že mu nezlomíš srdce. Já si tím jistej nejsem. Jsi přelétavá a nestálá. Jsi impulzivní a hloupá. Takže jestli jsi ochotná za něj dát život, je tvůj,“ řekl a Estrella ztuhla. Wade se pousmál. Jí úsměv sklouznul z tváře.

„Přesně tak. Je mi to jasný. Nejsi si svými city k němu jistá. Radši z toho vycoupej rovnou, protože jestli mu ublížíš tím, že si najednou uvědomíš, že on pro tebe není ten pravěj, tak to pro tebe neskončí dobře. Eldarn, moje děti a Sára jsou moje priority,“ přiznal. Estrella se na něj prozíravě podívala.

„Vyhrožuješ mi smrtí? Krátce na to, cos chtěl moje odpuštění?“ zeptala se a rozesmála se. Wade na to nic neříkal. Jen se na ní s ledovým klidem díval. „To si děláš srandu, ne? Do teď jsem tomu odmítala věřit. Sice jsem viděla, čeho jsi schopný, ale odmítala jsem věřit tomu, že bys to aplikoval i na mě... ale čemu se divím, jsi čistý zlo. A to jsem myslela, že...“ Wade jí do toho skočil.

„Že co? Sama jsi říkala, že bys mi nikdy neodpustila ani se se mnou nebavila, natož aby ses se mnou usmířila. Myslíš jenom na sebe. Možná si jsme vážně podobnější, než bys přiznala.“

Eldarn je můj, sáhni na něj a urazím ti ruce! Myslím to smrtelně vážně! A není to tak, že bych ho chtěl terorizovat, taky mě sere, že se zabouchnul zrovna do tebe. Ale já tě znám stejně tak jako znám sám sebe. Nevěřím ti,“ objasnil. Estrella se rozesmála.

„Jsi žárlivej a majetnickej hajzl!“ procedila a on přikývl.

„Ok. Ještě něco?“ zeptal se a ona mu práskla dveřmi před obličejem. Wade si povzddechl. „Tohle šlo skvěle, Wade,“ zašeptal si pro sebe a šel pryč.

Já jsem popíjela zelený čaj s mangem, ananasem a bůhví s čím vším, zatímco jsem zírala na Marsena, jak vyfukuje oblaka jablkového kouře z vodní dýmky. Vzpomněla jsem si na Wada Whispera. Ten taky takhle spokojeně pokuřoval dýmkou, když jsme se všichni tedy ještě bavili.

„To mě mrzí, že si procházíš tak těžkým obdobím. A taky mě mrzí, že ti nemůžu nijak poradit, protože s tím nemám zkušenosti. My s Marion se skoro vůbec nehádáme. Ale faktem je, že jsme spolu dva roky a z toho jsme spolu přes rok nebyli. Nejdřív moje praxe, potom její. Sešlo se to nevhod,“ řekl a já přikývla.

„Nevadí. Možná teď vážně jenom potřebuju kamaráda. Někoho, kdo by mě vyslechl a podpořil. Cítím se hrozně sama. Za celou tu dobu se stýkám jen se Sárou a s Darrenem a teď je to mezi námi všechno napjaté a já si ani nejsem jistá, jestli budeme ještě někdy v pohodě. A až teď jsem si uvědomila, že jsem bez nich vlastně úplně sama,“ svěřila jsem se.

„To bude dobrý, Ay. Jsem tady kdykoli si budeš chtít povídat,“ odpověděl a usmál se. Pak mi podal šlahoun od dýmky a já si ho od něj vzala. Bylo to dobré, skoro jako bych jedla opravdové jablko.

„A ty a Wade. Promiň jestli se mýlím, ale zdá se mi, že se znáte víc než dobře. Tobě se líbí?“ zeptal se z ničeho nic. Vytřeštila jsem oči.

Proboha, to je to na mě tolik znát? „No víš, neměla jsem v plánu být až tak otevřená a zvlášť když se ještě moc neznáme, ale nejspíš neuškodí, když pro jednou poruším své staré dobré zvyky. Wade je vlastně zdrojem našich hádek se Sárou a s Darrenem.

Něco opravdu špatného nám provedl už dávno a Sára je do něj zamilovaná už dlouho a on do ní a tak trochu... asi jsem se do něj nechtěně zamilovala taky a Darren to pochopitelně špatně snáší. Jenomže s Wadem je to složité. Není to tak, že bych s ním něco chtěla mít, jen se přátelít... a to taky nesmím.

A než cokoli řekneš, nestěžuju si, moc dobře chápu proč se s ním nesmím bavit, ale... zkrátka celé to nechápu, protože Wada z velké části nenávidím. To je složité,“ vysvětlila jsem, ale nejspíš to moc nepochopil. Jak by mohl? Vždyť jsem mu nic neřekla.

„Hm, to zní vážně komplikovaně. Ale aby bylo jasno, já nesoudím. City jsou moc nejasná věc a každý to vnímáme jinak. Možná to přijde časem. Třeba se to zklidní a jednou budete moct být s Wadem přátelé, Sára s ním bude chodit a Darren se taky uklidní,“ řekl a já přikývla, ačkoli mi bylo jasné, že v tomhle případě se to nikdy nestane.

Sára přistála na hřišti a vedla Qyldryira do stáje. Darren seděl na balíku slámy v její stáji a čekal na ní. Ta se hrozně lekla, když ho tam viděla. „Darrene? Co tady proboha děláš?“ zeptala se a on si jenom stoupnul a šel jí naproti.

„Cos řekla Ay, že je na mě naštvaná a zmínila, že se mám zeptat tebe na důvod?“ zeptal se a nasupeně se na ní díval. Sára se na něj provinile podívala.

„Pohádaly jsme se a já jí chtěla nějak ranit, protože jsem moc nemyslela hlavou, a tak jsem jí řekla, že jsme spolu málem spali,“ řekla a on vytřeštil oči.

„Cože? Řekla jsi jí to? Zbláznila ses?“ křičel na ní. „Na to sis fakt nemohla vybrat lepší chvíli. Nehledě na to, že jsi mi přísahala, že tohle se nikdy nedozví,“ vztekal se.

„Já vím, promiň. Moc mě to mrzí. Omlouvám se. Já to nějak vyřeším. Neboj se,“ chlácholila ho, ale to na něj nezabralo.

„Ne, byl jsem v tom taky, dlužím jí vysvětlení,“ řekl suverénně a Sára přikývla.

„Vážně mě to moc mrzí,“ zopakovala, ale zlobil se na ní. A tentokrát hodně. Pravdou je, že kdyby to nebylo tak hrozné načasování, možná bychom to všichni snášeli líp.

„Hm, musím jí najít. Teď je zase s tím Marsenem Winterem. Hledá si kamarády, bojím se jak tohle dopadne. Oba víme, že jen hledá náplast za Wada. Udělej pro mě něco, běž s ním na to rande a drž ho od ní dál. Díky,“ procedil a odešel. Sára si jen povzddechla. Všechno bylo tak složité a na nic.

Wade se přenesl k Darrenovi do pokoje. Automaticky šel k jeho stolu, otevřel první zásuvku a vyndal z ní krabičku. Vypadalo to, jako by to byla jeho skryš, ale spíš on Darrena jen tak dobře znal.

„Locium,“ zašeptal a ta intenzivně, složitě zabezpečená krabička se před ním otevřela jako by to byl jen sestřin deníček s pochybným dětským zámečkem. Potom

vyndal z kapsy lahvičku se třpytivou tekutinou. Byla to duše Percivala van der Volda, kterou našel ještě před tím, než jí našel Darren s Alyssou.

Pravdou je, že to, co měl Darren uložené jako nejvzácnější poklad byla jen čistá voda s napodobujícím kouzlem, kterou pro něj Wade nastražil. Chtěl takovou vzácnost pro sebe, ale teď po tom všem, co svému nejlepšímu kamarádovi udělal, tohle byla jedna z mnoha dobrých věcí, kterou pro něj mohl udělat, aby mu to vynahradil.

Sice sám potřeboval čistou duši, aby se zocelil po tom kouzlu, které použil pro záchranu Sáry na markýzu, ale byl si jistý, že Darren to potřebuje na něco moc důležitého, co se týkalo budoucnosti, kterou si vyvěštil z run.

„Kurva...“ zašeptal si pro sebe, zatímco váhal, jestli to udělá nebo ne. Věděl, že když nedostane co nejdřív nějakou čistou duši, ta jeho zase onemocní. Taky si říkal, že to byl on, kdo to získal první. Že to není vyloženo tak, že by mu jí ukradl a neměl na ní nárok.

„Co to s tebou do hajzlu je? Uříznul prst tvému spřízněnci... nemůže ti chybět!“ zašeptal si pro sebe. „Ale tys mu zničil tátu,“ dodal a povzdechl si a pak si vzpomněl na to, jak se kdysi měli rádi. Jak spolu chodili na houby do lesa a pak se tím ztřískali.

Nebo jak byli spolu u narození jeho wergonice Kinnary. Jak závodili proti sobě prvně na závodech. Taky, že díky němu zná Sáru. Jeho poslední vzpomínka byla na to, jak ho Darren objal a řekl mu, že ho má rád. Pousmál se. Ale hned na to se mu vloudila do hlavy ta, kdy ho definitivně ztratil. Zabolelo ho to jako nožem do srdce.

A tak ty dvě totožné lahvičky vyměnil a tu, co měl dosud v krabičce si strčil do kapsy. Potom krabičku zavřel, kouzlem zamknul a vrátil zpátky na místo odkud jí vyndal. Pak se ještě porozhlídl po jeho pokoji. Kdysi sem chodili tajně hulit a chlastat i s Earthanem a od té doby u něj nebyl.

Na krbu si všiml kamene z Dračí hory. Kdysi ho Darren dostal od Wada k narozeninám. Byl to vzácný kámen. Díky němu mohl vymýšlet nová kouzla. Wade se pousmál a sáhl po něm. Prohlídl si ho jako by ho viděl poprvé a položil ho na stůl. Pak zastrachal v kapse a vyndal párkrát přeložený kus papíru. Kousek odtrhl a napsal na něj vzkaz, který pak zatěžkal kamenem z Dračí hory. „Alyssa,“ zašeptal a pak se vypařil.

Já jsem se akorát loučila s Marsenem u brány hradu. Objala jsem ho a odcházela jsem dovnitř. Darren seděl na hradbách na nádvoří, takže nás viděl. Zřejmě na mě čekal. A hned, jak si všiml, že jsme se rozloučili, seskočil dolů a snažil se mě dohnat.

„Ay,“ zavolal na mě a zatáhl mě za kabát. Sám byl pořád v uniformě. Ještě se ani nestihl převléknout. Jen jsem se na něj našťavaně podívala.

„Zdá se, že kážeš vodu a piješ víno,“ procedila jsem suše.

„Co? Ne. Ay, poslouchej. To, co ti řekla Sára...“ začal a vydechl. Bylo na něm vidět, že není připravený na takový typ rozhovoru. „Je to pravda,“ přiznal po chvilce ticha.

„Cože? Takže mezi vámi něco bylo? Víc než jsi mi přiznal?“ zeptala jsem se. Docela to zabolelo jen co je pravda. Cítila jsem hořkou příchut' zrady, ačkoli jsem se dopustila mnohem horších věcí.

Darren přikývl a já se mu podívala nasupeně do očí. „Technicky mezi náma nikdy nic nebylo. Nic se nestalo, Ay. Přisáhám,“ řekl najednou a já na něj jen mlčky koukala a snažila se to zpracovat.

„Hm, a jak to tedy bylo?“ vyzvídala jsem. On se nadechl.

„Když jsi se dala dohromady s Eldarnem a Sára se akorát hádala s Wadem Whisperem, tak jsme oba byli zlomení. Ty jsi mě od sebe odstrkovala a já tenkrát nechápal proč. Strašně jsme se zhulili a opili a vylejvali si srdíčka... no a tak nějak jsme na to oba pomysleli, ale přísahám, že to u té myšlenky i skončilo.

Sára řekla, že by to byla osudová chyba. Že mě miluješ i přes to všechno. A já jí to uvěřil a pořád jsem doufal, že to tak je. Potom už jsme se o tom nikdy nebavili. A slíbili jsme si, že si to necháme pro sebe. Nečekal jsem, že to na tebe vytáhne a zrovna v tuhle blbou dobu. I když to chápu, žárčila na tebe a na Wada tak jako já na tebe. A tak jako ty teď na ní,“ vysvětlil.

Mlčky jsem na něj koukala. Nějak jsem si nedokázala představit je dva jak... Nemohla jsem se na ně zlobit, vždyť to jsme se spolu znali jen rok. Sice jsme za ten rok s Darrenem prožili spoustu věcí. I se Sárou, ale oba dva na mě mysleli i v takovou chvíli. Ve chvíli, kdy jsem se chovala jako kráva.

Objala jsem ho. Nevěděla jsem co říct nebo neříct a jen jsem mu chtěla dát najevo, že ho miluju a že se nezlobím. A tak jsem ho jenom objala. Darren z toho byl překvapený. Občas dokážu zaskočit. Pevně kolem mě omotal své mužné paže a přitiskl si mě k sobě. Takhle upřímně a přátelsky jsme se dlouho neobjímali. Bylo to skoro jako s Wadem ve věži, když se bál, že se zabiju.

Zatřásla jsem hlavou. *Žádný Wade!* Darren se na mě nechápavě podíval. „Co je?“ zeptal se, ale já zavrtěla hlavou.

„Nic. Jen mi vlítly vlasy do pusy. Půjdu najít Sáru. Musím jí říct, že se na ní nezlobím,“ zmínila jsem a on přikývl. Pak mě jen něžně políbil na tvář a nechal mě jít.

Wade vešel do knihovny za Alyssou. Ona tam seděla zoufale nad fyzikou a skoro to vypadalo, že brečí nad těmi příklady. Wade si k ní přisedl. Ona se na něj otočila a knihu prudce zaklapla, aby neviděl jak se v tom topí.

„Co tu chceš?“ sykla na něj. Wade zaštrachal v kapse a vyndal z ní krabičku, kterou jí následně položil na stůl. „Co je to?“ zeptala se nechápavě.

„To je dárek na usmířenou. Chápu, že to jen tak nějaký šperk nespraví a ani jsem to tak nemyslel, jen jsem ti chtěl udělat radost a omluvit se. Vím jak moc jsem ti ublížil. Já nechtěl, vážně. A aby bylo jasno. Pořád tě mám rád a vždycky budu,“ řekl a ona se na něj pousmála.

„Já vím. Změnil ses, Wade. A musím uznat, že se mi takhle líbíš mnohem víc. Vždycky jsem věděla, že máš v sobě romantickou stránku, ale že až takovou, to jsem

netušila,“ řekla a podívala se na krabičku, kterou před ní Wade položil. On jí k ní jen popostrčil, naklonil se k ní a letmo jí políbil na tvář.

„Kdyby cokoli, víš kde mě najdeš,“ řekl a popadl její sešit z fyziky. „A o tohle se taky postarám,“ dodal a nechal jí si v klidu prohlédnout dárek, který jí přinesl. Kim je nenápadně pozorovala. A taky byla zvědavá, co Alyssa od Wada dostala. Alyssa otevřela tu krabičku, kde byl zlatý náramek s přívěsky, které jí měly připomenout hezké chvíle z minulosti, kterou spolu prožili.

Jeden z nich byl zmenšenou kopií toho, co kdysi nosil na krku, než to dal Anomaris. Byly na tom jeho iniciály a tím byl specifický, proto to bylo součástí dárku. Další přívěsek byla malá zlatá obálka se srdíčkem, což signalizovalo milostný dopis, který mu kdysi poslala.

Pak tam bylo i zlaté srdce jako symbol, že jí má rád, malá věž, kde se dali dohromady, znak permutivity, aby to přestala psát špatně a poslední byl zajíček, kterého měla na kalhotkách, když spolu poprvé spali. Alyssa se pousmála, když jí to došlo. Wade věděl jak komu udělat radost.

Já jsem hledala Sáru, ale nikde jsem jí nemohla najít. Napadlo mě, že bude ve věži s Wadem, a tak jsem za ní raději nechodila. Vidět je spolu jsem nepotřebovala a bez ohledu na to, jaké by byly mé úmysly, stejně by jí to akorát popudilo. Nejspíš chtějí být spolu a já bych se měla smířit s tím, že nikdy nebudu mít žádného kamaráda, se kterým bych si byla tak blízka jako ona s Darrenem.

Měla jsem pravdu, Sára byla ve věži s Wadem. Byla tam dřív než on, ona tam už nějakou dobu čekala. Nebyla si jistá, jestli se ukáže, ale doufala v to. A když se tam objevil, zpanikařila.

Stáli oba naproti sobě zády ke zdi a dívali se na sebe smutně. Mezi nimi byla ulička s dvěma malými okny, kterými prosvítalo slabé sluneční světlo. Wade měl ruku v kapse u džín a přemýšlel.

„Chci to rande,“ řekla z ničeho nic a podívala se na něj. On se zatvářil překvapeně a smutně se pousmál.

„Jsi si jistá?“ zeptal se a ona přikývla.

„Víc než kdy jindy. Potřebuju tě. I když to bude naposledy a bůhví na jak dlouho,“ zašeptala.

„Víš, nemusí. Darren to schválil výměnou za to, že se budu držet dál od jeho ženy,“ prozradil a to Sáru překvapilo.

„To, že řekl?“ divila se a on přikývl. „No nic, to mě nepřekvapuje. Taky bych byla radši, abys byl se mnou než s ní. Žárlím na ní. A to dokonce hodně. Dneska jsem udělala blbost a kvůli tobě jsem jí řekla něco, co jsem jí nikdy neměla říkat,“ zmínila. Wade zcela jistě čekal až mu to prozradí, ale nechtěl jí přerušovat a to ani otázkou, protože by si to mohla rozmyslet a teď se mu zdálo, že mluví sama.

„Řekla jsem jí, že jsem se málem s Darrenem na konci prvéku vyspala,“ řekla a Wade na ní vytřeštil oči.

„Cože? Tohle jsem nevěděl. Tak teď abych žárlil taky,“ procedil a Sára zavrtěla hlavou.

„Bylo to jen chvilkový nic. Byli jsme zhulený a ona akorát začala chodit s Eldarnem a já byla zoufalá z Whispera. Nic, co by tě mělo znepokojovat,“ objasnila a on přikývl a udělal k ní nejistě krok.

„Takže myslíš, že by jsme spolu mohli být, když to Darren schválil?“ zeptala se, ale Wade si zoufale povzděchl a zavrtěl hlavou.

„Ne. Jsem ženatý a jsem tu poslední rok. Na Vánoce budu doma a... bylo by to mučení nás obou. Musíme se rozloučit, Sáro. Neříkám, že navždycky, ale zcela určitě na nějakou delší dobu. Brzy budu králem Derionu a pak to třeba bude všechno jinak, ale do té doby...“ vysvětlil a ona přikývla.

„Chápu. Nechci ti stát v cestě za tvým snem,“ usmála se. Wade se zamračil. Chtěl říct, že ona je jeho sen, ale nechtěl tu situaci komplikovat. Nehledě na to, že to tak vážně nevypadalo. Ne když by si zase vybral korunu místo ní.

„Vážně to chceš udělat? Zvládneš to? Nechci, abys byla ještě smutnější než teď,“ řekl a ona přikývla.

„Chci. Strašně moc, Wade,“ usmála se na něj a on jí úsměv opětoval a konečně se tedy natáhl pro její ruku, za kterou si jí přitáhl k sobě, aby jí mohl konečně políbit.

„Bože, celej se klepu, když tě mám u sebe,“ přiznal mezi polibky a ona přikývla.

„Já taky. Jako by ses dotýkal každého nervu v mém těle. Tak moc tě chci, Wade,“ šeptala a začala ho obdařovat vášnivými a mokkými pusinkami. Wade si jí k sobě přitiskl ještě těsněji a jemně si hrál s jejím jazykem.

„24 hodin, Sáruško,“ upozornil jí a ona přikývla a natlačila ho zády na stěnu.

„Tak to by jsme neměli ztrácet ani minutu,“ zašeptala a on přikývl a něžně jí přikouzl spodní ret.

„Víš kolikrát už jsme se tady milovali?“ zeptal se s úsměvem ve tváři a ona zavrtěla hlavou a rozepínala mu pásek.

„Víckrát než v posteli,“ odpověděla pohotově mezi polibky.

„Mě to nevadí, tobě?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou.

Darren akorát dorazil k sobě do pokoje, a když viděl na stole vzkaz zatěžkaný kamenem z Dračí hory, polekal se. Vzal ho do ruky a přečetl ho.

*Vrátil jsem Ti něco, co jsem Ti nikdy neměl brát. Ještě jednou se omlouvám.
Mám Te rád i když Ty mě nenávidíš.*

Wade

Nejdřív byl v šoku, když mu došlo, že se Wade odvážil až k němu. A taky z toho, že by mu mohl něco provést, ale faktem je, že to mohl udělat už dávno a po takovém vzkazu to bylo nepravděpodobné. Každopádně mu vrtalo v hlavě, o čem to mluvil, protože on absolutně neměl páru o ničem, co mu mohl Wade sebrat, aniž by si toho nevšiml.

Pak ho napadlo, jestli mu nevzal jeho poklad. Vytřeštil oči, když si představil, že by o to přišel, a tak se hned podíval do šuplíku a vyndal krabičku. A když byla zamčená, trochu se zklidnil. Nicméně jí stejně raději zkontroloval. Odemkl jí, a když se zdálo, že je vše v pořádku, vrátil jí zpátky na místo. O to víc mu teď vrtalo hlavou, o čem Wade mluvil.

The date

Sára pozorovala Wada, jak si zapíná pásek a spokojeně se usmívala. „Tak co, jsi připravená?“ zeptal se a ona přikývla.

„S tebou jsem připravená na všechno,“ odpověděla a chytla se ho za ruku, kterou jí podával. Wade vyčaroval velký modrý portál do světa lidí a vtáhnul Sáru dovnitř. Ona to absolutně nečekala. Ale když uviděla zase ruch města a vysoké budovy, přikývla.

„No jistě, tady nejsme čarodějové rionka a derion a ani princ a Popelka, ale jen ty a já,“ pronesla, když si uvědomila, o čem předtím mluvil. Wade se usmíval a pohladil jí po tváři.

„Přesně tak, lásko moje. Jen my dva jako obyčejný lidi. Tady jsme oba svobodní i já,“ zopakoval a vedl jí po chodníku podél celkem frekventované silnice. A když dorazili do garáže a Wade se zastavil před luxusním černým Maserati Gran Turismo, které odemkl, Sára vytřeštila oči.

„Kde jsi vzal na tohle auto?“ zeptala se šokovaně.

„Jsem Wade Shadowwalker. Teď nasedej, pusinko,“ odpověděl a lehce jí pohladil po zádech. Sára si sedla na koženou sedačku a vyjeveně zírala na palubní desku. Když za ní Wade zavřel dveře a sedl si za volant, nevěřícně se na něj podívala.

„Neříkej mi, že jsi kvůli tomu někoho zabil,“ prohlásila a Wade se do široka pousmál.

„Neboj se, Sárúško. Nejsem zase takovej zloun,“ opáčil a nastartoval.

„Víš, tohle taky moc nevypadá jako rande obyčejných lidí. Jízda v tomhle autě, který má ve znaku korunu po Upper East Side je trochu royal, nemyslíš?“ zmínila a Wade se pousmál.

„Máš pravdu, každopádně tady je to jiný než v Derionu. V tomhle autě budu vozit jenom tebe a až si ho užijeme do sytosti, prodáme ho a koupíme si za to něco smysluplného. Tohle město je naše, Sárúško, a nikdo nám to nikdy nevezme,“ objasnil a vyjel z řady zaparkovaných aut.

Sára neměla slov. Je pravda, že s Wadem nikdy nebyla v lidském světě. A teď to mělo být skoro úplně obyčejné rande. Ale spíš naopak jí to přišlo neobyčejné, protože Wada a jejich vztah si spojovala vždycky jen s Derionem a středověkým hradem a ne s moderním světem.

„Kam jedeme?“ zeptala se, když konečně vyjel z parkoviště. Wade se rozhlídnul na hlavní a až když se zařadil do provozu, položil jí ruku na stehno a odpověděl jí.

„Nemám páru, snažím se být spontánní. Ani bys nevěřila, co to se mnou dělá. Buší mi srdce a cítím nával adrenalinu. Možná není na škodu občas nemyslet na všechno,“ řekl a zaculil se. Sára se na něj taky usmála.

„Je sexy, když se uvolníš. A vážně nemůžu uvěřit tomu, že tohle je teď naše realita. Mohla bych něco navrhnout?“ zeptala se a Wade přikývl.

„Cokoli. Je sexy, když pro změnu nad vším moc přemýšlíš,“ procedil a Sára se zahihňala a pak začala hrozně rychle mluvit, jako by slyšela písek v jejich přesýpacích hodinách, jak se přesypá.

„Je tolik věcí, co jsme spolu nikdy nedělali a nejspíš je nestihneme všechny, když máme na sebe jen pár hodin, ale chci s tebou jít do kina na něco šílenýho a pak s tebou chci jíst nezdravý prasárny ze stánku, a vykoupat se s tebou ve vířivce, a mazlit se v bazénu, a pak tě vzít k sobě domů a představit tě mámě.“

Večer si s tebou zahrát něco na počítači. Poslouchat tě, jak mi čteš *Světlá Se Stínuje Jedině Tmaou* a potom s tebou promilovat celý díl *Teorie Velkého Třesku*. A nakonec usnout a probudit se vedle tebe ve vroucném obětí,“ řekla a Wade sundal nohu z plynu a zajel ke kraji, aby jí mohl obejmout.

„Až na to nezdravý jídlo to zní úžasně. A taky si tohle všechno splníme. Co bych pro tebe neudělal. Nejspíš chceš, abych měl špeky,“ zasmál se a ona zavrtěla hlavou. „Ale myslím, že v každém správném vztahu by spolu dva měli jíst aspoň jednou přesmažený hranolky a pořádnou nálož hovězího masa v bílý housce s kvantem kečupu,“ zmínil a Sára mu padla kolem krku tak, jak nejvíc jí to pás dovolil.

„Strašně moc tě miluju, Wade,“ řekla a on se pousmál a jemně jí políbil na rty.

„Já tebe taky,“ zašeptal a pak se znovu chopil řízení. „Takže první zastávka kino?“ ujistil se a Sára přikývla.

„Jo, ale nemám mobil, abych se podívala, co dávají a ani peníze. Všechno mám doma,“ zmínila. Wade se natáhl ke kaslíku a otevřel ho. Měl tam peněženku i vytlučený mobil s nabíječkou. Peněženku jí hodil do klína a mobil jednou rukou napíchnul na nabíječku, aby se zmátořil, zatímco druhou držel volant a sem tam se díval na cestu. Sára byla zaskočená. Vůbec nečekala, že on už je po ročních praxích skoro jako obyčejný Američan.

„Počkáme až se nabije, zatím zajedeme do kina. A ty se podívej kolik mám hotovosti, když tak budu muset holt něco vybrat. Eldarn mi pomohl založit si bankovní účet. Snažil jsem se šetřit, když jsem tu pracoval, abych tě pak mohl pozvat na rande,“ zmínil a Sára ztratila slova.

„Wade, kde jsi vzal na to auto?“ zeptala se znovu. Wade se pousmál.

„Mysli si o mě co chceš, ale já si na něj vydělal. A relativně poctivě,“ odpověděl záhadně. A tak už se na to nevyptávala, protože jí bylo jasné, že jí víc neprozradí.

Pojem protiklady se přitahují slýcháme často. Ve vědeckém světě to takhle možná funguje, ale opravdu to tak je i co se týče vztahů? Mám miliardu důkazů že ano. Ale taky miliardu důkazů že ne. Ale ještě je tu obecné pravidlo, které nelze vyvrátit.

Každý čaroděj nebo spíš každý člověk má v sobě i temnou stránku. A z oboru duševní magie víme, že se musí o duši pečovat, pokud se nechceme stát těmi otrěsnými nočními tvory jako jsou ježibaby nebo „ježdědci“. Každý člověk má jinou temnou stránku, jinak velkou a jinak tmaou. Od jakživa je bez světla tma a bez tmy světlo. A světlo nepřitahuje tmu, ale tma přitahuje světlo.

Obecně tedy pro čaroděje platí, že ti s temnou aurou k sobě lákají ty se světlejší, čili ty hodnější. Míra světlosti v tom nehraje roli. Ať už máme auru sebetnavší, ten, kdo nás nejvíc láká je ve finále ten, co je ještě o něco horší, než jsme my sami. A teoreticky se dá říct, že jde o protiklad, ne?

„Ay,“ zašeptal Darren a přisedl si vedle mě. Já jsem zaklapla knihu *Světla Se Stínuje Jedině Tmavou* a podívala jsem se mu do očí. Vypadal smutně. Jak pak by ne, v poslední době toho na náš vztah bylo až příliš.

Darren se podíval na tu knihu a povzdychl si. „Co to čteš za depresárnu?“ zeptal se.

„Není to depresárna,“ odpověděla jsem pohotově. „Je to náhodou moc zajímavé a řekla bych, že v rámci duševní magie a přitažlivosti i pravdivé,“ opáčila jsem.

„Hm, už vím koho jsem to viděl čist – Shadowwalkera,“ procedil a otráveně zakroutil očima. *Je to ještě horší. Možná je to tím, že se všichni dobře známe a začínáme se do toho zamotávat.*

„Nečtu to kvůli němu ani mi to nedoporučil, a ani nevím, že to četl. Jen tak mimochodem, snad ani neexistuje kniha, kterou by Shadowwalker nečetl. Já jsem si nasbírala všechnu literaturu, která se všelijak i okrajově týká duševní magie. Za měsíc jsou přijímací zkoušky do devátého ročníku a já si v tomhle moc nevěřím,“ objasnila jsem a on přikývl.

„To zvládneš jako nic,“ řekl a pousmál se. Chvilí jsem na něj koukala. Na to, jak ta autorka má nejspíš pravdu. *Moje temná aura je někde ve středu. Darren je moje světlo a je přitahovaný ke mně a pak je tu Shadowwalker – moje tma. Muž, který má auru skoro tak temnou jako je plášť Smrtky. A to přitahuje mě. A možná je to taky tím, že ten se světlejší auru se snaží tomu s tmavší podvědomě pomoci?*

A že by to šlo rionům líp než derionům? Wade se změnil díky Sáře a Eldarnovi a Darren na mě z nějakého důvodu vůbec nestačí. Vždycky je to Sára, kdo mě dokáže... vybalancovat. A Wade, kdo mě stahuje dolů. Ale musím přiznat, že se mi to líbí.

Ale faktem je, že díky těmto myšlenkám mám pocit, že jsem ještě horší než Shadowwalker. Ale to by neplatila rovnice, že je světlo přitahováno tmou. A on? Je někdo horší než on? Pochybuju, že Sára. Navíc aura rionů je jako lidská – normální a na ně se tohle nevztahuje.

„Nad čím přemýšlíš?“ vyzvídal. *Nad tím, že jsem v pasti a že začínám být tak zoufalá, že brzy udělám zase nějakou blbost, jen abych si ulevila od bolesti.*

„Nevím co s námi bude, Darrene,“ odpověděla jsem mu relativně upřímně. On se zamračil a zoufale vydechl.

„Kvůli tomu se Sárou? Ay, vím, že na to neexistuje omluva, ale přísahám, že to byla jen chvílička, co mě to napadlo a nic se nestalo,“ řekl.

„Kvůli tomu se zas tolik netrápím. A chápu to, jen mě mrzí, že to byla Sára, kdo to mezi vámi utnul... ale já teď mluvím o celé situaci. Nelhala jsem ti, když jsem řekla, že tě miluju nejvíc na světě. Já nechápu, co k Shadowwalkerovi cítím, ale jsem si jistá, že to není obyčejná láska. Já vlastně ani nevím, jestli jsem do něj zamilovaná, podle mě ne,“ začala jsem a skončila jsem hned, co jsem viděla, jak nešťastně se tváří. Poslouchat to muselo být bolestivé, ale když mlčím, taky to nebylo dobré, to už jsme vyzkoušeli.

„Promiň. Nevím, co dělat a co říct, nebo neříct,“ zareagovala jsem na jeho výraz plný bolesti.

„To nic,“ pousmál se.

„Jak to můžeš říct?“ štekla jsem na něj. „Jak můžeš říct, že to je v pohodě? Vždyť ti hrozně ubližuju,“ pokračovala jsem.

„Ay, přestaň. Ublížíješ mi tím, že ubližuješ sobě. Trestáš se za věci, za který by ses trestat neměla. Nehleď na to, že to ani nejde,“ prohlásil a já na něj sklesle zírala.

„A co mám teda dělat? Jak se mám k tobě proboha chovat?“ zeptala jsem se a on se zamračil.

„S Wadem jsme se tak nějak usmířili. Ne, že bych mu odpustil nebo tak něco, ale jen jsme si řekli, že proti sobě nepůjdeme,“ řekl a já na něj vyjeveně zírala. „A on nepůjde po nás,“ dodal.

„A ty mu to věříš?“ divila jsem se a on přikývl.

„Věřím. Nemá důvod lhát a ani po nás jít. Prohráli jsme a on vyhrál, má naší moc a stane se králem,“ zmínil neutrálně. Znělo to jako by s tím byl smířený. Já z toho byla v šoku.

„A co bude s tvou pomstou?“ zeptala jsem se a on se mi podíval do očí jako by se za sebe momentálně styděl. Možná, že i jo. Vážně jsme s ním prohráli. Protože, kdybychom se snažili dál, všechno by se akorát obrátilo proti nám.

„Nic. Nemůžu mu nic udělat. Za první, je proti nám očarovanej vším možným a to je skoro jako by byl nesmrtelný. A za druhý, cokoli udělám, vyprovokuje ho to a on na rozdíl od nás nám má co sebrat. Je na čase s tím seknout,“ dodal a já neměla slov. „A je mi jasný, že teď ti budu připadat jako srab a on v tvých očích zase vystoupá až ke hvězdám, ale já nejsem jako on a nikdy nebudu,“ dodal. Já zavrtěla hlavou.

„To není pravda. Nejsi srab a nikdy jsi nebyl. Naopak si myslím, že je to rozumné a na pomstu se čas najde vždycky. Třeba časem...“ začala jsem, ale zarazil mě.

„Žádná pomsta, Ay. Ty se musíš uklidnit. Jsi rozpolcená a momentálně vůbec nevíš, do jaký zóny tvoje duše patří a já tě nechci ztratit. Ani tak ani tak. A tak, že bys umřela už vůbec ne. Nestojí to za to. Můj táta je mrtvej a Wada třeba jednou dožene karma,“ prohlásil a já na něj zírala jak z jara.

„Karma? Od kdy ty jako věříš na karmu?“ divila jsem se.

„Nevěřím, ale doufám. Svědomí ho dohání určitě,“ zmínil. „A ty taky sama nevíš co chceš. Stojíš při mně, ale s ním se cítíš svobodná, když u toho teda není Sára. Jsme tu poslední rok a pak už tě nic nebude pokoušet. Ještě to chvíli vydržím a pak už se s ním nikdy nemusíme vidět,“ vysvětlil a já ztuhla.

„Ty si jako myslíš, že to takhle bude? Že nás nechá na pokoji až se stane králem?“ zeptala jsem se, ale neodpověděl, jen mi mlčky zíral do očí.

„Nejde mi o to, co dělá on, ale o to, co budeš dělat ty. Víím, že chceš mít kamaráda a že si s ním rozumíš, ale...“ podíval se na mě. „Nemůžeš mi to udělat, Ay,“ dodal.

„Vždyť taky ne,“ opáčila jsem suverénně. Darren vydechl.

„Ok dobře, řeknu ti to. Víš, jak mám občas vize v runách, tak...“ zarazil se, „tak jsem vás dva viděl se kamarádit. A byla jsi šťastná a mě to bolelo. Víím, že po tobě chci moc, ale prosím, Ay, nedělej mi to. Jsi jediná, kdo tomu může zabránit,“ šeptal zoufale.

Jeho vize se můžou měnit a časem možná i jeho pocity a Wade se vážně snaží... Ne, není žádné ale. Prostě teď nesmím být sobecká. Tohle je přesně ten případ, kdy musím Darrenovi

dokázat, že je pro mě na prvním místě. Protože něco mi říká, že teď to myslí vážně a dává mi podprahově na výběr on, nebo Wade.

Přikývla jsem a Darren se na mě prozíravě díval. Moc mi nevěřil, že to myslím vážně a já sama sobě taky ne. Ne že bych to pro něj nechtěla udělat, nebo, že bych se nedokázala Wadovi vyhýbat, ale strašně moc jsem to takhle nechtěla. Trochu se bojím, že na to, abychom se dali dohromady opravdu nebyl připravený. Mám strach, že to udělal jen ze strachu, abychom se s Wadem nekamarádili.

„Nemůžu ale ignorovat jeho snahy. Akorát by to skončilo problémem. Víš jaký je,“ zmínila jsem a on přikývl.

„Neignoruj,“ řekl a usmál se. To mě zaskočilo. To, že by byl takhle klidný. A pak jsem si vzpomněla na to, co říkal:

„S Wadem jsme se tak nějak usmířili. Ne, že bych mu odpustil nebo tak něco, ale jen jsme si řekli, že proti sobě nepůjdeme.“ No jistě, usmířil se s ním jen pod podmínkou, že mě nechá na pokoji.

„A co Marsen?“ změnil téma. Nejspíš chtěl slyšet, že si s ním skvěle rozumím a že budeme kamarádi a že už vlastně Shadowwalkera za kamaráda nechci. Ale bohužel, Marsen nebyl ten typ kamaráda, kterého jsem potřebovala.

Chci říct, není špatný. Je moc hodný, milý a přátelský, taky je s ním legrace a všechno, ale není to ďábelsky přitažlivý génius, který vrací perfektní úder co se týče slovních hříček, které mě od doby, co jsem poznala Darrena hrozně baví.

A taky se s ním tak hezky nepovídá u jívy o knihách, protože Marsen nerad čte když nemusí. Neví nic o duších, Temnotě a nechodí s námi na magickou fyziku. Ale hlavně, Wade mi zachránil život a poslední dobou jsem si víc než jistá tím, že to nebylo kvůli Srdci Derionu, po kterém touží.

Zamyslela jsem se. Buď mu říct pravdu a zbytečně ho zase znepokojovat, nebo mu trochu milosrdně zalhat. *Nejspíš mu zalžu.* Usmála jsem se na něj. „Marsen je moc fajn,“ odpověděla jsem. No možná to nebyla tak úplně lež. Ale o tom, že není ten typ kamaráda, kterého chci, jsem pomlčela.

„Tak to je super. Těším se až ho poznám. Někdy bys mě mohla vzít s sebou a něco podnikneme,“ navrhnul a já se rozpačitě pousmála a přikývla jsem.

„Jasně, někdy třeba,“ dodala jsem.

Wade se Sárou akorát odcházeli z kina. Sára srkala colu z kelímku a držela Wada za ruku. Ve druhé nesl nedojedený šunkovo-sýrový popcorn a tvářil se spokojeně.

„Tak co teď?“ zeptala se a on se zamyslel.

„Teď?“ zašeptal a rozhlížel se kolem. „Necháme se spolu namalovat na památku? Koukej, támhle ten týpek kreslí portréty. Vždycky jsem chtěl mít tvůj portrét, podívej, jak jsi nádherná,“ řekl a Sára na něj překvapeně civěla.

„Ty jsi tak sladkej,“ prohlásila, stoupla si na špičky a vášnivě ho políbila. „Nechci, aby tenhle den skončil. Jsem s tebou tak strašně šťastná, Wade,“ zašeptala, zatímco na něj zamilovaně koukala.

„Taky jsem s tebou šťastnej,“ řekl tiše, a když utnul ten bolestivý dlouhotrvající pohled do jejích modrých očí, táhl ji k tomu muži, který měl uprostřed chodníku rozložená plátna, štětce, tužky a čekal až jeho služby někdo využije.

„Zdravím. Chtěl bych portrét s přítelkyní. Kresbu tužkou a malou velikost,“ řekl a vyndal o docela dost víc peněz, než to mělo stát. „A co nejrychleji prosím,“ dodal a podal mu část z těch peněz jako zálohu. Muž přikývl a naznačil, aby se posadili. Wade si sedl na židli a stáhnul si Sáru na klín.

„Jak dlouho to bude trvat? Spěcháme,“ zeptal se.

„Deset až dvacet minut,“ odpověděl.

„Hm, to jde,“ opáčil a položil popcorn vedle sebe na zem a hezky Sáru objal. Ta si položila hlavu na jeho rameno a muž popadl tužky a začal kreslit...

Já jsem pokračovala ve čtení té knihy, zatímco Darren na mě sem tam u toho civěl. Byla jsem z jeho přítomnosti nervózní. Měla jsem pocit, že mě hlídá jako pes. V tom se u nás zastavil Marsen a mile nás pozdravil.

„Ahoj, nechcete něco podniknout? S kámošema večer plánujeme jít do klubu, hraje dneska živá kapela *Strong Weaklings*, myslím, že je poslouchá Sára,“ prohlásil a my na něj oba vyjeveně zírali. *Jak to může vědět?*

„Znáš se se Sárou?“ zeptala jsem se ho a on zavrtěl hlavou. Podívala jsem se na Darrena, jak byl ve střehu.

„Neznám, ale slyšel jsem, že se o nich bavila s Estrellou,“ odpověděl.

„Znáš se s Estrellou?“ zeptal se pro změnu Darren a Marsen přikývl.

„Elwin je můj nejlepší kámoš a oni už spolu nějakou dobu chodí,“ odpovídal na naše otázky jak kdyby byl v AZ kvízu.

„Aha, to jsem nevěděla. Promyslíme to a dáme ti vědět,“ řekla jsem a on přikývl.

„Jasně. Tak zatím,“ usmál se a odešel. Hned na to se u nás zastavila i Estrella. Dlouho jsme s ní nemluvili, a tak se nám to zdálo trochu podezřelé.

„Čauky. Viděla jsem Marsena, taky vás zval večer do klubu?“ zeptala se a my jsme přikývli. „Slyšela jsem, že jste byli venku. Dobrý?“ vyzvíдалa.

„Nevím na co přesně se ptáš, Estrello,“ opáčila jsem a ona se pousmála.

„Jen tak, jsem zvědavá. Marsen se s nikým jen tak nebaví. Překvapilo mě, že si tě vybral. Zdá se, že jste se skamarádili překvapivě rychle,“ dodala. My s Darrenem jsme si vyměnili pohledy. Myslím, že nás napadlo to stejné. Usmála jsem se na ní a přikývla jsem.

„Jo, až podezřele rychle,“ odpověděla jsem.

„No nic, tak já už půjdu. Mám nějakou práci. Jestli dorazíte, uvidíme se teda večer. A jen tak mimochodem, neviděli jste Eldarna?“ zeptala se, ale zavrtěli jsme hlavou.

„Shadowwalker se Sárou zmizel, takže hádám, že Eldarn se zašívá u něj v pokoji a dělá bůhví co,“ zmínila jsem a ona se zaculila.

„Jasně, tak díky za tip. Kouknu se po něm. Zatím ahoj,“ řekla a odběhla pryč jako splašená laň. Já na Darrena hodila vražedný pohled.

„Já v tom s ní nejedu, vážně. Zřejmě to byl její nápad, jak tě od Wada držet dál a sehnat ti náhradu,“ prohlásil a já si zoufale povzddechla a zaklapla tu knihu.

„To máš taky jediný štěstí, protože to by mě dost zklamalo. Já vím, jak moc nechceš abych se s ním bavila a udělám to pro tebe, ale tohle by byl podraz a já

nestojím o falešné přátelství ze soucitu. A aby bylo jasno, dnes večer s nimi nikam nejdeme. A taky je s tím konec. Stejně o mě nestojí. Je to jen další manipulace naší pošahané rodiny," dodala jsem a odešla jsem pryč. Darren si povzddechl.

Eldarn se válel u Wada v posteli nad knihami z fyziky, ale taky u toho něco črtal na papír. Něco, co vypadalo jako plán úniku z bludiště. Akorát na dveře klepala Estrella. Eldarn leknutím nadskočil a šel otevřít. Žádné návštěvy nečekal a o to spíš, když byl v cizím pokoji.

„Ahoj,“ pozdravila ho Estrella a Eldarn jí jen odpověděl stejnými slovy a s nulovým nadšením.

„Ahoj,“ řekl. Estrella nakoukla dovnitř a pak její oči opět spočinuly na Eldarnovi.

„Copak děláš?“ zeptala se. Eldarn udělal krok před dveře a zavřel je za sebou. Zřejmě před ní, aby mu necivěla na plány.

„Učím se,“ odpověděl suše. Momentálně byl v klidu, dopoval se lamilkou stejně jako Wade ve většině případů, takže mu nemohla číst myšlenky.

„Aha. A nechtěl by ses učit se mnou? Nebo se na to na chvíli vykašlat a neučit se?“ zeptala se a dělala na něj oči. Eldarn na ní koukal z výšky, protože byla malinká a postrčil si brýle výš.

„Ani ne, musím to dodělat. Wade by se zlobil. Taky mám spoustu práce s přijímačkami,“ odpověděl a ona sklesle přikývla.

„Tak to tě nesmím rušit. Jen jsem chtěla...“ zarazila se zírajíc mu do očí. „Chtěla jsem tě vidět,“ odpověděla a smutně si povzddechla.

„Estrello, slíbilas mi, že mě nebudeš provokovat. Víš, že se nemůžeme vídat,“ připomněl a ona zavrtěla hlavou.

„To už neplatí. Wade říkal, že spolu můžeme být jestli chceme,“ odpověděla a on na ní zíral jako na ducha.

„To, že řekl? Tomu nevěřím,“ prohlásil suverénně.

„Nevěříš mi? To mě dost mrzí, že si to musíš nejdřív ověřit u Wada,“ sykla na něj. Eldarn jen zavrtěl hlavou.

„O to nejde. Spíš mi přijde divný, že by se o tom nezmínil mě, kdyby to myslel vážně. Wade by to nikdy nedovolil, takže se nediv, že tomu moc nevěřím. Vyjádřil se dost jasně ohledně toho a nejen jednou,“ objasnil.

Estrella na něj mlčky koukala a chytla ho za ruku. Měl jí studenou. Lehce ho pohládila palcem a usmála se na něj. „Řekl, že když to s tebou budu myslet vážně, máme jeho požehnání,“ opáčila. Eldarn si zase popostrčil brýle nahoru, které sklouzávaly rychle, když se tak mračil a díval se na ní dolů.

„A ty to se mnou snad myslíš vážně?“ pousmál se a zavrtěl hlavou. „Estrello, ty víš co k tobě cítím a víš jak moc mám rád Wada a nechtěl bych ho zklamat. A já zase vím, jak moc ho nenávidíš a chceš mu ublížit, a tak to děláš přese mě, ale už jsem ti říkal posledně, ať to neriskuješ. Nejen, že bych ti to nikdy neodpustil, kdybys nás rozdělila, ale neuspěješ. Akorát nám všem přitížíš,“ řekl rozumně a pustil se její ruky. Ona na něj šokovaně zírala.

„Mrzí mě, že mi moje city k tobě nevěříš. Máš pravdu v tom ostatním, ale já to s tebou myslím vážně, Eldarne. Miluju tě,“ řekla a Eldarn vytřeštil oči.

„Nemůžu uvěřit tomu, že jsi to udělala!“ syknul podrážděně. Estrella zpanikařila.

„Eldarne...“ zašeptala, ale zavrtěl hlavou.

„Nech toho, Estrello! Jestli chceš, abych věřil tomu, že je to z tvé strany čistě kvůli mně, tak se rozejdi s Elwinem a dokaž mi, že ti nejde jen o to, rozložit Wada zaživa. Protože i když ti věřím, že mě máš ráda, nevěřím, že nechceš zabít dvě mouchy jednou ranou. Tvoje pomsta je naší lásce nadřazená a ty jsi mu v něčem až moc podobná,“ řekl a podíval se jí do očí.

„A ty máš zase radši Wada než mě. A on tebe. Jak to mám asi vyřešit? Jak ti to mám dokázat? A o Elwina nejde, klidně se s ním kvůli tobě rozejdu...“ pokračovala, ale přerušil jí.

„Neobtěžuj se, Estrello. Dokud neuslyším sám od Wada, že mu to nevadí, tak mezi námi nic není a nebude,“ řekl a ona do něj zuřivě strčila oběma rukama.

„Srabe!“ křikla na něj.

„Nejsem srab. Jen se neženu do zbytečně komplikovaných situací, o kterých vím, že skončí blbě. Nech ho na pokoji, Estrello. A tím mi dokážeš, že mě miluješ,“ dodal, zalezl do pokoje a prásknul jí dveřmi před obličejem. Ona si zoufale povzdechla.

„To nemůžu udělat! A neznamena to, že tě nemiluju. Taky bys mu nikdy neodpustil, kdyby ti zabil rodiče,“ plakala opřená čelem o dveře. Eldarn si taky povzdechl, otevřel dveře a chytl jí do náruče. Estrella se rozplakala ještě víc. Tohle bylo poprvé, co jí objal sám od sebe.

Wade se Sárou ten svůj seznam věcí, které chtěli podniknout trochu přeskočili. Momentálně se muchlovali u ní v pokoji. Nikdo nebyl doma a oni oba měli strach, že to nejdůležitější nestihnou. Vedle postele na nočním stolku se válel ten portrét, který měl stále ještě v tiskárně u Sáry na stolku kopii.

„Šílím z tebe, Wade,“ šeptala mu do ucha vzrušeně. On se pousmál a jemně jí nosem pohladil po tváři. Potom zase zlehka ochutnal její rty a podíval se jí do očí, zatímco jí stále držel ve své náruči.

„Miluju tě,“ řekl a ona mu položila prst na rty, aby ho umlčela.

„Já vím. Ale dneska už to ani jeden neřekneme, ano?“ prohlásila a on přikývl.

„Chápu, je to až moc bolestivý, když víme, že...“ Sára mu zase položila prst na rty a pak ho vyměnila za své rty, které na ty jeho jemně přitiskla.

„A tohle už taky nechci slyšet. My se neloučíme, Wade, rozumíš mi? My si užíváme ten nejkrásnější den a pak se jen budeme každý soustředit sám na sebe, dokud se k sobě zase nevrátíme,“ objasnila a on přikývl a znovu si jí k sobě přitáhl za boky.

V tom do pokoje vtrhla překvapená Sára mamka. Nečekala, že je někdo doma, jinak by klepala. Chtěla si jen ověřit, jestli v bytě nejsou zloději. „Mami!“ Sára s Wadem se od sebe odtrhli a vyjeveně zírali na dveře.

„Já... nevěděla jsem, že je někdo doma... už jdu pryč,“ zakuňkala rozpačitě a zabouchla za sebou dveře. Sára s Wadem se na sebe podívali a pousmáli se.

„No nic, tak když už je doma, tak bych vás měla nejspíš představit. Pojd’,” řekla, vyskočila z postele a táhla ho do obývacího pokoje.

„Počkej,” zašeptal a zastavil se. „Takhle nemůžu jít poznat tvoji mámu,” zaculil se ukazujíc si na rozkrok. Sára sklouzla očima dolů a dala mu za pravdu.

„Jo, to je fakt. Tak počkáme,” řekla a trochu ho upravila, aby nevypadal tak pomáčkaně.

„Lásko, já jsem nervózní. Ještě nikdy jsem nepoznal mámu svoji holky. A taky hned po tom, co nás načapala...” zmínil a ona ho pohladila po tváři.

„Ty jsi tak roztomilej, když se stydíš,” rozplývala se nad ním a on jen otráveně protočil očima, ale nakonec se pousmál.

„Říkal jsem ti milionkrát, ať o mě neříkáš, že jsem roztomilej,” zpražil jí.

„Smolík. Jsi nejroztomilejší ďábel na světě,” objasnila a otevřela dveře. Wade zpanikařil. Ta její spontánní stránka ho nikdy nepřestávala udivovat a vyvádět z míry. Vždyť on ještě ani nepromyslel, co by měl říct a jak by se měl chovat a ona už ho táhne za její matkou. Nejspíš byl jediný z nich dvou, kdo si uvědomoval, jak je první dojem důležitý.

„Mami, máš chvíli?” zeptala se a zastavila se mezi dveřmi v obývacího pokoje. Ona se pousmála a přikývla. „Tohle je můj přítel. Ten derion Wade Shadowwalker,” řekla a šťouchla do Wade, aby vyšel ze stínu se představit. Její mamka se zvedla od stolu, prohlédla si ho a usmála se na něj.

„Moc rád vás poznávám. Hned už je mi jasný po kom je Sára tak krásná,” řekl a podal jí ruku. Michelle se zaculila a potřásla mu s ní.

„Já tě taky moc ráda poznávám, Wade. Nevadí, že ti tykám, víd’?” zeptala se a on zavrtěl hlavou a usmál se. „Říkala jsem si, kdy mi konečně představí toho perfektního a nejchytřejšího deriona v Derionu s postavou boha, o kterém neustále mluví,” prohlásila a Sára zrudla.

Wade trochu taky znejistěl. Ne z toho, co řekla, ale z toho, že mu došlo, že o něm doma Sára neřekla nic špatného, protože věděla moc dobře, že v momentě, kdy řekne něco negativního rodičům, nikdy už ho nebudou mít rádi. A na jednu stranu se mu ulevilo, ale na druhou zase ne. Měl před ní tajemství. A to takové, které by jen tak někdo nepřekousnul, a ještě ke všemu, když Sáře taky ublížil.

„A jste si jistá, že mluvila o mě?” zaculil se a ona se rozesmála a přikývla.

„Teď už ano,” odpověděla. „Dáte si čaj?” nabídla a Wade přikývl, i když se mu moc nechtělo. Věděl, že to je to nejmenší, co by pro Sárku měl udělat. „Tak se posad’te,” řekla a Wade se Sárkou si sedli ke stolu. Sára ho chytla za ruku a oba se na sebe usmívali.

Estrella zírala Eldarnovi přes rameno celou tu dobu, co jí mlčky objímal a utěšoval. Ona se snažila rozluštit, co že mu to leží na posteli za plány a pak si všimla data v rohu. A ať to bylo cokoli, mělo to být už zítra večer.

„A co že to vlastně děláš?” začala se vyptávat. Eldarn jí od sebe lehce odstrčil a zoufale si povzdychl.

„Už jsem řekl, že ti nemůžu nic říct. Jsi oficiálně nepřítel mého spřízněnce,“ připomněl a ona přikývla. Potom ho znovu objala a mačkala ho, zatímco dál zaostřovala na papíry se zítřejším datem. Došlo jí jen to, že se jedná o návštěvu paláce. Pak už jí Eldarn vyštval z pokoje.

Ona se ještě zastavila a podívala se mu smutně do očí. „Víš o tom, že on už mě nemá rád, vid’? Že kdyby to nemělo ublížit tobě a ostatním, klidně by se mě zbavil,“ prohlásila a Eldarn ztuhnul, když mu to došlo.

To, že jediný důvod proč to kdysi neudělal nebyl z lítosti, že je to jeho milovaná sestra, ale kvůli Sáře, Darrenovi a němu. Protože ona mu teď jako jediná opravdu překáží.

To zjištění se mu nelíbilo, ale nemělo smysl to popírat. Ne před ní. Ale co to z něj teď dělá a co to dělá z Wada? Zpátky to monstrum, které jsme si mysleli, že už konečně potlačil?

„Tobě to nedošlo, co? Věřil jsi z celého srdce tomu, že se změnil. Nebo ještě líp. Tomu, že má srdce, ale věř mi, že miluje jenom sebe, tebe a Sáru. Možná ještě trochu Darrena, ale mě nenávidí. Vždycky mě nenáviděl, celý to byla jenom přetvářka, protože jsem Paynová. Výplod lásky Darrenova otce, kterého nenáviděl a naší matky, kterou od té doby pohrdal. Využíval mě jako pračku pro svou duši a svoje čachry machry s magií...“ Eldarn jí přerušil.

„Mlč, prosím. Neříkej to,“ škemral zoufale. Estrella se pousmála.

„Protože pravda bolí? Bolí tě vědět, že takovej je? Idealizuješ si ho stejně tak jako Sára. Stejně tak jako najednou i Ay. Podlehla mu. I Alyssa a začíná mu podléhat i Darren. To nemůžu dopustit, Eldarne,“ řekla.

„Chci být sám,“ oznámil jí a naznačil jí, aby odešla. Estrella se na něj smutně podívala.

„Vyříd’ mu, že ho zítra večer v paláci bude čekat překvapení,“ dodala a odešla. Eldarn tam stál jako opařený. Cože to řekla?

„No nazdar,“ zašeptal si pro sebe zoufale. Nemohl mu teď nic říct a varovat ho, když byl v lidském světě na rande se Sárou a čekat až se vrátí do zítřka taky ne. A tak před sebe natáhl ruku a vyčaroval si portál do světa lidí.

Wade se Sárou už se zase muchlovali v posteli. Tedy spíš se konečně po dlouhé době zase milovali. Michelle už odešla do práce, a tak na sebe měli nějaký čas. Sára ho chytla za ruku a propletla mezi jeho prsty ty své. Pak jí pevně stiskla a opřela se o tu ruku, zatímco se sklouzla po jeho nahém těle.

Wade zaklonil hlavu a pevně k sobě tiskl víčka. Tak, jak to dělal vždycky, když se jí odevzdal a ona ho rozmazlovala svými kouzly. Sára ta jeho lehce pootevřená ústa políbila a něžně ho kousla do spodního rtu.

„Oh bože, tohle se mnou umíš jenom ty,“ prohlásil a slastně jí vzdychl do rtů. Ona se pousmála a vyčerpaně si opřela čelo o jeho rameno, čekajíc až jí přestane tak šíleně tlouct srdce a až popadne dech. Krátce na to Wadovi začal v kapse u džín válejších se na podlaze vedle postele zvonit telefon.

„To jsem nečekal, že ještě uslyším,“ prohlásil a natáhnul se pro ten telefon. A když na displeji viděl velkými písmeny ELDARN, polekal se. „Ano? Víš, že mě nemáš dneska rušit,“ ozval se.

„Vím, ale je to důležitý. Díky bohu, že to máš nabitý a u sebe. Byla za mnou Estrella,“ začal a Wade protočil očima, zoufale si povzdechl, lehce odsunul Sáru a posadil se.

„No a co chtěla?“ vyzvídal.

„Nejdřív do mě hustila něco o tom, že si nám dal požehnání. Hned na to mi řekla, že mě miluje. Potom změnila téma na to, jak moc tě nenávidí a že je to vzájemný, a nakonec mi řekla, že ti mám vyřídit, že tě zítra večer v paláci bude čekat překvapení,“ přetlumočil a Wade vytřeštil oči.

„Cože? Řekla ti, že tě miluje? No to mě poser,“ vyštěknul a Sára se hned vypyptávala o co jde, ale odbyl jí mávnutím ruky. To jí trochu popudilo, a tak se šla rovnou obléknout a z dálky na něj házela jeho věci.

„Řekla. A nevím co tou výhružkou myslela, ale definitivně věděla, kde zítra budeme. Rozhodně ti to bude chtít pokazit a vyprovokovat tě, abys porušil slib a třeba jí ublížil, protože ví moc dobře, že by ti to Sára s Darrenem nikdy neodpustili a taky jí jde o mě,“ vysvětlil a Wade vstal prudce z postele a omotal se dekou, protože byl nahý. Hned začal chodit nervózně kolečka po pokoji i s tou dekou.

„Kurva!“ vztekal se až Eldarn odtáhl telefon od ucha. „Ok, vydírá mě i tebe. Aby bylo jasno, žádný požehnání jsem vám nedal. To, co jsem řekl bylo jenom součástí konverzace a ona to moc dobře ví,“ prsknul a Eldarn přikývl.

„To jsem si myslel, lhala mi,“ zašeptal sklesle. „Takže si myslíš, že mě doopravdy nemiluje?“ zeptal se.

„Nedělej, že jsi tomu věřil, nebo mě nasereš!“ zpražil ho Wade a Eldarn zarytě mlčel. „Ale zjevně jí jde hlavně o to, co jsi říkal, protože jinak nevím, co by mohla mít v plánu udělat v paláci. A taky tam nepůjde a ani ty! Budeš s ní. Je mi jedno, co budeš muset udělat, abys jí od paláce držel stranou, ale uděláš to!“ poručil mu a on přikývl.

Sára na Wada překvapeně zírala a on na sebe natáhl boxerky a triko u toho chození koleček zabalený v dece. Pak jí ze sebe konečně shodil a položil jí na postel.

„Vážně ti to je jedno?“ divil se Eldarn.

„Eldarne, víš moc dobře, co jsem tím myslel. Klidně jí sváděj, ale nesmíš s ní nic mít! Pochop to, chci tě chránit. Z její strany je to hlavně manipulace a sex dokáže všechno jenom rozvrtat. Akorát tím mezi nás vrazíš klín. Nevěř nikomu jen mě,“ objasnil.

„Takže jenom proto ti vadí, že by jsme byli spolu?“ vyzvídal.

„Myslel jsem, že jsi chytřejší,“ opáčil suše Wade. Eldarn se trochu nafouknul.

„Teď nevím, na koho z vás dvou bych měl být víc naštvanej. Přehazujete si mě jako horkej brambor,“ procedil a Wade zoufale vydechl.

„Pravda. Tohle k tobě není fér. Promiň. Ale nezapomeň si pro jistotu pořádně prohlídnout ten nápis na tvou ruce,“ řekl suverénně a Eldarn se podíval na nápis, že patří Wadovi. „Jsi můj, Eldarne. Svěřil jsem ti svůj život a život všech, který mám rád

jen proto, že ti věřím, tak mě nezklam. Jestli to poděláš kvůli sexu s mojí vypočítavou sestrou, nepřej si zažít co s tebou a s ní udělám," připomněl a Eldarn přikývl.

„Ale ty moc dobře víš, že i kdybych se snažil sebevíc, ona se nevzdá té příležitosti vyprudit tě v paláci. Vykašle se na mě i kdybych se s ní vyspal. Jen by mě využila," objasnil.

„To je jasný, proto musíš být kreativní. Zdá se mi, že jsi na chvíli z toho nedostatku ztratil zase rozum. A jak sakra ví Estrella, kdy máme jít do paláce?" zeptal se z ničeho nic a Eldarn ztuhl. „Neříkej mi, že jsi jí to řekl?" křičel na něj. Eldarn zavrtěl hlavou.

„Neblázni. Proč bych jí to říkal?" hájil se.

„Protože jí miluješ a ona tě sváděla a provokovala? Taky ti řekla to slovo, o kterém si ženský myslí, že hne s vesmírem. Co já vím," řekl a Eldarn zavrtěl hlavou.

„Nic jsem jí neřekl, přísahám," zašeptal, ale taktně pomlčel o tom, že to Estrella možná zahlídla u něj na posteli.

„Kurva!" ječel. „No tak s tím musíme švihnout. Hlavně jí udrž mimo palác, než podepíšu ten papír o nástupu za mága Kerdigana a vyhýbej se fyzickému kontaktu!" řekl a Eldarn přikývl.

„A jsi si jistý, že to je to, co ti chce mág zítra večer oznámit?" zeptal se a Wade natáhl ruku k Sáře, aby mu podala ty džíny, které už asi tři minuty držela v ruce.

„Jsem. Co jinýho by mi chtěli oznámit? Prohra se nesděluje při večeři, ne v případě politiků. Když je nezajímáš, tak je prostě nezajímáš," objasnil a natahoval na sebe ty džíny, zatímco přidržoval mobil u ucha jen ramenem.

„Dobře, pokusím se jí zastavit. A ty buď opatrněj, Wade," dodal a on přikývl a pak se rozloučili.

„Co se děje?" zeptala se Sára hned na to, co hodil mobil na stůl.

„Chtěl jsem ti to říct a probrat to s tebou, ale momentálně to nezní moc jako dobrá zpráva. Když se to posere, dneska je možná doopravdy den našeho loučení," oznámil jí jako by vůbec o nic nešlo, zatímco si zapínal pásek u džín.

„Jak to jako myslíš den našeho loučení? Jako, že by se ti mohlo něco stát? Wade, proboha!" sykla a přiskočila k němu, aby ho objala. „Vykašli se na to, prosím, miláčku. Ze srdce tě prosím, vzdej to. Kvůli mně. Vždyť to za to ani nestojí, abych o tebe přišla..." přemlouvala ho, zatímco ho držela zezadu kolem krku a visela na něm jako opičí mládě.

„O mě nepřijdeš. Ne takhle. Přijdeš o Estrellu, jestli se mě pokusí sabotovat!" procedil skrze zuby a zatínal pěsti. Sára ztuhla a pustila se ho.

„Cože? To bys přece neudělala! Máš jí rád a něco jsi nám všem slíbil," připomněla a on se na ní podíval jako na cvoka.

„Myslíš si, že já mám rád natolik, abych se nechal připravit o svůj život a o životy lidí, jako jsi ty a moje děti?" prohlásil a Sára na něj jen strnule zírala. „Nehledě na to, že jsem slíbil, že nikomu neublížím, když neublízí mě. A s Estrellou mám zvlášť vlastní dohodu. Můžeš jí to zkusit rozmluvit," usmál se a natáhnul na sebe ještě tričko. Sára neměla slov.

„Chtěl jsem se ti pochlubit, že se zítra asi stanu Starším a brzy budu králem, ale moje sestra se rozhodla, že mě bude srát a to v můj nejšťastnější den. Tohle jí neprojde!“ syknul.

„Můžu ti nějak pomoci?“ zeptala se, ale Wade zavrtil hlavou.

„Ty se do toho v žádným případě nebudeš míchat,“ řekl striktně a ona přikývla.

„Kam jdeš?“ polekala se, když chytal za kliku u dveří. On se na ní jen tak podíval.

„Pro bundu. Budu muset jít,“ odpověděl sklesle.

„A kam bys chodil? Stejně s tím nejde teď nic dělat. Nechod, prosím. Neopouštěj mě. Máme mít rande až do zítřka. Ještě jsme neměli super nezdravou večeři, čtení a noc v oběti,“ šeptala a sotva zadržovala slzy.

„To mě moc mrzí, ale nedá se nic dělat. Musím něco vymyslet. Řekl bych, že ti to vynahradím zítra, ale to budu nervní a nebyla by se mnou řeč. Tak jindy až se k sobě zase vrátíme,“ řekl, políbil jí něžně na tvář, vyčaroval si portál a zmizel.

„Wade!!!!!!“ ječela z plných plic a začala do všeho poblíž kopat. Zase jí vyměnil za korunu. Nikdy jí nedá před tou zatracenou věcí přednost. A i když mu to přála z celého srdce, nedokázala mu prominout ten fakt, že je pro něj Derion a tahle nebezpečná politická mise důležitější než oni dva. A taky to, že se už tak jejich krátké rande kvůli tomu zrušilo dřív s tím, že pokračování buď vůbec být nemusí a nebo bude až bůhví za kolik let.

Eldarn se vrátil zpátky k Wadovi do pokoje uklidit, co tam udělal za nepořádek, ale když se vrátil, Wade už tam stál nad postelí a nasupeně se na svého spřízněnce díval.

„Chceš mi říct, že byla tady? To se nedivím, že ví, kdy mám být v paláci, když tady máš tajný dokumenty a plány roztahaný po posteli,“ zpražil ho. Eldarn sklopil uši. „Kurva Eldarne!“ zaječel na něj a fláknul se štosem papírů, který držel v ruce. Potom se na něj zase podíval, jako by ho chtěl zavraždit.

„Promiň, Wade. Byla to nehoda. Už se to nikdy nestane, přísahám,“ zakuňkal zírajíc do země a pak se odvážil se mu podívat do očí.

„Já vím. Není to ničím chybou. Promiň, že jsem na tebe křičel. Jsem jenom příšerně nervózní. Musíme vymyslet, jak udržet moji sestru doma, aniž by v tom hrálo roli násilí. Protože kdybych jí byl jen svázal, s mírovou dohodou, kterou jsem uzavřel s Darrenem by byl konec a to je to poslední, co ještě potřebuju,“ zmínil a Eldarn přikývl.

„Proč to vůbec říkala?“ zeptal se a Eldarn pokrčil rameny. „Chci říct, že kdyby držela zobák, nemusel bych hledat řešení jak jí zastavit. Co když o to jí jde? Aby mě držela dál od Sáry, aby mi překazila rande a zaměstnala mě. Fakt bych nerad padl do pastí svojí vychytralý sestry. Musím uznat, že mě docela děsí, jak moc jsme si podobní. A taky, že má v krvi včetně mojí ambicióznosti ještě Paynovu neutuchající touhu po pomstě,“ zmínil.

„Co bych měl udělat?“ zeptal se ho Eldarn a tvářil se pořád provinile. Trochu se bál, že to mezi nimi s Wadem kvůli tomu teď začne skřípat. Wade se na něj podíval a usmál se.

„Jestli někdo má hlavu na to, to vykoumat, jsi to jediné ty,“ odpověděl a poplácal ho přátelsky po zádech. O to víc se Eldarnovi ještě rozbušilo srdce. On mu věří a teď ho nesmí zklamat. Jenže jeho nic nenapadalo.

„Vrátíš se za Sárrou?“ vyzvídal. Wade se na něj podíval jako na idiota.

„Ani náhodou. Nejsem sebevrah. Je mi to líto, ale pevně věřím tomu, že jí to nějak v budoucnu vynahradím. Tohle vyžaduje koncentraci a intenzivní přemýšlení. Takže já si zajdu dát hloubavou sprchu a ty zatím přemýšlej po svém. Tak, jako jsi kdysi přemýšlel nad tím, jak zlomit Darrenovo kouzlo,“ dodal a odešel do koupelny. Eldarn si povzdechl. Sice měl trénink, ale Wade na něj nakládal čím dál tím víc zodpovědnosti.

Estrella sebou plácla na gauč ve společenské místnosti a tvářila se rozzuřeně. Vedle ní si přisedl Elwin a přehodil jí ruku přes ramena. „Copak je, Es?“ zeptal se, ale ona jeho ruku odstrčila a prudce si stoupla. Tvářila se zamyšleně. Možná, že si vyčítala, jak to mezi ní a Eldarnem proběhlo. Takhle mu své city zcela určitě vyznat nechtěla. A navíc, on to neřekl zpátky. Což by nebyl ten největší problém.

Nejhorší byl fakt, že on tomu ani nevěřil. Žárlila na Wada ještě k tomu, a tak mu chtěla ublížit. To, co řekla Eldarnovi, aby bratrovi vyřídil bylo jen vaření z vody. A ona teď musí vymyslet doopravdivý plán. Zdá se, že jí Eldarn s Wadem přecenili. No a ona si nesmí dovolit je teď vlastní chybou podcenit.

„Udělal jsem ti něco?“ zeptal se překvapeně Elwin, ale zavrtěla hlavou. Byl jako její pejsek. Byla Shadowwalkerovi podobnější, než by přiznala. Byla panovačná, dominantní, zákeřná, ambiciózní a na rozdíl od Wada i impulzivní. Taky přesně jak jí popsal, byla nestálá a přelétavá, manipulativní a pomstychtivá. Nicméně měla i dobré vlastnosti, ale byly jí momentálně na nic, protože je v ní nikdo neviděl.

„Ne,“ sykla na něj.

„Tak co se děje?“ vyzvídal. Ona se na něj otočila a hodila na něj smrtící pohled, jakým jí nedávno obdařil její tmavovlasý bratr.

„Nic. Zmiz!“ křikla na něj jako na sluhu a on jí tedy nechal na pokoji. „Počkej!“ poručila mu a on na ní koukal tak oddaně, jako kouká Eldarn na Wada většinu času. „Chci se s tebou rozejít,“ řekla a podívala se na něj, jak bude reagovat. On vypadal, že se rozbrečí.

„Proč?“ zeptal se, ale to neměl dělat. Akorát si tím přitížil, protože Estrella uměla být krutě upřímná, a to ještě v kombinaci s její chladností, kterou taky zdělila po matce. A to nebylo nic příjemného. Natož když byla celá rudá vzteky a taky zamilovaná do někoho s kým nemohla být.

„Protože už tě nemiluju,“ opáčila syrově a odešla. Elwin tam stál jako socha zírajíc na záda své už ex přítelkyně. Estrella si stejně jako její zlý bratr uměla zaháčkovat deriony, natož riony a toho si byl Wade moc dobře vědom, proto nechtěl, aby jí Eldarn podlehnul.

I když věděl, že Estrella o svých citech k jeho spřízněnci nelže. A to bylo momentálně taky jejím největším tahounem. Kam se na to hrabala pomsta za rodiče, když je tu aktuální bolest, kterou jí její bráška mučí, že?

Sára ležela smutně na posteli a zírala do stropu. Doslova ležela v kaluži slz, které jí stékaly na prostěradlo už několik minut. Pak se zvedla, letmo po ní s Wadem ustlala postel, otřela si slzy z tváře a vzala si kopii portrétu z tiskárny, kterou měla na stole. Prohlídla si to, jako by to byla jen dávná vzpomínka a podívala se na noční stolek, kde měl ležet originál, ale nebyl tam. Wade si ho musel odnést s sebou.

Sára se rozhodla, že zůstane doma alespoň do zítřka. Sice to bylo klasifikované jako být za školou a s větším trestem při zjištění, protože svět lidí je ve školním roce zakázaný navštěvovat i pro riony. Natož, když mají probíhat povinné praxe a ona byla jednou ze studentek, která přemluvila ředitele, aby z nich mohla vycouvat.

Já jsem šla do věže, kam se chodil schovávat Wade. Věděla jsem, že je se Sárrou a že tam nebude. Potřebovala jsem být chvíli sama a v té věži jsem cítila takový zvláštní pocit nervozity a šimrání na břiše z té samoty, že jsem tam teď chtěla být. Úplně stejný pocit to místo vyvolávalo i ve Wadovi, proto tam taky chodil. Svěřil se mi mezi řečí, když jsme tam seděli a povídali si.

Stoupala jsem si k oknu a opřela o parapet. Venku poprchávalo, a tak tam nikdo nebyl. Neozývaly se žádné hlasy jako tomu bylo například v létě, kdy je celé školní hřiště plné života. Momentálně dole kromě žluté trávy, hnědých shnilých listů a holých stromů nic nebylo. Bylo tam mrtvo.

Vydechla jsem a otočila jsem se zády k oknu, o které jsem se i opřela. Bylo to to okno, ze kterého jsem málem vypadla. Nějak se mi zamotala hlava při pohledu na tu výšku.

„Ay, co tady děláš?“ zeptal se Wade, který se sem přenesl nejspíš na cigaretu a taky kvůli tomu stejnému pocitu, který podporoval klid na přemýšlení.

„Wade? Co ty tady děláš?“ zeptala jsem se ho taky. „Pokud vím, máš být se Sárrou,“ dodala jsem a on přikývl.

„Proto jsem tady. Něco se mi do toho připletlo. Ani nevíš, jak moc mě to mrzí. Snad mi to Sára odpustí,“ řekl a sedl si na schod. V ruce držel cigaretu a překvapivě i zapalovač. *Nechtěl plácát mocí?*

Sedla jsem si vedle něj. Překvapeně se na mě podíval. „Nechci být nezdvořilý, ale měla bys jít. Nesmíme se spolu bavit a já nechci provokovat tvýho manžela. Přišel jsem se sem jen uvolnit a zhulit se, abych mohl přemýšlet na jiných vlnách než za střízliha,“ objasnil.

„Chci to stejný. Můžu tu s tebou zůstat?“ zeptala jsem se a on se na mě nešťastně podíval. Chtěl říct ne, ale místo toho mi podal jívovou cigaretu a zapalovač, abych si zapálila a mezitím se otočil k oknu a zíral na šedé nebe. Já jsem si zapálila jeho zapalovačem a potáhla jsem si z cigarety jako by to byl kyslík. Pak jsem mu jí podala.

„Neboj se, když to praskne, vezmu to na sebe,“ řekla jsem a on se pousmál.

„Dík,“ zašeptal a taky si potáhnul.

„Mimo chodem, máš moc hezký zapalovač,“ zmínila jsem a on si ho prohlídnul jako by ho viděl poprvé a přikývl.

„Jo to jo. Dostal jsem ho od Eldarna k narozeninám. Z jedné strany je Qyldryir a z druhé je Enessa. Jako já a Sára,“ odpověděl a pak si na něco vzpomněl, vsunul si

cigaretu mezi rty a zatímco jí tak držel něco tahal z kapsy. Vytáhl peněženku a z ní malý tvrdý papír větší než vizitka. „Tohle jsme mimo jiné dělali dneska s tvou nejlepší kamarádkou,“ řekl a podal mi to, abych si to mohla prohlídnout.

„To je vážně povedená kresba,“ zmínila jsem a on přikývl a zase to uklidil zpátky do peněženky. Pak mi zase podal tu cigaretu.

„Co se děje, že jsi tady?“ zeptal se jako by ho to vážně zajímalo, aniž by mě chtěl grilovat. Já si potáhla, vydechla oblak kouře a zase mu to podala zpátky.

„Já nevím. Mám pocit, že se na mě všechno sype. Dusím se mezi lidmi. Chtěla jsem být chvíli sama, ale tvoje společnost mi kromě toho, že to mám zakázaný nevadí, aby bylo jasno,“ odpověděla jsem a on se pousmál a přikývl.

„To znám, takhle se cítím často,“ řekl a opřel se o lokty schodu za ním. V ruce držel pořád tu kouřící jívku. Už jsem se cítila trochu zhulená a strach, že se to dozví Darren se šířil celým mým tělem, ale nemohla jsem si pomoci.

Potřebovala jsem si odpočinout a mít pocit, že nejsem sama proti všem. A jediný člověk, s kým jsem se tak cítila byl k naší smůle Wade. On byl neskutečná dávka adrenalinu. Nechtěla jsem se toho pocitu vzdát. Ne, když nemůžu mít Temnotu.

„Taky jsem zjistila, že Estrella přemluvila Elwinovo kámoše Marsena, aby se se mnou kamarádil,“ zmínila jsem a Wada to zaskočilo. Dokonce se na mě i otočil.

„Cože? Já se z ní zblázním,“ odpověděl a zamyslel se, než si dal další potah. Jeho zornice byly tak roztažené, že měl skoro černé oči. U něj to byl docela kontrast vzhledem k tomu, že jsou jeho oči jinak tak světle šedivé až jsou skoro bílé.

„Co ty?“ zeptala jsem se a on se na mě podíval. Působil vyčerpaně, smutně, zoufale a nechci říkat, že i zhuleně, protože to už je zřejmé. Já byla taky, ale ne tak, že bych měla náladu se hihňat všemu jako pominutá, ale tak, jak jsem chtěla být – klidná.

„Já? To bych ti nejspíš neměl říkat. Střet zájmů, sorry,“ opáčil suverénně a típnul cigaretu o kamennou stěnu, která už je za ty roky celá od popela. Ne celá ta stěna, ale ten vyčnílý kámen, ze kterého si Wade udělal típátko. Potom se zvednul. Polekala jsem se, že už odchází.

„Ty už jdeš?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„Ne, chtěl jsem se protáhnout. Ale přišel jsem sem hlavně, abych mohl myslet a to nejde, když jsi tady ty,“ objasnil a já přikývla.

„To chápu. A tak třeba bych ti mohla pomoci,“ zopakovala jsem a on se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Už jsem řekl, že to nejde. Střet zájmů a moje dohoda s Darrenem,“ opáčil.

„Takže přece jenom existuje?“ zeptala jsem se a on se viditelně proklínal, zřejmě se moc nehlídal, měl toho moc.

„Jo,“ přikývl. „Ale o nic nejde, jenom že se od tebe mám držet dál. Slíbil jsem mu to a držím to, ale ty za mnou lezeš,“ řekl a to mě zamrzelo.

„Já vím a mrzí mě, že nás tím tahám do maléru. Ale jenom proto, že potřebuju kamaráda. A ne jen tak ledajakého, potřebuju tebe,“ vysvětlila jsem mu a pak na mě spočinuly jeho černé oči. Chvilí bylo nesnesitelné ticho. Než ho prolomil.

„Blbý je, že se potřebujeme navzájem. Ale Darren by mi nikdy neodpustil, kdybych tě do toho zatahnul zrovna já. Vážně, Ay, měla bys jít,“ dodal.

„Co ode mě potřebuješ?“ zeptala jsem se, předstírajíc, že jsem neslyšela, že říkal, že bych měla jít. Wade vydechl a sedl si zpátky vedle mě.

„Estrella. Jde po mě a zrovna teď se mi to nehodí,“ řekl a podával mi do ruku obálku, kterou vytáhl z kapsy pláště. Já si ji prohlédla. Byla tam derionská pečeť.

„To je z paláce,“ zmínila jsem překvapeně, že mi to vůbec někdo jako on dal do ruky a on přikývl.

„Zítرا večer jsem pozvaný na večeři. Měl bych se oficiálně stát Starším,“ objasnil a já ztuhla. *Starším? Už? Ten je tedy dobrý.*

„Ty jo, nevím co na to říct. Tak asi, že gratuluju, i když máš pravdu, že to je zvláštní vzhledem k naší minulosti,“ zmínila jsem a on přikývl. „A jsi si jistý, že jde právě o tenhle druh pozvánky?“ zeptala jsem se.

„Ano, jsem si jistý, Ay,“ řekl a uklidil obálku zpátky do pláště.

„A co se teda děje s Estrellou?“ vyzvíдалa jsem.

„Je zamilovaná do Eldarna, to se děje. Nejhorší je to, že to využívá jako páku pro to, aby mi mohla ublížit. Bojím se, že ublíží i jemu. Ale já jí nemůžu nechat ohrozit svůj plán. Ona ví moc dobře, co jsem slíbil. A to je, že vám neublížím, ale když zaútočí...“ zmínil a já si přikryla šokem pusou rukou.

„Bože, takže už je to tady zase? Tomu musíme zabránit,“ prohlásila jsem a on se zakřenil.

„Takže ne tomu, abych se stal králem, ale jí, aby mi to nepřekazila,“ řekl a já se pousmála.

„Myslím, že když se staneš králem a bez obětí, bude to mít výhody pro všechny,“ opáčila jsem a on se na mě překvapeně podíval.

„Jo? A jaký to bude mít výhody pro tebe a pro Darrena, například?“ vyzvíдал. Myslím, že kdybych nebyla zhulená, nedostal by to ze mě. Ale k mojí smůle jsem byla.

„Chci tě mít za kámoše,“ přiznala jsem a on nade mnou zavrtěl s úsměvem hlavou.

„Taky jsem na něj se Sárrou žárlil,“ přiznal. Na to jsem raději nereagovala. „A Darren? Jaký ten z toho bude mít výhody?“ tahal ze mě. Já se zamyslela.

„Určitě by se něco našlo. Ale hlavně taky, když je mír, nikomu z vás nehrozí žádné nebezpečí. Já už jsem z těch soubojů vážně unavená,“ odpověděla jsem upřímně a on zase přikývl.

„Každopádně, Ay. Uvědomuješ si co teď vyvádíš? Zrazuješ ho a to nemůžu dopustit, jinak se toho míru nedočkáme. A věř mi, že ho chci taky,“ objasnil.

„Tak odejdi,“ prohlásila jsem suverénně a on se srdečně rozesmál.

„Ne, Ay, ty půjdeš,“ řekl sebevědomě, ale já zavrtěla hlavou.

„Takže Estrella miluje Eldarna? To jsem nevěděla,“ změnila jsem téma. Wade nade mnou zavrtěl hlavou a rozhodl se, že mi odpoví.

„A Eldarn miluje jí,“ odpověděl. To mě zaskočilo. Něčeho takového jsem si nikdy nevšimla.

„Myslela jsem, že miluje tebe,“ procedila jsem a on se zasmál.

„Ne takhle,“ objasnil a zase se opřel lokty o ten schod.

„Určitě? Protože to tak nevypadalo. Vidím, jak se na tebe dívá. Takhle se nedíval ani na mě,“ dodala jsem. Ale nejspíš jsem ho tím trochu popudila.

„Mezi mnou a Eldarnem nic není, Ay. Jen trochu silnější přátelství a obdiv, ale žádná romantická láska ani přitažlivost. Eldarn byl jen trochu rozjařenější, když jsem se to dozvěděl a nevěděl, jak mi to má vysvětlit, ale jsem si jistě, že mě v tomhle smyslu nechce a miluje Estrellu,“ vysvětlil.

„A tobě to nevadí?“ vyzvíдалa jsem. Wade nakrčil nos a zase nade mnou zavrtěl hlavou. Možná, že mi to zhulené na rozdíl od něj nemyslelo tak dobře.

„Jako, že nemiluje mě?“ zmínil z legrace, ale pak zvažněl. „Jasně, že mi vadí, že jí miluje, ale ten fakt, že je rion a ona derionka ani tolik ne. Je v tom víc,“ dodal. Chtěla jsem to pochopit, ale místo toho už jsem pochopila, že když nezačne mluvit sám, tak mi to neřekne.

„Měla bys jít, než tě Darren začne hledat a bude si myslet bůhví co,“ řekl a v tom se otevřely dveře, ze kterých na nás zíral nasupeně Darren. „Pozdě,“ zašeptal rozpačitě Wade a já ztuhla.

„Děláte si vy dva ze mě prdel?“ řekl, až mu z očí šlehal plameny. Cítila jsem se provinile, jako bych se s Wadem vyspala, ale možná to byl stejně závažný prohřešek, když jsem s ním kouřila jivu a kamarádila jsem se s ním.

„Promiň, Darrene, jen jsme si povídali,“ prohlásil Wade a Darren se pousmál.

„Jo jen jste si povídali. A proto máš oči jako angorák?“ prskal podrážděně. „Abyš věděl, tak s naší dohodou je konec! Tohle jsi poslal...“ běsnil, ale já ho včas přerušila.

„To není jeho vina. Potkali jsme se tady. Já myslela, že je se Sárrou, a tak jsem šla sem, abych byla chvíli sama, ale přišel sem na cigaretu a já jsem ho zdržela. Vážně. On mi říkal, abych šla, ale nějak jsem se tady zapomněla,“ vysvětlila jsem a on se na mě podíval zase pohrdavě.

Doufala jsem, že tenhle pohled už nikdy neuvidím, ale tentokrát jsem si ho zasloužila. „Zklamalas mě,“ dodal syrově, odešel a prásknul za sebou dveřmi. Podívala jsem se na Wada, který vypadal, že už ho nic nedokáže víc zdevastovat.

„Měla bys jít si ho udobřit a vykašlat se na naše podivný přátelství. Jestli ho nechceš ztratit,“ řekl a já přikývla.

„Půjdu, ale až mi řekneš, co ode mě potřebuješ, abychom zabránili Estrelle v té sabotáži,“ připomněla jsem a on si zoufale povzdechl. Ano, teď jsem ho vydírala a zaháněla do kouta, ale myslela jsem to dobře.

„Cesta do pekla je vždycky dlážděná dobrými úmysly. Myslím to vážně, Ay. Nemíchej se do toho stejně tak jako Sára. Já si poradím. Tak jako vždycky. Nejvíc nám všem teď pomůžeš tím, když budeš stát tam, kde máš stát – po boku svého manžela,“ řekl a já jsem se tedy přenesla za Darrenem.

„Darrene!“ volala jsem na něj. Utíkal mi chodbou až za ním vlál jeho plášť s rudým lemováním. Měla jsem deja vu. Už tyhle hádky začínaly být na denním pořádku.

„Promiň, nechtěla jsem...“ Zarazil mě.

„Nechtěla jsi, abych o tom věděl? To je mi jasný,“ prskal na mě našťavaně. Žárlil a nejen to, vztekal se a úplně běsnil. „Myslel jsem si, že ti můžu věřit, ale ty mě i po tom všem neustále jenom obcházíš. To ho tak moc miluješ, že bez něj nedokážeš být ani kvůli mně?“ křičel na mě a tvářil se nešťastně.

„Říkala jsem ti, že to byla jen náhoda. Zdržela jsem se tam a jo, doufala jsem, že se to nedozvíš. Ale začal se mi svěřovat, a tak...“ začala jsem, ale skočil mi do toho.

„Začal se ti svěřovat? Takže teď budeš dvojí agentka ty?“ zeptal se, ale zavrtěla jsem hlavou.

„Nejde o žádné plány. Vážně by ses na něj neměl zlobit, byla to moje chyba. On mi říkal, že chce dodržet vaši dohodu, o které ses mi mimochodem zapomněl zmínit,“ vysvětlila jsem a on se pousmál.

„Chráníš ho přede mnou? No to se mi snad zdá. Ay, můžeme ho zastavit a pomstít se mu. Tak mi to řekni. Všechno, co ti řekl,“ křičel na mě.

„Neřeknu,“ sykla jsem na něj zpátky.

„Ty chceš, aby byl králem? Aby nám diktoval jak máme žít? Chceš, aby mu všechno prošlo a vzal nám i poslední věc, která měla být naše? Kam se podělo to tvoje, že budeme vládnout Derionu?“ křičel.

„Pravdou je, že Wade bude skvělým králem. A na pomstu se najde čas kdykoli. Já chtěla jen klid. Ani nevíš, jak mě ty vaše boje neustále vyčerpávají. Nechtěla jsem přivést dítě do války mezi vámi dvěma. Chci jenom klid a tebe po svém boku,“ objasnila jsem.

„A Wada z druhé strany, co? Tohle je snad zlej sen. Proč ho tolik chráníš? Kam se podělo to, že jsem pro tebe jedinej?“ vztekal se.

„Taky jsi a vždycky budeš. Wada chci jenom jako kamaráda, Darrene. Přisahám,“ objasnila jsem.

„Ty už radši nic nepřisáhej. A jak jsi mu mohla vůbec odpustit to, co mi udělal? To ti v životě neodpustím!“ dodal a chtěl ode mě odejít, ale chytla jsem ho za ruku. Podíval se na to místo, kde jsem ho držela.

„Tak to není, neodpustila jsem mu. Pořád jsem v tom s tebou, jen bych byla ráda, kdybychom se na tu pomstu vykašlali,“ zašeptala jsem a on se mi vysmeknul až mi trhnul bolestivě s ramenem.

„Nejsi se mnou!“ zakřičel. Vztek jím prostupoval jako mnou před chvílí adrenalin a jítva.

„Ale ano. Sára s ním má taky přátelský vztah,“ hájila jsem se.

„Ale Sára není moje žena, ty jo,“ syknul.

„Taky s ním nespím,“ opáčila jsem pohotově a on se rozesmál. Ne, že by mu bylo do smíchu, ale ze zoufalství.

„To máš taky jedinou kliku,“ zmínil. Mlčela jsem. „A na rozdíl od tebe u toho nebyla, když jsem zabíjel svého zmračeného tátu, po tom, co se na něm Wade vyřádil. Ale hlavně, zamilovala se do něj dřív, než věděla, co je zač,“ dodal.

„Máš pravdu. Tohle je strašné,“ začala jsem, ale přerušil mě.

„Je, ale tobě to vůbec nevadí. Chceš ho i přes to. Tak proč ho chráníš? Co se mezi váma teda zlomilo? Jsem si jistě, že jsi mi neřekla pravdu. To tě ta Temnota tak oblbila, že nevnímáš realitu ani teď?“ pokračoval v tom nepříjemném výslechu.

„To je mezi mnou a Wadem. Stejně tak jako tvoje tajemství s Alyssou, které nesmím vědět. Tohle je taky tajné a nemusíš to vědět. Nejde o nic nekalého. Respektuj mě, jestli chceš, abych respektovala tebe. A navíc, já chci jen to, co ty máš se Sárrou. Konečně jsem to našla, tak jestli mě máš rád, tak mi to neber,“ dodala jsem a odešla jsem. Darren tam stál s otevřenou pusou.

Estrella seděla na prázdné tribuně, na opuštěném hřišti, kde jí dělala společnost jen láhev pepermintového džusu a studený listopadový vítr. Ačkoli se zdálo, že její rozchod s Elwinem byl pouhé slovo vyřčené v afektu, nebylo tomu tak. Jen nechtěla, aby trpěl. Takhle jí alespoň bude nenávidět a nebude mu po ní smutno. Ne tak jako jí je smutno po Eldarnovi.

Darren měl podobnou náladu jako Estrella, aniž by se mu stalo to stejné. Akorát na rozdíl od Estrelly nešel na tribunu, ale do stáje za Kinnarou. Jinak si vzal s sebou parťáka pepermintový džus. Zdá se, že všichni řeší depresi alkoholem, jívou, pomstou, nebo skokem z věže. Nejsme my vážně rodina?

No a Sára zase smutnila ve svém pokoji v Brooklynském cihlovém domě. Je znát, že Sára není z naší rodiny, protože alkohol si nedala. Naopak chtěla to spíš zaspat. A za všechno mohl jen jeden jediný člověk a to byl Shadowwalker. Tedy, technicky jsem v tom byla taky i Estrella, ale ten problémista měl být Wade.

Back on track

☆ Ve starých kolejích ☆

Estrella stála s Wadem na chodbě a už se asi dvacet minut hádali. „Jak jsi to mohl Darrenovi i Ay udělat, když víš, jak to je?“ prskala na něj.

„Nic jsem neudělal,“ hájil se, ale Estrella nad ním jen zavrtěla hlavou.

„Jasně, ty nikdy za nic nemůžeš. Myslela jsem, že ses změnil. Že to myslíš vážně. Teda co se týče Darrena a Ay,“ zmínila.

„Vždyť jo, myslím to vážně. Chci to napravit co nejdříve to půjde. A jen tak pro info, ty jsi mimo lidi, kterých se to týká,“ procedil syrově a ona se na něj nasupeně podívala.

„Jako bych měla zájem, Shadowwalkere!“ sykla na něj a on se pousmál a přikývl.

„To, cos dneska předvedla Eldarnovi bylo ubohý. Nedivím se, že ti nevěří, co k němu cítíš, když to na něj vybalíš v takovou chvíli. Ale hlavně, se stáhneš zpátky i s tím tvým trapným plánem jak mě zničit, nebo uvidíš. Nechtěj mě nasrat, Estrello. Já se narodil pro to být králem! A nic na světě mi to nevezme a už vůbec ne ty.

A jestli se o to přece jen pokusíš, budeš čelit následkům, před kterými tě nikdo nezachrání a mě se to ani v nejmenším nedotkne. Všichni vědí, jak to je. Máme mírovou dohodu. Nikdo z vás nesáhne na moje lidi a nikdo z mých lidí a ani já na ty tvoje a když to porušíš, moje jednání bude po právní stránce v pořádku, ale akorát to rozpoutá válku, kterou ti garantuju, že nevyhraješ,“ objasnil a zíral zuřivě Estrelle do očí.

„Uvidíme. Já moc dobře vím, jakou máme dohodu. A hádám, že ta dohoda, kterou jsme uzavřeli kdysi je mrtvá?“ zeptala se a Wade nad ní zavrtěl hlavou.

„Není mrtvá, ale ty budeš, jestli jí tentokrát porušíš. Už jsi mě někdy viděla porušit dohodu?“ odpověděl jí otázkou a ona ztuhla.

„Oh prosím tě, ty si najdeš jinou skulinku, abys to mohl obejít. To děláš často, když se ti nelíbí, jak věci jsou. Nenávidíš mě. Překážím ti a stejně se mě pokusíš zabít, takže nemám co ztratit a risknu to,“ prohlásila a Wade se pousmál.

„Tak hodně štěstí, sestřičko. Protože Derion může mít jenom jednoho z nás a tebe na rozdíl ode mě nepotřebuje,“ dodal a chtěl odejít, ale přitáhla si ho k sobě za ruku. Wade na ní hodil vražedný pohled.

„Jsi odporná bytost, Shadowwalkere,“ zašeptala zírajíc mu do očí.

„Dík. Nápodobně. Ty nejsi o moc lepší a těším se až mě o tom zase přesvědčíš. A ještě jednou zkus vydírat Eldarna, poštvávat ho proti mně a tahat ho do věcí, který jsou jen mezi tebou a mnou a neznám se,“ dodal a odešel.

Během dvou hodin přišel Wade do svého pokoje s obří krabicí. Eldarn tam na něj už čekal a hned, jak se zjevil ve dveřích, přiskočil k němu a chystal se mu vymluvit díru do hlavy, když mu nadšeně líčil, co všechno vymyslel za kličky. Wade se usmíval a u toho poslouchání vybaloval svou novou kytaru.

Eldarn vytřeštil oči, když si všiml, co si Wade přinesl za nádheru. „No už bylo na čase, abys zase začal hrát,“ prohlásil a prohlížel si jeho černou kytaru s fialovým čímsi na jejím těle. Wade přikývl, položil si jí na klín a hodil vedle sebe balíček se strunami.

„Divím se, že jsem to vydržel tak dlouho,“ opáčil a Eldarn se pousmál. „Něco jsem napsal a chci to zahrát s klukama jako oslavu mého zítřejšího úspěchu,“ objasnil, Eldarn se zamračil a přisedl si k němu na postel.

„Víš, že se nemá říkat hop dokud nepřeskočíš? Pořád je tu šance, že se zítra něco podělá...“ začal, ale Wade ho přerušil.

„Nech toho, nebo to zakříkneš! Nic se nepodělá, není co. Všechno je dokonalý. Můj plán i tvoje dodatky. A jsem připravený na nejhorší. A i kdyby se do toho nezamíchala Estrella, už jsem se rozhodl, že to uspíším. Nebaví mě už čekat. Chci být král nejpозději do příštího týdne. A vzhledem k tomu, že už nebudou žádný Starší a žádný jejich nástupci, ale jenom já, pak je jasný, kdo to bude,“ dodal a spokojeně se pousmál.

„Ty jsi tak namyšlenější,“ prohlásil a lehce do něj šťouchnul. Wade se pousmál, přitáhl si ho k sobě, i když měl na klíně kytaru a s dvojitém poplácáním po zádech ho objal.

„Jsem král, cos čekal,“ dodal a začal na kytaru vázat struny.

„To jo, to jsi. Jsem na tebe hrdej, Wade,“ zmínil a zase se na něj tak zvláště podíval.

„Hej, hájil jsem tě před Ay, že nejsi teplej. Tak na mě takhle už nekoukej!“ řekl.

„Jsi čím dál tím horší. Docela se bojím, co to s tebou udělá až si nasadíš korunu,“ zmínil a Wade se pousmál pozvednutím levého koutku.

„Ta představa se mi víc než líbí. Skoro tak moc jako laškování s Temnotou,“ objasnil a zase se věnoval kytaře.

„Hm, je mi to jasný. A co že jsi to vlastně napsal?“ vyzvídal. Wade mu vždycky všechno ukazoval, nebo vymýšlel před ním, ale tentokrát si vážně myslel, že Wade na hraní zanevřel.

„To uvidíš. Až navážu struny, zavolám klukům abychom se sešli a zahráli to spolu, a když nám to půjde, uslyšíš to večer v klubu,“ řekl a Eldarn se pousmál.

„Wade, už jsi nebyl dlouho doma, všiml sis?“ zmínil Eldarn, načež hned na to od něj sklídl nepřijemně bodavý pohled. „Já jen... když už to máš s Anomaris tak jak to máš, nechybí ti aspoň děti?“ vyzvídal. Wade se zatvářil smutně a přikývl.

„Máš pravdu. Chybí mi děti. Snažil jsem se jí vyhýbat a spolu s tím i svým manželským povinností, protože jsem jí byl nevěrný a ona mě zabije jestli se to dozví. A ty její oči... zkrátka, vždycky mě prokoukne. Ale neměl bych to stavět nad vztah se svými dětma. Hned, jak se stanu Starším a budu mít chvíli času, vrátím se na víkend domů,“ odpověděl. Eldarn se na něj empaticky podíval.

„Ty už jí nemiluješ, že ne?“ zeptal se a Wade pokrčil rameny.

„Není to tak, že bych jí neměl rád. Bude moje královna, a i to tak chci. Já si jí pro to vybral. Ale...“ Eldarn mu do toho skočil.

„Není Sára,“ odpověděl za něj a Wade přikývl. „A pořád jsi si jistě, že chceš radši korunu a Anomaris než Sárku a epickou lásku?“ vyzvídal. Wade se na něj dlouze podíval. Z jeho očí šlo jasně vyčíst, co chce víc, ale z nějakého důvodu se toho stát se králem nechtěl vzdát.

„Jsem teď ve fázi, kdy můžu mít obojí. Sára se ke mně vrátí až se stanu králem a věci se urovnají,“ odpověděl nakonec a Eldarn nad ním zavrtěl hlavou.

„To není to samý a ty to víš, Wade,“ připomněl a tím už dost riskoval oheň a blesky.

„Už jsem se rozhodl před tím. Udělal jsem strašný věci kvůli tomu, teď je blbost to už měnit. Sice občas někoho ojedu mimo manželství s Anomaris, ale jinak jsem ve výsledku rodinnej a věrněj typ chlapa. Mám s ní rodinu a to je pro mě nejdůležitější. Nikdy bych jí jen tak nevyměnil. Ne když jsem jí do toho dostal,“ vysvětlil.

„Občas mi přijde, že se trochu mučíš, což k tobě vůbec nesedí,“ zmínil a Wade vyprsknul smíchy a zavrtěl nad ním hlavou.

„Nemučím. Dělán si co chci. Ale musím přiznat, že se občas divím, že mi to vychází. Nejspíš mám po svém boku vážně lidi, který mě bezpodmínečně milujou, jinak si to neumím vysvětlit,“ řekl a Eldarn se na něj usmál a přikývl.

„To máš. A jsem rád, že si to uvědomuješ,“ dodal.

„Vím, že bych to bez tebe a bez Sárý nedokázal,“ usmál se na něj. Na chvíli to Eldarnovi vyrazilo dech, ale snažil se to přetlouct, aby se nerozbrečel.

„A co Anomaris? Pokud vím, intenzivně se podílela na záchraně tvýho života a nejen to. Stála po tvým boku celou tu dobu a přivedla na svět tvoje děti. Neměl bys to brát na lehkou váhu,“ promlouval mu do duše. Wade mlčel, jen na něj koukal. „Hm, ale ty si to nemyslíš, co? Lituješ toho, že sis jí vzal a máš s ní děti?“ tahal z něj a Wade jeho otázky ignoroval.

„Už jsi viděl Sárú?“ změnil téma. Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ne, celou dobu jsem byl tady,“ odpověděl a povzdychl si. Věděl, že tohle mlčení znamená ano. Možná, že nelitoval tak úplně všeho co udělal s Anomaris, ale jsem si jistý, že kdyby měl možnost udělat to znovu, udělal by všechno jinak.

Darren se byl proletět s Kinnarou a celou cestu tam i zpátky si jí stěžoval na mě a na Wada. Zuřil, doslova to v něm vřelo. Byla jsem na něj zlá a taky jsem ho donutila k něčemu, co pro něj muselo být těžké přijmout.

Ale já jsem chtěla Wada za každou cenu. No dobře, za každou tak úplně ne, ale stála jsem o to přátelství víc, než jsem čekala. A to hlavně po dnešku, když jsem ho poznala zase o trošku víc.

Svěřil se mi, měl starost, abych se nehádala s Darrenem a zcela určitě to nedělal kvůli sobě. Je všímavý a charismatický a věřím tomu, že je na něj spoleh. Ale hlavně máme společný problém s Temnotou. Oba jsme zavázaní Arzanovi a musíme ho krmit vlastní krví. A tím se Wade zase stává o něco bližším, protože sdílíme další společnou zkušenost.

Dneska měl být první den mojí splátky a já z toho byla nervózní. A ano, první člověk, za kterým jsem chtěla jít byl Wade, ale nedělal mi dobře to Darrenovi udělat úmyslně. Předtím jsme se s Wadem vážně potkali náhodou. Nevyhledávala jsem ho. Ale teď?

Nemůžu Darrena vědomě terorizovat. Dal mi jasně najevo, co si nepřeje a proč. A jeho důvody jsou víc než pochopitelné a ty moje argumenty jsou oproti jeho slabé.

Nezbývá mi nic jiného, než nechat Wada jít. Ne všichni smí mít všechno. A já jsem bohužel ten typ, kterému to není práno. Ale taky nejsem ten typ, co se s tím dokáže lehce srovnat.

Klečela jsem před krbem s vyhrnutým rukávem a zírala jsem na tu značku. Bylo brzy na oběd, a tak jsem se jen psychicky připravovala na to, že to dneska budu muset udělat. Hrozně jsem o tom chtěla vědět víc, abych věděla, co přesně očekávat a vsadím se, že tentokrát by mi to Wade vysvětlil líp. A po intenzivním přemýšlení jsem se natáhla pro zrcátko a zazrcadlovala jsem mu. Hned to zvedl, jako by to měl v ruce.

„Ay?“ zašeptal překvapeně.

„Promiň, jestli tě otravuju. A taky promiň, že jsem tě dostala do problémů s Darrenem... Máš chvíli?“ zeptala jsem se.

„Hm, záleží na co,“ odpověděl pohotově.

„Dneska mám mít den první splátky a mám z toho nervy. Já vím, že je to jen říznutí do ruky, ale mě děsí ten pocit, že mi bude pít krev neviditelný démon a že kdyby se cokoli zvrtilo... no, že to bude mít všechno ve svých rukách...“ Wade mě přerušil.

„Neboj se, Ay. Už jsem ti vysvětloval, že Arzan není ten typ démona, co by ubližoval čarodějům s čistou duší. Ten, kdo ho přivolá a ten, kdo ho pravidelně hostí svou krví na oplátku za jeho služby, je v bezpečí,“ odpověděl. Dost mě uklidnil. Hlavně ten jeho líný a hluboký hlas.

„Už jsi něco vymyslel na Estrellu?“ vyzvíдалa jsem a on se pousmál.

„Jsi moc zvědavá. Už jsem ti říkal, že se nemůžeme kamarádit, Ay. Darren má pravdu, a i když mě to mrzí, normálně si dělám co chci a vážně tě moc chci za kamarádku, tak z toho musím vycouvat. Nemůžu být ten, kvůli komu o tebe přijde a ty bys měla upřednostnit rozum před tím co ke mně cítíš. Zdá se mi, že tě to celkem sebralo. A třeba to jednou půjde,“ řekl a usmál se. *Bože, po tomhle proslovu se s ním chci přátelit o to víc.*

„Jsi mistr v kličkování. Nemohl bys to nějak vymyslet?“ zeptala jsem se a on si povzdchl.

„Nemohl. Tady není kudy kličkovat. Jsem mistr co se týče mučení, podvádění a vydírání, a to v tomhle případě aplikovat nechci,“ odpověděl a já smutně přikývla.

„Tak díky za radu. A hodně štěstí zítra v paláci,“ řekla jsem a vytípla jsem mu to.

Wade položil zrcátko na postel vedle sebe a zoufale sebou plácnul na postel. „Co je?“ zeptal se ho Eldarn.

„Už nemůžu. Myslel jsem si, že mě nic nerozhodí. Ale pravdou je, že jsem se v životě víc nebal následků, Eldarne,“ přiznal a on přikývl.

„Takže z toho vážně vycouváš, nebo tvůj geniální mozek něco vymyslí?“ pobízel ho a natáhnul se vedle něj. Wade si povzdchnul a otočil hlavu k němu.

„Darren je nepropustnej. Nenávidí mě a sice právem, ale striktně mě nenávidí a přes to nejede vlak. I kdybych mu snesl modrý z nebe, nikdy mi neodpustí,“ vysvětlil a Eldarn přikývl.

„To ne, ale mohl by tě vzít na milost a tolerovat tě,“ zmínil.

„Jenže to nezahmuje Ay. Eldarne, technicky bych mu jí vzal. Nejen, že by to vnímal jako zradu od ní i ode mě, ale hlavně jako provokaci. Už tak jsem mu vzal všechny, kromě Estrelly, ta mu zůstane věrná až za hrob. Leda tak, že bys jí obměkčil ty,“ prohlásil a Eldarn nad ním zavrtěl hlavou.

„To se nestane. Zabils ji oba rodiče. Navíc bys mi to obměkčování stejně nedovolil,“ připomněl a Wade se zatvářil tak, jako ještě nikdy. Vypadalo to jako by se za sebe trochu styděl.

„Eldarne,“ zašeptal a podíval se mu do očí.

„Ano, Wade?“ usmál se na něj a čekal, co z něj vypadne.

„Jak moc Estrellu miluješ?“ zeptal se a Eldarn se zarazil.

„No...“ začal nervózně přemítat co smí říct a co ne a jak asi na co bude reagovat Wade.

„Vysyp to. Na rovinu!“ poručil mu.

„Nevím, nikdy jsem jí ani nepolíbil, abych dokázal s přesností určit, co to se mnou udělá,“ přiznal a Wade se pousmál.

„Ale už jsi jí určitě objímal a nelži mi! Víš přesně, co k ní cítíš. Já nebudu žárlit, jen to řekni!“ naléhal. Eldarn zhluboka vydechl.

„No tak dobře. Já myslím, že jí miluju hodně. Jako tu pravou,“ odpověděl a Wade přikývl. „Jen mě mrzí, že ona to vnímá jinak,“ dodal. Wade se na něj podíval.

„Moje sestra tě zbožňuje. A neříkám to kvůli ní, ale kvůli tobě. Už nechci nikomu mě blízkýmu brát štěstí a tobě už vůbec ne. Jen přiznávám, že se týhle kombinace bojím.

Estrella si neodpustí žádnou příležitost k tomu, se mi pomstít a bojím se, že by tě poštvala proti mně, nebo nějak využila. A ano, vím, že dokážeš intriky často prokouknout a že mě máš rád a nechceš mě zklamat, ale taky vím jak je rozdíl mezi přátelstvím a láskou,“ řekl a podíval se mu znovu do očí. „Už jsem to totiž párkrát pojebal,“ dodal.

„Wade, už jsem ti řekl minimálně jednou, že mě proti tobě nikdo nikdy nepoštvé. Pro mě je naše přátelství nejdůležitější věc na světě, a dokonce i důležitější než láska. A abych ti to dokázal, přísahám ti na svojí smrt, že se od ní budu držet dál, dokud se to mezi vámi neurovná alespoň na úroveň míru,“ prohlásil a Wade zavrtěl hlavou.

„To nemusíš dělat. Víím, že by to trvalo věčnost. A bůhví jestli by ses toho někdy dočkal. Nechci, abys byl kvůli mně zoufalej. Vážně to nechci. Já ti věřím,“ řekl a usmál se na něj, ale Eldarn nesouhlasil.

„Věříš, ale tak napůl. Já na tom trvám, Wade. Kvůli tobě. A nebudu zoufalej a nešťastnej, dokud mám tebe na svojí straně, nikoho jinýho nepotřebuju,“ odpověděl a usmál se na něj. „Chceš na to pečť?“ zeptal se po chvilce ticha, ale Wade zavrtěl hlavou.

„V žádným případě, Eldarne. Ještě tě svede a ty kvůli tomu umřeš. To bych jí pak už tuplem chtěl zabít,“ dodal a zvedl se z postele.

„Kam jdeš?“ zeptal se a Wade se pousmál.

„Někam, odkud jsem neměl v první řadě dneska vůbec odcházet. Našeho přátelství si vážím, Eldarne, strašně moc. A úplně stejně si vážím i další rionky, která si toho kvůli mně už vytrpěla dost. Musím běžet. A ještě jednou díky za důkaz tvoji oddanosti. Zasloužíš si odměnu,“ prohlásil a vyčaroval si portál do světa lidí ještě, než stihl Eldarn otevřít pusou.

Sára ležela v posteli v noční košili přikrytá dekou a u zírání na *Teorii Velkého Třesku*, na kterou měla v plánu koukat s Wadem na dnešním rande, projížděla sociální sítě. Bylo půl 8 večer a venku byla tma jako v pytli. Její mamka měla noční, a tak měla Sára celý byt jen pro sebe.

Zrovna když Sheldon třikrát klepal na dveře a volal Penny, někdo klepal na její dveře, a dokonce už nahoře. Sára se zvedla a zabalená do deky šla otevřít. A když viděla mezi dveřmi Wada se sáčkem z Mekáče, ztratila řeč.

„Došlo mi, že se nemůžeme vrátit každý ke svému životu, aniž by jsme si neužili naše rande snů. Takže se omlouvám za tu drobnou pauzu. Já ti to vynahradím, slibuju,“ zašeptal a nechal se od Sárovy zatáhnout dovnitř. Ani se nestačil zout a Sára už se kolem něj omotala a začala ho líbat.

„Tak vynahrazuj,“ řekla vzrušeně.

„Neměli by jsme se nejdřív navečeřet?“ zeptal se mezi polibky, když Sára dávala umaštěný sáček stranou na botník. Ta jen zavrtěla hlavou a vrhla se na něj ještě intenzivněji. „Dobře,“ usmál se, zvedl jí do náruče a odnesl jí za stálého líbání do jejího pokoje. Tam jí postavil na zem a ona mu hned začala sundávat koženou bundu a hodila jí na zem. Potom ho chytla za ruku a táhla ho do postele.

„Dneska už po třetí? Ty máš teda apetit,“ prohodil a suverénně jí vjel rukou pod tričko, nadzvedl ho a začal laskat její prsa. Druhou rukou zase mezi její nohy a dělal co ví, že má ráda. Sára zaklonila slastí hlavu a hlasitě vzdychala. Wade jí vzrušeně pozoroval a sem tam jí líbal na její pootevřená ústa a na tváře, šeptajíc jak moc se mu líbí, když se jí to od něj líbí.

Hned po tom, co se přivítali jak se patří, Sára skočila pro ten pytlík jedu, který přinesl a vzala to do postele. Wade trochu doufal, že na to zapomněla, ale kdepak Sára. Ta měla ráda fastfood skoro tak moc jako muckání s Wadem.

„Tak na, začni,“ řekla a podala mu do ruky sáček s hranolkami. Wade se zakřenil a podíval se na gumové, mastné a přesolené kousky brambor, jak trčí ze sáčku nasáklým olejem.

„Ty mě chceš zabít,“ zmínil a dal si tedy jednu do pusy. Křenil se u toho jak kdyby jedl kyselé červi a to Sárě bavilo.

„Ty jsi tak sladkej, Wade,“ pronesla, zatímco se na něj zamilovaně podívala a s chutí se zakousla do šťavnatého hamburgeru s masem větším než samotná houska. „Hm, to je výborný,“ zmínila s plnou pusou a koutky od kečupu. Wade se zasmál a pomalu se zakousnul do druhé hranolky. To Darren by se tím cpal po hrstech.

Sára se nad ním slitovala a snědla mu je z ruky, když se k tomu neměl a pak ho hned na to políbila. „Musím pomalu, měl bych z toho šok a ještě přiberu pět kilo,“ zmínil.

„Tak si ještě aspoň kousni do toho burgeru,“ přemlouvala ho. On se k ní tedy natáhl a zakousl se do burgeru, který držela v ruce.

„Hm, je to vážně... kurevsky mastný,“ stěžoval si. Sára mu otřela pusou od kečupu ubrouskem a přitulila se k němu, zatímco si užívala večeri, kterou jí přinesl. Wade jí pozoroval, jak se cpe a hladil jí ve vlasech.

Pak si podal minerálku a zapil tu pachučí oleje a soli. Sára vyprskla smíchy. „Lásko, ty si dáš k těm hranolkám vážně minerálku? No tak, ta cola už to nijak nezhorší,“ škádli ho a on se tak zoufale pousmál a dal si aby se neřeklo jeden lok sladké Coca-coly, což měl snad naposledy jako malý.

„Ty krásó, bojím se co se mnou takovej cukr udělá. Abych tě přes noc moc neotravoval jako nějaký komár,“ šeptal jí do ucha a lehce ho políbil. Sára se zahihňala, protože jí to lechtalo.

„Ty mě můžeš píchat klidně celou noc a nebudu si vůbec stěžovat,“ řekla a vrazila si do pusy poslední kousek housky s masem. Pak zmuchlala sáček, ve kterém byl ten burger zastrčený, hodila ho do velkého sáčku, ve kterém to celé přinesl a promnula si ruce, aby se očistila.

„Ty jsi tomu vážně moc nedal. Budeš mít hlad,“ zmínila, když si všimla, jak na ní zamilované civí. Wade jen zavrtěl hlavou.

„Jsi sexy když se cpeš, ale aby bylo jasno, nechci, abys ty hnusy jedla často. Musíš se mi o sebe hezky starat, miláčku,“ zašeptal a políbil její břicho.

„To už na tebe ten cukr působí? Kdybych to byla tušila, dopovala bych tě tím častěji,“ hihňala se a hlažila mu prsty do vlasů.

„Častěji? Nestačím ti? Sice se mnou umíš neobyčejný věci a pořád mě neskutečně přitahuješ, ale jsi i na mě dost náročná dneska a nevím, jestli to zvládnou ještě jednou,“ přiznal. Sára zavrtěla hlavou.

„Teď jsi mi slíbil čtení. Bazén a vířivku si můžeme odpustit, místo toho jsme byli na projížďce v tvém luxusním autě a máme portrét na památku. A pořád si můžeme dát horkou koupel,“ navrhla, zatímco sledovala Wada, jak na ní neustále zírá. „Co je? Proč na mě tak koukáš? A není to poprvé. Dneska tak na mě koukáš docela často,“ vyvířila. Wade přikývl.

„Jen tak, užívám si tě,“ odpověděl a přivinul si jí k sobě. Sára si opřela hlavu o jeho rameno a spokojeně zavřela oči.

„Ani jsi mi neřekl, jak to dopadlo v Derionu,“ zmínila.

„Nezlob se, ale to je to poslední, o čem se chci teď bavit. Nechci si kazit tenhle úžasnej moment se svojí životní láskou,“ procedil. Taký měl zavřené oči a zdálo se, že usíná.

A zatímco ti dva si užívali sebe navzájem, já jsem byla sama ve svém pokoji a myslela jsem na to, jak mi chybí Darren a jeho náruč a ty naše hry, o kterých jsem si nikdy nemyslela, že mi budou někdy chybět.

On byl taky sám v pokoji a myslel nejspíš na to stejné. Nicméně jsme ani jeden nemohli udělat první krok k usmíření, aniž bychom se vzájemně nesežehli zaživa. Ani jeden jsme na to nebyli připravení bez ohledu na to, jak moc jsme o to stáli.

Estrella seděla ve společenské místnosti a zírala mlčky do krbu na velké šlehající plameny. Vedle ní na křesle seděl už asi třičtvrtě hodiny Marsen a psal si něco do sešitu. Nejspíš se učil, nebo dělal domácí úkol.

Celou dobu se Estrella ani nepohnula, ale pak se podívala na Marsena a zamyslela se. Po tom, co si evidentně všchno do detailu promyslela, přisunula se k němu blíž, naklonila se k němu, přehodila si nohu přes nohu a opřela se loktem o vyčnělý kraj gauče.

„Copak se učíš?“ vyzvíдалa. Marsen se pousmál a zaklapl knížku, aby nepůsobil jako nezdvůrák. Byl to vážně milý kluk, škoda, že se ho Estrella rozhodla zkazít svojí chvilkovou touhou po přebytí svého zoufalství.

„Vlastně nic. Jen jsem si pročítal zákoník,“ odpověděl. „A co je tobě? Jsi nějaká unavená,“ zeptal se a ona přikývla.

„Hm, jsem jenom přešlá. S Elwinem jsme se rozešli a já se pohádala s bráchou a ten druhý mě ignoruje a... nechci tě tím zatěžovat,“ usmála se a rukou si podepřela hlavu.

„Rozešli jste se? To mě mrzí. A co se stalo?“ vyzvídal. Estrella jen zavrtěla hlavou.

„Nemilovala jsem ho,“ odpověděla syrově a Marsen jen přikývl jako, že to chápe a už to víc nerozebíral. Estrella ho hypnotizovala těma svýma modrýma očima a přemýšlela.

Pozorovala jeho mužný a opálený krk, na kterým měl výrazný ohryzek. Jeho růžové rty, které si úplně říkaly o políbení a poslouchala jeho hlasité myšlenky, které přehlušilo snad jen jeho rychle bušící srdce. Připomínal jí Eldarna a toho momentálně nemohla mít, ale jeho?

„Nechtěl by sis zašukat? Mám slabost pro hodný kluky,“ prohlásila z ničeho nic a on se na ní nevěřícně podíval.

„Já... mám přítelkyni,“ odpověděl rozpačitě a ona protočila otráveně panenkami.

„Já vím, se kterou jsi ještě ani nic pořádně neměl, protože jste se viděli jen dvakrát od doby, co spolu chodíte,“ opáčila suše. On se na ní ani neodvážil podívat. Ten Shadowwalkerův pohled s Darrenovo tvarem očí v jejím obličejí ho trochu vyváděl z míry.

„Ona tady není, Marsene. A nebude tu dalších pár měsíců. A já bych jí nic neřekla. Přisahám,“ šeptala mu do ucha a něžně mu přejížděla prstem po stehně. Marsen z ní byl nervózní. Jak pak by ne, Estrella byla Darren křížený s Wadem v ženském těle. Byla jednou z nejhezčích holek na škole a taky jednou z nejoblíbenějších. Taky byla sice už ex, ale pořád šlo o někoho, kdo je blízký Elwinovi.

„Chci tě, Marsene Wintere,“ zašeptala mu do ucha a jemně se otřela rty o jeho ušní lalůček.

„Estrello...“ začal, ale než stihl doříct větu, už se po něm plazila a intenzivně ho sváděla čekajíc, až jí políbí a dá jí souhlas. Nejdřív mu něžně laskala krk a nehty jemně přejížděla po bocích. Marsen nebyl schopný říct jediné slovo, Estrella to s muži uměla stejně tak dobře jako Wade se ženami. „Oh, Estrello. Tohle bychom neměli,“ zakuňkal vzrušeně, když její polibky na krku zintenzivnily.

„Nelíbí se ti to snad?“ šeptala mu do ucha a tentokrát ho jemně ožužlala. Marsen tiše vzdychl a instinktivně položil své ruce na její boky. Estrella si mu sedla obkročmo na klín a podívala se mu do očí.

„O to vůbec nejde,“ odpověděl na její otázku po delší pauze. Estrella se pousmála a zírājíc mu bez přestání do očí mu rozepínala pásek u džín. Jeho srdce bušilo jako šílené. „Já takový nejsem,“ řekl, ale jako by nic neřekl, ona se k němu naklonila a začala ho nestydatě líbat. A když jí ani po několika sekundách neodstrčil, pousmála se ještě s jazykem v jeho puse.

„To už neobhájíš,“ zašeptala a pokračovala. Tentokrát mu i vjela rukou do kalhot.

„Do hajzlu,“ prohlásil vzrušeně jako by nemohl uvěřit tomu, co právě teď dělá a přikousl si ret.

„Takhle hodný kluci přece nemluví,“ připomněla mu a natlačila se pevně na jeho tělo. Pak popadla jeho ruku šmátrājící všude kolem kromě toho místa, kde jí chtěla mít a položila si jí mezi nohy. Marsen se jí podíval do očí a pomalu udělal, o co ho žádala.

„Chtěls mě, nehraj si na neviňátko. Četla jsem ti myšlenky celou dobu, co jsme tu seděli. Teď máš příležitost, vezmi si mě,“ našeptávala mu. On na nic nečekal, stáhnul si džíny a vyhověl jejímu přání. Wade Estrellu popsal dokonale, protože jí znal dokonale. A já už ho začínala taky znát a věřila jsem tomu, co říká čím dál tím víc.

Následujícího dne u odpolední svačiny jsem si konečně odchytila Darrena, který na mě jen sem tam koukal od stolu jako bubák. Chytila jsem ho za ruku, když kolem mě procházel ven ze sálu. Hodil na mě jenom otrávený pohled, ale zastavil se a nechal mě se vyjádřit.

„Vím, že pro to neexistuje žádná omluva. A vážně mě to mrzí. To, co jsem ti вчера řekla i to, jak jsem se chovala,“ začala jsem a jemně jsem mu palcem hladila hřbet ruky. Zírala jsem na jeho náramek, který jsem mu kdysi dala k Vánocům, na kterém byl vyrytý nápis *Mé číslo jedna*.

Potom jsem se mu podívala do očí. „Moc dobře si uvědomuju, co ti Wade udělal a i to, že bych měla stát stoprocentně jenom za tebou a taky stojím aby bylo jasno, když o něco půjde. Jsi můj manžel, moje číslo jedna a já tě miluju od první chvíle, co jsem tě viděla,“ řekla jsem, ale přerušil mě.

„To s tím nesouvisí,“ prohlásil a přisedl si ke mně k mému stolu, kde jsem byla jako vždycky sama, protože Eldarn byl u Wada a Sára s Wadem byli bůhví kde v lidském světě.

Potom mě chytl za ruku a políbil na snubní prstýnek. „Přemýšlel jsem cos mi kdysi říkala o Wadovi, když se trápila Sára po tom jejich prvním dramatickém rozchodu. Mluvila jsi o epický lásce, kterou mají mezi sebou a kterou máme i my dva. A taky jsi říkala, že bych je od sebe neměl držet, protože nás dva by od sebe taky nikdo neudržel,“ řekl a já přikývla.

„To je pravda. To pořád platí a platit bude. Jsi moje jediná láska a nikdy tě za nikoho jiného nevyměním,“ odpověděla jsem a on se pousmál.

„Já vím, že ne,“ zašeptal a podíval se mi do očí. „Včera jsi měla pravdu s tím, že bych ti neměl brát kamaráda. Já mám Sáru a ty nemáš nikoho a jestli si s ním rozumíš, nic s tím nenadělám. Můžeš při mně stát i jako jeho kamarádka. Stejně tak jako Sára.“

Ale nezaručuju ti, že na něj nebudu žárlit. A taky se s ním rozhodně přátelit nebudu a něco se mezi váma odehraje a je konec...” pokračoval a já ho nadšeně políbila na tvář jako by mi právě koupil drahou kabelku.

„Jsi ten nejlepší chlap na světě. Víš to?“ usmála jsem se na něj a on přikývl.

„Vím. A přiznávám se, že to dělám ze sobeckých důvodů tentokrát. Když mi za ním utíkáš a schováváš se, je mi ještě hůř. Každopádně mě štve, že ho nemůžu kvůli Sáře zabít, takže jestli už i kvůli tobě, je vlastně jedno,“ objasnil.

„Ty už ho stejně nějakou dobu zabít nechceš, Darrene,“ zmínila jsem a on se zamyslel a zoufale si povzdechl.

„Jenom proto, že ho všichni máte tolik rádi i přes to, co udělal a to nedokážu udělat vám. Ale s ním to jinak nemá nic společného,“ vysvětlil. Akorát do sálu vešel Wade se Sárou a drželi se za ruce. Oba jsme se s Darrenem na ně podívali jako na duchy. Včetně Alyssy. Ta se pak hned raději otočila k misce s jídlem.

Wade si Sáru přivinul k sobě a vášnivě jí políbil na rozloučenou. A podle toho polibku bych řekla, že tentokrát to mělo být opravdu sbohem, protože on svoje sliby drží. A pak se rozdělili a šli každý ke svému stolu.

„Ahoj, tak co? Jste v pohodě?“ prohlásila, sedla si na lavici mezi nás a oběma nám dala ruce kolem ramen. O tomhle přesně celou dobu sním. Že budu moct svoje dva nejlepší kamarády obejmout tak, jako to může udělat ona. Jenomže kdybych se dostala mezi ně tak, jako ona mezi nás s Darrenem, Darren by byl mimo a ta představa se mi nelíbí a hádám, že jemu by se taky nelíbila.

Vždycky jsem chtěla patřit do nějaké party a mít v ní všechno. Nejlepšího kamaráda, kamarádku a přítele. Všichni jsme to mohli mít společně, kdyby se ti dva usmířili. Ale chápu, že to je nesmysl.

Podívala jsem se na Darrena, jen co viděl Wada otevírala se mu kudla v kapse a já si povzdechla. Potlačila jsem chuť jít za ním a říct mu, jak včera probíhala ta splátka Arzanovi, ale neudělala jsem to, i když jsem to měla dovolené. Zdálo se mi to jako víc než provokace.

Musím se holt s Wadem bavit stejně nenápadně a pozvolna, aby si na to Darren zvykl. A taky ho nevyčleňovat, kdyby chtěl jít taky. Nejlepší by bylo vymyslet, jak je dát dohromady...

Zvedla jsem se ze židle a šla jsem za Wadem. Ještě než jsem ale odešla, políbila jsem Darrena vášnivě na pusku, aby neměl obavy, a ještě jsem se na něj ohlédla v půlce cesty za Wadem. Sára vypadala překvapeně a Wade na mě taky vyjeveně zíral, když mě viděl stát u něj a usmívat se na něj.

„Povolils vodítko?“ zeptala se ho Sára a Darren jen zoufale přikývl.

„Musel jsem, co mi zbývá jiného? Ay si prostě postavila hlavu a... podívej se na ní, jak je šťastná, že se s ní kamarádí. Je to vzájemný, bere jí přesně tak, jak chce, aby jí bral a proti tomu nemám sebemenší šanci bojovat,“ vysvětlil a Sára ho jemně poplácala po zádech.

„Mimořádně, dost si tomu pomohla, když jsi jí řekla, že jsme se spolu málem vyspali. Vzala to tak, že když můžeme po tom, co jsme se líbali a mysleli na sex, být pořád nejlepší kámoši, proč ona by nemohla být s Wadem, se kterým měla to samý co my dva,“ řekl a ona se na něj sklesle podívala.

„Stejně mi to přijde nějaký moc prudký. Něco se mezi nima muselo stát, protože to by se s ním nechtěla kamarádit ze dne na den. Vždyť ho nenáviděla a pak najednou jak když přepne, Wade tohle a Wade tamto a řuřu řuřu, jáva, chlast a hrozná sranda,“ procedila žárlivě zírājíc na nás s Wadem, jak se spolu smějeme. Darren přikývl.

Wade mi zrovna vyprávěl, jak Eldarna kousnul Hejkal. A dostali jsme se k tomu, protože jsem mu líčila včerejší pití krve z ruky. „A co to, že jsi za mnou jen tak přišla? Darren je s tím v pohodě?“ ujišťoval se a já jen vydechla.

„No v pohodě tak úplně ne, ale povolil mi tě. Takže to chce pro začátek pár minut denně, aby si zvyknul,“ zmínila jsem a on se pousmál.

„To zní jako by byl nějaký zvíře,“ dodal a já mu dala za pravdu jen malým přikývnutím.

„A co ty a Sára? Jak jste si užili rande?“ vyzvíдалa jsem. Pořád jsem nervózně pokukovala po Darrenovi, jak se tváří a jestli bych už se neměla vrátit zpátky, ale s Wadem jsme si ještě nestihli ani popovídat.

„Však ona ti to určitě poví,“ odpověděl s úsměvem a mávnul na ně ke stolu. Sára se pousmála a zamávala mu zpátky a Darren se jen zamračil a otočil se čelem ke stolu asi, aby se na nás dva nemusel dívat.

„Ach jo,“ povzddechla jsem si.

„Cos čekala, že se se mnou bude bavit taky? Snad ne,“ začulil se a já zavrtěla hlavou. „Tak se k němu vrať ať není naštvaný, a když budeš chtít, přijď za mnou v šest do věže. Chci se zhlutit, než půjdu do paláce,“ řekl a já se pousmála. To je pocta, nehulí s nikým, jenom se mnou.

„Tak jo, uvidíme se pak. Zatím ahoj,“ rozloučila jsem se s ním a vrátila jsem se zpátky k Darrenovi. Překvapivě na mě žárlila i Sára. Oba byli nafouknutí jako balónky.

„Vy se na mě zlobíte oba?“ zeptala jsem se, ale zavrtěli hlavou. Darren jen popadl můj čaj a začal se s ním dopovat, aby mi nemusel odpovídat. „Nepodnikneme něco společně? Co procházka a trhy?“ navrhla jsem, ale podívali se na mě jako na krávu. „Dobře, půjdu si tedy dělat něco svého,“ dodala jsem a odešla jsem ze sálu.

Darren se Sárrou si vyměnili pohledy a Darren zakroutil očima. „Já to nedávám,“ přiznal a Sára přikývla.

„A se mnou ti to nevadí? Víš přece, že jsem s ním byla včera skoro celý den a dneska i přes noc,“ zeptala se.

„U tebe jsem si už zvyknul. Ale Ay s ním vidím nerad. Taky mě štve, že jí kazí. Kouří s ním jivu a to vede k dost nekontrolovatelným stavům. Zvlášť když na to není zvyklá a přitahuje ji,“ objasnil.

„Wade by nám to neudělal. Věřím tomu,“ dodala a zvedla se ze židle. Darren tomu už taky začínal věřit, ale stejně nebyl v klidu. Wade s Darrenem se na sebe ještě

podívali, než přišla ke stolu Estrella. Shodou okolností jejich stůl byl vedle stolu devětáků, u kterého seděl Marsen a další stůl poblíž byl ten, kde seděl Wade.

„Estrello, nechtěla bys se mnou někam zajít?“ zeptal se Marsen hned, jak jí uviděl.

„Ne promiň, už něco mám,“ odpověděla pohotově a podívala se na Wada, jak jí jeho oči analyzuje. Wade je chvíli pozoroval a pak nad ní zavrtěl hlavou. A když šla kolem, pro jídlo, přitáhl si jí k sobě za ruku a nemohl si odpustit to, co měl na jazyku.

„Spalas s ním?“ zeptal se na rovinu. Ona nic neřikala, jen mu rozpačitě zírala do očí. „Dokázala jsi mi, že jsi vážně odporná bytost, a to už tak brzy po našem rozhovoru. To se Eldarnovi nebude líbit až mu to řeknu,“ prohlásil.

„Nic ti do toho není,“ opáčila a on se pousmál.

„Jsi jako obyčejná štětka!“ řekl a Estrella mu dala mlaskavou facu a to přímo přede všemi. To ho dopálilo. Rozzuřeně se na ní podíval a narazil jí zády na zeď. Všichni je sledovali jako by byli v pozoru, že zakročí, jestli jí Wade něco provede. Ale on neměl v plánu jí ublížit a už vůbec ne před publikem.

„Eldarna mi nevezmeš!“ prskal na ní ona se mu s ledovým klidem dívala do očí.

„Uvidíme,“ usmála se a čekala, až jí milostivě pustí. K tomu se tedy zatím ještě neměl.

„Já mu to řeknu, toho se neboj. A pak už tě nebude chtít,“ dodal a pustil jí. Ještě se na ní podíval jako na něco špinavého a odešel. Úplně ho přešla chuť k jídlu.

Na šestou, když si to Darren se Sárrou mířili na hřiště za wergony, já jsem se chystala za Wadem do věže, jak jsme se domluvili. Darrenovi jsem o tom ale neřekla. Nicméně mi dovolil se s Wadem bavit, takže jsem z toho měla výčitky jen napůl.

Konec konců ti dva mě taky s sebou nebrali na hřiště a často se spolu bavili o věcech, o kterých mi nic neřekli. Teď mám někoho takového taky a nemůžu se dočkat až s tím začneme. Až se spolu budeme učit a dělat věci, které spolu kamarádi dělají.

Přenesla jsem se rovnou za ním do věže a zavřela jsem za sebou dveře. On se na mě usmíval a posunul se kus ke zdi, aby mi vedle sebe udělal místo. Nevím proč jsem si s ním připadala tak výjimečná, když se ke mně choval hezky a respektoval mě.

„Jak to šlo včera s rituálem?“ zeptal se hned, co jsem si sedla vedle něj a rovnou mi podával už zapálenou cigaretu. Překvapilo mě, že se zajímá.

„Nebylo to tak zlý,“ odpověděla jsem a potáhla jsem si z cigarety. On mi věnoval svůj zářivý úsměv a přikývl.

„Vždyť jsem ti to říkal,“ dodal a vzal si jí ode mě.

„Neměl bys být na dnešní večer raději střízlivý?“ zeptala jsem se. Trochu jsem se bála, abych ho tou otázkou nenaštvala. Nevím proč jsem se najednou do něj bála rýpat. Předtím se mi zdálo, že nám to šlo dobře.

„Do devíti času dost, a navíc, je to naopak. Jíva mi dodává pocity, který potřebuju cítit, než vlezu do toho zatracenýho paláce a budu čelit bůhví čemu, co na mě vymyslela sestra,“ objasnil a zase do mě šťouchl, abych si od něj vzala jívu.

„A co myslíš, že na tebe vymyslela? A jak se vůbec máš v plánu bránit? Nebo, co máš vůbec v plánu dělat až tam dorazíš?“ vyzvídala jsem. On se pousmál a vzal si jívku, kterou jsem mu podávala já. Taky jsem ho musela šfouchnout, aby si všiml, že už je na řadě.

„Budu muset improvizovat,“ odpověděl sklesle.

„Improvizovat? Ty?“ polekala jsem se.

„Ne, že bych to vůbec neuměl. Ale není to moje silná stránka. Mám z toho nervy. Každopádně neboj se, Ay, nehodlám jenom improvizovat. Budu to prokládat i svýma dalekosáhlýma plánama. Ale o tom ještě mluvit nebudu. Nemám na to teď náladu. Radši bych se nějak odreagoval a řešil příjemnější téma. Co ty a Darren?“ vyzvídal.

„Nic moc. To není příjemnější téma,“ opáčila jsem a on přikývl. „A co ty a Sára?“ zmínila jsem a on se pousmál.

„Stejný,“ řekl a pro změnu jsem přikývla zase já. Zdá se, že se vážně museli rozloučit. „Chceš říct perličku?“ zeptal se, a když jsem přikývla, spustil: „Estrella se vyspala s Marsenem,“ prohlásil a já vytřeštila oči.

„Cože? Jak to víš? A proč zrovna s ním? Já myslela, že miluje Eldarna a že Marsen chodí s Marion... Chudák Marion. To je tedy pěkný hajzl!“ zareagovala jsem a Wade přikývl.

„Já vím proč zrovna s ním,“ řekl a zakřenil se.

„Proč?“ tahala jsem z něj. Musím uznat, že jako zdroj drbů byl fenomenální.

„Protože je to stejnej trouba jako Eldarn a toho mít nemohla. Ale řekl bych, že si to teď vyčítá, protože se na ní nalepil jako žvýkačka a ona ho nechce. Ale hlavně ví moc dobře, že jí to Eldarn jen tak neodpustí. A taky, že se o to postarám,“ objasnil a já přikývla.

„Vážně se tolik bojíš, že by vás to s Eldarnem rozdělilo kdyby byli spolu?“ zeptala jsem se a on už mi jívku nepodal a potáhnul si naposledy místo mě, než jí típnul o zed'.

„Ne. O to se nebojím. Ne zas tak moc. Bojím se o to, že mu ublíží. Estrella umí být dost krutá a bezcitná. Když je naštvaná kvůli sebemenší blbině, je impulzivní a její slova stejně tak jako ty moje řežou jako nože.

Ale ona jak už jsem řekl, je na rozdíl ode mě impulzivní a jedná dřív, než myslí. A potom svých rozhodnutí lituje. V tomhle je jako Sára až na to, že Sára zase není zákeřná a jedovatá. A Eldarn je sice zvyklý na takový chování ode mě, ale já nejsem ženská, kterou chce,“ vysvětlil. Přikývla jsem.

„Neměl bys ještě jednu?“ zeptala jsem se ho nesměle a on se pousmál.

„Myslíš jívku? Měl, ale to bys neměla, Ay. Darren by mě vykostil, kdybych ti dovolil to přehnat. Už tak se mu určitě nelíbí, že se mnou hulíš jívku,“ odpověděl rozumně.

„Prosím. Mám pocit jako když ve mně něco exploduje, jestli to něčím nezabiju a ta jívka je celkem užitečná na tyhle pocity, to už jsem postřehla,“ zmínila jsem a on

tedy vyndal ze své zlaté krabičky na cigarety poslední ubalenou jívovou a podal mi jí.

„Ale dej si jenom půlku,“ řekl jako by o mě měl starost a zapálil mi jí, když jsem si jí dala do pusy.

„To už je lepší,“ zašeptala jsem, zatímco jsem vydechovala kouř. „Jak ti je s mojí mocí?“ zeptala jsem se z ničeho nic a on se pousmál.

„Jako bych byl pán světa, což technicky vzato jsem, když mám síly tolik, jako nikdo jiný v Derionu. Ale zatím o tom kromě vás nikdo neví a já jí ještě nemusel použít, takže se cítím normálně,“ odpověděl a spokojeně se usmíval.

„Chceš říct tajemství?“ zeptala jsem se a on přikývl. Už jsem byla dost zhulená, takže mi nedělalo problém mluvit. „Moje moc ti vážně hrozně sluší a bude ti slušet i koruna,“ přiznala jsem a zasněně jsem se na něj dívala. A on se místo jeho samolibého úsměvu zatvářil jako by měl strach. A pak zhluboka vydechl.

„Hlavně takový věci neříkej nikdy před Darrenem a Sárrou. Nevěřili by, že to myslíš jenom tak. Darren se Sárrou nejsou jako my dva například. Nevidí věci i pod povrchem. Vidí jenom špičku ledovce. Nezapomínej na to, ano?“ vysvětlil a já přikývla.

„Co čteš?“ zeptala jsem se a ukázala jsem pohledem na knihu, která ležela po jeho pravé straně na schodu. Jak jinak, on by bez knihy nikam nešel.

„Tohle je historickéj román. Je to bitva o trůn a spousta pěkných princezen. Docela se mi to líbí,“ odpověděl.

„Až to dočteš, půjčíš mi to?“ zeptala jsem se a on přikývl. „Přemýšlím nad tím, že jim to řeknu,“ zmínila jsem z ničeho nic a on se na mě vyděšeně podíval.

„Jako co?“ zeptal se, aby se ujistil, že nemyslím to stejné jako on.

„To, že bych bez tebe byla dávno pod drnem,“ opáčila jsem. „Třeba by tě měl Darren radši a nebylo by to tak složité. A tobě by zmizela ta runa,“ dodala jsem a on zavrtěl hlavou.

„To nedělej. Za první, to akorát vyvolá drama a za druhý, jim dojde, že jsem byl příčina proč jsi to v první řadě i chtěla udělat. Kdyby se ti něco stalo kvůli mně, Darren by našel způsob jak mě zabít, toho se vůbec nebojím,“ objasnil a já přikývla.

„A víš... kdyby ses vážně kvůli mně zabila, asi bych si to taky nikdy neodpustil. Nehledě na to, že Sára a Eldarn by mě taky nenáviděli. Jsem rád, že jsem tady byl zrovna v tu chvíli a jsem rád, že jsme se usmířili a že jsme kamarádi,“ řekl a usmál se. Mě se po té druhé cigaretě klížily oči, a tak jsem mu jí jen drze podala jako aby se toho zbavil, nebo to dokouřil a on si vybral tu variantu, že to dokouří.

„Víš, když jsem ti podlehla s Temnotou, řekl jsi mi taky, že jsem děvka jako předtím, když jsi četl ten můj dopis pro vévodu Arthana,“ začala jsem a opřela jsem se zády o stěnu. Wade zpozorněl.

„Ale pravdou je, že nejsem žádná děvka. A nechci, aby sis to o mě myslel zrovna ty. Nechci, abys mnou pohrdal,“ dodala jsem. „Já jsem si ho nechtěla vzít, nejsem blázen.

Já jsem se k němu jenom chtěla dostat, abych ho mohla využít k takový věci," zahihňala jsem se. „A jen tak mimochodem, jako moje Temnota jsi byl vážně sexy," zašeptala jsem.

„Ay..." přerušil mě.

„Ano, Wade?" usmála jsem se na něj. On se nadechl a přitáhl si mě prstem za bradu k sobě blíž, aby si mě mohl prohlídnout. Tedy mé zornice.

„Přehnala jsi to. A z úcty k tobě, i když už začínám být až nezvladatelně zvědavý co z tebe vypadne, tak tě přeruším. Ok? Už nic neříkej. Nic, čeho bys pak mohla litovat," řekl a já přikývla a usmála jsem se na něj.

„Jsi tááák hodnej. Jak jsem si vůbec mohla někdy myslet, že jsi čistý zlo. Škoda, že jsme se nepoznali dřív. Byl bys můj nej nej nejlepší kámoš na světě a kdo ví, možná i manžel," procedila jsem a vyčerpaně jsem si opřela hlavu čelem o jeho rameno.

„Ay?" zašeptal, ale já úplně vytuhla. Wade se pousmál a zavrtěl nade mnou hlavou. „No tak já to vidím na postel, co ty na to?" zeptal se a šťouchal do mě.

„Hm, s tebou? To zní skvěle," zamumlala jsem rozespale.

„Ne, kamarádko. Sama. Jestli se k tobě přitulí tvůj manžel to netuším, ale my dva se už tulit nebudeme. Bylo to hezký, ale nebylo to ono," objasnil, ale já už ho nevnímala. Ta druhá jáva mě položila.

Wade mě vzal do náruče a přenesl se ke mně do pokoje. Tam mě položil na postel, sundal mi boty, přikryl dekou a vypařil se. Stejně už se musel pomalu chystat na cestu do paláce.

Během hodiny už byl Wade s Eldarnem na cestě do paláce. Už oba seděli v kočáře a Wade si ještě znovu zapínal manžetové knoflíčky na zápěstí společenského oděvu. Hned na to upravoval i Eldarna. Půjčil mu něco méně noblesního, aby to nebylo nápadné pro riona ve společnosti a přemílal v hlavě, co se dneska všechno odehrálo, co by se ještě mohlo odehrát a co by měl říct když. Doslova mu z toho bzučelo v hlavě.

Stejně tak jako mě. Já jsem po té jívě byla jako praštěná kladivem po hlavě. Moc jsem toho nenaspala, protože jsem měla podivné sny. Taky mě probudila vzpomínka na to, co jsem málem řekla Wadovi. Štěstí, že se začal chovat vážně jako kamarád a nezneužil mě. Trochu se mi ulevilo, protože jsem si teď byla konečně jistá, že mu můžu důvěřovat.

Ale faktem je, že bych se pro dobro nás všech měla zdržet hulení s ním, protože jsem díky tomu byla doslova a do písmene nebezpečná. Za prvé, jsem byla ukecaná, nepřemýšlela jsem moc nad tím, co a komu říkám a mluvila jsem dřív, než myslela.

A taky jsem si tím mohla úplně v klidu podělat vztah se všemi, které mám ráda. Nejen, že se mi Shadowwalker líbí čím dál tím víc, ale když jsem zhulená, nemyslím na důsledky. Což se mi tedy strašně líbí, že se dokážu uvolnit, ale ztratit Darrena a Sáru kvůli tomu fakt nechci. A tak od teď už žádná jáva.

„Napadlo tě už, co bys dělal, kdyby ti mág řekl, že si na to místo vybral někoho jinýho?“ vyzvídál Eldarn a Wade zavrtěl hlavou.

„Nenapadlo, protože se to nestane. Jsem jedinej, koho mág Kerdigan chce jako svýho nástupce a po jeho smrti se stanu oficiálně Starším!“ pronesl sebevědomě a podíval se z okýnka na zpustlou krajinu. Blížily se Vánoce a na přírodě se to začínalo projevovat v plném proudu. Eldarn se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Vážně, Wade? Oba víme, že se staneš Starším už dneska bez ohledu na to, jak dlouhej život by měl mít mág ještě před sebou. Ne vlastně, opravím se. Jestli ti Estrella zkříží cestu tak, jak si myslím, pak se už dneska staneš rovnou králem Derionu,“ zmínil a Wade se pousmál a přikývl.

„Možná dobře, že mám tak horlivou a pomstychtivou sestřičku,“ zakřenil se.

„Už mi prozradíš, jak se zbavíš všech následníků ostatních Starších? Já jen, že jsi určitě myslel na to, co bude až se všech Starších zbavíš a oni budou mít nástupce,“ dodal. Wade se na něj podíval jako na cvoka.

„Žádní nástupci už neexistují, Eldarne“ odpověděl suverénně a Eldarn vytřeštil oči.

„Jak jako neexistují? Vždyť jsem je viděl na tý akci jak jsme byli posledně spolu, než jsi zabil markýzu. A taky jsem je viděl na závodech, když jsem byl za tvými zády fandit Darrenovi,“ prohlásil a Wade se na něj šokovaně podíval.

„Cože? Byl jsi beze mě a mého svolení fandit Darrenovi?“ vyprsknul a Eldarn přikývl.

„Promiň. Zlobíš se hodně?“ zeptal se, ale zavrtěl hlavou a mávnul nad tím rukou.

„Ne. Jen bych byl rád, kdybys přede mnou neměl tajnosti, nebo je před tebou začnu mít taky a to se ti nebude líbit,“ objasnil a Eldarn mu dal za pravdu.

„Tak jak to teda myslíš, že jejich zástupci už neexistují, když jsem je viděl na vlastní oči?“ pokračoval ve výslechu.

„Tak jak to říkám. Jsou to jenom mý pěšáci. K čemu myslíš, že jsem obětoval většinu svojí duše? No tak, myslí trochu, kamaráde,“ procedil a Eldarnovi málem spadla čelist.

„Jsou mrtví?“ ujistňoval se a Wade přikývl.

„Všichni do jednoho. Trvalo mi je všechny najít a zajistit. Potřeboval jsem si i zjistit, jestli jsou opravdu poslední pro tuhle úlohu. Udělal jsem jim to stejný jako markýze. Vyměnil jsem jim těla s náhodnými kolemjdoucími. A proto se po tom nikdy nikdo nepídil. Ani bromakulové nic nenašli.

Tohle kouzlo, co jsem vymyslel je naprosto geniální. Poslouchají mě, aniž bych je musel nějak extra ovládat. Mají v sobě zakódovaný jenom existovat jako by se jim nic nestalo, zapomenou i na vlastní smrt. Nemusím se vůbec ničeho bát. Třeba toho, že by si šli po krku a nebo se snažili dostat k moci dřív, než by správně měli a zkomplikovalo by mi to plány.

Nikdy nevíš, co by je mohlo napadnout a já nemůžu myslet na všechno. A až přijde jejich čas, najednou začnou mý kloni umírat náhodně ve všech koutech světa, a tak na mě nepadne jediný podezření.

Jedinou nevýhodu to má a to tu, že to žere strašně moc energie a duše a taky strašně složitěho lektvaru. Ty ingredience nerostou bohužel na stromech a k jejich získání nechceš ani radši vědět, co jsem musel udělat. Trvalo mi to několik let,“ vysvětlil a Eldarn ztratil slova.

„Wade, ty jsi ďábelskej génius. Vážně. Jak jsi na něco takovýho vůbec přišel?“ zeptal se.

„Já nevím. Napadlo mě to, když jsem se zhulil chvíli před tím, než jsem zabil svojí první oběť. Na svojí matce jsem potom zkoušel, jak to funguje, proto jí párkrát někdo zahlídnul živou, i když byla mrtvá. Ale ukončil jsem to, aby to nebylo divný. Všichni vědí, že je mrtvá,“ dodal.

„To je ta tvoje *Teorie Éteru*, na který pracuješ celou dobu?“ zeptal se a Wade se pousmál.

„Myslíš *Teorie eterárních částic, nebo éterický esence*? Pracuju na hodně teoriích podle toho, jak se mi co povede vyzkoumat, ale máš pravdu v tom, že to je to, na čem pracuju celou dobu a že to s tím souvisí. Bez toho bych tohle nedal dohromady.

Nicméně, už je to víc než jen teorie. Je to celkem dlouho samostatný kouzlo, který hlavně funguje na principu náhrady buněčných jader s využitím Éteru,“ zmínil a Eldarn zíral jako z jara.

„Netvař se zase jako blboun,“ okřiknul ho Wade a lehce ho cvrnknul do brady, aby zavřel pusku.

„Jak... jak jsi proboha do něčeho takovýho zapojil způsob využití duše, magické energie a lektvarů, abys to dal dohromady? A jak ses vůbec u všech svatých dostal k Éteru, když v Derionu neexistuje nikdo, kdo by na to věřil, natož aby ho získal?“ zeptal se a zase pootevřel ústa. Wade se pousmál.

„V tom se pleteš, někdo už ho získal. Někdo, kdo o tom mlčel stejně tak jako já – Orion. Celou dobu jsem měl Éter jenom za výmysl. Hodněkrát jsem během svého výzkumu ztratil lano. Přestal jsem věřit, že vůbec existuje, ale pak jsem si vzpomněl na Oriona a krystal Srdce Derionu, který v sobě udrží takovou obrovskou sílu. A došlo mi, že ten krystal není nic jiného než Éter. Stejně tak jako takový velký množství magický energie, který měla v sobě naše Ay a jaký mám teď já.

Netušil jsem, jak se k němu Orion dostal a jak ho zpracoval a už vůbec ne, jak zjistil, že Éter vůbec existuje. Ale zaměřil jsem se na to, kde se bere naše magická síla. Vždyť lidi taky žádnou nemají. A co Ametrine, kde se vzala ta její šílená a nevyzpytatelná magická síla? A tak jsem se znovu vrátil k existenci Éteru, i když jen spíš ve svojí hlavě.

Abych se k němu dostal, musel jsem nejdřív pochopit jeho podstatu a tím i nějak dokázat jeho prezenci. Abych řekl pravdu, hodně jsem vycházel z Einsteinovy *teorie relativity*, z kvantový mechaniky a elektromagnetismu.

A když jsem si ověřil jeho existenci pomocí mojí původní *teorie eterárních částic*, začal jsem se svojí novou *teorií éterických esencí*. Věřil jsem tomu, že se ty éterické částice dají nějak ještě dál zpracovávat na nějakou hmotu. Ale s tím jsem moc nepochodil. Tak jsem se vrátil k těm částicím a zaměřil jsem se pro změnu na další teorii, která se jmenovala *teorie éterických sítí*, než mi došlo, že žádný sítě vlastně nejsou. Takže jsem tu teorii taky vyvrátil.

A abych se dostal k principu funkce Éteru a k tomu, abych ho vůbec získal jsem využil otcovu fiktivní *teorii přitažlivosti* z jeho slavné knihy *Lapač hvězd*. Ted' mám nové teorie, který s tím souvisí jen okrajově. Jmenujou se *teorie éterických přeměn*. Tam se snažím dospět k tomu, jak z Éteru vytvořit čistou duši. A ta souvisí s mojí další *teorií éterových rezonancí*, kterou chci vysvětlit, jak funguje magická síla v duši čarodějů. Jak jí nabit, zvýšit a celkově jak jí ovládat.

Je to tak, že když z něj získáš hmotu, tak ta čistá hmota Éteru má pulzující rytmus, podobný srdcovým tlukotům. Duše čaroděje je synchronizovaná s téměř Éterovými pulzacemi, což eventuelně umožňuje harmonický tok magický energie do jejich bytí. Tyhle pulzace Éteru jsou intenzivnější a rychlejší u derionů než u rionů, což znamená, že jejich duše je neustále nabíjená Éterem a může uchovávat velký množství magický síly.

Podle týhle teorie, duše deriona má v sobě schopnost rezonovat s éterovými vlnami. Když duše deriona naladí svou rezonanci na éterovou frekvenci, může absorbovat Éter mnohem rychlejš a efektivnějš. Tahle rezonance je jak klíč, který otevírá bránu do éterového světa, což umožňuje duším derionů být neustále napojený na nevyčerpatelný zdroj magický síly," vysvětlil a Eldarnovi tím vyrazil dech.

„Funguje to i na riony? A jak jsi s tím daleko? A jak je to teda s tím kouzlem, co ti požívá duši?“ vyzvídal.

„Dám ti přečíst celou mojí dvanáctiletou práci, Eldarne, ale připrav se na to, že ti z toho shoří mozek. Už mě i málem shořel hlavně při vymýšlení *Magicko-fyzický transgeneze a éterických toků DNA*. Na riony to taky funguje, ale jinak. Ještě nejsem tak daleko, nestíhal jsem.

A abych ti stručně vysvětlil, jak jsem šel dál s tím kouzlem přeměny DNA. Po tom, co jsem využil otcovu fiktivní *teorii přitažlivosti*, zjistil jsem, jak dostat Éter. Tím tě nebudu zatěžovat. Je to složitý.

Jen zmíním, že není snadné ho dostat a zpracovat a není to nekonečný zdroj. Teda je, ale nemůžeš ho neustále jenom odebírat, vztahuje se k tomu spousta aspektů. Jedním z nich je i velikost tvé energie a čistota duše, a tak dále. Zatím jsem nepřišel na to, jak to změnit.

Když jsem z nehmotný věci udělal hmotu, začal jsem s *teorií éterický esence*. Zjistil jsem, jak přeměnit tu hmotu v mnohem jednodušěji využitelný materiál. Tím tě taky nebudu zatěžovat teď. A z toho materiálu jsem udělal ingredienci do lektvaru.

Netušil jsem co přesně to udělá, jen jsem předpokládal vzhledem k tomu, s čím jsem to zkřížil a co všechno jsem s tím prováděl. Testoval jsem to na myších. Velkou spoustu jsem jich při tom zabil, než jsem se dopracoval k výsledku. A tím bylo to, že jí to nabilo magií," vysvětlil.

„Takže teoreticky se tím dá získávat magická energie? To je hustý," křenil se. Wade přikývl.

„Ale nepraktický. Myš nemá zas tak velkou kapacitu pro uchovávání magie. Navíc, převést magickou sílu z myši na čaroděje je celkem umění. Magická síla z Éteru se dá získat i jednodušěji.

Ale to je moje aktuální věc, na který pracuju. Jak jsem slíbil Sáře, nikoho nezabiju kvůli moci toho malýho zázraku, co přivedou na svět Ay s Darrenem. Ne, když můžu mít víc. Až přijdu na to, jak si to vzít a nebo ještě líp, až to budu umět vytvořit," dodal.

Eldarn na něj pořád tak zvláště koukal. Nedokázal uvěřit tomu, že je jeho spřízněnec takový šilený vědátor. Vždycky věděl, že je geniální, ale že až tak, to by do něj neřekl.

„A jak ses teda dopracoval k tomu kouzlu, který jsi použil na markýzu?" zeptal se a odkašlal si.

„Skrze další teorii. *Teorie energetický resonance v buňkách*, pod kterou spadají další podkategorie jako je *Kvantová náhrada DNA a nový pohled na buněčný procesy molekulární alchymie*, se kterou mi nevědomky pomohl Darren, a nějaký drobnosti.

A úplně posledním dílkem do skládačky, abych to mohl konečně aplikovat, byla *Výměna genomu s využitím Éteru pro buněčnou transformaci a obyčejný klonovací kouzlo*," vysvětlil a Eldarnovi ztuhl obličej, když ho poslouchal.

„Pak tu byla ročníková práce mojí tety Violy, kde popisovala možnosti využití duše jako energie. O její práci jsi už musel slyšet. Jmenuje se hrozně obyčejně *Rozklad čisté duše a její přeměna v magickou energii*. Za to dostala Realingerovu cenu," vysvětlil.

„Co je Realingerova cena?" zeptal se.

„To je ekvivalent Nobelovky," opáčil suše.

„To mi přijde oproti tomu, cos vymyslel ty jako nic. Jak to, že nemáš taky už dávno Nobelovku?" vyzvídal.

„Myslíš Realingerovku? To proto, že jsem svůj výzkum ještě nezveřejnil. A ani ho nezveřejním. O tu blbou cenu mi nejde, můžu jich mít miliardu, když budu chtít a to není ono. Tohle je něco, co jednou zdědí moje ratolesti a nejbližší pokud mě přežijou spolu s mým budoucím palácem, korunou, mocí Srdce Derionu a bůhví s čím vším.

Kdybych to vytroubil do světa, už bych nemohl být nejmocnějším. Všichni, co by na to měli, by začali těžit Éter anebo by to koupil nějaký boháč a rozjel by továrnu na

éterický blbosti, na kterých by vydělal bůhví kolikrát víc, než za co by můj výzkum koupil. Ty jsi jedinej člověk, kterému se s tím vším svěřím. A jedním z mála, komu zajistím i nepředstavitelnou moc. Budeš lepší než kdejaký derion. A mocnější," dodal.

„Škoda, že pomocí Éteru nemůžeš z riona udělat deriona," zmínil a Wade se na něj pousmál.

„A co myslíš, že je mým cílem, Eldarne? Nějak to jde. Jen ještě nevím jak. Ale už přece odjakživa víme, že rozdíl mezi čarodějem a člověkem je ten, že čaroděj má něco, co člověk nemá. A teď díky mému výzkumu už vím co to je – Éter.

A tím pádem člověk s malým množstvím Éteru je rion a rion s větším množstvím Éteru je derion, takže už jen stačí zjistit, jak Éter v duši čarodějů funguje," objasnil.

„Chtěl jsi říct člověk s větším množstvím Éteru je derion, ne?" opravil ho, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Nechtěl. Až rion s přidaným množstvím Éteru může být derion. Kdyby to bylo tak snadný jako dát člověku hodně Éteru, derion by byl každý druhý. Navíc nemůžeš dát jen tak někomu čistý Éter, roztrhal by ho na kusy. Pak ti to všechno ukážu," dodal a Eldarn se usmál. Potom se na něj zase podíval.

„Jsi fascinující, víš o tom?" zmínil a celkem obdivně se na něj podíval. Wade přikývl.

„Já vím," opáčil a samolibě se usmál. Pravdou je, že měl proč být tak sebevědomý, namyšlený a sebestředný. On nebyl jen klenotem mezi lidmi na Zemi podle hierarchie člověk – rion – derion, ale opravdovým diamantem i mezi čaroději v Derionu. A to z něj dělalo nejmocnějšího v celém vesmíru. Pokud neexistují i ostatní planety, na kterých je život.

„Pomůže tomu žabí pudink?" prohlásil Eldarn z ničeho nic a Wade vyprskl smíchy. „No co je? Říká se, že po něm roste magická síla," hájil se. Wade přikývl.

„Asi tak moc jako ti mizí dioptrie po sněžení mrkve, nebo tolik jako je tvoje touha ojet svojí vlastní matku," opáčil suše. Eldarn už na to raději nic neříkal. Pravdou je, že teď měl zbytek té dlouhé cesty v kočáře nad čím uvažovat.

Now or never

☆ Ted' nebo nikdy 1. část ☆

„Jsem velice rád, že jste si to nerozmyslel, princí. Nějak mi poslední dobou ubývají kandidáti. Jejich zájem z neznámých důvodů upadá a ne, že byste nebyl můj kůň, ale čekal jsem větší výdrž. Ta dnešní mládež nic neustojí. Ve všech úkolech, které jsem jim dal selhali a selhávají dál tím, že to vzdávají. Ale vy...” pokračoval mág.

Wade nehnul ani svailem, protože byl vážně dobrý manipulátor a za to všechno i s předstíráním by měl dostat nejmíň medaili. Eldarn se kvůli Wadovi taky naučil mít pokerovou tvář co se týkalo těchto druhů tajemství, které spolu sdíleli, což neplatilo v případě jako byl tento.

Za prvé, ho překvapilo, co mág nepřímou říkal, že má Wade na svědomí. V hlavě se mu vyobrazilo přesně to, co všechno kvůli tomu musel Wade udělat při svých pochůzkách. A za druhé, bojoval s tím, aby uhlídal svůj obdivný výraz, protože Wade mu zase po dlouhé době připomněl, proč je jím tak moc fascinován.

„Vy jste vážně materiál pro vládnutí. Myslím, že to nebudeme protahovat, co říkáte? Podepíšeme ta lejstra hned ať už i já můžu v klidu usnout,” řekl a zakašlal. „Což vzhledem k postupu mojí nemoci nebude dlouho trvat,” dodal.

Wade přikývl a následoval mága Kerdigana do jeho kruhové kanceláře. Eldarn se držel Wadovi u nohy jako pes a za celou dobu kromě pozdravu ani nepípnul. Choval se jako profesionál. Vlastně oba.

„Nebudete to mít snadné jen co je pravda. V poslední době se náš systém trochu hroutí,” přiznal hned jak za nimi zavřel dveře od kanceláře. Pak se posadil a vyzval Wada, aby se taky posadil. Eldarna samozřejmě ne, bral ho jen jako sluhu.

„A to mi říkáte až teď, Mistře? Báli jste se, že si to rozmyslím?” pronesl pohotově Wade. Samozřejmě o problémech hroučícího se politického systému věděl víc než dost, a zvláště když za to byl zodpovědný. Co to šlo, snažil se zmanipulovat šlechtu i obyčejný lid pomocí spiklenecké sítě, kterou vytvořil.

Zdálo se to tak dávno, co začal tajně navazovat spojení se členy šlechty a vlivnými osobnostmi v jednotlivých zemích Derionu. Tito lidé mu tím taky později až to bude potřebovat, poskytnou podporu a informace, které jsou klíčové pro jeho plány.

Taky už několikrát vyvolal chaos a podnítil neklid mezi obyvatelstvem Derionu. Vyvolal v nich pocit nejistoty a bezpečnostních hrozeb. Tím si i zařídil poptávku po silném vůdci, který přinese stabilitu zemi. A něco podobného už začal dělat i se Staršími.

Na posledním večírku, hned po tom, co se postaral o tu krásnou markýzu Sofii Welingtonovou, se dal do řeči se spoustou vlivných hostů a začal šířit dezinformace o jednotlivých Starších. Tím podkopnul jejich reputaci a začal válku mezi nimi, která už se začínala projevovat.

Ještě měl v plánu další finty, jak obnovit monarchii a ovlivnit lid, aby ho chtěli za svého jediného vládce Derionu. Dalším bodem bylo získání loajality armády, ale to nebylo tak snadné, když nejdřív potřeboval mít podepsaný dokument o následnictví

za mága Kerdigana. Ale to by neměl být problém, je bohatý a když něco hodně chce, nezajímá ho cena. Takže dokázal být i velice štědrý.

A v neposlední řadě si zjistil spoustu osobních informací a slabostí jednotlivých Starších, takže získal ultimátní zbraň k tomu, aby je mohl vydírat, což mu jde taky na výbornou. A kdyby ani to nevyšlo, pak ještě může po jejich smrti, začít mluvit o svém právoplatném nároku na trůn, založeném na starých královských rodových liniích. A tím tak vytvořit dojem, že by jeho vláda byla návratem k pravým tradicím Derionu. Což by nebyl jen tak obyčejný dojem.

Řekněme, že to má Wade v kapse. Existovalo jen pár věcí, které by to dokázaly spolehlivě zničit. A jednou z nich byla například Estrella, která netoužila po ničem jiným víc. No možná tu bylo něco, po čem toužila víc než po pomstě a byl to Eldarn. Ale ani tak se od toho nenechala odradit.

Zatímco Wade s mágem vedli nezáživný politický rozhovor, o tom co by kdo v jakém případě udělal, se Estrella připravovala rozpoutat chaos v paláci a Wadovi tím zatnout tipec. Byla připravená na následky. Na ten, že ztratí Eldarna i na ten, že nejspíš doopravdy zemře, když se odváží Wadovi nejen zkrřížit cestu, ale zničit mu jeho celoživotní sen.

Mág před Wada položil svitek s obrovskou, zlatou a derionskou pečeti a černý husí brk namočený v kalamári se zlatým inkoustem. Wade se pousmál pozvednutím levého koutku, když se mág ještě otočil pro posvátnou knihu, na kterou bude muset přisáhat.

Eldarn jeho výraz zachytil a raději, aby nic nepokazil se zamračil, aby v sobě to napětí a předčasnou radost potlačil. „Postavte se, princí,“ řekl a otočil se na Wada s tou knihou v ruce, na jejíž hnědé kožené vazbě bylo zlaté D jako Derion. Wade si stoupnul a položil svou pravou ruku dlaní na knihu. Wade věděl, co teď bude následovat – přísaha. Jako budoucí vládce země by jí měl znát a tohle byl mágův další test.

„Já princ Wade Evilian Shadowwalker, jako jeden z budoucích vládců Derionu, přísahám před bohem, před naším národem a před touto svatou zemí, že se ujmu povinností Staršího se ctí a oddaností. A slibuji, že budu chránit naši zemi, její tradice a hodnoty, že budu sloužit lidu Derionu se spravedlností a laskavostí, poskytovat bezpečnost a prosperitu všem občanům, bez ohledu na jejich původ nebo stav.

A taky slavnostně přísahám, že budu hájit naši suverenitu a zachovávat mír mezi všemi a budu jednat s moudrostí, rozhodností a věrností k našemu národu, dokud si mě k sobě bůh nepovolá,“ řekl a mág se pousmál. Zdálo se, že měl obavy, aby Wade uspěl. Konec konců byl jeho jediná záchrana.

„A teď vás, Vaše Výsosti, prohlašuji za mého právoplatného nástupce,“ dodal a pověsil mu na krk dlouhý řetízek, na kterém visel prstýnek s derionskou pečeti. „Ale protože už se necítím moc na to účtovat, vzdávám se pro vás své funkce rovnou. Tady ztvrďte podpisem, že souhlasíte s podmínkami a už to bude oficiální,“ řekl a usmál se na něj.

Eldarn byl nervózní jako před maturitou a Wade jen s lehkostí uchopil brk mezi prsty a obohatil dokument o svůj krasopisný klikyhák. Potom dokument přišoupl

blíž k mágovi. Ten s ním jen zaplápolal ve vzduchu, aby Wadův podpis zaschnul, než ho stočil do ruličky a uložil do poličky, kde byla spousta vyskládaných takových ruliček.

„Tak a je to, gratuluji vám,“ zmínil a podal mu ruku. „Jo a abych nezapomněl,“ pousmál se a podal mu do ruky nějaký kámen. Wade si ho od něj vzal a v momentě, kdy ho uchopil do ruky se mu najednou i lépe dýchalo. Bylo to tím, že mu kámen odblokoval magickou sílu, která byla pro všechny ostatní vyjma Starších v paláci zablokovaná.

Wade potlačil chuť se pousmát. Teď už měl slušně našlápnuto stát se králem. Jeho moc mu tady už nikdo zablokovat nedokázal, a tak byl v klidu. Ještě aby ne, když měl větší sílu díky mně než všichni Starší dohromady. Teď ať už se cokoli zvrtně, byl vítěz. Záleželo už jenom na Estrelle, jestli mu svou pomstou a chutí překazit plány spíš nepomůže dostat se dřív k trůnu.

Wade následoval mága do velkého sálu, kde seděli v kruhu všichni ostatní Starší, ze všech zemí a diskutovali společně špatnou angličtinou. Jednalo se vyjma mága Kerdigana, který byl Američan, o Japonce, Číňana, Francouze, Řeky, Španělku, Němce, Araba, Inda a Australana.

„Zdravím,“ řekl Wade a posadil se na prázdnou židli, která tam pro něj byla připravená. Eldarn si jen stoupnul za něj a taky nesměle pozdravil. Všichni si ho prohlídli, jako by byl osmý div světa.

Což tak trochu byl, protože z nich ze všech byl výrazně nejmladší. Všem bylo kolem čtyřiceti až sedesáti. Nejmladší byla španělská princezna Desiree Castellero Ferrón, které bylo lehce přes třicet, a Australan Christian Weinheber, kterému bylo šestatřicet. Zatímco Wadovi nebylo ještě ani pětadvacet.

„Tak my vás mezi milostivě vítat,“ řekl Francouz Jean-Luis Lemaître, který měl typicky francouzský typ úzkého knírku a sčesané hnědé vlasy dozadu a podával mu ruku.

„Je mi ctí,“ odpověděl Wade a zase se posadil zpátky na zadek. Chvilí bylo mrtvé ticho. Všichni si ho prohlíželi a Wade přemýšlel, jak bude nepříjemné až bude zabíjet ty nevinné ženy, a zvlášť tu atraktivní Španělku Desiree, která mu připomínala svým jemným vzhledem Alyssu.

Arab Mohammed Agbar Ali s keřfjou na hlavě se na Wada díval prozíravě. Stejně tak Číňan. Ind s Němcem zarytě mlčeli. Wade byl trochu nesvůj z toho, že je bude muset všechny zabít, ale pak si vzpomněl na to, že už ho od toho, aby si na hlavu nasadil támhle tu nádheru ve vitríně, je jen kousíček. A umlčel tyhle hlásky jako by jen zabil pavouka.

Taky si uvědomil, že tihle Starší rozhodně nemůžou být nevinátka. Jsou to politici na nejvyšších pozicích, vládnou Derionu. A aby se na takové místo dostali, museli udělat bůhví co. O spoustě věcech dokonce už i věděl. Připravil si to, aby to měl v záloze, kdyby byla potřeba je vydírat.

„Tak když jsme tu zase všichni, přejdeme k řešení problémů, máme jich víc než dost,“ prohlásil mág Kerdigan. „Nepokoje rostou a my nevíme, co bychom měli dál

podniknout za kroky, aby se náš systém nezhroutil. Zatím nic, co jsme udělali nezabralo na to, abychom uklidnili vzpouru lidí. Začíná to být tak vážné, že se obávám, abychom nepřišli k tomu místu i k úrazu," zmínil ještě.

„A k tomu ještě vy pořád hádat!“ procedil nejstarší ze Starších Číňan Long-Bong Cink Li. Wade seděl klidně, předstírajíc zájem o jejich problémy, zatímco ve skrytu duše už se viděl u převzetí moci.

„Nejdřív my bychom měli zaměřit na sebe. Cink mít pravdu. Jinak nás svrhnou. Sfouknout a my pryč,“ opáčil Japonec.

„Klid, nikdo nikoho sfoukávat nebude. Přece nás nesvrhnou kvůli tomu, že máme každej tajný aférky,“ procedil Christian – vládce australské části Derionu. „Měli by jsme si teda odpustit starý křivdy, vid' Floro?“ mrknul na Řekyni. Ta jen otráveně protočila očima. Wade potlačil úsměv. Ti dva mají nějakou historii a teď se nemůžou vystát. Tohle drama ho bavilo.

„Lidé Derionu ztrácejí víru v naši vládu. Volají po návratu monarchie, což nejen, že ohrožuje naši vládu, ale i naše životy,“ dodal mág a všichni na něj upřeli své zraky kromě Wada. Mág se na něj podíval. „Co si o návratu monarchie myslíte vy, princí?“ zeptal se ho.

„Já? Monarchie je zastaralá a celkem se divím, že by po tom lidi toužili,“ opáčil suše a tři z kruhu mu dali za pravdu. Ti ostatní nejspíš taky, ale zdrželi se odpovědi.

„A myslíte si, že je tato situace natolik závažná, abychom se museli znepokojovat? Nebo jde jenom o dav ukrivděných chudáků? Taky bychom je mohli odstranit, aby nešířili bludy i do ostatních částí Derionu,“ pokračoval.

Mluvil hlavně s Wadem, protože o něm už moc dobře věděl, jak je inteligentní a dost zběhlý v tomto tématu. Taky byl velmi oblíbený u lidí v jeho věku a to se mu hodilo do karet, aby získal i takové. Nicméně ještě netušil, jak podlý on vlastně je a že si tím podkopává stoličku. Protože jestli to Wadovi vyjde, tak jak mu to zatím vychází, Kerdigan se i s ostatními budou zanedlouho houpat na smyčkách, které jim nejnovější člen jejich spolku sám nasadí na krky.

„Neznepokojovalo by mě to,“ řekl najednou Wade. Oči všech na něm najednou spočinuly. „Ba naopak by nám to mohlo pomoci obnovit jejich důvěru. Nicméně bych mohl navrhnout pár lepších opatření, než ty lidi odstranit, Mistře,“ dodal. Mág přikývl a vyzval ho, aby to dopověděl.

„Monarchie nemusí být špatná věc, pokud bychom ji ovládli my. Můžeme obnovit monarchii, vytvořit falešného krále, který bude plnit ceremoniální funkce, zatímco my budeme skuteční mocní vládci z pozadí. Lidé budou mít to, co chtějí, a my budeme stále u moci,“ zmínil. Ostatní se zamysleli.

Eldarn se těšil až ho za to cestou domů popláca po zádech a řekne mu, jak moc obdivuje tu jeho lstivost a manipulativní stránku. Protože jestli někdo dokázal donutit neoblomné Starší, aby obnovili monarchii, byl to jedině on.

Darren šel akorát hlavní branou rovnou do hradu. Na hřišti se zdržel docela dlouho, protože měl mít zítra závody a z nějakého důvodu je si vždycky jistější když trénuje

co to jde. Proti němu si to mířila rychlým krokem Estrella. Darren jí chytl za paži, zastavil jí a podíval se na ní jako by se na ní zlobil.

„Jestli máš v plánu vydat se do paláce a zkazit Wadovi plány svojí zákeřnou pomstou, tak to nedělej,“ řekl klidně a pustil jí. Tedy ona se mu spíš vysmekla.

„Proč? To už jsi jako taky na jeho straně? Tohle je neuvěřitelný,“ vztekala se.

„Uklidni se, Estrello. Já jsem ten poslední, kdo by byl na jeho straně. Ale myslí trochu. Ztrácíš v poslední době hlavu a chováš se jako pubertářka. Když tam vlítneš, akorát mu pomůžeš na trůn. Nemysli si, že by neměl někdo jako on záložní plány. Buď rozumná a nech ho, ať se k tomu dopracuje sám. Stejně se stane králem ať chceš nebo ne,“ prohlásil a ona se na něj podívala jako na idiota.

„Ty jsi to vzdal?“ zeptala se zoufale, ale zavrtěl hlavou.

„O tohle nejde. Nic jsem nevzdal, ale poznám, když je něco mimo moje síly. Smíř se s tím, že v tomhle ho nikdy neporazíme,“ dodal. Estrella se pousmála.

„Nevím, jak bych mu mohla pomoci na trůn, když bych prozradila co je zač a o co mu jde. Všichni by po něm šli a postarali se o něj. Neměl by jedinou šanci,“ opáčila, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Má moc Srdce Derionu,“ připomněl.

„V paláci nemůže kouzlit,“ připomněla ona jemu a on zase jen zavrtěl hlavou.

„Ne pokud už se stal Starším. Je pozdě. Nech to plavat,“ řekl, ale ona to viditelně neměla v úmyslu. Darren protočil očima.

„Já tě někam přivážu! Ohrožíš akorát nás všechny a sebe. Jsi jeho sestra. Co myslíš, že ti udělají a nám hned po tom, co se s ním vypořádají? Jestli vůbec. S mocí Srdce Derionu je všechny pošle k ledu jako hejno myši a posadí se na trůn ještě dneska,“ objasnil. Estrella na něj chvíli mlčky zírala.

„Když je všechny zabije, vyvolá to podezření a lidi ho nepřijmou za krále,“ opáčila a Darren zakroutil hlavou.

„Myslíš? Naopak. Wade ví, jak se jich zbavit, aniž by v tom hrál hlavní roli v očích veřejnosti. Nikdo ti to nebude věřit a lidi ho budou oslavovat, protože jestli už se stal Starším a zbaví se ostatních, stane se nejvyšším vládcem v Derionu,“ vysvětlil.

„Ale pořád není obnovená monarchie a na to musí mít souhlas Starších,“ zmínila.

„Chyba lávky, sestřičko. Wade si zajistí jejich souhlas i ze záhrobí. Nezabráníš tomu, přestaň se do toho míchat!“ dodal. Ona na něj vyděšeně zírala a přemýšlela nad vším, co teď říkal Darren. Měl pravdu. Ať už jsme mohli zkusit cokoli, nedalo se v tom zabránit. Zaháčkoval si nás všechny tak, jak uměl jedině on.

Estrella měla v úmyslu Darrena neposlechnout a jednat na vlastní pěst a on to předpokládal, a tak se rozhodl, že jí bude sledovat. Ona šla jako k sobě a až by jí Darren ztratil z dohledu, chtěla zase vystrčit růžky. Cestou si vzpomněla na jejich rozhovor s Wadem dnes ráno. Na ten, kdy jí řekl, že je jako štětka. A taky na to, kdy se bavili o té dohodě, kterou uzavřeli před rokem.

„Nechci tě zabít. Vážně nechci. Ale nemám jinou možnost. Momentálně si pálím obvod, abych přišel na nějakou alternativu a ještě dostatečně důstojnou k tobě, ale nic mě nenapadá,“ dodal a blížil se k ní s tím nožem.

„Magii ne? Nechceš si hned zašpinit duši, co srabe? Nemůžu tomu uvěřit. Tohle bys udělal i Sáře, kdyby ti něčím pokazila plány? To je to, čemu říkáš láska?“ prskala na něj a on se zamyslel.

„Ne. Sáře bych nikdy neublížil. Nikdy,“ odpověděl.

„A proč mě jo? To jsi mě nikdy nemiloval? Ani na vteřinu jsi mě nepovažoval za důležitou? Čemu se divím, jsem Paymová,“ zasmála se zoufale.

„Proč si to myslíš?“ zeptal se jí a mlčky se na ní díval. Zoufale. Hodně zoufale.

„Protože mě chceš zabít a naprosto s chladnou lhotejností... po tom všem co jsme spolu zažili,“ odpověděla a její pláč se po chvíli zastavil, když si to uvědomila. Hned, jak se trochu uklidnila, podívala se mu zase hluboko do očí.

„Ty mě nechceš zabít. Jen jsi chtěl, abych si to myslela. Abys mi ukázal, že jsi toho schopnej a abych si rozmyslela svoje další kroky,“ odpovéděla si sama po tom, co se mu podívala do hlavy a zaposlouchala se do jeho mozkových vln.

„Takhle bys měla myslet častěji a dřív, než jednáš,“ prohlásil suše a uklidil si nůž do kapsy. „Nikdy bych ti úmyslně neublížil, Estrello. Není lež, že tě miluju. I když jsi Paymová. Nechal jsem se ovládnout vztekem. Jediný, co jsem vždycky chtěl bylo dostat to, co mi právem náleží a to byl titul krále Derionu. Ale tvůj brácha mi vždycky stál v cestě a nejen on.

Všechno bylo moc složité a zdálo se to nedosažitelný. Nedokázal jsem se tomu bránit, a tak jsem propadl temnotě. A pak čím dýl jsem padal, tím víc jsem si věci uvědomoval a tím méně jsem se bál se namáčet do dalších problémů a propadat hlouběji. Věděl jsem, že vždycky najdu cestu ven. I kdyby jen o pár metrů výš. Kontroloval jsem tu hloubku jako všechno. Všechno mám pod kontrolou. Vždycky... Protože až tak moc jsem to chtěl. A pořád až tak moc to chci,“ vysvětlil.

„Zabil jsi mi mámu i tátu. Zabil jsi tetu Violu. Využil jsi mě,“ plakala.

„Já vím. Já vím. Neexistuje na to žádná omluva a vím, že to nejde odpustit ani zapomenout. Ani se o to nesnažím. Jen tě prosím o to, abys mě nenutila ti ublížit. Prosím tě o to. Je to strašně sobecký něco takovýho po tobě chtít, ale ve finále je to i pro tvoje dobro. Protože i když by sis to možná přála, abych trpěl a i bych si to zasloužil.

Kdybys ti musel ublížit, věř, že bych trpěl. Nikdy bych si to neodpustil. Tak to prosím tě neďalej. Mysli na sebe trochu. Na to, kdo jsi. Jsi dost cenná na to, abys umřela. Stejně tak jako já,“ pokračoval.

Estrella na něj jen mlčky zírala. „Čas vrátit nejde, bohužel. Kdyby jo, všechno bych dneska udělal jinak. Všechno, Essie, věř mi,“ šeptal a jí se zase začaly v očích objevovat krokodýlí slzy.

„Neříkej mi Essie, ty podrazáku!“ okřikla ho.

„Dobře, Estrello. A co teď teda uděláš? Rozhodnutí je jenom na tobě. Přisahám ti na všechno, co je mi svatý, že ti nikdy neublížím, že ti zmizím z očí, ale nikomu zvenčí o tom všem, co dělám neříkej, ani to, že je Viola mrtvá. Nemíchej se do mých plánů. Prosím tě o to. Klidně mě pomlouvej, spřádej na mě s Paynem vaše plány, snaž se mě zastavit. Buď s nima, ale pasivně. Nenech to zajít tak daleko, abych tě musel zastavit já,“ dodal...

Estrella zatřásla hlavou, jako by se chtěla zbavit těch vzpomínek na tuhle chvíli. Tady měla ještě pocit, že ho to mrzí a má jí rád, ale dneska? ...„To, cos dneska předvedla

Eldarnovi bylo ubohý. Nedivím se, že ti nevěří, co k němu cítíš, když to na něj vybalíš v takovou chvíli. Ale hlavně, se stáhneš zpátky i s tím tvým trapným plánem jak mě zničit, nebo uvidíš. Nechtěj mě nasrat, Estrello. Já se narodil pro to být králem! A nic na světě mi to nevezme a už vůbec ne ty.

A jestli se o to přece jen pokusíš, budeš čelit následkům, před kterými tě nikdo nezachrání a mě se to ani v nejmenším nedotkne. Všichni vědí, jak to je. Máme mírovou dohodu. Nikdo z vás nesáhne na moje lidi a nikdo z mých lidí a ani já na ty tvoje, a když to porušíš, moje jednání bude po právní stránce v pořádku, ale akorát to rozpoutá válku, kterou ti garantuju, že nevyhraješ," objasnil a zíral zuřivě Estrelle do očí.

„Uvidíme. Já moc dobře vím, jakou máme dohodu. A hádám, že ta dohoda, kterou jsme uzavřeli kdysi je mrtvá?“ zeptala se a Wade nad ní zavrtěl hlavou.

„Není mrtvá, ale ty budeš, jestli jí tentokrát porušíš. Už jsi mě někdy viděla porušit dohodu?“ odpověděl jí otázkou a ona ztuhla.

„Oh prosím tě, ty si najdeš jinou skulinku, abys to mohl obejít. To děláš často, když se ti nelíbí jak věci jsou. Nenávidíš mě. Překážím ti a stejně se mě pokusíš zabít, takže nemám co ztratit a risknu to,“ prohlásila a Wade se pousmál...

Estrella si povzddechla. Jít za Staršími mu překazít plány je sebevražda a ještě jak říkal Darren nejspíš i zbytečná. Ale dneska ještě není poslední den s tím něco udělat. Přece musí existovat způsob, jak ho zastavit a tak, jak on zkazil život jí, zkazít ho i jemu. Pousmála se a odešla tedy klidně do pokoje.

Darren jí nenápadně následoval. Musel být dál od ní, aby necítila jeho mozkové vlny a nejen kvůli tomu. Taky jí něčím očaroval, aby jí měl pod dohledem a pak si v klidu šel dělat u toho sledování své.

Ráno hned co jsem vstoupila do jídelního sálu mě překvapila výzdoba a slavnostní ubrusy se svátečním jídlem. „Co se slaví?“ zeptala jsem se Darrena, který civěl mlčky na Wada, kterému osobně gratuloval ředitel.

„To, že je Wade Starší. Momentálně je jedním z deseti vládců Derionu,“ odpověděl otráveně a odešel ode mě pryč. Hádám, že se na mě stále zlobí za to, že jsem se s Wadem skamarádila.

Za pár hodin měl mít závody a vedle Wada se cítil lehce vykleštěný. Ani se tomu nedivím, vedle něj se každý mužský musel cítit jako baba. Říkala jsem si, že ty gratulace odložím na později. Přece jen mám důležitější věci na práci. Třeba ujistit Darrena, že pro mě není žádná baba a že mi na něm pořád záleží.

Rozeběhla jsem se tedy k němu. Cestou jsem se usmála na Wada, který se na mě usmál jako první a akorát si nechával líbat tváře od zástupkyně, která mu taky a ze srdce gratulovala.

Darren seděl u stolu a mrzutě žvýkal suchý toust i přes to, že všude bylo plno chutnějšího jídla. Nicméně se asi nechtěl pozvracet z těch nervů a žárlivosti. Earthan Wadovi taky gratuloval a stejně tak Alyssa, Kara a Kim.

Sára seděla u našeho stolu a na Wada se ani nepodívala. Nejspíš mu taky chtěla pogratulovat i to s ním oslavit, ale nechtěla dráždit Darrena a hlavně, oba se dohodli, že se nebudou stýkat. Že to mezi nimi bude jako by se vůbec neznali. A v tom byli oba dobří. V dodržování nějakých jejich pravidel. Tedy většinou.

Já si k Darrenovi jen přisedla a položila jsem před něj něco výživnějšího. Byl to jablečný závin. On se na mě zamračil. „Musíš mít sílu. A taky to je za odměnu,“ řekla jsem a dala jsem mu letmou pusou na tvář. Darren se chopil talířku a přitáhl si ho k sobě.

„Za odměnu? A čím jsem si to zasloužil?“ zeptal se nezaújatě.

„No přece tím, že jsi mi dneska nezapomněl připravit duševní lektvar. A taky tím, že se o mě pořád tak hezky staráš i když se na mě zlobíš. A hlavně proto, že tě miluju a chci, abys byl spokojený i v bříšku. Dlouho jsi držel dietu, tak si dneska zasloužíš odměnu,“ objasnila jsem.

„Já nejsem wergon, abych měl dostávat odměny a ani malej, tak se mnou nemluv jako s dítětem,“ syknul a zase od sebe ten talíř odstrčil. Překvapeně jsem na něj zírala.

„Darrene,“ zašeptala jsem a on se na mě otočil.

„Co je?“ prsknul podrážděně. Vůbec jsem nevěděla co mám dělat. Bylo to s ním horší, než jsem čekala. Kdysi jsem říkala, že je hrozný suverén a že zradu neodpustí a teď jsem se bála, že mi tu mojí nikdy neodpustí. „Co mám udělat pro to, abys mi odpustil? Abych ti udělala dobře bez ohledu na to, jak je všechno kolem na houby?“ vyzvíдалa jsem.

„To nevím, Heartová,“ odsekl mi s takovou lhostejností a opovržením, že mě to zabolelo. Věděla jsem, že to dokáže – bodat jako nožem, ale ani mě nenapadlo, že to někdy vážně zažiju.

„Kdysi jsme si dokázali utvořit jenom naší bublinu, abychom se odpoutali od reality, kde jsme trávili čas jenom spolu a hráli jsme si,“ připomněla jsem a on se smutně pousmál.

„To bylo před tím, než ses zamilovala do Wada. V době, kdy jsi milovala jenom mě. Kdy jsem byl pro tebe nejdůležitější člověk na světě. Tvoje číslo jedna,“ řekl, až se mu chvěl hlas, ale byla v něm znát i silná zloba.

„V době, kdy tohle ještě mělo význam,“ dodal, položil přede mě svůj náramek s nápisem *Mé číslo jedna* a vstal. Já zírala na ten náramek a zadržovala jsem slzy. „Jo a na dnešních závodech tě nechci. Měla bys spíš být se svým skvělým kámošem a oslavovat jeho úspěch. Já beztak budu zase třetí,“ prohlásil a odešel.

Ne, tohle tak nemůžu nechat. Tohle nejsme my. Takhle to bolí a nejen mě. Úplně stejně to teď bolí jeho. Nesmím ho v tom nechávat dlouho, nebo nás to zničí. My jsme přece Ay a Darren Paynovi. Máme spolu mít něco výjimečného – Srdce Derionu. Někoho, kdo je předurčený pro to vládnout Derionu jako naši předci.

A vážně mě na stadionu nechce? Byl by určitě smutný, kdybych tam nebyla. A taky bych to tím podělala. On musí vědět, že tenhle náramek není jenom nápis. Musí věřit tomu, že to pořád tak cítím. Roky za mnou běhal on a nevzdal to. Teď jsem na radě já...

Wade se na mě jen díval a analyzoval mě. Pokrčila jsem rameny a on mi naznačil pohledem ať jdu za Darrenem. A já ho poslechla a běžela jsem za ním jako by mi hořelo pod nohama.

„Darrene!“ volala jsem na něj, zatímco jsem k němu spěchala. On se sice zastavil, ale trvalo mu, než se ke mně otočil. „No tak, lásko. Udělám všechno co chceš. Poslechnu tě na slovo,“ řekla jsem a chytla jsem ho za tváře, zírajíc mu do očí. „Cokoli. Jen mi prosím odpusť,“ šeptala jsem.

„Nechci, abys mě poslouchala na slovo. Nechci nic víc než svojí Ay, do který jsem se zamiloval. Chci, abych byl pro tebe zase jedinej. Nechci se s Wadem o nic dělit a už vůbec ne o tebe, a to ani mentálně! Už takhle má všechno a i to, co je moje. Mě to vadí, Ay,“ objasnil. Smutně jsem se na něj dívala. Neexistoval žádný kompromis. Jen striktní výběr. A Wade to pochopí. Přikývla jsem.

„Co se týče vás dvou, jsi to jediné ty, Darrene,“ odpověděla jsem mu a on se pousmál.

„To už jsi říkala a stejně jsi se snažila o to, nás mít oba,“ zmínil. Jen jsem na něj mlčky koukala.

„Promiň,“ zakuňkala jsem a zapínala jsem mu na ruku zpátky jeho náramek. „Tohle prosím neztrať. Možná to pro mě znamená i víc než pro tebe,“ zašeptala jsem zírajíc mu do očí. „Když jsem ho pro tebe vybírala, myslela jsem jenom na tebe a na to, jak strašně moc tě miluju. Na náš první polibek a na tu intimní chvíli v té škvíře pod schody za námi,“ zmínila jsem poukazujíc pohledem za něj. Darren se otočil a pousmál se.

„Nebyla jsem jenom nadřžená, Darrene. Byla jsem tebou okouzlená a nejen tenkrát. Vždycky jsem byla. Jsi jediný, kdo mi dokázal zblbnout hlavu a totálně mě pobláznit. A nebýt Wada a jeho intrik, kdyby se o mě snažila Temnota přirozenou cestou, byl bys to ty ten, komu bych musela odolávat a vsad' se, že bych tím zabila Dharnalen o dost dřív,“ přiznala jsem, pousmála jsem se a nechala jsem ho tedy být. Darren se po díval na ten náramek a pak jako by si na něco vzpomněl na mě zavolal.

„Ay...“ zašeptal. Otočila jsem se. Stihla jsem udělat jen pár kroků a už jsem měla slzy v očích. Při představě, že by mi to neodpustil a já bych ho ztratila se mi udělalo zle. Umřela bych žalem.

„Myslel jsem jenom na sebe,“ řekl, ale já zavrtěla hlavou. „Ale jo, myslel. O tom se nebudeme hádat. Všechny ty věci kolem, co se odehrály s Wadem mi úplně zatemnily mozek. Vždyť jsem kvůli němu málem zabil i Eldarna. Sice bych to odskákal a nejen já, ale na chvíli mi to bylo úplně jedno,“ přiznal se.

Vrátila jsem se k němu zpátky a objala jsem ho. On se mi hned natlačil do náruče, jako by to potřeboval. „To je v pořádku. Je v pořádku být někdy sobecký a myslet na sebe,“ zašeptala jsem mu do ucha.

„Ne, když tím ohrožuješ životy lidí, který miluješ,“ opáčil. Nic jsem neříkala. Nepotřeboval moje komentáře. Ne teď. Jen jsem ho držela a lehce hladila po zádech. Cítila jsem z něj jeho dřevitou vůni a užívala jsem si to. Tohle je můj manžel. Ten, pro koho bych vraždila. Moje číslo jedna.

Darren se mi otřel tváří o mou. Jako koťátko fousky. Zavřela jsem spokojeně oči a pomazlila jsem ho taky. „Musíš přijít na ty závody. Už nechci další bez tebe. Nemyslel jsem to tak,“ šeptal.

„To víš, že tam budu. Nenechala bych si to ujít. Stejně bych tě neposlechla,“ odpověděla jsem a on se pousmál.

„Děkuju,“ zašeptal mi do ucha a já přikývla. Chvíli jsme na sebe jen tak mlčky koukali. Pak prolomil ledy. „Takže... říkala jsi naše bublina, ve který si budeme hrát?“ zmínil a já se pousmála a přikývla. Už jsme si tak dlouho nehráli.

„Hm, vybíráš místo, sázku, nebo hru?“ zeptal se z ničeho nic. Když měl náladu byl velice hravý a mě už to ukrutně chybělo.

„Místo, ty vymýšlíš mnohem lepší sázky i hry,“ usmála jsem se a on přikývl a zamyslel se.

„Když dneska vyhraju medaili...“ začal, ale přerušila jsem ho.

„Takže už to není, když budu první? Bojíš se, Payne, že snižuješ laťku?“ rýpla jsem si a on s úsměvem zavrtěl hlavou.

„Tak dobře, abys věděla, že nejsem ještě žádná lemra. Když budu první, zopakujeme si nějaké z našich nejlepších momentů a ty vybereš kterej to bude,“ navrhnul a já přikývla.

„A když prohraješ?“ zeptala jsem se.

„Chceš říct, když budu druhý?“ opravil mě a já se pousmála.

„Ano, chci říct, když budeš druhý,“ zahihňala jsem se.

„Tak se smíš přátelit s Wadem a hulit s ním jak chceš, a neřeknu už ani slovo,“ řekl a já ztuhla. Tohle jsem nečekala ani ve snu, že navrhne. Zjevně si řekl, že tedy nebude sobecký. A jsem ráda, že neřekl něco jako, když vyhraju první místo, nesmíš už na něj nikdy ani promluvit.

„Určitě se o to chceš sázet?“ ujišťovala jsem se a on přikývl. Přece jen byl do teď skoro vždycky třetí, natož druhý. Ale pravdou je, že v obou případech jsem tam nebyla já. Vždycky, když jsem tam byla, tak byl první. *A znamená to, že když vyhraje první místo, tak se s Wadem tedy nesmím bavit?*

„A když budeš třetí a níž?“ zeptala jsem se pro jistotu.

„Pak u mě budeš mít jedno ano na cokoli, co tě jenom napadne, ale nesmí se to týkat Wada a otázek na budoucnost,“ prohlásil a já přikývla. Pak se na mě jen podíval.

„Ay?“ zašeptal najednou.

„Ano?“ usmála jsem se na něj, ale on se tvářil smutně.

„Když vyhraju, nebudeš zklamaná?“ zeptal se a to mě zarazilo. Podívala jsem se mu do těch jeho modrých očí.

„Blázníš, Payne? Bavit se s Wadem by bylo sice fajn, ale rozhodně ne na úkor našich her a vztahu. Navíc, chci zažít znovu tu chvíli pod schodištěm. S rozdílem, že si to budeme moct rozdat, když budeme chtít. Už neexistuje žádná Dharnalen, která mi tě zakazovala takze...“ Darren mě přerušil.

„Počkat. Takže za to vážně mohla ona?“ zeptal se a já přikývla.

„Dokud byla naživu, nesměla jsem ti o tom ani říct. To ona mě donutila chodit s Eldarnem. A slíbila mi, že když se s ním vyspím, tak mě nechá na pokoji. Celé jsem to dělala jenom, abych mohla být s tebou. Ani nevíš, jak moc jsem se bála, že to nevydržíš,“ vysvětlila jsem a on mě k sobě přitáhl a pevně mě objal.

„Já to tušil. A proč to dělala?“ vyzvídal, ale já pokrčila rameny.

„A jsem moc ráda, že jsi to nevzdal,“ zmínila jsem a podívala jsem se mu do očí. Byly modré jako nebe.

„Nikdy bych to nevzdal,“ odpověděl a políbil mě lehce na pus. Ten polibek byl příjemný jako lehký vánek v horkém letním dni. Nebo jako dotek slunce na studené kůži. Bylo to, jako by se na mě usmáli bohové.

„Možná mě nemrzí, že je po ní,“ dodal ještě a já přikývla.

„Taky mi zrovna dvakrát nechybí,“ opáčila jsem. Potom se na mě tak podíval. Tak jak už dlouho ne. A nakonec se i usmál. Bože, tolik mi chyběl.

„Večer tě ošukám, Heartová,“ prohlásil z ničeho nic a já se pousmála. Zase mi z něj naskočila husí kůže. Tohle se mnou umí jediné on.

„To doufám, Payne. Opovaž se nebýt první! Další závody jsou pokud vím až za dlouho,“ provokovala jsem ho a on ztuhl.

„Počkej, tím mi jako chceš říct, že to jinak dělat nebudeme?“ zeptal se a tvářil se vyděšeně. Taky by mě to štvalo, ale musela jsem mu nějak dokázat, že opravdu chci, aby byl první. Protože něco mi říkalo, že tomu moc nevěřil.

„Až tak moc ti věřím. Jsi přece moje jednička,“ usmála jsem se na něj a on se zatvářil nejistě.

„No, ale to by pak byla dvojité prohry. Aspoň pro mě, ty bys měla cenu útěchy z ostatních míst, který bych vyhrál místo prvního,“ objasnil.

„Ceny útěchy stojí za houby. Jen jedna byla nejlepší jakou jsem kdy dostala a tu nic nepřekoná. A to byla ta, kdy jsi mě požádal o ruku,“ připomněla jsem a on zavrtěl hlavou.

„To nebyla cena útěchy, ty trubko,“ opáčil.

„Fajn, zruš Wada z druhého místa. A dej tam místo toho tu věc, co je na třetím a níž. A na třetí a níž dej to, že spolu nebudeme spát, dokud nevyhraješ první místo v závodění. Alespoň si zavzpomínáme na staré dobré časy s Dharnalen a budeme po sobě zase toužit jako dřív,“ navrhla jsem a on se pousmál.

„To napětí už cítím teď. A líbí se mi to. Nicméně si myslím, že nás nic nezastaví když to nebudeme moct vydržet, takže,“ řekl a já se zamyslela. „Ne, Ay. Nic už nevymýšlej. Ne nic, co nám znemožní být spolu, když budeme chtít. Má to být hra, ne teror,“ objasnil a já mu dala za pravdu. Stejně mi bylo jasné, že ať už vyhraje, nebo prohraje, dnes večer si užijeme manželských povinností do sytosti. Zнала jsem nás oba.

Now or never

☆ Ted' nebo nikdy 2. část ☆

Estrella se hned po snídani vydala za Eldarnem, který už seděl v knihovně a četl něco o Éteru co mu dal Wade. Byly to jeho soukromé poznatky, o kterých mluvil v kočáře. Eldarn z toho byl ohromený.

„Co čteš?“ zeptala se ho stojíc za ním a nakukujíc mu pod ruce. Eldarn to okamžitě zaklapl a kdyby mohl, snad by to i před ní zamkl. „Hádám, že to je tajný,“ usmála se, ale on nic neříkal. Jen si popostrčil brýle výš a zarytě mlčel.

„Ty se se mnou nebavíš?“ zeptala se a položila mu své ruce na ramena. Do knihovny akorát dorazil Wade a díval se na sestru, jak se snaží Eldarna svádět. Nakřčil nos a chystal se jim do toho skočit, ale Eldarn to udělal za něj. Smetl ze sebe její ruce, zvedl se od stolu a popadl ty knihy a papíry.

„Aha, takže nebavíš. A hádám, že už to asi víš. Ale já... podělala jsem to, ale myslela jsem jenom na tebe přísahám...“ zašeptala sklesle. V tom se do toho zapletl Wade. Priskočil k nim a položil Eldarnovi ruku kolem ramen, aby ho mohl odvést pryč.

„Jestli se s tebou nebaví, tak už si asi vybral stranu. Ty mu kromě svého laciného těla nemáš co nabídnout,“ procedil Wade a vedl Eldarna ke dveřím. Eldarn se na něj šokovaně podíval.

„Co bych měl vědět?“ zeptal se. Estrella na Wada překvapeně zírala. Čekala, že to vyžvaní Eldarnovi okamžitě, ale on mu to evidentně neřekl.

„Ale nic. Je jenom přecitlivělá asi krámy nebo co,“ řekl a hodil na Estrellu smrtící pohled. Nedělal to kvůli ní, ale kvůli němu. Chtěl ho chránit před svou sestrou, která byla impulzivní a nezodpovědná.

Wade věděl, jak moc by se to Eldarna dotklo, kdyby se to dozvěděl, a tak se to snažil před ním ututlat za každou cenu. Nicméně Eldarn byl zvědavý, a když mu něco šrotovalo v hlavě, nenechal by to být jen tak.

Zastavil se a podíval se na Wada i na Estrellu. „Vyklopte to!“ syknul. „Tys mi slíbil, že mi nikdy nebudeš lhát a ty jsi mi zase slíbila, že bys mi nikdy neublížila,“ zmínil. Estrella se podívala na Wada a ten se jen podíval do země.

„Od koho to chceš slyšet?“ zeptal se ho Wade.

„Cože? Tohle není fér!“ prskla na něj Estrella. Wade se na ní výhružně podíval.

„Ty do toho nekecej!“ okřiknul jí Wade.

„Co se sakra děje?“ vztekal se Eldarn, ale díval se na Wada. Zdá se, že k němu měl přece jen větší důvěru než k Estelle. Bylo to podvědomé, ale bylo to tam. Wade se nadechl.

„Estrella se kvůli tobě rozešla s Elwinem krátce po tom, co ti vyblila, že tě miluje, což mimochodem udělala jen, aby se dostala ke mně a mohla se mi pomstít. A hned na to se vyspala s Marsenem, kterýho se týdný snažila dohodit Ay jako jejího nejlepšího kámoše místo mě.

Svedla ho a donutila ho podvést svojí přítelkyni jenom proto, že je to sobecká a manipulativní děvka,“ řekl Wade suverénně a Estrella si jen olízla rty a potlačila slzy. Věděla, že když to řekne Wade, bude se snažit, aby to znělo co možná nejhůř.

Eldarn se na ní podíval. „Je to pravda?“ zeptal se. Jeho hlas se chvěl. „Prosím řekni, že mi Wade lže jenom, aby mě od tebe odradil,“ zašeptal zírajíc jí do očí. Estrella věděla, že kdyby se teď snažila hájit a jít proti Wadovi, Wade by jí zase něčím uzemnil, a tak přikývla.

„To se mi snad zdá. Myslel jsem, že jsi jiná,“ řekl zlomeně a odešel. Wade se na ní pousmál a následoval Eldarna. Nicméně ho od sebe taky odstrčil, když k němu přišel moc blízko a přidal do kroku. Asi chtěl být sám. Wade ho tedy nechal na pokoji. Trochu si ale vyčítal, že mu to řekl tak, jak to řekl.

„Eldarne počkej!“ křičela za ním Estrella a rozběhla se k němu jako by jí pronásledoval vrah s motorovkou.

„Na co jako?“ syknul na ní, ale zastavil a díval se jí do těch jejích očí, které mu připomínaly Darrena.

„Vždyť víš, že to podá vždycky tak, že to nejde obhájit,“ zmínila a Eldarn přikývl.

„To vím, ale vzhledem k tomu, že mi to v první řadě nechtěl ani říct, tak to vypovídá o tom, že mi nelhal. Navíc mi přísahal, že mi nikdy nebude lhát. Věřím mu,“ objasnil a Estrella přikývla.

„Nelhal,“ zašeptala. „Ale některý věci vím líp než on sám. Nechceš si vyslechnout i mojí verzi?“ zeptala se a on se zamyslel.

„Já nevím. Stát mezi váma je na hlavu. Tohle je spíš váš boj než můj. A my dva... mezi náma nic není a nikdy nebylo. Neměli bychom se teda chovat tak, že jo,“ řekl a ona na něj smutně koukala.

„Neřekla jsem, že tě miluju jenom kvůli pomstě. Teda řekla, ale pak jsem toho hned litovala. Protože já tě doopravdy miluju, Eldarne. Rozešla jsem se kvůli tobě s Elwinem. A byla jsem zoufalá a nepřemýšlela jsem hlavou. Vyspat se s Marsenem byla spontánní věc a on mi tě tolik připomínal...“ vysvětlila a Eldarn se pousmál.

„Takže mi chceš říct, že jsi nevěděla, že má přítelkyni a že to někomu ublíží?“ rýpnul si. Estrella se zatvářila provinile.

„Ne, to jsem věděla. Vážně mě to strašně mrzí. Všechno mi to vlezlo na mozek. Jsi jedinej, koho chci a abych ti to dokázala, klidně budu držet celibát. Nikoho se ani nedotknu, dokud nebudeme spolu,“ prohlásila. Eldarn zavrtěl s úsměvem hlavou.

„Nezapomněla jsi na něco?“ zeptal se a ona na něj vyjeveně civěla.

„Na co?“ zeptala se překvapeně.

„Ujistit se, jestli tě ještě chci,“ opáčil suverénně.

„A nechceš?“ zeptala se. Její výraz byl stejný jako Wadův, když se bál, že mu Sára už nikdy neodpustí. Eldarn na ní chvíli mlčky koukal.

„To nevím, Estrello. Já nikdy nechtěl přelétavou holku. Možná jsem nudnej, ale vždycky jsem chtěl někoho, komu bych mohl věřit. A tobě se zdá, že věřit nemůžu. Nerespektuješ mě. Vůbec,“ objasnil.

„Jak to mám napravit? Udělám cokoli, když mi dáš ještě šanci. A počkám na tebe, i kdyby to mělo trvat roky,“ pokračovala.

„Netahej mě do války mezi tebou a Wadem. Nevyužívej mě k pomstě. Nenuť mě si mezi váma sakra vybírat. A nechovej se jako dítě. Tak jako tobě záleží na mě, Marsenovi záleží na Marion a jí na něm. Tak jako mě záleží na tobě, což je

mimochodem hodně, tolik záleží Wadovi na Sáře. A tak moc jako Darrenovi záleží na Ay, záleží mu i na pomstě Wadovi. Nicméně, ty se do toho nemůžeš míchat. Starej se sama o sebe a o svoje pocity. Nesmíš se pak divit, že si poštváváš lidi proti sobě,” dodal.

„Chápu. A budu to respektovat,” odpověděla a Eldarn se na ní podíval, ale nic neříkal. „A byl bys ochotný to ztvrdit polibkem? Abych věděla, že to se mnou myslíš vážně?” zeptala se a jeho oči se přehouply do jejích.

„Možná. Ale ještě na to nejsem připravenej. Až budu, poznáš to,” dodal a chtěl odejít, ale Estrella si ho přitáhla k sobě za ruku a podívala se mu dlouze a oddaně do očí.

„Omlouvám se, Eldarne. Ani nevíš, jak se před tebou stydím za to, co jsem udělala. Odpustíš mi?” zeptala se.

„Co mi zbývá když vím, že jsi pro mě ta pravá?” odpověděl a lehce jí pohladil po tváři. Estrella si jeho ruku přitiskla k sobě a opřela si o ní hlavu.

„Už tě nikdy nezklam, Eldarne. Přisahám. A jsem ochotná nechat i kvůli tobě Wada na pokoji. Až tak moc tě mám ráda,” dodala a pustila se jeho ruky.

„Tak to pak spolu možná budeme i dřív než za pár let,” pousmál se a ona mu úsměv opětovala. „Už musím jít, mám nějakou práci,” řekl a ona přikývla.

„Pomocť Wadovi se stát králem?” zeptala se.

„To taky,” odpověděl stručně. Estrella ho zase chytla za ruku. Eldarn se na tu ruku podíval.

„Nešel bys se mnou dneska... na rande?” vypadlo z ní a Eldarn se zatvářil víc než zaskočeně.

„Na rande? Estrello, tlačíš na pilu,” přiznal a ona přikývla.

„Tak jo dobře. Víš, co? Zapomeň na to,” zakuňkala rozpačitě, ale Eldarn nad tím přemýšlel.

„Já bych i šel, ale napřed musím získat povolení od svého krále,” prohlásil ze srandy. „Což vzhledem k aktuálnímu dění bude těžký, ale zkusím to,” řekl a ona se zamračila.

„Hm. Tobě by ho možná i dal,” zmínila.

„Dal. Otázka spíš zní, čím to podmíní,” odpověděl. Estrella se zase zamračila.

„Otázka spíš zní, kam až jsi ochotný kvůli tomu zajít,” zmínila zírājíc mu zamilovaně do očí.

„Daleko, ale mám svoje hranice,” opáčil. „Nicméně, abych to povolení získal, musím sám věřit tomu, že to je dobrý nápad. Takže, Estrello, je to dobrý nápad?” zeptal se a ona přikývla.

„Ten nejlepšší,” zašeptala zírājíc mu do očí. Eldarn se na ní usmál.

„Hm, dobře. Když to říkáš. A taky to musí mít pravidla, který budeme striktně dodržovat,” dodal.

„Jaký pravidla?” zeptala se nechápavě.

„Protože náš vztah se bohužel netýká jen nás dvou, musí se s tím Wade smířit a uvěřit tobě. Což bude nejspíš těžký. A jak už ho znám, bude podmínka, že nezajdeme dál než k první puse a že nás bude mít na očích. Shodou okolností dneska má večer

koncert v klubu, takže naše první rande může být tam. Teda až se ho zeptám a až on řekne to svoje ‚no jo no‘,“ objasnil.

„Aby neřekl spíš to jeho ‚absolutně nepřipadá v úvahu‘,“ dodala a Eldarn zavrtěl hlavou.

„To určitě neřekne,“ zmínil, zamilovaně se na ní díval a znovu se dotkl její tvářičky. Wade neodešel, sledoval je a došlo mu, že s tím nemůže nic dělat i kdyby se stavěl na hlavu. Protože Eldarna nechtěl ztratit a jeho sestra se zdála v tomhle jako opravdu silný soupeř. Jen si povzdechl a odešel.

Akorát začínaly závody. Darren už byl na přípravě, zatímco já se Sárrou jsme seděly na tribuně. Nepromluvíly jsme spolu skoro ani slovo. Zdá se, že jí chyběl Wade a na mě trochu žárlila. Protože Wade se se mnou chtěl kamarádit. Taký na mě byla našťavaná, že jsem udělala Darrenovi to, co jsem udělala. Ani jsem jí nestačila říct, že už je to všechno mezi námi v pořádku.

Estrella stála u zábradlí s vlajkou, kde bylo Darrenovo jméno. Rozhodně by si neodpustila bráškově fandit, i když měli své neshody. Mezi nimi to bylo jiné než s Wadem. Na to, že o sobě dlouho nevěděli, měli celkem dobrý vztah. Zdravý a měli se rádi jako správní sourozenci v jejich věku. Takový vztah Darren se svou mladší sestrou Arethou neměl. Kdysi se neustále pošťuchovali a teď jsou si spíš cizí.

Alyssa se taky přišla podívat, ale byla spíš neutrální. Neměla žádná fandící cinglárka. Postávala dál od nás vedle Earthana, který dnes nezavodil. V poslední době se k tomu moc neměl. Darren byl lepší a místo něj našli mnohem lukrativnějšího závodníka. V národním týmu mohlo být jen deset závodníků.

Akorát dorazil i Wade s Eldarnem. Nebavili se spolu jako obvykle. Bylo mezi nimi divné napětí, ale pořád menší než mezi mnou a Sárrou, nebo mezi Alyssou a Darrenem. Estrella se podívala na Eldarna a on na ní, pak ale odvrátil pohled a nenápadně se podíval na Wada. Ten ho zarytě ignoroval a předstíral, že ani neví, že na něj kouká a že neví o něm a o Estrelle.

Sára zírala na Wada a já taky. Nicméně jsem si řekla, že se s Wadem teď nebudu nějakou dobu stýkat kvůli Darrenovi a už vůbec ne na jeho závodech, to by mi neodpustil. A tak jsem se podívala na dráhu, předstírajíc, že je dění na antuce nějak zajímavější.

„Dámy a pánové, brzy začneme s letošními jedenáctými a zároveň posledními závody,“ začal komentátor a dav se roztleskal. „Privítejme prosím zatím naše závodníky. Posledním vítězem zlatého poháru pan Daegal Moriarty. Dalším vítězem stříbrného poháru pan Darren Payne s už doufejme zdravou wergonicí Kinnarou,“ pokračoval. Naše část tribuny se roztleskala. Darren mi zamával a poslal vzdušnou pusu. Já udělala to stejné.

Potom si všiml Wada, který měl na sobě černé tričko s jeho závodním číslem 8. Úplně ztuhl, protože to nečekal, a ještě se mu to zdálo podezřelé. Jako provokace. Nicméně Wade to tentokrát myslel vážně a upřímně Darrenovi fandil. A když komentátor řekl jeho jméno, hvízdal na prsty. Eldarn měl v ruce nečekaně taky fandící banner s nápisem *Kinnara a Payne jsou rakety*.

„...a kupodivu snad poprvé poslední pan Richard Dalton,“ procedil komentátor a Sára se lehce zarazila. A nebyla sama i Wade se zarazil, když slyšel jeho jméno. Sice se Sárou chodil necelý jeden den a nic zásadního se mezi nimi neodehrálo, ale mezi Wadem a Richardem ano. Poprali se o Sáru. „Tak jdeme na to, kluci,“ dodal a pak se všichni srovnali na startovní čáru.

Dívala jsem se na něj, jak mu to s Kinnarou na Velké dráze a mezi těmi devíti vyvolenými sekne. Byl tak trochu jako Wade Starší. Akorát v jiném odvětví než je vláda země. Patřil do stejné velké skupiny nejlepších derionských závodníků anglicky mluvící země. Byla jsem na něj pyšná.

„Tak to odpočítáme, co říkáte? Deset, devět, osm, sedm...“ My se Sárou jsme se pohodlně usadily a napjatě čekaly na start. Vždycky jsem cítila takové podivné šimrání v břiše. Méně intenzivní, než kdybych měla být na dráze, ale stejně jsem ho cítila. A vsadím se, že Darren ho cítí taky a miluje to.

„Tři, dva, jedna, START!“ zakřičel a všichni vyrazili dopředu, až se za nimi prášilo. Darren už byl ve vedení. Jak jinak, to nevím, co by se muselo stát, aby byl horší než v první pětce. Ale modlila jsem se, aby vyhrál, protože nevím nevím, jestli bych vydržela se s ním nevyspat až do lednových závodů, kdy by taky nemusel vyhrát zlato.

„Darrenéééé!“ ječely jsme se Sárou. No vlastně nejen my, celá tribuna včetně Eldarna, Earthana, Alyssy a k našemu překvapení i Wada.

„Dámy a pánové, pan Payne předjíždí druhého Skinnera a dostává se do vedení. Přidejte, hoši, má několika metrový náskok,“ informoval nás komentátor. Byla jsem z toho v šoku, jako by se Darren rozhodl, že bude prostě první. Ještě nikdy snad neměl takhle dobrý čas.

„Koukej makat, Kinnaro. Přidej! Závisí na tomhle úplně všechno mezi mnou a Ay,“ zmínil, zatímco ona svištěla vzduchem jako blesk.

„Payne se svými předchozími nezдарy nasadil zase laťku vysoko. Projíždí prvním kolem s rekordním časem dvě minuty třicet jedna sekund. Předchozím nejvyšším rekordem byly dvě minuty čtyřicet osm vteřin,“ hlásil.

„Fascinující,“ zmínil Shadowwalker zírājíc na Darrena. „Přidej, lemro! Ať máš výhru pod pět minut!“ křičel Wade z plných plic, že si málem vykřičel hlasivky. My se Sárou si jen vyměnily pohledy.

„Zdá se, že se Wade jen nechal unést atmosférou,“ procedila jsem a Sára zavrtěla hlavou.

„To sotva, je v tom až po uši. Myslí to vážně, přeje mu to a mrzí ho všechno...“ rekla, ale přerušila jsem ji.

„Já vím. Nejsi jediná, kdo ho zná,“ opáčila jsem suše a postavila jsem se na židli. Sára potlačila chuť mě z ní shodit.

„Ty na mě žárliš,“ prohlásila a já se na ní podívala naprosto nepřičetně. Měla jsem sto chutí jí to přiznat a klidně se s ní začít prát, ale byla by to osudová chyba, a tak jsem se jen pousmála a zavrtěla hlavou.

„Trochu. Ale ne tak, jak si myslíš. Štve mě, že se s ním prostě nemůžu normálně kamarádit,“ opáčila jsem.

„Shadowwalker je můj!“ sykla na mě a já přikývla.

„Já vím prosím tě. Uklidni se,“ odsekla jsem a podívala jsem se na Darrena, který akorát projel cílovou páskou. *Sakra, zakecaly jsme to.* Jen jsem se podívala výhružně na Sáru. Ona na mě taky koukala dost provinile.

„Tohle tajemství si vezmeš s sebou do hrobu!“ upozornila jsem jí a ona přikývla. Pak jsem slezla ze židle a sbíhala jsem schody dolů z tribuny. Darren se šťastně předváděl s Kinnarou na dráze a mával mi. Já mu taky mávala cestou za ním, ale cítila jsem se provinile.

Neviděla jsem ho projíždět cílovou páskou jenom proto, že jsem se se Sárou dohadovala o Shadowwalkerovi a o tom, že na ní vlastně žárlím. No to mě poser. Přisahám bohu, že jestli tohle Sára Darrenovi propálí, zabiju jí holýma rukama.

„Payne vyhrál zlato s rekordním časem čtyři minuty padesát osm sekund a dvacet jedna setin. Za tohle si k té medaili a poháru zaslouží s Kinnarou ještě nějakou pořádnou oslavu,“ pokračoval.

Wade se usmíval, zatímco scházel schody dolů. Vedle něj šel Eldarn a tvářil se sklesle. Estrella šla několik metrů za nimi. Wade jí cítil v zádech. Hrozně moc nechtěl tohle téma řešit, ale věděl, že se těch negativních vln kolem něj nezbaví, dokud s tím něco neudělá, a tak se podíval na Eldarna.

„Četls mojí práci?“ zeptal se. Eldarn přikývl.

„Jasně, ale jen jsem to prolítnul. Rozhodně jsem se nestačil probrat tím vším a prozkoumat to. Ale řeknu ti, Wade, že je až neuvěřitelný, cos vymyslel a na co jsi přišel,“ pochválil ho. Wade se pousmál.

Potřeboval vzpruhu a dobrou náladu, aby na něj mohl být milý i co se týče Estrelly. Proto se ho taky zeptal zrovna na tohle. Normálně si totiž takhle pochvaly nevynucuje.

„Dneska mám koncert, přijdeš?“ zeptal se a Eldarn přikývl.

„Samozřejmě. Nenechal bych si to ujít za nic na světě,“ odpověděl upřímně a Wade ho poplácal po zádech.

„Vím, že chceš přijít s Estrellou,“ začal a Eldarn ztuhl.

„Promiň, já... ještě jsem ti to neřekl, protože jsem ti nechtěl kazit náladu když jí máš tak dobrou, a když ne, zase tě nechci položit,“ rozpovídal se. Wade se zakřenil a položil mu ruku kolem ramen.

„Můžeš si vzít moji sestru na můj koncert na rande, ale jenom pod pár zásadníma podmínkami,“ prohlásil a Eldarn přikývl.

„Předem splněno,“ řekl nadšeně a Wade nad ním zavrtěl hlavou.

„Co jsem ti říkal? Tohle nikdy nedělej. Nikdy, rozumíš. Neslibuj dřív, než víš co. Může se ti to šeredně vymstít,“ zmínil.

„Promiň,“ zašeptal a Wade se zasmál.

„No mě se neomlouvej. Máš jediný štěstí, že už jsem se s tou myšlenkou tebe a Estrelly jakž takž srovnal a že tě mám rád, takže ti nebudu dělat ze života kvůli tomu peklo,“ řekl.

„Jsi tak hodnej,“ usmál se na něj a nadšeně ho objal. Wade se zprvu zatvářil otráveně a pak kolem něj omotal své ruce a pevně ho k sobě přitiskl. Už si zvykl na Eldarnovy prudké projevy dětské lásky a nadšení.

„Tak jaký jsou ty podmínky?“ zeptal se hned na to, co ho od sebe už Wade odstrčil.

„Nebudeš si jí všímat víc než mýho vystoupení, rád bych, abys mi pak řekl svůj ničím nenarušený názor. To je první podmínka,“ řekl suverénně a Eldarn přikývl.

„Jak chceš a další?“ zeptal se. Pořád byl ale nadšený, protože mu to Wade dovolil. Estrella stála za nimi a odposlouchávala je. Nemohla jinak, protože se zastavili v půlce cesty. Wade se na ní výhružně podíval.

„Promiň, jenom projdu,“ zakuňkala a rychlým krokem scházela schody, předstírajíc, že vůbec neslyšela o čem se bavili. Hned na to se Wade zase otočil na Eldarna.

„Za druhý, zkus se s ní hned nevyspat. Ber to v klidu a pomalu. Jen jedna jediná pusa a nech si projít hlavou, jestli je to jen chuť jí ojet, nebo láska a buď k sobě upřímněj a to zvíře v sobě potlač, pokud to bude jen to první. Prosím. Víím, že toho chci moc, ale já jí pořád moc nevěřím, a když se k tobě dostane až takhle blízko...“ pokračoval, zatímco na něj Eldarn mlčky zíral.

Připadal si trapně, že po něm chce takové věci, ale nevěděl jak dál. Jejich nevydařený vztah ho mohl kompletně zničit a i on sám sobě se divil, že je schopný něco takového povolit.

„Ne, víš co? Ojed' jí,“ řekl z ničeho nic a podíval se na něj s vážným výrazem v obličejí. Eldarn se rozesmál. „Já to myslím vážně. Když jí neošukáš, budete oba napjatý a to já nevydržím. A jestli to mezi váma má dopadnout dobře, pak budete oba šťastní a plný duhy. Což pro mě bude bezpečný a budu rád. A když ne, pak na to přijdete hned a nenuceně bez nějakých zbytečných sporů,“ vysvětlil a Eldarn se nepřestal smát.

„Nemám v plánu jí dneska ojet, Wade. Půjdu na to pomalu a nejen kvůli tobě. Chci to tak sám,“ odpověděl a Wade se na něj usmál.

„Jsi vážně kámoš, Eldarne,“ zmínil a on přikývl.

„Ty taky. Žasnu, jak jsi kvůli mně velkorysej,“ procedil a Wade přikývl.

„A víš, že já taky?“ zasmál se a pak společně odkráčeli dolů za Darrenem mu pográtulovat.

My se Sárou jsme už na něj čekaly u šaten. Po chvíli vylezl ven s mokkými vlasy a s ručníkem přes ramena. „Miláčku!“ usmála jsem se na něj a skočila jsem mu do náruče. „Jsi nejlepší. Vždyť jsem to říkala, že jsi moje číslo jedna,“ šeptala jsem mu do ucha, zatímco jsem ho zběsile pusinkovala po obličejí. Darren se culil a nechával mě.

„To bylo kvůli tobě. Kdybys mi nefandila a kdybys mi nedala tak silnou motivaci, určitě bych to nevyhrál,“ zmínil a já ho jen objala. Za Sárou se zjevil Wade s Eldarnem a nezávisle na nich i Alyssa.

Sára se otočila a podívala se Wadovi do očí. On se na ní pousmál a ona mu lehce kývla na pozdrav. Darren ztuhl, díval se do očí někomu, kdo byl jeho největším nepřítelem, ale dneska mu upřímně fandil jako by byli přátelé.

„Můžeš na chvíli?“ zeptal se ho a Darren po delší pauze přikývl. My si všichni rozpacitě vyměnili pohledy a ustoupili jsme stranou. Wade udělal k Darrenovi pár kroků a podal mu do ruky dárkovou tašku. Což bylo šokující.

„Co je to?“ zeptal se otráveně.

„Tak se podívej,“ řekl Wade a Darren si od něj vzal tašku a podíval se dovnitř. Původně měl v plánu být drsný, ale když viděl, co od něj dostal, ztratil slova. Podíval se na něj, aby se utvrdil, že to myslí vážně a není to jenom sen a pak zase zpátky do tašky, ze které to nedočkavě lovil.

Byla to celkem velká soška Kinnary a jeho za letu a byla celá ze zlata. Na podstavci byl plíšek s nápisem *Nejlepšímu závodníkovi všech dob*. Musela být strašně drahá, ale říkala jsem, že Wade měl peněz dost, a když mu o něco šlo, dokázal být štedrý.

„Doufám, že to nebudeš nenávidět jen pro to, od koho jsi ji dostal. Chtěl jsem ti tím jen upřímně pogratulovat a říct ti, že jsi vážně dobřej,“ zarazil se. „Nejlepší,“ opravil se. „A že i když nejsme kámoši, budu ti fandit. Dobře se na tebe na dráze kouká,“ řekl a Darren na něj šokovaně zíral. Tohle aby někdy řekl někdo tak do sebe zahleděný jako Shadowwalker je vzácnost sama.

„Ne vůbec ne. Je to moc hezký. Díky,“ odpověděl poměrně přátelsky a natáhl k němu ruku, jako projev vděku. Řekla bych, že tohle tavilo ledy. Víc než podání ruky se mezi nimi nikdy neodehraje, ale byl to pro všechny dost emotivní pohled.

Wade se na něj usmál a potřásl mu s ní. Nešlo jen o sošku ze zlata, šlo o mnohem víc. Když byli malí a snili o závodění a o tom, co budou jednou dělat, povídali si i o tom, jak přesně by měla vypadat vysněná cena jejich celoživotního úspěchu. A tohle byla ta, kterou si vysnil Darren a Wade si to pamatoval. Wade měl trochu vyšší cíle, ale jeho by nikdo neměl brát za normálního člověka.

„Tak, já už půjdu. Mám ještě za pár hodin koncert a musím se na něj připravit. Jestli nemáte nic jiného v plánu, budu rád když dorazíte. Je to v osm v klubu *Na rohu*,“ řekl, pousmál se a odešel. Zírali jsme všichni jak z jara, protože Wada v rozpacích znala jen Sára s Eldarnem, ale aby byl v rozpacích z Darrena, to jsme viděli prvně.

Já raději mlčela. Nehodlala jsem ho přemlouvat k tomu, abychom na ten koncert šli. Věděla jsem, že tam bude Sára a původně jsem tam chtěla jít taky, ale rozhodla jsem se, že podpořím Darrena v čemkoli, co měl v plánu dělat.

On zíral Wadovi na záda, než zašel za roh a prohlídl si sošku, kterou pořád držel v ruce jako láhev alkoholu. „To je vážně hezká soška,“ prohlásila Sára a Darren přikývl.

„Je dokonalá. Kdyby mi jí dal dřív, rozbrečel bych se,“ přiznal. „Vždycky jsem to od něj chtěl slyšet. Vždycky jsem chtěl, aby na mě byl pyšnej. Do určitý doby, byl můj vzor,“ zašeptal zlomeně a stěží potlačoval slzy. My se Sárrou jsme z toho, co říkal byly překvapené. Já ho jen pohládila po zádech a Sára zarytě mlčela.

„To bylo vážně dojemný. Vypadá to, že je to s váma na dobrý cestě. Darren se na tebe dokonce i usmál,“ zmínil Eldarn a Wade se pousmál.

„Nečekal jsem od toho nic víc než tohle, abych řekl pravdu. Nebo dokonce tohle bylo víc, než jsem čekal. Jsem rád, že mi to nehodil na hlavu. Trochu jsem se bál,“ přiznal a Eldarn se zaculil.

V půl osmé se klub začínal plnit fanoušky *Anguish of the Forsaken* a těmi, kteří přišli za dobrou zábavou, muzikou a levným pitím. Wade s kluky skoro celé odpoledne u Vaina zkoušeli, ale hlavně taky probrali novinky. Třeba to, že je z něj člen Starších, že si rozbil ve vzteku svojí oblíbenou kytaru a ukazoval jim novou. A taky řešili dnešní závody, na kterých byli zřejmě všichni, ale neměli to štěstí se potkat.

My s Darrenem jsme měli konečně skvělý den. Švitořili jsme spolu zase jako kdysi s tím rozdílem, že jsme se jen nenamlouvali, ale že už jsme byli několik měsíců svoji. Bylo to uvolňující být v jeho přítomnosti a nebýt rozhádání a smutní.

Táhla jsem ho do štěrbiny pod točité schody, kde jsem mu kdysi prvně dokázala svou fyzickou náklonost více než francouzským polibkem. Vlastně jsme si tu náklonost vyznali vzájemně.

Darren se culil a nechal se ode mě táhnout za ruku jako děcko chodbou. „Takže sis vybrala? Hm, myslím, že vím, co se bude dít a vůbec mi to nevádí,“ procedil akorát, když jsme dorazili ke schodišti. Já jsem si stoupla na špičky a políbila jsem ho.

„Trochu to pozměníme, ale jinak vesměs to bude stejné,“ zmínila jsem, narazila jsem ho vášnivě na stěnu a začala ho chtivě líbat.

„Už si vzpomínám, tenkrát jsem tě sem zatahl já. Ale drobná úprava naší vzpomínkový trase vadit nebude,“ dodal a vjel mi rukou pod sukni. Bylo to jiné, protože to nebylo poprvé, ale neznamenal to, že to bylo méně divoké nebo emotivní.

„Říkej mi Heartová,“ zašeptala jsem mu vzrušeně do rtů, zatímco mě uspokojoval rukou. Darren se pousmál.

„Vopíchám tě, Heartová,“ řekl suverénně, až mi naskočila husí kůže.

„Pořád to funguje,“ zmínila jsem nadšeně, rozepínajíc mu netrpělivě pásek u džín. „Němčtě, tenkrát jsme to nemohli dělat, takže to nebudeme dělat ani dneska,“ upozornila jsem ho a on se zarazil.

„Ale já vyhrál zlato,“ připomněl a já přikývla.

„Ano, ale já si směla vybrat vzpomínku. A já si vybrala tuhle. Je pro mě posvátná, nehodlám ji kazit sexem,“ objasnila jsem.

„Kazit sexem? Tím se dá jako něco zkazit jo? Já bych spíš řekl, že by jí to vylepšilo, co říkáš, Heartová?“ přemlouval mě u muchlování, ale já byla striktně proti.

„Ne, Payne. Budeme tu vzpomínku respektovat. Navíc si myslím, že naše dohoda nebude porušena ani tak ani tak. A co se týče té vzpomínkové dráhy a napětí, být bez sexu nemusí být vůbec špatné, zvlášť když můžeme dělat tohle,“ zašeptala jsem a zírajíc mu do očí jsem si před něj zase klekla.

„Oh bože, jsi tak brutální, Heartová. Já to snad i žeru jak mě mučíš,“ procedil něžně mě hladíc ve vlasech.

„Je v tom jakási mučivá rozkoš, že?“ zmínila jsem, narazila jsem ho zády na stěnu a zabořila jsem mu svou hlavu do klína až to v něm hrklo.

„Chceš být vdova nebo co. Tohle mi nedělej nebo... jo tak jo,“ procedil, ale pak už na slova nezbylo místo.

Wade popíjel s kluky z kapely pivo na baru a u toho klábosení se rozhlížel kolem, kdo přišel. Akorát dorazil Eldarn s Estrellou. Wade se pousmál, když ho viděl a na Estrellu se nepřátelsky zakřenil, ale nic neřekl. Ani když se ona vítězně usmála, že Eldarna vyhrála.

„Jsem rád, že jsi tady,“ přiznal a přivítal ho jako kámoše podáním ruky a dvojitém poplácáním po zádech. Eldarn ho taky poplácal po zádech, a když se od něj odtáhl popostrčil si zase brýle výš do obličejce. Estrella postávala poblíž a čekala, až se jí bude Eldarn věnovat. Wade se k němu naklonil.

„Nebudu se zlobit, když to dneska uděláš. Jen abys věděl,“ zašeptal mu do ucha a Eldarn zavrtěl hlavou a usmál se.

„Tak my už půjdeme, zlom vaz nahore,“ řekl Eldarn a rozloučili se. Wade na ně ještě chvíli mlčky koukal, než se ztratili v davu.

„Zdá se, že držíš v rukách otěže, Eldarne. Můj bratr ti dokonale zobe z ruky. Všiml sis toho vůbec? Máš ho v hrsti. Udělá cokoli, co budeš chtít a vzhledem k tomu, jak je sám o sobě vlivný...“ zmínila Estrella a Eldarn se pousmál.

„Vid’? S takovou bych se mohl klidně stát králem já a ty moji královnou,“ prohlásil a zasmál se. Estrella se na něj překvapeně podívala.

„A myslíš na to někdy?“ vyzvíдалa.

„Na co? Na to, že jsem král Derionu a že mi Wade drhne boty?“ zeptal se a Estrella přikývla. Eldarn se zakřenil. „Zasloužil by si to a mnohem víc,“ odpověděl a vedl jí k pódiu, aby mohli být v první řadě.

„A plánuješ něco takovýho?“ vyzvíдалa. Eldarn se na ní jen pousmál a prstem jí pinknul do nosu.

„Nebud’ zvědavá, nebo ti narostou kly,“ prohlásil a ona ztuhla. Tohle vždycky říkal Wade. Možná, že se ten čas strávený s Wadem podepsal i na Eldarnovi.

„A víš co by si ještě zasloužil?“ zeptala se a Eldarn zavrtěl hlavou. „Tohle,“ zašeptala, stoupla si na špičky a začala ho líbat. Eldarn to nečekal, a tak vytřeštil oči a stejně tak Wade, který si jich všiml cestou na pódium. Nebylo tajemství, že Estrellu s Eldarnem viděl nerad. A ano, nebylo to naopak. Nerad viděl Estrellu s ním a ne jeho s ní jak tomu bylo kdysi.

Eldarn viděl Wadův výraz, zatímco měl přísátou Estrellu na svých rtech. Takhle si jejich první pusu nepředstavoval. Zdá se, že Estrella přece jen nedokázala dodržet slib, který Eldarnovi dala, a to bylo přesně to, co potřeboval vědět.

Hned, jak se od něj odlepila, usmála se a chytla ho za ruku, Eldarn se na Wada provinile podíval. Ten na něj hodil neidentifikovatelný, ale našťavaný výraz a sjel prsty po strunách až to klubem zaburácelo, že se roztrásl i skleničky na baru. Nejspíš mu tím dával najevo, že se mu má věnovat, jak slíbil. A zabralo to, Eldarn se na něj vytřeštěně podíval a stejně tak i celý klub.

V tom dovnitř dorazila i Sára s Kim. Zdá se, že ty dvě se skamarádily víc než dost. A není divu, když my dvě jsme se vzhledem k okolnostem tolik odcizily. S Kim mají sice společné vzpomínky na Wada, ale na rozdíl ode mě se s ní necítí ohrožená. Wade je mlčky doprovázel očima, zatímco kluci z kapely něco řešili v pozadí.

„Tak co, lidičky? Jste ready na *Anguish of the Forsaken*?“ ozval se majitel klubu do mikrofonu a všichni začali ječet. „Tak to slyšíte, kluci. Rozjeďte to,“ řekl, seskočil z pódia a sednul si na židli za barem. Wade se chopil mikrofonu jednou rukou, zatímco druhou měl obemknutou kolem krku kytary, která mu visela na popruhu.

„Zdravím, jsem rád, že jste přišli si nás poslechnout. Užijte si večer, všechny drinky od teď až do desíti jsou na mě. A teď začneme naší novou *Back On Track a pak dáme Dim The Light*,“ řekl Wade a dal klukům signál, aby začali.

*I'm back on track and I won't slack,
With fire in my heart, no looking back,
I've tasted the dark, now I lead the attack,
Breaking through, never falling off track,*

*I'm back on track and I won't slack,
With fire in my heart, no looking back,
I've tasted the dark, now I lead the attack,
Breaking through, never falling off track,*

*I was born to be a king, to be a legend,
To have a power and a crown on my head,
Rule this messed up world till its very end,
And rise above the ashes where the weak have bled,
I am the law and the order,
It's gonna be great when I take over,*

*I'm back on track and I won't slack
Cuz when the wind is on my side,
nothing's gonna hold the fire back
I was like that but I'm not anymore
I was alone, haven't noticed the core
Damn, I used to be such a bore
I was stepping over the corpses and more*

*Now fighting with grace is my golden mace
but of course it has its own pace
I am back on track even though I've changed
The great king must have things arranged*

*I've seen the depths, I've walked through flames,
No more shadows, I'm done with games,
Now I rise with a burning name,
The only king, never the same,*

*I'm back on track and I won't slack
Cuz when the wind is on my side,
nothing's gonna hold the fire back
I was like that but I'm not anymore
I was alone, haven't noticed the core
Damn, I used to be such a bore
I was stepping over the corpses and more*

*I've seen the depths, I've walked through flames,
No more shadows, I'm done with games,
Now I rise with a burning name,
The only king, never the same,*

*I'm back on track, no space for slacking
The world is mine, I'll lead the attacking*

Zpíval Wade, zatímco Estrella se lepila na Eldarna. Eldarn si pamatoval dobře na Wadova slova, o tom, že se nemá s Estrellou muckat během jeho vystoupení, ale Estrella Eldarna nenechala na pokoji. Wade se taky nedokázal uvolnit a neustále na Eldarna nabroušeně civěl.

To ho ale brzy přešlo, když jsme do klubu vešli my dva s Darrenem. Drželi jsme se za ruce a prodrali se davem dopředu. Wade se na mě spokojeně usmál a kývnul nám na pozdrav. Darren držel v ruce dárkovou tašku pro Wada a tvářil se chvíli neutrálně a chvíli naprosto otráveně.

Jít se sem podívat byl jeho nápad. Prý, aby mu poděkoval za dárek a pogrataloval za jeho gratulaci k jeho úspěchu. Dárek jsem vymýšlela já, protože Darren nevěděl co. Nicméně z toho, co jsem pro Wada vymyslela nebyl dvakrát nadšený, ale rozhodl se mě poslechnout, a to hlavně kvůli tomu, že to, co od něj dostal bylo velké až ho to dojalo a on cítil nutkání mu to oplatit.

Sára s Kim si to užívaly vepředu stejně jako dvě dívky vedle nich, které se natahovaly k Wadovi, aby se jich alespoň dotknul. Ten jim podal ruku když mohl a obě z toho málem omdlely.

Darrenovi se Wadova hudba líbila, aniž by to kdy přiznal a mě se líbila taky. Jeho texty byly originální, tématické a upřímně hluboké a celkově hrál výborně na kytaru. A co se týkalo zpěvu, tak jeho hlas zněl božsky. Nikdy bych nečekala, že takový

kuřák jako on bude mít tak příjemný hlas ve výškách. A navíc, měl vážně talentované i ostatní členy kapely. Byli sympatičtí a vážně dobří ve svém oboru.

„Eldarne... ty jsi tak sladkej,“ šeptala mu do ucha Estrella, zatímco se ho držela kolem pasu jako klíště. „Ani nevíš, co se mnou děláš. Hrozně moc bych si přála, abychom byli spolu,“ pokračovala.

„Líbím se ti já, nebo to, že mám moc Wada úplně zničit?“ zeptal se na rovinu a ona na něj překvapeně civěla. Nečekala, že se zeptá takhle napřímo.

„Jak... jak tě něco takovýho napadlo? Jasně, že se mi líbíš ty,“ odpověděla a on nad ní zavrtěl hlavou.

„Já si tím právě nejsem moc jistej,“ zmínil a pustil se jí jako by byla pod proudem. Wade na ně dva u toho zpívání nechápavě zíral. Jejich interakce se mu zdála nějaká podivná. Nejen, že byl trochu na Eldarna naštvaný, že nedodržel svůj slib a že si nevšímá jeho vystoupení, ale znepokojovaly ho Eldarnovy zoufalé vlny, které vypouštěl zřetelně do ovzduší jako spalovna kouř.

„Díky, jste skvělí. Vážně. Ani jsme nečekali, že vás přijde tolik, když to byla spontánní akce,“ zmínil udýchaně Wade do mikrofonu a dotkl se dívky, která se k němu toužebně natahovala. Taky se na ní usmál. „Sluší ti to,“ řekl, aby jí potěšil.

„Milujeme tě, Saint Sinnere!!“ křičely jedna přes druhou.

„Já vás taky, všechny,“ odpověděl a podíval se na Sáru jako by jí chtěl říct, že jí miluje ze všech nejvíc, ale neudělal to. Pak se zase pozadu vzdálil od davu ječících fanynek a pokynul klukům, že mají hrát další písničku.

My s Darrenem jsme se po dlouhém stání přesunuli na bar a objednali si peppermintový džus a colu. A než nám to barman připravil, civěla jsem na Wada, jak si to hraní pro fanoušky užívá.

Nijak se výrazně nepředváděl a kupodivu nepůsobil tak namyšleně jak působí obvykle. Řekla bych, že hudba a tahle kapela pro něj znamenala víc, než šimrání ega. Taky mi přišlo fakt hezké, jak byl milý na své fanoušky, nepodával ruce jen holkám, ale i klukům. Ten kluk byl vážně něco a rok od roku čím dál tím víc. Fakt jsem ho žrala.

„Tak co, bavíš se?“ křičela jsem na Darrena, aby mě slyšel. On přikývl a usmál se.

„Vždycky jsem měl rád *Anguish of the Forsaken* ještě, než jsem věděl, že on je Saint Sinner. Na plakátech byly jen siluety a nikdy jsem neměl tu čest je vidět naživo.

Nicméně, když už vím, že to je on, cítím se divně. Ale nejsem zaujatej, takže nemůžu říct, že by se mi jejich hudba líbila o to míň. Wade uznal, že jsem nejlepší závodník, a tak já bych měl uznat, že on je fakt dobrý hudebník. Možná i nejlepší, jakýho znám,“ odpověděl a já se na něj jen usmála a pohladila ho po stehně.

„Jsem ráda, že jsme sem šli. A až mu dáš ty svůj dárek, bude ti vděčný,“ dodala jsem.

„Mělas pravdu. Cítím se teď mnohem líp, když vím, že není můj nepřítel. Možná jsem se na to měl vybodnout už dřív. Tátu mi to stejně nevrátí a já mu nikdy neodpustím, ale aspoň z něj nemusím mít strach. Jeho nechceš mít za nepřítele,“ objasnil a já přikývla.

„To máš pravdu, to nechceš,“ dala jsem mu za pravdu a napila se džusu hned, jak nám ho obsluha položila před čumáky. Eldarn se usadil sám do rohu baru a objednal si whisky. Tu, kterou pije Wade a tvářil se zoufale. Estrella z klubu zmizela.

„Nejspíš se pohádali,“ upozornila jsem na to Darrena.

„Nejspíš. Řekl bych, že šlo o Wada,“ zmínil a já pokrčila rameny.

„Jestli, tak jen pasivně. Nepřišel mi zrovna naštvaný, že jsou tu spolu,“ opáčila jsem a on přikývl.

Když hudba utichla a koncert skončil, Wade ze sebe stáhnul kytaru, podal jí Lonerovi do ruky, protože stál poblíž, seskočil z pódia a mířil si to rovnou za Eldarnem. Všiml si, že je nějaký rozhořčený a byl zvědavý, co se mezi ním a jeho sestrou odehrálo.

Jenomže mu zkřížily cestu fanyňky kvůli touze se s ním vyfotit, obejmout a získat autogram. Wade nikdy autogramy nedával, ale rozhodl se, že udělá výjimku. Proč by nedal lidem, kteří ho obdivují to, po čem touží, když je to jen taková maličkost? Vážně se dost změnil.

„Sinnere, podepíšeš se mi?“ zeptala se malá útlá blondýnka, která mu byla sotva po ramena.

„Jasně,“ řekl, usmál se a načmáral jí svůj umělecký podpis do památníčku s wergony, který mu podávala do ruky. Potom jí ho podal zpátky a objal ji. A takhle to opakoval s dalšími fanoušky. Klukům jen podával ruku, nebo se s nimi fotil a holky objímal.

My s Darrenem jsme ho mlčky pozorovali. „Zdá se, že si to moc neužívá,“ zmínil a já přikývla.

„Už chce za Eldarnem,“ odpověděla jsem. V tom se za ním zjevil dvoumetrovy chlap v hnědé kožené bundě. Wade protočil očima.

„Tady mi nic nehrozí, zmiz!“ syknul na něj nepříjemně, ale muž za ním stál nehnutě jako socha dál.

„Kdo je ten chlap?“ zeptal se Darren překvapeně. Já ho taky nikdy ještě neviděla, ale něco mi říkalo, že to je jeho ochranka. Vždyť se stal Starším, musí na něj někdo dohlížet. Tedy ze zákona musí mít ochranku. Ale zdálo se, že ho to spíš obtěžuje. Do školy s ním ten muž tedy rozhodně nechodí, protože jsem si ho nevšimla.

„Ty chceš taky podpis?“ dobíral si ho a lihovkou mu počmáral ruku, aby ho naštvál a odpudil, nicméně to s ním ani nehnulo. Nechal by snad Wada, aby mu třísknul s kytarou o hlavu a stejně by neodešel. Byl tak vycvičený a taky zvyklý, že některým jedincům je neustálý dohled proti srsti. Alespoň ze začátku.

Sára s Kim si taky stoupily do fronty na podpis. A když si jich Wade všiml, ztuhl jak by je viděl poprvé. „Taky se mi podepíšeš?“ zeptala se ho Sára a usmála se na něj. Kim se pokoutně zaculila a celkově obě byly nalité jak vázy a hihňaly se jak pominuté.

„Jasně,“ odpověděl neutrálně. „A kam?“ zeptal se. Kim se Sárrou si vyměnily pohledy a obě udělaly k Wadovi krok a stáhly si tričko.

„Na prsa,“ odpověděly dvojhlasně a Wade vytřeštil oči. Já jsem s úžasem zírala na Sárrou a Darren na ní civěl jako... no jako na nahou holku. Ale spíš než to, se mu nelíbilo, že udělala něco takového na veřejnosti. Pořád byl k tomu mužskému i její nejlepší kamarád a měl zafixováno, že by jí měl chránit.

„Nedívej se na ní takhle, je to nevhodné,“ upozornila jsem ho.

„Tak když se svlíkne na veřejnosti, tak jak se mám asi nedívat?“ prskal na mě. Ale nechala jsem ho být, taky jsem nějak od toho nemohla odtrhnout oči a nejen kvůli obnažené Sáře.

„A chci s věnováním pro fanytku číslo jedna,“ poručila mu Sára, chytla ho za ruku s lihovkou a zírajíc mu vzrušeně do očí, si jí přitáhla ke své hrudi.

„A já pro fanytku číslo dvě,“ přidala se Kim. Wade přikývl a napsal Sáře na prsa požadovaný text. *Pro mojí nejoblíbenější fanytku Saint Sinner.*

„Copak, přivedly jsme tě do rozpaků, Wadi?“ zeptala se ho Sára a Kim se nemohla přestat smát, když jí lechtal lihovkou po kůži.

„Mě?“ zeptal se s úsměvem ve tváři. „Ne, vůbec ne. Jen zaskočily, toť vše,“ odpověděl. Kim se pak podívala na Sáru a když ta přikývla, vrátila se zase očima k Wadovi.

„Napadlo nás, jestli by sis nechtěl užít s náma s oběma,“ zmínila Kim a Sára vyprskla smíchy. Wade na ně zíral jako z jara.

„Zdá se mi, že jste vážně hodně na mraky, ani nevíte co říkáte. A měly byste se oblíknout,“ prohlásil a podával jim trička. Sáře do něj dokonce i pomáhal. Choval se jak nějaký jejich starostlivý taťka.

„Stydíš se za nás?“ zeptala se ho Kim a Wade se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Já bych řekla, že je majetnickej a pořád si nás dvě dost nárokuje. Nechce, aby nás viděl, nebo měl někdo další. Ale zároveň se nás bojí mít obě, protože by se mu to líbilo a on se bojí dalších závislostí, už tak se musí dost kontrolovat,“ komentovala Sára a Kim přikývla. Wade se rozesmál a pak nad nimi jen zavrtěl hlavou.

„Jste roztomilý, holky, ale už byste toho měly nechat. Vážně. Akorát jste mi připomněly, proč bych neměl dělat autogramiádu, koukněte se za sebe,“ procedil a pohledem naznačil ten dav holek, co čekaly frontu jen v podprsenkách za nimi.

„Hm, to vypadá, že budeš mít zábavu. Nemáš zač. Ale kdybys přece jen měl náladu na hraní s ověřenými zdroji, dej vědět,“ řekla Sára a držíc Kim za ruku odkráčela pryč. Oběma se pletly nohy.

„Posledních pár minut!“ řekl ten bodyguard a všechny polonahé holky se nahrnuly Wadovi do náruče, aby to stihly.

„Postupně prosím,“ křenil se, zatímco rozdával autogramy na všechny strany. Pohledem proklínal Sáru s Kim, které už seděly u stolu, popíjely koktejl a posmívaly se mu.

„Neužívá si to,“ komentoval Darren a já přikývla. „Jak to, že si to sakra neužívá? Vždycky jsem si myslel, že takovej je,“ pokračoval.

„Třeba byl ale už není. Miluje Sáru, je ženatý a má toho prostě už dost. Každý jednou vyroste,“ objasnila jsem. Na to už nic neříkal, a dokonce ho přestal i tak intenzivně pozorovat.

Během chvilky po té náročné podepisovačce se zjevil u Eldarna. Přisedl si k němu a o něčem se bavili. A o pár minut později už stál i s Eldarnem před námi a usmíval se.

„Jsem rád, že jste přišli. Jak se vám líbilo vystoupení?“ zeptal se. Já se na něj usmála a přikývla jsem.

„Moc, vážně se vám to povedlo. A to, cos zpíval o tom, jak jsi změnil přístup a že milované osoby z tebe udělaly to, co jsi teď, mě dojalo. A i to o tvou Temnotě, dost mě to překvapilo a utvrdilo v tom, že nejsem jediná. Víš, bylo to hodně odvážný to sdělit všem,“ přiznala jsem.

„Díky, Ay,“ zašeptal a podíval se na Darrena. „A ty? Fakt jsem nečekal, že dorazíš. Moc to pro mě znamená,“ řekl. Darren se pousmál.

„Fandil jsi mi na závodech. Dal jsi mi mojí vysněnou cenu, a tak jsem si říkal, že bych ti to měl oplatit. Nerad bych ti zůstal dlužnej, takže...“ zmínil a Wade zavrtěl hlavou.

„Ne, nic mi nedlužíš. Vážně. Naopak. Ještě toho hodně dlužím vám všem,“ objasnil.

„Něco pro tebe s Ay máme. Jako poděkování i jako dárek k tvým úspěchům,“ řekl Darren a vytáhl z pod lavice dárkovou tašku a podal jí Wadovi. Eldarn celou dobu nic neřekl, ale když viděl překvapeného Wada, pousmál se. Wade vyndal z tašky tři decilitrovou skleněnou láhev s čirou tekutinou, která se lehce třpytila zlatě a úplně ztratil slova, když si uvědomil, co to je.

„Ay říkala, že to nutně potřebuješ, aby ses udržel na cestě dobra a myslím, že tím nám všem i prokážeš laskavost, když už jsi Starší a máš být tím králem. Tak se omlouvám, že jsem myslel i v takové chvíli sobecky. Nicméně, jsem se pro to musel dost obětovat,“ objasnil Darren a Wade si dal na čas, než odpověděl.

„To je vážně něco. Je to fakt ten nejvhodnější dárek a hlavně i docela osobní dárek. Aní nevíte, jak moc si toho vážím. Děkuju moc, Darrene. Nemáš se vůbec za co omlouvat,“ prohlásil dojatě Wade, zatímco zkoumal čirou duši v láhvi, které bylo víc než dost na hodně dlouhou dobu hraní si s černou magií a s těmi jeho čachry machry, při kterých nahrazuje DNA svých obětí.

Pečlivě jí uschoval zpátky do tašky a podíval se na Darrena. „Ještě jednou moc díky. Dejte si na co máte chuť, je to na mě,“ dodal a odešel. Eldarn se na nás na oba usmál a zase se za ním rozběhnul jako jeho pejsek.

„Ten má ale na lidi vliv,“ procedil vyčerpaně Darren a opřel se zády o lavici s nataženou rukou podél ní, zatímco já raději zarytě mlčela. Měl pravdu. Wade měl silné osobní kouzlo. Dokázal by snad i z takového nepřítele jako je on pro Darrena udělat přítele. Je to vidět na mě, na Sáře i na Eldarnovi. Dokonce i na Alysse. Ještě to nezvládl na Estrelle a na Darrenovi, ale kdo ví, třeba to jednou vážně dokáže.

Wade si sedl na bar s Eldarnem ve VIP zóně, kde seděli i ostatní kluci z kapely, povídali si a kouřili cigarety. Wade si taky vytáhnul jednu z krabičky a zapálil si. Eldarn mu přisunul objednanou whisky s ledem až pod nos a podíval se na něj.

„Měls pravdu,“ zašeptal sklesle. „Jde jí v první řadě jenom o tebe. Možná ke mně vážně něco cítí, ale ty jí ležíš v žaludku víc než já v srdci,“ zmínil a Wade si povzdychl.

„Já vím. Chce to čas,“ odpověděl a zamyslel se. A když Eldarn souhlasně přikývl, tak řekl: „Nebo tomu pomůžeme,“ napadlo ho.

„Jak?“ zeptal se překvapeně Eldarn. Wade se pousmál zase tím svým samolibým úsměvem, který míval, když ho něco napadlo a byl na sebe pyšný.

„Donutíme jí, aby si myslela, že se mi pomstila přes tebe. Že jsi na její straně a pak až bude mít dost, usmíříme se. Mezi váma to bude normální a mě dá konečně pokoj,“ objasnil.

„Chceš, abych ti něco provedl?“ ujišťoval se Eldarn a Wade přikývl.

„Jen naoko. Pak se pohádáme a zase usmíříme,“ vysvětlil. Eldarn se zamyslel.

„Nevím, jestli to tak chci, Wade. Nechci jí na úkor tebe. A ani kdyby to mělo být naoko se s tebou nechci přestat bavit. A jen tak pro info, nebude jí stačit něco malýho, bude tě chtít úplně zničit. Chtěla by, abych ti sebral korunu,“ vyžvanil a Wade vyprsknul smíchy.

„Neříkej mi, že ti to vyblila. To je blbka naivní. Jak si mohla proboha vůbec myslet, že bys mi něco takovýho kdy udělal?“ rozesmál se a Eldarn pokrčil rameny.

„Možná si nás testuje oba. Stejně tak jako testujeme my ji,“ dodal. Wade mlčel a pak se na něj podíval.

„Je ti doufám jasný, že kdybys mi něco takovýho udělal, zničil bych tě i kdybych tím měl zničit i sebe? To by byl největší podraz a rozhodně by ti to neprošlo,“ zmínil a Eldarn přikývl.

„Nejsem idiot, Wade. A hlavně nic takovýho ani nemám v úmyslu. A to i kdybych chtěl být králem, a to nechci. Takový ambice fakt nemám. Navíc ti to vážně ze srdce přeju,“ řekl a usmál se na něj.

„Mám tě fakt rád, Eldarne,“ prohlásil dojatě a pevně ho objal. Eldarn se ho pevně chytl a držel se ho jako staršího bratra.

„Já tebe taky, Wade,“ dodal Eldarn, až se mu leskly oči.

„A jinak... jaká byla ta pusa? Už víš, co k ní cítíš?“ vyzvídal. Eldarn se na něj podíval, popostrčil si brýle výš k nosu a zavrtěl hlavou.

„Tahle její podlá pusa se nepočítá, takže jako bych jí ani nelíbal,“ opáčil a Wade nad ním zavrtěl hlavou.

„Ty jsi tak skvělej kámoš. Nechápu, že jsem to nevěděl dřív,“ dodal a dál už se o tom nebavili. Potom se k nim přidali kluci a začalo se pít a řešilo se jiné téma.

Merry Christmas

☆ Šťastný a veselý ☆

Bylo 24. prosince a do Derionu se vraceli derioni z praxí na Vánoce. S nimi i někteří rioni, což bylo individuální. My jsme měli v plánu být jen ve třech. Já, Darren a Sára. Letos jsem pro nás přichystala spoustu vánočních aktivit. Třeba deskovky, vlastní společenské hry, speciální vánoční skořicový likér, vanilkové sušenky a taky speciální druh pro Darrena, který musí i přes Vánoce zůstat ve formě. A dokonce i jívový doutník pro zlepšení nálady při společenských aktivitách.

Wade byl zase po dlouhé době doma se svojí ženou a dětmi. Jeho malý synek už ho sotva poznával a svou dcerku zase sotva poznával on. „Oh bože, ty moje princezno. Ty jsi ale vyrostla,“ prohlásil při tom, co si jí bral do náruče. „Tatínek už je doma. Neboj se. Už nikam nepůjdu,“ šeptal jí do ouška a škrábal jí svým strništěm po tvářičce. Nicméně i přes to byla v jeho náručí jako na obláčku. A stejně spokojeně se i tvářila.

Anomaris držela za ruku Wayda a pozorovala svého manžela. Když se viděli naposledy, hádali se. Sice ten fakt, že zabil markýzu povolil to napětí mezi nimi a opustil jí i strach z nevěry, který měla, ale Wade se na ní zlobil.

Nedokázal jí odpustit tu křivdu, ze které ho obvinila. Tu jak řekla, že by jí za markýzu vyměnil a udělal z ní královnu a ten fakt, že by mu kvůli žárlivosti zničila jeho celoživotní sen stát se králem. Každopádně Wade už byl Starším a věci šly podle jeho komplikovaných plánů, a tak se i ta bouřlivá mračna mezi nimi trochu stáhla. Alespoň se neblýskalo.

„Ahoj, jsem ráda, že tě vidím,“ řekla a rozpačitě se zaculila.

„Já jsem taky rád, že tě vidím. Sluší ti to,“ poznamenal a lehce jí políbil na tvář. Anomaris se rozzářila a usmála se na něj. On pořád houpal v náručí svou dceru.

„Jo? To je kvůli tobě,“ přiznala. Wade jí úsměv opětoval a předal jí Rainu. „Měli by jsme to všechno oslavit,“ navrhla a Wade se pousmál. „To, že jsi doma, že jsi Starší, i že to je všechno tak, jak sis vysnil. Můžeme si spolu dát dobrou večeři a pak třeba i koupel...“ pokračovala zírājíc mu rozpačitě do očí. Wade se pousmál a přitáhnul si jí i s Rainou k sobě.

„Řekni rovnou, že ti chybím v posteli, Ris,“ zašeptal, políbil jí na spánek a šel napřed do kuchyně.

„A-ale to neznamená, že nechci oslavit tvoje úspěchy,“ zmínila cestou za ním a on se zastavil a pousmál se.

„Dobře. Oslavíme to a vyspíme se spolu. A pak co?“ zeptal se a ona na něj vyjeveně zírala.

„Ty někoho máš, že? Jsi na mě pořád naštvanej a teď si tohle užíváš, že jo?“ zmínila.

„Fajn, nepopírám, že to nebylo rýpání. A ani to, že se už vůbec nezlobím. Ale taky mi chybíš a nejen v posteli, takže toho nechám. Ale jenom když se zklidníš a slíbíš mi, že nepůjdeš proti mně,“ řekl a ona souhlasila.

„Slibuju,“ pousmála se a Wade se taky usmál.

„Paráda. Tak to oslavíme. Naplánuj si to jak chceš, já se přizpůsobím. Teď bych ale rád šel něco dělat,“ dodal a odešel k sobě do pracovny. Anomaris si povzddechla a šla se zase věnovat dětem. V poslední době byly jediná její společnost a už jí z nich trochu hrabalo.

„Venku pořádně sněží. Taková vánice nebyla snad už co se narodila Aretha,“ zmínil Darnell zírající z okna. Artemis přikývla a položila před manžela talíř s kouskem bábovky a kakao. Darren už seděl u stolu a snídal. Nejdřív nandala dětem, potom manželovi a nakonec sobě.

„Mami, nemohli by jsme slavit Vánoce zase u Shadowwalkerů?“ zeptal se Darren a ona se zamyslela. Darnell se na ní jen podíval a nijak se k tomu nevyjadřoval.

„No...“ řekla po chvíli. „Nevím, jestli nemají už nějaké plány,“ odpověděla.

„No tak, mami prosím. Minule byli rádi. A my s Wadem máme něco rozdělanýho do školy,“ pokračoval. Jeho otec se zakřenil.

„Nemysli si, že tahle výmluva někdy na nějakýho rodiče zabrala,“ procedil.

„Není to výmluva. Vážně, tati. Pracujeme na speciálním lektvaru,“ přemlouval ho Darren.

„I kdyby, takový věci se přece stejně nedělají o Vánocích. Zase chcete dělat lumpárny ve městě a tajně sosat likéry, když s Dallanem nedáváme pozor,“ řekl Darnell. Darren zavrtěl hlavou a sepal ruce.

„Tati, prosím. My budeme hodný. A už by jsme stejně nevypili víc než skleničku,“ škemral.

„No tak dobře, zazrcadluju Raweně a zeptám se, nicméně s tím radši moc nepočítej, protože Vánoce jsou zítra a tohle se musí domlouvat dřív,“ dodala Artemis. Darren spokojeně přikývol...

„Zlato? Copak, něco se děje?“ zeptala jsem se Darrena, když jsem viděla jak zírá z okna na to, jak intenzivně padá sněh.

„Ale nic, jen jsem si na něco vzpomněl,“ řekl a vzal si ode mě hrnek s kakaem, který jsem mu podávala. „Díky,“ zašeptal a dal mi pusku před tím, než se napil. Takhle zamyšlený byl co jsme byli na tom koncertě. A tak když jsem si všimla, že zase upadá do svých myšlenek, šla jsem raději za Sárou.

„Co myslíš, že se stane, když dáme místo jedné lžičky modrý soli dvě?“ zeptal se Darren. S Wadem seděli na půdě u kotlíku s ohnivým kouzlem a vymýšleli jak říkal jeho táta předtím lumpárny.

„Nebude to správně fungovat, ale rozhodně to bude slanejší,“ zahihňal se Wade. „I když při té koncentraci vody jako by tam nebyla žádná sůl,“ řekl a líně do kotlíku házel dva kořeny nějaké suché zeleniny.

„Ne vážně, Wade. Ty víš všechno. Tak co to udělá?“ pokračoval. Wade se na něj podíval a pousmál se.

„Myslíš si o mě, že vím všechno?“ divil se jeho reakci.

„Nevím, na všechno jsi vždycky měl odpověď a byla správná. Tak nedělej a řekni mi to,“ naléhal. Wade nad ním zavrtěl hlavou.

„V případě modrý soli se její účinek úplně vyruší. Když jí nahradíš stejným množstvím požadovaný dávkou,“ řekl po chvilce a zíral jak na něj Darren zírá. „Co je? Já jsem nechtěl machrovat. Snažil jsem se dělat, že to nevím. Já rozhodně nevím všechno,“ hájil se.

„Kolik bobulí z maliny se má dávat do lektvaru lásky?“ zeptal se ho Darren z ničeho nic. „A nelži, že to nevíš,“ dodal. Wade se pousmál.

„Lichý počet a nejvíc dvacet jedna,“ řekl a tvářil se provinile. Darren přikývl. Pak vymýšlel další test, ale Wade to štválo. „Nechme toho, máme práci,“ připomněl, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Chci najít věc, co nevíš,“ objasnil a Wade zakroutil očima. Darren se podíval do návodu na lektvar a pak na Wada. „Kolik je dvě stě dvacet jedna děleno čtrnácti?“ pokračoval. Wade na něj chvilku koukal a nic neříkal.

„Ale no tak, nechme toho!“ škemral.

„Nedělej, že ti to trvá tak dlouho. Víš to už od té chvíle, co jsem to dořekl, počítáš rychle jako kalkulačka,“ syknul na něj Darren. „A teď k tomu přičti jednou tolik a odečti třicet,“ pokračoval a Wade se začal smát.

„Já nejsem kalkulačka, Payne,“ prohlásil s úsměvem. Pravdou ale je, že už počítal. On byl ten typ člověka, co nedokázal nepřemýšlet, když slyší nějakou otázku a Darren to věděl.

„Dokaž to. Řekni, že nevíš a myslí to vážně,“ řekl a Wade se rozesmál ještě víc.

„Vážně, už jsem se v tom ztratil. Nepamatuju si ani to první číslo. A fakt nevím, jak ti to mám dokázat,“ odpověděl. Darren si ho změřil pohledem.

„Hm, tak teda přísahaj na naše přátelství, že to nevíš,“ pokračoval. Wade se usmál a přikývl.

„Přísahám na naše přátelství, že to nevím. Můžeme dál pokračovat a neřešit sračky?“ zeptal se a Darren přikývl.

„Takže, kolik musíme dát do toho lektvaru žabích pracek?“ zeptal se ho Darren a Wade se pousmál.

„Jednu a půl,“ odpověděl.

„Nevěřím tomu, že bys kvůli tomu, abys mě přesvědčil o lži riskoval naše přátelství,“ syknul na něj.

„O čem to meleš?“ procedil Wade.

„Ty víš moc dobře, o čem mluvím. Pousmál ses, když jsi říkal to číslo. Já jsem tě testoval. Jenže sis myslel, že já nejsem schopnej takhle počítat, takže jsi doufal, že ti ta mimochodem i zbytečná lež projde,“ pokračoval.

„Okej, promiň. Omlouvám se. Jasně, že kvůli takový blbosti bych neriskoval naše přátelství. Jen jsem chtěl, abys toho nechal a mohli jsme pokračovat,“ objasnil.

„Tak jsi mohl říct výsledek!“ syknul na něj podrážděně.

„Nemohl, vymyslel bys další otázky,“ opáčil suše.

„Jo a to by trvalo roky, protože neexistuje nic co bys nevěděl,“ dodal.

„To je směšný, Payne!“ křičel na něj Wade. Oba na sebe jen nevraživě zírali. Jejich vánoční lumpárny selhaly jen proto, že se pohádali.

„Kluci, pojdte za námi na chvíli,“ volala na ně Rawena.

„Kluci, pojdte za námi na chvíli,“ volala na Eldarna a hluboce zamýšleného Wada Anomaris. Ten držel v ruce láhev duše, kterou dostal od Darrena a ve druhé lístek, kde bylo totiž napsáno: *PS: Už vím, že nevíš všechno.*

Estrella seděla u stolu a zírala na Marion s Marsenem, jak se drží za ruce. Neviděli se několik měsíců. Estrella sama nevěděla, jestli na něj víc žárlí nebo spíš jim závidí, že jí to s Eldarnem zase nevyšlo. Jak už přiznala i jemu, Marsen jí Eldarna připomínal a proto ho taky chtěla mít. A ani po tom všem a už vůbec ne, když nemohla mít Eldarna, se jí líbit nepřestal.

Po svačině se u nich stavila a oba je mile pozdravila. Marsen zbledl. Nešlo si na něm nevšimnout toho, jak velký má strach, že se o něm s Estrellou Marion dozví. Marsen už s ní nechtěl mít nic společného, což je přirozené, že v lidech po nevěře ten druhý vytvoří takový nepřijemný pocit strachu a dalo by se říct i nenávisti. Ne vždycky je ale takové rozhodnutí chovat se odměřeně k tomu dotýcnému to správné řešení.

Estrellu hlodalo svědomí stejně tak jako to Marsenovo a taky všem viděla do hlav, tak to měla snadné se rozhodovat. Chtěla být jen milá a alespoň dobrým skutkem odčinit to, co Marion provedla. Nicméně nepočítala s tím, že se věci zkomplikují, aniž by tomu pomohla.

„Ahoj,“ pozdravila je. Marion se na ní překvapeně usmála a taky jí pozdravila. Ale přišlo jí to zvláštní, protože s ní ještě nikdy nemluvila. Marsen se jí nervózně podíval do očí a pak jí tedy taky mile pozdravil. Celou dobu doufal, že bude mlčet.

„Já... půjčila jsem si tvoji knížku, Marion. Marsen říkal, že by ti to nevadilo, tak ti ji jdu vrátit,“ zakuňkala a podala jí do ruky knihu se zelenými deskami. Marion si jí vzala a usmála se na ní.

„V pohodě. Marsen je zlatíčko,“ opáčila a podrbala ho ve vlasech jako nějakého vořecha. Marsen s Estrellou se rozpačitě zakřenili.

„No tak já už asi půjdu. Šťastný a Veselý vám oběma,“ řekla, podívala se na Marsena a odešla. Marion se taky na Marsena podívala.

„Nepřišla ti nějaká divná?“ zeptala se, ale on zavrtěl hlavou.

„Nevím, zas tak dobře jí neznám,“ odpověděl.

Estrella utíkala pryč z jídelního sálu a potom po schodech, kde jí zastavil Elwin a pohrdavě a zároveň našťavaně se na ní díval. Takhle se na ní ještě nikdy nedíval. Estrella zpanikařila, protože z jeho hlavy pochopila, že o ní a o Marsenovi ví. Nevěděla jak se to dozvěděl, ale nějak to věděl.

„Tohle tajemství dlouho neudržíš. Nic mi neudělá větší radost, než se vám dvěma pomstít,“ prohlásil. Přece jen Marsen byl jeho nejlepší kamarád a Estrella jeho přítelkyně. Estrella se na něj smutně podívala a přikývla.

„Já vím. Ale prosím nedělej to. Kvůli Marion. Nezaslouží si se to dozvědět zrovna o Vánocích a takhle,“ zmínila, ale zavrtěl hlavou.

„Najednou máš o Marion starost? Když jsi šukala jejího kluka, netrápilo tě to,“ pokračoval. Estrella na něj mlčky zírala.

„Prosím, nekaž jí Vánoce,“ zopakovala a on se rozesmál.

„Bude jí bez něj mnohem líp. Nezaslouží si, aby nevěděla, co je její přítel zač. Víš, Estrello, měl jsem ho rád. Vždycky byl hodnej kluk, ale ty jsi ho úplně zkazila. Ublížíš každému, koho máš ráda a kdo má rád tebe. Ublížila jsi mě, Eldarnovi, jemu i Marion. A já chci, aby ses cítila mizerně. Tak jako jsem se cítil já, když jsi si se mnou hrála,“ dodal a nechal jí tam stát.

Ona chvíli přemýšlela jak tomu zabránit a do hlavy jí skákala jedna strašlivá myšlenka za druhou. Jako, že by ho třeba nějak zneškodnila. Nezapřela ty divoké geny a touhu mít všechno pod kontrolou.

Jenže pak myslela na Eldarna a na budoucnost. A budoucnost závisí na přítomnosti. Kdyby teď udělala něco tak strašného, celá její budoucnost by byla mnohem horší než, že by se pohádala s pár lidmi. A Eldarn o tom ví a odpustil jí, nicméně tohle by neodpustil. A stejně tak jako se nemá dluh plácát dluhem, nemá se nic špatného zakrývat ještě horšími věcmi.

A tak ho jenom následovala do velké síně, ze které před chvílí odešla. Marsen zbledl, když viděl Elwina s Estrellou za zády. Došlo mu, že o tom už nejspíš musí vědět a začínal se bát. Bála se i Estrella a o to Elwinovi v první řadě šlo.

„Čau, Marion,“ řekl a podal jí ruku. Ona se na něj usmála a místo podání ruky si stoupla a objala ho. Marsen s Estrellou si vyměnili pohledy. Potom se Marion rozloučila s Marsenem letmým polibkem a na chvíli s Elwinem někam odešla.

„On jí to dneska neřekne,“ prohlásila Estrella z ničeho nic.

„Hm. A jak si tím můžeš být tak jistá?“ zeptal se.

„Vidím mu do hlavy. Chce nás jen postrašit. Kdyby nebyly Vánoce, už by jí to řekl. Takže máš jen pár hodin na to, abys to udělal sám,“ zmínila a on na ní zoufale zíral a pak vydechl.

„Fakt jsem nechtěl kvůli sexu s tebou ztratit holku a nejlepšího kámoše. Už tě nechci nikdy ani vidět,“ řekl, zvedl se a odešel.

Wade si něco rýsoval do sešitu a Eldarn si pročetl jeho celoživotní dílo. Vánoce u nerdů. Anomaris už si připadala dost odstrčeně, a tak se jim pozvala do pokoje, když oni ani nereagovali na její volání.

„Můžu?“ zeptala se mezi dveřmi a Wade přikývl. A tak vešla a posadila se na postel, kde se válel Eldarn. „Copak děláte?“ vyzvíдалa zírājíc na Wada, který seděl naproti.

„Pracujeme,“ odpověděl stroze.

„A na čem?“ usmála se a Wade vydechl, zahodil tužku, přitáhl si jí k sobě za ruku a posadil si jí na klín.

„To je fyzika, miláčku. Nic čemu bys rozuměla. Ale chápu, že jsme tu s Eldarnem už strávili hodně času a že je dneska Štědrý den a že bych měl trávit víc času s tebou a s dětma. Dáš mi ještě dvacet minut?“ zeptal se a dal jí pusu na tvář. Anomaris přikývla, omotala své ruce kolem jeho krku a položila si hlavu na jeho rameno.

„Miluju tě, Wade,“ zašeptala mu do ucha. Eldarn se podíval na Wada a ten na vteřinku zachytil jeho pohled. Pak mu naznačil, aby odešel. On přikývl a nechal je dva o samotě. A v momentě, kdy za sebou zavřel dveře, Wade se zvedl i s Anomaris ze židle, hodil jí na postel, kleknul si nad ní a začal jí líbat.

Anomaris měla v očích slzy štěstí. Už ani nedoufala, že se s ní ještě někdy bude mazlit. A když už, tak rozhodně nečekala, že se bude mazlit tímhle stylem – jako by jí pořád ještě miloval. „Taky jsi mi chyběla,“ zmínil, zatímco ze sebe stahoval tričko a položil ho vedle ní.

Anomaris se pousmála, stáhla si ho k sobě, aby na něj dosáhla a chtivě ho kousla do spodního rtu. Potom se chvíli vášnivě líbali, zatímco Wade už sahal po pásku. „Jsi můj král,“ šeptala vzrušeně a on se na ní zamilovaně podíval.

„A ty brzy budeš moje královna,“ zašeptal jí do ucha, než ho něžně polaskal svými rty. Anomaris slastně vzdychla a celá se mu odevzdala. Byla štěstím bez sebe, že se jí takhle zase po tak dlouhé době věnoval.

Z pokoje se ozývalo jen hlasité vzdychání jeho ženy a kupodivu i jeho. Pak ještě vrzání postele a narážení jejího masivního čela z dubu do stěny. No a k tomu i nějaké věty, které člověk občas při milování vypustí z úst když se cítí dobře.

„Bože Wade!“ křičela Anomaris, zatímco mu do zad zarývala své ostré a upravené nehty. Wade se polichoceně pousmál a ještě přitvrdil. Byl udýchaný a relativně i vlhký od potu. Ne vyložené zpocený, ale zcela zřetelně rozvášněný.

V tom někdo klepal na dveře i přes to, že mu muselo být jasné, co ti dva uvnitř dělají. „Pane, za pár minut máte mít vánoční proslov k lidu. Musíte se připravit na cestu do města,“ řekl Terin – jeho bodyguard. Wade protočil očima.

„Kurva!“ zaklel udýchaně a podíval se na dveře. Anomaris na něm visela jako opičí mládě a sotva popadala dech. Wade vzal do ruky skleničku, kterou měl položenou na nočním stolku a mrsknul s ní po dveřích.

„Jdi do hajzlu teď, nebo tě vykuchám jako rybu a bůh je mi svědkem, že to dokážu!“ zařval na něj. Terin je tedy nechal být a Anomaris se na Wada usmála.

„Ráda bych tě viděla to udělat, je otravné,“ zmínila a on se pousmál a pak seriózně zase pokračoval. Anomaris se propnula jako špagát a pevně k sobě tiskla víčka, když na ní Wade aplikoval další relativně prudký pohyb vpřed. Díval se u toho na ní zamilovaně a pohladil jí po tváři.

„Jsi sladká když tě mám pod sebou. Málem bych zapomněl, jak moc,“ procedil a začal jí hýčkat jako by už byla jeho královna a ještě víc. Terin stál za dveřmi jako socha. Měl tvrdý výraz v obličeji a člověk nemusel být zrovna jasnovidec, aby na něm poznal, jak moc Wada nesnáší.

Nevím jestli v tom bylo něco víc než jen to, že mu prostě jenom lezl na nervy, ale vypadalo to, že by nejradši Wadovi dal nejmíň pěstí a to i přes to, že ho má chránit.

My jsme se Sárou pekly vanilkové sušenky, zatímco Darren nám u toho překážel, kecal do rozhovoru, uzobával a ozobával i mě, když už jsme u toho. „Miláčku, dej mi ještě jednu,“ škemral a já protočila očima. Sára se hihňala. „Prosím prosím, smutně koukám,“ naléhal, objímal mě zezadu a oblizoval mi krk, zatímco já se patlala s těstem.

„Máš dietu,“ připomněla jsem mu. On přikývl a pak jsem ho plácla přes ruku, když mi nenápadně sáhl na zadek. Nicméně jsem ho plácla přes tu druhou, kterou mi kradl sušenky z plechu. Darren se zasmál a přitiskl mi své rty na ucho.

„Zdá se, že ti nevádí, když tě zlobím,“ zašeptal tak, aby to Sára nepostřehla a pak si konečně dal na chvíli pohov a sedl si na gauč.

„Zdá se mi, Ay, že by chtěl i něco víc než jenom sušenku. Soudě podle toho, jak se na tebe celý den lepí,“ zašeptala mi do ucha a já přikývla.

„V tom má taky dietu,“ opáčila jsem suše. Sára se zahihňala.

Wade uklízel svoje věci, na kterých pracoval před chvílí s Eldarnem z postele a ze stolku, zatímco Anomaris po nich stlala postel. Vždycky, když na sebe narazili, oba se na sebe mile usmáli. Bylo znát, že sex někdy léčí vztahy líp než kdejaká terapie.

„Měl bys jít promluvit k lidem. Já už to tady uklidím,“ navrhla a on tedy souhlasil.

„Dobře. Dej mi to do šuplíku a zamkni. Pak mi vrať klíč,“ řekl, podal jí ho do ruky a hned na to odcházel z ložnice. Za dveřmi pořád postával Terin.

„Jdeme, pane?“ zeptal se ho a Wade jen znučeně přikývl a následoval ho. Anomaris si prohlížela co držela v ruce.

„Éter? Proměna DNA? Jak přeměnit pomyslný Éter v čistou éterickou hmotu...“ četla zírājíc na nějaké výpočty, kterým nerozuměla. „Wade, ty víš jak se zmocnit Éteru?“ dodala šokovaně zamykājíc věci do šuplíku jak Wade požadoval a odešla z ložnice.

Eldarn houpal Rainu v takové mini kolíbee, kterou měli v obývacíku před krbem, aby jí měli na očích a cpal se cukrovím, které Anomaris napekla a rozložila na stůl. Raina se akorát probudila, tak jí chtěl utěšit, než se vrátí Anomaris nebo Wade.

„Eldarne, jdeme,“ řekl stručně Wade scházejíc schody. Eldarn přikývl a zařadil se k Wadovi před Terina, který šel za nimi jako stín. Oba se na sebe podívali, ale neřekli jediné slovo až do kočáru.

„Spokojenej?“ zeptal se ho Eldarn hned, jak za nimi Terin zavřel dveře a sedl si naproti nim. Wade nad ním s úsměvem zavrtěl hlavou.

„Vážně jsem netušil, že jsi na tom tak špatně, že tě zajímá zrovna můj intimní život,“ procedil a Eldarn se zasmál.

„Nešlo se nezajímat, když jsi byl slyšet až do hlavního obývacíku,“ opáčil a Wade do něj šťouchnul.

„Promiň jestli jsem tě donutil mi závidět,“ rýpnul si a Eldarn nad ním zavrtěl hlavou.

„Ha ha ha. Ale spíš než to mě zajímá, jestli je to mezi váma s Anomaris už lepší. Takže to nevypadá na rozvod?“ vyzvídal a Wade se jen pousmál.

„Nikdy jsem neměl v plánu se s ní rozvést, Eldarne. Přisahal jsem už tenkrát před bohem v kostele, že nás nic než smrt nerozdělí. Teda alespoň naše manželství,“ zmínil a Eldarn se pousmál.

„Jako bys věřil na boha,“ dodal.

„Nicméně je to přesně tak, jak jsem slíbil ať už jsem to slíbil bohu, nebo vzduchu. Jestli naše manželství má skončit, tak jediné smrtí jednoho z nás,“ objasnil. Eldarn to pochopil. Pro Wada byl svazek manželský a rodina posvátný.

Ne, že by byl zrovna v nespokojenosti věrný nebo tak něco, ale rodina pro něj byla nejdůležitější. A tak jak přísahal i před bohem a sám sobě, raději by jí zabil, než aby se rozváděl.

Ale jak už ho Eldarn znal věděl, že by jí nezabil jen tak, aby ukončil vztah, protože není tak úplně spokojený. Od toho měl milenky. Aby se odhodlal udělat něco takového, musela by mu Anomaris něco strašného udělat.

„Co je, že jsi tak ztuhlul?“ vyzvídal Eldarn, když si všiml, jak se Wade uvědoměle tváří.

„Já jsem největší pokrytec na světě,“ prohlásil z ničeho nic zoufale. Terin zatnul čelisti, jako by potlačoval smích, nicméně z něj nevyšel jediný zvuk ani pohyb svalů, který by ho z toho usvědčil.

„Proč to říkáš?“ zeptal se nechápavě Eldarn.

„Protože to je pravda. Odsoudil jsem za to svojí matku a starýho Payna, přitom jsem byl mnohem horší,“ dodal zamyšleně.

„To teď nebudeme řešit, Wade. Je zbytečný si teď něco vyčítat. Už jsi to pochopil a posunul ses dál. Změnil ses k lepšímu a jsi ochotný to odčinit stejně tak jako se

omluvit. Potrestal ses taky už dost bych řekl," zmínil a krátce na to na něm ulpěl Wadův pronikavý pohled.

„Nemyslím si," zašeptal a dál už nikdo neřekl ani slovo.

Anomaris akorát nakrmila Rainu a šla jí uložit, když v tom sloužící přivedl dovnitř Estrellu. Anomaris na ní vyjeveně civěla.

„Co tady děláš?" zeptala se. Estrella vypadala, že brečela a že bude znova.

„Já jsem to všechno podělala," prohlásila sklesle a posadila se na křeslo v salónku. Anomaris si povzdechla a posadila se i s dítětem v náručí naproti ní. Estrella se podívala tázavě na Anomaris.

„Kde je Wade?" pronesla tiše. Anomaris si přivinula dítě blíž k sobě a zvedla k Estrelle oči.

„Vánoční projev v paláci," odpověděla stručně. „Přišla jsi za ním?" vyzvíдалa ještě. Ona pokrčila rameny.

„Já nevím. Asi za oběma," odpověděla a zvedla se, že půjde. Anomaris jí chytla za ruku.

„Počkej, tak nechod'. Jsou přece Vánoce... a já tu nechci být sama. Nechceš si o tom promluvit?" nabídla a Estrella se na chvíli zamyslela. Zda je dobrý nápad zůstat. Nechtěla jim kazit Vánoce svou přítomností.

„Tak možná jen na chvíli, až se vrátí, už tady nebudu," řekla a následovala Anomaris, která uložila dcerku do vajíčka a spolu s ní se vydala do obývacího pokoje. Sice měla v plánu jí uložit do postýlky, ale takhle jí mohla mít na očích.

Estrella se střídavě dívala na Rainu, jak spokojeně cumlá dudlík a zbytek času na Anomaris, která nevěděla co říct. „Co se stalo?" zeptala se nakonec, aby prolomila ledy.

„Ty víš co je mezi náma s Eldarnem, že jo? Wade ti to řekl," začala Estrella zlehka. Anomaris přikývla.

„No, říkal, že máte mezi sebou nějaký sympatie," opáčila a Estrella si hbitě otřela stékající slzu z tváře.

„No, to je možná už jenom minulost. Já jsem se chovala jako kráva, protože jsem byla zoufalá. Vyspala jsem se s jedním klukem, který mi Eldarna připomínal a on měl holku a taky byl shodou okolností i nejlepší kamarád mého ex, no a prostě..." vydechla. „Nenuť mě ti říkat, jak hloupý nápad to byl. Dopadlo to přesně tak, jak bys čekala," dodala a povzdechla si. Anomaris na ní empaticky koukala.

„Takže je mezi váma s Eldarnem konec?" vyzvíдалa a Estrella pokrčila rameny.

„Myslela jsem si, že jo po tom, co mu to Wade nadšeně povyprávěl, ale dal mi šanci. Šli jsme spolu na rande na Wadův koncert. On to dovolil, nicméně jsem to podělala znova. Byla jsem na něj nejspíš moc rychlá a... já ani nevím co jsem si myslela," rozplakala se.

„Myslela sis, že se ti podaří trochu potlačit Wadův vliv, který na něj má?“ vyzvídala. Estrella přikývla a Anomaris si pro změnu povzdychla. „To nemohlo vyjít, jsou jako dvojčata,“ opáčila a opřela se o opěradlo za ní. Estrella se na ní podívala a usmála se.

„On ho miluje víc než mě,“ zmínila, načež Anomaris vytřeštila oči.

„Kdo koho?“ zeptala se šokovaně.

„Oba,“ zasmála se trochu přiškrčeně Estrella. Anomaris nechápala, o čem to mluví. „Ty jsi to nevěděla?“ polekala se, že něco zase prořekla a přikryla si šokem pusou.

„Nevěděla co?“ tahala z ní Anomaris.

„Eldarn je do Wada zamilovaný. Neříkej mi, že jsi to nevěděla. Vždyť je to naprosto zřejmý,“ objasnila. Anomaris na ní zírala s otevřenou pusou. „Vím co tě napadlo. Jestli je to vzájemný a jestli mezi nimi něco bylo,“ četla jí myšlenky Estrella. Anomaris se nahlas rozesmála.

„Ne, to mě ani nenapadlo. Wade by nikdy s žádným chlapem nic neměl a už vůbec ne s rionem. Je striktně na ženský, o tom jsem se už několikrát přesvědčila,“ opáčila s jistotou. Estrella se zahihňala.

„Když myslíš. Nicméně, nemusí jít vždycky jen o sex,“ procedila a mrkla na ní.

„Počkej, co mi tím chceš jako naznačit?“ zeptala se.

„Nic, jen říkám, že má láska hodně podob a že se ti dva navzájem milují,“ dodala a Anomaris nemohla zastavit smích. Dokonce z toho i slzela.

„Dokaž to,“ vypadlo z ní najednou.

„Co mám dokázat? Že ho Wade miluje?“ ujistila se a Anomaris přikývla.

„Proč myslíš, že se kouzlo spřízněnců nepřerušilo? Nebo, že je na něj najednou tak milej, dal mu část svojí moci, začaroval ho stejným ochranným kouzlem jako sebe a svoje děti. Sdílí s ním projekty a plány, učí ho fyziku, spí s ním i v jedné posteli. A když ho Darren unesl a uřízl mu prst, Wade ho málem zabil. Kolik důkazů ještě potřebuješ?“ pokračovala Estrella, zatímco sledovala Anomaris, jak pomalu přestává dýchat šokem.

„Očaroval ho ochranným kouzlem a mě ne? Spí s ním v posteli? Darren ho unesl a uřízl mu prst?“ zašeptala s takovým zvláště překvapeným výrazem v obličeji. Estrella přikývla.

„Zdá se, že ti toho moc neřekl. No nic, do tohohle bych se už míchat neměla,“ dodala a zvedla se, že půjde. Anomaris jí ale zastavila.

„Neodcházej, řekni mi všechno. Prosím,“ naléhala, ale Estrella zavrtěla hlavou.

„To nemůžu, i když mi nevádí ubližovat Wadovi za to všechno, co mi udělal, nechci ublížit Eldarnovi. Potřebuju si to naopak u něj nějak vyžehlit,“ vysvětlila.

„Udělám všechno co bude v mých silách vás dva dát dohromady, když mi řekneš všechno co víš. Přisahám, klidně ti na to dám i runu dohody,“ navrhla. Estrella chvíli mlčky přemýšlela.

„Nemíchej se do mých plánů. Prosím tě o to. Klidně mě pomlouvej, spřádej na mě s Paynem vaše plány, snaž se mě zastavit. Buď s nima, ale pasivně. Nenech to zajít tak daleko, abych tě musel zastavit já.“

Nechtěl mě nasrat, Estrello. Já se narodil pro to být králem! A nic na světě mi to nevezme a už vůbec ne ty. A jestli se o to přece jen pokusíš, budeš čelit následkům, před kterými tě nikdo nezachrání a mě se to ani v nejmenším nedotkne. Všichni vědí, jak to je. Máme mírovou dohodu. Nikdo z vás nesáhne na moje lidi a nikdo z mých lidí a ani já na ty tvoje, a když to porušíš, moje jednání bude po právní stránce v pořádku, ale akorát to rozpoutá válku, kterou ti garantuju, že nevyhraješ.“

„Když ti řeknu co všechno provedl, je to pasivní snažení se ho zastavit?“ zeptala se Estrella Anomaris, která nechápala, o čem je řeč.

„Co všechno provedl?“ zašeptala se strachem v očích. „Měl hodně milenek? Někoho snad zase zabil?“ vyzvíдалa. Estrella si uvědomila, že tohle je nespočetné množství hřebíků do její rakve. Poštvat proti němu jeho ženu, budoucí královnu.

„Ve finále nic tak strašného, znáš ho,“ pousmála se.

„No právě proto, že ho znám. Vysyp to!“ sykla na ní. Estrella se proklínala za to, že s tím začala.

„On by mě zabil, kdybych šla proti němu,“ objasnila, ale Anomaris zavrtěla hlavou.

„Nesmysl, nikdy by ti neublížil. Miluje tě a chce tě zpátky,“ řekla, ale Estrella sklesle zavrtěla hlavou a rozhodla se jí dát, co chce, ale vynechala to nejhorší.

„Chodil znovu se Sárou a dokonce i většinu roku s Alyssou,“ pronesla a podívala se Anomaris do očí.

„Zase to táhnul se Sárou?“ zašeptala zlomeně. Estrella přikývla.

„Nejen s ní. Co dělal v lidském světě nevím, ale jsem si jistá, že měl nějaký milenky. Co jsem tak vypožadovala, s Eldarnem se i dělí o holky. Měli pod vlivem dost žhavou noc. Bylo jich tam víc. Milování ve třech nebo ve čtyřech jim asi nepřijde cizí. Pak se trochu zklidnil, když se dal dohromady s Alyssou. Když běsnil kvůli Eldarnovi, zachránila mu život. Byli spolu docela dlouho,“ vyprávěla.

„Hm,“ prskla Anomaris a otřela si stékající slzy z tváře. „Za to asi můžu já. Něco jsem provedla, a tak mi to asi chtěl vrátit. Ale to už je minulost, zase jsme spolu,“ objasnila. Estrella přikývla.

„Já tě nechtěla rozhodit. A už vůbec ne na Vánoce. Omlouvám se. Zdá se, že jsme všichni něco podělali,“ dodala, usmála se na ní a pohladila jí po rameni. Anomaris si otřela další várku slz z očí a přikývla.

„Je pravda, že byli oba dost divný poslední dobou. Vždycky když je vidím jsou spolu a něco se učí, něco řeší. Taky mu Eldarn zachránil život a... trávil s ním spoustu času,“ zašeptala a znovu upadla do vzpomínek.

„Taky Wade nebyl úplně v pohodě, vzpomínám si, jak byl rozhozený a pořád spolu něco rozebírali. Taky ho pořád chtěl utěšovat místo mě... asi mě nenapadlo, že by spolu mohli něco mít,“ dodala a podívala se Estelle do očí.

„Oni spolu nespí, Anomaris. Tím jsem si jistá,“ objasnila a Anomaris se rozesmála.

„Já taky. Wade není teplej, Estrello,“ sykla po ní. „Ale to, že ho má radši než mě, je vážně ponižující,“ zakuňkala.

„Já už radši půjdu. Tohle jsem nechtěla. Všechno jenom kazím. Promiň mi to prosím, Anomaris,“ škemrala. Ta jen přikývla a usmála se.

„Jsem ráda, že jsi mi to řekla,“ dodala a šla jí vyprovodit ke dveřím.

My jsme se se Sárou a s Darrenem celkem zřídili. Ono alkoholové hry, sušenky s jívou a pár jívových cigaret trochu člověka dorazí. Hlavně, že byla ale legrace. Takhle dobře jsme se ještě nikdy nebavili.

Ne, že bychom k tomu potřebovali drogy, ale hodně to přispělo k tomu se uvolnit a přestat řešit staré křivdy, Wada a to, co se mezi námi v poslední době všechno odehrálo. Hlavně, že my dva s Darrenem jsme byli zase jedna, jak se lidově říká prdel.

„Házíš znovu,“ upozornila Darrena Sára a lízla si dvě karty. Hráli jsme Minorkey. To, co jsem s Darrenem prohrála kdysi a cenou útěchy mi byla žádost o ruku. Od té doby jsme to taky už nehráli. Ale dnes byla nálada.

Darren hodil kostkou a místo toho, aby se soustředil na hru, zíral na sošku od Wada, která byla na krbové římsě. Já se podívala kam se dívá a stejně tak i Sára. Zdálo se, jako by mu to nepřišlo jako vhodné místo na takový skvost. Ani jednu ze svých cen neoprašuje tolik jako tuhle, což je zvláštní vzhledem k tomu, od koho jí má.

„Lásko, jsi na řadě,“ připomněla jsem mu a on se usmál a líznul si kartu, aniž by se podíval od svých, nebo se posunul figurkou dál. Obě se Sárou jsme si vyměnily pohledy. „Děje se něco?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou a dohnal co zmeškal. Já si je oba prohlídla a natáhla jsem ruku k zrcadlu a očarovala ho.

„...dovolte mi, abych vám popřál krásné Vánoce a svátky plné radosti a klidu. V této době, kdy se shromažďujeme s rodinami a přáteli, si připomínáme hodnoty, které nás spojují a dělají z nás silný národ.

Zkusme zapomenout na neshody, díky kterým máme těžko v srdcích. Zamysleme se nad tím, co chceme změnit a jak chceme žít. Pokud chceme klid a mír, myslíme na druhé a zkusme v sobě udusit vztek a závist. Rozvíjejme co je naše, aby to mělo šanci vzkvétat.

Každá drobnost má sílu vyrůst a prosadit se. Je to jako rostlina, jen se o ní musí správně starat. Tak zasejme, co chceme sklídit a investujme do toho všechno. I historie nám ukazuje, že jednotný lid pod moudrým vedením může dosáhnout velkých věcí.

Naši předkové žili sice v jiných časech, ale to ve své podstatě vůbec na ničem nic nemění. Není velký rozdíl v tom, zda vládne král či Starší. Sice je Starších víc, ale stejně dané zemi vládne jen jeden.

Naši předci žili v časech, kdy monarchie zajišťovala stabilitu a řád. Dnes tu stabilitu a řád tvoříte sami s naší malou pomocí...” pokračoval Wade zírající na někoho, kdo měl v davu ceduli s nápisem: AŤ ŽIJE MONARCHIE. CHCEME MÍT JEN JEDNOHO VLÁDCE! Další tabule byla trochu odvážnější. NAČ ŽIVIT 10 RODIN VLÁDCŮ, KDYŽ MŮŽEME UŠETŘIT NA MONARCHII.

„Nějak neví co chce,“ zmínil Darren a obě se Sárou jsme se na něj podívaly.

„Ale ví. Spíš jen začal až moc vnímat potřeby ostatních,“ objasnila jsem. Sára se na mě otočila.

„To je přece dobře, že zlidštěl. Podle mě mu to takhle taky sluší, i když zloun je sexy,“ procedila a sklídila od Darrena bodavý pohled. „Ne takový zloun, ale jen bad boy,“ hájila se.

„Kdy bude projednán návrh na obnovu monarchie?“ zeptal se někdo z davu. Wade se podíval na mága Kerdigana a chopil se slova.

„Zatím se o znovu obnovení monarchie ani nediskutovalo. Žádný návrh ani neexistuje,“ odpověděl. „Chtěl jsem říct, přemýšlejme o našich kořenech a inspirujme se jimi, abychom mohli znovu rozkvést a najít ztracenou harmonii. Přeji vám všem pokojné a radostné Vánoce, naplněné láskou a nadějí. Nechť je příští rok rokem obnovy a jednoty pro nás všechny. Na shledanou,“ dodal a seskočil ze stupínku od řečnického pultíku.

My zírali s otevřenými ústy. „Ty lidi tu monarchii vážně chtějí,“ prohlásila jsem šokovaně.

„To mu hraje do karet,“ opáčil Darren sklesle.

„Nechápu to, co je na tom špatného? Vždyť jak řekl, je jedno, jestli vládne jen jeden, nebo deset, ale finální slovo pro danou zemi má stejně jen jeden,“ vyzvíдалa Sára. Oba jsme se na ní podívali jako na idiota.

„Není to jedno, Sáro. Když vládne jen jeden, je to absolutní moc. Nemusí se s nikým o ničem radit. Wade bude mít ultimátní zbraň. Všechny svoje pošahaný nápady může beztestně aplikovat na všechno a na všechny kdykoli a kdekoli,“ objasnil Darren.

„No ale to nemusí znamenat, že zvolí zrovna Wada, vždyť je nejmladší,“ komentovala, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Bude to Wade na sto procent. Tohle mu otevřelo jednoznačně dveře do trůnního sálu. Ty to nechápeš, Sáro? Jakmile se obnoví monarchie, už mu nic nebude stát v cestě si nasadit na hlavu korunu. On si to zařídí,“ objasnil.

„Jak?“ zeptala se.

„Je to Wade Shadowwalker, dokáže cokoli,“ opáčil syrově.

„No a není to jedno? Nikomu z nás neublíží. Dal mi svoje slovo. Je super mít blízko ke králi Derionu,“ zmínila a Darren raději mlčel. „Co je?“ zareagovala, když viděla můj pohled.

„Trochu se pochopitelně bojíme co to s ním udělá až si nasadí korunu, Sáro. Je to Wade Shadowwalker. Nechci vytahovat co všechno udělal, a i když se teď snažil a změnil se, stejně mu to stoupne do hlavy. Už teď je dost namyšlený.

A ne, nemyslíme si, že nám nějak ublíží, ale prostě ho vidět... je to složitý, ty politiku moc nechápeš. A nejspíš ani to všechno. To my jsme měli vládnout Derionu, ne on!“ rozparádila jsem se. Ano trochu jsem začala žárlit. Vzal mi moc a posadil se na trůn, který právem patřil nám. Nebo by patřil i mě, kdybych si ho vzala. Darren mě chytl za ruku.

„Já bych stejně vládnout nechtěl a ani to nezvládnul,“ řekl a podíval se na mě asi, abych už mlčela. Sice byla Sára rionka, ale měla větší šanci, že by byla jeho královna. Pralo se toho ve mně moc. Já vím, že nemám právo takhle na ní žárlit a na něj taky ne, ale prostě se nějak stalo, že se to stalo. Vždyť se to všechno tak promotalo. Máme spoustu společného. On má mojí moc a neprávem. Teda naší moc, která byla společná s Darrenem. My budeme mít Srdce Derionu a on ne, ale... není nikde záruka, že ho

nebude chtít. Bude to pro něj hrozba, že by přišel o trůn. Sice jsem říkala, že mu přeju, aby se stal králem, ale nevím co si o tom mám už myslet.

„Já si asi půjdu lehnout. Už je nějak pozdě,“ prohlásila jsem a vstala jsem z koberce.

„Pozdě? Ještě jsme si ani nerozbalili dárky,“ připomněl Darren. Já pokrčila rameny.

„To je jedno. Uděláme to tak jako ve světě lidí, až ráno,“ dodala jsem a šla jsem do sprchy. Darren začal sklízet Minoriky do krabičky a žetony a figurky do pytlíku, a Sára zarytě mlčela. Jen mu civěla na ruce.

„Co to mělo být?“ zeptala se ho, ale on se rozhodl, že to nebude hrotit, a tak pokrčil rameny a předstíral, že tomu vůbec nerozumí. Sára se tedy zvedla a šla k sobě.

Když se vrátil Wade s Eldarnem domů, byli oba vysmátí jak leča. Wade měl radost, že se mu daří plány a Eldarn jak by smet. Jen Anomaris nebyla nadšená z toho, co se dozvěděla od Estrelly.

Akorát jim služebnictvo otevíralo dveře do domu a přebíralo od nich kabáty. Anomaris jen zaslechla smích. „Kde jsi byl tak dlouho?“ sykla na něj, když se jí snažil políbit. Samo sebou se od něj odtrhla, protože z něj táhnul alkohol.

„Promiň, Ris. Byli jsme oslavit, že lidi chtějí to, co tvůj manžel – monarchii,“ odpovídal a rozvazující si vázanku si k ní přisedl na gauč.

„Tak já si odskočím a hned jsem zpátky na večeri,“ řekl Eldarn a vyběhl schody nahoru. Anomaris zírala na jeho malíček na levé ruce, který byl kratší o jeden článek. Potom se podívala vyčítavě na Wada.

„Co je, miláčku? Snad se nezlobíš, že jsme se stavili na přípitek. Ale nezdržovali jsme se dlouho, já vím, že jsou Vánoce,“ prohodil a znovu se pokusil jí políbit, ale zase mu ucukla. „Tak snad se nic tak hrozného nestalo, ne?“ syknul podrážděně.

„Co je mezi tebou a Eldarnem? A mezi tebou a Sárrou? A když jsme u toho, co je mezi tebou a Alyssou?“ vyjela na něj. Wade se zarazil, tohle upřímně nečekal. No a pak si sedl zpátky vedle ní a dal si chvilku na rozmyšlenou.

„Mezi mnou a Eldarnem?“ začal tím, o čem si myslel, že je nejlehčí. Anomaris přikývla a čekala, co jí o tom řekne. „Co by mělo být mezi mnou a Eldarnem?“ zeptal se, kdyby náhodou to myslela jinak, než si myslí on.

„To bys měl vědět ty, ne?“ opáčila suše a on přikývl.

„No co já vím, mezi mnou a Eldarnem nic není. Jak jsi viděla, jsme kámoši a...“ pokračoval, ale skočila mu do řeči.

„Wade, nedělej, já vím, že nejste jen kamarádi. Spíš s ním?“ vypadlo z ní a Wade se rozesmál až se mu udělaly i vrásky na očích, což se mu moc nedělá, ani když se usměje.

„Cože? Anomaris...“ řekl a hodil jí ruku kolem krku. Ta se ale nesmála, pořád na něj zírala jako na blázna. „Jak tě něco takovýho napadlo?“ zeptal se, ale ona byla tvrdá, její výraz se nijak nezměnil.

„Tak spíš s ním, nebo ne?“ pokračovala.

„Jasně, že s ním nespím, co je tohle za otázky proboha. To ti to kojení už leze na mozek nebo co?“ prskal na ní a zvedl se, že se jde osprchovat, ale přitáhla ho k sobě za ruku.

„Tak co s ním máš? Protože kamarádi nejste,“ pokračovala ve výslechu.

„Jsme. Ani nevím co by jsme měli být jinýho. A nech mě, příjdu až se uklidíš,“ opáčil. Nevěděl jak se z toho vykroutit, aniž by to hodil na Eldarna. Chtěl říct něco v tom smyslu, že z jeho strany nic není, ale to nemohl, aniž by ho shodil. A tak raději mlčel.

„Počkej! Ještě jsi mi teda nevysvětlil co Sára a Alyssa,“ připomněla. Wade si nenápadně povzdychl a pak se otočil zpátky na Anomaris.

„Co je s nima?“ zeptal se jako trubka.

„No to mi řekni ty!“ ječela na něj hystericky.

„Nic s nima není, přísahám,“ řekl a nelhal, opravdu to pro tuto chvíli mezi nimi bylo ukončené.

„Neslovíčkař, Wade. Ty víš jak jsem to myslela. Spal jsi během tohoto roku co jsi nebyl doma s někým?“ pokračovala.

„Anomaris, co tohle jako je za výslech?“ vztekal se.

„Hm, takže spal,“ dodala a plácla sebou zoufale na gauč. Wade nevěděl co má dělat a ani Eldarn, který stál nahoře a poslouchal, o čem se baví. „Co má Eldarn s malíčkem?“ pokračovala ve výslechu. Wade se na ní podíval a sedl si vedle ní.

„S Eldarnem jsme si blízcí, ale jinak než si myslíš. Jde o přátelství na život a na smrt. Jsme jako bráchové,“ začal zlehka a ona přikývla.

„Dobře, to chápu. A dál?“ tahala z něj.

„Dál nic,“ řekl.

„Hm a proto se nepřerušilo pouto spřízněných duší mezi váma?“ pokračovala. Wade ztuhl. A ještě ke všemu si všiml Eldarna, jak na něj shora vyděšeně zírá.

„Co chceš slyšet, Anomaris?“ zeptal se hned co se očima zase vrátil k těm jejím.

„Pravdu. Miluješ ho?“ tahala z něj a on se nadechl a vydechl.

„Miluju, stačí?“ prohlásil syrově. Oba vytřeštili oči když to řekl. Wade hned na to vstal z gauče a šel nahoru kolem Eldarna, na kterého se tak zvláště podíval. Byl to celkem odměřený typ pohledu, ale Eldarn ho pochopil. Nebyla v tom ani špetka lži, a to ho víc než šokovalo.

„Ne ale tak, aby mezi náma něco bylo, Anomaris. Není to tenhle druh fyzický lásky ani z jedné strany,“ prohlásil Eldarn, aby to uvedl na pravou míru, zatímco si to mířil pomalu po schodech dolů za ní. Ta se na něj jen podívala. „Já mám takhle rád Estrellu,“ dodal. Anomaris přikývla.

„Co se ti stalo s malíčkem?“ zeptala se, když dorazil k ní. Eldarn si sedl vedle a rozhodl se, že to zkusí všechno dostat do normálního stavu klidu i míru mezi všemi.

„Jsem nešika, nedával jsem pozor a...“ začal, ale Anomaris protočila očima a přerušila ho.

„Nech toho, já vím, že ti ho uřízl Darren, kvůli něčemu tě vydíral. Proč?“ tahala z něj. Eldarn se podíval na Wada, který teď stál na stejném místě jako on před chvílí a nadechl se, že jí to teda řekne.

„Protože mě chtěl dostat. Ale to už je dávno, Ris, všechno jsme si vyjasnili, vzájemně se málem pozabíjeli, ale máme mír,“ objasnil Wade, aby zachránil situaci, opřel se lokty o zábradlí a díval se dolů, čekajíc až budou další otázky.

„Já jsem chtěla slyšet originál, ne upravenou verzi a la Wade Shadowwalker plnou postranních úmyslů,“ sykla na něj.

„Nemíchej se do toho, Anomaris!“ vztekal se Wade.

„Já se do toho budu míchat. Nic jsi mi neřekl. Jsem tvoje žena, mám právo vědět co se kolem tebe děje. Málem jsi umřel, proto jsi byl s Alyssou? Abys jí splatil svůj dluh, že ti zachránila život?“ ječela na něj. On si jen vyměnil pohled s Eldarnem.

„Byla tady Estrella, že jo? Poštvat tě proti mně. To mi mohlo být hned jasné, že se o to aspoň nějak pokusí,“ zmínil.

„No, řekla bych, že ses o zničení nás dvou postaral hlavně ty sám,“ prskala na něj našťavaně.

„Nemělas mi sabotovat snahu v paláci svojí žárlivou scénou,“ přidal se Wade.

„Neměl jsi jí svlíkat očima a dělat s ní to všechno ve svojí hlavě,“ dodala. Wade vyprsknul smíchy a Eldarn nevěděl, jak zachránit situaci.

„Co chceš, abych udělal?“ zeptal se jí.

„Já nevím. Jsem našťavaná, že mi pořád jenom lžeš, nebereš mě vážně, nikdy mě nezasvěcuješ do svých plánů, neříkáš mi nic, kašleš na svoje děti, podvádíš mě. A vůbec už mě nemiluješ. Možná už mě ani nemáš rád,“ rozplakala se. „Co dělám špatně, že mě sakra vůbec nemáš rád?“ Wade naznačil Eldarnovi, aby šel vedle, přisedl si k ní a objal ji.

„Já tě mám rád, Ris,“ šeptal jí do ucha.

„Nemáš, kdyby jo, nikdy bys mi takhle neublížil,“ pokračovala.

„Ale jo, jsem prostě hajzl. Ublížil jsem hlavně těm, který mám rád. Estrelle jsem zabil rodiče, využil jsem jí jako pračku na duši. Darrenovi jsem zmrzačil tatů, dělal mu do holek, málem mu je obě zabil. Kim jsem bral jako samozřejmost, Eldarna jsem mučil, Alyssu jsem šikanoval, Sáru jsem zklamal a Violu jsem radši zabil, aby mě takovýho neznala... asi to znamená, že tě mám doopravdy rád, když jsem ti taky ublížil, nemyslíš?“ řekl a nechal se ožehnout jejím pohledem.

„To je fakt romantický, Wade,“ procedila ironicky. „A co naše děti?“ zeptala se.

„Těm bych samozřejmě nikdy neublížil,“ odpověděl striktně.

„No dost jsi na ně kašlal takže skoro jako by se stalo,“ zmínila a on přikývl.

„Jo, neměl jsem na ně moc času. Podle týhle logiky to teda podtrhuje, že je miluju. Ale já se zlepším, slibuju. Chci s nimi být,“ dodal. Anomaris přikývla jako, že bere na vědomí.

„Co ti všechno řekla?“ zeptal se.

„Nic moc. Doufala jsem, že mi to řekneš sám a bez lží. Pochopila jsem ale to, že jsi mi nebyl moc věrný,“ řekla a on se zatvářil našťavaně. Našpulil dokonce i rty trochu.

„Už jsem to s oběma skončil, přísahám,“ řekl a podíval se na ní jak to vezme.

„Hm, na jak dlouho? A co ostatní holky, nikdo jinej nebyl?“ pokračovala. On už otráveně vydechl.

„Už se o tom nechci bavit, Anomaris. Mrzí mě to a polepším se. Ok?“ řekl a díval se na ní těma svýma šedýma očima. Anomaris si byla jistá co to v jeho případě znamená. Je to chronický sukničkář a mlžič. Polepšení v jeho měřítku znamená tak maximálně, že se to nebude dít na nějaký čas, než se zase naskytne nějaká další příležitost.

That's not funny anymore

☆ Tohle už není sranda ☆

Všichni z naší školy, včetně nás, byli na Silvestrovském koncertě slavných *Anguish of the Forsaken*. Wade se s klukama dost činil, měli spoustu nových hitů. A musím říct, že byli snad rok od roku lepší a lepší. Taky už se to o něm rozkřiklo po škole.

Tentokrát jsme si to s Darrenem i se Sárou maximálně užili. Od Wada jsme dostali VIP vstupenky, takže jsme mohli být u pódia a ještě zadarmo. Sára s Kim se snažily držet při zemi s jejich střetěnými nápady na milování ve třech, které mu posledně pod vlivem alkoholu obě nabídly. Nicméně, on na tu nabídku nezapomněl a jen tak nezapomene.

Sára s Kim hopsaly někde vpředu u pódia, my s Darrenem jsme stáli za nimi a vlnili jsme se do rytmu. Kousek vedle byl Wade Whisper se svou manželkou Emily. Ne, že by měli v lásce Shadowwalkera, ale ještě než zjistili, kdo je frontman téhle kapely, oba jí žrali.

No a tak nějak neměli jinou možnost, kam dnes večer jít. Protože všude jinde bylo prázdko, na rozdíl od klubu, kde bylo plno jejich známých, byla tam zábava na celý večer a většina dobrého pití byla na Saint Sinnera.

Wade to na pódiu rozjel jako nikdy. Energie měl za pět, jako kdyby mu bylo 11 a byl na skákacím hradě. A ani se nezpotoil. Pravda, tentokrát neměl svou oblíbenou mikinu s kapucí, ale jen tričko s krátkým rukávem a v hale bylo tak 18 stupňů. Zdálo se, že ho nic netrápí, ale nejspíš to uměl jen dobře potlačit.

„Děkuju všem, že jste sem dneska přišli s náma oslavit konec roku 2022. Vydržte s náma do půlnoci, protože to bude velkýyyyy!!!!“ ječel do mikrofonu Wade a dav jásal a tleskal.

„Sice už jsme zahráli všechny naše novinky, to ale neznamená, že končíme. Dneska budeme hrát písničky na přání. Všechno, co jde zahrát na naše instrumenty, tak klidně zahrajeme. Bude legrace, když to bude i ne tak moc náš žánr. Songy budeme stylově losovat. Napište jména vašich oblíbených písniček na papír a hod'te do kýble,“ prohlásil a zaculil se. Vždycky se mi stáhl žaludek, když se na mě usmál.

„Do kýble?“ rozhihňala se Kim.

„Vždyť říkal stylově,“ připomněla Sára a pak se na nás otočila. „Nechcete pití?“ zeptala se, ale my jsme zavrtěli hlavou.

„To je dobrý, pak si pro něco dojdeme,“ odpověděl Darren i za mě a já přikývla.

„Už jsi někdy slyšela Wada hrát něco jinýho než je rock-metal? Třeba, že by zpíval nějakou sladřárnu?“ hihňala se Sára a já zavrtěla hlavou.

„Ne, ale bude to legrace,“ opáčila jsem a ona přikývla.

„Tak co na něj vymyslíme?“ zeptala se a já se zamyslela.

„Za mě, *Avril Lavigne – Girlfriend*,“ navrhla jsem a ona vyprskla smíchy. Tohle mi totiž pouštěla, když jsem byla u ní doma na praxích. Měly jsme takový kulturní hon na hudbu. Co jsem jí tak stačila poznat, měla ráda hudbu a tohle prý poslouchala když byla mladší a chodila ještě na základku.

„Hotovo?“ zeptal se Wade a zářivě se na mě usmál. Stál nade mnou s kýblem a čekal až do něj něco hodím.

„Jo,“ odpověděla jsem a hodila jsem do něj svůj papírek. Potom následovala Sára, se kterou se na sebe ještě tak zvláště usmáli, a nakonec i Darren, který chtěl, aby Wade s kapelou zahrál něco od *Hollywood Undead*, což byla jeho lidská nejoblíbenější kapela.

„Tak jdeme losovat?“ ozval se a všichni začali vřeštět. A tak Wade sáhl po kýblu, trochu s ním zatřásl a nechal něco vylosovat holčinu, která stála u zábradlí vedle Alyssy.

„Tak prosím, slečno,“ řekl a ona tedy zabořila ruku do kýble a vytáhla papírek, který mu následně i podala. Wade položil kýbl před sebe a rozbalil lísteček. „*Avril Lavigne – What the hell,*“ přečetl a zasmál se. Pak se otočil na kluky a zase si natáhl popruh s kytarou a začali rovnou hrát.

Nevím kdo to tam hodil, ale někdo měl nejspíš podobný nápad a touhu ho slyšet zpívat něco takového. Každopádně to bylo zajímavé a naprosto uvolňující. Celý ten večer byl perfektní a všichni jsme si ho užili.

„Čauky,“ pozdravil nás Wade a sedl si k našemu stolu. Takhle se střídal u většiny stolů, protože se chtěl se všema pozdravit a prohodit pár slov. Měl dobrou náladu. Nejspíš to bylo proto, že měl pocit, že je všechno zase v normálu.

Pravdou je, že Darren taky trochu pookřál. Nejspíš je pravda, co říkal o tom, že vztek časem vyprchá. Ne, že by mu to snad odpustil, ale neměl chuť se vrhat po hlavě do další války, kterou beztak nemohl vyhrát. Navíc se mu strašně líbila jeho kapela a míloval jejich skladby už od doby, co o nich prvně slyšel, takže to tomu taky dost přidalo.

„Ahoj, tak co, ještě máš hlasivky?“ zasmála jsem se a on přikývl.

„No taky se dívím vzhledem k tomu, co jste mě všechno donutili zpívat za písničky,“ řekl a zapálil si k tomu pití co měl cigaretu. Pil zásadně jen whisky s ledem.

„Bylo to dobrý, díky za ten přídavek,“ prohlásil Darren a Wade se na něj usmál.

„Není zač,“ řekl a podíval se na Sáru, která jen mlčky usrkávala nějaký zeleno-růžový koktejl. Jmenovalo se to Kaktus a pila to vždýcky, když jsme byli v tomhle klubu.

Sára se na něj taky podívala, ale nic neřekla. Nechtěla Darrena prudit, i když já jsem to riskla. „A co teď máš v plánu, půjdeš ještě něco zazpívat, nebo už jste skončili?“ zeptala jsem se.

„Ještě bude show, neboj se. Teď si dáváme voraz, Anxiety má křeče v rukách i v nohách. Nějak tenhle týden moc zkoušel,“ objasnil.

„Neviděl jsi Estrellu? Zdá se mi nějaká divná, už několik dní se nám vyhýbá. Doma se ani neohřeje,“ zeptal se ho Darren z něčeho nic, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Ne, nic o ní nevím. Nebaví se se mnou ani s Eldarnem. Naposledy jsem ji viděl před Vánocema. Ale slyšel jsem, že byla na Vánoce u nás. Bavila se s Anomaris,“ odpověděl. Nikdo na to nic neřekl. Anomaris byla další tabu v naší rodině, přece jen udělala Darrenovi tu jizvu, když se mu snažila ukrást krystal.

„No tak já už asi půjdu zase za klukama. Tak si užijte večer a jsem rád, že jste přišli. Ahoj,“ řekl, zamával nám, popadl svou nedopitou whisky a zase se vrátil ke svému stolu.

„Co se stalo s Estrellou?“ zeptala se Sára Darrena hned, jak Wade odešel.

„Nevím, je od toho incidentu s Eldarnem divná,“ odpověděl.

„Myslíš s Marsenem?“ opravila jsem ho. Sára na nás dva zírala jako na zjevení.

„Jaký incident s Eldarnem? Myslíš jak se líbali na Wadovo před vánočním koncertem?“ vyzvíдалa. My s Darrenem jsme si vyměnili pohledy. „Co je?“ sykla na nás.

„Ty to nevíš? Vyspala se s Marsenem, protože jí prý připomínal Eldarna,“ objasnila jsem a Sára si div nepřikryla pusou rukou.

„Cože? A jak to víš?“ vyzvíдалa.

„Od Marion,“ odpověděla jsem.

„A ta to ví jak?“ pokračovala.

„Ta s ním chodila, trubko,“ připomněla jsem jí.

„A něco ví i ode mě. Že to bylo kvůli tomu, že jí připomínal Eldarna mi řekla přímo ona. Je z toho smutná,“ opáčil Darren.

„Hm, dobře jí tak. Taky to byla fakt hloupost,“ dodala.

„Dost si to vyčítá. My všichni jsme udělali nějakou hloupost, Sáro,“ připomněl jí, a tak zmlkla. Vzpomněla si na svoje hlouposti, které provedla, na jeho i na moje.

Eldarn si akorát objednal další pití. Pil to samý jako Wade. Dost se za ty roky s ním změnil. I když by se dalo říct, že k lepšímu. Kdo by to byl řekl, že mít za vzor zrovna takového zloducha, jakým byl Wade Shadowwalker bude někomu ku prospěchu?

Když od stolu odešli všichni kluci z kapely a zbyli tam jen oni dva, Eldarn se k němu přisoupnul blíž. Od Vánoc spolu prohodili sotva pár slov. Ještě aby ne, bylo to mezi nimi zvláštní. Hlavně Eldarnovi pořád vrtalo hlavou to, co řekl Anomaris o tom, že ho miluje. Nemohl uvěřit tomu, že to vůbec řekl, natož aby to byla pravda.

„Čau,“ řekl a zvedl k němu sklenku, aby si s ním ťuknul. Wade si s ním ťuknul a mlčky to do sebe kopnul. Nejspíš čekal, co se bude teď řešit, a tak na to chtěl být cokoli, jen ne střízlivý.

„Já chápu proč jsi to řekl. Donutila tě k tomu,“ prohlásil Eldarn a Wade protočil očima a zavrtěl hlavou. „Myslím, že by jsme se měli zase vrátit zpátky do starých kolejí, Wade. Tohle dusno mezi náma nedávám. Odpouštím ti tu lež, ok?“ řekl a podíval se mu do očí. Wade se na něj podíval jako na idiota.

„Já jsem ale nelhal,“ prohlásil a neuhnul očima ani o centimetr. Eldarn znervózněl a nechápavě na něj civěl.

„N-ne n-nelhal?“ vykotal ze sebe a čekal, co mu na to řekne Wade.

„Nelhal,“ odpověděl a pousmál se. Eldarn nevěděl, co by měl teď dělat, myslím, že prožíval menší srdeční zástavu a možná i tu mozkovou. „Nejsem teplej a vím, že ty taky ne. To, co je mezi náma není normální druh lásky. Ale je to láska. A protože tě mám víc než rád, tak to pak znamená, že tě miluju,“ prohlásil beze studu a Eldarn úplně zrudnul.

„Nečum jako trouba, idiote. Je to jasný, jsi hned po mě nejchytřejší člověk, jakýho znám a jak jsi před tím sám řekl, že jsi na inteligenty, tak mě to na tobě taky... chci říct, že tě skoro obdivuju jako sám sebe. Teda tvůj mozek, aby bylo jasno. Fyzicky nejsi nic moc pro mě,“ objasnil.

Eldarnovi se zalily oči slzami. „To je to nejhezčí, co mi kdy kdo řekl. Ale hlavně od tebe to pro mě znamená strašně moc. Ale já tě, Wade, obdivuju asi víc než ty mě. Navíc se mi líbíš i fyzicky, ale ne tak jako...“ zmínil, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Už nic neříkej, demente, je to trapný. A radši si to dobře pamatuj, protože to ode mě už nikdy v životě znovu neuslyšíš a jestli to někdo někdy vytáhne, tak to popřu,“ objasnil a Eldarn se rozesmál a rozcuchal mu z legrace vlasy. V tom mu akorát zavibrovalo v kapse zrcátko.

Wade protočil očima a zvedl příchozí hovor od Anomaris. „Ano, zlato?“ ozval se a pak úplně ztuhl a prudce vstal od stolu až ho od sebe minimálně o dva metry odstrčil.

„Cože?“ zařval, až to kolem něj relativně utichlo. Všichni koukali na něj a na to, jak vážně se tváří. Ještě nikdy jsme ho nikdo v takovém stavu neviděli. Vypadalo to, jako by to s ním mělo každou chvíli šlehnout.

Pak se jeho oči zavalily slzami a bylo vidět, jak zhluboka dýchá, že se jeho hrudník zvedal nahoru a dolů. No a potom z ničeho nic vyběhl ven z klubu. My jsme si všichni vyměnili pohledy. Eldarn se zvedl a běžel za ním jako první a stejně tak já s Darrenem a se Sárrou, a dokonce běžela i Alyssa.

„Wade, co se děje?“ volal za ním Eldarn. Wade přes slzy neviděl. Jen se na něj otočil. Eldarn se polekal a šel mu naproti. Mezitím jsme dorazili i my a viděli jsme jen jak se Wade odevzdaně skácel na jeho rameno a hystericky se rozbrečel.

Taky ho pevně objímal jako kdyby byl jeho záchranný kruh a on neuměl plavat. Vidět ho takhle z nějakého důvodu rozbrečelo nás všechny včetně Darrena. Byl to opravdu srdceryvný a zoufalý typ pláče.

„Co se děje, Wade? Řekni mi to,“ šeptal Eldarn, ale Wade se nezmohl k jedinému slovu. Pak se na nás podíval a naznačil nám, že neví o co jde.

„Někdo unesl můj holčičku,“ vzlykal po chvílce hrobového ticha. Eldarn se vyděsil.

„Kdo by něco takovýho udělal?“ zeptal se a Wade pokrčil rameny. Pořád se ho ale držel jako klíště. Eldarn ho objal ještě pevněji. My jsme pořád nevěděli o co jde, ale rozhodli jsme se udělat k nim pár kroků.

„Co když se jí něco stane?“ pokračoval Wade, že mu skoro nebylo rozumět.

„Nic se jí nestane, protože jí najdeme, Wade. Najdeme jí i toho hajzla, co to udělal a budeme ho tak mučit, že si bude přát, aby se nenarodil,“ šeptal mu do ucha Eldarn a on přikývl a odtáhl se od něj, zatímco si utíral slzy do rukávu. Nicméně to nestačilo na to, aby se uklidnil, nebo přestal brečet.

„Co se stalo?“ zeptal se Darren, který jako jediný sebral odvalu na to, se ho zeptat. Čekal něco jako nestarej se, Payne, ale místo toho dostal odpověď jako Eldarn.

„Někdo unesl mojí dceru. Anomaris mi volala, že není v postýlce. Našla vzkaz,“ řekl a v pŕlce vĕty se zase rozbŕeĈel.

„My ti pomůžeme jí najít,“ řekla jsem a všichni pŕikývli. V tom akorát Wadovi zase vibrovalo zrcátko. Hned po tom skočil.

„Ano, Ris?“ ozval se. „Našla jsi jí?“ vypadlo z něj, ale z její reakce mu brzy došlo, že kvŕlu tomu mu nevolá. Všichni jsme měli našpicované uši, ale stejně jsme jí neslyšeli. Potom jen zrcátko vrátil zpátky do zadní kapsy u dŕín a tvářil se ještě hůř než pŕed chvílí.

„Chce můj celoživotní projekt výměnou za mojí dceru, jinak jí pŕý...“ řekl Eldarnovi, který nedokázal potlaĈit svŕj zděšený výraz ve tváři. Ano, dvojítá škoda. Jeho projekt byl něco, kvŕlu čemu by se Ĉarodějové zabíjeli vĕdĕt, o co jde. Ale šlo o jeho dceru, zcela urĈitĕ by udĕlal cokoli pro to, aby jí dostal v pořádku zpátky.

Ale jak znám Wada, než dojde k výměně... no zkrátka neĈtĕla bych být ten Ĉlovĕk. Ani si nedokážu pŕedstavit, co mu Wade udĕlá. „Jak se o tom dozvĕdĕl?“ zeptal se Eldarn a Wade na to nijak nereagoval, jen si ho prohlížel jako kdyby on měl být zrádce. Potom se takhle poĈíval i na nás. Což skonĈilo ve chvíli, kdy jsem se zeptala.

„Co je tvŕj celoživotní projekt?“ On se na mě poĈíval a stejně tak i ostatní. Potom se jejich oĈi pŕesměrovaly k němu.

„Nĕco, co si ani jeden z vás neumíte pŕedstavit,“ řekl a vydal se smĕrem k jeho pokladu. Eldarn to potvrdil pŕikývnutím a pak ho následoval jako ocásek.

„Chudák Wade,“ řekla Sára sklesle.

„Co budeme dĕlat?“ zeptala se Alyssa. Já pokrĈila rameny, ale Darren se rozhodl, že pŕjĕde s nimi. My jsme se na sebe všechny jen poĈívaly a šly jsme za ním lesem a tmou. Byla celkem zima, ale v lese nebyl snĕh, který by nám tu cestu nĕjak osvĕtlil.

Po nĕkolika minutovĕm tichu jsme spolu s Wadem k nim domŕ dorazili všichni. Nikdy jsem u Wada nebyla a ani Alyssa, takže to pro nás byla premiĕra. Bylo to tam obrovské a nŕbl, že nás pŕecházel zrak. Hlavnĕ tedy, když jsem vidĕla Anomaris v tomhle stavu.

„Co tady dĕlají?“ sykla na Wada, který nereagoval. Jen si jí k sobĕ i s Waydem v náruĈi pŕivnul. Anomaris se rozbŕeĈela, ale Wade tentokrát už nebreĈel. Byl si jistý, že ten dotyĈný Rainĕ neublížil, protože by pak z něj v životĕ nedostal jeho výzkum.

„Neboj se, zlato. Dostaneme jí zpátky. A bude to v pořádku, bude to dobrý. Hlavnĕ se neboj,“ šeptal jí do ucha a jako by to bylo nĕjaké kouzlo, mu to uvĕřila. Pak se od ní odtáhl a vzal si od ní rozespalého Wayda. Políbil ho na tvář a zírajíc na Estrellu jí ho vrátil zpátky.

„Wade, dojdí pro to,“ řekl Eldarn a Wade pŕikývl a vybĕhnul schody nahoru a šel vyzvĕdnout o vzáĈné nĕco jako platidlo, čímž byl momentálnĕ jeho rozsáhlý výzkum Ēteru.

„O co jde, že je to tak dŕležitý?“ zeptala se Alyssa, ale nikdo jí neodpovĕdĕl. Naše svatá trojice o tom nemĕla ani páru a Estrella s Eldarnem a Anomaris, pokud o tom ovšem nĕco vĕdĕli, neřekli ani slovo.

Za nedlouho se Wade vrátil zpátky. V ruce měl tlusté kožené desky s papíry plných vzorců a bůhví čeho a v očích strach, že o to všechno přijde. Sice měl nějaké kopie, ale ne všechno a dělit se o to s nikým hádám nechtěl. Na to, jak báječný večer to byl před chvílí, teď už z toho zbylo jen něco, na co se vsadím nikdo z nás nebude chtít vzpomínat a Wade s Anomaris už tuplem.

Šli jsme celkem dlouho lesem i podél lesa. Ticho jak v hrobě. Kolem bylo slyšet jen praskání větví, když jsme byli zrovna v lese a jinak křupání sněhu pod nohama, když jsme byli mimo les.

Po několika desítkách minut chůze, jsme dorazili k místu, kde byl čerstvě poražený strom a na něm byla Rainina čepička s bambulkou. Wade hned přidal do kroku a čepičku vzal do ruky.

„Kde jsi ty hajzle, vylez!“ ječel, ale nikdo se neozýval. „Myslím to vážně, mám co chceš, tak se ukaž ať už to máme za sebou,“ pokračoval, ale zase nic.

„Rozdělíme se, víc očí víc vidí. Ty tu zůstaň s Anomaris a my se rozprostřeme po lese,“ navrhla Estrella. „Půjdem ve dvojicích,“ dodala. A tak jsme se tedy rozdělili, jak navrhovala.

Eldarn šel za Estrellou, ale Wade si ho přitáhl k sobě za kapuci. „Ty nikam nepůjdeš, bojíš se hejkalů,“ poručil mu a držel si ho u těla jako by byl jeho syn. Zcela zjevně nechtěl, aby se mu něco stalo.

My s Darrenem jsme šli na sever, Alyssa se Sárou na východ a Estrella šla sama na západ. Svítili jsme si na cestu takovou kouzelnou elektrizující koulí, ale stejně bylo prd vidět. Zakopávala jsem pomalu o každou druhou větev a nejednou jsem zapadla do od divočáků vyrytých děr. Darren mě sice držel za ruku, ale ne vždy se mu podařilo mě chytit.

„O co myslíš, že jde?“ zeptala jsem se Darrena, ale on pokrčil rameny.

„To nemám páru, Wade byl vždycky záhadnej, když šlo o jeho projekty. Hádám, že jde o nějakou fyziku. Něco jak přijít k moci, tomu bych se nedivil,“ odpověděl a já přikývla a dál už jsem nic neřešila.

Alyssa se Sárou si ani jedna nevzpomněla na kouzelný světelný koule, a tak bloudily po tmě. Sára se snažila svítit zapalovačem, ale to nebylo moc efektivní. „Co myslíš, že se stane, když něco tak mocnýho dostane do rukou nějaký člověk?“ zeptala se Alyssa, ale Sára pokrčila rameny.

„Lepší to něco, než aby mu zabili dceru, nemyslíš?“ opáčila suše. Byla na ní pořád naštvaná za tu zradu. Přece jenom s ním chodila docela dlouho hned po tom, co tak hnusně opustila Darrena a ještě po tom, co se spolu usmířily. Ale to jí přešlo, když si uvědomila, že mu vlastně zachránila život. Dvakrát.

„Mrzí mě to,“ začala, ale Sára na ní hodila bodavý pohled.

„Sklapni, Alyso. Obě víme, že nemrzí. Chtělas ho víc než cokoli. Neměla jsi problém nás kvůli němu všechny poslat do háje. Navíc na to teď není vhodná doba a já se o tom už ani nechci nikdy bavit,“ zpražila jí a šla o kousek napřed.

Eldarn přešlapoval z místa na místo. Zdál se být nervóznější než Wade s Anomaris a to je co říct.

„Nech toho už, nebo mě z tebe jebne,“ prohlásil Wade a lehce mu štouchl špičkou boty do holeně. Eldarn se na něj podíval.

„Wade, nemůžeš o to přijít. Tohle není to všechno, že ne?“ ujišťoval se, ale Wade se na něj podíval jako na idiota.

„Jasně, že to je ono, snad si nemyslíš, že bych kvůli tomu riskoval život svojí dcery, blbečku?“ syknul na něj.

„Takže mu to jen tak dáš?“ vyzvídal, ale odpovědí mu byl jen jeho bodavý pohled. Eldarn už se na nic neptal a rozhlížel se kolem, jestli náhodou někdo nejde. V tom se ozval dětský pláč a všichni zpozorněli zírajíc tím směrem.

„Našla jsem jí, ležela v koši na prádlo u potoka,“ řekla Estrella, zatímco nesla dítě Wadovi a Anomaris. Oba vyběhli směrem k ní. Anomaris Rainu vytáhla z koše a vzala jí do náruče. Wade jí nechal. Držel totiž v ruce spícího Wayda. A tak se k nim jen přitulil a políbil spokojeně dceru na tvářičku. Byla teplá. Někdo kolem ní musel vyčarovat teplotní bublinu.

„Bože, to byl zlý sen. Hlavně, že je v pořádku,“ šeptala Anomaris a houpala jí v náručí. Oba se úplně rozzářili radostí, nicméně u Wada se to rozplynulo rychleji. Byl ve střehu a hledal toho, kdo za to byl zodpovědný.

My jsme taky slyšeli pláč, a tak jsme se vrátili zpátky doufajíc, že to byla Raina a že je v pořádku se svými rodiči. A nebyli jsme sami, Alyssa se Sárrou se taky vrátily zpátky na místo odkud přišly.

„Na,“ řekl Wade z ničeho nic a předal spícího Wayda Eldarnovi.

„Wade, kam jdeš?“ zeptala se Anomaris, když šel tím směrem, odkud se vrátila Estrella. „Počkej!“ křičela na něj, ale neposlouchal ji.

„Vraťte se domů, já si musím něco vyřídit,“ dodal tajemně a přidal do kroku. My všichni se na sebe tak podívali, ale taky jsme ho neposlechli a následovali jsme ho. Přece ho nenecháme samotného, víc čarodějů, větší síla.

Wade šel pořád dál, vůbec se nezastavoval ani neohlížel. Těžko říct, jestli vůbec věděl, že má posilu. Pak se najednou zastavil a rozhlížel se kolem. A jako by něco cítil, natáhl před sebe ruku a zašeptal kouzlo. „*Appare revelare*.“ My jsme se zastavili těsně za ním a čekali jsme, co se bude dít.

„Hm, už jsem si říkal, kde se nachází ten, kdo se mi pokusil vzít dvě nejdůležitější věci. Vylez, srabe, a postav se mi jako chlap chlapovi,“ řekl kamsi do tmy. Sára se naklonila, aby viděla, ke komu Wade mluví a uviděla choulujícího se muže, který se před Wadem trásl strachy. Wade se trásl taky, ale strachy to nebylo. Spíš s ním momentálně cloumaly hormony. Přesněji adrenalin.

„Zabiju tě, ty hajzle! Ani nevíš co všechno bych ti rád dlouhý hodiny dělal za to, co jsi měl v úmyslu udělat s mojí dcerou, nebo s mým výzkumem,“ pokračoval. „Na co by ti vůbec byl? Takovému tupci?“ rýpal do něj.

Darren položil Wadovi ruku na rameno. „Jsi v pořádku?“ zeptal se ho, ale Wade se na něj ani nepodíval. Jen natahoval k tomu muži svou ruku a probodával ho svým nejpronikavějším pohledem, jaký uměl vykouzlit.

„*Explodenre*“ zašeptal skrze zuby s živočišnou zuřivostí ve tváři.

„Nebyl jsem v tom sám,“ vykřiknul, ale bohužel pro oba už pozdě. Vmžiku jsme byli všichni potřísnění krví a tekutinami toho únosce. Já šokem vypískla a zabořila se Darrenovi do hrudi. Ten si jen ze rtu olízl kapku krve a znechuceně se zakřenil. Wade se na nás otočil, otřel si slzy s příměsí krve toho týpka do rukávu a oddychnul si.

„Chtěl jsem říct, teď už jo, ale mám pocit, že jsem zase na začátku,“ odpověděl mu na otázku, jestli je v pořádku a obdivně si prohlížel, co z toho muže zbylo. Nikdo jsme ani nepípli. Věděli jsme, že je Wade brutální, ale vidět to, bylo něco úplně jiného. Jen jsme mlčky sledovali každý jeho krok.

„Ale ještě jedno mi vrtá hlavou. Jak se o tom mým výzkumu dozvěděl?“ prohlásil a podíval se na nás. My všichni pokrčili rameny. „Pokud vím, řekl jsem to jenom tobě,“ řekl a podíval se na Eldarna. Potom jeho pohled přeskočil k Estrelle. „A ty jsi zase jediná, kdo umí číst myšlenky a chce mě zničit,“ procedil s takovou určitostí v hlase.

„Pak je tu i Darren, kterej by udělal cokoli, aby mě nasral. Nebylo by to poprvé,“ pokračoval, ale všichni jsme přes sebe začali přísahat, že jsme to neudělali. Wade se pousmál a s ledovým klidem řekl: „No, někdo to být musel. Ale jestli zjistím, že to byl jeden z vás, udělám mu to stejný jako tomuhle. A já to zjistím,“ dodal, popadl od Anomaris Rainu a od Eldarna Wayda a odešel s oběma svými dětmi pryč. Všichni jsme na sebe chvíli civěli.

„Já to nebyla. Ani jsem nevěděla, že nějaký výzkum má, natož o čem je a k čemu by mi byl,“ procedila jsem suverénně.

„Na mě nekoukejte, já bych nikdy nic takovýho neudělala,“ opáčila Sára.

„Já taky,“ řekla Alyssa a podívala se na Darrena.

„Já nejsem takovej hajzl, navíc jsem o ničem neměl ani páru,“ hájil se, zírajíc na Estrellu.

„To ty jsi jí našla,“ sykla na ní Alyssa. Všichni na ní hned upřeli svůj zrak. Anomaris se na ní taky tak zvláštně podívala a Eldarnovi se udělalo nevolno při představě, že to byla ona.

„Jak řekl Wade, jsi jediná, kdo dokáže číst myšlenky a kdo ho nenáviděl natolik, aby to udělal...“ prohlásila Anomaris zlomeně.

„Já jsem to nebyla, přísahám. Wade i Eldarn přede mnou skrývají myšlenky, nedokážu jim vidět do hlav. O tom projektu nic nevím. A i kdyby, tohle bych nikdy neudělala a už vůbec ne Anomaris.“

Navíc, sice jsem jí díky mozkovým vlnám našla, ale kdybych chtěla ten projekt, nemyslíte si, že bych to udělala nějak inteligentněji? Třeba, že by nakonec došlo k výměně? Nebo kdyby mi šlo opravdu o pomstu, že bych Raině ublížila?

Nikdy bych toho nebyla schopná, nehledě na to, že ani nechci. Je to moje neteř,“ hájila se.

„Třeba to byla samotná Anomaris, aby si něco dokázala? Nebo, aby se zbavila alespoň jedny věci, která jí bere Wada. Věděla, že bude dítě v pořádku, jen si najala někoho, kdo to jako udělá,“ spekoval Darren. Anomaris zírала jako z jara. „Jo, byla našťvaná, že je doma sama, zatímco my jsme se bavili na Wadovo Silvestrovským koncertě. Žárlivá a zhrzená ženská,“ dodal.

„Tak tos přehnal, Payne!“ vztekala se a mířila na něj rukou, ale Estrella si před něj stoupla.

„Klid, Anomaris. Přestaňte s tím, všichni,“ snažila se nás upokojit Estrella, ale šlo to těžko, když se nad námi vznášel mrak plný křivd, za které by byla krutá smrt, kdyby nevhodně připadla na někoho z nás.

„A ty jsi byla kde celý večer, paní chytrá?“ prskala na ní Alyssa.

„No tak, snad si nemyslíte, že by někdo z nás vážně něco takového udělal?“ zeptala jsem se, ale nikdo nic neřikal. Jen na mě zírali jako na krávu.

„Ay, mezi námi je krysa. A to, že se to nepovedlo jen dokazuje, že ten dotyčný dostal strach, nebo výčitky,“ odpověděl mi Darren a to mě zaskočilo. *Proboha, má pravdu. Kdo to ale je? Co když to udělal Wade sám, aby si něco ověřil? Ne, to by neudělal. Ten pláč rozhodně nebyl předstíraný.*

„Já přísahám na život svých budoucích dětí a na celé Srdce Derionu, že o ničem nemám ani nejmenší tušení. S Wadem jsme se skamarádili, neudělala bych nic takového,“ řekla jsem a všichni přikývli.

„Ty jsi tady ta nejmín podezřelá, Heartová,“ prskla na ní Anomaris.

„Paynová,“ připomněla jsem a ona se na mě tak zakřenila a pak se podívala na Sárú a na Alyssu. Obě si je prohlížela dost detailně.

„Vy dvě taky. O Wadovi mimo postel víte kulový,“ sykla na ně. Normálně by obě měly nějakou odpověď, ale tentokrát byly rády, že jsou z toho venku. Pak její oči zamířily na Darrena.

„Ale ty... jsi podezřelej, Payne. Nejen, že ho nenávidíš, ale znáš ho nejlíp z nás všech. Teda nejlíp ho zná Eldam, ten by ale nic takového neudělal, tím jsem si jistější než tím, že zítra vyjde slunce,“ procedila a měřila si ho pohledem.

„Dal jsem mu svojí čirou duši a přišel jsem na další jeho koncert. Jsem sice pomstychtivěj, ale nejsem křivák. Vždycky hezky z očí do očí,“ vysvětlil, a tak ho Anomaris přeskočila.

„No nic, vede mě to jediné k tobě, děvenko,“ řekla Estrelle. V tom se ozval úder půlnočního zvonu. Bylo to tady – nový rok 2023. Estrella vyčkala na poslední úder zvonu, aby nám všem nekazila pocit z nového roku, než začala mluvit.

„Anomaris, přísahám, že já jsem to neudělala. Na mojí duši, nemám s tím nic společného...“ pokračovala. Bylo vidět, že je Anomaris v koncích, neměla sebemenší tušení, kdo by to mohl být. Věděla jistě jen to, že to nebyl Wade a že na to pro dobro její rodiny bude muset přijít.

Forget it!

☆ Zapomeň na to ☆

Napětí, které by se dalo krájet. Taková byla atmosféra v hardinghamském paláci takhle při večeru. Všech deset Starších sedělo na pohodlných křeslech kolem malého stolečku v salóнку, na kterém bylo položeno jen lehké občerstvení.

Všech devět členů civělo na Wada, jak přemýšlí. Měl totiž každou chvíli vyřknout ono slavné řešení té jejich tísnivé situace. Za ním postával mág Kerdigan, který už předal své čestné místo svému nástupci, a tak neměl nárok na ani jednu z těch předražených křesel. Sotva se držel při holi. Ale takhle ta hierarchie mezi Staršími holt chodila.

„Navrhuju udělat králem Derionu naoko riona,“ prohlásil z ničeho nic a všichni na něj zírali jako na naprostého idiota. S čímž počítal. Ovšem jen do doby, než jim k tomu řekne něco víc.

„Maestro, to být šílenství,“ řekla Španělka.

„Spravně. Souhlasit s Desiree,“ opáčil Japonec. Mág Kerdigan nic neříkal, zdálo se, že tak trochu rozumí, co k tomu Wada vede.

Wade se pousmál. „Jak už jsem kdysi řekl, že bychom měli vytvořit falešného krále, který bude plnit ceremoniální funkce, zatímco my budeme u moci v pozadí, tak s rionem to bude mnohem snadnější. Za prvé, stále jsme derioni a tudíž jsme v právu, pokud by se nás snažil nějak jakkoli vyšachovat.

Za druhé, ukážeme tím lidem, že nejsme žádní rasisti, že nám jde striktně jen o jejich blaho. Dáme jim tím někoho, kdo bude mít v jejich očích slovo i u rionský populace. A za třetí, to bude někdo, kdo je pod přísahou spřízněnce,“ objasnil. Všichni se začali bouřit.

„Ale no tak, přátelé,“ pokračoval Wade a snažil se zklidnit nově vzniklé nepokoje mezi nimi. Mág do teď nic neříkal, jen se lehce pousmál. Wadův nápad mu připadal velice mazaný. „Já vím, že nikdo z vás takového věrného riona nemá, ale já ano. A garantuju vám, že on nemá o trůn sebemenší zájem. Nebudou s ním žádné problémy,“ pokračoval.

„Tohle smrdět,“ prohlásil Číňan Long-Bong Cink Li.

„Ale prosím vás, co by na tom mělo být ošidného?“ zeptal se, ale nikdo na jeho otázku nedokázal odpovědět. Mág Kerdigan se pousmál. Jako by tušil co má Wade v plánu, ale už mu to bylo jedno. Navíc ho obdivoval skoro jako Eldarn a ani jednoho z těch Starších neměl rád.

„Jak my můžeme vědět, že toho nevyužiješ k tomu, aby ses dostal ke koruně sám?“ zeptal se ho Australan. Wade se na okamžik podíval na mága Kerdigana, který se na něj tak lišácky pousmál, jako by byl zvědavý, jak si s takovou otázkou poradí. Není to snadné ovlivnit devět vyčůraných politiků, aby mu zobali z ruky. Ale to ještě neznali Shadowwalkera.

„Nemůžete. Pak mám tedy lepší nápad, rovnou zvolíme někoho z nás. Ovšem nastavíme určitá pravidla, bude to jen naoko pro lidi. Mezi námi se tady nic jiného nezmění. Co vy na to?“ navrhnul. Všichni souhlasně přikýkli. Pak ale zase zpozorněli a upřeli na něj své zraky.

„A kdo by to podle vás měl být?“ zeptal se ho znovu Australan. Wade se pousmál a spěšně si Staršího prohlédl.

„A co třeba vy, když o to máte takový zájem? Je úplně jedno, kdo to bude. Je to jen jako. Divadýlko pro lidi,“ vysvětlil stručně. Čímž docílil toho, že to všechny trochu probralo a uvědomili si, že se vlastně nic tak zásadního nezmění. Ale hlavně, mu začali věřit, že mu o nic nejde.

Mág s úžasem pozoroval Wada. Kdyby si ostatní všímali detailů, došlo by jim, že s nimi manipuluje, ale každý se momentálně soustředil jen na to, aby mohl být ten hlavní, i když jen naoko. A na to Wade spoléhal.

„Takže to budu já!“ prohlásil Australan, načež se všichni začali dohadovat jako děti o hračku. Zaznělo i párkrát, že to není fér a vyzdvihování svých vlastních kvalit z úst všech. Wade se jen smál a vrtěl nad nimi hlavou.

„Dost. Jste jako malí. Budeme hlasovat. Kdo bude mít nejvíc hlasů, vyhraje. Nesmí se však hlasovat pro sebe,“ navrhnul celkem striktně a bylo ticho.

„Hlasovat? Jako pro tyhle?“ vypadlo z Němce celkem pohrdavě.

„Ano. Pro toho, komu vyjma sebe věříte nejvíc,“ odpověděl.

„Co si o tom myslíte vy, Mágu?“ zeptal se Australan za ním stojícího bývalého politika.

„Já se k tomu ze zákona už nesmím vyjadřovat,“ opáčil syrově, což Wadovi vůbec nevadilo. Naopak byl rád, že se ho tak trochu v tomhle zbavil. Kdyby byl proti, mohlo by mu to i dost uškodit, protože mága všichni brali vážně. Byl nejstarší a ve funkci byl nejdéle.

„Fajn, fajn. Souhlas,“ řekl nakonec Japonec a po delší pauze se k němu přidali i ostatní.

„Nuže dobrá,“ zašeptal Wade a vstal z křesla. Všichni na něj zírali. Nikdo nedokázal předvídat, co asi tak udělá. Což mi připomínalo naší realitu. Pořád v tom byl dobrý.

Wade udělal pomalu kolečko za nimi jako by byl Pešek a chodil okolo. Pak se zastavil u Japonce. Japonec chvíli jen nechápavě civěl o co mu asi tak jde. „Tak kdo to bude, Kishimotto?“ zeptal se Japonce. Ten se podíval okolo a s kamenným výrazem ukázal na Němce.

„Helmut,“ řekl a Wade přikývl.

„Takže hlas pro Helmuta,“ zopakoval nahlas Wade, vyndal z kapsy své psací pero a udělal mu na dlaň čárku. Potom se přesunul k další Starší. Byla to Řekyně. Ta se s tím zrovna dvakrát nemazlila.

„Ty,“ vyprskla horlivě a ukázala na Wada. Ten se pousmál a lehce se jí poklonil.

„Děkuju,“ řekl a nakreslil si na dlaň čárku jako Helmutovi. To stejné řekla i Španělka princezna Desiree, které se nejmladší člen rady Starších víc než líbil. A tak si Wade spokojeně nakreslil i druhou čárku. Ostatní se z toho mračili.

Číňan ukázal na Araba. „Mohammed,“ prsknul. Zcela očividně se jim nikomu nelíbilo hlasovat pro druhé. Mohammed na oplátku hlasoval pro Číňana. Helmut dal svůj hlas Francouzovi Jean-Luisovi, který hlasoval pro španělskou princeznu

Desiree. Potom se hlasování chopil Australan Christian a dal hlas Wadovi. No a nakonec se díval Wade na Inda Raję, který skoro nikdy nic neřikal.

Měl dilema, jestli volit Wada, nebo Kishimotta, ale protože nejvíc hlasů měl Wade, tak se přiklonil k němu. Když všem došlo, kdo je vítěz začali se zase hádat. Wade jen protočil očima.

„Já ještě nehlasoval,“ přerušil je. „A víte co? Ať je to ten po mě, já o to nestojím,“ prohlásil suverénně a podíval se na ně. „Chtěl jsem hlasovat taky pro Raję, ale to by nikomu nepomohlo, takže Jean-Luis bude naším jako králem,“ rozhodl a sálu se zmocnilo ticho. Že vyhraje zrovna Francouz, to nikdo nečekal.

Mág se nahlas rozesmál a začal tleskat. „Krásně, Mistře. Zvládl jste to jako profesionál. Myslím, že o vás nemusím mít strach a ani o Derion co se týče mojí části země,“ dodal a odešel. Wade potlačil ten svůj samolibý úšklebek.

„Čeho jsi tím dosáhnul, mi řekni? Dostat do takový pozice jednoho z nich?“ vyptával se Eldarn cestou domů v kočáru, když mu Wade vyprávěl o interních volbách na post krále naoko. Ten se zase jen tak tajemně pousmál.

„Uvidíš, Eldarne, uvidíš. Jen se nech překvapit,“ odpověděl klidně, ale Eldarn byl zvědavý, než aby to nechal plavat. Páčil to z něj jako šílený. Wade mu z legrace pocuchal jeho vlnité vlasy. „Nebud' tak nadrženej prosím tě. Jsi horší než já, a to je co říct. Ani nevíš, jak se těším až ta pitomá restaurace bude podepsaná,“ řekl a promnul si ruce. Eldarn se zakřenil.

„Tak mi aspoň řekni, jak dlouho od podpisu obnovy ti bude trvat, než je všechny pošleš k ledu a nasadíš si korunu?“ naléhal. Wade do něj jen lehce šťouchnul prstem.

„Od podpisu smlouvy tomu dávám maximálně pár týdnů. Musí to být nenápadný. Ale jinak bych to zvládl i v rámci dní. Co dní, dokonce i hodin... No, nejси tu jedinej, kdo je natěšený,“ dodal.

Pak bylo chvíli ticho, než Eldarn prolomil ledy, ale nasekal je tou otázkou napadrtě, že to okamžitě zhustilo atmosféru. „Wade, že mě nepodezíráš z toho, co se stalo na Silvestra, že ne? Protože by se mě to vážně dotklo,“ zeptal se. Wade se k němu otočil a věnoval mu opravdu nepřijemný typ pohledu.

„A mě by se zase vážně dotklo, kdybych zjistil, že jsi to byl ty i přes to, že si to nemyslím. Já ti bezmezně věřím, Eldarne. A ano, to je moje velká slabost. Nicméně, doufám, že... Jsem nakloněný k tomu, že... Kdybych nebyl, asi bych s tebou dál takhle nekomunikoval. Ale jistotu nemám samozřejmě žádnou. Zatím,“ dodal. Eldarn se na něj díval tak, že to vypadalo, že se snad rozbřečí.

„Já to nebyl, Wade. Přisahám na svoje vlastní koule,“ řekl, ale Wada v tom nijak výrazně neutvrdil.

„Podezírám vás všechny, stačí?“ syknul na něj a podíval se z okýnka. Venku už zase mohutně sněžilo a pozorovat ty vložky ho trochu uklidňovalo.

„I Anomaris?“ pokračoval Eldarn.

„Jo,“ opáčil suše Wade.

„Payna?“ zeptal se, což donutilo Wada se na něj otočit.

„Míň než tebe a Estrellu,“ odpověděl pohotově. „Ale to je vlastně jedno. Prozatím. Nebudu ti říkat, jakou metodu k odhalení na to zvolím pro případ, že bys to byl ty. Ještě ti budu dávat rady, ne? Nejsem padlej na hlavu,“ objasnil. Eldarn se rozbrečel jako děcko. Wade se na něj podíval jako na úplného kretěna. Takhle extrémní emoce do takového druhu pohledu ještě snad nikdy nevložil.

„Když mi nebudeš věřit, tak je to mezi náma fakt konec. Vždyť máme spolu takových plánů a víme jeden o druhým všechno...“ fňukal. Wade zakroutil otráveně očima a nechal ho se vybrečet. Vůbec do toho neměl náladu zasahovat, ale to Eldarnovy oči prohnalo snad ještě víc.

Wade si povzdechl a otočil se zase čelem k němu. Eldarn na něj civěl těma svýma usazenýma očima a netrpělivě čekal, co mu za tenhle projev emocionality provede tentokrát. Zrovna se mu v poslední době nedařilo dostat ho zpátky do té jeho ňuňu stránky, a to ani do té jeho normální. Byla tady celkem dlouho ta jeho lhotejná stránka, kterou vážně nesnášel. Přišla by mu atraktivní, kdyby ji aplikoval na někoho cizího.

„Za každou slzu od teď ti dám pěstí. Takže se klidni. Poslední týdny jenom fňukáš a chováš se jak baba a mě už to vážně nebaví,“ řekl klidně. Eldarnovi z toho ty slzy snad zaschly.

„Já jen chci, aby to bylo mezi náma jako dřív. Chci, abys mi věřil. Bylo to tak skvělý, když ses mi svěřoval a...“

„Drž už hubu, Eldarne, vážně,“ přerušil ho v klidu, jako by mu jen oznamoval, že za chvíli budou vystupovat. Eldarn ho poslechl. „Chce to čas, než mi bude všechno jasnější,“ vysvětlil, ale Eldarn se na něj utřhl.

„Mě to ale uráží, že si myslíš, že bych někdy něco takovýho udělal po tom všem a tobě – člověku, kterýho mám na světě nejradši. Svoji kmotřence ještě navíc,“ vztekal se.

„To chápu, že to takhle vnímáš, ale dokud nebudu mít nějaký rozumný vysvětlení toho všeho, jsi na seznamu podezřelých. Já si samozřejmě tohle všechno uvědomuju. A nic si nemyslím, kdybych si fakt myslel, že jsi to byl ty, nebylo by to mezi náma takhle růžový. Já si jenom dávám pozor. Toť vše,“ objasnil.

„Hm, pozor. Na člověka, kterej ti je nejbliž,“ brblal uraženě.

„No právě, Eldarne. Právě proto. Nevím, jestli si to fakt neuvědomuješ, ale ty jsi vážně jedinej člověk, kterej má potenciál mě zničit,“ připomněl. Eldarn se mu jen mlčky díval do očí.

„Uvědomuju si to. Ale ty by sis měl uvědomit, že bych ti to nikdy neudělal. Myslíš si, že bych na to šel zrovna takhle? Kdybych tě chtěl zničit, už jsem tě dávno zničil!“ prskal na něj. Wade se pousmál. Chtěl ho vyzvat, aby se předvedl, ale potom ho ta chuť měřit si síly přešla.

„Já vím,“ řekl a usmál se na něj mile. Bylo to zcela upřímné. I jemu to muselo být jasně vzhledem k tomu, co už o sobě věděli a na jakém principu oba vždy pracovali. Taky po tom, co si v minulosti řekli za obdivné komplimenty. „Taky proto se s tebou i přes to bavím. Jestli sis nevšiml, s nikým jiným se od té doby nebavím,“ dodal.

„Ale nechals děti s Anomaris,“ připomněl.

„Jo, ale svůj projekt ne. A nechal jsem jí s nima, protože jsou to i její děti, neublížila by jim,“ opáčil suše. Eldarn se na něj podíval a usmál se.

„A kam jsi dal svůj projekt, když mi teda věříš?“ vyzvídal. Wade se rozesmál.

„Myslíš ty kožený desky plný papírů, který když mi někdo vezme, změní se tím celý svět? Ty desky plný papírů, který jdou snadno zapálit?“ zeptal se a Eldarn ztuhl.

„To bys přece neudělal! Ne aniž bys měl nějakou vhodnou alternativu,“ zmínil přesvědčeně.

„A jak víš, že jí nemám?“ provokoval ho.

„Wade, nech toho. Prosím. Tohle nemá cenu. Jak jsi sám uznal, kdybych chtěl, mohl bych tě zničit bez ohledu na to, jestli vím, kde máš tvůj výzkum, nebo ne. A zničit tě, to je to poslední co chci. Naproti tomu ale, znát tvoje mistrovské dílo, to chci a moc, Mistře,“ pousmál se. Wade pookřál.

„Jsi dobrej,“ pochválil ho. „Skoro jsi mě přesvědčil, abych ti to všechno vyžvanil,“ přiznal.

„Co ještě musím říct nebo udělat, abys mi to vyžvanil?“ vyzvídal Eldarn.

„Nic, jak už jsem řekl, chce to čas. Dokaž mi, to tím, že mi ho dáš,“ dodal a dál už se s ním o tom nebavil.

Já jsem se od rána neodlepila od knížky. Učila jsem se na přijímačky do 9. ročníku, které měly být zítra. Sára se učila se mnou, ale na ty rionské, které jsou o něco jednodušší. Darren byl střídavě s námi a střídavě na hřišti na tréninku.

Od té naší poslední sázky se snažil dvakrát tolik, aby vyhrál zlato. Protože my, jak jsme se dohodli od té doby, v tom hlavním abstinovali. Nedalo se to vydržet, a tak jsme se po sobě neustále sáпали jako idioti. Ale to bychom nebyli my bez těchhle her.

Taky jsem pořád měla plnou hlavu toho, kdo by tak mohl mít na svědomí únos Wadovo dcery. Nelezlo mi to do hlavy. A hádám, že jsem nebyla jediná. Nicméně, od té doby jsem ho neviděla. Nebo vlastně viděla jsem ho ve škole u jídla, ale ani se na mě nepodíval. *Snad nás z toho proboha nepodezírá?* Takže tolik k tomu našemu míru.

A ještě k tomu jsem šlela touhou vědět, o čem je ten jeho projekt. Určitě to muselo tedy stát za to, když kvůli tomu někdo takhle riskuje. *Ale pravdou je, odkud by se to mohl ten dotyčný dozvědět? Jestliže o tom věděla jen Anomaris, Eldarn a Estrella, pak to musel být jeden z nich, ne?*

I když, tyhle spekulace nechám na tom nejchytřejším. Věřím tomu, že na to Wade přijde a viníka potrestá. Faktem je, že doslechnout se o tom mohl kdokoli. Třeba i ten z jeho ochranky. Vždyť s ním tráví najednou spoustu času.

Odpoledne se vraceli osmáci z praxí na zítřejší zkoušky. Což znamenalo, že jsme u stolu byli zase v plném počtu. Sáře se to nelíbilo vzhledem k tomu, kdo u našeho stolu seděl.

Akorát jsme se v sále sešli všichni po dlouhé době na večeri. Wade Whisper si sedl ke stolu a pozoroval nás jako své nepřátelé. Fakt ironie, že jsme momentálně byli spíš jeho nepřátelé než Shadowwalkera. Sára na něj házela pohrdavé ksichty.

„Tak jak jste se tu s Ay měly?“ vyzvídala Emily.

„Nádherně,“ opáčila syrově Sára.

„Nebuď na ní taková, nic ti neudělala,“ syknul na ní Wade.

„Drž hubu, Whisper,“ prskala na něj. Já jsem se do toho raději nechtěla plést a to samý Eldarn. Dokonce Emily už taky raději mlčela. Nejspíš si uvědomila, že to nemá cenu. Že se to mezi nimi nikdy nezlepší.

„Jsem slyšel, že se stal Shadowwalker obětí nějaký fakt nepříjemný situace,“ prohlásil a všichni jsme se na něj šokovaně podívali. *Jak o tom sakra ví? Leda, že by...*

„Ty hajzle!“ začal nečekaně Eldarn a pro změnu po něm skočil on a začal ho škrtit. Sára se přidala.

„Hej, o co jde? Nechte ho!“ křičela zoufale Emily. Tentokrát to bylo opravdu surové a já nevěděla co dělat, oba ho dost zvalchovali. Ředitel si toho zatím nemohl všimnout, protože ještě nepřišel do sálu, a tak jediný, kdo je mohl zastavit byl...

„Wade?“ zašeptala jsem překvapeně, když jsem viděla Shadowwalkera, jak nad nimi stojí. Aniž by mě pozdravil, šlápl Whisperovi na zápěstí, až se ozvalo drobné zapraskání a bolestný výkřik, a čekal až ho všichni ostatní nechají jemu. Ještě nikdy do jejich soubojů nevstoupil, ale tentokrát už ho to znepokojilo, vzhledem k tomu, že se do toho zapojili obě jeho lásky.

Oba dva od Whispera odskočili jako by byl pod proudem a dost provinile se na Shadowwalkera podívali. „Co se tady zase děje? Už mě to začíná srát. Můžeš je konečně přestat provokovat, nebo tě budu provokovat já a zeptej se Eldarna, jak moc něco takového nechceš,“ řekl klidně.

Whisper brečel bolestí, protože Shadowwalker stál pořád na jeho zápěstí a vážil přes devadesát kilo. Zřejmě už měl vážně pochroumanou levou ruku. Na to si zatím Shadowwalker dával pozor, aby mu před zkouškami nezlomil tu pravou, ale stačilo málo a přestalo ho to zajímat.

Dlouho nikdo nic neříkal. Emily jen tiše plakala, protože měla o svého muže starost. „Ptal se na tu tvoji nepříjemnou situaci,“ zmínil Eldarn, načež Shadowwalker přeskočil svými očima k Whisperovi.

„Opravdu? A jak bys o tom mohl něco vědět, když jsi tady nebyl?“ zeptal se ho zpříma a plnou vahou se postavil na tu nohu, pod kterou byla Whisperova ruka. Whisper zakňoural.

„Mluv. Protože jestli mě necháš při tom, že s tím máš něco společného, zabiju tě. Rozumíš mi? Tentokrát si nedělám prdel, na moje děti nikdo sahat nebude!“ objasnil.

„Já nevím o čem mluvíš,“ fňukal bolestně. Shadowwalker si s Eldarnem vyměnili pohledy.

„Tak o jaký nepříjemný situaci jsi teda mluvil?“ zeptal se klidně a na chvíli se zase odlehčil z té nohy, kterou mu stál na ruce. Whisper si úlevně oddychl. „No být tebou bych začal, já mám času dost a stát ti na ruce můžu fakt dlouho, klidně dokud ti nezmodrá a neupadne,“ zmínil.

„J-já m-myslel t-tak obecně, ž-že se t-ti vše-chno s-sere v poslední d-době...“ koktal. Shadowwalker sundal svou nohu z jeho zápěstí, sehnul se k němu, chytl ho za vazu a zvedl ho trochu výš. Taky se na něj fakt nepříjemně podíval.

„A to ti dělá radost, že jo? Od teď už nebude,“ procedil skrze zuby. „*Delacio merha nes, Sarah Heavens, Eldarn Naxxremis, Eldarn Shadowwalker, Raina Shadowwalker, Wayde Shadowwalker ame Wade Shadowwalker,*“ zašeptal a tím ho jednostranně spojil se všemi jmenovanými.

„C-cos m-mi u-udělal?“ zeptal se vyděšeně.

„Cokoli se nám stane bolestivého, stane se i tobě. Obráceně to ale nefunguje. To abys neměl chuť dělat špatný věci,“ řekl, trhnul s ním a shodil ho zpátky na zem. Pak se na něj ještě pohrdavě podíval a odešel si po svých.

My neměli slov. Tedy já určitě ne, takové kouzlo jen tak někdo vyčarovat nedokáže. Kdyby ano, na světě by byl zmatek. Čaroděj si nemůže jen tak očarovat jiného takovým stylem. Taky je na to zapotřebí spousta magické síly, kterou už díky mně má.

Jedno bylo jisté, on byl opravdu mistr čaroděj, a to ještě ani nedokončil desítku. Ten titul se oficiálně dostává, když se čaroděj stane členem Starších. Nebo taky, když zvládne velice pokročilá kouzla a složí z nich zkoušku. Ale hlavně ještě poté, co úspěšně dokončí desátý ročník. On je sice Starší, takže tenhle titul mu právem náleží, ale byl ještě rozdíl v tom, zda je mistr mág, nebo jen mistr politik. *Pane jo, on je neoficiálně i mistr mág. A to mu ještě nebylo ani 25.*

Vzpomněla jsem si na kouzlo propojení, které už oba s Darrenem zkoušeli, nicméně to funguje zase na jiném principu. Je to oboustranné kouzlo. Pokud je na ochranu, lze ho použít bez svolení toho druhého a jen tak. A pokud ne, lze to obejít pouze se zdrojem větší síly, ke které se Darren už dostal díky předmětu, který kdysi dostal od Wada Shadowwalkera jako dárek.

Je to taky taková vzácnost, že to nejde jen tak získat a jeho moc je omezená. Těžko říct, kde se k tomu oba dostali, že měl každý svůj a mě Darren jeden dokonce věnoval k Valentýnu. Vsadím se, že ten svůj Shadowwalker nějakým stylem i dobíjí, proto ty rituály černé magie, které praktikoval kdysi. *Možná to i má něco společného s krystalem Srdce Derionu a jeho externím dobíjením. Nebo s tím jeho celoživotním výzkumem?*

Whisper se držel za ruku a brečel jako dítě. Ani se nedivím, muselo to příšerně bolet. Nicméně, tentokrát se nedivím Shadowwalkerovi, že udělal co udělal. Whisper ho neměl provokovat. A zrovna se trefil do bolavého místa. Spíš měl štěstí, že neskončil jako ten muž, který se přiznal k únosu jeho dcery a požadoval výměnu za výzkum.

„Co se stalo?“ zeptal se ho Darren, který to celé sledoval od stolu desáťáků. Wade si jen v klidu sedl a než mu odpověděl, nalil si do poháru trochu vody. Alyssa taky byla zvědavá. Nicméně se neodvážila nic říct. Ne po tom všem, čemu byla za poslední měsíce svědkem. Alespoň to napětí mezi nimi povolilo.

„Znělo to jako by měl něco společného s únosem mé dcery,“ odpověděl stručně.

„Whisper? Vždyť je to trouba. Nemyslí mu to takhle ani náhodou. Taky o ničem nic neví,“ hájil ho Darren. Wade se na něj podíval a dal mu za pravdu přikývnutím.

„Máš pravdu, ale stejně v tu chvíli... no od jistý doby jsem se naučil nepodceňovat lidi. Taký jsem si jistě, že kdyby měl v ruce zbraň a věděl, jak jí použít, udělal by to bez mrknutí oka. Taký je můj nepřítel. Mám jich hodně,“ objasnil.

„Wade, já... udělám všechno, co bude v mých silách, abych ti pomohl zjistit pravdu,“ řekl najednou Darren, což Wada úplně odzbrojilo.

„Proč bys to pro mě dělal?“ zeptal se.

„Protože tohle nemůže zůstat bez trestu, je to hnusnej způsob vydírání. A taky se cítím provinile, že jsem něco takhle hroznýho málem udělal Eldarnovi a tvoji bývalý holce, kterou jsem i málem zabil. Bylo toho na nás v poslední době hodně. Nechci, aby sis myslel, že jsme v pohodě a že jsem ti odpustil, ale nechci mezi náma už dál zlou krev. Ne takovou,“ vysvětlil a Wade na něj nevěřičně civěl. Pak se pousmál.

„Ty se mě bojíš,“ řekl suverénně. Neměl v plánu ho teď nijak provokovat, ani se mu posmívat. Spíš ho to vážně překvapilo, protože si do teď neuvědomil, že to opravdu přehnal, když se ho začal bát i někdo jako je Darren.

„A bylo by tak divný, kdyby to byla pravda? Wade, vybuchuješ lidi, praktikuješ rituály bezmezný důvěry, pereš v lidech svojí duši, máš moc Srdce Derionu, jsi Starší, chceš moc mýho budoucího dítěte a stát se králem a tuším, co pro to budeš muset ještě udělat.“

Několikrát jsi mě málem zabil, Eldarna jsi kdysi tak zřídil, že musela přijít jeho matka do školy ho zachránit, zabil jsi spoustu derionů – třeba i svojí matku, tetu a Magnoliovou, přičaroval jsi mi do duše démona, zmučil jsi mýho tátu lektvarem nesmrtnosti, přezil jsi runový peklo v krystalu i brutální očistec tvojí duše a teď jsi propojil Wada kouzlem, který jen tak někdo nedokáže, a to o spoustě věcí ani nevím a o spoustě z nich jsem ani nemluvil. A je mi jasný, že to budeš brát spíš jako lichotku, což mě děsí ještě víc,“ prohlásil, což Wada dostalo.

„Já... už musím jít. Vážím si tvoji nabídky. A víš, nikdy jsem to nechtěl nechat zajít takhle daleko. To, co jsi teď o mě všechno řekl zní vážně...“ zarazil se a spolu s tím i slzy, které se mu draly ven. Nechtěl, aby ho viděl brečet, ale bylo pozdě, oba s Alyssou si všimli, že to na něj dolehlo. „Strašně moc mě to mrzí,“ dodal a utekl jak namydlený blesk ze sálu.

„Mě to taky mrzí, Darrene,“ zašeptala Alyssa se slzami v očích. „Že jsem si vybrala zlouna místo tebe. Jenže on mě měl vážně rád, bylo to těžký,“ řekla a Darren přikývl.

„Já vím. Teoreticky se ti vážně nedivím, on umí být fakt neodolatelný,“ dodal otráveně a taky odešel ze sálu. Skoro se ani nenajedl.

Další den ráno jsme všichni osmáci seděli jak pecky v jedné z učeben a psychicky jsme se připravovali na přijímací zkoušky. Jinak se normálně učilo. Sára se od včera na knížku ani nepodívala a teď byla úplně vypnutá.

Eldarn byl v pohodě, ten by byl připravený na všechno i ze spaní. No a Wade Whisper s nikým od včerejška nepromluvil. Skoro jako by ztratil hlas. Jen mlčky seděl v lavici s rukou v sádře a čekal až to začne, jako my ostatní.

Darren stál u dveří a čekal zase až si ho všimnu. Netrvalo mi to zase tak dlouho, ještě byl čas a nic se nedělo, takže jsem sem tam pokukovala ke dveřím a vyhlížela ředitele. A tak, když jsem viděla Darrena, jsem se zvedla a šla za ním.

„Ahoj,“ zašeptal a usmál se na mě hned, jak jsem se k němu přiblížila na metr.

„Ahoj,“ pozdravila jsem ho a letmo jsem ho políbila na pusu.

„Přišel jsem ti popřát hodně štěstí. Vůbec nepochybuju o tom, že to zvládneš, jen jsi mi chyběla víš? Včera jsme spolu moc nebyli a v poslední době to bylo všechno tak hektický, že jsem ti chtěl nějak dát najevo, že jsem pořád s tebou aspoň teda mentálně,“ řekl a lehce mě pohladil prstem po rtu.

„Já vím. Já s tebou taky,“ usmála jsem se na něj. „Mám jen trochu strach o Sáru, je nervózní a celkem se jí to všechno plete,“ zmínila jsem a on se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Neboj, Sára bude v pohodě. Učila se a já jí zkusel. Taky bych řekl, že měla dobrý základ od Wada. Když byli spolu, vsadil bych se, že jí mučil fyzikou tak jako každýho, koho má rád,“ řekl a já přikývla.

„Hned jak skončíme, poběžím na závody. Snad to stihnu,“ povzddechla jsem si. Darren přikývl.

„To víš, že to stihneš. Možná neuvidíš start, ale mě projet cílovkou určitě,“ mrknul na mě a já ho pohladila po tváři. Nevím proč, ale bylo mi do pláce.

„Miluju tě, Darrene,“ zašeptala jsem.

„Já tebe taky, Ay,“ řekl a políbil mi ruku. A hned na to, zírajíc mi do očí, mi na ní připnul svůj náramek s nápisem *Mé číslo jedna*. Rozbušilo se mi srdce jako tenkrát, když mi první řekl, že mě miluje. Bylo to pěkné gesto.

„Dneska nám to oběma vyjde a večer to hezky oslavíme,“ šeptal mi do ucha, zatímco si jemně pohrával s pramínky mých vlasů.

„To musí vyjít. Už jsme se dlouho nemilovali. Toužím po tobě jako na začátku,“ přiznala jsem mu mezi polibky, kterými jsem ho obdařovala. Nechala jsem se tím úplně unést, skoro jsem zapomněla na to, kde jsme. A zvláště, když mi je začal tak sladce oplácet.

„Stop, Ay. Musíme se soustředit na jiný věci než na tohle,“ řekl. Já se opřela čelem o jeho a s těžkým srdcem jsem se od něj odtáhla.

„Papa.“ Zamávala jsem mu a aniž bych se za ním ohlédla, jsem šla zpátky do lavice.

„Sorry,“ ozval se Shadowwalker, když se s Darrenem srazili na chodbě.

„V pohodě,“ řekl mile a pokračoval dál. Wade se jen zastavil mezi dveřmi jako před chvílí Darren a pozoroval Sáru, mě a Eldarna. Všichni kromě mě si ho všimli. Sára se na něj jen pousmála a on jí naznačil, že jí drží palce. Ona přikývla a otočila se zpátky čelem k tabuli. No a Eldarn se zvedl z lavice a šel za ním.

Na přivítanou si podali ruku a poplácali se po zádech, jako to dělají kluci mezi sebou když se kamarádí. „Přišels mi taky popřát štěstí?“ zeptal se, ale Wade nad ním s úsměvem zavrtěl hlavou.

„No tak jistě, ty to ale vůbec nepotřebuješ. Spíš jsem se chtěl podívat na holky, jak moc se stresují. A taky ti popřát něco jinýho. Všechno nejlepší,“ řekl a podal mu dva lístky na dnešní závody.

Eldarn na něj překvapeně civěl. Tohle bylo vážně poprvé. Vlastně se divil, že vůbec věděl, kdy má narozeniny. „Zavři tu pusu, vypadáš jako trubka,“ okřikl ho, a když to udělal pokračoval.

„Budu od tří na závodech tak tam za mnou až skončíš příjď. Jsou to VIP lístky mezi Darrenův fanklub, snaž se to stihnout co nejdřív, bylo to drahý,“ dodal ještě a chtěl jít, ale Eldarn ho nadšeně objal. Wade se chvíli nechal objímat a pak kolem něj taky obtočil svoje ruce.

„Tak už běž ať to není ještě trapnější než už to je,“ popoháněl ho.

„Ani nápad, tohle si užívám. Koupils mi dárek k narozeninám,“ opáčil a pořád se ho držel jako klíště.

„Eldarne, pusť mě, už to začíná být divný a všichni na nás čumí,“ šeptal mu do ucha. Eldarn se smál od ucha k uchu, ale teď Wada trochu škádlil. „Slyšíš mě, pusť mě,“ prskal už lehce podrážděně.

„Nebo co, Wadi? Dáš mi pěstí? Na moje narozeniny? To těžko. Tak drž tlamu a krok,“ provokoval ho. Wade protočil očima. Pak se od něj ale raději odtáhl, protože Wade už začínal být vážně jedovatý. Sice nic neřekl, ale bylo to z něj cítit.

„No jen počkej až ti ty narozeniny skončí,“ zavrčel a odešel. Eldarn se nemohl přestat usmívat. Takhle prudit Wada ho bavilo. No jo no, byli jako bratři.

Estrella měla stejný nápad. Přišla za Eldarnem mu taky popřát, ale na rozdíl od Wada jí štěstí opustilo, když se jí Eldarn snažil vyhnout. Nevypadal, že by měl radost, že jí vidí. A možná asi vážně ani neměl. Podezíral jí z toho, co se stalo na Silvestra.

„Eldarne...“ zašeptala, ale když jen zavrtil hlavou a odešel zpátky do lavice, pochopila, že by měla nejspíš odejít. A taky s pláčem odešla. Eldarn si sedl vedle mě přes uličku a prohlížel si lístek z blízka. Měl zlatý pruh kolem dokola.

My jsme měly se Sárou od Darrena lístky zdarma. Každý závodník mohl rozdat pět lístků kamarádům nebo známým. A nebyly to klasické VIP, ale taky nějak podobně hodnotné. Nicméně, čím byl závodník lepší, tím měl menší počet lístků na rozdání, protože na něm chtěli vydělat.

Proto si je ostatní museli kupovat. Byly fakt dost drahé, natož ty na sezení na nějakém pěkném místě, nebo dokonce ty VIP, které držel teď v ruce Eldarn. Řekla bych, že mohl stát minimálně 5-10 Persáků jeden, což pro Wada s Darrenem nic není, ale pro normální obyvatelé Derionu ano.

„Ahoj,“ řekla Estrella a Darren se na ní jen podíval a šel dál. „To se taky se mnou nebavíš?“ zeptala se sklesle. On zastavil a dal si ruce do kapes.

„Udělala jsi to?“ tahal z ní. Měl celkem nasupený výraz. Estrella se na něj podívala jako se poslední dobou dívá na všechny, co mají rádi Wada.

„Jestli si myslíš, že jo, pak jsem s tebou taky skončila, bráško,“ sykla na něj a odešla. Darren jí chvíli pozoroval, než zašla za roh a pak si povzdechl.

„Es. Počkej, Es!“ volal na ní a vyhýbajíc se lidem ve všech směrech, se jí snažil dohnat. Sice přidala do kroku, ale po pár metrech si to rozmyslela a zastavila se. Darren nic neříkal jen si jí k sobě přitáhl za ruku a objal jí. Estrella se v jeho náruči rozplakala ještě víc a omotala kolem jeho pasu své ruce.

Wade je pozoroval z lavičky před učebnou. Ještě nepřišla profesorka a neodemkla jim třídu, tak si myslel, že si bude číst, ale tohle ho momentálně zajímalo víc. Dle jeho výrazu si nejspíš říkal něco v tom smyslu, že když jí věří někdo jako je Payne, měl by jí věřit taky, ale problém byl v tom, že jí nevěřil.

Ne po tom všem, co mezi nimi bylo za problémy. On jí udělal strašné věci, proč by ona jemu nemohla udělat něco stejně hrozného, aby se mu pomstila? Toho se taky držel a držel se toho i Eldarn.

Po chvíli ho ta jejich bratrsky sesterská láska začala nudit, a tak si nalistoval stránku, na které skončil a začal si číst. Řekla bych, že ten jejich až obdivuhodný vztah musel být už opravdu navždycky pryč.

„Můžu si přisednout?“ zeptala se ho Alyssa. Wade k ní jen zvedl oči a přikývl. Potom se zase začel do příběhu. Ona ho tentokrát nechala na pokoji, ale to se mu právě moc nezamlouvalo. Přemýšlel, že by kvůli ní odložil knížku a v rámci několika minutového tlachání o ničem by na ní zkusil být chvíli milý. Ale v hlavě mu zaznělo, co mu před nedávnem říkala Anomaris.

„Asi tě nikdy nepřinutím, abys mi byl věrný. Ale byla bych ráda, kdyby ses aspoň vyhýbal těm tvým milovaným spolužačkám. A to hlavně Sáře, Alysse, Ay a Kim. A taky aby to když už, byly jen jednorázovky a ne tohle, co teď děláš. Si myslíš, že se tě to nedotýká, ale já vím, že k nim všem něco cítíš i oni k tobě. Nevím jak to děláš, ale nikdy to mezi váma neskončí, dokud to neskončíš ty...“

Wade odložil knížku vedle sebe a kousek se k Alysse přisoupl. Alyssa se na něj překvapeně podívala. On se podíval na její zápěstí, kde měla ten omluvný náramek, který jí nedávno daroval a povzdychl si. Pak se jen celý opřel o zeď a tak trochu se rozlítostnil nad tím, jak ho tohle omezování se nebaví.

Ona udělala to stejné. Taky se opřela o zeď, zatímco vedle něj jen tiše existovala. Ani jeden se na sebe nepodíval. Nikdo neřekl jediného slova. Wade jí po chvílce chytl za ruku a propletl své prsty mezi její. Alyssa ho nechala to udělat, aniž by na to nějak reagovala. Dokonce nebyla ani zaskočená tím, že to udělal. Nic neřekla, ani se k němu neotočila. On taky ne. Jen jí držel za ruku a zíral mlčky před sebe.

Takhle vedle sebe seděli několik minut. Akorát se vrátil Darren, který se do teď o něčem bavil s Estrellou a všiml si, co ti dva dělají. Dokonce to vypadalo, že si snad povídají telepaticky. Darrenovi se nechtělo věřit, že by se opravdu ti dva v takové chvíli dokázali jen držet za ruce a neprohodit mezi sebou jediného slova. Po tom všem.

Během následujících minut dorazila profesorka, odemkla třídu a všichni se nahrnuli dovnitř. Všichni kromě Wade a Alyssy. Oba jen pozorovali děj kolem nich jako by ani snad nemohli být vidět. „Karo, zavři prosím dveře,“ ozvalo se ze třídy a pak jen cvaknutí dveří a hrobové ticho. Začínalo vyučování, tak byly chodby prázdné.

„Měla bys jít, nebo budeš mít problémy,“ řekl tiše Wade, ale stále jí držel za ruku a ani se na ní nepodíval. Ona zavrtěla hlavou.

„Nebudu,“ odpověděla.

„Fajn,“ zašeptal a zavřel na chvilku oči. Někdy není třeba slov. Jen pouhým dotekem nebo pohledem, lze vyjádřit cokoli. Stačí, aby se ti dva dobře znali a budou si rozumět i tak.

„Protože já už tady brzy nebudu,“ dodala po delší pauze, což donutilo Wada otevřít oči a konečně se na ní podívat. Tuhle příležitost mu o tom říct hledala už opravdu dlouho.

„Jak to jako myslíš, umíráš, nebo co?“ zeptal se.

„Kéž by,“ opáčila suše. Pořád se na něj ale nepodívala. Jediný pohyb, který se z její strany odehrál, byla stékající slza z jejího nalíčeného oka. Wade se pousmál.

„No tak, nebuď melodramatická, o co jde?“ vyzvídal. Ale když se na něj těma smutnýma očima podívala, spadl mu úsměv z tváře. Pak sebrala odvahu a přitáhla si ty jejich propletené ruce k ústům a políbila tu jeho. Wade jí nechal a dost nešťastně na ní koukal.

„Teď mě už trochu děsíš, co se děje?“ zeptal se.

„Budeš mi chybět až budu pryč,“ odpověděla takhle.

„Snadný, tak nikam nechod,“ pousmál se a políbil na oplátku její ruku. „A kam bys vůbec chodila?“ pokračoval ve výslechu a znovu jí líbal ruku. Lezlo to z ní jak z chlupaté deky.

„Pryč ze školy. Obecně z Derionu. Už to tady psychicky nedávám. Tohle není život pro mě. Jako obyčejný lidský holce mi to jde líp. Ty se co nevidět staneš králem a odebereš se i se svojí krásnou rodinkou na hrad, kde tě sem tam navštíví tvoje největší láska, ale pro mě už nemáš místo. S Darrenem jsem to nevratně podělala a s holkama taky...“ vysvětlovala. Wade si jí přitáhnul plačící k sobě na hrud' a jemně jí hladil po vlasech.

„To není pravda, že bych pro tebe neměl místo. Pro tebe vždycky, Aly. Když jsem ti říkal naposled, že tě miluju, nelhal jsem. Nikdy jsem v tomhle žádný nelhal. Pořád tě miluju a vždycky budu. To jsem holt já, idiot. Jestli to někdo podělal, tak já, ne ty,“ šeptal jí do ucha. Ona se na něj nevěřicně podívala. Wade jí palcem otřel slzy z očí a usmál se na ní.

„Slib mi, že se ještě někdy uvidíme, Wade,“ zakuňkala a on přikývl.

„Slibuju,“ řekl tiše a znovu políbil její malou ručku, které se už přes dvacet minut nepustil. V tom se otevřely dveře a z nich vyšel Darren. Šel na záchod a nečekal, že tam ti dva pořád spolu sedí. Nicméně, nic neříkal. Dělal, že je ani nevidí.

„Nechtěla bys to jít probrat někam do soukromí?“ zeptal se, ale ona zavrtěla hlavou.

„Ne, radši ne. Být s tebou v soukromí znamená další komplikaci, která se mi moc nehodí. Teda aspoň z mojí strany by mohla vzniknout,“ odpověděla upřímně a on se smutně pousmál a přikývl.

„Jsem rád, že myslíš na budoucnost,“ zmínil. „A kdy mě hodláš opustit? Doufám, že vydržíš aspoň do konce školního roku. Byla by škoda toho nechat těsně před závěrečnými zkouškama,“ řekl. Alyssa si povzdechla a zavrtěla hlavou.

„Tak dlouho tady už nevydržím. Chtěla jsem už odejít na Vánoce, ale pak jsem si řekla, že vydržím do Nového roku, abych se s tebou mohla aspoň rozloučit, ale nebyla na to vhodná doba,“ objasnila. Bylo to těžký mu tohle říct, když na ní tak žalostně koukal. Skoro to vypadalo, že je mu to opravdu hodně líto.

„Nikdy na to nebude vhodná doba,“ opáčil.

„Asi ne,“ dodala smutně.

„A pomohlo by tomu něco, co bych mohl třeba udělat, abys tady zůstala? Víš, že bych tě přemluvil,“ zeptal se, ale zavrtěla hlavou. „Ale no tak, zlato. Něco být musí, ne? Cokoli. Neodcházej, prosím,“ škemral, zírajíc jí pořád do očí. Alyssa na něj překvapeně koukala.

„Víš jak se říká, že se musíš toho lana pustit, když tě už jenom řeže a nic víc? Tak to teď musím udělat i za cenu toho, že budu nějakou dobu smutná, že mi utekl můj milovanéj pes,“ odpověděla a Wade s úsměvem přikývl.

„Jsem pes?“ zeptal se.

„To byla metafora, Wade. Všechno tady co mám ráda je ten pes,“ objasnila a když viděla, že se ho to dotklo, tak to ještě pozměnila. „Ale ty mi budeš chybět nejvíc,“ dodala. On si jí k sobě přitáhl a objal jí.

„Skoro mám pocit, že to tu bez tebe nezvládnou,“ zašeptal jí do ucha.

„Lháři. Ty nepotřebuješ nikoho k ničemu. Ale přemlouváš mě hezky, i když ti to k ničemu není,“ řekla a odtáhla se od něj.

„A co kdybych ti...“ začal, ale přerušil je Darren, který se vracel zpátky do učebny. Wade jen čekal až za sebou zavře dveře a pak se podíval zpátky na Alyssu. „Co kdybych se ti to snažil všelijak zpříjemnit, abys to tu psychicky dávala aspoň do konce desítky?“ navrhnul.

„Jo a jak? A rovnou ti říkám ať na trojku s tvým kámošem zapomenesh!“ prohlásila, až tím Wada rozesmála.

„Žádná trojka, chápu,“ řekl. „Ale líbilo by se ti to, jsem si tím jistej. Nás dva znáš dobře a rozmazlovali by jsme tě – oba,“ přemlouval jí.

„Žádná trojka, Wade!“ sykla na něj, a tak toho nechal. Prozatím.

„Dobře, tak teda jen dvojka,“ pokračoval. Byl zoufalý, tolik nechtěl, aby odešla. I když si takový luxus nemohl momentálně dovolit. Anomaris by ho tentokrát nejmíň vykastrovala, a to i Sára. Alyssa na něj jen koukala.

„Ty jsi fakt idiot, víš o tom?“ prohlásila a on přikývl. „Prvně cos mi dovolil ti něco takového říct,“ řekla ještě.

„Hm, prvně co jsem ti dovolil něco takového mi říct,“ zopakoval s úsměvem ve tváři a zvláště se na ní díval. „A pomohlo to?“ Alyssa zavrtěla hlavou. „Tak co teda? Co chceš? Cokoli,“ naléhal. Alyssa se zamyslela.

„Klidnej školní rok. Chci si to užít, nemít depky, stres a strach. Nechci být sama a nechci, aby mě všichni kolem nenáviděli,“ objasnila.

„To chci taky. Plácni,“ prohlásil a nastavil jí ruku. Ona nad ním zavrtěla hlavou a nakonec si s ním tedy plácla. „Tak na to mám celkem i jednoduchý řešení. A docela i relativně levný,“ řekl a zaštrachal v kapse. Alyssa netrpělivě čekala, co z něj vypadne. On si pak jen vyndal z krabičky jívovou cigaretu a dal mezi rty.

„Zhulit se,“ dodal a rošťácky na ní mrknul.

„Ty jsi přízrak, Shadowwalkere,“ opáčila a konečně se trochu vesele usmála. Wade si vyndal tu cigaretu z pusy a zadíval se jí do očí.

„Tak co, dáš mi šanci ti splnit přání a udržet tě tu se mnou do konce školního roku? Já to zvládnou, uvidíš. Nebude se ti chtít odejít. Budeš šťastná jako nikdy,“ přemlouval jí a ona nakonec přikývla.

„Tak dobře, ale zapomeň na tu trojku, já vím moc dobře, že si myslíš, že mě k tomu přemluvíš, ale to se nikdy nestane,“ pokračovala a Wade se rozesmál.

„Nikdy neříkej nikdy, a zvláště když na to myslíš víc než já,“ řekl a pak pro změnu dal tu jívovou cigaretu do pusy jí, asi aby už nic neříkala. „Jdeme se zhulit místo matiky?“ zeptal se a Alyssa přikývla a nechala Wada, aby jí pomohl se zvednout. „Taky potřebuju nejlepší kámošku, když se na mě Heartová vybodla,“ zmínil, chytl jí za ruku a přenesl se i s ní někam pryč. Nejspíš do věže.

Hodiny akorát odbily třetí a my jsme se se Sárou a s Eldarnem vydrali ze třídy jako šilenci. Zrovna začaly závody a my jsme nebyli ani převlečení. „Tak jaký z toho máš pocit?“ zpovídala jsem Sáru cestou dlouhou chodbou ke schodišti, kde jsme se mohli přenášet.

„No nevím, snad dobrý. Nezdálo se mi to zas tak těžký. Fyzika byla nepříjemná, ale mít Wada za učitele má jistý výhody,“ procedila. Já se pousmála.

„Se divím, že jste se vážně učili, že jsi byla schopná ho vnímat, když šlo o něco takového,“ rýpla jsem si. Ona nade mnou jen zavrtěla hlavou a přidala do kroku.

„Sraz za deset minut u brány,“ řekla a přenesla se k sobě. Já udělala to stejné akorát jsem se přenesla k sobě.

Darren chodil kolečka po přípravně. Byl nervózní asi jako kdyby šlo o mistrovství. Přitom to byl relativně normální závod. Jen novoroční. „Copak, Payne, snad nemáš nervy,“ rýpnul do něj Richard.

„A víš, že jo? Ne ze závodění jako z výsledků. O něco jsme se s Ay vsadili a my to vždycky bereme moc vážně a nebereme ohledy na pocity, když jde o sázky. No a já prostě dneska nemůžu prohrát,“ objasnil a Richard se rozesmál.

Jasně, že nemohl prohrát, byl příšerně nadřazený, a taky by si to vyčítal, kdyby zase celý měsíc kvůli tomu nic nebylo. Nehledě na to, že já to měla stejné a vyčítala bych mu to taky.

„Vy jste roztomilý. A o co jste se vsadili?“ vyzvídal. Darren se zarazil.

„To je soukromý,“ odpálkoval ho a Richard přikývl a nechal ho tedy být.

„Tak hodně štěstí. Já totiž taky potřebuju vyhrát,“ dodal, popadl svoje pití a šel ven, aby byl poblíž u dráhy. Darren se jen zakřenil.

„To tak, blbečku,“ prskal. Lezl mu na nervy konkurent. Byl tak nějak co se týkalo kariéry jeho osinou v zadku.

„A tady je oslavenec,“ radoval se Wade, když viděl Eldarna lézt po těch schodech na tribuně. „Čau,“ řekl a podával mu ruku.

„Nazdar, Wade, tak co? Jsem tu včas?“ ujišťoval se a on přikývl.

„Akorát. Jak to šlo ve škole?“ zeptal se hned, jak si Eldarn sedl vedle něj.

„Jo, dobře. Myslím, že půjdu do devítky,“ odpověděl s úsměvem a uvelebil se na sedačce. Byly mnohem pohodlnější než ty v ostatních třídách. Dokonce byly i pod střechou, kdyby přšelo.

„O tom ani nepochybuju,“ dodal a usmál se na něj.

„Díky za dárek, tohle bude paráda,“ zmínil nadšeně a Wade přikývl. Taký se culil. Eldarn ho chvilku pozoroval. „Co je ti? Proč se tak tváříš? Neříkej mi, že máš tak skvělou náladu jen proto, že jsem úspěšně složil zkoušky, mám narozeniny a bude závod. Tenhle pohled znám, jen si nedokážu představit, co ho způsobilo,“ analyzoval ho.

„Nic se nestalo, co by se mělo pořád dít?“ opáčil syrově.

„Nelži mi, Wade. Budu hádat, nějak se to pohnulo dopředu s tou monarchií?“ zeptal se. Wade zavrtěl hlavou. „Tak jsi byl se Sárrou? Ne, blbost, ta byla se mnou,“ pokračoval a Wade se jen křenil.

„To bys stejně neuhodnul, tak to nech být. Navíc je to překvapení. Teda, jestli to vyjde. Tak se o tom nebudeme bavit, jo?“ řekl a Eldarn naklonil hlavu na stranu jako to dělávají psi.

„Překvapení? Jako další dárek k narozeninám?“ divil se.

„To by mohlo být, kdybych to stihnul, ale s tím radši nepočítej. Prostě se to někdy dozvíš. Až to bude aktuální,“ objasnil. Eldarn na něj hodil takový přísný typ pohledu. Wade se zaculil.

„Už žádný striptérky a pochybný podniky, Wade, já tě varuju! Ta poslední Thajka, kterou jsi mi dohodil byl Thajec. A než budeš rýpat, nic nebylo, protože na to fakt nejsem,“ připomněl a Wade vyprsknul smíchy.

„Neměls den no, ale neboj, dneska žádný Asiaté nebudou. Mám náladu na něco lepšího. Na něco, co není taková exotika,“ odpověděl, ale Eldarn na něj zíral jako na blázna.

„Wade, narozeniny mám já. Je to o tom, na co já mám náladu,“ připomněl a on přikývl.

„Vždyť jo, myslel jsem hlavně na tebe. Nicméně, já jsem ten co to platí. Ale tohle není ten případ. Řekněme, že to bude spíš osobní, než drahý,“ zmínil. Eldarn začal přemýšlet, o čem by tak mohl mluvit.

„No nic, snad neudělám chybu, když to nechám na tobě,“ dodal a Wade se jen pousmál.

„Určitě ne. Budeš překvapenej,“ řekl ještě.

„Příjemně doufám,“ zareagoval a Wade přikývl.

„Samozřejmě. A jen tak mimochodem, na co máš teda náladu? Já jen abych věděl,“ zeptal se a Eldarn se na něj překvapeně podíval.

„Dámy a pánové, začínají letos první závody domácích. Privítejme na dráze naše šampiony,“ ozval se komentátor a všichni začali tleskat. Včetně nás se Sárrou.

„Probereme to potom,“ řekl Eldarn.

„Jen to řekni hned. Pak nebudu mít moc času to zařídit,“ urgoval ho.

„Ne na žádný striptérky ani spoustu lidí. Chtěl bych soukromou oslavu jen s pár nejbližšíma, klidně i jenom s tebou. Zajdeme někam pro něco dobrýho k pití a k jídlu a pak k tobě. Opijem se, nažerem se a půjdeme spát. A zítra zatáhneme školu,“ rozpovídal se a Wade se pousmál.

„No dobře, jak je libo. Ale s tím zatahováním by jsme měli brzdit, dneska jsem se na to vybodnul totálně,“ odpověděl a Eldarn se na něj překvapeně podíval.

„Zatáhnuls celej den? Proč? Co jsi teda dělal celej den, když jsi nebyl ve škole?“ tahal z něj. Wade se zaculil a pinknul ho prstem do čela.

„Budeš mít kly. A teď čum na závody,“ prohlásil a taky se uvelebil.

„Ty jo já jsem tak napjatá,“ zmínila jsem, když se ke mně Sára natahovala pro pití.

„Kdybyste se prostě spolu vyspali normálně, měla bys klid. Takhle ho zbytečně stresuješ. Od všerejška se cpe broukama,“ zpražila mě a napila se coly.

„Nemůžu se s ním normálně vyspat, i když bych chtěla. Ani nevíš o kolik je lepší se o to sázet. Pravda, má to nějaké nevýhody, ale ty výhody pak stojí za to,“ objasnila jsem zasněně, načež Sára zakroutila očima a zavrtěla nade mnou hlavou.

„Musíš sama uznat, že to, že nemáš Wada kdykoli chceš, tak o to je to lepší, když ho můžeš mít,“ zmínila jsem a ona přikývla.

„To máš sice pravdu, ale je to něco úplně jinýho. Kdybych s ním mohla být normálně jako ty s Darrenem, rozhodně by jsme se takhle o to hezký nešidili. Nejspíš by jsme šoustali pořád. Nechápu proč vy dva si musíte nejdřív ten sex zasloužit,“ opáčila.

„My se ale taky nešidíme. My se jenom navnazujeme, tomu ty nemůžeš rozumět. Chceme jen, aby to neztratilo jiskru. Vztahy po letech můžou být monotónní, a tomu bych se ráda vyhnula. A taky tomu, že bych z něj nikdy neslezla a pak bych přišla o spoustu dalších věcí v životě,“ pokračovala jsem. Sára se zahihňala.

„Myslela jsi stereotypní, že jo? Hlavně aby kvůli tomu pak nebyl ten váš vztah třeba polyfonní z toho, jak dlouho ho budeš mučit,“ pokračovala sarkasticky.

„Myslela jsi polygamní, že jo?“ rýpla jsem si a ona přikývla.

„Jsem ráda, že chápeš, co ti říkám. Dávej si bacha,“ dodala a obě jsme mávaly Darrenovi dolů na dráhu. Postával tam zatím u kraje. „Co budeš dělat, když ten tvůj miláček prohraje?“ pokračovala v tom rytí. Já na ní hodila bodavý pohled.

„Abys věděla, budu se ti hrozně smát až skončí druhý. Ne, že bych ti nepřála, aby sis to jednou za čas teda taky užila, ale za tu tvoji blbost, který říkáš údržba jiskry se platí. Mimochodem, na dráze je nová závodnice, Tara. Je pěkná. Taky blondýna. A mají šatnu naproti sobě,“ provokovala mě.

Jen jsem do ní drkla. „Ha ha ha. Toho se fakt nebojím,“ opáčila jsem.

„Počkej až mu vyfoukne první místo a spolu s ním i šanci, abyste se spolu mohli jednou za měsíc vyspat,“ dodala a já se zamyslela. *Jednou za měsíc je vážně málo. Měli bychom si ta pravidla nějak upravit.*

„Na,“ řekla suše a podala mi hledítko. Podívala jsem se a viděla jsem Darrena jak se s tou blondýnou objal.

„No tak se seznámuj, a co má být? Já Darrenovi věřím,“ prskla jsem na Sáru.

„Začni s ním normálně spát, Ay, věř mi. Aby to nedopadlo jako kdysi,“ řekla klidně.

„Ale kdysi jsme nebyli manželé a nebydleli jsme spolu. Nás dva nic takového nerozdělí, naopak. Dodává nám to štávu,“ hájila jsem nás, zírajíc na Darrena, jak se pořád vybavuje s tou Tarou a jak se něčemu spolu smějí.

„K čertu s tím. Ty jsi taky blbá, jenom mě strašíš,“ sykla jsem na ní a hodila jsem po ní to pitomé hledítko. Sára se zahihňala a už mi dala pokoj. Závodníci už se taky přestěhovali k wergonům, a konečně to mělo začít. A to jsem se bála, že to zmeškám. Pravda, skončili jsme dřív o půl hodiny.

„Závodníci se řadí na startovní čáru a za nedlouho se rozběhnou wergoni po dráze. Těšíte se?“ burcoval komentátor tribunu a my se Sárrou jsme taky přidaly k davu.

„Mimochodem, tohle jsou zatím moje nejlepší narozeniny,“ oznámil Wadovi Eldarn nadšeně a on se pousmál.

„A pročpak, že jsem tě vzal na závody? Nebo, že jsi musel psát test, šprte?“ rýpal do něho. Eldarn se na něj otráveně podíval.

„To bys nepochopil, evidentně. Tak já si to nechám pro sebe,“ opáčil a Wade se rozesmál.

„Já abych něco nepochopil? Dělej, vysyp to,“ poroučel mu. Ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ne, zkazil bys mi náladu, jsi prostě...“ zarazil se.

„Co jsem?“ zeptal se Wade.

„Ty,“ dodal jedovatě. Wade mu zase rozcuchal vlasy. Eldarn jeho ruku hrubě odstrčil. Ti dva se neustále hašteřili.

„Pojďme to odpočítat. Deset, devět, osm, sedm...“ začal komentátor. Všichni na tribuně si stoupli a nahlas odpočítávali s ním. „Pět, čtyři, tři, DVA, JEDNA...START!“ zaječel do mikrofonu a všichni závodníci vběhli na dráhu. Bylo to hrozně rychlé a závodníci se drali dopředu hlava nehlava.

„Payne s číslem osm si proklestil cestu zatím ke čtvrtému místu. Nováček slečna Murelová s číslem dvě se blíží k druhému místu,“ informoval diváky komentátor a mě se zatajil dech. *Bože, on je čtvrtý. Jen klid, Ay. Teprve to začalo a on běží první kolo. Má ještě čas.* Chlácholila jsem se.

„Darrenéééé!“ ječely jsme se Sárrou. S tím to ale nehnulo. Držel se pořád na čtvrtém místě.

„Murelová je druhá, Dalton první. Sisco dohání Payna,“ pokračoval.

„Payne! Opovaž se prohrát, nebo tě zavraždím!“ křičela jsem na něj dolů. „Třeba je to tím, že mám jeho náramek?“ zmínila jsem a Sára se zahihňala.

„Nebud' tak pověřčivá, vždyť na to ani nevěříš,“ utěšovala mě, ale já měla vážně strach. Sice jsem schopná mu přiznat, že ho chci i tak a i zrušit naše pravidla, ale on takový není. *Ale třeba udělá výjimku?*

„Payne dohání Murelovou. To byl fofr, vážení. Payne už je druhý a šlape Daltonovi na paty,“ řekl a já se postavila na sedačky.

„Ano, to je moje zlato! Jsi nejlepší, miláčku!! Ještě vydrž, lásko moje!“ křičela jsem na něj, že se na mě i Sára culila.

„Přidej, Darrene!“ povzbuzovala ho Sára.

„Dalton ztrácí síly, Payne je nabírá. Zatím se ale na první místo nedostal. Už jedeme třetí kolo a všichni si drží svá místa. Jestli je to nějaká taktika, pak jsme všichni napjatí,“ řekl komentátor.

„Jeď Payne!“ křičel Wade a hvízdal na prsty. Eldarn Wada pozoroval.

„Nauč mě to taky,“ škemral.

„Co jako?“ syknul. „Jo, Payne! Dělej, dneska jsi lemra!“ rozvášnil se. „Co je?“ zasmál se, když si všimnul jak na něj Eldarn civí.

„Nic, já jen, že ho máš povzbuzovat mile a ne mu říkat lemro. A myslel jsem to pískání na prsty, jak se to dělá?“ zeptal se a Wade se zasmál.

„Normálně, dáš si prsty do pusy a zahvízdáš a neruš, díváme se,“ zpražil ho. Eldarn zkoušel hvízdát podle jeho rady, ale jen si oslintal prsty. Po chvíli to vzdal, když z něj dostal Wade výtlem.

„Dalton konečně pro Payna polevil, docházejí mu síly. Payne se žene dopředu. Zbývá mu už necelý metr... a je první. Teď jen, jestli si to ještě dvě kola udrží, protože se zdá, že se vydal z celé síly. Murelová předběhla Daltona, ale ne. Daltonův wergon zdá se špatně šlápnul a zranil se. Tohle je směla, vypadá to, že Dalton končí,“ řekl komentátor.

Darren se otočil, aby viděl co se stalo. Nicméně se tím nenechal rozptýlit a snažil se udržet se na prvním místě. Tara byla v jeho těsném závěsu. „Ta holka je dobrá,“ zmínila jsem lehce žárlivě a Sára přikývla.

„Chudák Richard, vypadalo to nadějně,“ prohlásila sklesle.

„Sisco dobíhá Johnsona, bere si jeho třetí místo. A píská se, vzadu se něco děje. Beriling a Škréta. Faul. Vypadá to na diskvalifikaci obou dvou závodníků. Dneska je to ale dramatické,“ pokračoval komentátor a Wade se pousmál.

„Fascinující,“ zmínil naprosto překvapeně z toho, co se dělo na dráze. To bylo zranění a diskvalifikace obou závodníků. To se jen tak neděje, natož ještě v jednom závodu.

Darren povzbuzoval unavenou Kinnaru v posledním kole. Bylo na ní vidět, že toho má dost, ale nemohla polevit. Normálně si mohla v posledním kole dáchnout, protože málokdy se na ně těsně před cílem takhle někdo lepil, ale ta Murelová byla momentálně fakt nebezpečná a nelíbilo se mi, jak mi ohrožuje soukromý život.

„Lásko přidej. Už jen pár metrů a máš to v kapse!“ ječela jsem tak, že jsem si málem vykřičela hlasivky.

„A zlato je doma, Payne opět proletěl cílovou páskou jako první s neuvěřitelným časem 7 minut 47 sekund a 21 setin,“ oznámil komentátor a já sebou kecla na zadek a sotva jsem popadala dech. Cítila jsem se skoro jako bych běžela místo Kinnary.

„Tak to si asi dneska nakonec vrzneš,“ procedila Sára a já se spokojeně usmála.

„Máš z toho prdel, ale věř mi, že to zas taková prdel s ním není,“ objasnila jsem a pak jsme obě jen tleskaly. Darren přiběhl i s Kinnarou blíž k naší části tribuny a mával nám. Nejdřív mě a Sáře a pak hned Wadovi s Eldarnem do VIP zóny. Ti mu zamávali zpátky, a dokonce ho oba obdařili i úsměvem. Wade mu i ukázal palec nahoru a potom se Darren vrátil zpátky, aby si mohl převzít cenu.

„Tak proč si to takhle zpestřujete, když vás to spíš štve?“ pokračovala, ale rozhodla jsem se na to neodpovídat. Stejně to nebyla schopná pochopit.

„Pokud se nemýlím, je to už jeho jedenácté zlato za jeho dvouletou kariéru mezinárodního závodníka. To je myslím úctyhodný výkon na tak mladého závodníka. V minulosti měl zbytek stříbra a jednu bronzovou a snad jen jednou jedinkrát skončil bez medaile jako čtvrtý. Tohle byl jeho 29. závod. Gratuluju,“ pokračoval a všichni se roztleskali, když Darrena ověnili medailí.

„Tohle byla pecka, fakt jsem si to užil, díky, Wade,“ řekl nadšeně Eldarn a on přikývl.

„Nemáš zač. Já si to taky užil. Byla to paráda sedět tady a ještě koukat na tak skvělej závod,“ odpověděl. „No nic, jdeme mu dolů pográtulovat a pak se na chvíli rozdělíme, mám něco už domluvenýho. Ale neboj, oslavíme to ještě večer,“ řekl záhadně Wade a mířil si to ke schodišti. Eldarn na to nic neříkal a následoval ho.

Hned jak Darren vylezl ze sprch, jsem mu skočila do náruče. „Jsi ten nejlepší závodník na světě. Pochybovala jsem o tobě jen chvilku,“ přiznala jsem u toho visení mu na krku a on se pousmál.

„Jsem strašně nadrženej, nedokážu už ani myslet,“ zašeptal mi do ucha a lehce mě do něj hryznul.

„Mohli bychom ta naše pravidla upravit, co říkáš, čumáčku?“ navrhla jsem a on se zasmál.

„A jak prosím tě? Myslel jsem, že nám ty hry takhle vyhovujou,“ připomněl.

„To jo, ty hry jsou skvělé, Payne, ale jak to říct, aby to neznělo blbě... je to málo,“ přiznala jsem a on mi dal za pravdu, i když se na mě díval, tak jak jsem si myslela, že se bude dívat až mu to řeknu.

„Tak vymyslíme další sázky. Ale tohle miluju, Paynová. Ani nevíš co to se mnou dělá, když si to můžu zasloužit,“ vypadlo z něj a já mu zase skočila kolem krku.

„Jsi ten nejlepší chlap na světě a já tě strašně miluju,“ šeptala jsem mu mezi polibky do rtů.

„Jo? Já tě taky strašně miluju. Taky jsi pro mě nejlepší ženská na světě,“ ňufali jsme, než nás přerušil Wade s Eldarnem a se Sárou. Všichni se nám smáli.

„Tak co, hrdličky, už jste dovrkali?“ zeptala se Sára. My jsme se na chvíli přestali ozobávat a usmáli jsme se na ně. „Gratuluju, šampióně, byl jsi dneska naprosto

parádní. A několikrát jsi nám málem způsobil infarkt. Hlavně Ay teda, která by byla asi ještě dlouho na..." Dupla jsem jí na nohu, aby sklapla.

"Děkuju, sám jsem byl dost na infarkt," přiznal a nechal se od ní obejmout. Když se od něj odtáhla, hodila na mě bodavý pohled a já na ní. Potom se k nám přiblížil i Wade s Eldarnem.

"Taky bych ti chtěl pogratulovat, byly to nejnepínavější závody, na kterých jsem kdy byl. Jsi fakt hvězda, díky za show," řekl Wade a podal mu ruku.

"Díky, že jste přišli," odpověděl a potřásl mu rukou.

"Taky moc gratuluju k prvnímu místu, Darrene," vychrlil ze sebe Eldarn a podal mu ruku.

"Děkuju, děkuju," řekl a usmíval se spokojeně Darren a pak si mě k sobě přivinul.

"Půjdeme?" zeptal se mě a já přikývla.

"Hmm, jasně," culila jsem se na něj. Sára se na nás na oba taky culila a ukazovala na mě pořád nějaké posunky, ale já jí už jen zpražila pohledem a nechala jsem jí tam s Wadem a Eldarnem samotnou.

"Ahoj, Sárúško," pozdravil jí Wade, když do něj lehce nedopatřením strčila.

"Ahoj, Wade. Ahoj, Eldarne," odpověděla jim na pozdrav a rozpačitě nám s Darrenem civěla na záda.

"Chceš někam doprovodit?" nabídnul Wade, ale ona zavrtěla hlavou.

"To je dobrý, já odtud trefím," řekla rozpačitě, zamávala jim a šla napřed. Eldarn se podíval na Wadu, jak pozoruje Sárú.

"Wade?" začal.

"Co je? Ani s tím nezačíněj, jestli jde o ní," syknul na něj a posadil se na lavičku u dveří, aby dal Sáře náskok.

"Má krásný nohy," řekl nakonec a Wade mu dal za pravdu přikývnutím.

"Ona je krásná celá, věř mi. Já vím o čem mluvím," dodal Wade, naklánějíc, aby jí viděl co nejdéle.

"Já ti věřím," prohlásil Eldarn a podíval se na něj. Chvilku trvalo, než Wadovi došlo, že se tu baví o Sáře. Pak do něj jen relativně hrubě strčil, aby ho upozornil, že to bylo přes čáru.

"Nemysli na ní takhle, idiote!" syknul na něj.

"Sorry, už jsem vzhůru," dodal a zvedl se z lavičky.

"To bych ti radil, kamaráde," řekl suše a podal mu ruku, aby ho zvedl. Eldarn zabral a Wadu zvedl. Potom šli oba zpátky do školy.

Byla půlnoc a Sára seděla sama ve svém pokoji a dívala se z okna na hvězdy. Pak popadla svůj deník a nadepsala dnešní datum. Chvilí do toho jen tak civěla, ale nakonec nebyla schopná nic vymyslet. Všechno se jí zdálo pitomé, aby o tom psala.

V tom jí vyrušil ženský hihňavý smích a nepřijemný pocit. Přemohla jí zvědavost, a tak odhodila deník na postel a vykoukla z okna. Nepříjemným překvapením pro ní bylo vidět Alyssu s Wadem, jak spolu laškuji o půlnoci na dvoře.

„Ty jsi vážně neuvěřitelný playboy,“ zašeptala si pro sebe zrovna, když se s Alyssou líbali v půlce cesty kamsi. Wade měl v ruce láhev pepřmintového džusu, a tak nebylo pochyb, že byli oba pod vlivem.

Když se přestali oslintávat, Wade jí chytl za ruku a vedl jí někam jinam do soukromí. Sára co se týkalo jeho pořád hrozně žárlila, i on by žárlil, kdyby jí viděl s někým jiným, ale ona nikoho jiného nechtěla a on byl prostě nenapravitelný děvkař.

Wade vzal Alyssu do svojí oblíbené věže, kde v tuhle hodinu předpokládal, že nikdo nebude a zavřel za nimi dveře. Alyssa na něj jen mlčky koukala a čekala, co udělá. On si sedl na schody, položil láhev vedle sebe a stáhl si Alyssu za ruku k sobě na klín.

Ta ho hned jemně drbala ve vlasech a tulila se k němu, jako by byl její přítel. „Už jsi šťastná?“ zeptal se a ona přikývla a lehce ho políbila na rty.

„Moc,“ odpověděla a Wade se na ní mile usmál.

„To jsem rád. Tak to teď už se ti nikam určitě nechce, vid’?“ vyzvídal a ona zavrtěla hlavou.

„Od tebe se mi nechtělo ani předtím,“ oznámila mu.

„Slib mi, že mě tu nenecháš, bylo by mi bez tebe smutno,“ přiznal a Alyssa se usmála a pohládila ho po tváři.

„Slibuju, ale jenom když budeš takovej až do konce roku,“ odpověděla a on se zakřenil.

„Jakej?“ doloval z ní.

„Sladkej,“ zašeptala mu do rtů a nedočkavě ho políbila.

„Slibuju,“ řekl a nechal se od ní na chvílku úplně přemoct. Alyssa si na něj obkročmo sedla a muchlovala ho jako za starých časů. U Wadea totiž znamená mít kamarádku přesně tohle, což věděl i Darren a já jsem si to bohužel nemohla dovolit.

„Víš co mi hraje v hlavě?“ zeptal se jí z ničeho nic.

„Copak?“ usmála se na něj.

„Hollywood Undead,“ řekl.

„Jo? A tak mi kousek zazpívej,“ prosila, ale on s úsměvem zavrtěl hlavou.

„To nejde, je to hrozně sprostý,“ odpověděl a ona si přikousla ret.

„Tak mi to zašeptej do ouška,“ škemrala.

„Hm, nebo bych ti to místo toho mohl udělat, co ty na to?“ navrhnul a rovnou zaútočil na její rty. Už docela dlouho se na ní chtivě koukal.

„Ještě ne, Wade, nespěchej tolik. Máme před sebou ještě spoustu času,“ krotila ho, on přikývl, ale evidentně už jí chtěl. Hodně jí chtěl.

„Užíváš si to, co? Že o tebe stojím,“ rýpnul si. Odpovědí mu byl jen takový svůdný typ úsměvu. „Co máš vůbec se mnou v plánu?“ vyzvídal.

„Spoustu věcí,“ opáčila, zatímco si hrála s jeho fialovo-zlatou vázankou zlatého studenta. „Tobě ta uniforma tak sluší, Wade,“ zmínila a on se usmál.

„Tobě taky,“ odpověděl upřímně a snažil se jí políbit, ale ona se nedala. Hrála si s ním, napínala ho, dráždila ho a sváděla ho tím. Věděla, že když je nedočkavý, je pak mnohem vděčnější.

„A nevádí ti, že není fialová?“ zeptala se. Wade zavrtěl hlavou a znovu se pokusil o polibek, ale seskočila mu z klína a naklonila se z okna. Wadovy oči sklouzly k jejím stehňům a pak se jejich pohledy střetly, protože ho načapala, jak na ní mlsně civí.

„Ukaž mi nějaký hustý kouzlo, umíš třeba kreslit?“ prohlásila a on pokrčil rameny.

„To nevím. Asi ne nijak zvlášť. A co myslíš tím hustým kouzlem?“ zeptal se.

„Nevím, cokoli, co jsem ještě nikdy neviděla, je to hustý a dokážeš to jen jako jeden z mála čarodějů,“ objasnila a on se pousmál.

„Já dokážu všechno, lásko,“ řekl a ona se k němu sehnula a letmo ho políbila na rty.

„Tak mi to dokaž, lásko. Je sexy když čaruješ, přemýšlíš, nebo když zpíváš a hraješ na kytaru. Vyčaruj mi něco, prosím,“ škemrala.

„Na to jsem už celkem opilej,“ opáčil.

„Nekecej, hlídáš se, protože se se mnou chceš ještě vyspat,“ zmínila a on se zasmál.

„Hm, tak dobře, dostalas mě,“ řekl a podíval se na ní. „Máš tužku?“ zeptal se a ona vytáhla propisku z tašky, kterou měla hozenou vedle na schodišti. Wade strhnul etiketu z láhve pepřmintového džusu, otočil jí a něco začal kreslit.

Alyssa mu koukala pod ruce. Zatím to vypadalo jako kulaté cosi, ale po chvílce to mělo tvar roztomilého zvířátka. Bylo to kotě. Černé a hebké. Alyssa se pousmála, nečekala, že Wade umí takhle hezky kreslit. A navíc od něj čekala spíš nějakou prasečinku, než hebouška.

Potom nad svůj výtvor natáhnul ruku a přivedl obrázek k životu. Bylo z toho miniaturní kotě jako by stálo na papíře. Kotě se nahnrbilo, že z něj byla jen chlupatá a naježená koule a pak se protáhlo a zívlo si. Alyssa se nad roztomilostí toho tvora úplně rozplývala. A zvlášť, když se jí kotě o velikosti malé brambory otřelo o prsty a začalo vměť.

Wade se spokojeně usmíval, když jí viděl hrát si s kotětem. „Bože, to je nádhera,“ zašeptala nadšeně. Její oči se doslova leskly dojetím jako dvě zrcadla. „Jak dlouho bude žít?“ zeptala se.

„Klidně pořád. Jestli bys ho chtěla natrvalo, dokážu to zařídit,“ zmínil. Její oči se rozzářily.

„Ano? A jak?“ vyzvídala.

„Můžu ti ho přesunout na kůži jako tetování. Pak bys ho kdykoli bys chtěla mohla oživit,“ odpověděl a ona přikývla.

„Chci, to chci!“ opáčila nadšeně. A tak Wade udělal co bylo třeba, aby splnil co jí slíbil.

„A kam ho chceš?“ zeptal se. Alyssa si vyhrnula košili u boku a ukázala si na levou část podbřišku. Wade jí na to místo políbil a hned pak tam obrázek kotěte přenesl.

„Děkuju. Jsi vážně úžasnej,“ prohlásila šťastně a mile se na něj usmála.

„Není zač, když budeš chtít, aby ožilo, nebo naopak, stačí jen když položíš dlaň na to místo a zašeptáš *animam meam*. Teda nemusíš to ani šeptat, jen si to v duchu řekni,“ odpověděl.

Já jsem si ještě četla, bylo to hrozně napínavé. Ležela jsem v posteli a Darren vedle mě. Vypadalo to, že spí, ale nespál, přemýšlel. Snad dvě hodiny nic neřekl. A tak, když už se mi klížily oči a rozhodla jsem se, že si půjdu lehnout, odložila jsem knížku a zhasla jsem lampu.

„Nad čím dumáš?“ zeptala jsem se ho konečně a přitulila jsem se k němu.

„Wade se dneska choval dost divně, nezdálo se ti?“ zmínil a já se zamyslela.

„Ani ne. Proč máš ten pocit?“ opáčila jsem. On ke mně otočil hlavu a dal si chvíli na čas, než začal mluvit.

„Zatáhnul školu,“ odpověděl.

„No a? To občas dělá,“ řekla jsem, ale on zavrtěl hlavou.

„Kdyby byl někde v tahu, ale on byl před učebnou s Alyssou a drželi se za ruce. Hlavně spolu ani nemluvili. A takhle tam byli několik minut, minimálně půl hodiny. Co myslíš, že spolu řešili?“ objasnil a já pokrčila rameny.

„Máš pravdu, to je vážně docela zvláštní. Myslíš, že se k sobě zase vrátili? Já doufala, že už si dá pokoj, když se rozešli se Sárrou,“ komentovala jsem, ale nic na to neřekl.

„A ty?“ zeptal se z ničeho nic.

„Já co?“ sykla jsem na něj.

„Pořád ho ještě miluješ?“ vypadlo z něj po chvilce, což mě úplně odzbrojilo. Nečekala jsem, že se mě na to ještě někdy zeptá. Myslela jsem si, že já a Wade už je tabu.

„Darrene...“ začala jsem, ale přerušil mě.

„Ne, neodpovídej na to. Toleruju ho beztak jen kvůli tomu, že se začal chovat jako člověk obecně, i k tobě a ty ho máš ráda,“ dodal a pak bylo ticho. „No a taky ti v podstatě zachránil život, když jsi málem spadla z té věže,“ dodal. Já se na něj vyjeveně podívala.

„Ty o tom víš?“ polekala jsem se.

„Jasně, že to vím,“ objasnil. Myslela jsem si, že mluví o tom, jak jsem Wadovi visela za ruku z věže, a tak jsem si trochu pustila pusu na špacír.

„Kdyby tam tenkrát nebyl, asi bych už byla mrtvá. Ani ve snu by mě nenapadlo, že to fakt udělá, že mě nenechá spadnout. Víš, chtěl pořád moc Srdce Derionu, ale nakonec to udělal čistě kvůli mně, probudila se v něm ta lidskost našťestí včas,“ vypadlo ze mě.

„Počkej, počkej,“ řekl a podíval se na mě tak, jak se na mě ještě nikdy nedíval. Bylo vidět, že mu něco šrotuje v hlavě. „O čem to sakra mluvíš?“ zeptal se a já si přikryla šokem pusou. *Oou*.

„Já jsem s tebou neměla pít. A když jsme u toho, tak ani hulit. Jsi pak tak strašně nemravnej,“ zmínila Alyssa cestou k Wadovi do věže. Ten se pousmál.

„Nemravnej? To jsem no, ale já tě do ničeho nenutím, kočička. To ty to chceš,“ hájil se.

„Ale stejně mě k tomu nenápadně přemlouváš,“ opáčila a on se zastavil a dal jí vlasy za ucho.

„Myslíš? Mě se zdá, že jsi o tom začala sama,“ škádlil jí. Alyssa mu zamilovaně zírala do očí.

„Protože tě chci a vím, že je tvůj mazlík součástí balíčku,“ prohlásila a on vyprsknul smíchy.

„Ne, to není, lásco. Fakt ne. Můžeme být jenom sami dva, to ty ale nechceš. Láká tě to, vždycky jsi byla nenasytná a já ti to dokážu,“ šeptal jí do ucha, zatímco jí jemně ozobával krk. Alyssa tiše vzdychla.

„To ta jóva,“ zmínila. Wade jí lehce přirazil ke stěně a začal jí vášnivě líbat.

„Je to už několik hodin, a zas tak moc jsi jí neměla. A co se týče alkoholu, měla jsi dvě skleničky. Předě mnou se stydět nemusíš, já tě znám dobře,“ procedil mezi polibky a pak znovu zaútočil na její rty. Rukou jí vjel pod košili na prso a zmáčkl ho.

„Měla jsem se od tebe držet dál. Nechápu, že to nejde. Vždycky to skončí takhle,“ šeptala.

„Neříkej, že se ti to nelíbí, to bych ti nežral,“ řekl a lehce jí přikousl ret, ona se pousmála a zavrtěla hlavou.

„Neříkám,“ zašeptala a přitáhla si ho zase k sobě.

„Jsi moje slabost, Aly,“ přiznal u toho, co jí laskal prsa. Ona dala hlavu do záklonu až se lehce bouchla o vyčnělý kámen na zdi. „Chybělas mi. A tohle taky...“ pokračoval, zatímco jí vroucně muchloval na chodbě. Alyssa potlačila zasténání.

„Taky jsi mi chyběl... Mistře,“ zašeptala a pak se na sebe oba vrhli jako by nebyli na veřejném místě, ale někde v soukromí. Dokonce si ani nevšiml, že mu z ruky zmizela runa dohody, kterou se mnou tenkrát uzavřel.

„Wade, počkej,“ řekla a lehce ho od sebe odstrčila, když už to mezi nimi nabralo vyšší obrátky. On se na ní nechápavě podíval a čekal, co mu řekne. Byl úplně rozcuchaný a pomačkaný.

„Co?“ zeptal se udýchaně.

„Eldarn,“ připomněla mu a on se pousmál.

„Jo? Jsi si jistá?“ ujišťoval se a ona přikývla. „Já to říkal. Říkal jsem, že ti dokážu, že o to stojíš. Mělas strach, že bych tě o to připravil, že jo?“ šeptal a lehce se upravil. Alyssa nic neříkala, ale tím, jak se na něj dívala a mlčela, tiše souhlasila.

„Slíbils mi, že budu šťastná,“ připomněla a on se pousmál.

„Eldarn má navíc dneska narozeniny,“ zmínil a už chytl za kliku. „Mohli by jsme jít někam zapařit všichni, nebo cokoli, co vás napadne,“ řekl zatímco otevíral dveře do svého pokoje, kde na posteli zavalený nějakými papíry ležel Eldarn.

„Jen si taďy uklidí ten bordel, já zatím pustím nějakou muziku a připravím něco k pití,“ pokračoval. Alyssa se zahihňala a přikývla. „Uklid' to, blbečku. Dělej!“ syknul na něj cestou ke svému likérovému baru, aby ho Alyssa neslyšela a on na něj šokovaně zíral.

„O co jde? Jestli chcete být někde spolu, nebudu se zlobit, stejně mám nějakou práci. Můžu jít k sobě. Nevěděl jsem, že tu budete. No a oslavit to můžeme jindy. Jsem utahaný z těch přijímaček a ten závod byl taky celkem náročnej. To fandění myslím...“ pokračoval, ale Wade mu skočil do řeči.

„Eldarne, sklapni. Kdyby jsme chtěli být spolu jen my dva, tak bych jí sem nevodil, idiote,“ procedil a usmál se na Alyssu, která už se začínala proklínat za to, že mu ve všem vždycky podlehně. Pak nalil trochu whisky do třech skleniček.

„Já to nechápu, chcete se mnou slavit moje narozeniny?“ ujišťoval se a Wade protočil panenkami.

„Jo a taky je oslavíme. Stylově. Vid', Aly?“ objasnil a naznačil mu pohledem něco, čemu zprvu nerozuměl, ale když si Alyssa tak roztomile porozepla košili, vyhrnula sukni a posadila se vedle něj na postel, docvaklo mu to.

Absolutně nevěděl, jak by měl reagovat. Wade ho vždycky do něčeho takového naveze. Ne, že by o to nestál, to ne. Už se o tom několikrát bavili, jen ho nikdy nenapadlo, že by do toho skutečně šli.

„Jako, že... chcete t-to s-se mnou o-oslavit tady...“ zopakoval rozpačitě a Wade se pousmál a přikývl. Alyssa se k Eldarnovi přišoupla blíž a stáhla z něj svetr. Eldarn se jen na Wada podíval, než ho Alyssa začala líbat. Pak už se na něj moc nedíval. Wade do sebe kopl whisky, kterou si před chvilkou nalil a pozorujíc jak se ti dva muchlují, se pousmál, položil sklenku na stůl a šel za nimi.

Klekl si na postel a jedním tahem smetl z postele všechny ty papíry. Alyssa se zase na chvíli vrhla na Wada. Nejdřív mu svlíkla tričko a začala ho líbat po těle. Wade si s Eldarnem vyměnili pohledy.

„Cože? To myslíš vážně? My tři?“ šeptal Eldarn a Wade přikývl.

„Všechno nejlepší, brácho,“ zašeptal a podal mu pěst, aby si s ním ťuknul a pak už se věnoval zase Alysse...

Darren na mě pořád nechápavě civěl, protože já se nezmohla k odpovědi. *Tohle jsem podělala. Začne ho zase nenávidět, když mu dojde, že jsem kvůli němu chtěla skočit z věže. Musím něco vymyslet, tohle nemůžu dovolit.*

„Já čekám až mi to vysvětlíš, Ay,“ připomněl se. Já si jen zoufale povzdychla.

„Řeknu ti to jenom pod jednou podmínkou,“ zakuňkala jsem a odvážila jsem se mu podívat do očí. Jeho výraz byl tvrdý. Takový míval často Wade, ale na Darrenovi jsem ho zas tak často nevidala.

„Pod jakou?“ zeptal se.

„Musíš mi slíbit, že už do toho nebudeš nijak zasahovat. Je to minulost,“ řekla jsem, ale ani nemrknul.

„Děsíš mě. A co když to poruším?“ vyzvídal.

„Pak to bude hodně zlé a to už nikdo nechceme,“ objasnila jsem. *Tohle je konec, tohle nestráví. Jestli mu docvakne, že jsem málem kvůli Wadovi umřela, minimálně ho půjde zabít a nebude ho zajímat, že mi nakonec zachránil život. Tohle se neměl nikdy dozvědět.*

„Fajn, slibuju,“ řekl suše, ale já věděla, že z toho musím pro dobro nás všech tentokrát Wada vynechat a zalhat mu.

„Pamatuješ, když jsme se kvůli Wadovi hádali a málem rozešli?“ ujišťovala jsem se, že ví, o čem mluvím a když přikývl, pokračovala jsem. „No tak jsem z toho byla fakt strašně zoufalá. No a ten sen, který jsi měl když jsi mě našel u hradby, se v podstatě stal akorát tuším pár dní před tím,“ začala jsem, ale moc mě nechápal.

„Nerozumím ti,“ přiznal.

„Prostě pár dní před tím tvým snem, jsem tak nějak málem slítla z věže, ale byl tam Wade a zachránil mě,“ osekala jsem to a on na chvíli přestal dýchat.

„Cože??“ vytřeštil oči, když mu došlo, o čem mluvím. „Stalo se to? Spadla jsi z věže a on tě zachránil? A jak se to jako do hajzlu stalo, že jsi málem spadla z věže? Takže proto to velký přátelství, že jo? Proto jsi mu dala svojí moc? Nebylo to dobrovolný, chtěl to na oplátku. Kdybys už tu sílu neměla, nechal by tě spadnout?“ chrchlil jednu otázku za druhou.

„Ne, Darrene. On v tu chvíli na Srdce Derionu ani nepomyslel,“ řekla jsem a on se na mě podíval jako na krávu.

„Ty jsi naivní. Jasně, že na to pomyslel. Je to Shadowwalker, kdyby ses zabila, o všechno by přišel, to by nemohl dopustit,“ prskal. Zvedl se z postele a chodil po místnosti kolečka.

Přitáhla jsem si kolena k bradě a pozorovala jsem ho. „Ne, vážně ne. Byl vyděšený, skoro brečel. Držel mě v náručí a třásl se. Říkal, že je mu hrozně líto, jak se ke mně choval. Že tohle nechtěl. Že se o mě bál. A ano, proto to přátelství. Skončilo to špatný mezi námi tím dnem. Ulevilo se mi. A pak se to snažil odčinit,“ objasnila jsem. Darren jen přikývoval.

„Chceš mi říct, že tě k tomu dohnal on svým chováním?“ zeptal se. *Sakra.*

„Ne, to ti tím říct nechci. Bylo toho na mě už prostě moc. Byla to fakt strašná chvíle a já měla pocit, že mě nemiluješ a že jsem o tebe přišla, chtěla jsem umřít. Ani nevím, jak jsem se do takové zpropadené situace dostala. Najednou jsem visela za jeho ruku z věže,“ líčila jsem mu a on se tak podivně bolestně zatvářil.

„Ani mi to neříkej, pane bože. To je strašný. To je strašný,“ opakoval. Já přikývla. Chvilí bylo ticho, které do minuty zase prolomil. „Ani si nedokážu představit, jak strašně ses musela kvůli mně cítit. A kvůli němu. A taky, jak moc ses musela bát,“ řekl a vrátil se ke mně na postel, aby mě objal.

„Náhoda, že tam byl i ty v tu chvíli,“ dodal a já trochu znejistěla. *Vážně to byla náhoda? Nemysli na to, Ay! Určitě to byla náhoda. Musela být. Wade zas takový věštec není. Že ne?*

„Abys věděla, mám chuť ho z té věže shodit za to, co ti udělal. Za to, co nám udělal. I když ti zachránil život... najednou ho nenávidím zase o něco víc a to už jsem si myslel, že ani nejde. Promiň, Ay. Ví, že jsem ti to slíbil, ale já si to s ním musím jít vyřídit,“ prohlásil a šel ke dveřím.

„Ne, Darrene, prosím. Prosím. Na kolenou tě prosím. Nech to plavat. Ví, že bys mě pomstil, ale nedělej to. Proboha tě prosím,“ škemrala jsem na kolenou, šoupajíc se k němu po pokoji. On nic neříkal, jen mě sledoval a zhluboka dýchal. Byl vytočený.

„Mám to nechat být?“ zeptal se a já přikývla. „Dělat, že se nic neděje?“ dodal a já zase přikývla. „Dobře, tak mi ale slib, že kromě pozdravu a odpovědi na otázky ze

slušnosti se s ním už nikdy nebudeš bavit a vídat. Protože jestli to nevydržíš, pak se ani já nebudu držet zpátky a přísahám na otce, že ho z té zasraný věže shodím!“ řekl.

„Slibuju,“ zašeptala jsem.

„Fajn, teď už si pojď lehnout a zkusíme na to nemyslet. I když to bude těžký. Ale už jsme toho dokázali poslat k ledu mraky, tohle už nás snad nepoloží,“ dodal a vlezl si zpátky do postele. Já jsem šla k němu a přitulila jsem se.

„Bála ses?“ zeptal se po chvíli a já přikývla a při té vzpomínce na ten vítr pod nohama, jsem se rozplakala. „To si vůbec neumím představit,“ zašeptal a políbil mě na čelo. Pak jsme si ještě chvíli povídali, než jsme usnuli.

Byla nebyla jedna obrovská postel, ve které ležel její majitel derion. Ležel nalevo, uprostřed byla jeho bývalá přítelkyně a napravo jeho spřízněnec. Všichni ještě spali, a to jen ve spodním prádle. Slunce už se je efektivně snažilo vyhnat, ale byli po flámu, a tak by je snad nic nevzbudilo. Nic přírodního.

Tedy ty dva, Eldarn toho na rozdíl od nich tolik nevypil, a tak mu nečinilo takový problém se probudit. Chvilí se rozkoukával a vzpomínal na minulou noc. A bez ohledu na to, jak moc se mu minulá noc líbila, teď nevypadal nadšeně, že by měl čelit realitě.

„Wade,“ zašeptal a natahujíc se přes spící Alyssu, do něj šfouchal prstem. S tím to ani nehnulo. Ještě aby jo, musel toho vypít hodně, aby udělal něco takhle praštěného. Normálně mu nevadilo mít v posteli dvě holky, nebo tak nějak, ale tohle byla i pro takového blázna jakým byl premiéra. Sám by nevěděl co říct, kdyby se ho někdo zeptal na otázku proč. Nebo to věděl, ale radši by umřel, než aby to někomu řekl.

„Wade,“ zopakoval a cvrnknul ho lehce do ucha. Wade sebou škubnul a otevřel oči.

„Co je? Nech mě spát, blbečku,“ syknul na něj a zase zavřel oči. Eldarn ho ale neposlechl. Znovu do něj šfouchl. A tentokrát pořádně. „Kolik je hodin?“ zeptal se ho a Eldarn se podíval na hodinky.

„Půl osmý. Za chvíli nám začíná hodina a pak je ta slavnost,“ odpověděl klidně. Wade se na něj podíval jako na idiota.

„Já takhle nikam nejdu. Třeští mě hlava. A na nějakou slavnost z vysoka kašlu. To abych se oblíkal,“ stěžoval si. Eldarn na to nic neříkal. „Taky máš takový vokno?“ zeptal se, ale Eldarn zavrtěl hlavou a tak nějak divně se na něj podíval.

„Wade, já vím, že žádný vokno nemáš. Protože to, co jsme v noci dělali... to by nepotlačil ani sud vodky,“ začal, ale Wade ho přerušil.

„Nevím o čem to mluvíš, idiote“ řekl klidně.

„Ale víš,“ pokračoval. Wade se na něj otočil a přes spící Alyssu se na něj výhružně podíval.

„Drž hubu, Eldarne!“ syknul na něj. „Absolutní tabu tohle od teď,“ dodal.

„Rozumím, ale stejně by jsme to měli ještě před tím probrat, víš?“ začal zase opatrně. Wade zakroutil očima.

„Zapomeň na to proboha,“ prskal.

„To právě nejde. Bude mě to strašit v hlavě na věky,“ pokračoval Eldarn. Wade se trochu povytáhl a opřel se o čelo postele.

„Ale nebude,“ zakřenil se a podíval se na spící Alyssu. Lehce jí pohladil prstem po ruce, ale ani to s ní nehnulo.

„Bude,“ řekl ještě a Wade si povzdechl.

„Děláš jak kdyby jsme spolu spali nebo tak něco,“ zmínil.

„Taky že jsme spolu spali, Wade,“ řekl a Wade zavrtěl hlavou.

„Neříkej takový nesmysly, Eldarne. Jo, bylo to trochu ujetý. Byli jsme spolu skoro nahý a mazlili jsme stejnou holku, ale...“ zarazil se, když viděl, jak na něj Eldarn kouká.

„Milovali jsme se ve třech. Je jedno kam jsme je strkali, byli jsme od sebe ani ne půl metru,“ komentoval to. Wade se znechuceně zakřenil.

„Asi se pobleju, jestli to ještě jednou takhle řekneš,“ prohlásil.

„Proč jsi to udělal, když jsi věděl, že to takový bude? Vím, že sis to dokázal živě představit,“ vyzvídal Eldarn, ale Wade se k odpovědi neměl. Bylo na něm znát, že hledá výmluvu, ale nic ho nenapadalo, protože Eldarn mu všechno, co chtěl říct spolehlivě vyvracel.

„Wade, já se tě na něco ptám. Jo, Alyssa o to stála, ale o tom nemluví. Alyssa může chtít být klidně královna a ty bys jí to nesplnil, ale tohle jsi udělal i přes to všechno. Nemělo to pro tebe žádný výhody. Mohls jí mít kdykoli. Tak proč?“ vyslýchal ho. Wade se tvářil zvláště. Takhle se ještě nikdy nedíval. Něco mezi provinile zamýšleným výrazem a ublíženě zoufalým.

„Tak asi proto, že tohle je nejvíc kam bych s tebou jako heterák zašel. A mělš narozeniny,“ odpověděl zcela upřímně, což Eldarna úplně šokovalo.

„Ježíš, takže je to pravda,“ prohlásil jako by se mu tahle pravda víc než nelíbila.

„Ježíše do toho laskavě netahej. Ne po tomhle...“ okřiknul ho Wade a ukázal na sebe.

„Bylo to kvůli mně?“ zeptal se zpríma. Wade na něj jen mlčky civěl. „Bylo to kvůli mně, Wade?“ zopakoval, ale už nečekal na odpověď. Bylo to zřejmé. Eldarn si sklesle povzdechl. „Bože,“ zašeptal.

„No tak na to zapomeň, nemusíme z toho dělat aféru. Okrem toho se mezi náma nic nestalo. Nebudeme se už o tom nikdy bavit, jako by to nebylo,“ dodal.

„A co Alyssa?“ zeptal se.

„Co je s ní?“ divil se jeho otázkou Wade.

„Co asi? Byla u toho, Wade,“ připomněl. „Copak tebe zrovna tohle ani trochu neznepokojuje?“ divil se.

„Mělo by? Za první, jí to nikdo neuvěří a i kdyby, sama se za to bude stydět, nikomu to neřekne,“ uklidňoval ho.

„Já nevím, jestli si to uvědomuješ, ale jestli se o tom někdo dozví, budeš už tuplem za teplouše,“ dodal a zvedl se, aby se oblékl. To probudilo Alyssu, která se hned na to přitulila k Wadovi.

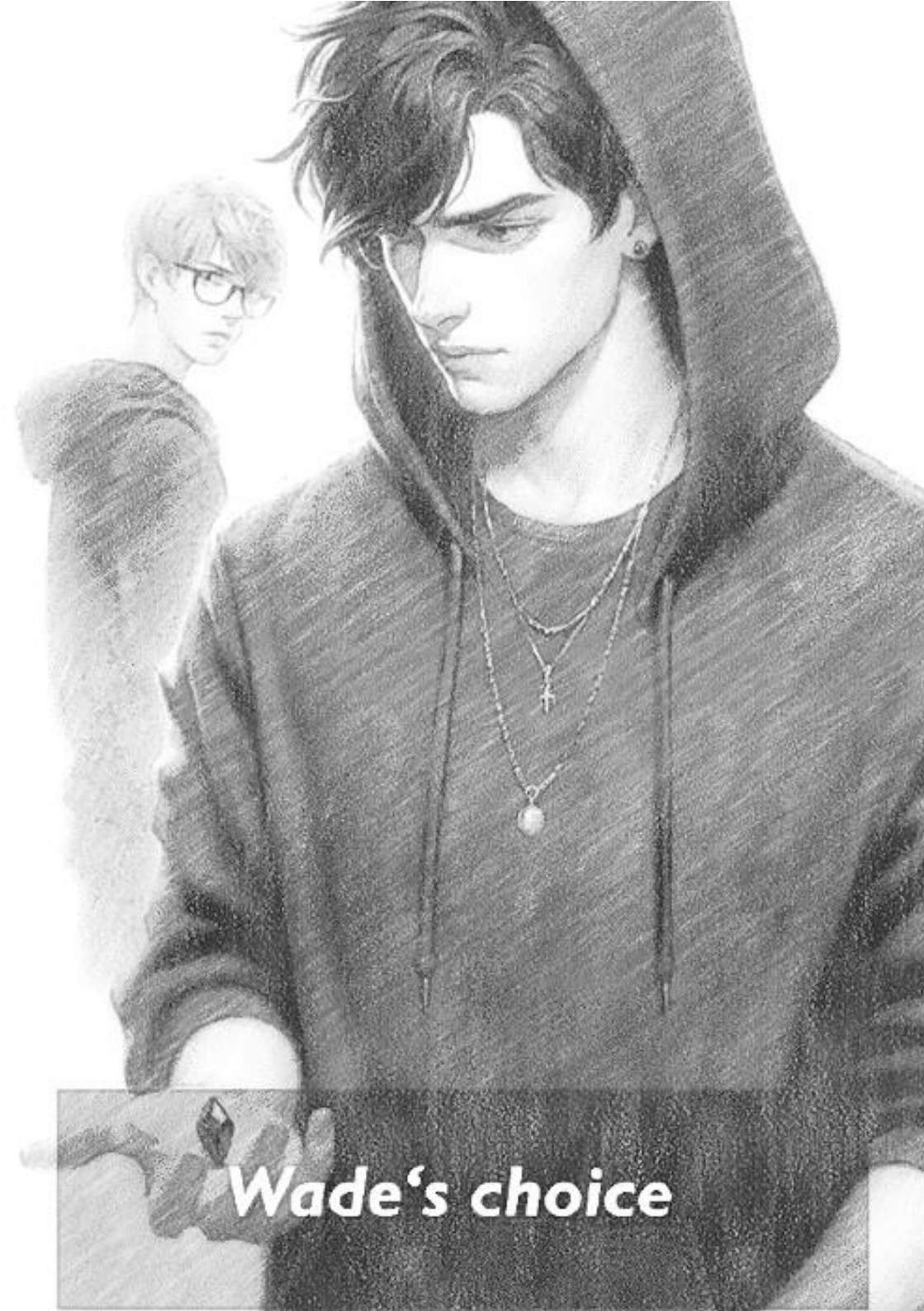
„Bylo to krásný,“ šeptala mu do ucha a měla úsměv ve tváři. Wade si s Eldarnem vyměnil pohled. Eldarn jen zavrtěl hlavou a zapínal si pásek a Wade si Alyssu k sobě přitáhnul ještě blíž.

„Nedáme si to ještě někdy?“ zeptala se ho rozespale. Wade se na ní usmál a zavrtěl hlavou.

„Všeho moc škodí,“ řekl suverénně, zvedl se z postele a šel do koupelny. Alyssa se podívala překvapeně na Eldarna, který si akorát zapínal košili a bral si z nočního stolku brýle.

„Co je? Tobě se to taky nelíbilo?“ zeptala se.

„Já už půjdu. Wade má pravdu, všeho moc škodí,“ dodal, popadl svoje věci a odešel. Na zemi se pořád válely ty papíry, na kterých pracoval, než za ním přišel Wade s Alyssou, ale teď to nechtěl řešit. Alyssa sebou ještě plácla do peřin a pousmála se.

Wade's choice

☆ Wadova volba ☆

Ředitel nás všechny svolal do velkého sálu, aby nám oznámil výsledky, jak jsme dopadli při včerejších zkouškách. Všechny, protože to byla relativně slavnostní událost. Taky jsme museli mít na sobě sváteční uniformy, což znamená, že musely být kompletní včetně saka.

Ani nevím proč, ale seděli jsme všichni tak nějak u sebe, jak kdybychom se měli rádi. Já, Darren, Sára, Emily, Whisper, Eldarn, Shadowwalker, Alyssa, Earthan s Aris a Estrella. Darren mě držel za ruku a hladil mě palcem po jejím hřbetě. Sára s Whisperem na sebe házeli vražedné pohledy. Estrella se tvářila jako na pohřbu a Eldarn s Alyssou a Shadowwalkerem byli nějací nesví.

„Tak vážení, musím říct, že jste mi udělali ohromnou radost. Můžu totiž teď hrdě oznámit, že velká většina z vás uspěla. Začneme teď těmi, kterých cesta zde končí. Bylo vás šest. Rozloučíme se tedy se slečnou Aris Depraise, Stacy Barnesovou, s panem Jamesem Glassem, Alexem Stonem, Nathalii Lawsonovou a Holdenem Helionem,“ řekl a Sára protočila panenkami, když ředitel vyjmenoval všechny neúspěšné.

„Ty jo a já doufala, že to taky nezvládneš,“ sykla po Whisperovi, který se naježil, ale Shadowwalker do něj šťouchnul, a tak se uklidnil. Pak se na Sárú usmál, ale ta se mračila. Viděla ho včera s Alyssou a zjevně se jí to dotklo.

„Takže ti, co neuspěli dokončí osmý ročník a pak dostanou závěrečné hodnocení,“ objasnil ředitel. Earthan objímal plačící Aris, my s Darrenem jsme si jen vyměnili pohledy a Alyssa tak divně pozorovala Eldarna, který zase zvláště pozoroval Wada, dokud si ho nevšimnul a neucuknul pohledem. Fakt mezi námi byla divná atmosféra. Naprosto nepopsatelně divná.

Když se Eldarn podíval na Wada asi po třetí, Wade do něj lehce kopnul pod stolem. Nejspíš se bál, že bychom někdo dokázali poznat, co se mezi nimi děje. Pak se k němu Wade naklonil.

„Nech toho,“ procedil mezi zuby tiše.

„Nic nedělám,“ hájil se, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Děláš toho nevědomky hodně. Přestaň se na mě tak dívat a zapomeň na to,“ dodal a pak se na mě usmál, když mě viděl na něj zvědavě civět. Toho si všiml Darren a taky do mě šťouchl, aby mě upozornil, co jsme si včera slíbili. Povzdechla jsem si a věnovala svou pozornost zase řediteli, který už vyjmenoval všechny s bronzovým svitkem.

Shadowwalker se tak nějak zamyslel zírající pod nohy a po chvíli si všiml, že nemá na dlani už runu dohody. Chvilí si nechápavě ruku prohlížel a pak vytřeštil oči a zase se na mě podíval. Čekal až si ho všimnu a když jsem se na něj nenápadně podívala, ukázal mi svou dlaň. Já přikývla a zase jsem dělala, že tam není, aby mě neviděl Darren.

„Vysvětlíš mi to?“ ozvalo se v mojí hlavě jeho hlasem. Překvapilo mě to, protože kvůli Estrelle jsem měla lamilku, ale čemu se divím, je to Wade, kdo mi leze do hlavy.

„Nesmím s tebou mluvit,“ odpověděla jsem stručně.

„Je mi to jasný. Nechápu, proč jsi mu to teda říkala!“ čertil se.

„Byla to nehoda,“ řekla jsem suše a on se pousmál a zavrtěl nade mnou hlavou. Bylo na něm vidět, že se na mě zlobí. Takhle si to u Darrena pokazit už nechtěl. I mě to bylo líto, a nejen kvůli Darrenovi, doufala jsem, že se to mezi námi ještě třeba o něco zlepší a my se spolu budeme moct zase bavit. Alespoň okrajově, ale to je nejspíš už opravdu pryč.

„Gratuluju slečně Sáře Heavensové a je mi potěšením, že jí smím předat stříbrný svitek,“ řekl ředitel a vyzval Sáru, aby si přišla pro ocenění. Všichni jsme jí zatleskali, zatímco šla dopředu. Když se vracela zase zpátky, vystřídal jí Whisper a jeho zase Emily.

Potom se rozdávaly zlaté, takže jsem šla na řadu já, a nakonec i Eldarn. „Je mi potěšením představit vám studenta s nejvyšším letošním skóre, je to pan Eldarn Naxxremis s plným počtem bodů,“ řekl ředitel a roztleskal se a s ním i celá síň. Překvapeně jsem se za ním ohlédla. Trochu jsem žárlila, ale i tak jsem mu to přála.

Shadowwalker se tvářil jak nějaký jeho hrdý otec a taky mu nadšeně tleskal. Dokonce i Alyssa vypadala nadšeně. A když dorazil zpátky mezi ně, oba ho poplácali po zádech. My se Sárou jsme se na sebe tak podívaly a obě pokrčily rameny. Byli nějakí divní – všichni tři.

Když ta sláva skončila, následovala další část a tím byly slavnostní hody. Švédské stoly větších rozměrů než normálně. Ale hlavně s úplně jiným druhem jídla. Bylo tam snad všechno včetně alkoholu pro plnoleté.

To už jsme si všichni posedali tak, jak jsme chtěli. My byli sami s Darrenem, Sára seděla sama, Estrella taky a Eldarn s Alyssou a Shadowwalkerem spolu. Ten teda nebyl moc nadšený, že jsou zase spolu pohromadě, ale nakonec tu paranoiu polknul a trochu se uvolnil.

„Mohl bys mi podat ty uzený papričky?“ zeptala se ho Alyssa a on jí je podal a mile se na ní usmál. „Díky,“ řekla a dala se do jídla. Úplně hladově se do toho zakousla, že na ní oba s Eldarnem překvapeně civěli. „Co je? Vy nebudete jíst?“ divila se.

„No já ani nějak nemám moc hlad,“ zmínil Eldarn rozpačitě, zírajíc na její pusy.

„Hm, aspoň toho zbyde víc pro mě,“ usmála se a Wade přikývl, a ještě jí přišoupl ty misky blíž, aby to neměla tak daleko.

Vážně se snažil, aby byla spokojená. Báł se, že by mu odešla do světa lidí. Pak si sám nandal nějaký hovězí medailonky a zeleninový salát. „Co budeme dělat o víkend? Nechcete někam zajít?“ zeptala se z ničeho nic.

„O víkendu? To nevím, o tom jsem ještě nepřemýšlel. Ty jo, Wade? Máš nějaký plány?“ zeptal se ho, ale on se tak křečovitě zatvářil, odložil přfbor a na oba se podíval.

„Můžete toho nechat?“ zeptal se relativně mile.

„Čeho jako?“ zeptala se Alyssa a dala si do pusy další sousto.

„Tohohle. Je to mezi náma mega divný a přivádí mě to k šílenství,“ řekl a ona ho něžně pohladila po tváři. Wade se ani nehnul, jen jí mlčky zíral do očí a čekal, co řekne.

„S tímhle jsi nepočítal? Byl to tvůj nápad,“ rýpla si. Pak se podívala na Eldarna, usmála se na něj a taky ho pohladila po tváři. Koukala na něj tak trochu zamilovaně. Wade se na ně dva chvíli díval a hrubě sundal její ruku z jeho ramena.

„Nesahej na něj!“ řekl, až se zarazil, jak divně to znělo. Trochu žárlivě. „Chci říct. Nemůžeš nás oba ošmatávat, vypadá to přesně tak, jak to je. Někdo si toho všimne a spojí si to dohromady. A aby bylo jasno, nechodíme spolu všichni tři,“ objasnil. Alyssa se pousmála.

„Ty spíš žárlíš bych řekla. To je tak sladký,“ prohlásila a přitulila se k němu jako by spolu chodili. No a Wade nemusel být jasnovidec, aby měl pravdu, protože nám to rozhodně neušlo. Sice nám nedošlo, o co mezi nimi opravdu šlo, ale byli jsme tomu na stopě. Rozhodně se chovali divně.

„Já nežárlím, kdybych žárlil, vypadalo by to trochu jinak,“ odseknul, ale nechal jí se k němu tulit. Eldarn se k tomu raději nevyjadřoval a dělal, že tam není, ale Alyssa se s ním ráda hašteřila.

„No já nevím, když trochu zavzpomínám...“ provokovala ho.

„To nedělej. Prosím,“ škemral a dost bolestně se u toho zatvářil nad nějakou vzpomínkou z toho včerejšího večera. Ona mu pak jen položila ruku na stehno a lehce ho zmáčkla. Wade se tak podivně podíval do prázdna a pak se z ničeho nic zvedl, natáhl se pro whisky a napil se z láhve se slovy: „Tak na tohle nemám.“ Hned na to pak láhev položil zpátky a zvedl se, že jde pryč. Alyssa se hihňala a Eldarn na něj dost empaticky zíral, dokud mu nezmizel ze zorného pole.

„A nepodnikneme něco teda jenom my dva, když on nechce?“ zeptala se Eldarna, který i kdyby chtěl tak nemohl nic takového udělat bez Wada. Nechtěl se s ním kvůli Alysse hádat, protože tak trochu měl pocit, že je Alyssa spíš jeho a že to, že se o ní s ním včera podělil byla jen výjimka a že toho vlastně dost lituje. Hlavně když si vzpomněl, jak měl Wade tvrdý výraz, když se mu Alyssa věnovala místo jemu.

„Aly, měli by jsme si promluvit,“ řekl a ohlídl se, jestli je kolem nich dostatečný prostor pro takhle důvěrný rozhovor. Alyssa přikývla a trochu se k němu nahnula. „Jestli chceš být s Wadem za dobře a dostat ho z tohohle kolotoče plnýho trapných flashbacků, měla bys jít za ním a se mnou dělat, že nic. Řekl bych, že trochu žárlí, ale nikdy ti to nepřizná,“ řekl a ona přikývla.

„Jasně, že ne, když žárlí spíš na mě,“ zasmála se, ale on jí dal ruku před pusou.

„To není pravda. Žárlí na mě, což mě teda dost překvapuje a trochu i lichotí, ale... Bylas u toho, víš jak to probíhalo. Byl tak trochu jako tvůj přítel. Chvilí s tím byl v pohodě a pak mu to začalo vadit. Vždyť mě skoro nenechal se tě dotknout. Já ho znám jak své boty. Prosím nenuť ho, aby se zase choval jako hajzl. Já nevím jak ty, ale mě ten Wade fakt nechybí,“ řekl a odešel.

Když mjel Estrellu, znejistěl. Ale snažil se na ní ani nedívat, aby to nebylo ještě horší, než už to mezi nimi bylo. No a nejspíš na lamilku úplně zapomněl, protože ho během těch pár sekund přečetla jak pikantní nadpis bulvárního časopisu. Pak se podívala na Alyssu a zuřivě zařala zuby. „Ty zatracená děvko,“ zašeptala si pro sebe. Zkrátka další neobyčejné ráno.

Wade si sedl ve věži na schody a zapálil si jednu na uklidnění. Tvářil se zoufale a dle jeho postoje i výrazu bych řekla, že se za ten včerejší nápad i dost proklínal. V jedné věci měl ale pravdu, Alysse se to líbilo. Dokonce až tak moc, že začal žárlit na někoho, o kom si myslel, že na něj nikdy žárlit nebude – na riona. Nejen, že mu vážně konkuroval v inteligenci, ale teď ještě v tomhle. To hádám, že ego někoho jako je on, špatně snáší.

Nejspíš vážně nepočítal s tím, že by Alyssa dokázala být taková jaká byla minulou noc i s někým jiným. Někdy je i to špatný k něčemu dobrý, protože se na věci konečně můžeme podívat z jiného úhlu. Wadovi to dalo skutečnou lekci, protože tím přerostl toho malého kluka uvnitř a konečně mohl dospět. A tenhle proces, když je provedený správně, dost bolí. A taky chvilku trvá, než se to usadí.

Pak se podíval na hodinky. Za chvíli mu začínala další hodina a po škole musel zase do paláce řídit Derion, ale měl už toho všeho dost. Na chvíli chtěl jen relaxovat. Normálně takové nálady nemívá, ale nejspíš toho na něj v poslední době bylo opravdu až moc. Únos dcery, jeho výzkum, který taky vyžadoval nějaký čas, škola, kapela, šarvátky s námi a s jeho plány, Starší a teď ještě ty komplikované vztahy. Nechápu jak to všechno zvládal.

„Wade?“ klepal na dveře Eldarn. Wade protočil očima a užuž mu chtěl vynadat, ale Eldarn s tím počítal, a tak ho zarazil v rozletu. Zavřel za sebou dveře a tvářil se sebevědomě.

„Já se o tom už nechci bavit, Eldarne,“ oznámil mu suverénně a on přikývl.

„Já taky ne,“ odpověděl.

„Tak co tady sakra děláš? Nech mě chvíli na pokoji,“ syknul na něj podrážděně a zapálil si další cigaretu.

„Jen si potřebuju něco ujasnit,“ řekl a Wade vypadal, že se rozbrečí zoufalstvím. „Já musím,“ ujišťoval ho. Wade tedy čekal, co z něj vypadne. „Žárlíš na mě protože jí miluješ, nebo protože mě vnímáš jako konkurenci?“ zeptal se, ale Wade na to zcela

viditelně nechtěl odpovídat. „Je to jedno, nebo druhý, já to vím. To přede mnou už neutačíš,“ dodal.

Wade si potáhl z cigarety, vydechl kouř a típnul jí o vyčnívající kámen ve zdi. „A nebo obojí?“ zeptal se akorát, když Wade vstával a mířil si to ke dveřím. „Wade, odpověz mi sakra. Prosím,“ naléhal.

„Gratuluju, donutils mě tě vážně nesnášet,“ procedil a cestou do něj strčil. Eldarn se na něj nechápavě podíval.

„Já? Čím? A proč vlastně?“ zeptal se smutně. Wade k němu zvedl oči.

„Protože jsi dokonalejší. Máš čistou duši, jsi pro holky atraktivní, najednou víc než já, nikdy jsi neudělal nic strašného, takže nemáš čeho litovat, inteligenčně se mi vyrovnáš. Jediné rozdíly mezi námi je snad jen ten, že jsi rion a já derion, ale jak je vidět i rion může být králem Derionu. A hlavně dokážeš spolehlivě oblbout i někoho jako jsem já. Pomohl jsem ti vyrůst na úkor sebe, protože jsem to podělal...“ pokračoval a Eldarn vyprsknul smíchy.

„Wade, co to žvaníš?“ smál se, ale Wade se tvářil smrtelně vážně. Nebezpečně to v něm vřelo.

„Vidíš? A teď už se mi dokonce i směješ. Pustil jsem si tě až moc blízko,“ dodal. Eldarn na něj vyjeveně civěl.

„Wade, prosím tě neblbni. Že máš velký ego jsem věděl vždycky, ale nepřeháněj to. Snad se kvůli mně fakt necítíš ohrožený,“ řekl, ale Wade zarytě mlčel. Jen zhluboka dýchal. Měl i takový tvrdý výraz. Eldarn na to kápnul. Jestli ho kdysi do podobného stavu dostal Darren, teď to bylo mnohem horší.

„Musím jít, mám nějakou práci,“ syknul, spěšně si ho prohlédl a chytl za kliku u dveří. Eldarn k němu přiskočil a zatarasil mu cestu. Wade na něj jen mlčky koukal.

„Co mám udělat, aby to bylo jako dřív? Wade, koukni na mě,“ dožadoval se jeho pozornosti. „Jsem tvůj spřízněnec. Vidiš? Majetek Wada Shadowwalkera,“ prohlásil a ukázal mu svojí od něj podepsanou ruku, kde mu po těch letech zbyla jen hluboká fialová jizva. Ten na to nijak nereagoval. Jen se mu rozšiřovalo a zužovalo chřípí.

„Nic? Tak si vzpomeň na...“ zamyslel se.

„Na co, idiote? Jak jsi mi přebíral Alyssu v sedmáku? Jak jsi dostal Heartovou dřív než Payne? Jak jsi mě oblbнул ve spolupráci s nima? Jak jsi vymyslel něco tak komplexního, aby ses dostal do Paynova runový pasti a zachránils mi život? Jak jsi byl statečnější, když jsi mi přiznal, že seš do mě zabouchlejší? Jak ses mě nikdy doopravdy nebál ani ve chvíli, kdy já bych se už dávno posral? Vždycky ses mi postavil,“ pokračoval, zatímco na něj Eldarn nevěřicně zíral.

„Ne Wade, na to, že jsem tvůj. Klidně ti zase budu říkat pane, jestli je to to, co bys chtěl. Nechci abys mě vnímal jako konkurenci, protože to nejsem. Jsem jenom rion. Jsem skvrna na tvém čistokrevném rodokmenu. Byl jsem tvůj otrok a bál jsem se tě. Vždycky jsem chtěl být tvůj kámoš. Být jako ty. Jsi můj vzor a mě se splnilo přání,“ pokračoval.

„Ani mi to nepřipomíněj. Mrzí mě, že jsem se k tobě takhle choval,“ řekl.

„Já vím. Ale Wade, to už je minulost. Hlavně jsem tvůj nejlepší kámoš a ty můj. Mám tě rád jako nikoho na tomhle podělaném světě, chápeš? Nemusíš se mě bát. Nikdy bych nešel proti tobě. Nikdy, přísahám. Přísahal jsem ti už i kdysi na svoji duši.

A jestli jde o Alyssu, je jenom tvoje. Už se jí ani nedotknu. Řeknu jí co budeš chtít. Jen mě prosím neodepisuj. To bych totiž vážně nezvládl. Toho se fakt bojím,“ řekl naléhavým tónem. Wade se smutně pousmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„Alyssa,“ zašeptal. Eldarn čekal, co mu k tomu ještě poví. „Tak jo žárlím a taky ti závidím, že máš ke všemu otevřený dveře, protože já si je zavřel tím, co jsem všechno udělal. Bojím se, že ti to jednou stoupne do hlavy a budeš se mi chtít pomstít za to, jak jsem se k tobě choval a že mi uděláš něco fakt strašného, jako že mi seberes Derion a já nevím co všechno...“ přiznal a oba na sebe mlčky civěli.

„Nikdy, Wade. Nikdy,“ řekl a pak si vzpomněl na to gesto, které pro něj kdysi Wade vymyslel a udělal ho. Přiložil mu svou pravou dlaň na srdce a díval se mu do očí. Wade ho nechal a sotva dýchal. Cítil se výjimečně.

„Pro mě jsi ten nejlepší člověk na světě. Fascinuješ mě a obdivuju tě. Vážně. A to se nikdy nezmění. Takový lidi jako ty po světě nechodí často,“ prohlásil a usmál se na něj. Wade roztál jako máslo na sluníčku.

„Já tě mám tak hrozně rád, ty kreténe,“ prohlásil a pevně ho objal. „Vůbec to nechápu,“ řekl a Eldarn ho taky objal.

„Já vím a ani nevíš, jak jsem za to vděčný,“ dodal a usmál se na Wada, který měl pořád ještě slzy v očích.

„Já ti nemůžu dat víc, Eldarne,“ zašeptal mu do ucha. Eldarn na to nereagoval, jen ho objal ještě pevněji a čekal, kdy to Wada začne obtěžovat.

„Já od tebe víc nepotřebuju,“ řekl.

„Asi potřebuju panáka,“ zmínil a Eldarn přikývl.

„A co Alyssa?“ zeptal se.

„Co je s ní?“ opáčil Wade.

„Zdá se, že jsme to včera dost přepískli. Pořád za náma leze,“ zmínil a Wade mu dal za pravdu. „Jestli s ní chceš být, tak já to pochopím a vycouvám, ale bylo by fajn, kdyby ses na ní už vykašlal. Nelíbí se mi, že stojí mezi náma,“ prohlásil a Wade na něj dost zaraženě zíral.

„Doufám, že to myslíš obrazně. Protože žádný my by nebylo, kdyby včera nebyla mezi náma,“ připomněl a Eldarn se rozesmál.

„Jasně, že to myslím obrazně. Ale nechci, aby to mezi náma bylo kvůli ní divný,“ odpověděl a Wade přikývl.

„To já taky nechci, ale já jí včera něco slíbil,“ řekl a Eldarn jen čekal, jestli mu k tomu řekne něco víc. „Víš co?“ zeptal se a Eldarn zavrtěl hlavou, že neví. „Jestli jí máš rád, tak já vycouvám,“ řekl najednou a Eldarn na něj překvapeně koukal.

„Myslím to vážně. Chci, abyste byli oba šťastný. A zdá se mi, že včera s tebou i byla. Možná víc než se mnou. Vlastně to celý byl její nápad. Asi se chtěla dostat k tobě. Úplně totálně mě poslala do háje, když jsme spolu byli před tím. A ona tu nikoho nemá, je smutná a snaží se to tady vydržet. A ty s Estrellou... to taky nějak nevypadá nadějně,“ zmínil a poplácal ho po zádech.

„To myslíš vážně? Tobě by to nevadilo, kdyby byla se mnou? Myslel jsem, že jí máš víc než rád,“ řekl překvapeně a Wade přikývl.

„Mám, ale naše přátelství mám radši. A pravdou je, že bych si měl dát od ženských fakt pohov. A taky jsem měl včera u toho chvíli i čas přemýšlet, když...“ zarazil se. „Když jste se líbali a tak,“ dodal.

„Proboha nad čím jsi u toho přemýšlel?“ zeptal se.

„Nad tím, že jí máš taky víc než rád a že jsem si jí moc nárokoval. A trochu se stydím, jak jsem včera žárlil. Nikdy před tím jsem nic takového nezažil. A aby bylo jasno, už nechci. Uvědomil jsem si, že... jak tomu ty říkáš milování, by mělo být jen ve dvou a s někým, s kým to má fakt smysl,“ objasnil a Eldarn mu dal za pravdu přikývnutím.

„Já ti to ale neudělám, Wade. Alyssa je tvoje ať už s ní budeš, nebo ne. Stejně tak Sára. A já fakt na holky teď nemám vůbec ani pomyslení. Včera mi to stačilo na pár let dopředu. Navíc máme práci. Spoustu práce. Tvůj výzkum, se kterým bych ti hrozně rád pomohl. Třeba ho proměnit v realitu a musíme tě dostat na trůn, Mistře,“ zasmál se. Wade mu zas trochu rozcuchal vlasy a usmál se na něj.

Všichni osmáci kromě nás dvou se Sárrou a Eldarna, který měl speciální dohodu, se vrátili zpátky do lidského světa se svými riony a pak šel čas zase tak jak má. Škola, trocha zábavy a pak zase škola.

Darren se nimral ve své večeri. Dneska neměl den, nevyhrál žádnou medaili, a to byl Valentýn. Sice tak úplně nešlo o nějakou naši hru, ale špatně snášel prohru. A za prohru bral i když byl druhý. Byl na sebe až moc přísný.

Stejně to měl i Wade Shadowwalker. Ten taky špatně snášel prohry. Momentálně třeba tu, že ho opustila Alyssa a vrátila se do světa lidí. Kvůli tomu, co se mezi nimi před měsícem odehrálo, se vykašlal na slib, který jí dal. No a bylo mu to pochopitelně líto.

Ale to je holt život, každý se musí pro něco rozhodnout a to druhé pustit. No a pak přijmout následky svých činů. Myslím, že kdyby ztratil Eldarna, snášel by to mnohem hůř. Vlastně si troufám říct, že by to vůbec neustál.

„Kluci, hlavy vzhůru,“ prolomila jsem ledy a na oba jsem se mile usmála. Oni ke mně zvedli oči a konečně začali jíst. Darren nějakou rýží s kuřecím masem a zeleninou a Wade steak s pečeným bramborem a fazolkami.

Sára toho taky moc nesnědla. Podle mě to bylo tím, že byla nucena být poblíž Wada zrovna na Valentýna. Nejspíš pořád něco očekávala a ono to nepřicházelo. Což tedy nakonec brala za správné, protože se na tom kdysi dohodli a jestli něco oba dokážou na výbornou, je to držení svých pitomých dohod. Stejně jako my s Darrenem a našimi sázkami.

Sára odložila s cinknutím o talíř příbor a smutně si povzdychla. Wade se na ní letmo podíval, ale pak hned si zase všimal svého, aby ho nenačapala, že se třeba zajímá nebo tak něco.

„Co ty, Eldarne?“ zeptala jsem se ho, abych trochu uvolnila to napětí. On odtrhnul oči od knížky a věnoval mi pozornost.

„Co já?“ divil se mojí otázkou.

„No já nevím, jaký jsi měl den?“ tahala jsem z něj. On se zamyslel.

„Ani se neptej,“ opáčil. „Ty?“ zeptal se ještě a já pokrčila ramenem.

„Když všichni kolem mě jsou tak smutní, tak nic moc. Nechtěli byste třeba něco podniknout? Pro zlepšení nálady? Mohli bychom třeba zajít někam do kina, nebo do restaurace na lodi. Mají tam výborná jídla,“ navrhla jsem a všichni na mě překvapeně civěli.

„Jako mimo Derion?“ ozval se Wade.

„Ředitel se to nedozví. No tak, porušíme pár pravidel a až nám bude líp, vrátíme se zase zpátky,“ přemlouvala jsem je. Všichni vypadali, že nad tím přemýšlí.

„Já bych do toho šel,“ řekl Wade nakonec a já se na něj usmála. Darren na mě hodil bodavý pohled, a to mě zase trochu rozesmutnělo, když jsem si uvědomila, jak to teď je a není.

„Já mám lepší. Ty si jdi kam chceš se svým kámošem a já toho Valentýna oslavím se svýma holkama sám,“ prohlásil Darren. Wade si nemohl odpustit tu poznámku.

„Se svýma holkama, jo? A s tím nemá tvoje žena problém?“ zeptal se. Sára nad nimi jen zavrtěla hlavou a odešla. Wade se na ní smutně podíval a mlčel.

„Já jdu taky pryč, je mi s vámi hůř než na pohřbu. A to jsem jinak měla úplně výbornou náladu,“ sdělila jsem jim a šla jsem si po svých. Darren od sebe agresivně odstrčil talíř s jídlem a natáhl se pro něco k pití. Eldarn se zase začel do knížky a skoro je nevnímal. Už tam seděli jen oni tři. A celou dobu mlčeli. Darren pak nakonec prolomil ledy a nalil každému do poháru trochu rumu.

Pak je rozdál klukům a chtěl si s nimi přituknout. Eldarn s Wadem se překvapeně chopili pohárů a čekali, co Darren řekne. „Na to, že jsem šťastnej, i když tak dneska nevypadám. A na vás samozřejmě taky. Určitě máte něco, z čeho máte radost,“ prohlásil a oba si s ním ťukli a napili se.

Wade se na něj tak zvláště podíval, když si Darren nalíval další a pak k němu přišoupnul i svůj pohár, aby mu taky nalil. „Další jenom za odpověď,“ informoval ho a Wade nakonec přikývl a nechal si nalít i tak.

„Za jakou?“ zeptal se a díval se Darrenovi po dlouhé době do očí. Darren se ho nejspíš chtěl zeptat na spoustu jiných věcí, ale nakonec si to rozmyslel, protože by to stejně nikam nevedlo. A nač se cítit ještě hůř než teď?

„Zduníme se?“ zeptal se a Wade se pousmál a znovu si s ním ťuknul.

„No jistě, že se ptáš. Tak na starý dobrý časy,“ řekl a oba se napili. Eldarn se ani neodlepil od knížky a šoupnul k nim svůj pohár. Darren mu nalil a Eldarn to hned vypil.

Po několika minutách jsem je šla raději zkontrolovat, protože se mi zdálo, že se s tou večerí nějak courají. A když jsem dorazila k jejich stolu, překvapilo mě, co jsem viděla.

Váli se po něm jako v hospodě po několika panácích a něčemu se intenzivně chechtali. Všude po stole byly roztahané láhve všeho možného alkoholu, ale hlavně mě dostalo, že vypadali jako přátelé. Což mě donutilo se pousmát.

„Heartová přišla,“ prohlásil Darren nadšeně a Wade se začal smát.

„Tvoje šprtka,“ dodal Wade.

„Jsem ráda, že se cítíte už líp, ale tady nemůžete chlastat. Budete mít dvojku z chování. Pojdte aspoň někam jina,“ prosila jsem je, ale pořád něco mleli a všemu se smáli. „Táhne to z tebe jako ze sudu,“ stěžovala jsem si.

„Nebud' labuť, Heartová a pojď ke mně,“ řekl a stáhl si mě k sobě na klín.

„Víš, že je to tvoje žena?“ zeptal se ho Wade z legrace.

„A jo. Moje manželka, Ay... Paynová. A brzo matka mého dítěte,“ prohlásil pyšně a přitulil se k mému břichu jako k polštáři. Všichni vytřeštili oči a já ho plácla po zádech.

„To jsi neměl ještě říkat!“ prskala jsem na něj naštvaně.

„Promiň, já zapomněl,“ zašeptal zoufale a z toho šoku snad úplně vystřízlivěl.

„Ty jsi těhotná?“ zeptal se Wade a já přikývla. Takhle jsem si to tedy opravdu nepředstavovala. Horší příležitost si vybrat nemohl. „Teda, tak to gratuluju,“ řekl a usmál se. Eldarn z toho byl úplně zaražený. Taky se tak na mě díval.

„Jsem fakt nečekal, že to uděláte dřív než bude mít Ay po škole,“ zmínil Wade a Darren se uchechtl.

„Si myslíš, že každému vychází plány tak jako tobě?“ zeptal se ho Darren. *Bezva, teď to ještě vypadá, že si neumíme dávat pozor a že o to dítě ani nestojíme.*

„No to ne, ale... zrovna vás dva jsem vždycky viděl jako zodpovědný jedince. Prostě bych to do Ay neřekl, že by... sorry, jen jsem z toho překvapenej, to je vaše věc. Ale když už je to venku, tak to musíme pořádně oslavit. Něco tak úžasného jako je mít miminko se musí zapít. A už tuplem, když to má být Srdce Derionu,“ prohlásil a my oba ztuhli.

Jasně, že na to nezapomněl. Jasně, že to chce oslavit. On ho chce. Chce jeho moc tak, jak to vždycky chtěl a my mu pomohli to mít už brzy.

Eldarn se na Wada tak zvláště podíval. „Co je? Co jsem řekl špatně? Nebo jsi už, Darrene, viděl v runách jaké je to záhul a bojíš se předem?“ pokračoval s úsměvem ve tváři. Byla jsem trochu zmatená.

„Ještě není co slavit. Je moc brzy. Může se to kdykoli změnit, takže bych to tolik neřešila. Proto vám to ještě neměl říkat,“ objasnila jsem a posadila se vedle Darrena, který mě pořád nevhodně otlapkával.

Wade přikývl jako, že tomu rozumí a řehtal se, když mě viděl jak Darrena plácám přes ruce. „Nebud' frigidní, Heartová,“ prohlásil a já nad ním zavrtěla hlavou. *Hňup jeden opilý!*

„Takže je to čerstvý jo? A jak moc, jestli se můžu zeptat?“ vyzvídal Wade.

„První měsíc. Nedávno jsem to zjistila. Ještě jsem to neřekla ani Sáře. Bude našťavaná, že to víte dřív než ona. Jenom ty se musíš opít a všechno vyžvanit, že jo?“ prskala jsem na něj. On se znovu omlouval, ale bylo to prd platné, když to propálil.

„Snad to bude v pořádku. My o první přišli hned na začátku. Doktor říkal, že se to stává,“ přiznal. Mě to docela překvapilo, že nám to takhle řekl. Je to choulostivé téma ne že ne.

„To mě mrzí. A vy plánujete ještě další?“ vyzvídala jsem.

„Chraň bůh. Dřív jsem chtěl, ale už nechci. Dvě děti mi bohatě stačí. Ono by stačilo snad i jedno. Vždyť jsi viděla jaký jsou s tím starosti, když... když se o ně bojíš,“ dodal. Zvláštní jak se to změnilo v celkem normální téma.

Pak se do toho vložil i Eldarn. „A copak se stalo s tím, že Anomaris je královna a že je jejím úkolem plodit dědice?“ rýpnul si.

„Jsem absolutně nevěděl do čeho jdu,“ opáčil suše Shadowwalker a my všichni jsme se tak rozpačitě zasmáli. Darren se na mě provinile podíval a pak mě tak něžně hladil po ruce. Byla jsem pořád našťavaná.

A taky jsem začínala přemýšlet nad tím, jak to zvládneme při studiu. Respektive jak to zvládnu já při studiu. A pak, co s ním bude až se narodí s mocí větší než má Shadowwalker, o kterou má abnormální a zcela zjevný zájem. Pořád nevím jaká je jeho alternativa, pokud nějakou tedy má. Což doufám, když jsme se stali přáteli.

„A máte vybraný nějaký jména?“ vyzvídal Eldarn. Já přikývla, ale Darren mi do toho skočil.

„Tak jistě, když to bude kluk, bude to Darren po mě!“ prohlásil a Wade se zaculil.

„A holka?“ zeptal se. Všichni se podívali na mě včetně Darrena.

„To nevíme, to jsme zatím neprobírali, že ne zlato?“ řekl.

„Bude to kluk přece, nemá smysl vybírat jméno pro holku,“ připomněla jsem mu a on se plácl do čela.

„A jo vlastně. Bude to kluk,“ zopakoval a všichni na nás vyjeveně zírali.

„A není brzo na to znát pohlaví?“ divil se Eldarn.

„Ne, když vidíš do budoucnosti,“ opáčil Darren a sahal zase po láhvi s rumem, ale já mu jí odsunula dál, aby na ní nedosáhl.

„To stačí!“ sykla jsem na něj a Wade se pousmál.

„Tak na malýho Darrena,“ řekl Wade a ten rum mu stejně podstrčil. Hodila jsem na něj bodavý pohled. „To se musí, mamko,“ sdělil mi mile a všichni se napili.

„Co řešíte?“ zeptala se Sára, která se tam z ničeho nic zjevila. Všichni jsme trochu znejistěli. Já se podívala na Darrena a pak na Sárku.

„Pojď se se mnou projít, musím ti něco říct,“ řekla jsem naléhavě a odvedla jsem jí někam pryč.

...„Takže jsi to neplánovala?“ zeptala se a já zavrtěla hlavou. „A co Darren, jak jsi mu to řekla? A jak jsi to zjistila? A kdy myslíš, že se to stalo?“ vyzvídala. Měla najednou tolik otázek. Musela jsem se smát.

„Postupně, jo? Myslím, že k tomu došlo, když vyhrál tu medaili. Byli jsme po té abstinenci hodně... jak to říct slušně... no přítulní,“ zavzpomínala jsem.

„To je krásný. Miminka mají vznikat takhle – z velké lásky,“ řekla a já přikývla.

„Jo, to jo. Škoda, že to tak prostě nebývá. No a zjistila jsem to před pár dny, kdy se mi zpozdlila menstruace. Udělala jsem si test a byl pozitivní,“ svěřila jsem se a ona se pořád usmívala.

„A jak jsi mu to řekla? A co na to řekl? Měl radost?“ tahala ze mě a já přikývla.

„Byl z toho trochu v šoku. V runách neviděl, kdy k tomu dojde. Řekla jsem mu, že už pro mě nikdy nebude číslo jedna, protože ho jeho mini kopie předběhla. Nejdřív na mě koukal jako na blázna, než mu to došlo. Samo sebou jsem mu musela dát další náповědu,“ zasmála jsem se a Sára se taky hihňala.

„Jakou?“ zeptala se.

„Řekla jsem mu, že má devět měsíců na to to uhodnout a docvaklo mu to,“ řekla jsem. „A jak se tvářil? No, jako trubec. A pak se mu tak zvláštně rozzářily oči, bylo to jako zírat do rozvířených studen. Ještě nikdy jsem u něj takový pohled neviděla,“ vyprávěla jsem a Sára mě nadšeně poslouchala. Doslova hltala každé moje slovo. Potom jsem si sedla na lavičku a ona si sedla ke mně.

„Prokecnul se, vid’?“ zeptala se a já si povzdychla a přikývla jsem. Ona zakroutila očima. „Chlapi, jsou fakt hrozně pitomí,“ dodala a já jí dala za pravdu. Je jedno jak moc jsou geniální a jak vysoké mají IQ, stejně jsou to troubové když na to přijde. „Hele a promiň, že se na to ptám jo, ale vy nepoužíváte ochranu?“ zeptala se a já zavrtěla hlavou.

„Nikdy jsme jí spolu nepoužili. Darren si vždycky dával pozor a já jsem si říkala, že by mi to vlastně ani nevadilo, kdyby se to stalo. Předpokládala jsem, že jemu taky ne, protože jinak by se bál víc. Ale vlastně se ani nedivím, že se to stalo, protože zrovna ten den jsme zas tak opatrní nebyli. Ne, že by... to ne, ale prostě jsme tak blbli,“ přiznala jsem a ona přikývla jakože tomu rozumí.

„A co Wade? Věříš mu?“ změnila téma a já se na ní otočila.

„Budu znít jako blázen, ale věřím. A tentokrát nejen kvůli tobě, ale vím, že by to neudělal ani mě a ani Darrenovi. Navíc by tím skončil i pro Eldarna a pak je tu to jeho nově získané a celkem silné svědomí,“ dodala jsem a obě jsme se zasmály.

Kluci slavili ještě několik hodin. Pěkně se zřídili jen co je pravda. My jsme si se Sárrou hezky popovídaly a zase si udělaly dámskou jízdu. Samozřejmě vzhledem k mému stavu i trochu mírnější.

Wade co se doslechl, že jsem těhotná, vymýšlel jednu věc za druhou, jak zabránit nevyhnutelnému. Znal nás všechny moc dobře na to, aby byl prostě v klidu. Naše dítě pro něj znamenalo hrozbu. Ohrožovalo něco, co ještě ani nebylo jeho a on to musel nějak zarazit. Jenže jak, když dosud nepřišel na jiný způsob než na to, si jeho moc vzít násilím, což samozřejmě nechtěl udělat, ale pouhé naše slovo mu ke klidu na duši nestačilo.

Byl zkrátka takový, chtěl mít všechno, nebo nic. A čím blíží byl k tomu mít všechno, tím víc to s ním cloumalo. Ten chtěl a touha po moci ho ovládala tolik jako tenkrát mě má Temnota.

Eldarn to na něm poznal. Taky ho celý večer pozoroval a přemýšlel i za něj, jak by mohl pro Wada dostat co chce, aniž by tím někoho ohrozil. Ať ale přemýšlel jak chtěl, žádné proveditelné nápady nedostal. Nicméně si byl jistý, že na něco přijít musí. Chtěl zachránit Wada před tou největší chybou jakou by byl kvůli tomu všemu schopný udělat. A to i na úkor jejich přátelství. Protože to někdy vede k radikálním činům z lásky.

Wade zíral Darrenovi na krystal na jeho krku jako na nahou ženskou. Do teď si myslel, že má ještě čas ho dostat, že ho zas tak moc nepotřebuje, ale teď ho tlačil čas. Jedině s jeho pomocí se dá pracovat s Éterem nebo s mocí Srdce Derionu. S Éterem to šlo i jinak určitě, ale zatím nevěděl jak a neměl čas to zjišťovat. Ne, když tu byl krystal už hotový.

No a on bohužel se svým výzkumem za posledních pár týdnů taky nikam nepokročil a obnovení monarchie sice bylo na spadnutí, ale ještě se k tomu Starší nerozhoupali.

Darren byl v dobré náladě. Byl po dlouhé době opravdu šťastný. Těšil se na dítě, měl radost, že to měl komu říct a s kým to oslavit a na chvíli se nechal unést atmosférou, že skoro zapomněl, že je Wade ať chce nebo ne jeho nepřítel. Chudáka ho to ani nenapadlo, že by ještě pořád a po tom všem nad takovými věcmi Wade vůbec byt' jen uvažoval. Nebo napadlo, ale zrovna teď na to nemyslel.

„Wade!“ syknul po něm Eldarn a kopnul ho pod stolem do nohy, aby ho upozornil, že moc dobře ví, na co myslí. Nejednou ho načapal na ten krystal civět a nenápadně se k němu sápat, když byl Darren uvolněný a nevnímal moc, co se kolem něj děje.

„Já si dojdou na záchod a hned jsem zpátky,“ řekl Darren a odešel. Eldarn se k Wadovi bleskurychle přitáhnul a Wade zakroutil očima. Byl si vědom toho, že mu bude jeho spřízněnec dávat morální přednášku.

„Nech toho, prosím. Jestli jsi kdy čekal na druhou šanci a na tvrdou zkoušku tvoji trpělivosti, je to tohle,“ zmínil, načež Wade se uchechtl.

„Na tohle jsem celou dobu čekal no, ale ne tak jak říkáš. Teď to konečně můžu mít. Stačí mi jen se zmocnit krystalu a mám to v kapse, všechno. Budu nejmocnější derion v Derionu – ne, nejmocnější člověk v obou zemích,“ prohlásil zasněně.

„Já vím. Ale, Wade, ty už jsi nejmocnější. Tohle nemáš zapotřebí. Navíc tím riskuješ, že o všechno a o všechny přijdeš, vybodni se na to. Ovládej se, to ti jde dobře. Většinou,“ promlouval mu do duše, ale Wade na něj koukal jako na idiota.

„Zapomeň! Nejmocnější jsem jenom dokud se to malý nenarodí. Pak to bude on, koho posadí na trůn místo mě. A to mi věř, že se to rozkřikne,“ prskal a napil se rumu jako by mu to mělo pomoci se uklidnit.

„Vsadím se, že když se domluvíte, nebudou ti dělat problémy. Oni o trůn nestojí. Je to teď už jen víceméně v komunikaci. Vždyť jste se usmířili, no tak, Wade, já tě prosím. Mysli na to, jaký jsi teď. Takovýho tě máme všichni rádi. Nenech tu touhu po moci, aby tě ovládla,“ škemral.

„Ty jsi ale naivní, idiot. Si myslíš, že mi to nevmetou do ksichtu po tom všem co jsem jim udělal? Každou hrozbu je třeba zlikvidovat,“ prohlásil.

„V tom tě беру za slovo. Tak hlavně pak nebreč až ti to ukážu,“ dodal a odešel.

„Kam jdeš? A o čem to kurva mluvíš?“ vztekal se Wade a Eldarn se na něj otočil.

„Dokud tím budeš posedlej, tak jsme spolu skončili. Já tě takovýho nemám rád,“ řekl a Wade se rozesmál.

„Nemáš mě takovýho rád? Rozcházíš se se mnou, nebo co? Teď mě normálně citově vydíráš. Víš moc dobře, co to pro mě znamená. Já to musím udělat,“ hájil se. Eldarn nad ním zavrtěl hlavou.

„Ne, Wade. Nemusíš. Ty chceš, a v tom je rozdíl. Vzpomeň si jaký to bylo, když jsi si všechny znepřátelil. Jak jsi litoval toho, co jsi udělal tak moc, že jsi chtěl umřít. Tentokrát to bude mnohem horší. Teď se chováš iracionálně, protože to prostě chceš. Copak jsi dítě, co musí mít každej rozmar? Prober se!“ ječel na něj. Wade na něj šokovaně zíral. Eldarn se na něj vážně zlobil.

„Nezabráníš mi v tom!“ procedil skrze zuby.

„Tak jinak,“ řekl tvrdě a našpulil nasupeně pusy, že měl vosí výraz. „Srdce Derionu, nebo já a myslím to smrtelně vážně,“ pokračoval a Wade se rozesmál.

„Hm, už tu máme i ultimáta,“ řekl.

„Jo. Nezabiješ jim dítě, Wade!! Já ti garantuju, že toho budeš litovat. Navíc ti to ani nedovolím,“ pokračoval.

„Nechci ho zabít,“ odpověděl.

„Ne, ale jsi toho schopnej, když nenajdeš jiný řešení. A pokud vím, ještě jsi žádný nenašel a to už nad tím přemýšlíš roky,“ dodal Eldarn a oba si zuřivě civěli do očí.

„Tak mi pomoz vymyslet alternativu, když jsi tak chytřej,“ syknul na něj, ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ne, protože další moc už nepotřebuješ. Jsi jí plnej. Je to zbytečná práce, protože tě z toho trunu stejně nikdo nevyšťouchá, a i kdyby se o to snažili, pak by ses dokázal účinně bránit,“ objasnil.

„Mýlíš se. Srdce Derionu je terno, který nepřekonám. Budou se mi chtít pomstít když budou mít v ruce účinnou zbraň. Zas takový mír mezi námi tedy není,“ pokračoval Wade.

„Já s tebou o tom nebudu diskutovat, Wade. Musíš si vybrat. Já, Sára, Ay, Darren, Alyssa, nebo ta tvoje zatracená koruna, kterou ti stejně nechají, protože jsi jenom paranoidní!“ oponoval mu.

„Pomoz mi se dostat k tomu krystalu a vymyslet co s tím a nebudeme muset tohle hrotit, budeme se všichni mít skvěle. Nikdo neumře, nikdo nebude nikoho nenávidět a já budu mít to, co mi právem náleží pojištěný,“ přemlouval ho, ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ne Wade, tentokrát ne. Ale varuju tě, vyber si moc místo mě a konec, finíto,“ řekl a Wade si zoufale povzdychl.

„Proč? Já to nechápu. Proč mi nechceš pomoci?“ zeptal se. Eldarn se k němu naklonil a opřel se dlaní o stůl. Vypadalo to trochu jako kdyby ho chtěl políbit, ale to jen z toho úhlu pohledu. Wade k němu zvedl oči a nechal se od něj komandovat. Jejich role se prohodily.

„Protože nemám rád co to s tebou dělá. Úplně totálně tě to mění, copak to nevidíš? Je z tebe terorista, diktátor a blázen. Probouzí to v tobě temnou stránku, jsi posedlej mocí a jsi schopnej kvůli tomu i zabít, ale s tím už je konec, protože máš mě a já tě nenechám, aby tě to dostalo zpátky do toho temného místa, odkud jsem tě tak pracně vysekával. A ani ty to nechceš.

Nesnesu, abys mařil moje snahy a svoje těžce vydřený mety kvůli nějaký třešince na dortu. Ano, to přesně to totiž pro tebe je. Nestojí to za to ani omylem. Nehledě na to, že tě pak sežere svědomí zaživa,“ objasnil a trochu se od něj odtáhl. „Ty prostě nepotřebuješ mít všechno. Zdá se mi, že už to dávno máš. Tak se z toho raduj a dej si pohov. Dodělej co musíš, aby ses dostal ke koruně a brzdi,“ dodal a odešel.

„Co je?“ zeptal se Darren, který akorát dorazil ze záchodu. Wade ještě koukal na Eldarna a pak se očima přehoupnul na Darrena.

„Nic, on... je jenom už utahanej,“ odpověděl a usmál se na něj. Tvářil se ale smutně. Báł se teď Eldarna obejít, byl si jistý, že by to mezi nimi neskončilo dobře. Teď už to věděl. To, co mu řekl... zkrátka na něj nikdy takhle ostrý nebyl. A mít ho proti sobě vážně nechtěl, věděl toho až příliš. Nehledě na to, že ani o něj nechtěl přijít.

Těžko říct, jestli stále zahrnoval naše dítě do svých plánů, ale já na rozdíl od Eldarna pevně věřila tomu, že by to neudělal. A když už ne kvůli Sáře a nám všem, tak kvůli sobě. Lidi se totiž mění. Sice ne jejich jádro, ale to měl Wade našťestí v pořádku.

Darren se ráno probudil s kocovinou. Koukal jako rarášek, ale i tak jsem na něj byla pořád našťavaná, že prozradil naše malé tajemství. „Dobrý ráno, miláčku, jak jsme spinkali?“ zeptal se, dal mi pusku a položil svou ruku na mé břicho.

Nedokázala jsem se na něj zlobit dlouho. Ne aktivně, byl tak sladký a navíc jsem měla pořád takový povznášející pocit. *My to dokázali, čekáme spolu dítě. Nedokážu tomu uvěřit, že se to podařilo. Po tom všem, jsme se dostali až sem – k budování něčeho našeho.*

„Tohle je nejkrásnější období mého života, Darrene,“ přiznala jsem a on přikývl a usmál se.

„Moje taky, lásko. Budeme mít nejvzácnější poklad. Srdce Derionu,“ připomněl a mě spadl úsměv z tváře, když jsem si uvědomila, co to vlastně znamená za zodpovědnost. „Copak?“ polekal se a lehce mě pohladil palcem po rtu. Já se mu podívala do očí a povzddechla jsem si.

„Wade. Myslíš si, že ho to přešlo?“ zeptala jsem se. Původně jsem to nechtěla vytahovat, protože bych ho s ním zase nerada rozeštvala, ale přece jen, bezpečí mého vlastního dítěte je pro mě mnohem důležitější než přátelství s Wadem. A tím spíš, pokud by se ho chystal nějak ohrožit.

„Těžko říct, je to Wade. Ale nemyslím si, že by mu ublížil. Říkám si, jestli je to špatný nápad, kdybych to prostě nechal plavat. Co říkáš? Ať si nechá trůn a Derion, my dva budeme mít zase svoje království a svojí rodinu, nemusíme se míchat do politiky,“ zmínil a já přikývla.

„Jo, ale stejně bych chtěla vědět, jak to vidí on. A tak nějak by bylo vhodné, kdyby o tom věděl, aby nedošlo k případným komplikacím. Dokud bude ve vzduchu viset šance, že může být o trochu mocnější, půjde po tom, tím jsem si jistá. Tak mu to dáme, ne? Ať je klid,“ navrhla jsem, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Tak to ani náhodou. Jsem ochotnej ho nechat tam kde je, ale vzdávat se něčeho takového v jeho prospěch fakt nebudu!“ syknul. Tohle bylo už jeho ego.

„Dobře, ale nech mě to s ním probrat,“ řekla jsem, ale byl striktně proti.

„Ne, já to s ním proberu sám,“ prohlásil tvrdě. Nemyslela jsem si, že to byl zrovna dobrý nápad, ale jak mu to vymluvit?

„Darrene, od tebe to bude brát jako útok. Zase se bude cítit ohrožený, a to fakt nechceme. Tak, co kdybychom se té moci zbavili?“ zeptala jsem se, ale zase jen zavrtěl hlavou.

„Za první, nevíme jak. A za druhý, už jsem řekl, že je nesmysl se zbavit jediný brzdy, když se na nás přibližuje Wade,“ odpověděl suverénně, a tak jsme se o tom dál zatím nebavili.

Wade už byl na rozdíl od nás od šesti v paláci, a s ostatními Staršími řešil, jak to tedy bude s tou monarchií. Jestli na obnovu nakonec přistoupí, či nikoli. Všichni se už hodinu a půl dohadovali, ale k závěru ještě ani zdaleka nedošli. Wade už ztrácel trpělivost. A tak se rozhodl, že si skočí zatím na cigaretu, než se dohodnou.

Hned, jak si zapálil na terase, pro něj přišla nějaká služebná. Pěkně se mu poklonila jak se sluší a patří. „Vaše Výsosti...tedy Mistře, mág Kerdigan se po vás ptal. Necítí se moc dobře a chtěl by si s vámi prý důvěrně promluvit,“ vyřídila vzkaz, zase se poklonila a odešla.

Wade zahodil cigaretu a zamířil si to tedy rovnou za mágem do jeho komnat. Už to s ním nevypadalo nejlíp, a tak ten rozhovor nechtěl moc dlouho odkládat pro případ, že by mu nestihl říct, jaké má plány do budoucna.

„Zdravím, Mistře,“ pozdravil ho, když vešel do místnosti a posadil se vedle postele na křeslo.

„Bývalý,“ odpověděl mág a Wade se pousmál a přikývl.

„Jak se cítíte?“ zeptal se ze zdvořilosti a mág se pousmál.

„Tak jak vypadám,“ odpověděl. Pak bylo chvíli ticho. Mág se na Wada pousmál a díval se na něj jako na svého syna. Nějak tak ho i vnímal. „Proč mi, Wade, nepovíte jak se chcete dostat ke koruně? Váš příběh mě už nějakou dobu víc než zajímá,“ prohlásil a Wade ztuhl. Nečekal, že se ho takhle zeptá. A ani, že o tom ví.

„No, nemusíte tu vaši touhu po tom být jediným vládcem Derionu přede mnou skrývat, já to ve vás viděl už když jsem vás poprvé poznal. Jste velice ambiciózní a připomínáte mi mě samotného, když jsem byl mladý.

Proč myslíte, že jsem vás vzal za svého nástupce? Tenhle svět nutně potřebuje někoho jako jste vy, ta banda rádoby politiků ve vedlejší sále to dost komplikuje. Kdybych byl mladý, udělal bych to sám, ale jak vidíte, už na to nestačím,“ řekl a usmál se. Wade neměl slov. Nestávalo se často, aby ho někdo takhle zaskočil.

„V-vy to víte?“ zašeptal rozpačitě a mág se rozesmál.

„No jéje, říkal jsem, že mi připomínáte mě samotného. Tak šup, povězte mi, co jste si na ty ubožáky přichystal. A pěkně bez obalu, nezdráhejte se, jímá mě zvědavost. A nemusíte mít výčitky, oni to nejsou žádní svatoušci, všichni do jednoho mají na rukách krev. Hodně krve. To víte, dostat se až nahoru není zrovna cesta po vatě. Ale o tom vám zrovna povídat nemusím, že?“ dodal. Wade na něj dost zaraženě koukal.

„Když vám to povím, budu vás muset zabít, Mistře,“ objasnil a on přikývl.

„Počítám s tím, taky jsem si umíchal ten poslední koktejl sám,“ řekl a pohledem ukázal na nějakou lahvičku jedu a pohár s tekutinou. „Jste zaskočený? Tím, že by někdo mohl být jako vy?“ zeptal se a Wade přikývl.

„Popravdě mě to trochu děsí,“ odpověděl a mág se rozesmál a dal mu za pravdu. Wade si nebyl jistý, zda je bezpečné začít mluvit. Někdo by ho mohl poslouchat. Třeba to na něj mág všechno jen narafčil. Byl velice paranoidní a kdo by se mu divil?

Mohl úplně bez problémů přijít o život a o všechno, co si tak pracně vydřel, kdyby ho takhle hloupě donutili se ke všemu přiznat.

„Vy mi nevěříte, Wade?“ zeptal se, ale odpovědi mu bylo jen dlouhé ticho na to, aby to znamenalo něco jiného než souhlas.

„*Bulla privatum invisibilitas*,“ zašeptal Wade pohotově, aniž by se zrakem odtrhnul od mága a pousmál se. „Teď už vám věřím, Mistře,“ opáčil a mág se spokojeně usmál. Musel na to nejdřív vyčarovat zvukotěsnou bublinu jen kolem nich.

Mág se povytáhl výš, opřel se zády o čelo postele a netrpělivě čekal, co se od Wada dozví. Ten se už nijak neostýchal. Rád se chlubil svými úspěchy a komplexními plány, a zvlášť někomu, kdo je dokáže patřičně ocenit.

Povídali si dost dlouho. Mág na něj obdivně koukal, což se Wadovi líbilo a on nadšeně vyprávěl o všem, s čím se nutně potřeboval někomu svěřit. Někomu jinému než jen Eldarnovi. Dostalo se mu taky i uznání a na chvíli byli oba šťastní. Jako by otec našel svého ztraceného syna, na kterého byl pyšný. A naopak.

Wadův skutečný otec by měl na to všechno úplně jiný názor, takže kdyby ještě žil a Wade by se opovážil dělat to, co udělal za jeho zády, zklamal by ho a on by ho za to nenáviděl. Tak jako ho pravděpodobně nenáviděl, když tento svět kvůli němu opouštěl.

Pak jen mága s těžkým srdcem políbil na čelo na rozloučenou a nechal ho důstojně a v klidu odejít. Samo sebou, že se napřed ujistil, že byl nápoj opravdu tím posledním koktejlem, který kdy vypije. A taky, že po tom, co vypil, nikde nezbydou žádné stopy. Šlo o velmi účinný jed, který nezpůsobuje moc jasné příčiny úmrtí a špatně se identifikuje. Hlavně tedy v Derionu.

„Tady jste, Mistře. Všichni už podepsali obnovu, zbýváte už jen vy,“ řekl Christian mávajíc s pergamenem ve vzduchu, když se Wade objevil v hlavním sále, kde dosud všichni diskutovali o novém systému.

Wade horko těžko potlačil vítězný úsměv. Došel ke stolu, přečetl lejstro, popadl brk, lehce namočil do kalamáře a úhledně ho podepsal. A tímto právě teď začala nová éra. Jen ho trochu mrzelo, že už tady nebyl mág Kerdigan, aby mu mohl poblahopřát, protože to teď chtěl ze všeho nejvíc – oslavovat. A že bylo co.

„Kdy já se stát králem?“ zeptal se Jean-Luis.

„Brzy, Veličenstvo,“ odpověděl Wade, lehce se mu poklonil a s úsměvem ve tváři si odešel po svých.

Sára si sedla na schod do věže a zapálila si cigaretu. Akorát byla velká přestávka a vypadalo to, že další hodina odpadne. Nečekala, že by se tam mohla potkat s Wadem, protože byl od rána ještě v paláci. Od té doby, co se stal Starším, tak školu kvůli povinnostem trochu zanedbával. Nicméně, on si to mohl se svým studentským skóre dovolit.

Najednou se tam zjevil, nejspíš si chtěl taky dát cigaretu, než půjde do třídy. Sára tam nečekal, takže se jí pěkně lekl. A ona jeho taky. „Dokouřím a půjdu, nebudu ti tu zaclánět,“ řekla místo pozdravu a zvedla se z jeho oblíbeného místa.

„Ahoj,“ zašeptal. „NezACLÁNÍŠ. Jsem rád, že tě vidím. Jak se máš?“ zeptal se a ona se na něj nasupeně podívala.

„Výborně,“ opáčila suše, hodila mu pod nohy vajgl a šla ke dveřím. On udělal jeden úrok stranou a tím jí zatarasil cestu. Sára se mu podívala do očí. „Pusť mě,“ řekla klidně, ale Wade na to nereagoval.

„Co jsem ti udělal?“ zeptal se smutně. Sára se pousmála.

„Nedělej, že to nevíš,“ sykla na něj a snažila se dostat ke dveřím, ale nechtěl jí pustit, a tak to s mohutným povzdychem vzdala. Udělala od něj pár kroků zpátky a opřela se zády o stěnu, zatímco čekala, až jí nechá projít. V tom se ozval první zvon.

„O ničem nevím,“ opáčil tiše a Sára se uchechtla.

„Tak já ti napovím. Alyssa,“ řekla a on přikývl. Nečekal, že to ví, a tak raději zatloukal v případě, aby si ještě nepřihoršil, kdyby se zlobila kvůli něčemu jinému.

„No... a co je s ní?“ zkoušel to ještě takhle. Sára protočila panenkami.

„Spal jsi s ní? Protože já vás viděla se líbat,“ vyzvíдалa. On na ní chvíli mlčky koukal. Nejspíš vymýšlel nejvhodnější výmluvu nebo něco, ale nic neexistovalo.

„To bylo jenom jednou. A naposled, věř mi,“ prohlásil.

„Hm, a proč naposled? Jen proto, že už tady není? Odešla kvůli tobě? O co šlo? A nelži mi, chovali jste se vážně divně,“ tahala z něj. Wade jí to ale říct nechtěl ani za nic.

„Nemusíš vědět všechno, nejsem tvůj přítel. Nemusíš už ani žárlit,“ prsknul a ona se pousmála a pokyvovala hlavou.

„No jistě, rozumím. Tohle si budu pamatovat. Tak mě nech teda na pokoji!“ sykla a lehce do něj strčila, aby jí uhnul z cesty, ale nechtěl jí pustit. Věděl, že když se rozloučí takhle ve zlým, bude mezi nimi absolutní konec, a to nemohl dopustit. Ale dovolit, aby věděla o té trojce taky nebyl nejlepší nápad, takže byl v úzkých. A ona mu nedávala žádný čas, aby mohl něco kloudného vymyslet.

„Promiň co jsem řekl,“ zašeptal a podíval se jí do očí.

„Nezkoušej to na mě, Wade, tohle znám,“ řekla.

„Nic na tebe nezkouším, myslím to vážně. S Alyssou je konec. Tak nějak jsme se jen svým způsobem loučili. Říkala, že tady pro ní už dál nic není, že to se všema podělala a já nechtěl, aby odešla...“ objasnil a Sára se pousmála.

„Jistě, přemlouval jsi jí. Jak jinak než svým zázračným penisem,“ prohlásila a Wade se pousmál a zavrtěl nad ní hlavou.

„Už se to nestane,“ zopakoval.

„Proč?“ vyzvíдалa. Byla vytrvalá. Nevěřila mu ani slovo. Zнала ho dobře a on ohledně toho tak divně mlžil. „Protože je pryč, a protože už nechci,“ odpověděl. Sára ho analyzovala.

„To jsem pochopila, ale ty nikdy neříkáš nikdy tímhle stylem. Teď jsi ale celkem přesvědčený o tom, že už to nikdy neuděláš a mě to přijde prostě divný, takovej nejsi,“ vybalila na něj.

„Sáruško...“ začal, ale přerušila ho.

„Ne, Wade. Kdy ti už konečně dojde, že tě znám a že nesnesu, abys mi lhal,“ řekla.

„Není to lež,“ objasnil. Sára zase protočila panenkami.

„No dobře, není to lež, protože mi říkáš jen polopravdu. Prostě to řekni, o co mezi váma šlo? Já vím, že to nebylo jenom loučení. A druhý den jste se chovali fakt mega divně a...“ pokračovala. Wade už to nemohl vydržet, a tak se zhluboka nadechl a vstoupil do toho.

„Měli jsme trojku, stačí?“ řekl a Sára ztuhla. Něco takového nečekala ani ve snu.

„Jako ty s ní a s Eldarnem?“ zeptala se a začala se příšerně smát. Wade nehnul ani koutkem. Cítil se trapně.

„No, proto už to nechci nikdy zažít. A proto se s tím nechlubím, tak bych byl moc rád, aby sis to nechala pro sebe,“ řekl klidně a Sára se přestala tolik chlámat, spíš se jen hihňala.

„Jakože ty... s Eldarnem?“ zeptala se a rozesmála se.

„Ne, já s Eldarnem nic neměl. Nikdy bych... Ale už to bylo dost přes čáru a mě je to strašně trapný. Alyssa z toho byla překvapivě nadšenější, než jsem čekal, a dokonce to vypadalo, že by ráda pokračovala jen s Eldarnem. Dost jsem na něj žárlil... Bylo to nepříjemný,“ vysvětloval, zatímco sledoval jak se mu posmívá. Ta doslova brečela smíchy, když jí to vyprávěl.

„Je mi to jasný. To tvoje ego nedokázalo ustát, že by jí někdo mohl připadat zajímavější než ty, když už jsi byl pro ní relativně ohranej,“ dráždila ho. On na to nic neříkal.

„Hele, já vím, že je to hrozně směšný a dost velká bomba, ale mohla by sis to prosím nechat pro sebe? Prosím,“ škemral. Sára zvážněla.

„Co za to, Wade?“ Použila na něj jeho vlastní metodu. On se narovnal a dal si ruce do kapes.

„Co za to chceš?“ zeptal se a ona se zamyslela. V tom se ozval druhý zvon.

„Možná jen laskavost, kterou si u tebe vyberu později,“ navrhla a odešla na hodinu. Wade si zoufale povzdychl a zapálil si cigaretu.

Bylo 15 minut po zvonění a Eldarn měl hodinu matematiky. Akorát si něco zapisoval do sešitu, když do třídy vešel Wade. Eldarn se podíval ke dveřím a když zjistil, že to je on, zase se otočil zpátky a věnoval se učivu.

Wade pozdravil a šel si sednout na místo vedle Eldarna. Ten se na něj ani nepodíval, ale odpověděl mu na pozdrav. Nicméně dělal, že tam ani není a soustředil se na učivo.

Po zhruba pěti minutách do něj Wade šťouchnul prstem, aby si vynutil jeho pozornost. Ten se na něj tedy otočil, ale tvářil se, že se s ním nechce bavit. „Dneska se mi povedlo obnovit monarchii. Zanedlouho budu králem,“ zašeptal nadšeně a chtěl pochvalu, ale Eldarn momentálně nebyl v náladě.

„Hm,“ řekl a zase se otočil zpátky k sešitu. Wade to nevzdával.

„Taky jsem mluvil s mágem Kerdiganem a řekl mu o všech svých plánech. Bylo to parádní. Škoda jenom, že už umřel, ale...“ zarazil se, když viděl jak na něj Eldarn kouká. Nejspíš neměl zájem se s ním teď vůbec bavit. A tak už nic dál neříkal.

Po dalších pěti minutách do něj zase šťouchnul. Eldarn se na něj nasupeně podíval, jako že ho obtěžuje. „To se se mnou už jako nebudeš nikdy bavit?“ zeptal se smutně a Eldarn pokřčil rameny a zase se otočil zpátky. Wade si začal něco kreslit do sešitu, vůbec nedával pozor a tvářil se tragicky.

Když zazvonilo, chytl Eldarna za plášť a stáhnul ho zpátky na židli. „Co děláš?“ syknul na něj, ale čekal, co mu řekne.

„Eldarne, prosím, nedělej mi to. Já to dítě nechci zabít, nelíbí se mi, za co mě máš,“ řekl a Eldarn mu koukal mlčky do očí.

„Jak se ti může nelíbit, že tě mám za to, co jsi?“ zeptal se ho.

„Neudělal bych to,“ odpověděl suverénně a Eldarn se zasmál.

„I za cenu toho, že bys tu moc nikdy nedostal a existovalo by riziko, že tě jednou svrhnou z trůnu?“ zeptal se, ale Wade na to nic neříkal, a tak to Eldarn vzal jako odpověď. „To jsem si myslel,“ řekl a zvednul se od stolu, že odejde. Pak se na něj ale ještě otočil.

„Dokud to nevzdáš, pak na mě vůbec nemluv. Přijď až si budeš jistě tím, co vlastně chceš. Nemůžeš mít všechno, tak už to pochop,“ dodal a odešel. Wade si složil hlavu do dlaní a přemýšlel jak z toho ven. A samozřejmě, že ne tak, jak to chtěl Eldarn, ale po svém.

Chtěl najít další skulinku, jak Eldarna obměkčit tím, že najde sám nějaké lepší řešení, jak získat moc Srdce Derionu, aniž by dítěti musel ublížit. Odmítal si připustit, že by to Eldarn myslel smrtelně vážně.

Byl pátek následujícího týdne a akorát se chystala ta korunovace Jeana-Luise naoko. Lidi dostali co chtěli a spolu s nimi skoro i Wade. Všichni momentálně byli spokojení. Alespoň co se této události týče.

Francouz ve středním věku stál u oltáře v chrámu svaté Amélie a usmíval se. Dlouhou uličkou až k oltáři vedl dlouhý červený koberec, podél něhož stáli lidé. Wade byl někde vpředu spolu s ostatními Staršími. Naposledy nebyl hlavní hvězdou programu.

...„A tímto z moci mi svěřené, vás, Jeane-Luisi Lemaître, prohlašuji za krále Derionu,“ řekl arcibiskup a nasadil mu na hlavu korunu. Tu korunu, na kterou si Wade klade nárok už co se naučil číst. Taky na něj dost žárlivě zíral, ale pak si řekl,

že ještě chvíli a je to celé jeho. Skoro tomu nedokázal uvěřit, že se dostal takhle daleko.

Byla to sláva a taky všichni Starší se svými blízkými slavili až skoro do svítání. I Wade se zdržel, aby to bylo nenápadné. Předstíral všechno stejně dobře jako, že nevěděl o smrti mága Kerdigana dřív, než mu to někdo z paláce oznámil.

Nad ránem asi kolem 7. dorazil domů za svou právoplatnou manželkou a budoucí královnou Derionu, jí oznámit dobré zprávy. Ještě se lehce motal, ale nakonec do ložnice trefil.

„Wade? Co tady děláš v tuhle hodinu? Myslela jsem, že se budeš vracet na hrad,“ polekala se. On se jen usmíval a lezl k ní do postele.

„Stejskalo se mi,“ zamumlal a usínal. Anomaris protočila očima a přitulila se k němu.

„Mě taky,“ zašeptala a lehce ho drbkala ve vlasech. Wade se usmál.

„Už budu doma. Aspoň na pár týdnů. Budu sice chodit do školy, ale budu spát doma,“ vysvětlil svůj plán a ona přikývla. Do toho začala křičet Raina. Wada to probralo a posadil se na postel. Anomaris se na něj podívala a sáhla mu rukou na čelo.

„Jdi si dát sprchu, táhne to z tebe jak z lihovaru a udělá se ti líp. Já zatím nakrmím děti a pak se na ně taky přijď podívat, myslím, že by si zasloužily taky někdy vidět tátu,“ dodala a zmizela ve dveřích. Wade tak mírně přikyvoval a pak se zvedl a šel do koupelny.

Když potom sešel schody dolů, Wayde se na něj vrhnul a Raina k němu taky natahovala ručičky. „Hele kdo přišel. Táta je doma,“ řekla Anomaris a Wade si hned Wayda vzal do náruče a dal mu pusku. U toho si druhou rukou hrál s Rainou, kterou v náručí držela Anomaris.

„Kde máš Eldarna?“ zeptala se.

„Nemluví se mnou,“ opáčil suše a vzal si od ní dcerku do náruče.

„Táta,“ pištěl nadšeně Wayde a usmíval se od ucha k uchu. Wade se na něj taky usmál a pohoupal ho.

„A co to, že s tebou nemluví? Cos mu provedl?“ prskla na něj. Evidentně jí bylo jasné, že když už s ním nemluví někdo jako je Eldarn, musel mu něco ošklivého provést.

„Chtěl jsem dostat sílu Srdce Derionu. Ay s Darrenem čekají dítě,“ oznámil jí a ona ztuhla.

„No nekecej. To je mi ale novinka. A proč že to Eldarna štve?“ zeptala se a Wade pokrčil rameny.

„Prý mě to kazí. Jsem posedlej mocí a bla bla bla. Dal mi ultimátum,“ dodal a předal jí Rainu zpátky, protože se po něm Wayde nebezpečně plazil. Anomaris na něj překvapeně koukala.

„Jaký ultimátum?“ zeptala se.

„Naše přátelství, nebo prý zbytečná třesnička na dortu v podobě Srdce Derionu,“ odpověděl.

„A co s tím budeš dělat?“ vyzvídala.

„Nemám páru. Ani o jedno ale nepřijdu,“ dodal a odešel i s Waydem vedle si s ním hrát. Dlouho ho neviděl a měl mu co vynahrazovat. Nejspíš by se ani bez pláče oddýt nenechal. Měl ohromnou radost, že ho vidí.

Eldarn si dodělal úkoly a taky přemýšlel nad tím vším s Wadem. Vymýšlel plány, nebo nějaká kouzla, vyhledával v knihách vše, co se dalo najít o přenesení takové moci, ale už byl v koncích. O Srdci Derionu nikde nic nebylo k nalezení.

Pak s mohutným výdechem knihu zaklapl a opřel se bradou o dlaň. Chvilí jen tak civěl na knihy ležící před ním a pak si začal pohrávat s papírem. Kolem něj šla Sára a aniž by to čekal, si k němu přisedla.

„Ahoj,“ pozdravil jí a ona se usmála.

„Wade se mi pochlubil s tím, co jste dělali na tvoje narozky,“ prohlásila zpríma a on úplně zbledl. Pak si prstem popostrčil brýle výš a podíval se jí do očí.

„Pochlubil, nebo jsi to z něj nějak vypáčila?“ zeptal se. Sára se zasmála.

„To není podstatný. Poslyš, já to nikomu neřeknu, ale chci tím strašit Wada. Bylo by fajn, kdybys mu o tom neříkal. Nějaká páka na něj se hodí vždycky,“ prohlásila a on k jejímu překvapení souhlasil. „Copak tě tím nebudu muset vydírat?“ divila se.

„Ne. S Wadem je to těžký, což sis asi stačila všimnout a já tě chápu. Taky ho momentálně něčím vydírám, protože to s ním ani jinak nejde,“ objasnil. Sára přikývla. Pak bylo chvíli ticho.

„Hele a... ty... no... Po tom, co se mezi váma stalo...“ zarazila se, když si všimla jak se na ní dívá.

„Sáro, mezi náma se nic nestalo. Jen Alyssa se stala,“ upřesnil.

„No jasně, ale i tak...“ pokračovala.

„Ježiš tak už se mě zeptej!“ prsknul na ní podrážděně.

„Mě zajímá, jestli bys chtěl, aby tam nebyla Alyssa a mohl jsi ho mít pro sebe. Víš, já bych to pochopila. A přísahám, že to nikomu neřeknu. Já jen... promiň, jsem strašně zvědavá. A taky vůbec nechápu, jak je možný, že k tomu došlo zrovna s ním. On tě asi taky musí mít hodně rád, co? To mi k němu nesedí,“ dodala.

„Sáro, věřila bys mi, kdybych ti řekl, že to, co cítím k Wadovi ani sám nechápu? A že ho v tomhle smyslu nepotřebuju? Mě se kluci nelíbí a nepřitahují mě,“ pronesl. Ona ho chvíli analyzovala až ho tím zase přivedla do rozpaků.

„Ale kdyby náhodou k tomu mělo dojít, neodmítl bys ho, že ne?“ tahala z něj. Eldarn si promnul rukou obličej a zoufale vydechl.

„Já nevím co bych dělal. Chápeš? Za první, je tahle diskuze úplně zbytečná, protože něco takového se nikdy nestane. A za druhý... já si to absolutně nedokážu

představit a spíš mě to děsí. A ne, nikdy jsem si to nepředstavil. Fakt ne, přísahám. Jednou z věcí, která se mi na Wadovi totiž líbí je, že má rád holky. Vlastně bych strašně chtěl být jako on," objasnil.

„Divný," řekla Sára po chvílce ticha, že muselo být slyšet i její mrkání.

„No tak ti děkuju," dodal.

„Ne, Eldarne, promiň. Už to nechám být. Já totiž chápu moc dobře, že má Wade fakt silný osobní kouzlo. A taky je vážně boží a..." Eldarn jí přerušil.

„Sáro, přestaň. My jsme se teď nějak moc nepohodli a nemluvíme spolu," dodal.

„Já jen chtěla říct, že bys ho asi neodmítnul, když jsi šel s ním do tohohle," zašeptala. Eldarn se usmál.

„Je hezký, že toho o mě víš víc než já sám," zmínil ironicky.

„No a čím to byl nápad? A proč spolu nemluvíte?" pokračovala. Eldarn si byl vědom toho, že na to nemusí odpovídat, ale šlo o Sáru a ona byla a vždycky bude Wadovo láska a tak trochu měl pocit, že má právo to vědět.

„Já nevím jak to vzniklo. Bavili jsme se o tom už před nějakou dobou a..." Sára vyřeštila oči.

„Vy jste se o tom bavili?" divila se.

„Byl to jeho nápad. Já bych si ani nedovolil ho do toho tahat. Vzniklo to ale kvůli Alysse, protože ona byla moje poslední a jeho tenkrát taky, a tak jsme nějak došli k závěru, že by už nebylo divný... jí mít oba najednou. Byli jsme opilí a nakonec jsme se tomu strašně vysmáli.

Ani ve snu by mě nenapadlo, že se o tom bude bavit i s ní a že to vážně udělá. On je občas hroznej blázen. A dokáže překvapit. Zvlášť tím, že to dělal kvůli mně a myslel si, že to bude i pro ní zajímavý," objasnil.

„On ti to řekl? Že to udělal kvůli tobě?" zeptala se.

„No pro sebe to nedělal, kdyby jo, asi by si to užíval. Byl celou dobu napjatý a v křeči a zdálo se mi, že na mě dost žárlil. Nesnesl, abych se jí dotýkal nějak extra. Prostě to bylo divný. A prosím, můžeme se o tom už přestat bavit, je mi strašně trapně," řekl a ona přikývla.

„Jo. Díky za upřímnost. Pomohlo mi to Wada poznat. Teda jeho nitro, který jen tak někomu neukazuje. Je to něco, co jsem si myslela, že odhalil jenom mě. No nic. Jsem si jistá, že tě má vážně moc rád. Takže ať už se teď mezi vámi děje cokoli, určitě to bude zase dobrý, on by tě nerad ztratil," dodala.

„Já vím. V tomhle mám navrch," řekl a pousmál se. Sára už odcházela, ale pak se ještě vrátila a znovu si přisedla.

„A proč se teda nebavíte?" pokračovala. Eldarn přemýšlel, jestli jí to říct, nebo ne. Kdyby měla pocit, že chce Wade zabít její kamarádce dítě, asi by byla víc než naštvaná, a to mu zase nechtěl udělat.

„Víš, on chce moc Srdce Derionu a já chci, aby toho už nechal. Zatím nepřišel na to, jak si jí vzít aniž by ochránil to dítě, ale on na něco určité přijde, nicméně... mě už vadí, jak se kvůli tomu chová a jak se za tím žene. Mění ho to.“

Vždycky ho moc měnila. A toho se bojím. Že by ho to ovládlo. Tak jsem ho trochu přidusil ultimátem. Ale neboj se, on by to neudělal. Ne takhle. Já jsem si tím jistě,“ usmál se a Sára na něj smutně koukala.

„To doufám, protože jinak by u mě skončil,“ řekla a Eldarn přikývl.

„To nejen u tebe, Sáro. To on riskovat nebude,“ dodal.

„Jen tak mimochodem, žárlím na tebe,“ prohlásila a Eldarn se zasmál.

„To fakt nemusíš. To vážně není jak to asi vypadá. Je to striktně jednostranný. On jen neví, jak se k tomu postavit, aby o mě nepřišel. Pořád se snaží mezi tím vším najít nějaký kompromis.“

On mě v tomhle smyslu vážně nechce a nikdy by tu hranici nepřekročil, ani kvůli mně. To, co se mezi náma stalo bylo dle jeho slov maximum. A je na něm vidět, jak moc toho lituje,“ odpověděl. Sára se na něj nejistě podívala.

„Opravdu? Protože to tak nevypadá,“ ujišťovala se.

„Stopro,“ odpověděl a usmál se. Sára se na něj taky usmála a odešla. No a on se zase vrhnul na to, co dělal, než ho Sára vyrušila.

Wade seděl v zimní zahradě u otevřeného okna, kouřil a hlídal Wayda, který se plácal v písku pár metrů před ním. Anomaris seděla vedle něj a četla si časopis. Akorát uspala Rainu, takže měla chvíli klid. Ta byla v kočárku vedle.

U toho hlídání a kouření žmolul v ruce kámen z Dračí hory. Je to ta kouzelná věc, která mu pomáhá vytvářet mocná kouzla. Ta věc, kterou kdysi daroval i Darrenovi a Darren jednu mě. Ta věc, díky které se mu teď otevře cesta k tomu, stát se jediným vládcem Derionu.

Anomaris se odtrhla od časopisu a podívala se na Wada. Byl hluboce zamyšlený a měl celkově náladu pod psa, protože mu chyběl poslední dílek skládačky, aby byl spokojený a Eldarn začal dělat kolem toho caviky, což ho znervózňovalo.

„Na co myslíš? Děje se něco?“ zeptala se.

„Ne, nic,“ řekl a usmál se. Potom dal kámen do kapsy a sedl si k synkovi na dřevěnou hranu pískoviště. „Chceš pomoct? Uděláme mamince bábovku,“ řekl, popadl lopatku, nahnál písek dovnitř a vyklopil něco v podobě draka do písku. Wayde na to chvíli koukal a pak se začal smát.

„Dak,“ prohlásil a Wade se pousmál.

„Jo, to je drak. A tohle je kráva. Jak dělá kravička?“ zeptal se.

„Bůůů,“ začal až se trochu poslintal.

„Chytřej kluk,“ řekl a podal mu zpátky lopatku. Anomaris na něj chvilku mlčky koukala, než se zase začetla zpátky do časopisu. Nejspíš měla potřebu se nějak utvrdit v tom, že se s jejím mužem opravdu nic neděje.

„Já se hned vrátím,“ řekl z ničeho nic, zvedl se a odešel. Anomaris jen přikývla a dál si četla. Wade se odhodlal k tomu velkému finále. Ted' nebo nikdy!

Když vyběhnul schody a vešel do pracovny, zamknul za sebou a udělal krok ke stolu. Potom otevřel šuplík a vytáhl z něj nějaké papíry. Ty prolistroval a vyndal z té hromádky jen jeden jediný. Do toho se taky na chvilku začel. Jeho oči jen klouzaly po papíře a on se tvářil velice naléhavě.

Potom vyndal z kapsy ten kámen a natáhl tu ruku i s kamenem před sebe tak, že mu kámen seděl na dlani a nádherně se leskl, jak se do něj vkládaly sluneční paprsky. „*Connexio expansio interhomines propagare lethiferum,*“ zašeptal. Nic se nestalo, kromě toho, že se kámen trochu zachvěl a na pár vteřin se rozsvítil jako lampička. Nicméně se asi něco stalo, ale nebylo to zatím vidět. Ne tedy u Wada.

Jednalo se o kouzlo, které propojuje všechny Starší i jejich dědice. Jak už kdysi Wade vysvětlil Eldarnovi, aby si pojistil, že se zbaví nenápadně všech nástupců Starších, musel je nejdřív všechny vyhledat, usmrtit, a pomocí toho speciálního kouzla, na které musel použít spoustu své duše, nahradit jejich těla náhodnými lidmi tak, jako to udělal kdysi u markýzi.

Tohle už byla jen druhá část jeho ďábelského plánu, jak se dostat ke koruně. Nyní ty jeho loutky čekalo hromadné vymírání v náhodný okamžik, aby byl mimo podezření. Každý žije v jiné části Derionu, a tak z toho Wada nikdo nemůže podezírat. A zvlášť když o existenci takového kouzla nikdo nemá ani potuchy.

Jak jsem kdysi vysvětlila, aby mohlo vymyšlené kouzlo existovat, má to jistá pravidla vytváření a taky musí zůstat nevratně zapsáno v knize kouzel, která je všem čarodějům k dispozici. A taky jsem říkala, že je Wade mistr mág, aniž by se o ten titul oficiálně zasloužil.

Nikdo jsme netušili, jak to dělá, že jsou jeho kouzla nedohledatelná, ale on vymyslel, jak to celé obejít tím, že nějak dokázal vymyslet celý systém knihy kouzel, který by měl jen sám pro sebe. Takže, někde díky němu existovala ještě jedna kniha kouzel, o které nikdo kromě něj nevěděl a byla plná jen těch jeho kouzel. A on byl jediný, kdo jí dokázal vyčarovat. Tohle bylo něco, co nikdy nikomu neřekl, ani Eldarnovi.

Každopádně tohle kouzlo, které udělal ted' před několika sekundami, se týkalo i Starších, kteří zatím byli sami sebou a zůstanou jimi až do úplného konce. Wade neměl v plánu je nijak nahrazovat.

Nicméně si pojistil, že budou umírat delší dobu a že to bude vypadat jako šílená epidemie. Wade se rozhodl, že v rámci zachování nenápadnosti se toho všeho naoko zúčastní taky. Měl v plánu předstírat, že se jako ostatní taky nakazil a jako zázrakem jediný přežít a pak se stát tím vyvoleným – králem.

Tenhle celý proces měl dle jeho výpočtů trvat 4 měsíce. Což je v očích veřejnosti spousta času na to, nebýt podezřelý ze spiknutí, velezrady a bůhví co ještě všechno provedl.

Wade se na chvíli natáhl na lenošku a oddychl si. Teď už mu jen zbývalo vymyslet, jak dostat moc našeho dítěte a neztratit tím všechny, které má rád a byl naprosto spokojený.

My jsme s Darrenem seděli ve stáji každý na svém balíku slámy naproti sobě a povídali jsme si. Mezi námi byla Kinnara a podřimovala. Před chvílí se akorát vrátili z tréninku. On na mě tak zvláště koukal a usmíval se a mě to trochu znervózňovalo.

„Co je, Payne?“ zeptala jsem se a on jen zavrtěl hlavou.

„Nic, Paynová,“ opáčil a zase se na mě tak podíval.

„No něco jo, protože jinak by ses na mě takhle nedíval. Chceš se snad mazlit nebo tak něco?“ tahala jsem z něj, ale on zavrtěl s úsměvem hlavou. Trochu se mě dotklo, že nechce.

„Představuju si tě, jak budeš vypadat až budeš mít velký břicho,“ opáčil a já se pousmála.

„No, to by mě taky zajímalo. Ta představa mě malinko děsí,“ přiznala jsem.

„A proč?“ zeptal se.

„Proč? No asi proto, že budu jako koule a nebudu tě přitahovat. A pak bůhví jestli ještě někdy budu. Po tom nebývají ženy už jako dřív,“ zmínila jsem a nad tou představou jsem se rozbřečela.

„Lásko, nebreč. To není pravda,“ řekl, zvedl se a šel ke mně. „Já jsem tím chtěl spíš říct, že se na to moc těším, víš? Podle mě budeš s bříškem ještě krásnější a já jsem náhodou moc pyšnej na to, že... že se mnou čekáš dítě, je to hrozně cool,“ prohlásil a já přestala brečet.

„Myslíš?“ zakuňkala jsem a on si ke mně sedl a přitáhl si mě k sobě do náruče.

„No to si piš. A vsadím se, že tvoje malinký jízvičky na bříšku nebudou o nic horší než to, co já mám na obličejích od Anomaris. Navíc ty tvoje nám budou připomínat, že se máme rádi,“ chlácholil mě. On byl vážně nejlepší.

„Já tě tak strašně miluju, Payne,“ zašeptala jsem mu do ucha a on se usmál a pohládl po vlasech.

„A já tebe, Heartová,“ řekl a já se na něj podívala. „Co?“ divil se.

„Ty se chceš mazlit,“ udeřila jsem na něj a on se rozesmál.

„Já přece neřekl, že nechci. Jen jsem na tebe tak nekoukal kvůli tomu. A taky jsem na tebe nechtěl tlačit, kdybys nechtěla. Od té doby co to víme, tak jsme to nedělali a to mě znervózňuje,“ přiznal.

„A nepřijde ti to divný? Víš, když je tam i to malý,“ zmínila jsem a on se rozesmál.

„Nepřijde, tobě jo?“ zeptal se a já pokrčila rameny. „Možná až to bude větší, teď bych to neřešil,“ objasnil a já přikývla a tak divně jsme se na sebe dívali. „Ay, já se chci mazlit,“ řekl ještě v případě, že mi to nedošlo a čekal, jestli mu na to kývnu, nebo ne.

„Já taky, ale je tady Kinnara,“ připomněla jsem. On se na ní jen tak podíval a pak zase zpátky na mě.

„Ta ale spí,“ řekl a dělal na mě oči. A tak jsem se k němu přisoupla a naklonila, že ho políbím. Už zavíral oči a já se zastavila těsně před jeho rty. A když se mu zdálo, že mi to nějak moc dlouho trvá, tak je zase otevřel a čekal na vysvětlení.

„Já se asi bojím,“ přiznala jsem.

„A čeho?“ zeptal se.

„Nemůžeme tím to miminko nějak vyšťouchat?“ prohlásila jsem a on vyprsknul smíchy.

„To i anatomicky není možný. A pojď sem už,“ zašeptal a začal s tím tedy on sám.

Eldarn chodil kolečka ve svém pokoji a přemýšlel, jestli má uskutečnit to, co ho napadlo, nebo raději ne. Samozřejmě, že měl strach, že by si Wada kvůli tomu znepřátelil. Báł se, že si nakonec vybere moc než jeho a jejich přátelství, ale stále spíš věřil tomu, že ne.

Měl před očima jen to, co si řekli a co si řekli kdysi, když mu Wade jasně řekl, že jestli ho někdy zradí, že mu to nikdy neodpustí. Ale tohle je něco jiného, je to pro jeho vlastní dobro. A pravdou je, že se víc než jeho zloby a vzteku, který zcela určitě přijde, báł, že ho ztratí.

Pak se tedy odhodlal, že jde na to a mezi dveřmi se pozastavil, když si vzpomněl na to, jak to mezi nimi skončilo s Estrellou. Co když k tomu měla důvod stejný jako on má teď? Někdy lidi dělají šílené věci z lásky, ze strachu a podobně. A i kdyby to tenkrát byla ona, kdo unesl Rainu, Estrella nikdy nepatřila k těm zlým a zcela určitě by nikdy neublížila Wadovo dětem.

Eldarn se vrátil a plácnul sebou na postel. Úplně najednou propadl depresi a úzkosti z té situace, která ho víc než tížila. Estrella, Wade, Srdce Derionu, blížící se Wadův nástup na trůn, bylo toho na něj taky moc, ne že ne.

U večere se sešli jen Darren s Eldarnem. Mě bylo špatně, takže jsem nešla a Sára létala s Enessou a Qyldryirem někde nad lesy. Darren se cpal hovězím ragú a Eldarn přemýšlel, jak zformovat větu.

„Mohl bych s tebou mluvit, Darrene?“ zeptal se a on jen přikývl a věnoval mu plnou pozornost. „Ta radostná událost, která se vám stala... tak nějak se z ní raduje i Wade, a to jinak, než jen jako váš přítel. Ty víš, co chce, že jo?“ nakousl a Darren přikývl jako by to pro něj nebylo žádné překvapení. „Nemusíš se bát, on by...“ začal, ale Darren ho přerušil.

„Nebojím se, já vím, že mu neublíží,“ opáčil suverénně až tím Eldarna překvapil.

„Ne?“ divil se.

„Ne,“ řekl a usmál se.

„No a co s tím hodláš dělat?“ vyzvídál. Darren si dal do pusy další kousek masa a zatímco ho žvýkal, tak přemýšlel.

„Nic,“ odpověděl a pokračoval v jídle. To Eldarna překvapilo.

„Nic? Darrene, on tu moc nějak dostane, pokud s tím nic neuděláš,“ upozornil ho.

„Tak ať se snaží. Aspoň ho to na nějakou dobu zabaví,“ dodal. Eldarn byl jeho přístupem úplně šokovaný.

„Mě něco napadlo. Já totiž nechci, aby měl Wade už ani kousíček další moci,“ přiznal a to zase šokovalo Darrena.

„Cože? Proč?“ divil se.

„Přece víš jaký je. Stoupne mu to do hlavy. Navíc si myslím, že to ani nepotřebuje. A taky... dokud bude vaše dítě Srdcem Derionu, bude v ohrožení a nejen před ním. Vždycky se najde někdo, kdo ho bude chtít využít. Co kdybychom z něj udělali normální děcko, co?“ navrhnul. Darren ztuhl a pak od sebe odstrčil talíř.

„Já nevím. Líbí se mi pocit, že mám nad Wadem nějakou moc,“ přiznal.

„To chápu, Darrene, ale je to zbytečně riskantní. Navíc je plno věcí, co má nad Wadem skutečnou moc. Brzy si uvědomí, že tohle v porovnání s tím, co může ztratit je jen pozlátko. Je to výhodný pro všechny a hlavně bezpečný, zkus nad tím popřemýšlet, vím jak to udělat,“ dodal a odešel.

Darren se natáhl pro pohár a opravdu se nad tím zamyslel. Pravda je, že jsem nedávno navrhovala něco podobného, ačkoli jsem nevěděla jak to zařídit. Eldarn to prý věděl.

Byla tma tmoucí. Alespoň u Eldarna v pokoji. Teď, když byl Wade zpátky doma s dětmi a se ženou a taky, když se spolu momentálně nebavili, měl spoustu času na přemýšlení o samotě. Ne, že by se mu ten pocit líbil, protože byl zvyklý na Wadovu neustálou společnost a nečekaně ještě ani jeden neměl ponorku.

Eldarn využil ten čas o samotě na to, aby si zapsal co ho všechno napadlo k tomu, jak využít Srdce Derionu. Pro všechny. Jako řešení, aby Wade nepřišel o trůn a my o všechno.

Chtěl to pak Wadovi předložit jako efektivnější využití než to, že by to prostě jen získal pro sebe a nic z toho, ale pak si uvědomil, že je to nesmysl a všechno zmuchlal a zahodil do rohu místnosti. Vždyť je to Wade, nebude ho vůbec poslouchat. Musí na něj jinak, jestli chce dosáhnout toho míru mezi námi.

A takhle tam seděl po tmě a v tichu několik dalších minut. Přemýšlel nad tím, jak moc o něj nechce přijít a skoro se modlil, aby si vážně raději vybral jejich přátelství než moc.

Chvilími si byl jistý, že by mu to neudělal. Věřil tomu, že Wade zrovna teď taky přemýšlí nad tím, jak by se rád usmířil. A pak ho zase na čas přepadl tíživý pocit

strachu, že si určitě jen něco nalhává, protože Wade je Wade a vždycky bude chtít víc, než má teď.

Anomaris seděla v posteli a akorát si mazala ruce krémem a chystala se, že si lehne. Wade vedle ní ležel a byl začtený v nějaké knížce. „Wade, a co s tím hodláš dělat?“ zeptala se z ničeho nic. On se na ní ani nepodíval a jen otočil list na další stránku.

„S čím?“ zašeptal bez zájmu.

„S tím Eldarnem přece. Nemůžeš ho jen tak po tom všem takhle odstříhnout,“ promlouvala mu do duše.

„Kdo řekl, že ho chci odstříhnout?“ zeptal se. Anomaris to překvapilo.

„A ne snad?“ divila se. Wade se na chvíli odlepil od knížky.

„Samozřejmě, že ne. Jen mu dávám prostor, aby zmoudřel. Nějak mu to poslední dobou moc nemyslí. Tvrdí mi, že já jsem iracionální, protože mám rozsáhlejší plány a když přijde na moc, chci jí. Přitom jedinej, kdo se chová iracionálně je on. Začal mi dělat žárlivý scény jak kdyby jsme spolu chodili nebo co a dávat mi ultimáta,“ vysvětlil a Anomaris se zahihňala.

„Tak co s tím budeš teda dělat? Co když to tentokrát myslí vážně? Já si třeba nepamatuju, že by se ti kdy takhle postavil. Neposlechneš ho a...“ Wade se na ní nasupeně podíval.

„To nevydrží. Přilezl by zpátky,“ opáčil sebevědomě a zase se začel do knížky.

„Wade!! A co když ne. Nemůžeš s ním přece takhle riskovat. Je nebezpečnej, protože tě opravdu zná a taky je dost chytřej, to se musí nechat,“ připomněla. Wade jí jen pohladil po tváři a nekomentoval to. Tedy do doby, než ho lehce kopla do nohy. Wade protočil očima.

„Nikdy by mi to neudělal. Nešel by proti mně. Jen mě testuje. Líbí se mu, že má nade mnou moc a dokazuje mi tím, že... neřeš to prosím tě, já si s Eldarnem poradím,“ dodal.

„Hm. Ano testuje si tě a ty ho tím zklameš. Jsi na hodně tenkým ledě, miláčku,“ prohlásila, zhasla lampičku a otočila se na druhý bok od něj. Wade se zamračil a odložil knížku na noční stolek. Pak se taky natáhl k lampičce a dotekem jí zhasnul.

„Snad nejdeš spát,“ prohodil do mrtvého ticha.

„A co bych šla dělat jinýho o půlnoci?“ prskla na něj.

„Tak já nevím, třeba další miminko, se mnou...“ navrhnul, a to Anomaris donutilo rozsvítit a podívat se na něj, jestli se nezbláznil. „Nebližni, zhasni to světlo!“ řekl přikrývající si oči rukou. Ona ho neposlechla, místo toho se na to posadila a přemýšlela. Wade si otráveně povzdychl.

„Tak nemusíme dělat děti, no. Tak si jenom užijeme,“ prohlásil, ale Anomaris byla jak socha. „Co je? Co jsem zase řekl? Vadí ti se mnou spát? Nebyl jsem doma dost dlouho,“ pokračoval. Hned jak to dořekl se na něj upřely její modré oči.

„No právě, Wade. Dost dlouho na to, abych si byla jistá, že jsi mi byl věrný. Nějak nemám chuť,“ řekla a zase zhasla tu lampičku. Tentokrát to nevydržel Wade a rozsvítil tu u sebe.

„Co děláš?“ ječela na něj.

„A nerozmyslela by sis to, kdybych tě začal přemlouvat?“ zeptal se, polknul ty negativní vlny a přitulil se k ní. Vlezl si k ní pod deku.

„Přemlouvat k čemu? K dítěti, nebo k sexu?“ zeptala se.

„Ale no tak, kazíš atmosféru,“ šeptal jí do kůže na krku a vtiskával jí tam jeden polibek za druhým. Pravdou je, že tím Anomaris trochu obměkčil, ale stále málo. Věděla, že to Wade dokáže mnohem líp, a tak ho nechala trochu se snažit.

„Nějak ses nevyjádřil k tomu, o čem jsem mluvila. Takže je to pravda? Kdo to byl tentokrát, když jsem ti Alyssu, Sáru a Kim zakázala? Ale co se namáhám, ty přece nikdy nikoho neposloucháš,“ prskala na něj.

„Navíc já další dítě nechci, Wade,“ řekla na rovinu. Ten se od ní odtáhl a smutně se na ní díval. „Co je? Nebyls to ty, kdo ještě před nedávnem říkal, že dvě jsou až moc? A teď najednou Ay s Darrenem si udělají prcka a ty jsi hned v náladě,“ komentovala.

„Fajn, zapomeň na to. Už v té náladě nejsem, aby bylo jasno. Dobrou,“ odseknul a šel si lehnout. Chvilí bylo ticho. Ani jeden z nich nemohl usnout.

„Wade?“ zašeptala.

„Rozmyslela sis to?“ zeptal se.

„Ne, chtěla jsem ti jenom říct, že budeš nešťastnej, když o Eldarna přijdeš. Skoro jako bys přišel o jedno z dětí. Tím nechci říct, že ho máš jako dítě, ale já vím jak moc ho máš rád. Měl by ses umoudřit spíš ty. Je pravda, že tu moc už nepotřebuješ,“ dodala.

„Copak nikdo nechápete proč to musím udělat? Nesnesu, aby měl nade mnou Darren takovou moc a mohl mi kdykoli vyhrožovat, že mě vykopne z trůnu. Já to musím nějak udělat. Je to pojistka toho, co jsem si tak pracně vydřel. Nenechám to nikoho zničit. Není to žádná posedlost. A Eldarn mi odmítá pomoci, protože to zcela chybně odvodil,“ vysvětlil.

„Tak si promluvte. Nenechávej to vyhnít. Wade, prosím. Tou ztrátou by jsme trpěli všichni,“ přemlouvala ho. On si toho byl vědom, ale bylo to těžké pro někoho jako je on, aby se nad něco takového povzněl.

„Dobře, promluvím s ním, ale pojď ke mně,“ řekl a lísal se k ní.

„Až mi řekneš, s kým jsi mě podvedl,“ prohlásila suverénně.

„A proč myslíš, že jsem tě podvedl? Co když jsem tentokrát s nikým nic neměl?“ zaobalil to a zase se jí pokoušel rozněžnit pusinkami. Anomaris chvilku přemýšlela, a nakonec to vzdala a začala mu polibky oplácet. Věděla jistě, že s jeho povahou nic neudělá, že se rozvádět nechce a taky, že jí chyběl.

Eldarn pořád seděl ve svém pokoji po tmě a plakal nad vzniklou situací. Ono přesvědčit o něčem Wada nebylo zrovna snadné. A taky nebyl jediným zdrojem jeho bolesti. Další byla Estrella, která udělala taky pár nehezkých věcí, ale on jí i přes to měl rád. Víc než rád. Toužil po ní a to už pekelně dlouho. Stejně tak jako ona po něm. Pak se z ničeho nic zvedl, otřel si slzy do hřbetu ruky a šel pryč.

Měl v plánu jít za Estrellou a nějak si to s ní vyříkat, ale těsně před jejím pokojem mu došlo, že už je na to dost pozdě. A tak se zase otočil a šel zpátky. A pak ho napadlo, že možná není pozdě. Že by mohlo být pozdě zítra a že Estrella ho do háje určitě nepošle, a tak se odhodlal k něčemu na jeho poměry až moc spontánnímu.

Využil kouzlo, které ho v minulosti Wade naučil a přenesl se k ní do pokoje. Nechtěl jí budit zrovna klepáním. Ale zase jí nechtěl způsobit šok. Ale na to bylo už pozdě. Už pomalu cupital k její posteli, kde spala zády ke dveřím, odkud zrovna přišel. V hlavě se mu honilo milión scénářů. Jak těch pozitivních, tak negativních.

Před postelí se zastavil a odhodlával se to prostě udělat. Wade tady nebyl a taky mu dal dost jasně najevo, že pro něj není prioritou. A pro Estrellu věděl, že prioritou je. A tak si s bušícím srdcem vlezl opatrně k ní do postele a zezadu jí objal. To Estrellu pochopitelně vzbudilo, nicméně se ho nelekla, protože poznala, že je to on ještě dřív, než cokoli řekl.

Poznala ho podle vůně a taky podle toho, jak byl něžný. Ono i kdyby jí objal kdokoli, nepůsobilo by to zrovna nebezpečně, spíš by jí to jen zaskočilo. „Eldarne, co tady děláš?“ zašeptala rozespale a snažila se k němu otočit, ale nenechal jí. Hned jí na ten krček políbil a přitulil se k ní ještě blíže. Nechtěl, aby viděla, že brečel.

„Přišel jsem ti říct, že ti věřím,“ řekl.

„Nevěříš, ale chceš mi věřit a v tom je velký rozdíl,“ odpověděla. Eldarn se zhluboka nadechl a vjel jí rukou pod košili na břicho. Estrella z jeho přítomnosti byla víc než nesvá. Tohle s ní nikdo jiný nedělal. Položila si svou ruku na jeho a přitiskla si jí ještě blíže k tělu.

„Miluju tě, Eldarne,“ zašeptala nejistě. On jí sjel rukou níž až do kalhotek a nalepil se rty na její ucho.

„Já tě taky miluju,“ řekl konečně a opatrně s tou rukou mířil níž až k jejímu nejcitlivějšímu místu. Estrella k sobě pevně tiskla víčka a vyklouzla jí z úst tichý sten. Potom mu trochu pomohla, protože se zdál být ohledně toho nesvůj.

Chvilku jí rozmazloval svou rukou, potom se k němu Estrella otočila čelem a dívala se mu do očí. Opatrně mu sundala brýle a položila vedle sebe na stolek. Eldarn taky nic neříkal, jen se na sebe oba zamilovaně dívali.

„Nemůžu uvěřit tomu, že jsi vážně tady,“ řekla tiše do jeho rtů a pak ho začala něžně líbat. Nechtěla promarnit už ani minutu. S Eldarnem jí všechno přišlo jako v ráji. On byl pro ní zcela bez pochyb ten pravý.

„Esie,“ oslovil jí nejspíše zrovna, když se začala dotýkat i ona jeho. Estrella se na něj podívala a usmála se. Netrpělivě čekala, co jí řekne. „Vážně to chceš udělat? Jsem jen rion,“ připomněl a ona přikývla.

„Nic nechci víc než tebe,“ odpověděla mu a znovu ho políbila. Bylo to takové opatrné a procítěné. Plné citů, vášně a touhy. Estrelle se rozzechvěla každá část těla, které se Eldarn dotýkal a naopak. Oba k sobě nepopíratelně patřili tak jako Wade k Sáře a tak jako já k Darrenovi.

Wade se po dvou týdnech rozhodl, že se vrátí dřív do školy, a tak po škole místo domů, šel k sobě do věže. Čtrnáct dní doma mu stačilo. Plánoval, že to s Eldarnem urovná – nějak. A pak, že bude zase všechno tak, jak má být.

Už ho totiž nebavilo to ticho. Ve třídě se s ním nebavil, u oběda seděl jinde. Chyběl mu. A Eldarnovi chyběl Wade, ale Estrella mu dodávala sílu to překonat v případě, že se Wade neumoudří.

Bylo něco málo po půlnoci a Wade pořád pracoval na něčem soukromém. Potom se protáhl a ze zvyku se otočil na postel, kde vždýcky ležel Eldarn a pracoval na něčem s ním. Když si ale Wade uvědomil, že tam Eldarn není, povzdychl si.

Pak se z ničeho nic zvedl a rozhodl se, že za ním půjde hned. Takhle to přece dál nejde. Nějak už vyrostl z toho být pořád na všechno sám. Od doby, co poznal Eldarna, samota ho bolela tolik jako nemoc být se Sárou.

Eldarn s Estrellou byli zase spolu. Už to trvalo druhý týden. Ani jeden se nemohli toho druhého nabažit. Škoda jen, že spolu nemohli normálně být. Nicméně si zatím tohle vůbec nepřipouštěli. Bylo to mezi nimi nové a tak intenzivní, že měli tendenci být lehce nezodpovědní.

„Nechceš tu zůstat do rána? Prosím,“ naléhala, když se Eldarn oblékal. Pak se pousmál a políbil jí něžně na rozloučenou.

„To bych neměl. Už tak dost riskujeme. Wade o nás neví a až to zjistí, bude to dost nepříjemný. Radši bych mu to měl říct sám, než aby se to dozvěděl zrovna takhle,“ objasnil a ona přikývla.

„Přijdeš zase zítra?“ zeptala se.

„Jasně. Tak zatím papa. Miluju tě,“ dodal ještě a znovu jí políbil. Potom se vypravil ke dveřím a nenápadně si to cupital do svého pokoje.

„Já tebe taky,“ zašeptala a zavrtala se do peřin.

Wade se přenesl k němu do pokoje a když zjistil, že tam není, polekal se. Netrvalo mu zrovna dlouho uhadnout, kde by tak mohl být. Dost nepříjemně ho to zjištění zasáhlo.

A to hlavně proto, že se začínal doopravdy bát, že ho podcenil. Ale hlavně se bál toho, že ho za Estrellu vymění. Teď, když se nepohodli a on měl možnost být s tím, koho miluje. Jinak než jeho. Tak neměl velkou šanci.

Eldarn vešel do pokoje a spokojeně si broukal. Wade seděl na křesle u stolu a čekal až si ho všimne. Když došel Eldarn k posteli a uviděl ho sedět na křesle naproti, lekl se, až nadskočil.

„Proboha, Wade, co tady děláš?“ zeptal se.

„Přišel jsem za tebou si promluvit,“ řekl smutně.

„To nemohlo počkat do rána?“ rýpnul si. Wade na to nereagoval.

„Kde jsi byl?“ zeptal se, i když na to dávno znal odpověď. Chtěl si ověřit, jestli k němu dokáže být upřímný.

„No, o tom si taky budeme muset promluvit,“ řekl a Wadovi se trochu ulevilo. Byl rád, že si Eldarn nezačal vymýšlet pohádky.

„Hm, tak si na to radši sedni,“ navrhnul Wade a Eldarn se na něj podíval trochu jako na rodiče. Jako kdyby něco rozbil a oni to museli zaplatit. Jen ještě nevěděli kolik to bude stát.

„Miluju tvoji sestru,“ řekl na rovinu hned jak si sedl a Wade přikývl.

„Já vím,“ odpověděl klidně a díval se na něj.

„Když jsi tady nebyl, miloval jsem jí i fyzicky,“ objasnil.

„Je mi to jasný,“ řekl Wade a Eldarn se mu provinile podíval do očí. Šokovalo ho, že tohle byla TA reakce. To od něj nečekal ani v nejmenším. Vlastně ani nevěděl, co čekal.

„A klidně s ní buď a nebudu to nijak hrotit, ale chci, abys mi pomohl dostat sílu Srdce Derionu. Je mi jedno jak, ale chci jí,“ prohlásil a Eldarn se pousmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„Hm, tak odtud vítr fouká,“ řekl zklamaně.

„Samozřejmě. Když ty mě můžeš vydírat, proč ne já?“ syknul. Eldarn se na něj pousmál.

„Tak co mi uděláš, když ti řeknu ne?“ zeptal se. Wade na něj chvíli smutně koukal, než se rozhodl odpovědět.

„Nic ti neudělám. Protože doufám, že mi pomůžeš, protože jsi můj přítel a víš jak je to pro mě důležitý. Nemůžu to nechat Paynovi, zničí mě. Chápeš to?“ odpověděl.

„Jistěže nic neuděláš, protože by sis mě akorát poštvál proti sobě, máš strach, že bych tě opustil a vybral si místo tebe jí, že mám pravdu, Wade?“ řekl rýpavě a čekal na reakci. Wade přikývl.

„Jo, máš pravdu. Úplně ve všem, prokouknul jsi mě. Jsi spokojenej, že máš nade mnou navrch?“ ryl do něj a Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ne, Wade. Nejsem. Ten důvod proč ti nechci pomoci není proto, že tě nemám rád. Nebo, že bych ti nechtěl dopřávat. Nebo tě chtěl ohrozit. Naopak. V tomhle jsi jako alkoholik, kterej potřebuje na léčení.

Jsi posedlej mocí a v tomhle případě je to zbytečný. Darren tě z trůnu nevyšťípe. A taky mi jde o princip. Chci, aby sis vybral někdy mě. Nikdy si mě nikdo nevybral,

neříkej mi, že ani člověk, který mi byl nejlepším přítelem by si mě nevybral?“ vysvětlil.

„Vždyť víš, že jsi pro mě number one,“ řekl, ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Nevím, Wade. Slova jsou málo. Musíš mi to ukázat,“ dodal a usmál se na něj.

„Dal jsem ti to snad málo najevo, Eldarne? Vždyť jsem kvůli tobě málem umřel. Řekl jsem před Anomaris, že tě miluju proboha,“ připomněl a Eldarn se pousmál.

„Já jsem neřekl, že jsi pro mě nikdy nic neudělal. Ale tohle je důležitý, víš? Protože já si tě taky vybral když šlo o Estrellu,“ zmínil a Wade ztuhl.

„Vážně? Že to tak nevypadá,“ rýpnul si.

„Myslíš? Otestuj si mě,“ řekl a Wade na něj překvapeně civěl. Potom se rozesmál.

„Jak jako? Že když já si vyberu tebe a ne sílu Srdce Derionu, ty si vybereš mě a ne Estrellu?“ zeptal se a Eldarn přikývl.

„Vždycky bych si vybral tebe. Vždycky,“ objasnil. Wade se vyděsil, že by po něm chtěl, aby se rozhodl mezi ním a Sárou. Jako by toho už pro tu zatracenou korunu neobětoval hodně.

„Eldarne, ty tohle na rozdíl ode mě dělat nemusíš. Já to pochopil. Můžeš nás mít oba. Byl jsem idiot, že jsem ti to zakazoval. Já si musel vybrat mezi Sárou a korunou. Ale kdybych byl na začátku, vybral bych si Sáru,“ řekl. Ale Eldarn jako by ho nevnímal.

„Je to pro tvoje dobro, Wade. Nikdo by neměl mít všechno,“ dodal.

„A já mám snad všechno? Teď ti říkám, že jsem o svoje všechno přišel,“ syknul na něj.

„Dobře, tak jinak. Všechno jako absolutní moc bez možnosti tě zastavit v případě, že by ti přeskočilo,“ vysvětlil a Wade se rozesmál.

„To si myslíš, že se stane až budu králem?“ zeptal se a pořád se smál. S Eldarnem to ani nehnulo. „Počkej, ty si fakt myslíš, že bych byl takovej hajzl? To už jsem byl. Vždyť jsem se změnil,“ přemlouval ho jako mámu v obchodě, aby mu koupila lízátko.

„Ne Wade, prostě to respektuj. Takhle to bude. Já si za tím stojím. Buď já, nebo Srdce Derionu. Ale garantuju ti, že jestli si vybereš moc, nebo se mě pokusíš obejít, budeš toho šeredně litovat,“ dodal a lehl si do postele. Wade na něj pořád mlčky zíral. Bylo mu jasné, že ho nepřemluví.

Eldarn se na něj otočil. „Budeš koukat jak spím?“ zeptal se a Wade se opřel o opěradlo a přikývl.

„Nebylo by to prvně, co jsi vytuhnul a já byl celou noc vzhůru,“ odpověděl.

„Jak myslíš, tak hlavně nedělej hluk, jsem utahaný,“ dodal a Wade se zamračil.

„Jak můžeš vědět, že mě Darren z trůnu nevyštípe?“ zeptal se z ničeho nic. Eldarn se na něj otočil.

„To nevím, samozřejmě, ale... to není důležitý, důležitý je to, co si vybereš,“ pokračoval. Wade se na něj podíval jako na idiota.

„To není možný, ty ses snad zbláznil? A já, že jsem iracionální. Stavíš mě do debilní situace. Kdyby neexistovalo tohle riziko, tak by moje odpověď byla jednoznačná. Mě nejde o žádnou pitomou moc navíc. Ne, že bych jí nechtěl vůbec, ale... ty se mi snad zdáš!“ vztekal se.

„Přemýšlej nad tím, Wade, moje podmínky znáš. Já jdu spát. Dobrou,“ odseknul a zachumlal se do peřin. Wade chvíli bojoval s touhou tu peřinu z něj strhnout, ale nakonec se rozhodl, že ho nebude ještě provokovat. A tak se jen opřel o opěradlo a přemýšlel.

„Ty jsi pořád tady?“ divil se Eldarn ráno, když viděl Wada, jak sedí zkroutený na křesle a přemýšlí.

„Kde bych byl jinde?“ opáčil suše.

„Nevím u sebe?“ zmínil, ale Wade už nic neříkal. „Hádám, že jsi přemýšlel celou noc, už ses teda rozhodl?“ vyzvídal.

Wade přikývl. „Chodíš s ní?“ zeptal se.

Eldarna ta otázka překvapila. „Co to s tím souvisí?“ syknul.

„Tak chodíš s ní, nebo ne?“ tahal z něj.

„Jo, jsme spolu. Vadí ti to?“ zeptal se a Wade na něj chvíli koukal a pak zavrtěl hlavou. Tvářil se ale smutně.

„Tak v tom případě mě teda nepotřebuješ. Budeš šťastnej a nebudeš si muset vybírat. Taky by ti nemuselo vadit, kdybich si tě nevybral,“ prohlásil. Eldarna to probralo. Prudce vstal, posadil se na postel a zíral na něj jako na ducha.

„Ne, tohle na mě teda nezkoušej, Wade. Já nemám problém si vybrat, už jsem ti to říkal. Házíš to na mě, protože se chceš zbavit zodpovědnosti a hledáš skulinu jak mít obojí,“ osočil ho. „Navíc, ti nevěřím, že bys mi to vážně udělal. A sobě,“ dodal. Wade se zvedl z křesla a podíval se na něj smutně.

„Chceš ty to vůbec, abych si tě vybral?“ zeptal se a Eldarn na něj jen koukal. „No já jenom, že Estrella nebude moc nadšená... Asi by bylo nejlepší se na to vykašlat, ne? Ta tvoje podmínka je vážně na hovno nehledě na to, že mě ohrožuje na životě a nejen mě,“ dodal a odešel ke dveřím. Eldarn před něj skočil a oba na sebe mlčky zírali.

„Na tohle teď nemám náladu. Uhni,“ prsknul a strčil do něj, ale Eldarn to tentokrát ustál.

„Řekni co sis vybral a dám ti pokoj,“ naléhal. Wade protočil očima.

„Ty nevíš? Máš mě snad za idiota?“ odsekl podrážděně. Eldarn na něj zase jenom překvapeně koukal.

„Mě? Vybral sis mě?“ zakuňkal překvapeně.

„Tak jsem blbej nebo co, abych dobrovolně přišel o kámoše na život a na smrt? Jen jsem doufal, že si to rozmyslíš a budeš rozumnější. Takhle akorát na tom budeme tratit. Respektive já na tom budu tratit. A nasrals mě, protože se mnou voráš,“ dodal zoufale.

„Nebudeš toho litovat, přísahám,“ řekl a usmál se na něj.

„Blbouně, teď už mě nech na pokoji, musím to nějak vstřebat a třeba i vymyslet, jak se před Paynem budu bránit,“ dodal, obešel ho a odešel. Eldarn si oddychnul. Tolik se mu ulevilo.

A taky měl chuť být teď s Wadem a zase se usmířit. A říct mu, jak se věci mají, ale na to nebyla vhodná doba. Wade by na něj nebyl zrovna milý. On když ho někdo přitlačí do kouta, nebo nad ním vyhraje, pak kdyby to nebyl člověk, kterého má rád a pořád by ho provokoval, neskončil by dobře. A taky ho někdy rád dusí ve vlastní šťávě.

V paláci věci nešly podle plánů. Tedy podle plánů šly, ale podle těch Wadovo. Jean-Luis – král Derionu onemocněl. Jednalo se o to kouzlo, které Wade vypustil do světa na všechny, kteří byli natolik vlivní, aby získali korunu.

„Zavolejte doktora!“ volala nějaká služebná, která našla Jeana-Luise na pokraji svých sil sípat v posteli s potivou horečkou. Okamžitě se do místnosti nahnuli lidi, aby viděli, co se děje a nejspíš to neměli dělat, protože to, co na ně Wade vypustil bylo silně nakažlivé.

Sám byl proti tomu imunní, protože si namíchal protilek. Ale zatím na něj nepřišla ta správná chvíle. Nejprve musel onemocnět a pak se uzdravit, aby přesvědčil ostatní, že s tím nemá nic společného. A to až po tom, co všichni padnou.

Všechno ale podle Wada mělo svůj čas. Zatím se k nikomu cíleně nepřibližoval. Jean-Luis byl první obětí z hardinghamského paláce, což nebylo plánované. To kouzlo si vybralo náhodně jednoho z nich, nicméně je to stejně jedno, protože to u jediného ze Starších stejně neskončí.

Když zrcadlovali Wadovi z paláce, byl už král mrtev. Wade se pousmál, nikoliv však, že by měl radost ze smrti Jeana-Luise, ale z toho, jak všechno jde jako po drátkách.

Wade seděl ve svojí oblíbené věži a kouřil cigaretu. Tentokrát si nečetl, ale zíral z okna a pozoroval co se děje venku. Bylo už relativně jarní počasí, a tak se to venku hemžilo spolužáky. Sára s Darrenem se producovali po hřišti a u toho si povídali. A Estrella s Eldarnem se drželi za ruce a sem tam se ozobávali.

Od toho incidentu, kdy byl Wade nucený si vybrat mezi mocí Srdce Derionu a přátelstvím, což už bylo nějaký ten pátek, tak se spolu s Eldarnem nebavili. Ne, že by Eldarn nechtěl, nebo on, ale Eldarn jen respektoval jeho přání, aby ho nechal na pokoji. Tedy alespoň to řekl, když spolu mluvili naposledy.

Já jsem se nějak necítila na to být mezi lidmi, a spíš se mi zželelo Wada, protože se věčně tvářil nešťastně, a tak jsem se vyšplhala do té nejvyšší věže za ním. On se na mě překvapeně podíval a okamžitě uhasil cigaretu. Někdy byl pozorný. „Ahoj,“ pozdravila jsem ho a stoupla jsem si vedle něj k oknu.

„Tak co, jak ti je, těhule?“ Vypadáš bledě,“ řekl.

„Bylo mi už i líp, ale taky i hůř, když už jsme u toho,“ odpověděla jsem a on se pousmál a lehce mě pohladil prstem po tváři.

„Měla bys jíst hodně zeleniny a bílkovin, pusinko. Dítě potřebuje speciální péči,“ dodal a já přikývla.

„A co ty? Proč jsi tady schovaný?“ vyzvídala jsem. On si povzdychl.

„Tobě to ještě neřekli?“ zeptal se a smutně se pousmál.

„Co?“ polekala jsem se.

„Eldarn chodí s Estrellou a já... no, jak to říct. Asi mi to malinko vadí,“ přiznal a pohledem na ně ukázal, jak se oslintávají na lavičce. To mě překvapilo. Faktem je, že jsem trávila nejvíc času na záchodě až jsem se bála, že se vyzvracím z podoby, takže jsem neměla sebemenší šanci si něčeho takového všimnout.

„Teda, to je mi novinka. A počkej, něco se mezi vámi stalo? Dlouho jsem vás neviděla spolu,“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Taková menší výměna názorů s následným vydíráním z jeho strany, nic převratného,“ opáčil a zasmál se. Potom se přesunul ke schodišti a sedl si s celkem výrazným úlevným vzdychem. Jako by ho bolela záda nebo tak něco. „S lidma je to zkrátka těžký,“ dodal. Já jsem si k němu přisedla a položila mu ruku na rameno. On se na mě překvapeně otočil.

„To bude v pořádku. Vždyť jste jako bratři, Eldarn by se o takový vztah dobrovolně nepřipravil,“ zmínila jsem a on se na mě usmál a přikývl. „A čím tě vlastně vydíral? A hlavně...“ Wade mi do toho skočil.

„To je moje specialita? To jsi chtěla říct?“ zeptal se a zasmál se. Já přikývla a trochu přidušeně jsem se zahihňala. „Jde o to, že se Eldarn celkem oprávněně obával o život tvýho mini já,“ prohlásil a já ztuhla. Wade čekal až mi to docvakne a já se začala smát.

„Co?“ ozvala jsem se. „Tomu nevěřím, ty bys přece... nikdy bys... že bys to neudělal, Wade?“ vychrlila jsem ze sebe se slzami v očích. On se na mě chvíli tak nešťastně díval až tím podtrhnul mé obavy, ale pak zavrtěl hlavou.

„Nikdy bych mu neublížil, Ay,“ řekl a usmál se na mě. Ulevilo se mi. „Ale je pravda, že bych stál o jeho moc. Skoro mi to nedá spát,“ přiznal a já přikývla.

„Já vím. I bych byla pro ti jí dát, ale Darren by s tím nikdy nesouhlasil,“ zmínila jsem.

„To je od tebe hezký, ale o to tak nějak vůbec nejde. Spíš jde o princip. Eldarn si myslí, že by mě absolutní moc zničila, ale já si to nemyslím. Chránil bych vás, i když jsem byl dřív váš největší nepřítel. Teď už nejsem. A taky mám strach... ty jsi chytrá holka, určitě mě chápeš,“ objasnil a já přikývla.

„Buď bez obav, nedovolím mu to,“ zašeptala jsem a on se na mě tak zvláště podíval. Skoro jako by mě chtěl políbit. To ale samozřejmě neudělal. Možná se tak jen projevila radost v jeho očích.

„Takže ti dal na výběr?“ vyzvídala jsem.

„Jo. On, nebo moc Srdce Derionu. Bohužel je tam ten aspekt toho, že Eldarn moc dobře ví, že vybrat si jen jeho mě může zničit. Což mě štve, že si se mnou takhle hraje,“ odpověděl.

„To je nejspíš schválně, aby si byl jistý, že jsi schopný se kvůli němu i obětovat. No a co sis vybral?“ zeptala jsem se, načež se na mě podíval jako na krávu. To byl opravdový kontrast mezi tím pohledem předtím a tím pohledem teď.

„Já vím, Ay, ale nelíbí se mi ta manipulace. Jako bych se pro něj už neobětoval dost. Pořád mu musím něco jak idiot dokazovat. A samozřejmě, že jsem si vybral jeho. Ale nějak nám to moc neklape. Mezitím si začal s Estrellou a já mám pocit, že ho ztrácím i tak,“ dodal sklesle. Já ho pohladila po zádech.

„Wade, jak bys dostal jeho moc, kdybys mu nechtěl ublížit?“ zeptala jsem se. Vrtalo mi to hlavou. On se na mě otočil a dal si na čas, než odpověděl.

„Věřila bys mi, kdybych řekl, že jsem nad tím vůbec nepřemýšlel?“ prohlásil. Pochopitelně se mi tomu moc věřit nechtělo.

„Asi ne,“ přiznala jsem po chvilce ticha a on se rozesmál.

„Já neváhal ani minutu nad tím rozhodnutím. Trvalo mi to, protože jsem na něj byl naštvanej. No a tak nějak jsem předpokládal, že když k tomu přemluvím Eldarna, vymyslí to za mě. Ale to mi nevyšlo. Je docela drsněj. Nečekaně,“ prozradil a zasmál se.

„Musím uznat, že jsi s ním udělal zázrak. Dokonce musím i přiznat, že je tak nějak přitažlivější od doby, co se kamarádíte. A rozhodně s ním není taková nuda,“ dodala jsem a on do mě z legrace šfouchnul.

„Ale nepovídej, že by měl Darren konkurenci?“ zasmál se. „Ne, nuda s ním rozhodně není. On se musí cítit dobře, aby ti dovolil ho poznat. Já ho k tomu rozhoupal trochu drsněji,“ dodal a já přikývla.

„Alyssa se k němu taky celkem měla,“ zmínila jsem a Wade ztuhnul. Něco skrýval, protože se snažil hned zase změnit téma.

„Škoda, že si se mnou nemůžeš dát jívu, teď by se mi taková kámoška hodila,“ řekl a já mu dala za pravdu.

„Taky bych si jí s tebou ráda dala. Darren jí nesmí a s nikým jiným to není taková zábava jako s tebou,“ odpověděla jsem a on se zamračil.

„Co mám dělat, Ay? Já na to moc nejsem. Vůbec nevím jak se s ním mám teď po tom všem začít zase bavit,“ prohlásil z ničeho nic a já pokrčila rameny.

„To se ptáš té pravé. Já a vztahy. S Darrenem mi to trvalo čtyři roky,“ připomněla jsem a on přikývl a rozesmál se.

„To máš pravdu, to byla docela sranda. Jsem si říkal, jestli ho náhodou jenom nevodíš za nos. Kdybys ho viděla. Hotový srdce na dlani. Jsem rád, že to nevzdal. Jste fakt super pár,“ dodal. To, co řekl mě zaskočilo.

Byla jsem ráda, že se s ním smím bavit. Cítila jsem se s ním dobře. A tentokrát čistě jen v přátelském slova smyslu. Po odeznění Temnoty a taky po tom, co mě

přestal pokoušet, to ze mě všechno spadlo. A hlavně od doby, co jsme se s Darrenem dali dohromady, jsem spokojená tak jak to je. A navíc teď ještě to miminko. Ne, že by se mi už nelíbil, to asi nikdy nezmizí, ale už nemám potřebu po něm toužit jako kdysi.

Eldarn se po celkem dlouhé chvilce lehce odtáhnul od Estrelly a podíval se do okna věže. Sice tam Wada neviděl, ale byl si jistý, že tam je. Estrella se na něj smutně podívala.

„Já už asi půjdu. Musím si ještě něco zařídit. Uvidíme se potom?“ zeptal se. Estrella přikývla a naklonila se k němu, aby mu dala pusu na rozloučenou.

„Jdeš za Wadem?“ vyzvíдалa. Měla strach, že by o něj hned zase přišla. Wade byl pro ní stejně tak jako pro nás všechny silný soupeř. Eldarn přikývl.

„Tručuje. Ale z vlastní zkušenosti vím, že ho nesmím nechat moc dlouho, nebo se začne chovat zase jako Wade,“ dodal a zasmál se. Estrella na něj smutně koukala.

„Závidím mu jak moc ho máš rád, Eldarne. Ví, že pro tebe nikdy nebudu tak důležitá jako on,“ prohlásila a Eldarn zavrtil hlavou, udělal k ní krůček a malíčkem jí odhrnul vlasy z obličeje. Estrella na něj zamilovaně koukala.

„Tak to není, Esinko. Tebe miluju jako ženu, se kterou bych chtěl žít. A jeho jako bratra, kterého jsem nikdy neměl. A možná i trochu jinak, ale ne tak, aby tě to muselo znepokojovat. Fyzicky jsem navždycky jen tvůj, slibuju,“ řekl a něžně jí pohladil hřbetem ruky po tváři. Estrella se k jeho ruce přitiskla a lehce se o ní pomazlila.

„Miluju tě, nezapomeň na to,“ dodala. Eldarn přikývl, usmál se na ní a odešel. Pak otevřel dveře do věže, kde jsme seděli s Wadem a povídali si. „Wade, já jsem dost přemýšlel nad vším a... Ay! Nevěděl jsem, že...“ zmínil rozpačitě, když mě viděl s Wadem a zrovna ve zvláštní chvíli.

Měla jsem hlavu opřenou o jeho rameno, ale byla jsem v tom nevinně. Jen se mi trochu zamotala hlava, a tak jsem se o něj opřela, ale vysvětlovalo se to hůř. Oba jsme na něj šokovaně civěli.

„Sorry, tak já zase vypadnu,“ dodal a chtěl odejít.

„Ne! Počkej!“ křiknul na něj Wade. „Není to jak to vypadá. Neblázni, čeká dítě s Darrenem, snad víš, že nejsem zas takovej cvok,“ prohlásil a já se zahihňala, protože Eldarn se tvářil zvláštně.

„No, tím si nejsem moc jistý právě,“ zakuňkal a pošťouchl si brýle výš. Wade nad ním zavrtil hlavou a zaculil se.

„Povídali jsme si a Ay se udělalo trochu špatně, jen se o mě opřela,“ hájil se.

„Mě do toho nic není, Wade,“ opáčil a chtěl zase jít, ale Wade ho chytl za ruku jako svého syna a donutil ho zůstat. Eldarn se mu podíval do očí a vysmeknul se mu. Nejspíš mezi nimi občas docházelo k boji o pozici alfy. Zvláštní, nikdy by mě ani nenapadlo, že je v tomhle Wade ohrožený.

„Mohla bys nás nechat o samotě, Ay?“ zeptal se mě Wade a já přikývla, rozloučila se s nimi a zmizela jsem zase zpátky do postele. Za celou tu dobu, než jsem opustila tu věž, se od sebe pohledem neodtrhli.

„Promiň,“ prohlásil Wade a ustoupil od něj o krok zpátky.

„Za co?“ zeptal se ho Eldarn.

„Za to, že jsem tě nechával tak dlouho ve strachu z toho, co udělám. Nebo spíš, co neudělám,“ řekl a Eldarn přikývl.

„Jsem rád, že ses za to omluvil,“ opáčil suše a posadil se na schod. Celý ten jejich rozhovor byl takový celkem formální. Wade se na něj chvíli mlčky díval a pak se odhodlal si sednout vedle něj.

„Už na to máš náladu?“ zeptal se ho a Wade přikývl.

„Jo, už celkem jo,“ přiznal. Eldarn se pousmál a vytáhl z kapsy jívouou cigaretu. Wade na něj překvapeně civěl. „To je dobře, protože mě to nebaví, když se hádáme. A tohle nechci hultit sám,“ objasnil a podal jí Wadovi. Ten si jí od něj vzal a usmál se.

„No a nad čím jsi teda přemýšlel?“ vyzvídal Wade. Tak nějak kvůli mně to Eldarn nedorékl a úplně se z toho změnil vibrace v místnosti. Eldarn mu tu cigaretu kouzlem zapálil a opřel se lokty o schod za ním. To Wada mile překvapilo, ale nijak to nekomentoval.

„Chtěl jsem říct, že jsem se taky nechoval moc hezky. Chápu moc dobře tvůj úhel pohledu a tak trochu jsem byl v tu chvíli pokrytec, protože se mi líbilo mít tu moc nad tebou,“ přiznal a Wade se pousmál.

„No, to ona dělá, mrcha,“ prohlásil a Eldarn přikývl.

„S někým víc a s někým méně. A protože se o tebe v tomhle smyslu dost bojím, tak jsem se rozhodl tuhle celou situaci vzít do vlastních rukou,“ řekl a Wade zvažněl.

„Počkej, o čem to...“ začal Wade, ale Eldarn ho přerušil.

„Nech mě to doříct,“ řekl. „Chtěl jsem říct, že přesně tak, jak odhaduješ, se zachová i Darren. A samozřejmě nechci, abys přišel kvůli tomu o všechno. Byl to jen test a ty jsi s odřenýma ušima prošel,“ dodal.

„Co tím chceš jako sakra říct? Teď tě vůbec nechápu,“ syknul.

„Prostě tě chci chránit před tebou samotným i před Darrenem a jeho touhou tě s tou mocí vydírat. A tak jsem přišel na to, jak to zařídit,“ osvětlil a Wade zpozorněl.

„Poslouchám,“ řekl. Eldarn zaštrachal v kapse a vyndal z něj krystal Srdce Derionu. Wade vytřeštil oči. Byl doslova jako hladový vlk zírající na šťavnatý kus masa.

„Eldarne, ty jsi génius. Já věděl, že mě nezklameš,“ prohlásil a chtěl se krystalu dotknout, ale Eldarn s ním ucuknul.

„Zklamal tě, Wade, protože to v žádném případě nedostaneš. Získal jsem ho sice pro tebe, ale jinak než bys chtěl. Teoretickou zkoušku máš za sebou a teď tě čeká ta těžší – praktická,“ prohlásil a podíval se na něj.

„Celou dobu sis se mnou jenom hrál,“ procedil Wade našťavaně a Eldarn přikývl. „Promiň, musel jsem vědět, jestli jsi schopný obětovat i sám sebe pro někoho, koho máš rád,“ dodal.

„Hm,“ zamručel.

„Tohle není jen prázdný krystal, Wade. Je v tom moc Srdce Derionu. S Darrenem jsme na tom pracovali, když jsi tu nebyl,“ vysvětlil.

„Děláš si ze mě prdel, že jo?“ zeptal se ho, ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Tentokrát ne, Wade. Myslím to smrtelně vážně. A abys v tom nebyl sám a tak trochu se ti omluvil za to, jak jsem tě vydíral, přihazuju Estrellu. Já vím, jak moc ti vadí, že jsme spolu. Když ty si vybereš mě, tak já tebe taky,“ dodal. Wade neměl slov.

Ten krystal s mocí Srdce Derionu měl na dosah ruky. Mohl mít obojí a naprosto bez problémů, ale Eldarn byl momentálně ten, co tahal za nitky. Ještě aby ne, když to celé vymyslel a získal.

„To děláš proto, že máš strach, že by to, co mi nabízíš výměnou za Srdce Derionu bylo málo?“ rýpnul si, ale Eldarn měl úplně pokerovou tvář.

„Není to málo, je to ale fér,“ opáčil.

„Můžu si ho vzít do ruky?“ zeptal se a Eldarn mu ho bez problému dal na dlaň. Wadovi se rozzářily oči a rozbušilo srdce. Takhle se naposledy díval na svou čerstvě narozenou dceru. „Díky,“ řekl po chvilce a vrátil mu krystal do ruky. Těžko říct, jestli to Eldarna překvapilo, nebo ne. Přece jenom ho znal nejlíp ze všech.

„Tak už to řekni, Wade, ať už to napětí mezi námi ukončíme jednou provždy,“ zašeptal Eldarn. Jeho hlas se chvěl. Možná, že cítil strach. Krystal Srdce Derionu Wada viditelně fascinoval. Jako by viděl prvně něco skvostného.

„Můžu si ho vzít ještě jednou do ruky?“ zeptal se a Eldarn protočil panenkami a podal mu ho.

„Jsi vážně hrozný,“ syknul na něj, když v tom se ozval zvuk prasknutí. Eldarn se ke zdroji zvuku prudce otočil a ztuhl, když si uvědomil, že to, co prasklo byl krystal a že ho zničil Wade. Někdo, kdo po něm prahnul skoro tolik jako po té ztracené koruně.

„Doufám, že umíš držet slovo stejně dobře jako mě srát. Protože s Estrellou už tě nechci vidět,“ prohlásil a ty ještě třpytící se úlomky krystalu, ze kterého pomalu vyprchávala magická síla, mrsknul z okna věže. Eldarn doslova valil oči a neměl slov.

„A zavři tu pus, vypadáš zase jako trubka,“ řekl Wade a lehce ho cvrknul do brady. Eldarn nečekal, že to zvládne Wade zničit sám a takhle snadno, a ještě kvůli němu.

„Jo za blbost se platí, Eldarne, neměl jsi to navrhopat. Ber to jako trest za to, že jsi se mnou vyjebával. A aby bylo mezi náma jednou pro vždy jasno, přečti nahlas co máš na ruce, rione,“ dodal. Eldarn ho poslechl.

„Majetek Wade Shadowwalkera,“ zašeptal a Wade se pousmál a přikývl.

„Přesně tak, kámoš nekámoš, moje slabost neslabost, kdo je z nás dvou derion?“ zeptal se.

„Ty,“ odpověděl Eldarn klidně a spokojeně se pousmál. „Diktátore,“ řekl ještě, vzal si od něj zapálenou jívovou cigaretu a potáhl si. Wade se zasmál, přehodil přes něj svou ruku a trochu ho přátelsky zmáčkl.

„Masochisto,“ zmínil Wade s úsměvem ve tváři. „Máš na to dva týdny,“ dodal.

The hag of the Bruxells forests

★ Ježibaba z Bruxelských lesů ★

Wade se soustředil na školu. Ne, že by se nějak zvlášť učil, protože on byl chytrý a věděl všechno přirozeně, ale přece jen šlo o desátý ročník a nemilosrdně se blížil konec školního roku.

Seděl zase kde jinde než ve věži a četl si. Už bylo po škole, ale ještě ho čekala odpoledka, na kterou se mu nechtělo, protože mu bylo jasné, co bude následovat. Dnes měl 25. narozeniny a ani trochu náladu slavit je.

Největším překvapením pro něj za dnešek bylo to, že za ním do věže přišla Alyssa. Wade odložil knížku a mlčky se na ní díval.

„Ahoj,“ zašeptala a přisedla si k němu.

„Co tady děláš?“ zeptal se.

„Co asi? Máš narozeniny, přišla jsem za tebou jako kdysi ty za mnou a přišla jsem ti dát dárek,“ odpověděla a usmála se. Wade jí úsměv oplatil a čekal, co mu ještě poví. „Chybíš mi,“ přiznala.

„Aly...“ zašeptal, ale přerušila ho polibkem na tvář.

„Všechno nejlepší, Wade,“ popřála mu a podala mu dárek do ruky. Bylo to ve velké tašce. Wade se usmál a vzal si od ní dárek.

„Děláš si srandu? To je úžasný. Děkuju,“ řekl s úsměvem ve tváři a taky jí políbil na tvář. Dostal od ní podepsanou desku jeho nejoblíbenější lidské kapely TFK.

„Kde jsi to sehnala? Mě se to nikdy nepovedlo,“ vyzvídal. Alyssa se pousmála a hodila si nohu přes nohu.

„No, mám svoje metody,“ odpověděla.

„Pověz,“ naléhal.

„Jsem čarodějka. Trochu jsem toho využila jako bys to udělal ty,“ objasnila a on se zasmál.

„Takhle jsi kvůli mně podváděla. To je moc hezký,“ řekl.

„Pro tebe cokoli,“ dodala a on si jí k sobě přitáhnul na klín. Alyssa se nechala. Nic víc mezi nimi ale nebylo, jen si povídali.

Sára dostala stejnou chuť mu jít popřát do věže. Sice pro něj tentokrát nic hmotného neměla. A taky nic, s čím by se mu mohla pochlubit. Ale proto, že ho pořád milovala, jí přišlo správné mu jít popřát ještě zvlášť soukromě. Když ho ale viděla s Alyssou, ta chuť jí přešla.

„Sssáro?“ zarazil se a stejně tak i Alyssa.

„Ahoj, nevěděla jsem, že tu budeš s ní,“ prohlásila, zatímco na ní oba jen mlčky koukali. „No, tak já už půjdu, čau,“ rozloučila se s nimi a šla pryč.

„Sáro, počkej!“ zavolal na ní a Alyssa mu slezla z klína. Ona se otočila a čekala, co jí řekne.

„Já už stejně půjdu. Přišla jsem jen na skok. Tak ahoj,“ řekla Alyssa a přenesla se pryč. A tak tam zůstali se Sárou sami a oba na sebe jen tak dlouze koukali.

„Přišla jsem ti jenom popřát k narozeninám. Dárek pro tebe nemám, protože jsem nechtěla, aby to mezi náma vypadalo nějak... aby to prostě nebylo osobní,“ objasnila.

„Jak to myslíš osobní?“ zeptal se.

„Chtěla jsem tím říct, že mezi námi už nic není a nechtěla jsem v tom dělat zmatek. Samozřejmě ti přeju všechno nejlepší a hodně úspěchů až budeš králem,“ dodala a chtěla jít.

„Počkej,“ zasmál se. „To mě ani neobejmeš, nic? To přece není osobní. Ne po tom všem. Klidně mi můžeš dát i pusu,“ prohlásil.

„No to bych právě neměla. Protože to v našem případě je hrozně... kluzký,“ prohlásila a Wade vyprsknul smíchy.

„Kluzký?“ zopakoval s úsměvem ve tváři a ona přikývla. „Zajímavá volba slov,“ uznal.

„Tak ještě jednou, všechno nejlepší a já teda už radši půjdu. Uvidíme se když tak později,“ řekla a chytala za kliku.

„Počkej prosím,“ zašeptal rozpačitě. „Jak jsi to myslela s tím, že mezi námi už nic není?“ zeptal se. Sára se mu podívala do očí. Ten pohled ho až pálil.

„Tak jak to říkám,“ opáčila smutně.

„Au,“ zašeptal.

„Au?“ divila se jeho reakci a on přikývl a pak k ní udělal opatrně krok blíž. Ona zazmatkovala, ale ani se nehnula.

„Budu to respektovat. Tak teda ti děkuju za přání a ahoj,“ řekl a podal jí ruku. Sára se mu podívala do očí a pak na ruku a pak zase do očí, a podala mu svou. Držela ho za ní ale až moc dlouho.

Potom si ho k sobě z ničeho nic přitáhla a hladově ho políbila. Wade na nic nečekal a začal jí polibek oplácet jak nejlíp uměl. A věděl proč – byl poslední.

„Sbohem, Wade,“ zašeptala, když se od něj odtáhla a utekla. On tam jen tak stál a zíral na dveře, které se před sekundou dovřely.

„Tak fajn. Když konec, tak teda konec,“ zašeptal si pro sebe a šel si dát ještě jednu cigaretu na vzpomínkou.

Eldarn se konečně odhodlal zajít za Estrellou. Celkem dlouho se jí úspěšně vyhýbal, ale slib Wadovi je něco závažnějšího než jakékoli ostatní sliby. Navíc se do toho sám navezl.

Ale řekla bych, že to udělal schválně, protože věděl, že nemůže mít oba. I kdyby to neudělal, Wade by mu to nikdy netoleroval. Nebo možná jo, ale měl by to s ním Eldarn vážně těžké. Všechny by je to akorát ničilo. No a naštěstí pro něj to věděla i Estrella, ale bylo jí to líto.

„Můžu s tebou mluvit?“ zeptal se jí, když jí odchytil na chodbě před učebnou lektvarů. Ona přikývla a přišla k němu blíž.

„Už je to tady, co? Přišlo to dřív, než jsem čekala,“ zmínila a on na ní jen smutně koukal.

„U mě se nic nezmění, Esinko,“ řekl a ona přikývla a pohladila ho po tváři.

„U mě taky ne. Budu na tebe čekat,“ slíbila, ale on zavrtěl hlavou.

„To prosím nedělej. Nechci, aby ses trápila. A až bude ta správná chvíle, já si pro tebe přijdu. Teda, jestli o mě budeš ještě pořád stát a nebudeš mít za muže deriona a pár rozkošných dětí,“ prohlásil rozpačitě a ona se zatvářila smutně.

„To se nikdy nestane. Jestli si někdy někoho vezmu, budeš to ty,“ prohlásila zcela seriózně a Eldarn se zasmál.

„To nejde, lásko moje, jsi přece princezna. A až se Wade stane králem, bude to všechno ještě silnější,“ odpověděl.

„Pak není co řešit. Na,“ řekla a podala mu svůj prstýnek, který by mu byl tak akorát na malíček. Eldarn si ho od ní překvapeně vzal a podíval se na ní. „To ber jako můj slib. Jsem jen tvoje,“ zašeptala, sebrala mu ho z ruky a navlíkla na malíček. Na ten zkrácený.

Eldarn se na ní usmál a dal jí zase svůj obří kroužek, který nosil na pravé ruce na prostředníčku. Vtisknul jí ho do dlaně, políbil jí na čelo a šel za Wadem. Estrella si otírala slzy z očí, zatímco pozorovala, jak se od ní vzdaluje.

My s Darrenem jsme je pozorovali u učebny. Bylo to celkem srdceryvné. V tom se přirítila i Sára a oběma nám hodila ruce kolem ramen. „Ty jo, nějak ztrácím fyzickou,“ prohlásila udýchaně.

„To máš z toho kouření, měla bys s tím seknout,“ osočila jsem jí.

„Zas tak nekouřím,“ hájila se.

„Kde jsi byla?“ zeptal se jí Darren.

„Tak různě,“ zahihňala se, ale my jí to nežrali. Věděli jsme víc než jistě, že byla za Wadem a zvlášť, když měl dneska skoro kulaté narozeniny.

„Myslel jsem, že jsme se na něčem dohodli,“ zmínil Darren a Sára přikývla.

„Jo, to platí. Nic jsem mu neřekla, neboj se,“ odpověděla.

„To doufám, protože on je jako analyzátor fakt nejlepší,“ dodal Darren. „Nic jsi mu soukromě nedala, jo?“ zeptal se ještě.

„Ne. Nic si ani nezaslouží za to hašteření se s Alyssou,“ vypadlo z ní a oba jsme se na ní podívali.

„Jaký hašteření s Alyssou? Ty mluvíš o tom, jak spolu chodili před tím? Ale to už je dávno. A pokud si dobře vzpomínám, pak jsi s ním ještě nějakou dobu chodila,“ připomněla jsem a ona jen rozpačitě přikývla.

Nechala bych to plavat, ale Darren jí znal jako své boty a něco se mu na tom nezдало. „To ale není to, o čem jsi mluvila, že ne?“ zeptal se. Bylo to intenzivní jako by na ní svítil zblízka reflektor. Darren tohle uměl.

„Nevím, asi o nic nejde. Potkala jsem ho s ní ve věži. Seděla mu na klíně a... asi za ním přišla jen mu popřát. To není naše věc. Ať si s Alyssou dělá co chce,“ dodala a šla napřed. My si s Darrenem jen vyměnili pohledy a následovali jsme ji.

Eldarn zatřáskl na dveře ve věži a hned na to vlezl dovnitř. Wade se na něj podíval od schodiště a čekal, co mu jeho přízněnec řekne. Ještě se dneska neviděli. Shodou okolností jsme neměli společné hodiny.

„Udělal jsem to,“ prohlásil a Wade přikývl.

„Dobře,“ řekl a uvolnil mu místo vedle něj. Eldarn se posadil a chvíli bylo ticho. Wade se mu podíval na ruku a pousmál se tak, aby to Eldarn neviděl. Bylo mu jasné, co má na prstě za prstýnek. Dal ho Estelle jako dárek, když ještě chodil se Sárou a byli spolu za dobře.

„A jak to šlo?“ zeptal se po chvilce ticha.

„Bez problémů,“ odpověděl jako by o nic nešlo.

„Ten prstýnek neztrať. Nejen, že je pro tebe teď asi důležitější, ale je to fakt poklad. Stál víc, než si dokážeš vůbec představit,“ zmínil a Eldarn se na prstýnek jen podíval a pak na Wada.

„To mi mohlo být jasné, že je od tebe,“ dodal a Wade se pousmál.

„Jsme zasnoubení?“ rýpnul si.

„Co Sára, popřála ti?“ vrátil mu to a Wade se na chvíli tvářil nasupeně, než to překonal a usmál se.

„Jasně, myslíš, že by se na mě někdy vykašlala?“ opáčil.

„To přijde, kamaráde. Vsadím se, že tohle byl váš poslední vážný moment. V září na její narozeniny tady už nebudeš, abys jí popřál a za tu dobu bude mít určitě už jiný starosti. A třeba i jinýho chlapa,“ dráždil ho.

„Au,“ zašeptal. „Tohle jsou pěkně žhavý narozeniny teda,“ přiznal.

„Neměl sis začínat,“ opáčil Eldarn a on přikývl.

„Ne, to asi ne. Promiň,“ dodal a pak bylo zase hrobové ticho. Než Eldarn prolomil ledy.

„Když už ti popřála, nechceš se odpoledne někam zašít a oslavit to se mnou?“ zeptal se. Wade se na něj překvapeně podíval.

„Jako vykašlat se na všechno a jít se někam opít s tebou? Myslím, že posledně mi to stačilo,“ odpověděl a Eldarn se zasmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„To se mnou už nikdy nebudeš pít? Čeho se bojíš?“ zeptal se.

„No toho ne, neboj se. Jenom na to nechci vzpomínat, to je vše,“ dodal. Eldarn na to nic neříkal a podíval se vedle Wada, kde u stěny byla opřená deska.

„Ale copak to je?“ usmál se, natáhl se přes Wada a prohlídl si ji.

„Něco, co netrumpfneš ani za nic, kamaráde. Dostal jsem jí od Alyssy,“ pochlubil se a Eldarn se na chvilku zarazil.

„Od Alyssy? Byla za tebou?“ divil se.

„Co jako? Myslíš, že by zapomněla na moje narozeniny? Sice jsi jí tenkrát nějak okouzlit, ale to bylo jenom proto, že jsi byl o trochu novější než já. Ale mě miluje, jasný?“ prohlásil ofenzivně.

„Myslíš, že jí netrumfnu? A co když jí ani trumfnout nechci?“ rýpnul si Eldarn.

„Hele brzdi, neříkej mi, že by ses na mě vybodnul,“ řekl a tvářil se nepřijemně zaskočeně. Skoro jako by se mu z toho chtělo brečet. Eldarn ho poplácal po zádech a rukou mu rozčuchal vlasy tak, jak to on dělá jemu.

„Zdá se mi, že jsi zase zapomněl jak to mezi náma je, rione,“ prsknul na něj podrážděně.

„Nezapomněl, samozřejmě, že nezapomněl, pane,“ prohlásil a vytáhnul z kapsy VIP pozvánku na oslavu jeho narozenin, kde měla soukromě hrát jeho nejoblíbenější derionská skupina *Deadly Echo*.

„Tak co, překonal jsem Alyssu?“ zeptal se. Wade neměl slov. Zrovna oni byli jeho největší inspirací. Akorát už byli docela staří na to, aby ještě hráli ve velkém. A teď měli hrát na jeho narozeniny a jen pro něj.

„Zahraješ si s nima, už jsem to domluvil. Těší se až tě poznají,“ dodal.

„Pane bože, ty se mi jenom zdáš,“ prohlásil nevěřicně, až se mu rozechvěl hlas a zaplnily oči slzami a s úžasem si prohlížel tu ručně psanou pozvánku od frontmana Killiana Pickerina. Mělo se to konat v malém klubu, kde normálně hraje s kapelou on.

„To je ten nejlepší dárek na světě,“ prohlásil a skočil mu do náruče jako kdyby teď viděl svého tatů a směl ho obejmout. „Děkuju,“ zašeptal rozněžněně.

„Takže hádám, že se mnou asi půjdeš, ne? Budou tam i kluci z *Anguish* a ty si tam s sebou někoho vezmi taky. Ale jen pár lidí, Wade, ok?“ řekl a on přikývl. Byl z toho úplně v šoku.

„Kde jsi na to sebral?“ vyzvídal.

„To je tajemství, který si musím vzít s sebou do hrobu. Bohužel,“ odpověděl a Wade se na něj tak divně díval. Eldarn se trochu bál, že by mu to mohlo dojít, protože on je vážně mistr v dedukci.

„Payne,“ prohlásil po několika sekundách ticha a Eldarn ztuhl. „Je jedinej, kdo by si to mohl finančně dovolit. A ještě Whisper, ale ten by to neudělal. Nechápu ale proč by to dělal Payne,“ spekuloval. „Ne, ještě líp. To byli všichni tři, že jo?“ pokračoval.

„Jsi fakt děsnej,“ řekl Eldarn zoufale.

„Proč by ti to Payne platil? To mi řekni,“ tahal z něj. Eldarn protočil panenkami.

„Tak asi proto, že jsi zničil ten zatracenej krystal. Já mu o tom řekl. Taky jsme se dali do řeči a já mu řekl, co pro tebe chci zařídit k narozeninám. Asi bych to nějak i dal dohromady, šetřil jsem na to fakt dlouho. No a on se s holkama nabídnul, že to doplatí. Že to bude od nás všech. Ale chtěli, abys o tom nevěděl. Takže bych byl rád, aby sis to nechal pro sebe,“ vysvětlil.

„Na to jsem moc hrdej, abych od nich přijal takovou věc jen tak. Nechci u nich mít dluhy!“ dodal.

„Počkej. Není to dluh, je to takový dárek napůl. Za první, to byl můj a Sára nápad a za druhý, jsem do toho taky dal dost Peršáků. Oni dva jen přispěli na ten zbytek, protože nevěděli co ti koupit,“ objasnil a Wade zavrtěl hlavou.

„Sára taky? Ne, to ne. Tak velké dárek od nich teda nepřijmu. Ne pokud se k tomu nepřiznají,“ řekl suverénně a vrazil mu do ruky tu pozvánku.

„Počkej, Wade, a co chceš jako dělat? Nemůžeš tam kvůli tomu nejít, to ne. To by mě mrzelo, i je,“ domlouval mu.

„Já tam půjdu, ale chci, aby tam přišel s Ay a Sárrou a aby se přiznali k tomu, že to je od nich. Jinak bych se cítil blbě. A nebo jim to prostě zaplatím,“ dodal.

„Nemůžeš si přece platit dárek sám. To bych nedovolil. Tak je tam pozvi taky, užij si to a já s nima promluví, aby ti to řekli sami,“ navrhnul. Wade se na něj tak zvláštně podíval.

„Jestli ne, Eldarne, budu naštvanej,“ dodal a vytáhl si cigaretu z krabičky.

„Nechtěl jsem ti to zkazit. Všichni z toho mají radost a těší se až jim zahraješ s nima,“ zmínil a Wade se usmál.

„To je fakt nádherný,“ přiznal a Eldarn ho poplácal po zádech.

„Bude. Tak nad tím moc nepřemýšlej a neber jim tu radost z toho, že mi pomohli to pro tebe zařídit,“ dodal. Wade si povzdychl.

„Chtěli, abych o tom nevěděl. Proč?“ zeptal se.

„Asi se báli, že bys to nepřijmul,“ odpověděl pohotově a Wade se na něj otočil.

„Třeba jim na tobě záleží, ale nechťejí, abys to věděl, protože je to moc komplikovaná situace. Darren to udělal proto, že si váží tvýho gesta se Srdcem Derionu, chtěl ti to vrátit. A Ay by nevěděla co ti koupit, a tak se přidala. No a Sára si užila se mnou to vymýšlení toho nejlepšího,“ objasnil a Wade se pousmál.

„Co je nového v paláci?“ zeptal se Eldarn z ničeho nic.

„Jde to podle plánu, Eldarne. Ale nějak jsem nepočítal s tím, že budu muset pak obnovit i personál. Zbývají už jen 4 Starší včetně mě,“ odpověděl.

„Teda, to je vážně zákeřná epidemie. Kdo zbyl a co máš v plánu dál?“ vyzvídal.

„Ty nejambicióznější. Číňan, Australan a taková španělská kráska, ta je obzvlášť nebezpečná. Desiree. Po dohodě přes zrcadlo, jsme se shodli na tom, že se stane Christian králem. Korunovace má být zítra. Palác je uzavřený, řeší se tam ta nákaza. A všichni tři prohlásili, že na to místo nevčkročí,“ odpověděl.

„Hm, a jak to uděláš, když se nenakazí?“ zeptal se a Wade se pousmál.

„Ale oni se nakazí, Eldarne. Jen to nepůjde tak rychle. Nebude to přirozená imunita, ale kouzlo. Může to trvat pár týdnů. To už vydržím. S posledním přeživším Starším korunovaným na krále se nakazím taky, abych z toho vyšel z obliga,“ objasnil a Eldarn se vyděsil.

„Ale nemůžeš umřít, že ne?“ zeptal se. Wade pokrčil rameny.

„No s nejvyšší pravděpodobností ne, pokud ten elixír, co jsem umíchal funguje jak má. Pořád existuje ale malé riziko. Ale to hodlám podstoupit, když ne teď tak už nikdy. Pro tohle jsem celou dobu žil, takže kdyby to nevyšlo a nešlo to za mého života, asi bych se zbláznil,“ přiznal. Eldarn na něj nešťastně koukal.

„Jsi blázen, Wade. A jestli tě to tvoje posraný kouzlo zabije, tak si mě nepřej. Máš mě na svědomí. A spolu se mnou i Sáru,“ dodal a Wade se tak rozpačitě pousmál.

„Pro vás dva to musím zvládnout,“ řekl a lehce do něj drcnul ramenem. „A taky pro to, že tu mám dvě děti. Mimochodem, říkal jsem ti, že plánuju třetí?“ pochlubil se a Eldarn vytrřel oči.

„Ty jsi teda samý překvapení. A není to šílený, když s Anomaris skoro nejsi? Nechat jí na krku další dítě...“ zmínil.

„Kdo říkal, že s ní nebudu? Naopak. Teď bude královna. Za chvíli budeme žít jako plnohodnotná královská rodina v největším paláci v Derionu. Hodně pokojů, hodně dětí,“ procedil.

„Ty si děláš legraci, že jo? A co Sára?“ zeptal se.

„Co je s ní?“ odsekl. Eldarn na něj šokovaně civěl.

„Nedělej si další děti, který nechceš mít s Anomaris jen proto, že máš pocit, že už je to se Sárou v háji,“ prohlásil a Wade se na něj překvapeně podíval.

„Tohle bylo to nejdřívější cos mi za poslední dobu poradil. Ale tak to není, vážně. Já mám Anomaris rád a miluju svoje děti. A jo, já vím, že jsem nebyl perfektní otec a už vůbec ne manžel, ale to všechno se teď změní. Budu jí věrný,“ řekl a Eldarn se na něj tak divně podíval. „V mezích,“ dodal.

„Tak fajn. Nechci s ní další dítě,“ povzdychl si. „Ale já fakt už nevím jak se jinak s Anomaris dát do pořádku. Nenávidí mě. Většinou,“ přiznal. Eldarn přikývl, jako, že chápe proč tomu tak je. „A ona to dítě chce, Eldarne. Není mi to zas tak proti srsti. Jedno dítě ještě zvládnou, pokud mi to zachrání manželství a korunu,“ objasnil.

„Tak a teď už tě poznávám. Ahoj, Wade, dlouho jsme se neviděli,“ prohlásil a Wade se rozesmál.

„Kašpare,“ řekl.

„Ne vážně. Rozmysli si to pořádně, Wade. Přijdeš mi teď malinko nezodpovědný a impulzivní. Dát do pořádku vztah můžeš i bez dětí. Věnuj se plně těm, co už máš. Věnuj se Anomaris, sem tam buď romantik a uvidíš, že se to zlepší,“ poradil mu.

„Nechceš to vzít za mě? S Alyssou ti to docela šlo,“ rýpnul do něj a Eldarn do něj vztekle strčil.

„To není vtipný,“ syknul po něm.

„Trochu jo, když se nad tím zamyslíš,“ zmínil a zasmál se. Eldarn se hned na to taky rozesmál. Oba se začali hrozně smát.

„Kam se na to hrabe ta tvoje brutální manikúra, tohle bylo mnohem horší,“ řekl Eldarn brečíc smíchy.

„Drž hubu, já se snažil,“ opáčil Wade se slzami v očích.

„No právě,“ dobíral si ho.

Oslava Wadovo narozenin se zdařila. Byl nadšený, že viděl naživo své idoly a byl poctěn tím, že si s nimi mohl i zahrát. Taky ho pochválili, že je talentovaný. Dva z nich dokonce přiznali, že *Anguish of the Forsaken* poslouchají. Takže kluci z *Anguish* zase zahráli jim a bylo to zkrátka zajímavé.

Eldarn se trochu přiopil a perlil. Takže jak se Wade zmiňoval, že s ním dokáže být zábava, tak mi celkem toho nudného šprta, za kterého jsem ho měla, vyvrátil. Sára si držela normální odstup, i když jí to Wade moc neusnadňoval. A taky co se dozvěděl, že to byla i její zásluha, že se mohl setkat s tak slavnou kapelou, tak jí neustále děkoval a snažil se být roztomilý.

Nakonec nejvíc se s oslavencem zřídil Darren až to donutilo Eldarna trochu žárlit, protože to zase vypadalo jako kdysi v době, kdy byli nejlepší kamarádi. Pili spolu, každou chvíli si spolu na něco připjeli, smáli se až brečeli a Wade nás dokonce učil hrát všechny na kytaru.

A aby toho nebylo málo, do toho jsme se dozvěděli, že Sára umí nádherně zpívat, takže jí Wade asi hodinu přemlouval ať si někdy zkusí zpívat s nimi. Že pro ní napíše písničku. A když už to začínalo být mezi nimi až moc přátelské, zachránil je Eldarn před další životní chybou, protože Wade začal být opět naprosto neodolatelný a když mu o něco jde, je zcela nemožné mu odolat.

„Já jí miluju,“ oznámil mu cestou a Eldarn přikývl.

„Já vím,“ odpověděl suše. Taky byl opilý, ale ne tolik jako Wade. Ten celou cestu z klubu na Sáru pěl ódy.

„Kdybych věděl, že je ještě lepší než už je, což snad nejde. Jakože kdybych věděl, že ještě umí i zpívat...“ zarazil se.

„Tak co, Wade? Pozor sloup,“ řekl a stáhnul ho blíž k sobě, až mu šlápnul na nohu a drcnul do něj ramenem. Eldarn se zakymácel, ale ustál Wadovo váhu jen tak tak.

„Tak bych se...“ začal mluvit, ale nedořekl to. Místo toho se naklonil ke kraji cesty a pozvracel se. Eldarn ho jen přidržoval za ruku a znechuceně se křenil, když ho sledoval se zbavovat veškerého obsahu žaludku.

„No, jen s tím ven,“ řekl, aby přetloukl ty nelibé zvuky dávení se. Hned na to se Wade napřímil a otřel si usazené oči.

„Už nikdy nebudu pít,“ prohlásil, načež se Eldarn uchechtl. „Já to myslím vážně. Ještě nikdy jsem snad nezvracel z alkoholu. Dneska jsem to fakt přehnal,“ dodal.

„No, když jsi pil na žal i na oslavu, to se pak v tobě pere všechno,“ okomentoval a sklídlil nepříjemný pohled.

„Už to nehodlám rozebírat. A ty mi to taky už laskavě nepřipomínej,“ řekl a vypláchl si pusou vodou, kterou nosil v tašce přes rameno. Ten bez základních potřeb nikdy neopouštěl dům.

„Tak bys dělal co, kdybys to věděl dřív? Nedořekl jsi to,“ tahal z něj.

„Já nevím,“ odpověděl a propláchl si pusou ještě jednou.

„Nedáme si burger a hranolky?“ navrhnul Eldarn a Wade ho zase jen zpražil pohledem.

„Tak jsi normální? Chceš mě zabít? A kde tady jako chceš vzít burger a hranolky?“ zeptal se.

„Tady asi těžko v týchle prdeli. Ale tam u nás na rohu, co?“ zeptal se.

„Tak za první, nenadávej na můj Derion! A za druhý, ty si dej co chceš, ale já se toho nechutně masnýho a slanýho jedu v životě nedotknu!“ prohlásil a Eldarn se zasmál.

No a o deset minut později seděl i s Eldarnem na baru nějakého nonstopu a užídal mu hranolky z papírového táčku. „Tohle je můj konec,“ procedil u toho, co mačkal hranolku a nestačil se divit, co z ní vytéká za ohromné množství tuku.

„Vtipný, že tebe, velkého deriona Wada Shadowwalkera po tom všem zlikviduje pár masných hranolek a burger s majolkou a kečupem,“ zasmál se Eldarn a Wade se na něj jen zašklebil. Byl celý bledý a navíc fast food měl snad jen dvakrát v životě. Teď tedy po třetí.

Následující týden dostal Wade zprávu, že onemocněl Long-Bong Cink Li a že to s ním jde rychle z kopce. „Co je?“ zeptal se ho Eldarn hned jak si dal zrcátko do kapsy. Zase se spolu učili u Wada ve věži.

„Že to půjde tak rychle jsem ani ve snu nečekal. Číňan ochořel. Teď už se zbavit těch dvou a je to,“ řekl Wade a promnul si ruce. Eldarn dal na stranu hlavu jako pes a chvíli ho pozoroval. Na to, jakou má radost a na to, jak zvráceně toho kluka obdivuje. Ano, sám tomu nedokázal porozumět.

„Už jsem sakra netrpělivej,“ prohlásil a začal chodit kolečka po pokoji. „Nejradši bych ho dorazil, hajzla jednoho vypočítavýho. Jediný, z čeho má hrůzu je, že si nestihne na tu svojí obří hlavu nasadit korunu. Mojí korunu!“ vztekal se.

„Kašlu na to, udělám to teď hned. Zabiju ho a nakazím se. Pak nakazím i jí a Christiana za to, že si dovolil mít na hlavě tu korunu přede mnou a pak se vyléčím. To zvládnou levou zadní a když to udělám...“ pokračoval. Eldarn ho pořád zasněně pozoroval. Podle mě vůbec neposлуouchal, co Wade říká. A trochu ho tyhle stavy, které si uvědomoval děsily.

Že ho fascinuje jeho inteligence a to, jakým způsobem funguje jeho mozek, to ještě chápal, ale že ho má tak moc rád, i když ví co je zač, to už mu rozum nepobíral. Bylo to trochu jako kdyby miloval Hitlera. Naprosto nepředstavitelně nepochopitelné. Wade se mohl chovat jako největší hajzl na světě a jeho to přitahovalo.

Tady bylo jasně vidět, že je láska slepá, ačkoli byl Wade fakt atraktivní. Co atraktivní, on byl víc než to. On byl vážně nádherný. No co, nedá se to přehlédnout.

„Posloucháš mě?“ syknul a sedl si vedle něj na postel.

„J-jo, jasně. Poslouchám,“ odpověděl a mile se na něj usmál.

„Proč na mě takhle civíš? Takhle na mě už nikdy nekoukej, je to ujetý,“ prohlásil a šťouchnul do něj.

„Promiň,“ řekl a zase se věnoval učení. Wade do něj šťouchnul ještě jednou a dožadoval se jeho pozornosti.

„No tak na to něco řekni, ne?“ řekl a Eldarn nevěděl co říct, protože ho moc nevnímal, ale to mu přiznat nemohl, protože by se nehorázně naštvál.

„Já myslím, že to je dobrej nápad. Konec konců, ty jiný ani nemáš,“ zakuňkal a vyhnul se očnímu kontaktu. Wade se k němu naklonil a ten oční kontakt si doslova vynutil.

„Tohle podležání děláš jenom když se mě bojíš. Ty jsi mě neposlouchal, že jo?“ vztekal se.

„Promiň, Wade,“ řekl a Wade si povzdychl.

„To by mě zajímalo, co se ti teda honilo hlavou tak důležitýho, že jsi mě úplně vytěsnil. No nic, říkal jsem, že je Číňan další na řadě. A že už to nemůžu vydržet. Co mám dělat? Měl bych to urychlit? Možná bych to zvládnul udělat už teď, ale zase je to trochu riskantní. A musel bych se nakazit...“ Hned jak řekl to slovo nakazit, Eldarn se na něj tak podíval.

„Ne! To ne. Nedělej to. Prosím, nechod' na to místo,“ prohlásil a prudce se posadil na postel. Měl o Wada příšerný strach. Při představě, že se musí nakazit nějakou potivou horečkou, se kterou má prakticky nulovou šanci na přežití a rychlý průběh, se mu udělalo mdlo. Wade se pousmál.

„Ty se o mě bojíš? Ale no tak, Eldarne. Už jsem ti vysvětloval, že ten elixír je protilek, který mě z toho vyléčí,“ objasnil.

„Jo? A na kolik procent jsi si tím jistý? Už to někdy někdo zkoušel? Nemůžeš to prosím udělat nějak jinak?“ zeptal se. Měl takový naléhavý tón.

„Nezkoušel ho nikdo, protože jsem ho vymyslel. A byl jsem hodně opatrněj při jeho výrobě. Bylo by dost na hovno, kdybych selhal zrovna tady, ale já věřím tomu, že jsem profík a že jsem to zvládnul. A potřebuju, abys mi taky věřil, jo?“ zmínil a Eldarn na něj mlčky koukal.

„Já ti věřím, Wade. Vážně. Všechno, co jsi do teď dokázal bylo neuvěřitelný a sice jsi fakt zloun, ale tak nějak to děláš dobře a strašně zajímavým způsobem. Ale k těm sípajícím zombíkům prosím tě nechod',“ naléhal na něj. Wade se rozesmál a položil mu ruku na rameno.

„Bitvu z postele nevyhraješ, Eldarne. A to, co mi říkáš zní spíš jako, že mi právě nevěříš. Buď jo, nebo ne. Nic mezi tím není. Pro mě to hodně znamená. Jestli mi

nevěříš, budu se bát," přiznal a čekal až se k tomu vyjádří. „Tak co? Věříš mi, nebo ne?“ tahal z něj.

Eldarn si povzdychl a dal si chvíli na čas s odpovědí. Zatím se Wadovi díval do očí. Je možné, že když řekne, že mu nevěří, že do toho nepůjde a vymyslí něco jiného? Samozřejmě, že ne. Akorát bude našťvaný a zklamaný. Vlastně je tak trochu jedno, co Eldarn řekne, pokud jde o tohle.

„Věřím. Vždycky jsem v tebe věřil a věřit budu. Jsi nejlepší a nejchytřejší čaroděj v Derionu a tu zatracenou korunu už máš do pár měsíců na hlavě!“ prohlásil a tak nějak vlivem emocí ho chytnul za ruku. Ne tedy jako romanticky, ale pevně sevřel jeho celou dlaň za hřbet. Bylo to takové podvědomé gesto dodání sebevědomí s příměsí obav.

„Ty jsi nejchytřejší čaroděj v Derionu,“ prohlásil Wade hned na to a mile se na něj usmál. Eldarnovi málem spadla čelist. Vážně řekl to, co řekl? Asi by spadla čelist každému, kdo Wada zná, kdyby ho teď slyšel. Wade byl vždycky posedlý svou inteligencí a takový egoista, že by nikdy nikomu nepřiznal, že by mohl být v něčem lepší než on, natož v tomhle.

„Co tak koukáš, rione? Mám se ti i poklonit, nebo co?“ zasmál se a rozcuchal mu ze srandy vlasy. Eldarn nevěděl, jestli to Wade myslí vážně, nebo si dělá srandu. Je fakt, že ho znal a věděl, že by něco takového nevypustil z pusy, kdyby to nemyslel vážně. Stejně jako slovíčko miluju tě, ale na okamžik ho to zmátlo.

„Proč jsi mi to řekl?“ zeptal se chytře a Wade se pousmál.

„Abys to věděl pro případ, že bych tam umřel,“ odpověděl a šel si zabalit nějaké věci, protože věděl, že bude muset v paláci nějakou dobu zůstat.

„Ty tam ale neumřeš!“ syknul. „Navíc to není pravda, já nejsem... ten výzkum Éteru, který jsi vymyslel a to všechno, to je něco, co bych já nikdy nezvládnul,“ pokračoval, ale Wade mu skočil do řeči.

„Zase jsi zvládnul jiný věci, který bych nezvládnul já,“ odpověděl klidně.

„Wade, hlavně si nezapomeň vzít ten elixír,“ řekl nešťastně Eldarn a Wade přikývl a šel pro něj. „A jen tak mimochodem, to právě neznamená, že jsem chytřejší než ty. Ani nevíš jak to znělo úžasně od někoho jako jsi ty, ale musím ti to vrátit, protože si to nezasloužím,“ pokračoval a Wade se usmíval.

„Můžeme si změřit IQ, jestli chceš. Zas tak rozdílný nebudou,“ dodal ze srandy a zapnul svou tašku přes rameno plnou věcí. Eldarn se na něj tak podíval.

„IQ? Řeknu ti moje, když řekneš tvoje,“ navrhnul a Wade se zakřenil.

„To už je jako kdyby jsme si porovnávali ptáky. Už toho nech,“ okřiknul ho, rozhlídnul se po místnosti a podíval se na Eldarna. „A hlavně se k tomu nevyjadřuj!“ řekl raději předem.

„To jsem neplánoval,“ objasnil a Wade mu ještě podal po chlapácku ruku na rozloučenou.

„Kdyby něco, dej mi pozor na Sáru a na děcka. Máš to u mě,“ řekl, pevně ho objal a odešel z pokoje raději ve spěchu, aby se ho Eldarn nesnažil udržet v bezpečí.

Wade se dostal do paláce krátce před půlnocí. Položil si tašku na postel a otevřel okno. Trochu se bál si tím projít, ale pro všechno se musí něco obětovat. A to on moc dobře věděl. Pak se posadil na postel vedle té tašky a chvíli jen tak civěl do prázdné zdi.

V paláci bylo ticho, i když kolem panoval rozruch a panika. Sice momentálně nemoc nebyla přímo v paláci, i tak tam se tam ale nikdo necítil příliš bezpečně. Šest Starších z toho dva korunovaní už byli pochovaní za tak krátký čas.

„Smím vstoupit, Mistře?“ zeptala se nějaká služebná a potom, co se Wade ozval, vešla dovnitř do pokoje. Byla mladá a krásná a Wade nechtěl, aby tam taky zemřela.

„Přišla jsem vás jen informovat, že onemocnělo i Jeho Veličenstvo Christian. A pan Cink dnes odpoledne zemřel,“ řekla a on na ní šokovaně zíral. Šlo to moc rychle. O dost rychleji, než si představoval. A teď měl strach, že zemře taky. A to dřív než nějaký pitomý elixír vůbec stačí zabrat. Nebo než by vymyslel alternativu v případě, že by se jeho obavy potvrdily.

„Přišla jste s někým z nich do styku?“ zeptal se.

„Dnes ne, pane. Ale včera ano,“ odpověděla a Wade se zatvářil tragicky. „Co se děje? Co to znamená“ zeptala se. Wade se na ní tak podíval.

„To znamená, že mi klidně můžete dát pus, protože to máme taky,“ odpověděl suše a plácnul sebou na postel. Taky si promnul rukama obličej. Ta dívka za sebou zavřela dveře, posadila se k němu a zadržovala slzy.

„Jak se jmenujete?“ zeptal se.

„Réza,“ odpověděla.

„Když tady zůstanete v noci se mnou, Rézo, dám vám takový speciální vitamíny, který můžou zvýšit šanci, že tu nemoc porazíme,“ navrhnul.

„Přes noc? A s vámi? To nemůžu, vyhodili by mě,“ odpověděla a Wade se pousmál.

„Kdo? Já ne a nikdo jiný z těch chorých se to nedozví. A za druhý, lepší možná přežít a mít vyhazov, než tady umřít, co? Já nevím jak vy, ale já si chci poslední noc v tomhle stavu užít,“ objasnil a natahoval k ní ruku, ona se na něj tak podívala a pak jeho ruku přijala.

„Jaké vitamíny?“ vyzvídala.

„Takový silnější než normální. Víc pro vás udělat nemůžu. A nemůžu vám ani zaručit, že to zabere. Bohužel. Ale můžu se vám pokusit zpříjemnit večer,“ zmínil a ona smutně přikývla.

„Proč jste si vybral mě?“ pokračovala v tom vyzvídání.

„Líbíte se mi. A čeká nás nejspíš stejný osud,“ odpověděl. Potom se jí podíval na nohy a hned na to do očí. „Jste rionka?“ zeptal se.

„Samožřejmě, pane. Snad vám to nevadí,“ odpověděla.

„Hm, vůbec ne, mám rionky rád,“ řekl, položil jí ruku na stehno, naklonil se k jejímu krku a lehce jí na něj políbil. Réza byla jako rionka zvyklá na nejrůznější pány deriony. Za svůj mladý život měla spoustu zkušeností s tím, jakými dokážou být vládci. Ještě ale nikdy k ní žádný nebyl tak laskavý a milý. A taky to bylo poprvé, co jí byl nějaký i víc než sympatický.

„Rézo?“ zašeptal a otočil se na ní. „Dobrý ráno,“ řekl a políbil jí. Setinu na to vyletěl jak čert z krabíčky, když se dotkl jejích ledových rtů. „Ne, to ne. Sakra!“ zaklel. „Do hajzlu!“ ječel. Svoje lidi mít na svědomí opravdu nechtěl. To kouzlo se mu nějak vymklo z rukou a on začínal mít strach. Taky absolutně nedokázal předpovědět, kdy bude vhodná doba si vzít elixír, když ta nemoc zabíjí i do jednoho dne i bez příznaků.

Popadnul zrcátko, očaroval ho a snažil se spojit s Eldarnem, ačkoli bylo brzy. „No co je, Wade?“ zavrčel na něj.

„Nějak jsem to podělal a teď na to umírá strašně moc lidí a to i jenom za jedinej den. Nevím co s tím,“ začal, což Eldarna probralo.

„Cože? Pane bože, Wade. Vezmi si hned ten elixír!“ křičel na něj téměř hystericky.

„Nevím jestli to k něčemu bude. Mám strach, Eldarne. Přišel jsem do styku s holkou, co mi tady leží teď mrtvá,“ objasnil. Eldarnovi vyhrkly slzy z očí.

„Hlavně klid. Je to kouzlo, ne? Takže na to určitě bude nějaký kouzelný řešení,“ zmínil a začal chodit kolečka po místnosti.

„Hlavně je to potivá horečka,“ opravil ho Wade.

„Sklapni, blboune. Soustředím se,“ syknul po něm Eldarn a Wade okamžitě zmlkl. „Vezmi si ten elixír, já ti za chvíli zavolám,“ řekl.

„Nemůžu, musím se nakazit,“ připomněl mu a mohl být rád, že tam teď Eldarn nestál vedle něho, protože by mu dal nejspíš pěstí.

„Na to se vykašli, kreténe!! Hned si vezmi tu zpropadenou vodu, nebo tě zabiju sám!“ křičel na něj a vytípnul mu to. Wade zahodil zrcátko na postel a vyndal z tašky ten elixír. Chvilí na něj koukal, ale rozhodl se poslechnout Eldarna a vypil ho na ex jako panáka vodky. Potom se podíval na tu dívku a povzdechl si.

„Ještě jsi neměla umírat, holka,“ zašeptal sklesle a pohlídl jí po tváři. Potom jí vzal do náruče a odnesl jí, že jí pohrbí. Za prvé, se cítil provinile. A za druhé, se tak jako tak někdo musel zbavit těla s nákazou, a protože on už to stejně měl taky, tak se rozhodl, že to udělá sám.

Já jsem si akorát četla denní svitek. Od doby, co jsem měla kamaráda v politice, mě zajímalo, co se děje v paláci víc než kdy jindy. A ono i kdyby to neměl být můj kamarád, tak by mě to zajímalo. To se nestává často znát se blízce se Starším, nebo dokonce s budoucím vládcem Derionu. Nicméně to, co jsem se dočetla mě víc než šokovalo.

„Darrene,“ šťouchla jsem do něho. On se na mě hned otočil. Do teď si o něčem povídal se Sárrou u stolu. „Tohle je nejspíš to, co Wade zamýšlel celou tu dobu. Všichni Starší záhadně umírají na nějakou šílenou nemoc. Ta epidemie je už nebezpečně blízko hradu. Jestli to Wade nemá pod kontrolou, brzy se to dostane až sem,“ zmínila jsem a on se mi podíval přes rameno.

„Nebojím se, že by to neměl někdo jako Wade pod kontrolou,“ odpověděl celkem klidně.

„Tady se píše, že umírají i lidi kolem. Už je něco málo přes 40 obětí za čtyři dny,“ zmínila jsem a on ztuhl a spolu s ním i Sára.

„Ježíši Kriste, snad taky neumře,“ polekala se. Darren se na ní jen tak podíval.

„Bez obav, ten má protilek. Jemu se nemůže nic stát, on by snad nevypustil takovou věc i sám na sebe, aniž by měl záložní plán, ne? A taky by neohrozil nás všechny. O tohle se vůbec nebojím,“ utěšoval nás Darren.

„Ale měl bys,“ prohlásil Eldarn, který se za námi zjevil.

„O čem to mluvíš? Ahoj,“ pozdravila jsem ho.

„Ahoj,“ řekl a zamával nám. „Mluvím o tom, že se mu to vymklo z rukou a absolutně neví co s tím má teď dělat. I mistr tesař se někdy utne. Lidi vyjma Starších na to umírat neměli. A ano, má nějaký protilek, ale nevíme jistě, jestli zabere. Ta nemoc měla mít průběh zhruba týden, ale lidi umírají občas i do jedinýho dne. Musíme mu pomoci, protože už je zcela určitě nakažený,“ prohlásil a my všichni valili oči.

„Pane bože... Eldarne!!!“ vyděsila se Sára a zacloumala s ním. „Dělej něco přece! Je to Wade. Náš Wade,“ připomněla. On si jen postrčil brýle výš a přikývl.

„Já vím, já vím. Nemysli si, že jsem v klidu,“ objasnil. Sára z nás panikařila asi nejvíc. I když, já spíš byla v šoku. Ale samozřejmě, že jsem měla strach o Darrena a o nás o všechny a hlavně taky o moje dítě. A byl tam i strach o Wada a to až nečekaný.

„Co chceš, aby jsme udělali?“ zeptal se ho Darren klidně. Eldarn si povzdychl při představě, co je třeba a jak rychle je nutné postupovat.

„Nebude to lehký, ale našel jsem způsob, jak úplně vyléčit nakaženýho. No a s posledním Starším by ta nákaza měla sama vymizet,“ odpověděl. Všichni jsme na něj překvapeně koukali.

„A co když nezmizí?“ zeptala jsem se a on pokrčil rameny.

„Jak teda zachráníme Wada?“ připomněla Sára tu nejdůležitější otázku.

„Naccuran kořen,“ odpověděl stručně a podíval se na Darrena, který jako jediný z nás věděl, kde takovou vzácnost najít. Pak se tak ironicky pousmál.

„Děláš si srandu? Kdo ví jestli ta věc není jen mýtus,“ procedil nakonec.

„O co jde? Co je to za kořen a kde ho najdeme?“ zeptala jsem se zcela neutrálně. Sára to nedokázala držet dál v sobě a rozbřečela se.

„Neříkejte mi, že se ta věc nedá sehnat,“ plakala. Darren si jí k sobě přitáhl a objal jí. My jsme si vyměnili pohledy. „Nemůžeme ho nechat umřít. Musíme něco udělat. No tak, Darrene, udělej něco prosím,“ plakala hystericky.

„Já nevím co, Sáro,“ odpověděl téměř nezaujatě, ale to jen proto, že měl chuť říct něco jako dobře mu tak. Ale to si před Sárou nemohl dovolit říct, takže se zaměřil na jiný důvod proč to celé udělat. Tím byla bezpečnost nás všech a hlavně Sára, která by se bez Wada zbláznila.

„Kde to teda seženeme?“ zeptala jsem se.

„Bruxellský lesy,“ odpověděli oba s Darrenem nastejno. My se Sárou vytřeštily oči.

„Ne ne ne ne ne! To není možný. Proč je všechno zrovna tam?“ vztekala se.

„Protože se tam lidi bojí, aby si to jen tak vzali. A taky se tam dějí velké magické rituály a prostě tam rostou díky tomu vzácné byliny,“ odpověděla jsem jí a přehoupala očima na Darrena. „Kdy teda vyrážíme?“ zeptala jsem se, ale Darren mě zpražil pohledem.

„No ty teda rozhodně nikam nejdeš!“ syknul na mě.

„Ale vždyť musíme jít spolu, co kdyby se ti něco stalo?“ řekla jsem, ale zavrtěl hlavou. Zdál se být v tomhle naprosto neoblomný.

„Jsi přece těhotná, Paynová!“ připomněl.

„A ty jsi jeho táta,“ dodala jsem.

„Jo, ale... prostě se mnou o tom nediskutuj. Budeš tu se Sárou jí utěšovat. A my s Eldarnem se o to postaráme,“ dodal a Eldarn přikývl.

„Kdybch si měla vybrat ty, nebo Wade, zajímáš mě jen ty,“ objasnila jsem.

„Já vím. Taky z toho nejsem dvakrát nadšeněj, ale Sára ho má ráda jako ty mě. A nerad to přiznávám, ale jinýho krále Derionu bych asi nestrávil. Už to nakousnul a ta cesta k trůnu je skoro volná jestli mu nepomůžeme. A taky to není jen pro něj, ale pro celej Derion,“ objasnil a já se rozbřečela.

Nemohla jsem tomu uvěřit. Můj miláček půjde do Bruxellských lesů celkem intenzivně riskovat svůj život a já tam nebudu s ním? Pak mě jen tak objal. „Mysli na mě a já se vrátím,“ řekl a políbil mě na čelo. Sáře podal jen svou ruku a lehce promnul prsty, zatímco se jí podíval do očí. A potom oba s Eldarnem odešli.

„Ay, jestli Wade umře. Nebo Darren. Nebo i Eldarn, já se zblázním,“ kuňkala, že jí nebylo skoro rozumět. Já se k ní přidala taky a obě jsme se objímaly jako kdybychom se loučily.

„Tak jaký je plán?“ zeptal se Darren Eldarna cestou z hradu do lesa. Eldarn se na něj smutně podíval a pokrčil rameny.

„Nemám žádný plán. Víím to zhruba hodinu. Wade si vzal nějaký elixír, ale mám strach, že to nemusí pomoci. Ani nevíme, kdy se ta horečka na něm projeví a jaký to bude celý mít průběh.

Navíc nemáme žádnou jistotu, že ten kořen najdeme a už vůbec, jestli ho stihneme dopravit Wadovi. Taky se může stát, že se nakazíme,” řekl a Darren přikývl.

„Tak poletíme na Kinnare. Snad jsou proti tomu wergoni imunní,” zmínil a Eldarn přikývl.

„Co já vím, tak to je jen lidská choroba,” dodal. Darren zapískal na prsty a během chvíle z ohrady u stájí přiletěla Kinnara a přistála přímo před nimi. Taky se tak na něj tázavě dívala, což dělá vždycky, když jí tímhle způsobem urgentně zavolá.

„Poletíme do Bruxellských lesů, Kin. Zachránit Wada Shadowwalkera před jeho vlastní zbraní. Snad od něj pak můžeme čekat aspoň trochu vděku až se stane králem,” prohlásil a ona přikývla. Pak se na ní vyhoupl a podal ruku Eldarnovi.

„Nemá sedlo,” komentoval znepokojeně.

„Budeš se držet mě a budeš mi muset věřit, že já se udržím za její výstupky,” zasmál se a Eldarn už raději mlčel. Chtěl jen říct ať nelítá moc vysoko, ale říkal si, že je teď všechno jedno, hlavně, aby na místo dorazili rychle a aby našli co hledají. A konec konců, je to závodník, určitě ví, jak se udržet na vlastním drakovi.

Wade na to šel pěkně po staru. Nějak mu totiž ubyla magická síla. Akorát házel na Rézu hlínu a pak se musel opřít o rýč, protože se mu zamotala hlava. Byl celý zpocený, ačkoli mu byla zima a měl vysoký tep.

„Umírám,” řekl si sám pro sebe smutně. „Já umírám a jsem tu úplně sám,” zašeptal. „Takhle jsem si to teda nepředstavoval,” rozčilil se a plácnul sebou na travu. „Někomu jsem uvolnil cestu k trůnu. To nemůžu dopustit. Já neumřu! Mám tu Sáru a svoje děti. A taky Eldarna a Alyssu. A Ay a možná i Darrena. Taky svojí kapelu a... bože...” brečel hystericky, když viděl Rézin zpola zasypaný obličej. „Já nechci ještě umřít,” panikařil.

Z toho ho vytrhnul Eldarn, který se s ním snažil spojit. Wade vytáhnul z kapsy zrcátko. „Wade? Tak co, jak ti je? Cítíš něco neobvyklého?” vyptával se. Wade si otřel slzy z očí.

„Začínám se cítit fakt slabě a mám horečku. Nemám pocit, že by ten elixír nějak zabíral,” odpověděl.

„Ty neumřeš, Wade. Najdu způsob, jak tě vyléčit. Jsem s Darrenem na cestě do Bruxellských lesů. Šetři se a pro jistotu si dej pořádnou nálož vitamínů a udělej další elixír. Budu u tebe co nejdřív,” řekl a zavěsil.

Wade se podíval na zrcátko, aby zjistil co se stalo se spojením, ale když zjistil, že to Eldarn vytípnul, zase ho schoval do kapsy. „Ani si nezasloužíš někoho tak skvělého jako je Eldarn,” zašeptal si pro sebe a odešel udělat, co mu poradil.

Darren s Eldarnem přistáli na okraji přehlubokého Bruxellského lesa. Darren se otočil na Kinnaru. „Počkej tady, budu tě potřebovat. Přijď ale jedině až zahvívám, rozumíš?“ zeptal se a ona přikývla. Pak se tedy i s Eldarnem vydali do lesa.

Ve dne to nebylo tak strašidelné, nicméně tento les byl hustý, že se přes větve neprotáhly sluneční paprsky na zem ani zdaleka. A taky to neznamenal, že by byly bestie, které tam žily o něco méně nebezpečné než v noci. Jen některé z nich spalý, ale probudit je mohlo ledacos.

Eldarn následoval spíš Darrena, který vypadal, že ví kudy má jít hledat kořen. Já bych se tomu ani nedivila vzhledem k tomu, že se takový kořen používá převážně do lektvarů a on je přes lektvary fakt kádr. Vždyť je jeho hlavním oborem alchymie.

„Jak moc myslíš, že je ta ježibaba ošklivá?“ zeptal se ho Eldarn. Darren pokrčil rameny.

„Podle toho, co se říká, tak hodně. Nicméně jsou to jenom dohady, každý prý kdo jí viděl, umřel hrůzou. Podle mě je ale blbost umřít hrůzou z toho, že vidíš prašivou babiznu,“ komentoval Darren, zatímco se doslova prodíral nějakými trny porostlými křovinami.

„Takže se nebojíš?“ vyzvídal. Darren se na něj podíval jako na idiota.

„Jasně, že se bojím. Nemůžu si jen tak umřít, musím toho ještě hodně stihnout. Každopádně si myslím, že dneska není můj den, takže jsem relativně v klidu. Ale bojím se o Wada, jeho den to klidně být může už brzy. Jde o to, že v budoucnosti jsem ho v runách zatím neviděl,“ odpověděl a Eldarn vytřeštil oči.

„Já ho nemůžu ztratit, Darrene. Pro mě je to nejbližší člověk. A Estrella, ale Wade je moje všechno,“ prohlásil zoufale. Darren se zastavil a otočil se k němu. „Já myslel, že to víš,“ dodal.

„Co jako? Že ho miluješ?“ procedil trochu jako by mu to přišlo absurdní a hloupé.

„Nemiluju ho, obdivuju ho. Nepřitahuje mě, ale fascinuje mě. Nejsem jím okouzlený, ale posedlý. Prostě ho čistě uznávám a respektuju. V tom je zásadní rozdíl.

Já nejsem teplej, jasný? Jen se mi líbí jeho osobnost a mozek do úrovně, kdy mi to přijde vysoce atraktivní. Jestli jsem do něčeho blázen, pak do jeho logicko-analytického myšlení,“ objasnil. „A taky trochu se mi líbí jeho dominantní stránka, toť vše,“ přiznal.

„Takže ho miluješ. To je jasná láska. Ale z velký části tě chápu, Wade je vážně zajímavěj,“ zmínil a Eldarn mu dal za pravdu přikývnutím. Někde poblíž místu, kde se zrovna vyskytovali praskla větev. Oba se prudce otočili za sebe, ale nikde nikdo. Ticho po pěšině.

„Byla by ho škoda,“ zmínil se slzami v očích. Darren na to nic neříkal. Sice byla pravda, že byl Wade naprosto speciální druh bytosti, která nechodí po světě zrovna často, ale stále nezapomněl, co mu ta bytost provedla za hrůzy.

„Jak ten kořen vypadá? A jak ho najdeme, když roste pod zemí?“ zeptal se Eldarn. Darren se zastavil a pokrčil rameny.

„Nevím, nikdy jsem ho na živo neviděl. V knížce se popisuje jako červovitý výrůstek o velikosti deseti centimetrů. A prý trčí z hlíny růžový květ. Jméno Naccuran vzniklo složením dvou slov. *Nac* jako zkratka od nachový a *curan* jako lék,“ odpověděl a pak se rozhlídl a pokračoval v cestě na východ. Eldarn ho mlčky následoval. Koukal pozorně pod nohy, jestli náhodou na ten květ někde nenarazí, ale nejspíš to od něj bylo bláhové se domnívat, že by se takový zázrak vyskytoval v tak hojném počtu.

Já se Sárrou jsme byly u mě ve věži. Nedokázaly jsme jen tak jít na hodinu, když naši muži byli ve smrtelném nebezpečí. Ona už asi půl hodiny chodila z místa na místo a já jsem z ní už byla na prášky. Znervózňovala mě čím dál tím víc. „Najdou ten kořen, Ay, že jo?“ ptala se jako kdybych snad viděla do budoucnosti.

„Doufám, že ano,“ odpověděla jsem jí.

„A stihnou mu to dát, že jo?“ pokračovala. Protočila jsem panenkami.

„Já nevím, Sáro. Doufám, že ano,“ opáčila jsem.

„A zabere to, že jo?“ zeptala se a já už jen přikývla a přitáhla si ji k sobě.

„To víš, že to zabere. Všechno bude dobrý. Jsou to nejchytřejší čarodějové vůbec. To by v tom byl čert, aby to nezvládli,“ řekla jsem a usmála jsem se na ní. Na chvíli mi to možná uvěřila.

„Co budeme dělat? Musíme se nějak rozptýlit. Budeme hrát nějakou hodně pošahanou hru, která to zařídí?“ navrhla a já dost nejistě souhlasila.

„No a co si pod tím pojmem hodně pošahaná hra představuješ? Chceš se se mnou snad líbat, nebo co?“ prohlásila jsem a začala jsem se smát. Ona se na mě tak podívala.

„A vadilo by ti to moc?“ zeptala se, což mě rozesmálo ještě víc.

„Ani ne, ale je to hloupost. Pojď si radši o něčem povídat,“ usměnila jsem jí a ona se posadila ke mně na postel.

„Tak jo. Budeme si říkat nejdebilnější nápady, touhy a všechno absurdní, v co věříme, ok? Já začnu,“ řekla a já tedy přikývla. „Věřím tomu, že si mě Wade jednou vezme. Pokud to teda přežije a pokud si nevezme Eldarna,“ prohlásila a já na ní šokovaně zírala. „Teď ty,“ zašeptala rozpačitě a usmála se.

„Věřím, že bych to ustála, kdybych zkusila zlehka černou magii,“ řekla jsem a Sára tak nějak obdivně přikývla. „Taky věřím tomu, že Wade bude králem a že si tě jednou vezme. Věřím tomu, že s Darrenem budeme mít i dceru a že budeme žít hodně dlouhý život plnohodnotných mágů derionů,“ dodala jsem.

„Hm, sny máme teda velký,“ komentovala. „Co dál?“ zeptala se.

„Teď ty,“ připomněla jsem, že je na řadě a ona se zamyslela.

„Myslím, že za tím únosem jeho dcery stojí Estrella,“ řekla a já přikývla.

„Že jo? Já si to taky myslím. Ale nemyslím si, že by jí chtěla ublížit. Ale moc to nedává smysl. Všichni kvůli ní pijeme lamilku. Hlavně proč by to tedy nedotáhla do konce?“ zmínila jsem a ona pokrčila rameny.

„No nevím, kdyby si to Eldarn myslel, tak by jí to snad neodpustil, ne? Myslím, že má Wada tak nějak radši než já,“ procedila. Bylo to vážně opravdu zvláštní. Absolutně jsem netušila, kdo to mohl udělat. A občas jsem si nad tím lámala hlavu, ale bez úspěchu.

„Nevypadá to s ním dobře. Našel jsem ho v bezvědomí nad rozkopaným hrobem,“ vyprávěl nějaký muž ostatním lidem v ochranných oblecích, zatímco se skláněl nad gaučem, na kterém ležel Wade.

„Dneska ráno ochořela i princezna Desiree. Ta je na tom ale o něco hůř. Princ Wade nemá tak vysokou horečku. Drží se na rozdíl od ostatních u 39 stupňů,“ informoval ostatní.

„Co bude s palácem? Pokud vím, Jeho Veličenstvo král Christian je taky takhle... indisponován,“ zeptal se muž z hloučku.

„Pak nastoupí na trůn jeho manželka. Dočasně, dokud nevyroste jeho syn,“ řekl a ukázal na Wada.

„To bude prvně v historii Derionu, že by vládla žena,“ dodal.

„Ale vždyť není korunovaný,“ připomněl starostlivě a muž přikývl.

„To máte pravdu, pane Vigo, ale je jediným ze Starších, který má nějakého právoplatného dědice. Zkuste mu dát na podporu imunity výluh z drozdích vajec, šťovík a čtyři hluchavky. Samozřejmě nezapomeňte na Kozí List. Jemu přednostně. Má největší potenciál se uzdravit a vládnout,“ řekl.

„A nepoužívá se pro tyto účely Naccuran?“ zmínil jeden z mediků. Doktor se k němu otočil a pousmál se.

„Naccuran? A vy jste se s tou bylinou někdy setkal?“ zeptal se a medik zavrtěl hlavou. „Tak vidíte. To nejspíš proto, že neexistuje,“ dodal a odešel zkontrolovat dalšího pacienta.

Darren s Eldarnem se brodili močálem, o kterém nevěděli, že se nachází uprostřed hlubokého lesa. „Zkusím mu zavolat ještě jednou,“ řekl Eldarn zoufale, zatímco se brouzdal po kolena v nějaké břečce. Wade mu to totiž už nějakou dobu nezvedal, a tak hned myslel na nejhorší – je mrtvý.

„Nezvedá to,“ oznámil Darrenovi a rozbřečel se. „Co když umřel?“ zeptal se.

„Neumřel, je to Wade. Silnějšího deriona snad neznám. Vždycky jedl zdravě. Teda až na to kouření a alkohol. Ale on má silnej imunitní systém. Určitě toho hodně vydrží. Třeba jen spí. Musí být vyčerpanej,“ chlácholil ho, ale na to by nic nezabralo.

Eldarn přidal do kroku. Bylo mu jedno, jestli zahučí po krk do vody a utopí se v bažině. Myslel jen na Wada. Poháněl ho jen strach o Wadův život. Taky měl plnou hlavu nejčernějších scénářů, do kterých se mu občasně vloudily i nějaké milé vzpomínky, asi aby se cítil ještě hůř.

Když se s Darrenem konečně vyhrabali z těch mokrých končin, hned jak vstoupili na souš, nebo spíš do mechu, z ničeho nic jím prorůstaly silné kořeny, které se omotaly Darrenovi kolem kotníků. Eldarn ztuhl, vůbec nechápal, co se to děje. Po něm ty kořeny ale nešly, protože byl dostatečně daleko.

„Eldarne! Dělej něco,“ naléhal, když už ho kořeny svazovaly i kolem pasu a svázaly mu ruce.

„Já nevím co,“ odpověděl zoufale. V tom se kořeny omotaly Darrenovi i kolem krku a úst a začaly ho škrtit. Eldarn vykulil oči a začal panikařit. Pak natáhl ruku k Darrenovi a snažil se mu pomoci nějakým kouzlem.

„*Eque porro quisquam est qui,*“ řekl, ale nic se nedělo. Darren rozrušeně hmkal. Naštěstí ho kořeny přestaly škrtit, ale místo toho ho začaly stahovat pod zem. „Ne!! Ježíši Kriste!“ zoufal Eldarn. „*Etiam at mieo malesuada elit maecenas,*“ řekl a kořeny ho přestaly stahovat do země. Darren si trochu oddychl, ale stále ani jeden nevěděli, co by měli dělat.

Eldarn si dal prsty do pusy, jak ho tenkrát na tribuně učil Wade a snažil se na ně zapískat, aby přivolal Kinnaru. Ale napoprvé mu to vůbec nešlo. „Kurva!“ nadával a zkoušel to dál. Darren vypadal zoufale.

Ale pak přece se mu to podařilo a vmžiku vedle nich přistála Kinnara. Musela si doslova tu cestu prokletit, protože nad nimi byly stromy. Potom začala opatrně Darrena okusovat až ho zbavila toho nejhoršího.

„Co to do hajzlu mělo být? O tom jsem jakživ neslyšel. Že by na tebe stromy útočily,“ stěžoval si, zatímco se snažil pomoci Kinnare se zbavit těch kořenů.

„Promiň, Darrene, já nevím vůbec co dělám,“ dodal a pomohl mu i Kinnare s tím rozvazováním.

„Nemusíš se mi omlouvat. Bez tebe bych tu už ani nebyl, tak díky. Jsem rád, že umíš pár univerzálních kouzel,“ dodal a pohládl Kinnaru po čumáku, když se jí povedlo ho z toho dostat.

„Děkuju ti,“ řekl a vyšplhal jí na hřbet. Potom podal ruku Eldarnovi a vytáhl ho k sobě nahoru. „Kéž bys dokázala vystopovat Naccuran,“ prohlásil sklesle Eldarn.

„Grrrr,“ opáčila.

„Fakt?“ usmál se nadšeně Darren a když přikývla, popohnal jí, aby vzlétla.

„Co je?“ vyzvídal Eldarn netrpělivě.

„Kinnara nám pomůže, zdá se, že ví, kde by ta věc mohla být,“ řekl.

Byla celkem chladná noc a tma jak v pytli. Darren s Eldarnem stále nenašli to, co celý den tak vehementně hledali. Eldarn už brečel zoufalstvím celý ponořený v travnatém terénu a s prsty od hlíny.

Z bezpečnostních důvodů si nemohli dovolit ani malinké světýlko, takže to bylo všechno mnohem komplikovanější. Protože ani ne dvacet metrů od nich byla chýše té obávané ježibaby z Bruxelských lesů. Kdyby je spatřila, mohlo být po nich ještě dříve, než by stačili říct jediné slovo. Tedy, to jsme si alespoň mysleli.

„Darrene, je konec. Tady ten kořen nikde není,“ zašeptal Eldarn a už propadal panice.

„Určitě ho najdeme. Jen zrovna třeba nekvete. Hlavně to nevzdávej, hledej,“ odpověděl a sám se začal hrabat v hlíně ještě intenzivněji. Oba lezli po kolenou a pročesávali prsty povrch, jestli někde nenarazí na výčnělek.

V tom se s hlasitým vrzáním otevřely dveře chýše a ven vyšla ježibaba vylít nějaký škopek se smradlavou vodou. Oba s Eldarnem ztuhli a snažili se ani nedýchat, aby si jich nevšimla. A když se dveře zase zavřely, oddychl si.

„Viděls jí?“ zeptal se ho Darren a Eldarn přikývl.

„Budeš se mi smát, ale neměl jsem moc daleko do toho, abych se pochcal strachy,“ prohlásil.

„Nejsi sám. Takovou hrůzu jsem snad dlouho nepocítil. Musíme sebou hodit. Dělej, hledej tady, já zas budu koukat támhle,“ řekl Darren a prohmatával všechny mechy kolem sebe jako by byl slepý a hledal brýle.

Potom se otevřely ty dveře znovu a baba vyšla zase ven vylít další vodu ze škopíku. Bůhví, co tam v té chýši vlastně praktikovala za podivnosti. Eldarnovi i Darrenovi se zalily oči slzami a oběma bušila srdce přes sebe, že to znělo jako drum and bass. Ani se nehnuli, ale baba si jich všimla. Sice měla už hodně za sebou, ale nebyla zas tak stará. Nebo možná byla, ale viděla jako ostrříž oproti té, na kterou jsme narazily se Sárou v prváku.

„Je po nás,“ zašeptal Eldarn a Darren přikývl.

„Rád jsem tě poznal, kamaráde,“ řekl Darren a chytl ho ze strachu za ruku. Čím víc se k nim baba blížila, tím víc jim jejich srdce dělala díry do hrudi. Tam kde jí ještě zbyla nějaká kůže, tak byla suchá a popraskaná jako stará kůra stromu a pokrytá ohyzdnými puchýři a boláky. Ze zbytku míst, kde chyběla kůže, byly vidět odumírající zčernalé šlachy. Oči měla tmavé jako bezedné jámy, ze kterých prýštila touha po zabíjení.

Nos měla dlouhý, zahnutý a z jeho konce visely kapky hnisu. Zuby zkažené a ostré jako žiletky, z úst jí tekl smrdutý zelený sliz. Vlasy šedé, rozčuchané a plné špíny. Nehty shnilé, dlouhé a pokryté zaschlou krví. Z jejího pohledu až oběma tuhnula krev v žilách a jejich srdce vynechávala úderu.

Ani jeden se nezmohl na slovo, ani zvuk. Jen tam tak stáli s otevřenými ústy a uplakanýma očima, že byl zázrak, že vůbec ještě dýchali. Ježibaba si jejich strach vyloženě vychutnávala, protože se k nim plížila strašně pomalu. Každým krokem za sebou nechávala zčernalé stopy. Tráva, mech a všechno živé, čeho se dotkla svými bosými chodidly okamžitě zemřelo.

„Měli jsme zkusit vzít s sebou polívku,“ zašeptal Eldarn a Darren přikývl.

„Polívku? Myslíte si, že jsem včerejší? Na mě tyhle věci tedy neplatí, chlapečkové. Co to, že se mi hrabete v zahradě, hledáte vzácné ingredience? Škoda pro vás, že teď se jimi stanete pro mě. Pojd'te se mnou, ukážu vám, jak bude vypadat váš tragický konec,“ řekla a použila na ně magii, aby je přiměla k pohybu, protože oba byli tuzí jako zatvrdlý nýt.

„Co by udělal Wade?“ zeptal se Darren Eldarna.

„Já nevím,“ odpověděl zoufale cestou do chýše. Šli tam oba jako na popravu. No a nebyli od toho daleko. Ježibaba je zcela určitě nehodlá pustit a mocná na to, aby jí jen tak převezli byla dost.

Ježibaba jen mávla rukou a kolem jejich zápěstí se objevily struny pohlcující magii. Eldarn zaklel. „Sakra, tyhle už ne,“ řekl zoufale. Ježibaba se posadila do křesla

a pozorně si je oba prohlídla. Nejspíš přemýšlela, co s kým udělá a jak je nejlíp využije.

Eldarn se rozhlídnul po chýši a všiml si na stole v hmoždíři nachové rostliny, kterou celý den tak zoufale hledali. Kinnara nejspíš nebyla daleko od pravdy, že se tady poblíž chýše vyskytuje, protože jí cítila. Nicméně, netušila, že už jí ježibaba sesbírala.

Eldarn do Darrena šťouchl a pohledem mu naznačil, o co jde. Bohužel kvůli Estrelle a strunám nemohli používat telepatii, ale i tak se dokázali snadno domluvit. Darren na Eldarna kývnul, a ještě než ježibaba stačila cokoli říct, Eldarn se natáhnul ke hmoždíři pro Naccuran a Darren zahvízdal na prsty, aby přivolal Kinnaru. Ježibaba se podívala vzhůru.

„Ted!“ zakřičel Darren a oba s Eldarnem jen tak tak stačili opustit chýši, než by je zavalila střecha a plná váha wergona. Ježibaba to nepředpokládala, a tak skončila pod sutinami jejího zajímavého domu. Sice jí to nemohlo zabít, ale omráčit, nebo zpomalit určitě. A tak Darren s Eldarnem na nic nečekali, urychleně se vyhoupli Kinnaře na hřbet a vzlétli do oblak.

„To byla hrůza, Darrene,“ řekl Eldarn a pevně se ho chytl zezadu, jako by ho objímal. Darren mu dal za pravdu. Ještě chvíli a choulil by se k němu strachy v kotlíku.

„Bože, nechápu, že jsme to přežili. Uvědomuješ si, jaký to bylo neuvěřitelný štěstí? Tahle ježibaba není jen tak nějaký amatér. Každopádně, jestli už nebude pozdě, až se z toho Wade dostane, je jedinej, kdo jí snad dokáže nějak zkrotit, aby po nás už nešla,“ zmínil Eldarn.

„Jak víš, že to Wade dokáže?“ zeptal se.

„Protože je to Wade Shadowwalker. Nemáš sakra ani páru co on všechno dokáže. Neviděl jsi jeho celoživotní dílo. Nebyls u toho, když něco doopravdy plánuje, jak vychytrale a vytrvale postupuje blíž a blíž k cíli. Jak zatraceně manipulativní dokáže být, když něco chce,“ zmínil.

„To asi ne. Ale umím si to představit. A jen tak mimochodem, o čem, že je to jeho životní dílo?“ vyzvídal Darren.

„To ti nemůžu říct,“ opáčil Eldarn.

„Neřeknu to živý duši, přísahám na svého nenarozeného syna, Eldarne,“ řekl a on se na chvíli zamyslel a pak mu to tedy cestou vyprávěl. Darren se nestačil divit, ani ve snu ho nenapadlo, na čem vlastně Wade pracuje.

Velice brzy nad ránem přišel lékař i se svou skupinou mediků a se svým přítelem panem Vigem do paláce zkontrolovat nemocné Starší a potom i ostatní lidi. Sám byl imunní vůči takovým nemocem, protože se stal právoplatným mistrem mágem a umíchal si speciální lektvar nesmrtnosti. Ostatní takovou výhodu neměli, a tak byli nuceni nosit nějaké speciální oděvy.

Překvapením pro něj bylo, když viděl krále Christiana vzhůru. Stále byl slabý a bledý, ale už neměl ani horečku, spíš jen teplotu a vypadal mnohem lépe. Zato Wade na tom byl mnohem hůř než včera. Dokonce ani nebyl vzhůru. Měl 42 stupňů vysokou horečku a ani zábaly na něj nezabíraly.

„Jestli nepřijde zázrak, nedožije se svítání,“ konstatoval smutně a chvíli se na něj mlčky díval. „Tak mladý. Je mi ho líto,“ řekl ještě a potom se přesunul k princezně Desiree, která na tom byla stejně jako Wade. Lékař zavrtěl hlavou nad jejím bezvládně ležícím tělem a povzdychl si.

„Jak to vidíte s ní?“ zeptal se ho pan Viga.

„Špatně, kolego, špatně. Princezně selhávají orgány v důsledku dlouhodobých vysokých teplot. Jako by už byla mrtvá,“ odpověděl a šel zase o dům dál.

Darren s Eldarnem za tu zběsilou jízdu přemýšleli, jak se bezpečně dostat k Wadovi, aniž by se sami nakazili. Žádné nepronikavé kouzlo neexistovalo. Nejspíš se o něj kouzelníci snažili, ale nebylo to jen tak.

Takové kouzlo by se totiž řadilo do kategorie ochranných kouzel, jakými byl očarován Wade. A jsou to spíš byliny, elixíry a na to je třeba mít různé druhy vzácných ingrediencí. A ještě by to muselo být vyvinuté na speciální bakterii, či viry, nebo kouzla. Proto to nikdo nemohl jen tak využívat dle libosti.

„Ty zůstaneš venku a já mu to dám,“ řekl Eldarn, ale s tím Darren nesouhlasil.

„Nepřipadá v úvahu. To je nezodpovědný a Wade by to tak nechtěl. Kdyby náhodou se to zvrtno, ty bys ho uzdravil a sám bys umřel. Musíme něco vymyslet,“ řekl zcela rozhodnutě, ale Eldarn se rozhodl, že ho neposlechne.

„Je to Wade o kom se tady bavíme. Nemůžeme ztrácet čas nějakýma dalšíma strategiema. Nehledě na to, že když to kouzlo skončí, existuje šance, že ta nákaza zmizí ze vteřiny na vteřinu,“ odpověděl.

„A když ne?“ zeptal se ho Darren.

„Když ne, pak už mi to bude jedno,“ prohlásil a Darren do něj šťouchnul div, že nesltnul z Kinnary.

„Nech si ty kecy, blbouně!“ okřikl ho a Eldarn na chvíli zmlkl. Bylo to jako by se bavil s Wadem. „Je to nakažlivý vzduchem, to je to nejhorší. Možná když se celej zabalíš do nějakýho skafandru,“ napadlo ho.

„A kde ho vezmu, chytrolíne?“ prsknul na něj a Darren pokrčil rameny. „No, to jsem si myslel. Prostě mi nezbyde nic jinýho, než to risknout. Vysad' mě v zahradě a vrať se na hrad. Možná pro jistotu zůstaň den v karanténě, kdyby něco,“ zmínil a Darren tedy přikývl.

„Strávím noc, tam kdes přišel o prst. K Ay se ani náhodou radši nepřiblížím. Ne, když jsem tady v té oblasti,“ dodal a přistál i s Kinnarou u brány paláce a poplácal ho po zádech. „Tak hodně štěstí, Eldarne. A vraťte se oba živý,“ řekl, zamával mu a zase se vznesl do oblak.

Eldarn běžel jako by ho honila ta ježibaba k paláci. Nevnímal bolest a ani to, že by mu měly explodovat plíce, srdce a hlava. Myslel jen na Wada. Jak moc by to bolelo, kdyby umřel a měl najednou sílu, které si nikdy nebyl vědom.

Rozrazil dveře do té svatyně pokašlávajících a sípajících zombíků a šel rovnou za Wadem. Nemusel ani dvakrát přemýšlet nad tím, kde ho najde, protože ho pouto spřízněných duší navigovalo líp než GPS.

A když ho viděl v tom zuboženém stavu na gauči, jak mu ruka visí dolů, polekal se a padl před ním na kolena. „Oh bože, Wade. Už jsem tady,“ řekl a objal ho nemoc nenemoc. Taky mu sáhl na čelo, aby se ujistil, jak na tom je. Byl horký jako rozpálený kámen od slunce.

„Vydrž prosím ještě pár minut, udělám odvar a hned jsem zase u tebe,“ zašeptal a odběhl k němu do ložnice, kde si byl jistý, že má Wade nějaké chemické vybavení. Třeba jako kotlík, krb a tak.

Obě se Sárrou jsme ležely na posteli. Byly jsme vyčerpané a strachy bez sebe, ale nemohly jsme zamhouřit oka. Jen jsme tak mlčky přemýšlely v hlavě ty nejhorší scénáře a čekaly jsme na nějaké zprávy.

V tom mi zavibrovalo zrcátko a byl to Darren. Rychle jsem po něm skočila a zvedla jsem hovor. „Darrene, tak co? Jak to vypadá? Jsi v pořádku a co Wade?“ chrlila jsem jednu otázku za druhou.

„Našli jsme ten kořen v chýši ježibaby. Eldarn šel za Wadem mu to dát. Snad není pozdě. Víc zpráv zatím nemám. Jen, že se dneska nevrátím, kdyby náhodou jsem byl nakaženej, tak... přespím v naší chýši lásky,“ řekl a usmál se. Já ale slyšela jen, že je možná nakažený a že Wade stále není v pořádku a že byl v chýši ježibaby z Bruxellu.

„Viděls tu ježibabu?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Nejhorší věc, jakou jsem snad kdy zažil. S Eldarnem jsme doslova brečeli strachy. Každopádně jsme jí přelstili, ale to nejspíš bylo jenom dočasný, Ay. Ona o nás ví a zcela určitě po nás půjde,“ oznámil mi a mě se rozklepala kolena strachy.

„Co říká?“ natahovala se ke mně Sára, když viděla jak jsem zbledla.

„Wade se o to postará až se z toho dostane,“ prohlásila jsem a Darren se tak divně zatvářil.

„Wade je pánbůh, že jo?“ prohlásil.

„Ne, to ne, ale...“ zarazila jsem se.

„Ne, ale všichni si to o něm myslíte. No to je jedno, jestli to dokáže, pak to o něm řeknu i sám,“ dodal a zavěsil. My se Sárrou jsme si vyměnily pohledy a konečně se po celé noci posadily naproti sobě. Natáhla jsem k ní ruce a čekala, až mě za ně chytne.

„Bude to dobrý, Sáro. Eldarn Wada nenechá umřít. Našli to a to je to hlavní,“ chlácholila jsem ji.

„A co bude s Eldarnem, když šel za Wadem? Co když se taky nakazí?“ zeptala se.

„Snad má dost i pro sebe. To nevím, ale věřím tomu, že to dobře dopadne. Jsou to přece naši kluci, chytří a stateční,“ dodala jsem a ona přikývla se slzami v očích. Potom si o mě opřela hlavu a já o její.

Hned jak Eldarn dokončil ten elixír, výluh, nebo co to vlastně bylo, přenesl se za Wadem, otevřel mu pusku a nalil mu to skoro celé do krku. Pak si sedl vedle něj a chytl ho za ruku jako by byl jeho nemocná matka.

„Já ti věřím, Wade. Ty to zvládneš. Musíš. Máš tady děti, Sáru a mě. Dokonce i Darren kvůli tobě riskoval svůj život,“ řekl a vytáhnul mu z kapsy vibrující zrcátko, které zřejmě několik dní nebral. Byla to Anomaris.

„Anomaris,“ zvedl to.

„Díky bohu, že jsem se někam už konečně dovolala. Ty mi to taky nezvedáš. Co je s Wadem? Četla jsem, že se ta nákaza šíří po paláci. Doufám, že vy dva jste na hradě?“ hysterčila. Eldarn se podíval na Wada.

„Ne, Anomaris. Wade je v paláci a já jsem tu teď s ním. Vypadá hrozně, ale našel jsem pro něj s Darrenem Naccuran. Byl jsem pro to až v samotném pekle, takže by v tom byl čert, aby se z toho nevysekal,“ řekl, ale nijak jí to neuklidnilo.

„Naccuran? Co to proboha je?“ zeptala se a rozbrečela se.

„Něco tak vzácnýho, že ho to musí zachránit,“ uklidňoval ji.

„Eldarne, nenech ho umřít. Prosím,“ plakala.

„Nenechám,“ dodal a pak bylo dlouhé ticho. Anomaris jen plakala a spolu s ní i Raina, kterou měla v náručí.

„Jsem těhotná,“ prohlásila a Eldarn ztuhnul. Tohle nečekal, že mu řekne.

„To je mi líto,“ odpověděl.

„Jo, bez něj to nezvládnou. Už ne,“ řekla zoufale. Eldarn plakal s ní. A zvlášť když se díval na Wada, který nejevil vyjma dýchání a srdeční aktivity žádné další známky života.

„Zavolám ti až budu vědět víc. Zatím nepropadej panice, vypil to před pěti minutama,“ řekl a položil jí to. Potom se otočil k Wadovi. „Tak se ti to povedlo, blboune. Zase vám to bude klapat až se uzdravíš. A budeš mít další dítě,“ zmínil. „Nic? No, tak počkáme až ti to docvakne. To se vsadím, že vyletíš z postele jako raketa,“ povídal si s ním.

„Přišel jsem na to, jak to celý zmačknout. Naštěstí toho výluhu mám dost i pro mě a dalších pár lidí, ale myslím si, že to nebude potřeba. Až umřou, nebo se vyléčí všichni Starší včetně tebe, ta nemoc zmizí. Je to kouzlo přece, a takhle kouzla fungují.

Při nejhorším to taky pak vypiju jako ty. No a ty stejně už budeš proti tomu imunní. Jo a začni pracovat na lektvaru nesmrtnosti, protože se o tebe už takhle nikdy nechci bát,“ pokračoval.

„Hm, ehm,“ ozval se Wade. Eldarn vytřeštil oči a hned se na něj zase nalepil.

„Wade,“ zašeptal. „Wade, jsi vzhůru?“ zeptal se. On pak otevřel oči a dvakrát zamrkal. Pořád měl mlžný pohled a byl úplně vyčerpaný, ale zdálo se, že s ním ten kořen něco udělal, protože mu klesla teplota a on se probudil.

„Eldarne?“ zakuňkal tiše a z oka mu stekla slza. Stejně tak jako Eldarnovi. Slza štěstí a úlevy.

„Wade, tys mi dal, kamaráde. Víš jak moc jsem se o tebe bál?“ zeptal se a opatrně ho objal.

„Kde to jsem?“ řekl.

„V paláci. Ta nemoc tě nakonec úplně sklátila. Ale neboj se, už to bude dobrý, vyléčíš se. Pak to ještě budu řešit já, ale to už nebude tak horký. Ten kořen mám. A ty budeš mít imunitu,“ objasnil.

„Vůbec nevím, o čem to mluvíš, idiote,“ procedil a lehce se pousmál.

„To nevádí,“ zašeptal Eldarn a úsměv mu opětoval. Tohle byla jasná známka toho, že už se cítí líp a že je z nejhoršího venku.

„Jsem rád, že tě vidím. Děkuju. Ať už jsi udělal cokoli, bez tebe bych umřel. Já říkal, že jsi nejchytřejší čaroděj v Derionu. Jsem pyšnej, že jsi můj kámoš. Moje krev,“ řekl a zase začal kašlat.

„Nevyčerpávej se, Wade. V klidu lež a odpočívej a já si ještě něco skočím zařídit a hned se vrátím,“ oznámil mu a Wade přikývl a zase zavřel oči.

„Zázrak. Stal se zázrak,“ ozvalo se z chodby paláce. „Všichni nemocní se začali uzdravovat,“ řekl doktor a Eldarn to běžel okouknout. Teď přišla ta správná chvíle. Bylo to teď, nebo nikdy.

Nejdřív šel do místnosti, kde ležela princezna Desiree, ale pro tu už bylo pozdě. No ale všichni ostatní se opravdu začali uzdravovat stejně jako Wade. Bylo to jak to předpověděl. Až umřou, nebo se vyléčí všichni Starší včetně Wada, ta nemoc zmizí.

Eldarn využil zmatku kolem a pospíšil si do pokoje krále Christiana. Ten ležel v posteli, protože byl stále slabý, ale bylo mu o něco lépe než Wadovi. Momentálně spal. Eldarn se rozhlídl kolem, jestli někdo nejde a šel blíž. Čekal nějakou stráž, ale když bylo v paláci takové nebezpečí a všichni ve styku s nemocnými umírali, pro stráž nebylo momentálně v paláci místo.

A tak toho Eldarn využil a vešel bez dovolení králi do pokoje. Pro jistotu, aby nevzbuzoval podezření, za sebou nechal otevřené dveře. Pomalu se přibližoval k jeho posteli, aby pod ním nevzaly parkety a nevzbudil ho.

Když se ale přiblížil moc, král otevřel oči. „Sorry, ale já už tuhle noční můru chci mít za sebou,“ řekl Eldarn klidně, popadl polštář a slabého Christiana jím zadusil. Nikdy by ho ani ve snu nenapadlo, že by se k něčemu takovému někdy snížil, ale jak už kdysi říkal – pro Wada by zabíjel.

„Kde jsi byl?“ zeptal se ho Wade hned, co se probudil. Eldarn už vedle něj několik hodin seděl a četl si. V paláci bylo po smrti všech Starších a zvlášť krále pozdvižení.

„Musel jsem udělat něco šílenýho, abych ti měl co povídat až se probudíš. Taky jsem volal Anomaris a Sáře, aby se o tebe nebály, protože už je po všem, Wade. Teda, Vaše Veličenstvo,“ prohlásil a poklonil se mu. Wade na něj nechápavě civěl.

„O čem to mluvíš? Cos udělal?“ zeptal se.

„Až se uzdravíš, proběhne korunovace. Jsi jediný, kdo to přežil,“ objasnil. Wade se ale neusmíval, bylo vidět, že to moc nechápe, protože Christian vypadal dost živě, než ho ta nemoc taky dostihla.

„Jak to? Co se stalo s Christianem?“ zeptal se bez úsměvu, ačkoli moc dobře znal odpověď. Nejspíš ho to jen chtěl slyšet říct.

„Jak jsem řekl, je mrtvý,“ odpověděl stručně Eldarn. Wade na něj tak zvláště koukal. Zcela určitě mu došlo proč je Christian mrtvý, ale nedokázal tomu uvěřit. Už pro něj zabýjela Sára a teď i Eldarn? Jen pro to, aby mu pomohl splnit jeho sen stát se králem?

„Já tě fakt miluju, Eldarne,“ prohlásil a objal ho. „Jsi blázen,“ šeptal mu do ucha dojatě. Pak se od něj trochu odtáhl a podíval se mu do očí. „Ani nevíš, jak moc si toho vážím. Jak moc si tebe vážím,“ řekl.

„Pro tebe cokoli, můj pane,“ odpověděl a Wade přikývl.

„Všechno se teď změní. A neboj se, za to všechno, co jsi pro mě udělal... vrátím ti to i s úroky,“ objasnil a Eldarn se na něj usmál.

„Kam jdeš?“ polekal se, když viděl Wada vstávat z gauče. „Jsi slabý, měl bys odpočívat,“ připomněl, ale Wade ho neposlouchal. Trochu se mu podlomila kolena, ale nakonec to ustál.

„Chci jí vidět. Rozloučit se a tak. Nechtěl jsem, aby umřela. Vlastně jsem s ní měl trochu jiný plány, ale to už je teď jedno,“ dodal a mířil si to ke dveřím.

„Desiree?“ ujistil se a Wade přikývl. „Jo a měl bys zavolat Anomaris, má pro tebe překvapení,“ zmínil ještě. Těžko ale říct, jestli ho ještě vnímal.

the king of Derion

Wade vešel do jídelního sálu jako nový člověk. Od jeho zázračného zotavení uběhlo teprve pár dní a on vypadal zase jako pánbůh. Po jeho boku si to hrdě vykračoval jeho spřízněný rion jako nějaký psík. Z druhé strany nějaký mladý muž, evidentně taky rion a za ním jeho nejméně oblíbený člověk jako ochranka Terin.

Sára vyletěla od stolu, rozeběhla se k němu a skočila mu nadšeně kolem krku. Ten to nečekal, ale nechal se od ní přivítat. „Proboha, tolik jsem se o tebe bála,“ přiznala a líbala ho na krk a všude, kam dosáhla. Wade kolem ní omotal své ruce a taky jí políbil na tvář. Ale jen decentně. Dodržoval striktně jejich dohodu o tom, že si budou držet odstup.

„Víš o tom, že objímáš krále čekatele?“ zeptal se a ona se od něj trochu odtáhla a spokojeně se usmála.

„Gratuluju ti, Wade. To je... to snad ani není pravda. Jsi vážně třída,“ prohlásila, ale on zavrtěl hlavou.

„Díky, ale bez Darrena a Eldarna bych to nikdy neovládl. Nepřežil bych to,“ uvedl na pravou míru a pustil se jí.

„No a kdy k tomu má dojít? Kdy už nebudeš král čekatel, ale Jeho Veličenstvo král Wade I.?“ zeptala se. On se pousmál.

„Zítřa,“ odpověděl. „Přijďte se podívat. Je to ve dvanáct v kostele svatý Amélie,“ řekl. „Jo a tohle je moje páže Zander Shackleton,“ představil je.

„Ahoj, jsem Sára a snad ještě pořád jedna z Wadovo nejdůležitějších lidí,“ řekla a podala mu mile ruku. Ten se ale napřed podíval na svého pána, který mu musel dát svolení k tomu, aby něco směl udělat. Wade přikývl a Zander jí potřásl rukou a představil se.

„Moc mě těší, Sáro. Jsem Zander,“ řekl. Wade se na něj tak podíval, ale rozhodl se nic neřešit.

„Vtipný, že máš páže,“ culila se a on se na ní taky usmál. Přišla mu roztomilá, když se takhle hihňala.

„No nic, my se půjdeme najíst a uvidíme se když tak zítřa,“ zmínil a šel ke stolu, kde seděl Darren s Earthanem. Sára se zatím vrátila ke mně. Taky jsem ho chtěla přivítat mezi živými, ale říkala jsem si, že to v pohodě počká po večeri.

„Čau, kluci,“ pozdravil je oba a s Earthanem se dokonce objal.

„Slyšel jsem, že jsi málem umřel. Tak to je fakt štěstí, že jsi to zvládl. Gratuluju ke všemu, králi,“ prohlásil Earthan.

„Díky. No hlavně jsem chtěl poděkovat tobě, Darrene, protože bez tebe bych už byl pod zemí, takže... máš u mě velkou laskavost ať půjde o cokoli, budu se snažit ti vyjít vstříc,“ řekl a podal mu ruku. Darren se na něj usmál a potřásl si s ním.

„Gratuluju, Veličenstvo. Hlavně vládni spravedlivě a nebud' hajzl jakej dokážeš být, jinak si mě nepřej. A aby bylo jasno, nedělal jsem to pro tebe, ale pro Ay, Sáru a Eldarna. A taky i pro sebe, protože jsi zachránil Ay,“ dodal.

„Slibuju, že budu vládnout podle mýho nejlepšího svědomí a vědomí,“ odpověděl a konečně se taky posadil.

„No a kdo je tohle?“ zeptal se Darren zírající na Zandera.

„To je Zander, jeho páže,“ odpověděl Eldarn s opovržením. Darren i Wade se zasmáli jakým tónem to prohlásil.

„Ale, snad bys nežártil, brácho,“ procedil Wade a lehce ho cvrnknul do tváře. Eldarn se zklidnil. Věděl moc dobře, co pro něj znamená, ale stejně se bál, že by ho mohl Zander nahradit v jeho funkci.

„Darren, těší mě,“ řekl nakonec a podal mu ruku. On se ani nehnul byl jako prkno. Wade protočil panenkami.

„Jo můžeš. Když se s někým seznamuješ tak můžeš automaticky. Pokud předem teda neřeknu, že ne,“ objasnil Wade a Zander Darrenovi tedy potřásl rukou taky. „Sedni si a vezmi si cokoli budeš chtít k jídlu. Tady jsme mezi přáteli,“ zmínil a podíval se ostře na Terina. „Až na tohohle, s tím se nebavíme,“ dodal syrově. Nikdo na to nic neřekl.

„Spojil jsem se s Alyssou,“ přiznal Darren po chvilce ticha a Wade se na něj překvapeně podíval.

„Jo? No a usmířili jste se, nebo proč mi to říkáš?“ zeptal se. Darren zavrtěl hlavou.

„Ne, ale pořád je moje spřízněná duše a byl bych rád, kdybych byl se všema za dobře. A třeba by bylo fajn, kdyby se vrátila, co myslíš?“ nakousnul a Wadovi málem zaskočila slina. Trochu se bál, aby díky tomu neprasklo jejich tajemství. A taky na něj trochu žárlil ne že ne. Sice už ne tak, že by ho chtěl zabít, ale bylo mu to s Alyssou trochu nepříjemné.

„Je to tvoje spřízněnka, zakazovat ti to nemůžu. Taky už to není moje holka. Ale chtěl bych, abys jí vnímal jako moje teritorium, Darrene,“ upozornil ho a Darren se pousmál.

„Označkovat sis jí, nebo co?“ rýpnul si.

„Myslím to vážně, Alyssa je a bude už vždycky spíš moje než tvoje,“ dodal. Darren na něj teď koukal zase jako na nepřítele. Eldarn protočil panenkami.

„Alyssa je moje. Wade je ženatej a Darren taky,“ objasnil a tím jí taky tak trochu obhájil Wadovi. Darren se na něj otočil a podíval se na něj jako na cvoka.

„Tvoje?“ rozesmál se.

„Co ti přijde k smíchu? Měl jsem jí poslední. Technicky vzato,“ vypadlo z něj a Wade do něj pod stolem kopnul, aby ho upozornil, na jak tenkým ledě se pohybuje.

„Jo? Já myslel, že byla s Wadem. Ty o tom víš?“ zeptal se Wada.

„Samozřejmě. Jen jsem se s tím pochopitelně nechtěl chlubit. Hele tohle je fakt pitomý, ale je spíš naše než tvoje,“ dodal Wade suverénně a nasadil tomu korunu.

Překvapivě dřív než sobě. Eldarn s Darrenem vyprskli smíchy. Nakonec se ale vydržel smát už jen Darren, protože Wade do Eldarna znovu kopnul pod stolem a ten okamžitě přestal.

Darren se na oba tak divně a s úsměvem ve tváři díval. Vypadal jako by mu něco právě došlo. A taky, že mu to došlo, ale neřekl ani slovo, protože věděl, že by to oba popřeli, takže to postrádalo smysl.

„Chápu, je vaše,“ dodal a křenil se. Wade měl chuť se někam zahrabat, ale to potlačil. Trapnější už to snad být nemohlo. Nebo mohlo, rozhodly jsme se se Sárrou, že za nimi zajdeme. U stolu jsme totiž byly samy.

„Čauky,“ řekla jsem a posadila se vedle Darrena. Nezapomněla jsem si přinést i talíř s jídlem. Vedle mě si z druhé strany sedla Sára.

„Ahoj,“ pozdravil nás Wade.

„Jsem ráda, že jsi se uzdravil,“ zmínila jsem a usmála jsem se na něj. Wade mi úsměv opětoval. Byl to ale takový křečovitý typ úsměvu. Něco mi říkalo, že ho tady Darren griloval. „Co je? Co řešíte?“ zeptala jsem se a přejížděla jsem po nich očima. To stejné udělala i Sára, ale odpovědi se nám zatím nedostalo.

„Alyssu,“ odpověděl Darren a Wade přikývl.

„Alyssu? A co je s ní?“ vyzvídala jsem. Wade s Eldarnem si vyměnili pohledy a hned na to Darren s Wadem.

„No, chtěl bych aby se vrátila,“ odpověděl a já se polekala.

„Cože? Ty ses zbláznil, Payne? Mě tady fakt nechybí. Ještě řekni, že jí chceš zase vrátit do funkce spřízněný duše a trefí mě šlak. Nepotřebuju k tomu dítěti vychovávat ještě jí. Hele, nepřípadá v úvahu. A pokud vím, chodila tady s Wadem. To by mohlo být trochu divný zase mezi vámi, ne? Nechala bych to tak, jak to je,“ zmínila jsem.

„No ona chodila prý s Eldarnem jsem se teď dozvěděl,“ odpověděl Darren a Sára vytřeštila oči. Hned se podívala na Wada, který nenápadně přikývl jakože to Darren ví. Potom se zase střetly jejich oči s Eldarnem

„Hej, teď mě napadlo. Nezahrajeme si Minoriky? O Vánocích jsme to pěkně odflákli a teď je nás fakt dost,“ navrhla Sára, aby zachránila Wada s Eldarnem od té situace. Wade se na ní tak mile usmál, když mu došlo, proč že to vlastně dělá.

„Nejdřív musíme vyřešit Alyssu,“ okřikla jsem jí.

„Co na ní chceš řešit? Odešla a vracet se sem na dva měsíce postrádá smysl. A domů si jí určitě Darren stěhovat nechystá. Budete mít miminko přece,“ připomněla a já jí nakonec dala za pravdu.

„Minoriky? Dáme trojku. Já, Sára a Ay proti Wadovi, Eldarnovi a Zanderovi,“ prohlásil Darren a podíval se na Wada, jak moc mu jeho rýpání vadí. Sára začala kašlat, protože když řekl, že dáme trojku, zaskočila jí brambora.

Já se hned chopila první pomoci a začala jsem jí plácát po zádech. „Jsi v pořádku? Musíš tak hltat?“ zpražila jsem jí a Wade se smál, i když to bylo víceméně na jeho účet.

„Co po mě chceš, Darrene?“ zeptal se ho na rovinu Wade. Ten jeho otázku zcela ignoroval.

„Zahrajeme si flašku pravda, nebo úkol. To bude lepší než Minorkey,“ prohlásil zírajíc mu do očí. Měl chuť ho trochu dusit. Wade se ale rozhodl, že Darrenovi tu jeho hru překazí a že mu nedovolí si s ním takhle hrát.

„Měl jsem trojku s Eldarnem a Alyssou, stačí?“ prohlásil z ničeho nic a čekal na jejich reakce. Eldarn trochu zrudnul. Sára dělala, že tam není a já vytřeštila oči. No a Darren se tvářil zklamaně, že to takhle propálil.

Nicméně Wade mu pořád civěl zuřivě do očí. „Tím jsi mě chtěl vydírat, vid’?“ dodal Wade. Earthan taky nic neříkal. Už nějakou dobu se mezi ně dva snažil vůbec neplést.

„To je asi hádám tvoje soukromá věc. Proč to ale řešíme moc nechápu,“ opáčila jsem a Wade mi dal za pravdu.

„Přesně tak, Ay. Zeptej se svýho manžela,“ dodal a odešel. Spolu s ním odešel i Eldarn, Zander a Terin. Já se na něj otočila a sjela jsem ho pohledem.

„Můžeš mi říct o co jde?“ sykla jsem na něj.

„Přišel jsem na to a nějak jsem měl chuť ho provokovat,“ přiznal se. Já protočila panenkami.

„Jsi jako dítě. Ani mír nedokážeš udržet dlouho. Provokovat zrovna jeho, to je fakt od tebe taktické,“ dodala jsem a následovala jsem Wada.

„To se ti povedlo,“ zmínila Sára suše, když se to u stolu vyčistilo.

„Ty jsi o tom věděla,“ řekl a tvářil se našťvaně.

„No a?“ prskla na něj.

„No a? Já nevím. Prostě se mě to nějak trochu dotýká. Je to moje spřízněná duše. Vadilo mi, když se dali dohromady. A ještě tak, jak se dali dohromady. Celou tu dobu je to jenom obyčejná děvka. Vyměnila mě za jeho penis. A pak si ještě užila s oběma na rozloučenou.

A já kretén chtěl, aby se ke mně vrátila. Chtěl jsem jí to odpustit a omluvit se jí. Chtěl jsem zas na ní být hodnej a... měl jsem si vzít tebe za spřízněnku. Tohle jsem fakt podělal. Nechápu, že mě to nenapadlo dřív, a ještě vzhledem k okolnostem,“ dodal. Což Sáru překvapilo.

„Co myslíš tím vzhledem k okolnostem?“ zeptala se.

„Nevím. Neřeš to. Jdu se proletět,“ odpověděl a nechal jí tam samotnou. Sára si povzdychla. V tom si k ní přisedla Estrella jako by čekala, až všichni odejdou. Sára protočila panenkami.

„Co tady ještě chceš?“ sykla na ní nepříjemně.

„Sáro, já jsem to neudělala. Přisahám. Můžeme se zase spolu normálně bavit? Bývaly jsme kamarádky,“ připomněla.

„To není tak jednoduchý. Navíc asi si s tebou už nemám co říct. Vždycky nás spojoval víceméně Wade,“ dodala a chtěla odejít, ale zastavila jí. Sára se jí chvíli mlčky dívala do očí.

„Prosím, dej mi šanci. Prosím, Sáro,“ škemrala. Sára se zamyslela a pak tedy přikývla.

„Jestli chceš, abych si tě zase začala vážit, chovej se slušně. Kašli na pomstu a dokaž mi, že ti jde čistě o naše přátelství. Zítra pojď s námi na Wadovo korunovací a všechno bude v klidu,“ navrhla. Estrella se zatvářila trochu křečovitě. Sára protočila očima. „Co je zase?“ zeptala se.

„Nemůžu tam přece jen tak nakráčat a tvářit se, že mu to strašně přeju, když vím co všechno udělal pro to, aby to tak bylo,“ objasnila.

„No jistě, to po tobě nikdo nechce. Taky mě štve co provedl, ale... já vím, že vyvraždil tvou rodinu. Nemusíš mu přece gratulovat, jen tam pojď s náma a kašli na pomstu. Už kvůli Eldarnovi. Jestli ho teda chceš zpátky,“ radila jí.

„Víc než cokoli. Jsme zasnoubení,“ prozradila a Sára vytřeštila oči.

„Vážně? Ty jo, to je teda novinka. Tak to gratuluju,“ zmínila nadšeně, ale Estrella se mračila.

„No jo, ale my spolu být nesmíme. Wade mu to zakázal,“ odpověděla.

„Pochybuju. Je v tom něco jinýho,“ hájila ho. Estrella se pousmála a zavrtěla nad ní hlavou.

„Pro tebe je svatej, že jo?“ prskla na ní, ale Sára nic neříkala. Jen na ní mlčky koukala. „Neuvěřitelný. Já to nechápu,“ dodala a odešla.

Byla neděle 9. dubna 2023 a byl tady Wadův den D. Tolik toho pro to musel udělat. Tolik toho kvůli tomu musel obětovat. Tolik kvůli tomu ztratil a taky i našel. Tak dlouho na to čekal a teď to mělo být konečně tady. Těžko říct, jak se asi musel cítit. Musela to pro něj být doslova a do písmene euforie.

Kostel svaté Amélie se plnil lidmi až pomalu praskal ve švech. Až taková to byla sláva, že bude princ Wade Evilian Shadowwalker korunován na krále Derionu. Že se stane naším jediným vládcem a tím, kdo všechno nefunkční v Derionu napraví.

No, taková velká očekávání od něj má prostý derionský lid. Řekla bych, že si toho na bedra naložil až příliš chlapec. Ale v nikoho jiného jsem nevěřila víc, když šlo zrovna o vládnutí Derionu. On se pro to narodil. To byla pravda pravdoucí.

Eldarn se Zandarem pomáhali Wadovi do hermelínu. Měl na sobě něco, co nikdy před tím neměl příležitost nosit. Skoro se nepoznával v zrcadle. Měl na sobě hedvábnou tmavou tuniku a bohatě zdobenou dalmatiku vyšívanou zlatem, což mělo symbolizovat královskou autoritu.

Kolem pasu girdle, což je zdobený pás, který se nosí přes dalmatiku. Též byl zdobený zlatem a drahokamy. Potom měl ještě k tomu bohatě dekorovanou stolu přes dalmatiku, která měla symbolizovat duchovní povinnost krále.

Na tom měl klasický rudý hermelínový plášť. A na nohou tmavé boty z jemné kůže. No a pak ještě různé doplňky jako jsou rukavice, které měly symbolizovat čistotu. A k tomu královský prsten na znamení věrnosti vůči království.

„Jak vypadám?“ zeptal se Eldarna, zatímco se nakrucoval před zrcadlem.

„Až ti dají na hlavu tu zlatou korunu, tak jako nefalšovaný král,“ odpověděl zcela zmámeně tím, jak v těch věcech jeho kamarád vypadal.

„Nemůžu tomu uvěřit, Eldarne. Tohle je naprosto šílený,“ prohlásil a spokojeně se usmíval. Ano, tomuhle se říká žít svůj sen. Eldarn přikývl a radoval se s ním.

„Hlavně si to užij, Wade. Rychle to uteče a nebude se to opakovat,“ dodal a Wade přikývl a poplácal ho po rameni, zatímco sešel dolů ze stupínku.

„Toho se neboj, užiju si to,“ dodal a mířil si to ke dveřím.

My se Sárrou jsme se usadily relativně vpředu. Vedle mě byl Darren s Earthanem a s Kim. A přes uličku stála Alyssa. Což nás ani nepřekvapilo. Nicméně, Darren na ní házel fakt nepřijemné pohledy.

Uvnitř byla celá naše škola, protože se často nestává, aby byl na tak vysokém postu někdo ze spolužáků. Vlastně je to i prvně za celou historii Derionu. No a pak samozřejmě přišli snad naprosto všichni z nejbližších měst, kteří toužili krále alespoň vidět.

Anomaris jsem nikde neviděla, a tak jsem z toho usoudila, že to bude dvojité korunovace. Nejspíš by mu v životě neodpustila, kdyby jí z toho vynechal a nechal si tu slávu jen sám pro sebe s tím, že ona bude jen jako jeho královna a ne královna lidu.

„To je vzrušující, jsem zvědavá jak bude vypadat v těch hadrech a rouchách,“ hihňala se Sára a já přikývla. Taký jsem byla zvědavá jak mu bude slušet koruna a hermelín. Nicméně jsem mu trochu záviděla. Nebo respektive Anomaris.

Kdo by to byl řekl, že ta otravná holka vdaná za riona, která usilovala o krystal Srdce Derionu a předstírala, že je jednou z nás, si jednou vezme Wada a bude s ním mít děti a sdílet trůn. No já rozhodně ne.

V tom vešli do katedrály, jejíž vysoké stropy a vitráže byly osvětleny slunečním světlem, Wade s Anomaris. Za nimi šel Eldarn se Zandarem. Všichni pokračovali po červeném koberci dlouhou uličkou až k oltáři a tvářili se seriózně. Jak šli uličkou, před nimi se všichni z úcty klaněli. Já musela koukat na ty ozdoby, kterými byl ověšený.

Sára zírala s otevřenou pusou na to, jak Wade vypadal jako nějaký středověký princ. Tedy už spíš král. A já měla husí kůži z toho, jak nepřekonatelně uchvacující to byl moment. Tak nějak mě svazoval pocit, že je Wade momentálně nejvyšší mezi

všemi. Wade Shadowwalker je v Derionu něco jako bůh. Což je neuvěřitelné a naprosto děsivé.

Potom se kostela zhostilo hrobové ticho. Obřad zahájil arcibiskup, který vedl slavnostní mši. A po skončení mše byl Wade s Anomaris přiveden k oltáři. Oblečení v korunovačním rouchu, kráčeli pomalu k arcibiskupovi, který stál před majestátním oltářem. Během této chvíle zněly kostelem slavnostní zpěvy.

Arcibiskup všem v kostele pokynul, aby se postavili. A pak sám poklekl před princem a princeznou a svým hlasem, který rezonoval celým prostorem, odříkal posvátné modlitby. Poté vzal lahvičku svěceného oleje a udělal princí křížek na čelo. Což byl akt pomazání symbolizující Boží požehnání a posvěcení Wada jako nového vládce. Wade pak políbil muže na jeho prsten. A s Anomaris udělal to stejné.

A potom přišla ta ze všeho nejdůležitější část ceremonie – korunování. Arcibiskup zvedl z rudého, sametového polštářku zlatou korunu, která se omamně leskla stejně tak jako teď Wadovy oči, a odrážela paprsky z poledního slunce, které se dostalo do kostela rozetou.

„Poklekněte, princí a princezno,“ řekl arcibiskup a Wade s Anomaris poslechli.

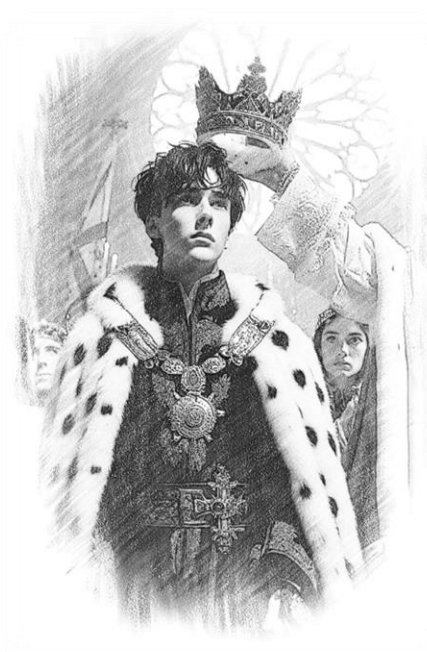
Poklekli na měkkou podušku, kterou měli u nohou. Pak se prince na něco ptal, ten s rukou na srdci odpověděl zřetelně:

„Ano, slibuji.“

„A tímto z moci mi svěřené vás, princí Wade Eviliane Shadowwalkere, korunuji na krále Derionu,“ prohlásil a pomalu korunu nasadil Wadovi na hlavu. Hned pak nasadil menší korunu na hlavu Anomaris. Ale ona v tuto chvíli nebyla tak důležitá jako Wade, takže její korunovace byla jen formalitka.

Sára i já jsme brečely dojetím. Já proto, že mě dojíká i etiketa na kečupu, když jsem teď těhotná, ale Sára mu to z celého srdce přála. Stejně tak jako Eldarn, který se taky držel, aby neplakal dojetím. Zato Wade měl rysy tvrdé jako skála. On byl opravdu králem jak má být. Ted' už ano.

A v tom vzácném okamžiku, kdy koruna spočinula na jeho hlavě, se rozhostily zvony z věží katedrály a celý dav propukl v jásot. Wade s Anomaris se

směli postavit zpátky na nohy a arcibiskup pak podal Wadovi žezlo a zlaté jablko, jako symboly královské moci a spravedlnosti.

Wade se už jako král otočil k lidu a pozvedl žezlo. Zástupci šlechty a lidu poklekli, aby mu složili svou přísahu věrnosti. „Jeho Veličenstvo král Wade I.,“ zvolal arcibiskup. „A královna Anomaris,“ dodal.

„Ať žije náš král Wade a královna Anomaris!“ ozvalo se z davu. Wade se na krátko podíval na plačící Sáru a na Darrena, aby viděl, jak se tváří. Sára byla dojatá a přála mu to, ale byla nešťastná, protože kdyby měla to štěstí být derionka, byla by to jediná ona, kdo by teď stál po jeho boku v těch nádherných šatech jako jeho královna a Wade to moc dobře věděl.

Hluboce toho litoval. Už toho litoval docela dlouho, ale když byl tak blízko, nemohl si to pro to všechno, co tomu obětoval rozmyslet. Někdy už nebyla cesta zpátky.

A z Darrena vyčetl nekonečnou závist a zlost. Ten mu přál stát se králem jen proto, že věděl, že se na to místo hodil ze všech nejvíc. A taky ze soucitu a nostalgie, kdy byli nejbližší přátelé, ale stále ho nepředstavitelně nenáviděl. A na to, jak se spolu před pár týdny „kamarádili“, teď to na něj nějak dolehlo a probudila se v něm zase stará touha ho zabít.

No a bylo to tady. Strach z toho, jak moc mu to, že má na hlavě korunu stoupne do hlavy. Pokud si vzpomínám, vždycky se choval jako král. Nejen, že byl vychovaný jako princ, i když byla monarchie zrušená, ale on se tak i vnímal.

Rodina je pro něj posvátná. Rozvod pro něj nepřipadal v úvahu. Ne, když si po tak pečlivě rozvaze vybral svou královnu. Dřív dokonce prosazoval, že bude mít hodně potomků. A nejednou řekl, že když ho Anomaris zradí jako manžela, nerozvede se s ní, ale zabije jí. Což králové dělají.

A stejně tak i to, že mají milenky, když se v manželství nudí. Taky byl stejně tak arogantní a panovačný. Všechno muselo být po jeho. Využíval spřízněnce jako sluhu. Kdysi víc, ale stejně tam ty prvky nadřazenosti jsou. A měl na krále opravdu vynikající strategickou mysl. Vždycky byl jako nějaký generál. Taky se dokázal chovat ve společnosti a tančit společenské tance.

Wade podal Anomaris ruku jak se sluší a patří od jejího chotě krále, ta se ho chytla a kráčela po jeho boku s hlavou vzhůru uličkou mezi lidmi, kteří jásalí a volali ať dlouho vládnou.

Když nás míjeli, taky jsme se před ním museli sklonit, což hádám, že si nejvíc užíval, když před ním ohnul svá záda i někdo jako je Darren. Hned jak jsem se zase směla narovnat, krátce jsem zahlédla ten jeho samolibý typ úsměvu, kdy zvedal jen pravý koutek.

Nevím proč, ale měla jsem z něj husí kůži. Trochu jako kdysi, když jsme spolu laškovali tady u toho oltáře. Měla jsem z něj stejný pocit jako tenkrát. Že má nade mnou nezměrnou moc a že až bude chtít, využije to proti mně.

Tentokrát jsem se ale nebála o sebe, protože jsme se sprátelili, zachránil mi život a to se vytvoří pouto aniž by ten dotýčný o to stál. A jen tak nezmizí. Je to jako obrovský dluh. Visí nad člověkem, dokud ho nesplatí. Což Darren moc nechápe.

Ale s Darrenem zase takoví přátelé nejsou a bylo mi jasné, že si ho ještě bude chtít vychutnat. A spolu s ním i každého, kdo mu kdy křivdil, ublížil, nebo na koho byť jen na sekundu žárlil. Sice Darrenovi spíš dluží on, ale on je teď jeho král a zcela určitě mu to dá minimálně jednou nebo dvakrát najevo.

Darren se narovnal a ani se na mě nepodíval. Nedivím se, cítil se ve srovnání s Wadem vykleštěně a nechtěl, abych to viděla. Ale já si toho všimla. Zatínal čelist div, že si nerozskřípal zuby a byl zelený závistí. Taký zíral Wadovi na plášť jak ho táhne za sebou dlouhou uličkou až ke dveřím kostela.

A taky byl nesvůj z toho, že si na Wada už nesmí moc dovolovat veřejně, protože by ho okamžitě mohli zatknout a popravit za velezradu. Sice by to Wade nejspíš neudělal, ale společnost by ho vnímala jako zrádce, a o to nikdo nestál.

Myslím, že se nám momentálně trochu rozpadla naděje na normální život. I když Wade slíbil, že nám nikdy nikomu neublíží, pořád byl král a svým způsobem si s námi mohl teď dělat co se mu zachce. Což znamená, že provokovat ho nebyl nejlepším nápadem.

Když se všichni vypravili z kostela, Wade cestou do kočáru všem zamával a usmíval se jako by vyhrál Persáky a třeba nový automobil. Alyssa mu nadšeně mávala a potlačovala chuť mu jít pográtulovat. A Anomaris na něj házela vražedné pohledy. Na Alyssu momentálně žárlila víc než na Sáru a to je co říct. My jsme to viděli. Jen jsme si vyměnili pohledy a mířili jsme si to zpátky do školy.

S Darrenem a Sárou jsme šli ke mně do pokoje. Skoro celou cestu od kostela jsme si neřekli ani slovo. Jen jsme se uvelebili. Já na postel, vedle mě Darren a Sára se posadila na koberec před postel.

„Takže Wade je král,“ prohlásila Sára zírajíc někam vytuple před sebe do krbu, jako by jí činilo potíže si to uvědomit. Já se jí nedivím, bylo to šokující, i když jsme o tom věděli dopředu.

„Ano, Wade je král,“ odpověděla jsem jí.

„Já se mu nebudu klanět, na to ať si nezvyká!“ prskal Darren. Ani jedna jsme na to nic neřekly. Obě jsme věděly víc než jistě, že jsou speciální okamžiky, kdy se před ním bude muset poklonit ať už chce, nebo ne.

„Viděly jste, jak povýšeně se na mě díval, když šel kolem mě? Tak nějak jsem to od něj už nečekal po tom všem. Jsem nasranej, že jsem se v něm seknul. Zase. To bude k nevydržení s ním,“ vztekal se. My se Sárou si vyměnily pohledy.

„Bude to jen pár měsíců do konce školního roku a pak už se třeba ani neuvidíme,“ odpověděla jsem, ale podíval se na mě jako na blázná.

„Myslíš? Si piš, že se uvidíme a častěji než do teď. Bude nás schválně tahat do paláce, aby se přede mnou speciálně mohl povyšovat. Aby si pohonil ego. No jo a já blbec jsem ho nechal zničit Srdce Derionu,“ pokračoval.

„Cože?“ vykřikla jsem šokovaně.

„No co, chtěl jsem, aby náš syn byl v bezpečí. Jiná šance neexistovala. S Eldarnem jsme to provedli už dávno. Nesnesl bych, kdyby mi v tomhle dýchal na krk. Už jsem to mezi náma chtěl celý utnout. Ale to mi nedošlo, že on nás nenechá na pokoji ani jako král, ani nikdy!

Tohle je noční můra. Zabil jsem tím šanci vládnout já jemu! To on by se mě musel klanět. Hajzl!“ prohlásil zoufale a plácnul sebou na postel. No, docela to vystihl. Teď zrovna neměl moc sebevědomí. Když šlo o tohle, Wade byl horší než kyselina sírová.

Sára byla zticha a stejně tak i já. Bylo mi jasné, že myslela jen na to, jak to Wadovi při tom ceremonálu seklo. Ale dráždit tím Darrena byla hloupost. A já si tohle taky nechám pro sebe. Jinak by mě zabili oba.

Ale fakt, Wadovi to při té korunovaci opravdu seklo. Připomínal mi temného prince z mé oblíbené knihy – prince Valianta. Ten se taky později stal králem. Ale on nebyl ani trochu hodný král. Ale byl pekelně sexy jako zloduch. Což Shadowwalker taky umí jen co je pravda, ale myslím si, že takový už dál nebude. I když bude dál používat ty jeho samolibé úsměvy a aroganci k tomu, aby nás prokoval.

To, že nebudeme vládnout Derionu mě nijak neznepokojovalo. Naopak jsem byla ráda, že téhle zodpovědnosti budu ušetřena. A myslím, že ani Darren by nechtěl vládnout nebýt toho, že je Wade teď výš než on a že mu to nepřestane předhazovat.

Byla půlnoc a Wade se za doprovodu svých stráží rozhodl jít projít. Nechtěl s sebou nikoho, ale to měl bohužel teď jaksi smůlu. Bez doprovodu skoro nikam nesměl ani jako král. Ale alespoň s sebou nebral nikoho z rodiny ani Eldarna.

Šel tmou a dělal dlouhé kroky po cestě z drobných kamínek směrem k rodinné hrobce, kde kdysi zařídil, aby odpočívala celá jeho rodina. Včetně Raweny. Stráže za ním museli popobíhat, protože on k tomu místu doslova běžel, jako by tam snad hořelo. Kamínky pod jeho botami křupaly a za ním vlál jeho tmavý derionský plášť.

Cítil se teď trochu jako jiný člověk. Nejen, že měl další povinnosti, které byly zcela odlišné od těch, které měl dosud jako Starší nebo jen jako student. Ale najednou na něj dopadala tíha toho, co všechno kvůli tomu udělal. A zvlášť když vešel do hrobky a četl na náhrobcích zlaté nápisy těch, kteří tu i jeho vinou už nebyli s námi.

*Špička v oboru dušerní magie,
milovaná sestra a teta Viola Shadowwalkerová.*

** 1979 – 2020*

*Spisovatel a filozof,
milovaný manžel, otec a bratr Dallan Shadowwalker.
* 1972 – †2013*

*Raewena Shadowsoulová
milovaná manželka, matka a sestra.
* 1973 – †2014*

Wade se držel, aby nepropukl v pláč. Pořád si v duchu opakoval, že je král a ne žádná baba. Že tohle všechno chtěl, a tak, že pláč je patetický a že už mu stejně k ničemu nebude.

Něžně se dotknul prsty víka hrobu a pomalu kolem něj prošel táhnouc ruku po

povrchu, až to setřelo vrstvu prachu, která se tam za tu dobu, co tam nebyl usadila. Zhostilo se ho až doslova fyzické ticho, které ho šimralo na kůži. Jediné zvuky, které byly slyšet, bylo plápolání plamínek svíček a pochodní.

„Wade, co tady děláš?“ zarazil se Eldarn, když si uvědomil před čím hrobem se to sklání. Wade urychleně sundal dlaň z hrobu své matky a tak jedovatě se na Eldarna podíval.

„Spíš co ty tady děláš? Já chtěl být sám,“ syknul na něj a Eldarn přikývl.

„Omlouvám se. Tak já půjdu. Jen jsem si dělal starost, kde jsi tak dlouho,“ řekl a pomalu se od něj vzdaloval, ale Wade se k němu otočil a chvíli přemýšlel, než se vzdálil až moc.

„Tak počkej! Nechod’ už nikam. Zůstaň, prosím. Když jsem tu sám, cítím se na hovno. Nějak to na mě

padá,“ přiznal a Eldarn přikývl a vrátil se k němu zpátky. Pak bylo chvíli ticho a potom se z něčeho nic rozmluvil.

„Miloval jsem je. Všechny. I když jsem udělal co jsem udělal. Já nechtěl. Ale tak nějak jsem cítil, že to je moje povinnost. Že mi nesmí překážet v cestě stát se králem. Protože já... já jsem se narodil pro to být král a oni by mi to nikdy nedovolili.

Vysmívali se mým ambicím. Že jsem roztomilej, když věřím v obnovu monarchie a v cestování časem do středověku," odpověděl a podíval se na Eldarna, který přikývl.

„Já vím," zašeptal a usmál se na něj. Wade nepohnul ani svaem v obličeji. Jen se mlčky díval na jejich vysochané podobizny. „Jací byli?" zeptal se ho zrovna, když hladil reliéf Violiny tváře. Nejspíš se odvážil zeptat jen proto, že byl Wade takový klidný a zamýšlený, takže neočekával, že by ho odpálkoval. Spíš naopak, vypadal, že by si o nich rád povídal.

Wade udělal krok zpátky k matčině hrobu a smutně si povzdychl. „Máma uměla krásně zpívat a hrála na klavír líp než Desire," odpověděl a pousmál se nad nějakou vzpomínkou.

„Takže po ní máš ten svůj úžasnej talent na hudbu?" zmínil a Wade přikývl.

„Nejspíš jo. Někdy, když si broukala, připomínala mi sirénu. Ale myslím takovou tu, která svým nádherným hlasem láká námořníky pod hladinu," řekl a přejel zase prstem po okraji víka hrobu jako by jí hladil. „Chybí mi ten její hlas," přiznal a pak si potichu začal broukat nějakou melodii. Nejspíš tu, která mu jí připomínala. Znělo to jako *The Spirit Song – Nordic Lullaby*.

Eldarn na něj zíral jako na zpívajícího anděla, což se samo sebou jen tak nevidí. Do teď byl zvyklý ho poslouchat jen, když zpíval v kapele rock-metalové hity a sem tam hrál na piano klasickou hudbu, což bylo taky dost výjimečné, ale tohle? Slyšet ho a vidět ho takhle se oddat pocitům v té smutné místnosti s ozvěnou. Stačila chvilka a měl husí kůži po celém těle.

„A co táta?" zeptal se, když jeho hlas pozvolna utichl. Wade se podíval k jeho hrobu a zatvářil se bolestně.

„Byl to nejchytřejší člověk na světě. Obdivoval jsem ho. Byl můj vzor. Ale já ho zklamal," odpověděl zoufale. Eldarn nevěděl co na to říct.

„Tak to máš zase po něm. A ten post nejchytřejšího člověka máš ty," prohlásil, ale Wade zavrtěl hlavou.

„On byl jinak chytřej. Měl na rozdíl ode mě nádhernou duši. A spíš než mě mi připomíná tebe," opáčil a odkašlal si. Zdálo se, že cítí tlak na hrudi ze smutku a že už mu lezl na hlasivky.

„Mě?" divil se Eldarn a Wade přikývl a podíval se na něj nešťastně.

„Nenávidí mě. Cítím to i z jejich kostí," zmínil zlomeně. Tentokrát už neuhlídal svojí krvácející duši. Pár stříbrných kapek mu steklo po tváři, aniž by se nějak snažil. Ani nemrknul a ty perly z něj padaly jako kapky z nedovřeného kohoutku.

Eldarn ho schválně nechal, protože věděl, že tohle potřeboval jako sůl. Ještě si tím procesem totiž neprošel. Za celou tu dobu si ztráty nepřipouštěl, byl jak nějaký robot a bral je jen jako šachové figurky, ale teď? Dolehlo to na něj. Došlo mu to. Uvědomil si, co udělal a ty pocity se na něj strhly jako lavina.

Vůbec na něj nemluvil, ani nic, jen na něj koukal a přehrával si v hlavě tu melodii, kterou Wade před chvílí broukal. Byl si jistý, že mu to z hlavy jen tak nezmizí. Byla

to totiž vážně strhující melodie. Brala za srdce i ty neotrlejší. Bylo to jako se dívat na bitevní pole hned po skončení války. Všude pusto a smrt s pachem krve a bolesti ze ztráty milovaných.

Jediná živá duše, která tam byla, se po tom poli procházela bosky a v otrhaných bílých šatech. A jako by byla matkou všech těch mrtvých, zavírala oči padlým a polibkem na čela jim dávala sbohem. A takovým bolestným zpěvem oplakávala jejich životy. A když to broukal Wade, bylo to zase zoufalé v jiném smyslu – plné výčitek a zoufalství. Ukazovalo to na to, že má svědomí.

„A Viola?“ zeptal se opatrně po tom, co mu dal chvilku nebo dvě si posmutnět. Nejspíš ho chtěl podnítit, aby oplakal i jí. Wade se na něj podíval s usazenými očima. Ani se nenamáhal svůj smutek skrývat, nebo násilně ukončit.

„Tak to si vyčítám ze všeho nejvíc,“ odpověděl s dalšími perlami v očích, které se mu tvořily v koutcích, což potvrdilo jeho slova. „Byla pro mě vždycky spíš jako starší sestra. A čím jsem byl starší, viděl jsem na ní, že by si přála, abych byl její syn. Byla na mě vždycky hrozně hrdá...“ vyprávěl zírājíc na její bistu. Moc toho přes ty slzy neviděl.

„Dal bych cokoli za to, abych mohl vrátit čas. Jen kdyby nevzniknul motýlí efekt. Pak bych to udělal bez mrknutí oka,“ zašeptal. Dokonce u toho i svými slzami zdobil kámen zakrývající její lůžko.

„Neřekl bych tátovi, že ho Rawena podvedla s Paynem. Nechal bych to být. Estrellu bych miloval tak, jako jí pořád miluju a nepřišel bych o ní, protože bych mámu nezabil a ani Payna. Táta by neměl potřebu nikoho zachraňovat, a taky by to nevěděl. Takže by žil.

Nikdy bych se nedostal do křížku s Temnotou, protože bych jí nevyhledával. Nechodil bych na tu pitomou půdu pátrat po Srdci Derionu. Myslel bych si, že je to mýtus a nevěřil bych, že bych mohl získat moc a stát se králem. Bral bych to jako fakt.

S Paynem by jsme byli pořád nejlepší kamarádi. Nebo spíš bratři, protože bych ho netrestal za chyby jeho otce. Na rovinu bych mu řekl, že miluju Alyssu a že s ní chci být. Už v prvéku, kdy jsem jí viděl krátce po koncertu ve světě lidí, kde jsme se potkali.

Místo toho jsem si pohrával s Kim. Protože byla derionka a já se styděl mít něco s rionkou. Taky bych na Alyssu byl hodnější. Ani nevím proč jsem jí tak trápil, vždycky jsem věděl, že chce jenom mě. Choval jsem se hůř než hajzl,“ šeptal zlomeně.

„A co Sára? A Já?“ zeptal se. Trochu se bál, co uslyší, když se na něj jeho šedé oči upřely.

„To nevím. Ay by měla démona na duši tak jako tak, takže jak by to bylo s Darrenem a s ní nevím. Možná by stejně skončila s tebou. Ale zato ty bys nejspíš neskončil s Alyssou, protože já bych se s ním nehádal a ona by ho nechtěla. Byla by se mnou.

A kdyby přece... kdybych se zamiloval do Sary, pak by už nebylo vůbec čeho litovat. Vzal bych si jí a měl s ní děti. A utekl bych před rodinou do světa lidí jako tvoje máma, která byla mimochodem moc chytrá, že se vykašlala na něco tak stupidního jako je nemoc být s tím, s kým chceš být. Já tak silnej nebyl.

City jsem vnímal jako slabost. A možná to tak je, ale bez lásky jsem byl vždycky tak prázdný. Nebo spíš z toho namlouvání si, že to není pro mě. Bolelo to jako kopím do srdce. Vždycky jsem se utvrzoval v tom, že si musím dávat pozor. Že musím být silnej, že mě to potom smete. A nemýlil jsem se. Cítím se jako vyždímanej hadr na podlahu. Nejhorší je fakt, že jsem si to udělal sám," odpověděl.

„Víš, kdybys chtěl. Teď můžeš mít obojí. Můžeš si vzít Sárku a zůstaneš králem," zmínil, ale Wade se na něj utrhnul.

„A udělat z Anomaris a ze svých dětí nicky? Nebuď směšnej Eldarne! To ani náhodou nepřipadá v úvahu. Jednou už jsem do toho skočil, a tak to taky zůstane. Anomaris ode mě může odejít když bude chtít, pak už by to bylo něco jinýho. Navíc to snad už ani nejde. Jsem král a ona je moje královna. Tady to není jako na Zemi, papež by můj rozvod nikdy neschválil," objasnil.

„Taky můžeš odejít ty a Anomaris by zůstala královnou," zmínil a Wade se rozesmál.

„To myslíš vážně? Už jsi někdy viděl krále takhle se zříct svojí povinnosti? Neexistuje! Nehledě na to, že i kdyby to šlo a já to udělal, zhrzenou ženskou za královnu bych fakt mít nechtěl. Nevymýšlej blbosti. Měli by jsme jít na vzduch, tady ti to nějak už leze na mozek a mě taky," prohlásil a ještě jednou se ohlídnul za příbuznými, než odešel.

Best friends

☆ Nejlepší kamarádi ☆

Wade s Anomaris spali první noc v paláci jako na obláčku. Nebo spíš doslova jako král a královna. Wade se probudil celý odpočatý a s dobrou náladou. Svítlo krásně sluníčko, venku bylo jaro jako malované a pod okny zpívali ptáci.

„Dobrý ráno, moje královno,“ zašeptal s úsměvem ve tváři a vyhoupl se nad svou ženu. Začal jí rozmazlovat polibky na krku a potom se jí k tomu všemu ještě i vetřel mezi stehna. Anomaris se usmála a jemně ho nehty škrábala po zádech.

„Jsi nějak při chuti. Včera ti to nestačilo?“ zaculila se, ale on zavrtěl hlavou a něžně jí hladil špičkou nosu po tváři. „Jestli ti jde jen o to, už se nemusíš tolik snažit. Jsem ti to ani nestačila říct, ale vyšlo to, miláčku. Budeme mít miminko,“ zašeptala mu do ucha.

On s tím přestal a překvapeně se na ní díval. Úplně ztuhnul. Jediné, co bylo v pohybu byl přívěsek s prstýnkem na jeho krku, který se houpal tam a zpátky. Anomaris se trochu bála, že jeho reakce nebude pozitivní, ale on se po chvíli z toho transu probral a spokojeně se usmál.

„Fakt? No, to je skvělý. Nicméně, já se snažím rád,“ dodal a znovu zaútočil svými rty na její prsa a obecně na její tělo a ústa. Rukama jí držel z jedné strany za bok a stehno, zatímco druhou rukou se podpíral, aby se nad ní udržel.

V tom se ozvalo klepání na dveře. „Vaše Veličenstvo, hluboce se omluvám za vyrušení, ale je to naléhavé,“ řekl jeho páže a Wade protočil očima a otočil se ke dveřím. Stále ležel ale na Anomaris.

„O co jde?“ syknul jedovatě doufajíc, že se to vyřeší rychle a on bude moci zase pokračovat. Zandar vstoupil do jeho ložnice, poklonil se mu a zase se narovnal jako prkno.

„Byla viděna ježibaba z Bruxellských lesů poblíž deRionského institutu, pane,“ oznámil mu a s Wadem to trhlo. Sklouznul z Anomaris, natáhl se pro župan a chvíli si dal na čas s odpovědí. Alespoň, než si ho zavázal.

„Ježibaba z Bruxellských lesů?“ ujišťoval se a Zandar přikývl. „A co tady dělá? Vždyť z lesů nevycházejí jen tak, je to pro ně riskantní. No nic, bude potřeba spoustu mágů odpadlíků na její zaujmutí. Přiveďte je za mnou do audienčního sálu, hned tam budu,“ přikázal, Zandar se mu poklonil a šel vykonat rozkaz krále.

Wade se podíval na Anomaris. „No, to ti to kralování vážně hezky začíná,“ pronesla.

„Hm. Potřebuju Eldarna,“ prohlásil a zatáhnul za bambuli u postele, na které visel zvonek. Hned na to se v pokoji objevil nějaký muž. Zřejmě sloužící.

„Volal jste, pane?“ zeptal se a taky se mu poklonil.

„Ano. Najděte mého spřízněnce. Okamžitě!“ poručil a on přikývl, zase se poklonil a odešel.

„Wade, já se bojím. Ježibab se vážně bojím a tý z Bruxellu už tuplem,“ přiznala, až se jí chvěl hlas. Kdo by se jí divil, byla lidožravá a prakticky nepřemožitelná. Ježibaby normálně neopouští lesy, protože jsou mimo tento prostor mnohem slabší. Lesy, ve kterých žijí jsou nabité velkou spoustou magické energie, která se tam za čas používání jejich mocných kouzel a rituálů nahromadila.

Ale mimo ně, mají jen tu sílu, kterou sami disponují. Což je stále hodně. Taky mají výhodu, že zničit takovou ježibabu není snadné. Je na ní potřeba tolik hnusu, kolik má v sobě, a to běžní čarodějové prostě nemají. I tak lze ježibabu ale oslabit, nebo zabít.

Důležité je, jít na ní stejně chytře jako je ona sama. Ježibaby bývají velmi vychytralé a téměř bezkonkurenčně nejlepší co se týče magie a kouzel. Jestli si s něčím takovým někdo poradí, je to Wade Shadowwalker, protože by klidně už i teď ve svém mladém věku mohl být ježidědek, kdyby spadl do temnoty. A nejen to, o těchto tvorech věděl víc než oni sami, protože ho fascinovali a on o nich rád četl všelijaké studie. V tomhle jsme si byli víc než podobní.

Wade udělal krok k Anomaris, opřel si její hlavu o břicho a hladil jí ve vlasech. Byla vyděšená. „To bude dobrý, zlato. Jsem král, mám spoustu lidí, peněz, zajatců a magický síly. Sice není temná jako ta její, aby jí zničila, ale dá se s tím pracovat. A však víš, že já na něco přijdu,“ chlácholil jí a šel se obléknout.

Za krátko dorazil Eldarn. „Nazdárek, Veličenstva. Tak jak jste se vyspinkali? Hádám, že královsky,“ culil se, ale s tím brzy přestal, když se na něj Wade otočil a zapínal si košili. „Co je? Co ty protáhlý obličej?“ zeptal se starostlivě zírající na Wada, jak se obléká.

„Ježibaba z Bruxelských lesů se poflakuje kolem školy,“ odpověděl a sáhnul po vázance. Anomaris si k sobě přitáhla kolena a přikývla, když si u ní Eldarn podvědomě pohledem vyžádal ujištění.

„Promiň, to je asi nejspíš naše chyba. Jak jsme hledali ten lék, chytla nás a my jsme úplnou náhodou vyvázli,“ vysvětloval, zatímco Wade se na něj díval a poslouchal ho u toho, co si vázal tu vázanku s tenkými, fialovo-zlatými, příčnými pruhy.

„Tak trochu jsem doufal, že na nás zapomněla,“ dodal a Wade si povzdychl a hodil přes to ještě gambeson a další královská cinglárka, aby vzbuzoval autoritu v paláci ještě než půjde do školy.

„No, hádám, že za všechno se platí. Tak pojď, musíme tu babu zlikvidovat jednou provždy,“ zmínil a políbil Anomaris na rozloučenou na čelo.

„A jak se ti teda spalo jako jedinému vládci Derionu?“ vyzvídal Eldarn cestou dlouhou chodbou, která vedla do audienční místnosti. Wade se pousmál.

„Spalo se mi parádně a i by se mi parádně vstávalo nebýt toho ježibabiho problému. Nestihnul jsem se... vybit,“ prohlásil a Eldarn se zakřenil.

„Jen tak mimochodem, když už jsme u toho tvýho častýho vybíjení se, už jste si stačili i povídat?“ zeptal se a Wade se na něj tak zvláštěně podíval.

„Častýho? Jako, že to děláme až moc? Máš pocit, že snad zanedbávám svoje ostatní povinnosti a tebe?“ divil se jeho otázce.

„N-ne to ne. Já jen... jestli už víš, že...“ začal, ale nějak to z něj nelezlo. Nejspíš se bál, že by prozradil co neměl v případě, že to Wade ještě neví. Wade ho hrozně rád provokoval, a tak dělal, že neví o čem je řeč.

„Jestli vím co?“ opáčil.

„Že ti už vyšel ten tvůj plán, jak se dát s Anomaris dohromady a plnit královský povinnosti ohledně zalidnění Derionu,“ prohlásil a Wade vyprsknul smíchy.

„Jo, už mi to řekla. Ráno. Nevěděl jsem, že to řekla dřív tobě než mě, to si s ní budu muset asi vyřídit,“ prohlásil. Ale nebyl naštvaný, spíš to řekl z legrace. Eldarn se jí pro jistotu zastal.

„Řekla mi to, když se bála, že umřeš,“ odpověděl a Wade se usmál.

„Hm, chápu. No nic, teď máme důležitější věci na práci, než žvatlat o dětech a o sexu. Jdeme vyřešit co s ježibabou a pak snad stihneme druhou hodinu,“ řekl a zbytek cesty už nepadlo ani slovo.

Sára byla s Darrenem na hřišti a už od svítání lítali jako o závod. Ona jako krasoletka a on jako závodník na tréninku. Nicméně si u toho spíš hráli a jen tak blbnuli. Já jsem s nimi nebyla, protože mi nebylo dobře, a tak jsem raději spala, abych nemusela zvracet.

„Dobrý, Sáro. Vydrž!“ volal na ní, když stála na rukách Qyldryirovi na hřbetě za letu rovně a kousek nad zemí. Enessa seděla vedle Kinnary a vedle Darrena, který si momentálně všimal jen Sáry a toho, co mu předváděla.

Takhle to vydržela asi deset sekund, ale potom zavravorala a spadla. Qyldryir nestačil zastavit a ani jí chytit, a tak udělala na zemi ještě kotrmelec. Darren se prudce zvedl a běžel za ní, ale ona se bez problémů zvedla, oprášila si zadek a usmála se.

„Jsi v pohodě?“ zeptal se starostlivě Darren a ona přikývla.

„Kdyby tu byla Ay, hned by na mě křičela, že jsem nezodpovědná a že si jednou srazím vaz,“ zmínila a Darren jí dal za pravdu přikývnutím.

„Stejně bys měla být opatrná. Tohle je celkem nebezpečný sport,“ připomněl. Sára si na chvíli sedla vedle Enessy na trávu a Darren si k nim přisedl. Chvilí bylo ticho.

„Co Ay? Už jsem jí dlouho neviděla. Je pořád zalezlá,“ zeptala se.

„Je jí špatně. Skoro pořád ráno zvrací. Mám z toho trochu výčitky, protože kvůli mně jí je blbě,“ prohlásil a Sára se zasmála.

„To snad brzo přejde. Spíš si moc nedokážu představit, že se budete starat o dítě ve škole. Teda spíš Ay a ty budeš pryč. Jak to máte vůbec v plánu?“ vyzvíдалa. Darren si povzdychl.

„No je to na nic chvíle, ale my to zvládneme. Asi budu tady s ní přes rok a ten poslední rok budu s malým doma já. Taky určitě pomůže moje máma, která je z toho

naprosto unešená. Těší se snad víc než my," zmínil a zavrtěl s úsměvem ve tváři hlavou. Sára se taky zahihňala.

„Pyšná babička," prohlásila a Darren přikývl.

Wade seděl na trůnu s korunou na hlavě jako ten, kým už od včerejška konečně je – králem, a díval se na lidi v místnosti, kteří před ním klečeli. Byli to takoví trhani. No jo no, mágové odpadlíci, jak si vyžádal.

To jsou tací, kteří sešli z cesty a očernili svou duši. Byli to ale většinou zajatci, protože byli nebezpeční. Dali se využít k boji s ježibabou stejně nečistým typem moci, ale nedá se jim věřit, o to je práce s nimi náročnější.

„Je i ve vašem zájmu, aby ta čarodějnice zmizela z povrchu derionského," zmínil Wade a všichni odpadlíci se začali smát. Něco si mezi sebou šuškali a chovali se naprosto neslušně na to, že stáli před králem.

Wade se chytl o opěrky trůnu a aniž by přerušil oční kontakt s těmi odpadlíky, z něj vstal tak prudce, až zacinkal jeho řetěz řádu, který měl na hrudi. Tvářil se nasupeně, protože ho neuctívali tak, jak by měli a tak, jak on si přál.

„Tak dost!!" zařval až se místnosti zhostilo ticho. To on dokázal když chtěl, šel z něj strach. „Ty, pojď blíž," přikázal jednomu z nich, ale muž se mu vysmál. „Tak po zlým," odpověděl a naznačil strážcům, aby muži pomohli. Ti okamžitě poslechli, hrubě ho chytlí za paže a předhodili před Wada jako ovci před vlka.

Muž se podíval na jeho boty a až pak vzhůru k jeho očím, které ho ostře sledovaly. Měl kamenný výraz a chuť si se svými pěšáky hrát. On byl takový, nicméně se snažil být mírný.

Eldarn netrpělivě čekal, co Wade udělá, aby si sjednal pořádek. On sám věděl takřka nejlíp, jak moc je v tom Wade dobrý, když chce, a upřímně nezáviděl tomu muži jeho pozici.

„Zasměj se ještě jednou na můj účet a tvůj mizerný život skončí ve vteřině. Nepokoušej mojí trpělivost, šmejde," varoval ho a pak se očima přesunul k ostatním. Ten muž ho měl nejspíš za psa co štěká, ale nekouše, a to se mu stalo osudným.

Wade hned jak uslyšel ten tlumený chrapot z jeho hrdla, který měl být potlačeným smíchem, ho chytl pod krkem takovou silou, že mu rozmáčkl ohryzek jako vařené vejce. Pak si jen otřel ruku od krve o bílý gambeson, který měl na sobě.

Všichni vytřeštili oči včetně Eldarna, zírajíc na krvavý otisk ruky na jeho oblečení. Sálem zavládlo hrobové ticho. Jediným zvukem byl dopad těla na kamennou podlahu a klapot jeho bot, když udělal pár kroků od bezvládně ležícího těla toho muže.

„Takže, ještě jednou a naposledy," promluvil do ticha. „Jsem ochotný i dávat, když budu spokojený s vaší službou. Jinak vás čekají muka. Máte na výběr. Buď uděláte to, co vám řeknu a jak vám řeknu, a nebo půjdete rovnou za ním. Ale ne tak rychle, to rozhodnutí říct mi ne, si patřičně vychutnáte," objasnil.

Nikdo ani nepípnul. A dokonce i Eldarn vyjeveně civěl na mrtvolu muže, kterého Wade zabil rychlostí světla. Nikdy ho nepřestával překvapovat a děsit zároveň, ale on věděl, že se ho bát nemusí. Že ho takhle nejvyšší bytost měla ráda. Faktem je, že kdyby nebyl krutý, nikdo by se mu nikdy nepodvolil. Síla a moc vládnou a vládnout budou, to je prostě jedna z mnoha taktik.

Jeden z těch mužů v otrhaných hadrech sebral odvahu a přihlásil se jako ve škole.

„Ano?“ vyzval ho Wade.

„J-já, V-vaše V-veličenstvo, b-bych se chtě-chtěl zep-ptat, o-o j-jaké o-odmě-ně b-by byla ř-ř-řeč?“ Wade se pousmál.

„Co bys za takovou službu chtěl?“ zeptal se.

„J-já b-bych chtě-chtěl tř-třeba zlato. Ho-hodně z-zlata,“ koktal nervózně. Wade k němu udělal krok blíž a s rukama za zády kolem něj kroužil jako žralok. Z toho muže lilo jak moc se ho bál.

„Hodně zlata, jo?“ zopakoval zamyšleně a tak spokojeně se pousmál. „Co to znamená hodně zlata?“ vyzvídal.

„Velká truhla. Pět set Peršáků,“ prohlásil a Wade vyprsknul smíchy a s ním i pár lidí v sále. Všichni ale zase zmlkli, když je Wade zpražil pohledem.

„Hm, to je hodně zlata. A co třeba pět Peršáků, jednou týdně teplý jídlo, omezený počet ran holí a vlastní cela? Někdy i možnost jít na slunce? Sice v želízkách, ale je to skoro jako svoboda, která ti pokud vím byla navždy odeprána,“ nabídl.

„T-to z-ní, taky m-moc fajn, V-veličenstvo. Ale t-to je a-asi m-málo za t-takovou službu. Můžu zem-řít,“ odpověděl a Wade přikývl.

„Tak málo jo? No když to říkáš. Pak dostaneš dvacet Peršáků,“ řekl a muži se rozzářily oči.

„T-to už je lepší,“ zmínil a Wade se na něj mile usmál.

„No, ale dvakrát tolik ran holí denně, k jídlu jen chleba a vodu a zajímalo by mě, kde svoje bohatství budeš utrácet v žaláři s patnácti vězni, kde tě okradou. A na slunce zapomeň. Abys věděl, jakou cenu má špetka svobody. Nad zlato,“ zmínil. Muži se vytratil úsměv z tváře.

„No nic, když jsou pro tebe peníze tak důležité. Pak si jich užij. Můžeš se pak s nimi mazlit,“ dodal a vrátil se zpátky na trůn. Muž na něj jen mlčky koukal a nevěděl co má říct. Pak se ale přeci jen k něčemu odhodlal.

„T-tak v tom p-případě bych přijal t-tu vaší pr-první nabídku,“ zmínil a Wade přikývl.

„Hm, škoda, že už neplatí. Ale abys věděl, že umím být i štědrý, pokud mě zbavíš ježibaby, až zemřeš, pozlatím tvoje kosti a nechám udělat na hrob tvou sošku za padlého hrdinu,“ prohlásil. Eldarn potlačil výprsk smíchu, protože mu bylo jasné, že nic takového Wade neudělá.

„A-ale, j-já b-bych si chtěl u-užít bohatství z-za života, pane,“ zmínil.

„Nikdo nemá to, co chce,“ opáčil suše.

„O-ovšem až n-na v-vás, p-pane,“ zakuňkal muž skoro neslyšitelně. Ten chudák to vystihl. Wade se samolibě pousmál a dal mu za pravdu přikývnutím.

„Uděláme to následovně. Nejdřív práce, potom se budeme bavit o odměně. Čím lépe odvedená práce a rychleji, tím větší a bohatější odměna. A taky hraje roli chování. Za příkladné chování Peršák navíc.

A jestli se někdo pokusí místo toho utéct, nebo udělá nějakou neuváženou hloupost, garantuju vám, že ho najdu a rozdrtím jeho kosti na prach,“ řekl Wade a mile se na všechny usmál. „Teď do práce!“ dodal ještě a mávnul rukou do vzduchu jako by rozehnal roj komárů.

„Víš, že z tebe fakt jde strach, můj pane?“ zeptal se ho Eldarn a Wade se usmál.

„To je dobře,“ prohlásil odkládajíc korunu do jeho rukou. Ten to hned podal Zandarovi, který jí šel uklidit. Potom ze sebe Wade sundal ten krví potřísněný gambeson a ty zlaté ozdoby, kterými byl ověšený a též je podal Zandarovi. No a už tam stál ve školní uniformě připravený na své další povinnosti zlatého studenta.

Já jsem se akorát vyhrabala z postele. Kupodivu mi bylo už relativně dobře. A tak jsem se oblékla a vyrazila jsem na vyučování. Naštěstí nám odpadla první hodina, jinak bych jí nejspíš zmeškala.

Šla jsem rychlým krokem chodbou rovnou do učebny magické fyziky. Měli jsme jí stále ještě spojenou s desátým ročníkem, protože osmákům neskončily praxe v lidském světě. A tak jsem se tam měla setkat i s Wadem a Darrenem.

Přišla jsem do třídy překvapivě první. Kouzlem jsem otevřela okna, než jsem se posadila do lavice, protože se mi navalovalo z té zatuchliny. V poslední době mi všechno strašně smrdí. Dokonce i Darren se Sárou mají přísný zákaz používat voňavky, když mají být se mnou.

Vytáhla jsem si tašku a začala z ní dolovat učebnici a sešit. Akorát do třídy začali přicházet ostatní studenti, ale Darren se Sárou stále nikde. Dokonce ani Wade s Eldarnem se ještě neukázali. Je pravda, že mají možná teď jiné starosti, ale ani jeden by si nenechali fyziku ujít. I po těch letech a se všemi jejich zkušenostmi jsou do toho pořád tak zapálení.

„Ahoj, Ay,“ pozdravila mě Kim a sedla si do řady za mě.

„Ahoj,“ opáčila jsem a mile jsem se na ní usmála. Normálně se se mnou nebaví, a tak mě to trochu zaskočilo.

„Jak se máš? Slyšela jsem od Sáry, že prý,“ ztišila hlas a naklonila se ke mně. „Že prý čekáš s Darrenem miminko,“ dořekla a já přikývla.

„No, už to tak vypadá. Je to na mě už vidět?“ zeptala jsem se a ona si mě tak prohlédla.

„Ne, zatím ne. Jinak moc ti gratuluju, to je skvělý,“ zmínila a já tak přikývla. Nevěděla jsem co na to říct. Byla to spíš kamarádka Sáry a Shadowwalkera. Během

následující minuty dorazil profesor. Zavřel za sebou dveře a sedl si za katedru akorát, když se ozval třetí zvon. *Kde sakra jsou? To se rozhodli zatahovat spolu?*

„Dobré ráno, třido,“ řekl, když jsme se všichni postavili pomalu do pozoru. Pak jen zvedl ruku a pomalu jí dal dolů na znamení toho, že se máme posadit. „Tak začneme docházkou,“ prohlásil a podíval se letmo po třídě, až mu vykoukly řasy z pod brýlí.

„Sparksová, Shadowwalker, Payne a Heavensová chybí, jinak jsme všichni?“ zeptal se a my jsme přikývli. „Tak jdeme na téma magická pole. Slečna Kainová půjde napsat nadpis na tabuli a bude dělat dnes zápisky. Pište, jak magická pole ovlivňují a mění vlastnosti hmoty,“ řekl a já si vyndala pero z penálu a začala úhledně psát do sešitu nadpis, zatímco Kim si to mýřila k tabuli.

V tom se ozvalo klepání na dveře a dovnitř vešel Wade s Eldarnem. Všichni na něj zírali jako na zjevení, a to i profesor, kterému se zatajil dech. Okamžitě se zvedl jako by ho do zadku štípla vos a poklonil se mu. To stejné udělali i spolužáci, protože ke králi Derionu se vždycky muselo chovat s maximálním respektem a úctou.

Rioné byli zmatení, ale derioné to udělali automaticky. Přece jen bylo znát, že pocházíme z odlišných světů. Já se mu taky poklonila, i když mi to přišlo zvláštní. Ale něco mi říká, že jsem nebyla sama.

Wade z toho byl zaskočený, možná takové chování od spolužáků a učitelů ve škole ani nečekal. „Dobrý den,“ pozdravil slušně. „Můžete si sednout,“ řekl a mířil si to ke mně.

„Ahoj,“ pozdravil mě mile a sedl si vedle mě do lavice. Nejspíš si řekl, že když tu není Darren se Sárrou, tak jsem volná. Eldarn si sedl za něj a nic neřešil, oba to brali jako normální hodinu, ale já byla v rozpacích. Seděl vedle mě král Derionu, a ještě ke všemu mu to fakt strašně slušelo. Možná je pravda, že velká moc čarodějům sluší. Tak nějak jako by zářila jeho aura.

„Ahoj,“ zašeptala jsem a usmála jsem se na něj.

„Kdepak máš manžela? Je někde se Sárrou?“ zeptal se a já přikývla.

„Pravděpodobně,“ odpověděla jsem mu. Pak bylo chvíli ticho. Zhruba, než si připravil věci na fyziku. Znervózňovala mě jeho vůně. Kupodivu mi neobracela žaludek vzhůru nohama, ale právě naopak, nutila mě pořád nasávat vzduch až se mi zamotala hlava z překysličení.

„Poslyš, Ay. Něco bych od tebe asi potřeboval. Samozřejmě nemusíš, ale byl bych hrozně rád, kdybys řekla, že jo. Víš, Eldarn s Darrenem, když mi sháněli ten lék, tak se setkali s ježibabou z Bruxelských lesů a nějak jí vyprudili a ona teď tady někde běhá kolem a hledá je. No a ty o ježibabách víš strašně moc a stejně tak i o duševní magii, mohli by jsme něco spolu vymyslet. Pomohla bys mi?“ zeptal se a já bez dlouhých úvah přikývla.

„Samozřejmě,“ odpověděla jsem mu a on mi vzápětí věnoval svůj oslnivý úsměv. Něco takového dělat se Shadowwalkerem je výzva a nejen to, je to i celkem pocta, že si mě pro to vybral. Jako chytrolínskou pravou ruku má sice Eldarna, ale tentokrát si řekl mě.

Ano, já vím, a jak sám řekl, jsem nejlepší, když jde o duševní magii. Ale stejně jsem to od něj nečekala. Že by si řekl o pomoc. Většinou má ve zvyku dělat všechno sám, aby světu ukázal, kdo je v zemi zdejší ze všech nejlepší.

„To jsem rád. Po škole to probereme. Zatím jsem zahájil hon na čarodějnici s využitím odpadlíků. Každopádně je to banda podvodníků a idiotů, takže se na to nemůžu plně spolehnout. Ale na tebe a na tvoji hlavu jo. Skoro jako na tu svojí a Eldarna,“ prohlásil. *Vážně mi teď složil kompliment?*

Skoro bych až kvůli němu zapomněla, jak je ježibaba z Bruxellských lesů nebezpečná a že jde po mým muži. Už ho nějakou dobu ve svých snech nevidám jako svou Temnotu, ale musím přiznat, že mi to trochu schází, protože důsledky očernění mé duše by byly sice strašlivé, ale to snažení se bylo... *Přestaň!!*

Darren seskočil z Kinnary a podal Sáre, která seděla pořád na trávě svou ruku. „Proč se ti nechce na fyziku?“ zeptala se a on se na ní zvláště podíval. „Jako kvůli Wadovi? Protože je král?“ ujistěovala se, jestli to správně pochopila a on se ani nenamáhal přikývnout. Když řekla, že je král, zatnul čelist.

„Právě proto, Darrene, měl bys mu tím přestat dělat radost. Ukázat mu, že jsi s tím v pohodě. Že to byl jenom jeho sen a ty máš svůj, kterýho taky dosáhneš,“ poradila mu a on se usmál a přikývl.

„Máš pravdu. Tak teda jdeme,“ dodal a oba se rozeběhli po hřišti směrem ke škole. Já je viděla z okna, protože jsem u něj seděla. Viděl je i Wade, který se podíval, kam koukám.

„Poškoláci,“ zmínil a pousmál se.

Během několika málo minut vtrhli udýchaně do třídy a omlouvali se profesorovi za zpoždění. Když mě viděli s Wadem, vyměnili si pohledy a sedli si za nás spolu. No někdy se to zlomit muselo. Oni dva spolu jako kámoši a my dva spolu s Wadem jako kámoši. Splnil se mi sen.

„Darrene,“ oslovil ho Wade krátce po tom, co si vybalil věci a začal si psát poznámky. Ten k němu jen zvedl oči. „Ježibaba z Bruxellských lesů tě s Eldarnem hledá,“ oznámil mu a on úplně zbledl. Při představě, že se mu pomstí, nebo byť, že by jí měl znovu vidět, se mu udělalo mdlo.

„Neboj se, zlato. My na něco přijdeme,“ chlácholila jsem ho, ale to se mu nezдалo.

„Opovaž se do toho míchat, Ay!“ syknul po něm.

„Neboj se, budu se do toho míchat jen pasivně. Wade už podniknul patřičné kroky k její likvidaci. Věříš mi?“ zeptala jsem se ho a on si dal chvilku, než mi

odpověděl. U toho mi zíral zamyšleně do očí a Wade zase na něj, jestli z něj náhodou nevyčte odpověď dřív, než jí řekne.

„Jasně, že ti věřím. Ale mám o tebe strach, jsi těhotná a i kdybys nebyla, já jí viděl. Je to hrůza. Věř mi, že se s ní nechceš dostat do křížku,“ objasnil a já přikývla.

„Věřím. A dám si pozor. Ale nenechám tě v tom. Stejně tak jako ty jsi s Eldarnem bojoval za Wada, my teď s Wadem budeme bojovat za vás dva,“ dodala jsem a otočila jsem se zase zpátky. Wade se na Darrena mile usmál až ho to zaskočilo a trochu se zastyděl, že o něm zase špatně smýšlel.

Po chvíli Sára šťouchla Wada do ramena. On se k ní otočil a usmál se. „Jestli se vám s Ay něco stane, zabiju tě sama,“ sykla na něj a on přikývl.

„Počítám s tím. Ještě něco?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou. Pak se tedy otočil zpátky. Mrzelo jí, že mu nemůže říct, jak moc jí chybí a že by se s ním chtěla zase sejít ve věži. A to nejen kvůli té jejich dohodě, ale taky proto, že u toho byl Darren a já a pak tu byl ten fakt, že se stal králem a všechno se tak nějak změnilo, že přestávala doufat, že ta jejich druhá dohoda o tom, že se k sobě až bude příležitost někdy vrátit pořád platí.

Anomaris si hrála s malým princem, zatímco houpala princeznu v kolébce. Ten kolem ní běhal a držel se jí za prst. I vzhledem k tomu, že byla s dětmi, si užívala svého nového postavení naplno, i když se bála ježibaby kroužící kolem. Z tohoto důvodu se rozhodla, že bude mít děti pod neustálým dohledem.

Společnost jí dělal Zandar a pár dvorních dam, které byly zrovna ve vedlejší místnosti. Zandar tam byl proto, protože Wade měl Eldarna a vždy dva strážce u dveří třídy, ve které se zrovna měl nacházet. Zandar byl oddaným služebníkem svého krále. Byl v tomhle velmi podobný Eldarnovi. A zdál se být nezlomný, ale Eldarnovi se na něm něco nezdálo. Možná mu nedůvěřoval tak jako Wade.

Sice na něj žárlil, protože Wadovi dost podleжал, ale hlavně si dělal zálusk na Anomaris, což tedy Eldarn nevěděl, ale cítil kolem něj nějaké zrádné vlny. Wade si toho kupodivu nevšiml. Ještě aby ano, Anomaris si zase tak moc nevšímal.

Sliboval jí, že s dalším dítětem to bude jiné a že jí bude víc rozmazlovat a prožívat to těhotenství s ní, ale zase svůj slib neplnil. Měl jiné zájmy na prvních místech. Třeba kupodivu mě. Chtěl se se mnou přátelit víc než bylo vzhledem k okolnostem zdrávo. Ale copak se mu dá odolat když je tak milý? Nebo dokonce odporovat když je král?

Zandar leštil Wadovu korunu a pucoval jeho boty, zatímco postával u stolku v místnosti s Anomaris. Vedle za dveřmi stáli ještě strážé, takže bezpečněji se už Anomaris cítit nemohla.

Sem tam se na něj podívala, jak je oddaný své práci. Celkem jí to imponovalo. I to, že nemluví, pokud není tázán. Anomaris se pousmála a vytáhla si Wayda na klín. Potom se na páže podívala a zamyslela se.

„Někoho mi připomínáte,“ prohlásila a on k ní zvedl oči.

„Ano? A koho, Vaše Veličenstvo?“ zeptal se.

„Někoho, kdo mi byl vždycky velmi drahý,“ odpověděla tajemně. Zandar se jen usmál a dál na to nic neříkal, ale Anomaris si s ním očividně chtěla povídat. „Někoho, kdo kdyby tady ještě byl, tak tady nebudu já. Ne jako královna,“ objasnila nejasně.

„Váš bývalý manžel?“ zeptal se a ona přikývla a povzdychla si.

„Máte oči jako on. Smaragdové a pronikavé. Taky tak milou tvář a průbojnou povahu, ačkoli jste si dobře vědom svého postavení a jste s ním smířený,“ zmínila.

„Jsem rion, má paní. Derion se ze mě nestane, pak je zbytečné se s tím prát a snažit se to nějak změnit,“ odpověděl a ona přikývla.

„Vsadila bych se, že kdyby byl můj muž rion, stal by se nějak derionem. Až takový on je blázen. Nicméně, velmi chytrý blázen,“ dodala.

„Jeho Veličenstvo král Wade je velice zajímavý člověk. Nenazval bych ho zrovna bláznem, ale spíš cílevědomým, ambiciózním a disciplinovaným. Navíc je ještě vysoce inteligentní. Tyhle vlastnosti už automaticky znamenají úspěch ve všem, o co bude usilovat,“ řekl a Anomaris přikývla.

„A vy? O co usilujete vy?“ vyzvídala.

„Mé sny se už skoro všechny splnily. Všechny reálné sny, abych to uvedl na pravou míru. Sloužit králi a královně Derionu je pro mě nevýslovná čest a je to jedno z nejvyšších míst, kterých bych jako rion mohl dosáhnout,“ objasnil.

„Tak vám tedy gratuluju ke splnění vašeho snu. A co třeba ty nereálné, prozradil byste mi je?“ vyzvídala. On na ní jen tak mlčky zíral, než se odhodlal něco říct. „Omlouvám se, to ode mě bylo nevhodné. Samozřejmě, že mi do toho nic není,“ řekla ještě, ale on zavrtěl hlavou.

„Tak to není, má paní. Máte právo vědět vše, na co se mě zeptáte. A taky je zde problém, že vám nesmím nikdy lhát,“ řekl a ztišil hlas. „Ale je jaksí složitě o tom mluvit právě s vámi. Zvlášť když se ty sny týkají vás,“ odpověděl upřímně až tím Anomaris úplně šokoval.

„Mé?“ podivila se jeho odpovědi, a dokonce i jeho upřímnosti.

„Ano, vás,“ dodal. Anomaris nevěděla, co říct, protože kdyby byla mrcha a dozvěděl se to král, udělal by z něj nejmní dvacet menších.

„Jak to myslíte?“ vyzvídala.

„Jste nesmírně krásná žena, Veličenstvo. Byl bych slepý, kdybyste se mi nelíbila. Snad neexistuje muž, který by na vás alespoň jednou nepomyslel. Král má veliké štěstí, že vás má po svém boku. A já jsem připravený na svůj trest za to, co jsem právě řekl,“ prohlásil.

„Trest? Samozřejmě, že se tohle nesmí dozvědět král, ale víte, mě to velice lichotí. Už dlouho jsem nedostala takový kompliment. A za to, že se někomu líbím, nebudu sekát hlavy. Já tedy ne,“ řekla a usmála se na něj.

„Já bych kvůli vám tu svou i vsadil,“ prohlásil tiše zírajíc jí do očí. Díval se na ní tak, jako se na Sáru dívá Wade – zamilovaně. Anomaris tím momentálně dostal do

rozpaků a do velmi nepříjemné situace, protože teď se její myšlení lehce změnilo. Viděla ho najednou jako muže a nejen jako páže. Probrala jí z toho transu vidina toho, že leží hlavou na špalku a Wade je tím, kdo mu setne hlavu. A že ona je na řadě hned po něm.

„To prosím nedělejte. Byla by škoda přijít o tak milého a atraktivního muže,“ zmínila.

„Cokoli pro mojí královnu,“ řekl, poklonil se jí a odešel někam pryč. Anomaris z toho byla v šoku. A nejen z toho, co jí řekl, ale taky proto, že si právě uvědomila, že je Zandar spíš její než Wadovo. Ale jedno jí bylo jasné, musela si někoho takového chránit.

My jsme se po škole sešli s Wadem ve věži. Bylo to trochu tajné, nebo spíš zamlčené, aby Darren se Sárrou nešli s námi. Seděla jsem vedle něj na schodu a povídali jsme si. Vyprávěl mi o tom, jak se stal králem, jak se mu to vymklo z rukou, i o tom, jak moc je rád, že má na svojí straně člověka jako je Eldarn. A taky, že je rád, že je mezi námi po tom všem mír.

„Jen tak mimochodem, asi bude mít tvůj malý Darren kámoše, protože s Anomaris čekáme taky prcka,“ zmínil z ničeho nic a já se usmála.

„No tak to je paráda. To moc gratuluju,“ odpověděla jsem. „Ale myslela jsem, že už další děti nechceš,“ zmínila jsem a on přikývl.

„Nechtěl jsem, ale teď jsem král a správný král musí mít hodně dědiců. A taky to jinak s Anomaris nejde, za tu dobu jsme se docela odcizili a myslím, že nám další dítě jen prospěje. A jestli to bude holka, budu chtít ještě další, dokud nebudu mít aspoň dva syny,“ dodal.

„Ty jo, když o tom tak mluvíš, tak jsem ráda, že nejsem tvoje královna já. Myslím, že bych tolik dětí ani nechtěla,“ komentovala jsem a on se pousmál a přikývl.

„Pro všechno se musí něco obětovat. To si pamatuj, Ay,“ řekl neutrálně a položil mi ruku na koleno. Já se podívala na tu ruku a pak jemu do očí. On se usmál a zvedl se ze schodu se trochu protáhnout. Pak se opřel o parapet a díval se dolů na hřiště.

„Jak to tedy plánuješ s tou ježibabou?“ zeptala jsem se. On se na mě otočil a povzdychnul si.

„To právě ještě nevím, Ay. Proto jsem chtěl tvou pomoc. Zdá se, že se na ty odpadlíky nemůžu spolehnout a sám na ní nestačím. Jo, mám moc z krystalu, ale proti ježibabě to bohužel není jako svěcená voda na démona. Nic jí to neudělá,“ objasnil a já se zamyslela.

„Odpadlíci se na nás možná vykašlou, ale... jak moc si vážíš jejich životů? Jaký král jsi?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Myslíš jako, že bych využil jejich zčernalé duše a použil je společně s mojí mocí na nějaký šílený černomagický kouzlo? To mě sice už taky napadlo, ale to nebude jen

tak. Líbí se mi, že smýšlíme podobně. Já ti to říkal, že jsme v tomhle stejný," řekl a já přikývla. Měl pravdu, oba uvažujeme jako černokněžníci.

„A co se týče toho jaký jsem král, tak to ještě nevím. Jsem jím teprve den. Vím jaký chci být, ale někdy, a zrovna tohle je ten případ, kdy se člověk musí rozhodovat spontánněji.

Na životech mých lidí mi záleží a záležet bude a neohrozil bych je, kdyby nešlo o něco pro mě ještě důležitějšího jako jsou moje bližší lidi. A pokud jde o odpadlíky, na těch mi nezáleží.

Jsou to vydríduši a přítěž pro společnost, klidně bych je obětoval pro záchranu Derionu, jiných lidí a už tuplem, když jde o Eldarna s Darrenem. Kdyby bylo po mým, zbavil bych se jich už dávno," objasnil. Mě to bylo jasné. Nejspíš jsem ho znala vážně dobře.

„A ještě před tím by sis z nich vzal všechno, co by se ti mohlo hodit, že? I když je to nelegální," zeptala jsem se, i když už jsem znala odpověď. On přikývl a zase se tak sexy pouсмál.

„Jsem král, Ay. Můžu si dělat co chci. Jsem tady sám zákon, nemám konkurenci a jen tak mě někdo nesvrhne. Hlavně, bych to nedělal veřejně, vymyslel bych si story. Nikdo by na to nepřišel," dodal. Nic jiného jsem od něj nečekala.

„Navíc jim to oběma dlužím. Bez nich už bych tu nebyl a v první řadě bych se nestal králem. A ani tak nebýt Eldarna by se to nestalo, protože..." zarazil se o můj ostrý a zvědavý pohled.

„Co tím myslíš?" vyzyvala jsem, ale mávnul nad tím rukou. Nejspíš mi to nechtěl říkat, protože mi dostatečně nedůvěřoval. Zamrzelo mě to, protože jsem chtěla, aby se mi začal trochu svěřovat.

„Řeknu ti to až mi řekneš, jak by ses na mém místě stala králem ty," prohlásil a já se zasmála.

„Cože? Mám ti vymyslet nějaký plán, kterým bych se řídila, abych takovou věc uskutečnila?" zeptala jsem se a on přikývl.

„Proveditelným plánem," upozornil mě.

„To ti z fleku nevymyslím," opáčila jsem, ale vrtěl nade mnou s úsměvem hlavou.

„To chápu, ale nežeru ti, že jsi nad tím už nepřemýšlela," zmínil. Teď mě zaskočil, vždycky mě zaskočí tím, jak mi vidí do hlavy.

„Takhle detailně a až do konce jsem na to nikdy nemyslela," objasnila jsem a on přikývl. Pořád se na mě ale díval a čekal až mu to začnu vyprávět. Já se k tomu ale neměla. Mezi námi byla pořád taková špetka nedůvěry. A byla by vždycky, kdyby jí jeden z nás neprolomil a o to se Wade ze všech sil snažil. Protože on opravdu stál o to se se mnou kamarádit. Mít se mnou silné pouto jaké má Sára s Darrenem. Nebo jaké má on se Sárou nebo s Eldarnem.

„Dobře, tak třeba někdy jindy. Ale mám další otázku. Jak daleko bys zašla pro Darrena?" zeptal se. Na to jsem i pohotově zareagovala.

„Zabíjela bych pro něj. Umřela bych pro něj,“ odpověděla jsem a on přikývl.

„Stejně tak jako já pro Sáru. A co bys udělala kvůli ní?“ pokračoval.

„Zabíjela bych pro ní, ale nejspíš bych pro ní neumírala,“ objasnila jsem a on zase přikývl. Zdálo se jako by si to myslel.

„Stejně tak jako já pro Eldarna. A myslíš, že je to i naopak? Zabíjeli by pro nás? Umřeli by pro nás?“ vyzvídal. Já se zamyslela.

„Darren pro mě určitě, se Sárou by to bylo stejné. Jsem si ale jistá, že vedeš, protože oba Sára i Eldarn by pro tebe nejen zabíjeli, ale i zemřeli,“ dodala jsem a on se pousmál.

„Tohle nemá být soutěž, Ay,“ zmínil. „A taky to už oba jednou udělali. A mnohem víc. Sára pro mě teda neriskovala tolik jako Eldarn, ale taky pro mě už zabíjela, Ay. Alyssa pro mě udělala obojí a málem umřela, když bojovala s Darrenem. Takže bych vedl o další bod, kdyby to byla soutěž,“ dodal.

„Proč mi to říkáš?“ divila jsem se.

„A na to, koho pro mě zabili se mě nezeptáš?“ pousmál se. Naskočila mi husí kůže. Eldarn... *no dobrá, vím jak je jím posedlý, ale že by i Sára pro něj zabíjela? A hlavně koho?*

„Koho tedy pro tebe zabili?“ zeptala jsem se tak, jak chtěl.

„Eldarn mi pomohl na trůn, když se tehdejší král Christian zázračně uzdravil z potivý horečky,“ odpověděl. To mě zas tolik nezaskočilo. Udělala bych to stejně být Eldarn. Možná bych to udělala i pro něj, kdybychom měli trochu jiné vztahy.

„A Sára?“ vyzvíдалa jsem. On se pousmál.

„Pamatuješ Magnoliovou?“ zeptal se a já si přikryla šokem ústa. *Sára, že zabila Magnoliovou? Proč? Říkal, že kvůli němu, ale sakra...* „Ano, Sárůška měla strach, že bych přišel k úhoně, kdyby byla naživu. Náhodou zjistila, že o mě ví. To, jak jsem porušil snad všechny pravidla a nejen ty školního řádu. Věděla, že jsem zabíjel, manipuloval s deriony, čachroval s dušemi, praktikoval nelegální rituály s nelegálně získanými ingrediencemi a tak dále,“ řekl a mě se zatajil dech.

„Jak se to dozvěděla? A jak jí zabila?“ zeptala jsem se.

„Jak se to dozvěděla nevím, ale zabila jí tak, že jí shodila z věže, když stála u okna a nevěnovala jí moc pozornosti. Já to vzal na sebe, aniž bych věděl, kdo to udělal. Nebylo podstatný to dál rozebírat. Ne pokud to nebylo veřejný.

Jednoho dne, když se mě Sára ptala, proč jsem zabil Violu, vypadlo z ní, že ona je zodpovědná za smrt Magnoliový a že to udělala pro mě, aby se mi nic nestalo. A tak jsem jí řekl, aby to pustila z hlavy, že jsem to byl já.

Nechci jí ohrozit, ani jí způsobit výčitky. Říkám ti to proto, abys mi věřila, že to, co je mezi náma myslím vážně. Chci se s tebou přátelit a chci, aby ses mi taky s věcmi svěřila. Teď už není žádný důvod pro opak. A rozhodně bych si chtěl někoho takovýho jako jsi ty držet na svojí straně a myslím, že víš sama dost dobře, že chceš ode mě totéž,“ dodal a já přikývla.

„Vždyť víš, že jsem se i pro svou duši dost obětovala. Představ si, jak moc bych se obětovala pro Darrena, nebo pro korunu, kdybych měla šanci jako ty,“ odpověděla jsem.

„Já si to právě představit umím, Ay. Chci to ale od tebe slyšet. Co bys pro to byla schopná udělat lidem okolo sebe?“ zeptal se znovu. Přejel mi mráz po zádech. Nemělo cenu si nic vymýšlet ani se zdráhat, on to věděl, byli jsme až na jádro stejní. Ale říct to bylo velmi těžké.

„Mám něco přihodit? Tak třeba... Eldarn mě vždycky rozbřečí, když se mi snaží promlouvat do duše. Jednou jsem mu dokonce řekl, že ho miluju,“ přiznal a já na něj zírала jako na div světa. „To je pořádně velký tajemství na někoho jako jsem já, nemyslíš? Tak už to vyklop,“ pokračoval.

„Očernila bych svojí duši. Obětovala bych naše vztahy, přátelství se všemi tak, jako jsi to udělal ty. Nikoho bych ale nezabila,“ odpověděla jsem a on se pousmál.

„A víš proč?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou. „Protože bys neměla koho kvůli tomu zabít. Ale kdyby se někdo našel, neváhala bys. Jakmile by se ti někdo postavil do cesty k tvému těžce vydřenému cíli, myslela bys jinak.“

Naštvalo by tě to. A o to víc, kdyby to byli lidi, který miluješ. A teď jak z toho ven, když je miluješ tolik jako tvůj cíl, který už vidíš před sebou?“ vyzvídal. Pokrčila jsem rameny.

„Ale no tak, snaž se,“ naléhal.

„Chceš slyšet, že bych pak vybírala, kdo z nich mi bude chybět nejmén?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Přesně tak, Ay. V tu chvíli bys tak opravdu přemýšlela. Ty speciálně, protože jsi jako já. Sára taková není. Darren jen v některých situacích, spíš jen v obraně. Eldarn má podobný cíle, ale jinak situovanou mysl. Ale ty, Ay, máš vyjma stejných ambicí, naprosto totožný myšlenkový pochody,“ vysvětlil.

„A jak to víš?“ zeptala jsem se a on se zase tak hezky pousmál.

„Protože máš stejně tak jako já k temnotě náchylnou duši. A s takovou duší nemůžeš být jiná než plná touhy po tom, poznat svojí druhou polovinu – temnou stránku. Nikdy nebudeš spokojená, dokud se nebudeš dokonale znát taková jaká jsi,“ řekl a já na něj překvapeně koukala. „A já tuhle tvoji stránku znám líp než tu tvoji světlou. A nejen proto, že tě mám za svojí Temnotu,“ dodal.

„Měli bychom vyřešit tu ježibabu,“ připomněla jsem a on s úsměvem ve tváři přikývl. Děsilo mě, že do mě tak vidí.

„Těším se až se přede mnou přestaneš za svoje temný já stydět a budeme spolu probírat naše nejčernější myšlenky. Protože jak jistě víš, nemám si o tom s kým povídat. A když teď po prázdninách budeš studovat duševní magii, bude to ještě lepší,“ prohlásil. Na to jsem nevěděla co říct. Snad jen to, že měl ve všem pravdu. Znal mě snad líp než já sama.

Eldarn se rozhodl, že si po obědě zajde do města podívat se po trzích. Už potřeboval nutně nějaké nové pomůcky ke kouzlení, ale hlavně se chtěl trochu projít po Starém Městě a sehnat pro Wada kvůli lektvarům nějaké kouzelné kameny, o které ho poprosil.

Zastavil se u stánku s bylinami a očíhával rozmarýn, zatímco zkoumal kvalitu lamilky pod ním. Ta už mu shodou okolností taky došla, protože Estrella nebyla jediný důvod, proč se tolik využívala.

„Máš čím zaplatit, panáčku?“ ozvala se žena stojící mezi bylinami. Eldarn se jí trochu lekl, protože zprvu nebyla vidět.

„Jistěže,“ opáčil suše a ukázal jí měsíc plný Peršáků. Ona se mu poklonila jako by byl král a odstoupila o krok dozadu, aby ho nerušila při nakupování. V našem světě stejně tak jako v těch ostatních, peníze mluvily nahlas.

Eldarn si ženy už dál nevšímal. Byla na první pohled zcela obyčejná. Bylo jí přes šedesát, tělo jako kdyby měla minimálně čtyři děti a obličej celkem svraštělý. Zato ženy u vedlejšího stánku už si všiml.

Byla zákaznicí, ale vypadala, že je z jiné země. Měla černé šaty nad kolena. Trochu jako ty, co jsem si kdysi vzala já na večírek. Byly s dlouhým rukávem, splihlé, ovšem až na sukni, která byla nařasená trochu jako by byla tylová.

Pak se podíval výš, aby viděl do jejího obličej. Přejel očima přes ty její ohromně dlouhé nohy, což musela být fuška, protože je měla vážně dlouhé. A až potom teprve zjistil i její ostatní kvality. Třeba to, že měla tmavě modré oči jako dvě studny, řasy jako panenka, tváře růžové tak akorát a černé, lesklé vlasy jako Anomaris, jen s výjimkou toho, že byly rovné a ne vlnité.

Eldarn málem ztratil pevnou půdu pod nohama z té krásy, která ho oslnila. Vypadala jako modelka z čarodějného časopisu HotWitch, kterých máme doma milion, protože Darren je moc rád... no, cokoli co s nimi dělá.

Ta žena si všimla, jak okouzleně se na ní Eldarn dívá, a tak se nad tím lehce pousmála. „Zdravím, mladý muži. Vy vypadáte, že se tady v okolí vyznáte. Mohl byste mi poradit? Hledám stánek už s hotovými výluhy. A taky nachový květ podobný tvarem chrpě. Nevěděl byste, kde to najdu?“ zeptala se ho.

Eldarn přikývl a okamžitě k ní přiskočil jako kdyby na ničem jiném už nikdy nezáleželo, jen na tom, aby jí snesl modré z nebe a cokoli, co takhle překrásná bytost chce.

„Ten květ je tady, krásná slečno,“ prohlásil a zírajíc jí do očí, jí podal sáček s tím nachovým květem.

„Děkuji,“ řekla, vzala si od něj sáček a mile se na něj usmála. Ta starší žena od vedlejšího stánku s bylinami nad ním jen zavrtěla hlavou a udělala takový docela neidentifikovatelný výraz plný zloby na tu mladou ženu. Kdyby byla kočka, zasyčela by.

„Není zač,“ odpověděl. „A ten stánek s výluhy je za rohem, dovolíte, abych vás doprovodil?“ nabídl se a ona přikývla.

„To byste byl velmi laskavý. Nejsem místní, ocitla jsem se tady dalo by se říct úplně náhodou,“ zmínila.

„Není problém, kdybyste cokoli potřebovala, jsem vám k službám,“ prohlásil a políbil jí ruku jako princezně. Zcela očividně vypadal jako omámený nějakým kouzlem, nebo nápojem lásky.

„Jste tak milý,“ řekla ještě a nechala se vést uličkou ke stánku s hotovými výluhy. Eldarn nechtěl být nezdvořilý, a tak se té dámy na nic nevyptával, ale ona vypadala, že si s ním chtěla povídat.

„Je zvláštní, že ten nachový květ vypadá jako Naccuran, že?“ pronesla a Eldarn se na ní překvapeně podíval.

„Vy se vyznáte v bylinkářství? Taký se říká, že taková rostlina jako je Naccuran neexistuje,“ zmínil a ona přikývla.

„Ano, bylinkářství a lektvary jsou mým hlavním oborem, který jsem studovala na škole. Vlastně jsem chodila sem, ale jako by to byla už úplně jiná škola jak je to dávno,“ odpověděla a ukázala mu svou dlaň, na které bylo velké ozdobné D jako dostudovaný derion.

„A jak je to dávno, jestli se smím zeptat?“ vyzvídal. Ona se pousmála, ale bylo na ní znát, že mu o sobě nic víc prozradit nechce.

„Dávno,“ dodala suše, a tak toho Eldarn nechal. Věděl moc dobře, že v Derionu existují nápoje nesmrtelnosti a věčného mládí a všechno možné. Faktem ale je, že něco takového umíchat byl nadlidský výkon, takže se to rozhodně nevidalo často. A pokud něco takového dokázala, musela být mocná a chytrá jako Wade a tím pádem z ní byl na větvi ještě víc než před chvílí.

Darren si to mířil z hřiště po tréninku do hradu a cestou si proléval pusou vodou z láhve. Docela dost si poslední dobou nakládal. Pravdou je, že od doby, co je v mezinárodním, má postavu jako pánbůh.

Kousek před vstupem do atria ho doběhla Sára a hodila mu přátelsky ruku kolem krku. „Nazdárek, kde máš Ay? Potřebovala bych s ní mluvit,“ zeptala se a Darren se na ní tak podíval. „Co je?“ divila se jeho překyselené reakci.

„Kde asi, s tím tvým miláčkem, s panem nejvyšším,“ odsekl a ona se zahihňala.

„A proč? Co spolu mají?“ zeptala se a Darren jen pokrčil rameny.

„Doufám, že nic a že jen řeší ježibaby. Ale je to přísně tajný, můžou se toho zúčastnit jenom míšený tmavý duše a zlatí studenti,“ prskal žárlivě. Sára se zase zasmála a lehce mu rozcuchala jeho světle blond vlasy. Zdál se jí roztomilý, když žárlil. I mě takový připadal.

„Taky jsme spolu skoro víc než vy dva. Po těch letech si připadá důležité, má kamaráda. Tak tolik nemorousi,“ zmínila a on to raději nekomentoval. Vždycky byl vůči nám dvěma se Sárou extrémně tolerantní.

„No normálně bych plašil, že je někde beze mě, když kolem straší ta ježibaba, ale s ním si myslím, že je v bezpečí. Když už jí jednou zachránil před pádem z věže, pak tohle už nic není. Ne pro takovýho pána deriona – pro samotnýho krále všech králů Wada Shadowwalkera,“ dodal ironicky.

„Počkej, o čem to mluvíš? Jak a kdy jí zachránil před pádem z věže?“ zeptala se ho, ale zavrtěl hlavou jako, že o tom nechce mluvit. Ale ona se nenechala odbýt. „No to mi teda řekni!“ sykla na něj a on protočil panenkami.

„Dohnal jí tenkrát až pomalu k sebevraždě, jak moc jí psychicky trýznil. S tím se ti hádám nepochlubil, tvůj miláček,“ procedil skrze zuby. Sára na něj vykulila oči.

„Ne, s tím se mi vážně nepochlubil. To je strašný, takže Ay málem... a kvůli němu? To je ale hajzl!“ vztekala se a Darren přikývl.

„No, ale ten hajzl jí zachránil, protože kdyby tam ten hajzl nebyl...“ opáčil.

„Snad si nemyslíš, že to udělal schválně, že ne?“ zeptala se a on pokrčil rameny.

„Když jde o Wada, absolutně nevím co si o něm mám myslet. Vím, že je hajzl a všechno, ale nevím do jaký míry. Ay mi tvrdila, že mu věří, že vypadal vyděšeně, že jí objímal a omlouval se jí. Že měl strach v očích.

Já teda vím, že se mohl bát i toho, že by přišel o její moc, kterou tenkrát měla ještě u sebe, ale ona tvrdí, že ne. Že jí přísahal, že na to v tu chvíli ani nepomyslel. A to je taky jedinej důvod, proč jí to přátelství toleruju. Za prvý proto, že vím, že něco takovýho mezi nima zanechalo nesmazatelný pouto. A za druhý, protože chci věřit tomu, že mu na ní vážně záleží, protože teď už od ní nic nechce, ne?“ vysvětlil a Sára na něj pořád jen tak zoufale koukala.

„To je strašný mít o něm takový mínění. Já teda vím jaký to je, protože jsem ho měla kdysi taky. Ale spíš jsem byla přikloněná na opačnou stranu. Nejdřív jsem ho viděla jako světce, pak už jenom jako d'ábla, a nakonec jsem ho viděla takovýho, jaký je... Darrene,“ oslovila ho a zastavila se. Zdálo se jí, že si o tom myslí svoje a jen jí nechává domluvit. Pak se na ní tedy podíval a čekal, co mu řekne.

„Vím, že se tomu těžko věří vzhledem k jeho minulosti, ale já ho znám. Vím, že je v jádru dobrý člověk. On udělal jenom šílený věci, protože byl sobec. A vůbec ho neomlouvám, ale myslím si, že už si na to přišel sám a svých činů lituje. A to je dobrý znamení, ne?

A když říká, že přísahá, že na to v tu chvíli nepomyslel, pak je to pravda a Ay má asi vážně rád. Rozumí si a když je to vzájemný a jsou šťastní, já bych jim to nebrala. Akorát by se to otočilo proti tobě,“ objasnila a on přikývl.

„To ale neznamená, že mě to nesere. Nebo, že ho mám rád. Mě ho ani nesmí být líto, Sáro. On mi toho tolik vzal a tak moc mi dluží. Spoustu těch věcí, který bych mu

normálně nedovolil, dělám jenom kvůli tobě a Ay. A zachraňoval jsem ho taky jenom kvůli tobě," dodal a šel napřed. Evidentně si s ní už povídat nechtěl.

Bylo kolem sedmé večer. Wade si četl nějakou knížku s názvem *Pojď ke mně do pekla* a Eldarn vedle něj jen ležel v posteli a zasněně civěl do stropu. Po chvíli Wade tu knihu odložil a podíval se na něj asi aby ho zkontroloval, protože se mu zdálo podezřelé, že nějak moc dlouho mlčel.

„Co je ti? Proč se usmíváš jak měsíček na hnoji? A proč nic neděláš? Už ses učil? Nebo jsi dodělal to, o co jsem tě žádal ráno?“ zeptal se, ale žádné odpovědi se mu nedostalo, a to dokonce ani reakce – s Eldarnem to ani nehnulo.

„Hej, blbečku!“ syknul na něj a lehce do něj šťouchnul prstem. Eldarn se na něj ani nepodíval a jen si povzdychnul.

„Co po mě chceš, Wade? Nech mě na pokoji!“ prsknul. Což Wada víc než překvapilo. A rozhodně ho nenechal na pokoji. Posadil se, chytl ho za ramena a hrubě s ním zacloumal.

„Ses zbláznil nebo co?“ prohlásil. Eldarn se na něj jen podíval aniž by se nějak výrazně pohnul.

„Ne, ale rušíš mě. Hele, lehni si a chvíli poslouchej ty sovy, to je nádhera co? Jak šumí lesy a ten měsíc v úplňku...“ šeptal.

„Ty jsi něco vypil? Počkej...“ řekl a máchal mu rukou před obličejem. „No jasné, ty jsi očarovanej. Někdo ti dal nápoj lásky, nebo podobný svinstvo. Ježíš, jsi idiot, abys na něco takhle pitomýho skočil?“ vztekal se a hned mu šel umíchat nějaký silný vyprošťovák.

„Nic jsem nepil a nejedl několik hodin. Ani to nejde, pořád na ní musím myslet. Je tak nádherná. I tobě by se líbila. Má nádherný nohy, je skoro jako ty ale v ženským těle, takže je logicky hezčí než ty a pro mě i lepší,“ mumlal zasněně.

Wade na něj vyjeveně civěl. „Na, vypij to,“ řekl a podal mu nějakou lahvičku se zelenou tekutinou.

„Ale já to nechci, nejsem očarovanej!“ vztekal se Eldarn a vyrazil mu lahvičku z ruky až se roztříštila na milion kousků. Wade se na něj nasupeně podíval, natáhl k tomu místu ruku a kouzlem všechno vrátil zpátky do původního stavu a taky zpět do ruky.

Eldarna to kupodivu na chvílku probralo. „Jak jsi to udělal? To je fakt dobrý kouzlo. Dokáže to obnovit všechno?“ vyzvídal, ale Wade se mu zdráhal říct pravdu vzhledem k tomu, na co to kouzlo už použil.

„Samozřejmě, že ne, idiote. A teď to vypij!“ poručil mu a podstrčil mu lahvičku opět až pod nos. Eldarn to vypil a podíval se na něj tak trochu povýšeně a otráveně.

„Spokojenej? Nic mi to ale neudělá,“ prohlásil, což Wada víc než nepříjemně zaskočilo.

„Takže ty jsi nevypil žádnéj elixír? Tak co ti je? O kom to celou dobu mluvíš? Já myslel, že miluješ mojí sestru. Že jste se zasnoubili a že už se jiný v životě nedotkneš. A taky ona je jediná ženská, která vypadá jako já v ženský verzi,“ zmínil trochu rozpačitě.

„Thaleia...“ odpověděl s takovou lehkostí v hlase, že by tím uspal i mravence.

„Thaleia? A kdes k ní přišel, Casanovo?“ tahal z něj Wade.

„Potkal jsem jí na tržišti. Sama mě oslovila. Chtěla, abych jí doprovodil a pak mi řekla ano, když jsem jí pozval na rande. Zítra jdeme do divadla,“ objasnil. Wadovi to přišlo zvláštní. Normálně by se Eldarnovi smál, ale teď cítil trochu podivné vibrace ohledně té jeho nové lásky Thaleii. Je to celkem neobvyklé jméno na dnešní dobu.

„Poslyš, Eldarne, a kolik tý tvojí krásce je let?“ zeptal se.

„Nevím, na to jsem se fakt neptal. Vypadá nejvíc na třicet. Ale zmínila se o lektvaru nesmrtnosti a o tom, že už je to dlouho, co chodila do školy,“ vyzradil.

„Je to ježibaba, Eldarne,“ prohlásil s jistotou Wade, ale Eldarn do něj hrubě strčil.

„Jak se opovažuješ takhle mluvit o Thaleie?! Ani jí neznáš. Navíc na ježibabu je fakt krásná. Ty jenom žárlíš, že už pro mě nejsi na prvním místě,“ prskal. Wade s ním zatrásl.

„Uklidni se, mluvíš se svým králem!“ zaječel na něj až se zdálo, že ho z toho na chvíli probral, ale pak se zase vrátil zpátky do stejného transu.

„Zítra ti jí ukážu. Ale neseznámím vás, nechci abys mi jí přebíral. Je moje!! A sáhnul bys na ní a zabil bych tě!“ vyhrožoval. Wade si povzdychl a všechno mu odkýval.

„To víš že jo, a hned pak tě z toho dostanu. Nějak,“ dodal tiše, aby ho neslyšel.

„Stačí, že se vyptávala na Darrena,“ prohlásil a Wade vytřeštil oči.

„Ano? A proč? Odkud ho znáš?“ tahal z něj.

„Prý ho viděla na závodech,“ odpověděl a Wade přikývl.

„Jasně. Víš co? Já se dneska na hrad vrátím sám. Bude nejlepší, když se trochu na to zítřejší rande prospíš. Klidně zůstaň tady u mě,“ zmínil, hodil přes něj deku a přenesl se někam pryč. Eldarn ani nezaregistroval, že Wade odešel. Jen zavřel oči a ležel zasněně dál.

Wade se drze přenesl až k nám do ložnice. Oba jsme se ho lekli. Objevil se tam jako čert akorát bez toho dýmu. „Co tady sakra děláš, Shadowwalkere? Snad máme nějaký právo na soukromí! I když si král,“ prskal Darren našťavaně, zatímco se vytáhl z postele do sedu.

„Omlouvám se. Musím s váma nutně mluvit. Jde o tu ježibabu,“ prohlásil naléhavě a oběma nám ztuhla krev v žilách.

„O co jde?“ zeptal se Darren.

„Má na sobě přelud. Je nádherná a fláká se v okolí hradu. S Eldarnem se potkala na tržišti a totálně ho zblblá. Myslím, že půjde i po tobě a vsadím se, že si cestou k cíli

pohraje i s ostatními, kdo jí zkrátí cestu. Pochybuju, že se jen tak rozhodla vyjít si z lesa na průzkum města.

Jsem král Derionu, nemůžu se s ní setkat. Kdyby mě zblbl, byl by to můj konec. I váš konec. A asi na její čáry máry nestačím. Je to nějaký silný kouzlo, vůbec nevím jak ho zlomit. A ty se taky před ní někam schovej," objasnil zírājíc na Darrena a my na něj oba zírali jako sůvy z nudlí.

"Takže co teda navrhuješ?" zeptal se ho Darren a Wade pokrčil rameny. "No pozor, on neví. Jak je možný, že zrovna Wade Shadowwalker, jediný vládce Derionu nic neví?" pokračoval, až jsem do něj šťouchla, aby toho nechal. Wade se pousmál.

"No jen do mě. Bych chtěl vidět tebe na mém místě, Payne," rýpnul si. Ach jo, už to bylo zase tady to napětí mezi nimi. Od doby, co se stal králem je to tisíckrát horší, protože Darren to nějak nedokáže překousnout.

"Prostě jsem tě přišel varovat, abys nedopadl jako Eldarn. Ten je v tom až po uši. A ona po tobě půjde. My zatím s tvojí ženou musíme vymyslet co s tím," objasnil.

"Jaký my? Proč jí do toho taháš? Nedokážeš to vyřešit sám?" vztekal se. Wade jen protočil panenkami.

"Už mě to tvoje uražený ego nebaví, Payne," prohlásil, což v Darrenovi podnítilo vztek ještě větších rozměrů.

"Hej, kluci. Přestaňte, jo? Pomůžu Wadovi, protože jsem mu to slíbila, a protože se to týká tebe a Eldarna. A taky proto, že chci. Musíme si pomáhat. Wade to dělá pro Eldarna, ale i pro tebe, tak se prosím zklidni.

Volně se po Derionu pohybující ježibaba je problém, natož tahle, která má sílu, že se jí nevyrovná ani Wade s mocí z krystalu," zmínila jsem a Darren nakonec tedy přikývl. Pak se mu podíval do očí.

"Jestli se jí kvůli tomu něco stane, Shadowwalkere, srazím ti tu korunu dolů i s hlavou. A teď vypadni z mého pokoje!" syknul a zavrtil se do peřin. Já se na něj podívala a on přikývl a odešel.

Potom jsem přeměřovala svůj pohled na Darrena. Choval se jako fracek občas. A zrovna teď tím nikomu ani sobě moc nepomohl. Právě naopak se předvedl. Wade to vystihl, uražené ego. A nebyl jediný, koho to přestávalo bavit.

"Co je?" prsknul na mě.

"Chováš se nemožně. Copak nechápeš, že to dělá i pro tvoje dobro? Vrací ti to za to, co jsi pro něj udělal a ty jsi jako šílený. Pořád řešíš jenom sám sebe a svoje bolavý místečko. A teď samozřejmě nemluví o tom, co ti v minulosti udělal, to se mi zdá, že jsi mu odpustil, když jsi mu prozradil naše tajemství, a ještě to s ním tak přátelsky oslavoval," objasnila jsem.

"Jaký bolavý místečko?" zeptal se.

"Že nad tebou vyhrál piňďouří válku," dodala jsem a otočila jsem se k němu zády. On vypěnil.

"To jsi neřekla!" prskal na mě podrážděně.

„Ale ano, řekla,“ opáčila jsem suše.

„To je fakt skvělý, že to tak vidíš i ty,“ zakuňkal sklesle. *Možná jsem to neměla říkat nahlas.*

„Nemyslela jsem to doslovně,“ zašeptala jsem a letmo jsem se dotkla jeho ramena, ale dal mi trhnutím jasně najevo, že na něj nemám sahat.

„Ještě to tak, to bych ho nejmní vykastroval,“ odpověděl.

„Já to tak nevidím, ale ty jo. A tím, že se takhle vztekáš, a ještě před ním, mu ukazuješ, že to tak je. Tohle je tvůj pocit prohry. Kdyby ses nad to povzněl tak...“ Přerušil mě.

„Povzněl? Ay, jak by ses povznela nad nejvyšší bytost? Nad krále? To nejde a ano, vadí mi to. A nepřál bych mu to i kdyby neudělal ty věci, který kvůli tomu udělal. O to mu to teď přeju ještě míň. Ale taky hlavně mě štvě to, že jsme to měli být my!“ dodal.

„Proč jsi ho tedy nenechal zemřít?“ zeptala jsem se a on ke mně zvedl oči.

„Protože jsem totální idiot. Ale hlavně proto, že jsem se bál o Sárú. Ona ho miluje tak moc jako já tebe. Umím si představit, jak moc by jí to zničilo, a to jsem nechtěl,“ odpověděl. Já ho pohladila po tom rameni a on se konečně nechal.

„Lásko, nemusíš mít na hlavě korunu, abys byl král. Co se týká vás dvou, pro mě jsi vítěz ty, protože jsi hrál čistě od začátku až do konce. Stál jsi tam, kde jsi měl stát a dělal jsi všechno proto, abys ochránil ty, na kterých ti záleží. Nikoho jsi cestou nezničil a můžeš na sebe být pyšný.

Jsi nejlepší závodník, technicky vzato, jsi král dráhy. Jsi otec mého dítěte a kdyby byly věci tak, jak měly být, byl bys otcem nejvzácnějšího pokladu – Srdce Derionu. Ne on, ale ty. To si pamatuj. A taky... sbalil jsi největší frigidu na světě,“ připomněla jsem mu a on se rozesmál a pevně mě objal. „A mám pokračovat?“ zeptala jsem se lehce přidušeně.

„Nemusíš,“ odpověděl skromně.

„Ale já chci,“ opáčila jsem.

„Tak pokračuj,“ vyzval mě s úsměvem ve tváři.

„Dostals ho do runového pekla. Jsi mistr v ovládání tajného umění run a umíš je nádherně malovat. A jsi výborný chemik, kdybys nebyl tak skromný a ukázal mi to, na čem celé ty školní roky pracuješ, vsadila bych se, že je to něco tak úžasného jako jeho výzkum, o který kvůli únosci málem přišel,“ řekla jsem a podívala jsem se na něj.

„Je krásný jak na mě píšeš ódy. A jsem rád, že mě takhle vnímáš. A máš pravdu, já na to kvůli němu málem zapomněl. Vždycky mám pocit, že mě zastíní,“ dodal.

„To on měl pocit, že ho zastíňuješ. Jste vyrovnaní. On má korunu, ty máš život, o který on kvůli tomu přišel. Se Sárú se může maximálně tak mazlit potají,“ dodala jsem a on přikývl a políbil mě na čelo. Byl ale nějaký zamyšlený.

Bylo kolem oběda a Wade se rozhodl, že bude Eldarna sledovat. Celý den za ním taky nenápadně běhal. Nezbylo mu nic jiného, protože na to zatím byl úplně sám. Já s ním ještě dneska nemluvila a Eldarnovo rande bylo v plném proudu.

Když včera říkal, že je to pro něj riskantní, tak nelhal. Kdyby ježibaba zjistila, co je zač... no zkrátka by to nebylo hezké. Bůhví, co všechno by jí napadlo.

Wade nepoužil žádné zneviditelňující kouzlo, protože na ježibabu by nezabíralo. Viděla by ho i přes to, a akorát by kolem toho cítila magické vibrace a upozornil by tím na sebe. Nicméně, říkal si, že bude mnohem víc nenápadné, když se bude chovat normálně. Což je velice těžké, když za ním běhají stráže a jeho páže a všichni.

Takže to byli nakonec oni, na koho použil klonovací lektvar, aby je zmátl. Kdyby jen tak zmizel, spustili by poplach a ježibaba by se velice rychle dozvěděla, kdo že to je ten pohledný mladý muž, který občas sedí na trůně s korunou na hlavě.

„No ty kráso,“ prohlásil, když ježibabu viděl ve své magii vypůjčené kráse. Byla to bytost tak nádherná, až se opravdu bál vidět její skutečnou podobu. Protože u této rovnice platí, čím krásnější fasáda, tím odpornější vnitřek.

Dost dlouho mu trvalo, než se přiměl nezápat na ty její doslova kouzelné nohy a taky, než mu došlo, že to je opravdu ježibaba. Ono se tomu velmi těžko věří, když vás šálí vlastní smysly. Dokud člověk něco neuvidí na vlastní oči, je oříšek přesvědčit svůj smýšlející orgán o opaku.

Eldarn si sedl s Thaleiou do řady na takové dlouhé lavice. Za chvíli totiž mělo začínat to představení. Wade si sedl úplně dozadu za ně, aby na ně dobře viděl a zároveň, aby vypadal jen jako obyčejný občan, který s nimi nemá co dělat, a tudíž tím ježibabu moc neprovokoval.

„Elorcio,“ zašeptal, čímž si zesílil jejich hlasy, aby slyšel, o čem si povídají. Oni spolu neustále cukrovali, Eldarn jí držel za ruku a vypadalo to, že jsou do sebe oba zamilovaní. Wade se jen křenil nad tou představou, kterou o ježibabě měl, a zvlášť když se ti dva před ním líbali. Byla to prý nejodpornější bytost v Derionu. A sám netušil, jak asi může být odporná. Na rozdíl od Eldarna nikdy neměl to štěstí jí zahlédnout.

„Eldarne, ty se zblázníš až ti dojde, co za hnus jsi měl na jazyku,“ zašeptal si pro sebe a lehce se skrčil.

„Nechtěl bys po představení jít ke mně? Mohli bychom...“ šeptala mu do ucha a Eldarn nadšeně přikývl.

„Klidně můžeme i hned!“ prohlásil nedočkavě a vstal z lavice. Thaleia se hihňala a Wade se nad jeho nedočkavostí moc nebavil. Vůbec nevěděl, co si s tou situací počít. Navíc když se Eldarn ještě hmul po hlavě do tak nebezpečných situací.

„Nebud' tak nadřženej, ty blboun!“ šeptal si pro sebe Wade. Naštěstí pro všechny Thaleia měla pocit, že má spoustu času a ptáčka v hrsti, a tak ho stáhla zpátky dolů na lavici se slovy, že by ráda napřed viděla to představení. Jak pak by ne, když z lesa nevystřčila paty od doby, co se stala tím, čím je.

„Ahoj,“ zašeptala jsem hned, co jsem si vedle něj přisedla. Překvapeně se na mě podíval.

„Co tady děláš? Neměla bys tu být,“ syknul na mě, ale já se nenechala odbýt. Ne když šlo o tak delikátní záležitost. Eldarn byl od rána k nepoznání, a tak jsem se rozhodla, že mu pomůžu.

„To je ona?“ zeptala jsem se nenápadně a on přikývl. „Je vážně krásná,“ dodala jsem a on zase jen přikývl.

„Bude to těžký, Eldarn je jako blázen,“ zmínil sklesle. „Už ho zvala k sobě domů. A on půjde i kdyby mu nabídla, že ho hodí rovnou do kotlíku,“ objasnil situaci. Potom bylo na chvíli ticho, jen jsme se oba dívali na ty dva a letmo poslouchali příběh na jevišti. Jmenovalo se to *Prodaná Nevěsta* a bylo to o mladé derionské dívce, kterou rodiče prodali derionskému pánovi za pár Peršáků, aby uživilí své ostatní mladší děti.

Její život byl v rukách toho muže. Byl krutý a dívku týral. Fyzicky i mentálně a nejen jí, ale i jejich děti. Jednoho dne se dívka podařilo i s dětmi utéct. V lese jí našel mladý muž, který se jí i s dětmi ujal. Nebylo to snadné, nejdřív se ho bála, ale to brzy přešlo, když na ní byl hodný a nic za to nechtěl.

Její manžel jí ale nikdy nepřestal hledat. Měl výraz, který sliboval smrt, když pročesával lesy a okolí. Dokonce se přišel podívat i k rodičům svojí ženy, zda jí někde neukrývají a požadoval vrácení peněz i s úroky za neposlušnost jejich dcery. Ti neměli na zaplacení, a tak jim zabil děti a vrátil se domů.

Později téhož roku, když už se ani nenamáhal s hledáním svojí rodiny, si vyjel s kamarády na lov zvěře do lesa. Tam se setkal s mužem, který dosud žil s jeho ztracenou ženou. A nebýt té nešťastné události, kdy zrovna v tu chvíli vyběhly na zahradu jeho vlastní děti, s mužem by se už nikdy víc nesetkal.

Nicméně, svojí krev poznal a to ho donutilo jít dovnitř do chalupy a prozkoumat terén. U plotny pak našel svojí ztracenou ženu těhotnou a svého dalšího malého syna, který si hrál s kostkami u stolu. Svojí nejmladší dceru ale nikde neviděl.

Thaleia do toho byla až nečekaně zakoukaná. V očích měla slzy a v ruce mnula podobnou dřevěnou kostičku, která kdysi mívala červenou barvu. Já jí pozorovala a přemýšlela jsem, co se jí tak honí hlavou. Nebyla jsem sama, Wade podle mě přemýšlel nad tím stejným.

Co se musí stát, aby se někdo stal ježibabou? Ano, musí si očernit svou duši, ale proč by to někdo riskoval? Ať jsem nad tím přemýšlela jak jsem chtěla, vždycky jsem viděla jen dvě varianty. Láska a nenávisť. Pro lásku a pro pomstu jsou lidi schopní všeho.

„Líbilo se ti to?“ zeptal se jí Eldarn. My s Wadem jsme si vyměnili pohledy.

„Příběhy podle skutečných událostí jsou občas lepší než fikce,“ odpověděla suše a zvedla se, že půjde, ale chytl jí za ruku.

„Nějak tě to rozrušilo, má milá,“ zašeptal.

„Co se asi stalo pak s tou malou holčičkou? Pomstila svojí rodinu? Zabila svého otce za to, jakého hyenismu se dopustil na její mamince, sestřičce a bráškově? A taky za to, že zavraždil jediného muže, kterého se nebála? Takové věci už bohužel nikdo nedovypřávi,“ zmínila a on přikývl.

„Taky by mě zajímalo, co se stalo. Otevřený konce jsou fajn, ale ne vždycky. Hlavně, jak můžou vědět takový detaily,“ odpověděl. My s Wadem jsme si znovu vyměnili pohledy. Došlo nám to oběma – to ona byla ta holčička, kterou její krutý otec našťestí nikdy nenašel.

„Opravdu to chceš vědět?“ zeptala se a on přikývl. „Cestovala ke svým prarodičům, kteří se o ní postarali. Dali jí na školu. A když trochu povyrostla, rozhodla se mu pomstít. A tak trochu přecenila svojí černo-bílou duši a podlehla Temnotě, která jí nabízela konečně život, který si zasloužila,“ vysvětlila a podívala se mu do očí, jejichž pohled byl jako očarováný.

Potom mávla rukou a on se z toho transu, ze kterého ho ani Wade nedokázal dostat, probral. Najednou viděl věci jasně. Krásnou ženu, ale došlo mu, že je to jen magie překrývající krutou pravdu. Uvědomil si totiž, že před ním stojí ježibaba.

„My už jsme se jednou setkali, Eldarne,“ zašeptala a mile se na něj usmála. Taky ho pohládila prstem po tváři. Jemu přeběhl mráz po zádech. A to i proto, že všichni kromě nás odešli a on tam s ní zůstal úplně sám.

„Nějak si nevzpomínám. Na takovou krásnou ženu bych nezapomněl,“ zalichotil jí v domněnání, že ho pak ježibaba ušetří, ale kdepak. Ona byla realistka a navíc už neměla ani duši. Nic dobrého v ní nezbylo. Její Temnota jí celou vyžrala, a to i tu černou část.

„Opravdu?“ zašeptala a ukázala se mu taková jaká teď je. Eldarnovi se zkrivil obličej a rozechvěl se strachy. Její upravený prst černě nalakovaným nehtem, kterým ho hladila po tváři se proměnil v kostnatý dlouhý prst s plesnivým nehtem. A nejen to. Její tvář jako by byla z porcelánu popraskala a pod tou vrstvou se ukázala její vrásčitá kůže posetá vředy. Ty krásné černé vlasy zšedivěly a její dlouhé nohy nahradily zkrivené hnáty.

My s Wadem jsme na chvíli přestali strachy dýchat. Oči se nám až zalily slzami. Byla to ta nejodpornější věc, jakou jsme oba kdy viděli. „Co teď?“ zeptala jsem se tiše Wada, když jsem popadla dech. Byli jsme oba skroucení za sedačkami, aby nás neviděli a lepili jsme se jeden na druhého jako marshmallows v sáčku.

„Je tu jedna věc, kterou bych mohl udělat. Myslel jsem, že najdu i jinou možnost, ale... Sice tím Eldarna zachráním, ale můžu ho navždycky ztratit, protože jsem byl sobeckej kretén. A udělám to bez mrknutí oka, ale byl bych ti vděčný, kdybys mi teď v rámci našeho přátelství splatila dluh za záchranu tvého života. A slibuju, že už po tobě nikdy nebudu nic chtít,“ zašeptal a já přikývla. Tak trochu mi bylo jasné, o čem mluví.

„Jde o to, že mám moc tvýho Srdce Derionu celou tu dobu. Sice jsem ten krystal zničil, ale kouzlem jsem ho znovu obnovil, když se Eldarn nedíval. Jestli se to dozví, bude mě nenávidět. V případě, že by mu to nedošlo, mohla by sis to nechat pro sebe?“ prohlásil a já zase jen přikývla.

No jistě, že by si něco takového nenechal ani za nic ujít. Je to Shadowwalker. Ale, že by kvůli tomu riskoval i Eldarna... čemu se divím, je to Shadowwalker, vždycky bude chtít mít všechno.

„Přisahám,“ zašeptala jsem a usmála jsem se na něj. Já bych asi na jeho místě udělala to stejné, protože jak už milionkrát řekl, jsme si víc než podobní. A tohle by byla relativně zbytečná ztráta.

„Už si vzpomínáš?“ zeptala se Eldarna a on přikývl. „Vtipné jak na vás, chlapecci, vizualita zabírá, že? Je pravda, že jsem si tě mohla trochu víc užít, neměla jsem to dlouho, ale udržet tuhle masku je vysilující i pro někoho tak mocného jako jsem já a ještě mimo les. To ovšem neznamená, že jsem slabá. Chtěl bys vidět, jak velikou má sílu taková ježibaba?“ prohlásila a on zavrtěl hlavou.

„A-ani ne, má paní. J-já v-vám věřím. Jste nejmocnější mezi všemi,“ lichotil jí, ale baba mu to nežrala. Zavrtěla hlavou.

„Lháři! Myslíš si, že jsem včerejší. Moje moc není jenom o tom mít sílu někoho zamordovat. Kde máš toho tvého kamarádíčka?“ zeptala se. Eldarn ztuhnul. A já přemýšlela, kdy už Wade něco udělá, ale hádám, že si chtěl schovat moment překvapení. Že ví dobře, co dělá, a tak jsem držela zobák.

„Toho, co mi dokáže jako jediný konkurovat. Toho, co se stal před pár dny králem Derionu a teď si myslí, že mu patří svět. Ten, kterého máš plnou hlavu, protože se o něj bojíš víc než o sebe. A nakonec i ten, který si tě vůbec nezaslouží, protože ti neustále jenom lže,“ objasnila zírājíc na nás. Eldarn nevěděl co na to říct a stejně tak já s Wadem.

„No, pojd' mu to říct do očí, Veličenstvo,“ zašklebila se a letmo se mu poklonila. My s Wadem jsme se konečně narovnali a pohlídli ježibabě tváří v tvář. Ona si nás oba tak zvláštně prohlídla. Jeho od hlavy až k patě a mě se dívala na břicho jako by viděla skrz.

„Srdíčko navíc, který v tobě teď tluč, ztratilo něco, co bylo předurčeno, že bude vládnout Derionu. A všechna jeho síla nějak zabloudila k němu,“ zmínila a ukázala na Wada.

„Vy čtyři jste nějak změnili dějiny. Ty ses stal králem i přes to, že byla monarchie zrušena,“ řekla a pak její pohled skočil na Eldarna. „A ty jsi mu se vším pomáhal, protože jsi do něj zamilovaný.“

A ty, má milá, ses nechala o všechno připravit, protože jsi pitomá jako jsem byla já. Pořádně si mě prohlídni ať víš, jak dopadneš, jestli se necháš ovládat mužskými a city! Ani ten tvůj silák ti nedokáže zabránit, abys do toho s tímhle fešákem skočila po hlavě, a to sis ho sama vybrala,“ prohlásila. My na ní všichni vyjeveně civěli. *Já bych*

Darrena nikdy nepodvedla! Ale něco mi říká, že o tom nemluvila. Myslela mého temného Wada Shadowwalkera, který se pořád ještě může někdy objevit.

„Radši skončíš jako ježibaba, než abys ho nechala jít. Jste slabí, protože se necháte ovládat city. Ty nevíš co chceš a to už jsi vdaná a těhotná. Líbí se ti. Nedivím se ti, připomíná mi toho, kvůli komu já jsem přišla o duši. Byl mojí Temnotou až dokud jí nesnědl celou a já ho neztratila jednou provždy. Všechno jednou končí, Ay,“ dodala.

Všechno co řekla bylo jako na míru pro nás všechny. Bylo to, jako by nás znala. Jako by nás celou tu dobu pozorovala. Věděla o všem v našich nitrech, četla nás jako otevřenou knihu.

„Pravda vás neosvobodí, pravda vás zničí. A to mi dává tu sílu. Ty jsi sice král a máš velkou moc, Darren vidí do budoucnosti a umí číst v runách, Eldarn je zase chytrý a Ay temná jako noc a neštítí se ničeho pro svoje milované, ale já vím všechno a dokážu s tím nakládat,“ zmínala.

„A jakou pravdu?“ zeptal se Eldarn. Wade si povzdechl a já raději nereagovala. Ježibaba se usmála.

„A opravdu to chceš vědět?“ zeptala se, ale skočil jí do řeči Wade.

„Moc máš jenom dokud tě tady budu tolerovat, babizno,“ prohlásil a střílil po ní nějakým ohnivým kouzlem. Babu to jen olízlo a odkutálelo se to pryč za ní. Ještě to cestou smetlo pár věcí kolem a očernilo oponu, která začala hořet. Baba se zasmála.

„Chtěls mě pošmrát plamínkem?“ řekla pobaveně. „Jestli mě chceš zničit, musíš do toho dát všechno co máš a já vím proč se tomu bráníš. Nebo zkus tu druhou věc, který se bojíš a pak půjde o celkem vyrovnaný souboj,“ provokovala ho.

„O čem to mluví, Wade?“ zeptal se ho Eldarn se strachem v očích.

„Pravda není to, co nás zničí a už vůbec ne ty!“ vztekal se a zase na ní něčím zaútočil. Ona se zaštitila a šlehla po něm zpátky nějakým plamenem. Eldarn se před žářem příkrčil a já udělala totéž. A Wade se pohotově zakryl nějakou bublinou.

„Takhle si můžeme hrát celý den a k ničemu to nepovede,“ opáčila.

„Tak nás nech na pokoji, babizno!“ prskal na ní Wade a kopnul jí do břicha. To jí kus odmrštilo a rozzuřilo jí to. Věděla jsem, že provokovat ježibabu fakt není dobrý nápad, ale Wade by se nevrhal do něčeho, co by neměl pod kontrolou, že ne?

„Ani nápad, konečně se po staletích zase dobře bavím,“ dodala a odmrštila zase Wada nějakým bleskem několik metrů dozadu.

„I když riskuješ, že zdechneš?“ zeptal se jí Wade a ona se usmála.

„To by sis musel hodně kvůli mně očernit duši, nebo...“ začala, ale nestihla to doříct, protože Wade nahromadil veškerou svojí energii včetně moci Srdce Derionu, kterou neměl mít a seslal na ní velmi silné a fialově zářící kouzlo.

To ježibabu celou pohltilo a ona vzplála černo-červeným plamenem. Nakonec z ní zbyla jen hromádka popela, ze kterého se chvíli kouřilo jako z horkého exkrementu v mrazu. Něco mi říká, že nečekala, že to opravdu udělá.

Oba jsme na zbytky ježibaby s Eldarnem zírali jako na div světa. Pravdou je, že takhle silné kouzlo jsem v praxi viděla prvně. Eldarn měl otevřenou pusou a snad i zadržoval dech. Ztratil slova, když viděl Wada udělat něco, o čem se snad ani v knihách nepíše.

„A teď mám tak málo síly jako rion prvák,“ procedil suše Wade, aby uvolnil napětí, ale Eldarn se nenechal odbýt. Byl chytrý a vzdělaný a věděl moc dobře, že pro to, aby takhle „jednoduše“ zničil ježibabu, musel mít sílu, kterou jen tak někdo nemá. Tedy respektive, sílu, kterou neměl mít.

„Ty jsi mě vyměnil za tu pitomou moc,“ prohlásil zlomeně Eldarn.

„Kdybych to neudělal, ta ježibaba by nás zabila. No tak, Eldarne. Já bych tě samozřejmě nevyměnil, kdyby to mělo smysl, ale zdálo se mi to celkem iracionální, abych zbytečně přišel o moc. Nebyl k tomu žádný rozumný důvod. To je jako vyhrát ve sportce a úmyslně si to nezvzednout, protože se manželka bojí, že si za výhru budu kupovat děvky,“ objasnil.

„Já kvůli tobě obětoval holku, kterou miluju, uvědom si to,“ dodal.

„Ale to sis vymyslel sám. Celý sis to vymyslel sám,“ připomněl Wade, ale Eldarn nad ním jen zavrtěl hlavou a šel pryč. „Eldarne, počkej,“ volal za ním, ale tentokrát byl zklamaný.

„Ne, Wade, nech mě být,“ řekl a odešel.

„Sakra,“ zaklel a sedl si na kraj lavice kamenného hlediště. Já si sedla vedle něj a objala jsem ho.

„To bude dobrý, ono ho to přejde. Vás dva od sebe nic nerozdělí,“ chlácholila jsem ho, ale on se nenechal. Zavrtěl hlavou a povzdychl si.

„Tentokrát je to blbý, Ay. A má pravdu, já ho zradil. On mi věřil, měl to být důkaz přátelství,“ řekl a podíval se na mě. „A proč to musí být vlastně vždycky něco na úkor všeho? Proč to vždycky musí být tak zbytečná volba?“ procedil a já pokrčila rameny.

„Uklidni tě, když ti řeknu, že bych jednala stejně?“ zeptala jsem se a on se na mě překvapeně podíval a chvíli nic neříkal. Pak se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Asi možná trochu,“ přiznal. „Ale tentokrát jsem to asi neměl dělat. Já nevím. Teď jsem rád, že jsem to udělal, protože jinak by si s náma ta baba pěkně pohrála a skončili by jsme ještě hůř než ona teď. Ale to jsem jako by nemohl vědět, že jo. Ale já mám pocit, že jsem to věděl, Ay. Moc se hodí vždycky. Přece se jí nevzdám jen tak, i když pro mě Eldarn hodně znamená,“ objasnil.

„Nemusíš mi to vysvětlovat, Wade. Já to chápu moc dobře. A věřím tomu, že ho to brzy přejde. Nakonec bude rád, že jsi to takhle udělal. Když můžeš, máš si to vzít. Já se tomu bráním kdysi s Darrenem a nikdy to nebyla dobrá volba,“ dodala jsem a on přikývl.

Sice už bylo relativně po všem, ale stále to nebylo ono. Skončilo to tak, jak to skončit nemělo. Takže se dá říct, že to rozhodně nešlo jako po drátkách. Alespoň ne pro Wada.

Eldarn se začal scházet s Estrellou a vyhýbal se mu jako čert kříži. No a Wade zase hledal útěchu u mě, protože jsem byla jeho jediná kamarádka, která se s ním chtěla bavit.

Já jsem si nemohla stěžovat, byla jsem spokojená. Darren se trochu zklidnil, takže mezi námi to šlo jako po těch drátkách a měla jsem Sáru i Wada po svém boku. Jenomže... Eldarn byl nešťastný a Wade, ačkoli to na sobě nedával moc znát taky.

Sešli jsme se jako obvykle ve věži. Teď to bylo kvůli mně nekuřácké prostředí, alespoň v té době, kdy jsme se tam měli sejít spolu. Wade už tam na mě čekal. Stál u okna a když jsem za sebou zavírala dveře, usmíval se.

„Ahojky,“ řekl a objal mě na přivítanou. Tohle jsme dělali už několik týdnů, co jsme se spolu pravidelně stýkali. Učili jsme se spolu, četli jsme si spolu a konečně pro nás pro oba, jsme se vzájemně dostali do pohody, když šlo o konverzace o našich temných stránkách.

Vyprávěl mi o tom, jaké to bylo, když si očernil duši. O všem co se mu honilo hlavou, jaké z toho všeho měl pocity a já mu zase vyprávěla o svých zážitcích s Temnotou. Ano, bylo to celkem intimní vzhledem k tomu, že on je moje Temnota a já jsem jeho, ale díky tomu jsme si tak skvěle rozuměli.

„Ahojky,“ odpověděla jsem mu na pozdrav a když jsme se přivítali, sedli jsme si vedle sebe na schod.

„Tak co, miminko? Můžu?“ zeptal se a já přikývla. Potom mi položil ruku na břicho.

„Trochu kope a taky se pořád protahuje, zdá se mi, že si myslí, že se to dá probourat a přistavět,“ zmínila jsem a on se zasmál.

„Ay, já jsem ti něco přinesl. Sice máš narozeniny až zítra, ale já se po škole musím vrátit do paláce a nejspíš tam budu až do pátku. Tak všechno nejlepší a hodně štěstí a zdraví,“ zašeptal, políbil mě na tvář a podal mi nějakou taštičku.

„Děkuju,“ usmála jsem se a převzala jsem si od něj tašku. Ani jsem se nepodívala a sáhla rovnou dovnitř. „No ne, to jsou ale prďácký dupačky,“ zasmála jsem se, když jsem vytáhla mini obleček na miminko jako pro panenky.

„Ty jsou spešl, mají i výšivku Srdce Derionu. A jen tak mimochodem, to jsem tam udělal já. Možná je to trochu poznat, protože nejsem žádná švadlena, ale chtěl jsem něco origo pro tak vzácný dítě,“ prohlásil a já se musela smát.

„To je od tebe moc milý. Děkujeme,“ dodala jsem a políbila jsem ho na tvář. Pak jsem si to zase prohlídla s úsměvem ve tváři. „No, máš zajímavý styl. Tenhle steh ani neznám,“ zahihňala jsem se. On do mě jen lehce šťouchnul.

Po chvíli do věže vešel Eldarn. Ani nepozdravil. Stoupnul si mezi dveře a díval se na Wada. „No, tak já asi už půjdu,“ řekla jsem, vzala jsem si své věci včetně dárku od Wada a šla jsem ke dveřím.

„Všechno nejlepší, Ay,“ zašeptal Eldarn, když jsem ho mījela ve dveřích.

„Děkuju,“ zakuňkala jsem ještě a nechala jsem je tam o samotě. Wade se na něj podíval a čekal, co mu řekne. Nemluvili spolu od té doby. Ani slovo si neřekli a to už to bude skoro druhý měsíc.

„Tak jak to jde s Estrellou?“ prolomil ledy Wade.

„Dobře, ale o tom se s tebou bavit nechci,“ řekl suše Eldarn a stoupl si naproti němu ke stěně.

„Fajn. A o čem se se mnou teda chceš bavit?“ zeptal se a Eldarn si povzdychl.

„Chtěl jsem se ti omluvit. Neměl jsem právo po tobě chtít takovou věc. To jak ses zachoval mě pořád mrzí, ale na druhou stranu, já ti nedával moc na výběr. Došlo mi, že jsi mi důkazů přátelství dal už víc než dost a já tobě taky. A taky jsem ti chtěl říct, že mi chybíš,“ prohlásil a netrpělivě čekal, co mu na to Wade odpoví.

Nikdy si nemohl být jistý jeho reakcí, protože on byl dost hrdý na to, aby něco přijal nebo naopak, aby něco jen tak přiznal. Taky rád vracel úder, provokoval a některé lidi rád dusil ve vlastní šňávě a zvlášť, když mu nějak krívdili, ublížili, lhali, nebo cokoli.

„Oba jsme se chovali jako kreténí. A já tě nechtěl podrazit, ale nechat zmizet takovou sílu jen tak do éteru, to se mi zdálo naprosto debilní,“ zmínil a Eldarn přikývl.

„Kámoši?“ zeptal se ho a podal mu ruku. Wade si na to stoupnul, chytl ho za ruku a přitáhl k sobě, aby ho mohl obejmout.

„Bráchové,“ dodal, poplácal ho po zádech a zase se od něj odtáhnul. Eldarn se spokojeně usmál a pak na sebe chvíli jen mlčky koukali.

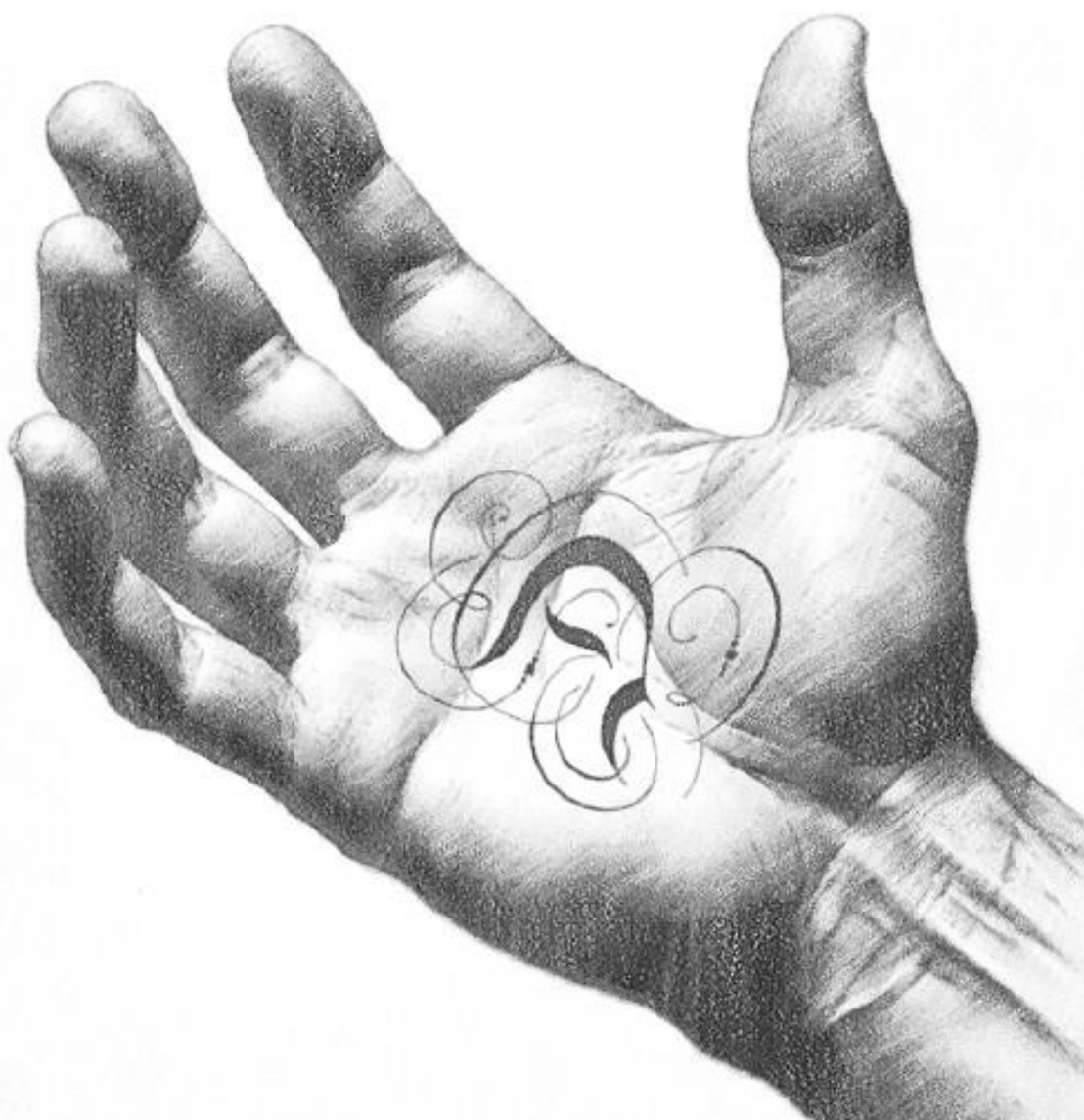
„Takže... nepůjdeme se večer někam...“ začal, ale zarazil se o Wadův pokoutný úsměv.

„Chtěl bys za holkama, jo? Myslel jsem, že s Estrellou je to teď strašně duhový,“ zeptal se ho a Eldarn se zasmál.

„Chtěl bych někam s tebou, oslavovat konečně. A že máme co,“ objasnil a Wade přikývl.

„A taky na posledních pár dní, co jsme spolu ve škole,“ dodal a Eldarn se zatvářil smutně.

Finals

☆ Zkouška dospělosti ☆

Wade seděl na trůnu se svou zlatou korunou na hlavě a řešil nějaké vládní záležitosti. Vedle něj seděla na menším trůnu Anomaris a poblíž Wada stál Zandar. Eldarn tam byl s nimi taky, ten akorát postával tak různě v místnosti, kde se mu zrovna chtělo.

Když vyřešil nějakou situaci, přeskočil očima na Terina, který tam byl na jeho pozvání taky. Chtěl s ním právě mluvit. „Takže konečně jsem se dostal k tobě, Terine. Jak jistě víš, nemám tě rád. Ne, to je slabý slovo, já tě nesnáším. Jsi otravnej, slizkej a hlavně ti nevěřím ani nos mezi očima. Zdáš se mi jako podrazák a vím, že mě taky nemáš rád.

Takže jak bych to jenom... už to mám. Za to, jak jsi mě prudil, zanedbával svoje povinnosti vůči mně a poštval veřejnost proti mně, půjdeš někam do chládku,“ pronesl. Terin nehnul ani svalem. Tedy alespoň ne několik vteřin.

Wade se na něj bez přestání díval a čekal na jeho reakci, ale ta žádná nepřicházela, a tak se pousmál. „Hm, tak jinak. Padesát ran holí jako trest za to, že neumíš jednat se svým vládcem!“ prskal podrážděně.

„Jsem a vždýcky budu věrný Derionu. Nikoli však tobě,“ opáčil a Wade přikývl, že tomu rozumí.

„Ale bohužel pro tebe já jsem Derion a dlouho budu ať už se ti to líbí, nebo ne. A nestrpím neloajalitu vůči koruně. Chopte se ho!“ poručil strážcům, kteří hned vykročili směrem k Terinovi.

„Beze mě se k Éteru nedostaneš, ty nulo!“ syknul na něj zatímco ho strážci drželi za paže. Wade pohotově vstal z trůnu až zařinčel jeho řetěz kolem krku. Všichni zmlkli, protože slovo Éter bylo něco nedosažitelného až téměř božského. Něco jako mýtus. Nikdo jeho tajemství nikdy nedokázal rozluštit, a tak se o tom ani nikdo nebavil. Nehledě na to, že nikdo nemohl mít ani potuchy, že se o něco takového zrovna Wade zajímá a jak blízko k jeho dosažení on je. Natož nějaký páprda z ochranky.

Terin se pousmál, i když v sále zavládlo hrobové ticho. Eldarn se strídavě díval na Wada a na Terina a pak aniž by Wade stihl udělat krok k Terinovi, po něm skočil a celou svou silou ho strčil před Wada až k němu doslova přijel po kolenou. Byl to chlap jak hora a Eldarn oproti němu špageta. Navíc ho drželi dva strážci a stejně to Eldarn zvládl.

„Všichni ven!“ poručil Wade ostře. Nikdo se ale ani nepohnul. „Řekl jsem všichni ven!“ zařval. „Kromě Eldarna a tohohle,“ objasnil a ukázal na Terina. Všichni začali vyklízet sál včetně Anomaris, jak král poručil. A pak, když cvakly dveře si s Eldarnem vyměnil pohled.

Terin se zvedl ze země, ale k tomu mu Wade nedal svolení. „Na kolena!“ poručil mu, ale neposlechl ho.

„Slyšels svého krále? Na kolena!“ zopakoval Eldarn. Terin stále nic. A tak se Wade naštvál, chytl ho za košili a strhnul na zem, až ta jeho kolena zaduněla o mramorovou podlahu. Terin se mu podíval do očí a plivnul mu pod nohy. Pak se zase zvedl. Wade před něj natáhl svou ruku.

„*In terra*,“ zašeptal a Terin se mu chtěl nechtě poklonil. Eldarn měl trochu deja vu a svrběla ho jizva s nápisem, že patří Wadovi, když to viděl, ale pro intenzivní děj před jeho očima, tu vzpomínku potlačil.

„Jsem tvůj král. Jestli nechceš trpět tolik jako ten tvůj kámoš až budeš umírat, měl bys mi vyjádřit úctu,“ prohlásil.

„Radši budu trpět,“ procedil a Wade se pousmál a podíval se na Eldarna. Ten nad ním zavrtěl hlavou a taky se pousmál.

„To bych si nevybral. Jeho Veličenstvo umí být velice krutý i na ty, které miluje. Pocítit jeho zuřivost nechceš,“ opáčil Eldarn pyšně.

„Ty na mě nemluv, ty špinavej rione!“ syknul po něm Terin. Wade s ním trhnul.

„Teď zažiješ peklo, kamaráde. A až bude po nás po obou, v tom pekle si tě najdu a budu tě tam mučit na věky. Toho se neboj,“ dodal. Pak bylo chvíli ticho, než Wade zase prolomil ledy.

„Dostaneš poslední šanci na relativně bezbolestnou smrt. Co víš o Éteru?“ zeptal se. Už totiž věděl jak se o jeho výzkumu dozvěděl. Byl to přece jeho sluha, musel ho slyšet, nebo sledovat. Terin mlčel, a tak ho Wade kopnul surově do břicha. Terin zaskučel bolestí, ale stále nic neřikal.

„No jak myslíš, já to z tebe vytluču,“ dodal a posadil se zase na trůn. „Strážel!“ zavolal na ně. Ti okamžitě dorazili. Pak už stačilo jen ukázat prstem na Terina a chopili se ho.

„Mučírna, nevyšší ostraha a sada těch nejhorších mučících nástrojů. Já brzy přijdu,“ nakázal, oni se mu poklonili a odešli i s Terinem plnit jeho rozkazy. Když odešli, Eldarn se na něj jen tak podíval.

„Můžu jít s tebou?“ zeptal se ho chvíli na to, ale Wade zavrtěl hlavou. „No tak, já přece vím jak se umíš rozvášnit,“ přemlouval ho.

„Řekl jsem ne! Budeš mít jinou práci. Někdo pro mě musí hlídat mojí ženu a dohlížet na personál. Nikomu tady nevěřím,“ dodal a odešel ze sálu směrem k mučírnam.

Anomaris doprovázely její dvorní dámy do jejích komnat. Kousek za nimi šel Zandar a oba se na sebe tak zvláště dívali. Jako by si spolu chtěli promluvit, ale okolnosti jim to nedovolily. Jak pak by ano, královnu nemohl doprovázet o samotě cizí muž. Tolik k tomu jaká to je radost být královnou ve středověku.

Wade měl na rozdíl od ní absolutní moc, jeho se taková podivná nařízení netýkala. Ono kdyby byl žena, myslím, že by si ty choutky na trůn rozmyslel. A my dva s Darrenem, kdybychom vládli, tak určitě ne jako ve středověku. Snažili bychom

se Derion trochu zmodernizovat. Ale Wade byl jiný a v jeho způsobech se odrážela jeho pravá povaha.

„Dobrou noc, Veličenstvo,“ zašeptal Zandar a s královnou svého srdce se slušně rozloučil. Sice bylo ještě brzy na to jít spát, ale bylo nad slunce jasné, že se dnes, pokud král nenařídí jinak, z pokoje už nedostane.

Ona to vnímala úplně normálně. Věděla, že to takové bude. Že bude mít svojí ložnici, svůj okruh dam a málo času s Wadem. Konec konců, dopadlo to ještě líp, než čekala, protože kromě těchto věcí, se k ní Wade choval úplně normálně. V noci chodil spát k ní, nebo ona k němu. Zatím ani jednou nespali odděleně když byl v paláci. Což je obecně na středověkého krále a Wada neobvyklé. Má totiž rád svoje soukromí.

Eldarn jejich interakci viděl. Zdálo se to být nad slunce jasné, že mezi nimi jde o nějaké silné sympatie. A taky, když ho měl v chodbě si ho odchytl. „Dávej si na mě pozor, rione,“ zašeptal výhružně Eldarn. Zandar se pousmál.

„Ano? A pročpak, rione?“ opáčil.

„Jsem sice rion jako ty, ale jsem králův bratranec, jeho nejlepší přítel a spřízněná duše, takže si na mě moc nevyskakuj!“ zmínil a Zandar se mu ze srandy poklonil a s úsměvem ve tváři pokračoval chodbou dál.

„Skončíš s hlavou na špalku, magore,“ zašeptal si pro sebe. „Při nejlepším,“ dodal ještě a odešel. No, kdo nic neriskuje, nic nezíská, ale taky nic neztratí.

Wade mučil Terina každý den hlava nehlava. Vystřídal na něm už několik strašlivých nástrojů, ale kromě pár slz a ostatních tělních tekutin z jeho osoby nic nevymáčkl. Když už pro dnešek byl hotový, posadil se na židli pro trýznitele naproti němu. Terin byl stále přikovaný k nějakému stroji a celý od krve sotva dýchal.

„Komu jsi přísahal věrnost?“ zeptal se.

„Někomu, kdo měl na rozdíl od tebe duši. Skutečným vládcí,“ opáčil a odplivl si krev jemu pod nohy. Wade jen pohotově odšoupl nohy stranou, ale nijak na to nereagoval.

„No a to byl kdo?“ pokračoval ve výslechu.

„Mág Kerdigan,“ odpověděl a Wadovi se rozzářily oči.

„Opravdu? To je zvláštní, protože jsme byli dobří přátelé. A sám mi v den kdy umíral na smrtelné posteli sdělil, že mám jeho plnou podporu stát se králem. Řekl doslova, že jsem jako on. Že mě má za syna. Takže skoro jako bys byl věrný mě, nemám pravdu?“ prohlásil. Terin na něj vyjeveně civěl.

„To by nikdy neřekl. Musel blouznit z nemoci,“ prohlásil Terin. Wade vstal ze židle a kroužil kolem něj jako žralok.

„Opovažuješ se o mě tvrdit, že jsem lhář?“ vznítil se a praštil pěstí do jeho kolena.

„Jsi všechno to nejhorší, Wade Shadowwalkere. Jsi sám ďábel. A takový zlo musí být potrestáno. A když to nebudu já, někdo další to dílo za mě dokončí. Všechno jsi

skoro zničil. Vzal sis drze korunu, která ti nikdy nepatřila. Ale mít úplně všechno ti nikdy nedovolím," dodal.

„Co jsi zač?“ zařval na něj. Terin zarytě mlčel. Wade se zklidnil a naklonil se k jeho obličej. Chvilí mu civěl do očí. Terin se zase rozhodl plivat. A tentokrát se mu trefil přímo do obličeje.

Wade si se zkřiveným obličejem utřel do rukávu jeho sliny s příměsí krve a hrubě ho chytl pod krkem, než se ho znovu a naposledy s klidem zeptal. „Co jsi do hajzlu zač?“ procedil skrze zuby.

„Jsem Terqin Kerdigan. Jediný jeho žijící syn,“ odpověděl a Wade na chvíli ztratil slova.

„To není možný. Tak za prvý, kdyby to byla pravda, udělal by krále z tebe a za druhý, nejen, že se o tobě nikdy nezmínil, ale nenechal by tě snad sloužit v paláci. I když to by mohla být nějaká lest. Ale pak by tě zničilo moje DNA kouzlo, kdybys s ním byl aspoň zpola příbuzný. Ty jsi lhář!“ syknul po něm a tentokrát to byl on, kdo na něj plivnul.

„Nejsi jedinej, kdo umí dělat zatraceně náročný kouzla. Já celou dobu věděl, o co ti jde, a tak jsem se od otce trochu lépe řečeno distancoval,“ objasnil a Wade se rozesmál.

„Ty, že bys byl tak chytrý, abys něco takovýho dokázal?“ řekl a pořád se smál. Terin nic neřikal. Pak se tedy Wade zklidnil. „Takže ty jsi mi chtěl zabránit stát se králem a nasadit si korunu, která ti právem náleží? V jakým vesmíru by náležela tobě dřív než mě? Jen proto, že byl tatík zrovna Starší? On nebyl král, idiote.“

Ta koruna patřila zrovna tak mě jako tobě. Pak jsem se taky stal Starším. Ale celej svůj posranej život jsem na rozdíl od tebe byl korunní princ východního Derionu. Cos byl ty? Syn Staršího? Malý princ? Pokud vím, ani snad nejsi princ,“ pokračoval.

„Jsem přímý příbuzný posledního krále před rozpadem monarchie,“ zmínil a Wade se zamyslel.

„A ty jsi jako v utajení?“ vyzvídal. Terin přikývl. „Takže o tý tvojí vzácný modrý krvi jako nikdo neví?“ ujišťoval se. Terin už na to nic neřekl, ale to Wade už nepotřeboval. Jen se pousmál. „Hm, byla fakt hloupost, že jsi o tom nikomu dalšímu neřekl,“ prohlásil, popadl nůž, který ležel vedle a chystal se ho zabít.

„P-počkej! Já vím jak se dostat k Éteru, studoval jsem to roky. Chybí mi jen ta tvoje část a tobě ta moje, beze mě to nedáš a já bez tebe musím přiznat, že taky ne. Můžeme spolupracovat,“ navrhnul, ale s tím Wade nesouhlasil.

Odmítal si hrát hada na prsou. A navíc si byl jistý, že na to přijde sám. Věřit někomu takovému, kdo kdyby dostal příležitost, ho připravil o trůn a nejen o něj... zkrátka tak naivní tedy nebyl.

„Asi to risknu. Ten projekt je sice důležitěj, ale znamená pro mě i tak trochu zábavu na celý dlouhý život až vypiju elixír nesmrtelnosti. Mám rád výzvy a já na to přijdu. A taky budu mít spoustu času hledat, pokud říkáš pravdu, ten tvůj rozdělaný

projekt," objasnil a Terin se polekal. Věděl, že je v koncích. Wade mu přiložil čepel ke krku.

„Jedno mi ještě vrtá hlavou. Jak jsi přišel na to, o čem je můj projekt, že ti chybí zrovna tahle část? Ten dotyčný musel vědět, kde ho mám a o čem je, ale neřekl ti to. Chtěl ho za něco vyměnit," spekoval. Terin se pousmál.

„To si vezmu s sebou do hrobu," opáčil suše a Wade přikývl.

„Asi ano. Naštěstí už tě k tomu nepotřebuju. Dřív nebo později na to přijdu sám," dodal a podřízl mu hrdlo jako profesionální řezník praseti. Pak od něj jen kousek odskočil, aby nebyl celý od krve, a než z něj přestala prýštit krev, tak ho pozoroval.

Eldarn se schoval za roh, když viděl Wada vycházet z té místnosti hrůzy. Vypadalo to, že ho neposlechl a přece jenom i přes jeho zákaz za ním šel do mučírny. Nejspíš i všechno slyšel. Rozhodl se si to ale nechat pro sebe.

Dny ubíhaly a Wade se po tom všem, co se dozvěděl o pravé totožnosti Terina, snažil všemožně najít víc o tom, co mu vyprávěl. O jeho projektu, o jeho osobě, a dokonce i pravdu, zda je tím, za koho se vydával.

Ještě pořád neměl jedinou stopu, a tak se rozhodl, že se zase chvíli bude věnovat něčemu jinému. Stejně už hodiny seděl u stolu a zíral do nějakých papírů. Přitáhl si k sobě tedy něco úplně jiného a chvíli do toho zíral, když ho z toho vyrušil hihňavý smích jeho ženy, ke kterému se přidala i mužský hlas.

Anomaris se se Zandarem procházela po zahradě. Měla s sebou kromě svých dam i děti. Wayde běhal před nimi a naháněl motýly a Raina sotva řapala po svých. Taký jí Anomaris držela za prsty.

Zandar s ní trávil veškerý svůj volný čas kdykoli, kdy se naskytla příležitost. Pořád si měli o čem povídat a smáli se spolu. A stejně tak jako vždycky, měla i dnes parádní šaty podle nejnovější módy. Taký už na ní to těhotenství začínalo být vidět. Na mě sice víc, ale já byla taky tak o dva měsíce napřed.

Wade už stál u okna a pozoroval jak spolu cukrují. Jemu rozhodně nic neušlo, i když si Eldarn myslel, že o tom neví a snažil se tu situaci hlídat za něj, aby mu nemusel nic říkat, pokud to nebude nutné.

„Tady jsi," řekl Eldarn a vešel k němu do pracovny, odkud akorát pozoroval svou překrásnou manželku.

„Kde jinde bych byl, když mám tolik práce s vládnutím?" opáčil suše a vzdálil se od okna.

„Ještě pořád tě to kralování baví? Myslím, že jsi trochu přecenil to potěšení, který z toho má pramenit, ne?" rýpnul si, ale Wade zavrtěl hlavou a posadil se zpátky ke stolu.

„Co ode mě chceš?" zeptal se relativně nevrle. Eldarn si k němu přisedl.

„Nic, jen jsem si s tebou chtěl popovídat. Dlouho jsi na mě neměl čas. A taky se tě zeptat na pár osobních otázek," prohlásil a Wade protočil panenkami.

„Eldarne, na tohle fakt nemám čas ani náladu. Zítra mám závěrečný zkoušky a mám toho moc. Mučení toho chlapa mi bylo k ničemu, neřekl mi ani slovo a dokonce ani nějak extrémně neječel bolestí. A to jsem na něj použil už spoustu hnusných hraček. Do těch velkých extrémů jsem zacházet nechtěl. Asi už na to nemám,“ dodal suše.

„Na co jako? Být Herodes? Tomu nevěřím,“ prohlásil a zasmál se. Wade ho zprávil pohledem.

„Nic mi neřekl, nemělo to cenu. A co se týče Anomaris...“ začal, ale zarazil se, když si všiml jak Eldarn zpozorněl.

„Copak je s Anomaris?“ zeptal se.

„Ale nic,“ odpálkoval ho nakonec.

„To mi moc jako nic nepříjde, Wade. Dělej vyklop to. Třeba bych ti mohl nějak pomoci,“ navrhnul, ale Wade zavrtěl hlavou.

„Myslel jsem, že to další dítě správi, ale kromě toho, že bude další uplakánek s mýma očima, to mezi náma nic nemění,“ odpověděl.

„Máte nějakou intimní krizi?“ vyzvídal a Wade protočil očima a zoufale vydechl.

„Bože Eldarne, nemusíš vědět přece všechno,“ zmínil a on přikývl.

„Pravda, to nemusím. Ale můžu ti pomoci,“ řekl a mile se na něj usmál. Wade si povzdychnul a opřel se o opěradlo.

„Jak jako, přijdeš nám to do postele okořenit?“ prohlásil a Eldarn zavrtěl hlavou. Tentokrát se tomu ale ani jeden nesmáli.

„Ne, Wade. Ale mohl bych udělat cokoli jinýho,“ dodal.

„Tak jo. Zkus dohlídnout na Zandara. Já za ním běhat nebudu, je to ponižující,“ řekl a Eldarn vykulil oči.

„Ty o tom víš?“ zeptal se a Wade k němu jen zvednul oči.

„Měl bys už jít, mám nějakou práci. Věřím, že si se vším poradíš bez problémů,“ zašeptal a začal předstírat, že pracuje, aby ho Eldarn nechal být. Ten tedy přikývl a odešel si po svých. Hned jak se za ním zavřely dveře, Wade si opřel hlavu o ruce a povzdychl si.

Sára seděla ve věži sama a četla si knihu. Byla to přesně ta, kterou kdysi chtěla dát Wadovi a on tu svojí kvůli této roztrhl, aniž by jí dočetl. Bůh ví, jestli už jí vůbec dočetl. Sára jí ale četla už po čtvrté, protože jí zbožňovala. Vždycky se díky tomu cítila s Wadem propojená. Jak už jsem i já nejdoudu řekla, ta věc byla jako by jí někdo napsal o něm.

Zítra měly být závěrečné zkoušky. Nebyla jsem nervózní, věděla jsem, že to Darren bez problémů zvládne, ale měla jsem takový zvláštní pocit, když už tu příští rok se mnou nebude. Tedy kvůli našemu malému ano, ale už to bude jiné. Bude se už moc naplno věnovat kariéře závodníka.

My s Darrenem jsme zase dneska byli celý den někde venku. Nejdřív jsme se byli projít po tržnici, něco zbytečného ale hezkého si koupili, a potom jsme sebou plácli u rybníka na trávu.

„Wade se mi nezdá zrovna dvakrát v pohodě,“ pronesl z ničeho nic. Já věděla co ho trápí, ale nechtěla jsem to probírat s Darrenem. Slíbila jsem Wadovi, že některé věci budou jen mezi námi.

„Je toho na něj moc. Ale to se ustálí,“ odpověděla jsem a on přikývl a zamyslel se.

„No, to on si to vymyslel, tak ať si to užije,“ dodal suše. Na to jsem už raději nereagovala. Darren si mě k sobě přitáhl a položil mi ruku na břicho. A když jsem se na něj usmála, lehl si mi hlavou na klín a uchem se přitiskl k našemu miminku.

„Strašně moc se těším až ho uvidím. Zajímalo by mě, jestli bude vypadat víc jako ty, nebo spíš jako já,“ culil se a já ho něžně podržela po vlasech. „No ať tak, nebo tak, stejně bude krásnej,“ dodal.

„Ty, Ay... že je to hustý?“ prohlásil a podíval se na mě.

„Co jako?“ zeptala jsem se a on se pousmál, na chvílku se podíval na moje břicho a pak zase mě do očí.

„No tohle všechno. Kdo by to byl řekl, že se tohle někdy stane,“ zmínil. Já jsem přikývla. Taky se mi to zdálo neuvěřitelné.

„Z velké lásky se občas rodí velké...“ Darren mi skočil do řeči.

„Problémy,“ prohlásil. Já se zakřenila. „Já ani nevím proč jsem to řekl. Mě se nezdá naše malý jako problém. Naopak. Velký štěstí,“ upravil a já se pousmála. Honilo se mi toho hlavou spoustu, ale i tak jsem si připadala krásně prázdná. Akorát zralá na to si chrupnout.

„Heartová?“ zašeptal po celkem dlouhé chvilce ticha, že mě to vyrušilo ze spánku, který na mě tak hezky padnul.

„Ano, Payne?“ zakuňkala jsem aniž bych otevřela oči.

„Nikdo tady není,“ prohlásil.

„No a?“ opáčila jsem suše.

„No a? Ty se ptáš no a?“ culil se a už na mě útočil svými rty. S ním prostě nebyla šance se normálně vyspat.

Bylo půl dvanácté. Akorát desátý ročník skončil se zkouškami a než bude všechno vyhodnoceno, byli vypuštěni ze tříd se trochu protáhnout. Vždycky to byl velký den. Rodiče a příbuzní se vždy chodili podívat na den D.

A protože tentokrát úspěšně dokončil svůj ročník první král celého Derionu za přítomnosti jeho ženy královny, a ještě ke všemu nejlepší student, který kdy na institutu studoval s neuvěřitelným studentským skóre, to byla velká sláva i pro média.

Wade byl oblečený sice normálně jako každý zlatý student, ale na hlavě měl malou přenosnou korunu. Tak to udával zákon, o který se ani sám nezasloužil. Zněl takto:

Zákon stanovuje pravidla pro nošení přenosných královských korun mimo palác za účelem zachování tradice a úcty k monarchii.

Královskou korunu mohou nosit pouze členové královské rodiny, včetně monarchy a jeho přímých potomků.

Nošení koruny je vyžadováno během oficiálních ceremonií, veřejných vystoupení a oslav, kde se vyskytuje královská rodina, nebo samostatně král.

Všichni se mu neustále klaněli, když šel kolem nich, a to i po několikáté. Normálně by si to i užíval, ale dnes byl opravdu nějaký podivný. O některých jeho problémech jsem věděla, ale ne nijak do hloubky.

„Ahoj,“ mávnul na mě a sedl si ke mně na lavici. Už každou chvíli měly být výsledky, a tak jsme v hale všichni čekali až to začne. Anomaris seděla s dětmi na druhém konci sálu a dívala se naším směrem. Wade to věděl, ale nijak se nesnažil se mi vyhýbat, a to ani Sáře. Nejspíš to dělal Anomaris na truc, když ona může cukrovat se Zandarem, proč on by nemohl se Sárrou?

„Co se děje? Jsi nějaký smutný,“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Za chvíli mi k té koruně na hlavě přibudou ještě parohy,“ prohlásil suše a pohledem poukázal na Zandara, který stál u Anomaris jako hradní stráž a doslova jí chvílemi svlékal očima.

„Mají spolu poměr?“ zeptala jsem se. Wade tak pokyvoval hlavou jako jo i ne. Ani ve snu by mě nenapadlo, že by ho vážně někdy Anomaris za někoho vyměnila, a už vůbec ne za riona. Ona, taková velká královna. Ale hádám, že to taky není všechno.

„Nevím jestli s ním už spala, ale rozhodně mezi nimi něco je a určitě se to dřív nebo později stane. Třeba až nebudu doma, nebo možná i mě přímo před očima. A asi bych si to i zasloužil, ale... co myslíš, že bych měl udělat, Ay? Co bys udělala ty?“ zeptal se, což mě překvapilo. Ještě nikdy se snad nikoho neptal na radu takové velikosti.

„Já bych tu děvku co by mi ojela Darrena zabila. Jsi král, Wade. V některých věcech musíš i jednat bez milosti jako za starých časů. Ale to ty víš, že?“ usmála jsem se na něj a on přikývnul.

„Samozřejmě, že je to jasná volba řešení. Anomaris může být ráda za to, že nepůjde hned po něm. Ale taky z toho jen tak lehce nevyvázne, nemysli si. To jen proto, že jí mám rád. Za dob mých pra předků se manželkám králů dělaly za cizoložství kruté věci,“ zmínil a podíval se na mě. „A ty víš jak moc krutý dokážu být, když mě zradí někdo blízký,“ dodal a já přikývla.

„Oba dva moc dobře ví, jak moc riskantní tohle je. Anomaris si asi myslí, že mě obměkčí, protože já jí nesčetněkrát zahýbal, ale tentokrát se plete. Tohle už není jen taková nějaká hra jako když jsme nebyli spolu pořádně.

Že bych se na ní jenom nasral a našel si jinou. Nechala se ode mě udělat královnou, slíbila mi věnost před bohem v kostele svatý Amélie a dala mi děti, žádnýho jinýho chlapa v tomhle ohledu jí tolerovat nebudu! Ať si se mnou radši nehraje,“ vztekal se.

„Budeš jí na to nějak upozorňovat?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„Ona moc dobře ví co udělám, když to zjistím. A ví i moc dobře, že to zjistím. Tohle je její hra, tak ať si jí teda užije i s prohrou,“ dodal, hodil na ní bodavý pohled přes celý sál a odešel. *Au, Anomaris asi bude mít dost nepřijemný bebí a to nejen fyzicky. Nejspíš jí čeká i dost nepřijemná cesta hanby.*

„Sáruško,“ oslovil jí a lehce jí poklepal na rameno. Ona se k němu otočila a poklonila se mu jak se sluší a patří. Wade jí zastavil, aby jí dal najevo, že to dělat nemusí.

„Čemu vděčím za tak vzácnou návštěvu, Veličenstvo,“ procedila zvláštním tónem. Nedalo se poznat, jestli se jednalo o sarkasmus, nebo ne. Wade to ale poznal a rozesmál se. Tím rozesmál i jí.

„Copak ti ani trochu nevadí, že se na nás dívá Anomaris? To jí vážně hodláš takhle provokovat?“ zeptala se a on pokrčil rameny.

„Poslyš, chtěl bych ti něco dát. Příští rok už se asi jen tak neuvidíme a já nechci, abys na mě zapomněla,“ prohlásil a ona se rozesmála.

„Zapomněla na tebe? To nejde, Wade. Toho se bát nemusíš. Ale taky pro tebe něco mám,“ řekla, zahrabala v tašce a vytáhla z ní tu knihu. „Jsi jí kvůli mně nedočetl. A i kdyby jo, tahle měla být tvoje,“ dodala podala mu jí do ruky.

„Děkuju. Moc to pro mě znamená. A ne, nedočetl jsem jí. A fakt se těším až si jí přečtu,“ usmál se a držel jí jako poklad.

„No a co pro mě máš ty?“ zeptala se a Wade se zaculil, chytl jí za ruku a odtáhl jí na stranu mimo zrak Anomaris a teď už jejího věrného sluhy Zandara. Sára se chvilku rozkoukávala a pak se mu podívala do očí. Dívaly se na ní tak jak už dlouho ne, stále ale stejným způsobem – plným lásky.

Wade si sáhl do kapsy a vyndal malý zlatý řetízek s přívěskem. Sára ještě neviděla o co přesně jde, ale překvapeně mu civěla na ruce. „Čím jsem si zasloužila šperk?“ zeptala se, ale na to nic neříkal, chytl jí něžně za ruku, obrátil dlaní nahoru a pak jí položil řetízek i s přívěskem na dlaň. Sára z toho byla překvapená. Byla to malá zlatá korunka.

„To protože jsi moje jediná královna a vždycky budeš,“ zašeptal a stěží zadržoval slzy. „A chováš se líp než ta skutečná,“ dodal tiše. Sáře se to nepodařilo, ta bulela.

„Zapneš mi to?“ zeptala se a otočila se k němu rovnou zády. Wade jí jemně odhrnul vlasy z krku. Měl chuť jí políbit na krk a mazlit se s ní, ale to potlačil.

„Nikdy ho nesundám. A jen tak mimochodem, ty jsi zase jen můj král,“ zašeptala a on se pousmál a přikývl. Potom se naklonil blíž k jejímu uchu, že se rtem dotýkal jejího ušního lalůčku.

„Miluju tě, Sáro. A strašně mě mrzí, že jsem tobě a tvým přátelům tolik ublížil. Nikdy si to neodpustím,“ dodal a lehounce jí ještě pohladil prstem po zátylku. Sára se na něj prudce otočila a chtěla ho políbit, ale to nějak nedopadlo, protože se ovládla, když viděla jeho velké zorničky. Došlo jí, kam tohle zase povede a tentokrát nestála o to, aby je oba dostala do problémů. Zbytečně by tím zase začalo to extrémní stýskání.

Wade se na ní usmál a lehce jí pohladil prstem po tváři, když si uvědomil, jak moc úsilí jí to asi muselo stát. Potom se otočil a mřil si to zpátky za svojí ženou.

„Wade,“ zašeptala ještě. On se k ní otočil a prohlídl si její uplakaný obličej.

„Já vím,“ řekl jenom a usmál se na ní. Potom už vážně odešel. Nechtěl to trápení protahovat. Sára si sáhla na korunku na krku a promnula jí v prstech. Tohle gesto pro ní znamenalo strašně moc.

„Taky tě miluju,“ dodala tiše a zoufale si povzdychla.

„Vážení, prosím utište se,“ ozvalo se z přední části sálu. Wade se akorát prodíral davem dopředu. Ti, co k němu byli zády se polekali, když si uvědomili, že se mu nepoklonili a neudělali cestu. Ale Wade na takové věci ani nepomyslel. Měl hlavu plnou jiných věcí.

My s Eldarnem a se Sárou jsme se usadili do lavic relativně v přední linii a Darren si to mřil za Wadem nahoru na pódium, kde stál ředitel připravený oznámit výsledky závěrečných zkoušek a pogratulovat úspěšným do nové etapy života.

„Dovolte mi, abych jménem našeho prestižního deRionského institutu předal závěrečné vysvědčení všem absolventům desátého ročníku a udělil také i kouzelné písmenko D, které si tím vysloužili,“ řekl a začal číst seznam úspěšných.

„Co jste řešili s Wadem?“ zeptala jsem se Sáro.

„Přišel se se mnou rozloučit,“ odpověděla stručně.

„Ano? A co ti řekl? Něco hezkého?“ vyzvídala jsem a ona se usmála a přikývla.

„Dal mi tohle se slovy, že jsem jeho jediná královna,“ zašeptala a ukázala si na krk, kde měla zlatou korunku na řetízku.

„No tedy, tomu se říká vyznání lásky. Koukám, že se z jeho strany ani po těch letech nic nezměnilo. To je úžasný. Škoda jen, že si na tu opravdovou korunu budeš muset ještě chvíli počkat,“ zmínila jsem a ona se na mě podívala jako na cvoka.

„Ty jako věříš tomu, že se to někdy stane?“ zeptala se a já přikývla.

„Jsem si tím jistá. Jen je to chlap a chlapům všechno strašně dlouho trvá. Kdo si počká, ten se dočká. Tak hlavu vzhůru, Veličenstvo,“ prohlásila jsem a ona se zahihňala.

„Pan Darren Payne za jedna s celkovým studentským skóre 2598 bodů,“ řekl ředitel a držíc jeho vysvědčení čekal, až přijde si to vyzvednout. Darren za

doprovodu bouřlivého potlesku vyšel těch pár schůdků nahoru, podal řediteli ruku a dostal vysvědčení.

Potom mu Darren ještě podal svou levou ruku, na jejíž dlaň dostal ono magické zlaté D. Pak ho všem ukázal a my tleskali a tleskali. No a mě to rozbrečelo. Byla jsem na něj tak pyšná na hňupa jednoho bloňďatého.

„No a nakonec s tím dosud nejvyšším studentským skóre v historii našeho institutu, s neuvěřitelnými 3221 body, pan zlatý student, a dokonce i samotný král Wade Shadowwalker,“ řekl ředitel a opět se ozval bouřlivý potlesk.

Wade vyšel schůdky a stejně tak jako Darren si převzal své vysvědčení a podal muži ruku, aby obdržel to D, na které se těšil skoro tolik jako na to, že bude králem. „Děkuju,“ zašeptal dojatě a stoupnul si do řady vedle Darrena. Ceremoniál ještě pokračoval, ale spíš už byli na řadě jen ti, co nedokončili úspěšně zkoušky. Řešil se náhradní termín a tak.

Slavilo se ještě dlouho do noci. A protože se to přímo týkalo krále Derionu, sám uspořádal na počest absolventů obrovskou oslavu. Jedlo se a pilo co hrdla ráčila a tancovalo se.

Byly jsme tam pozvané i se Sárrou a s Darrenem, ale nakonec jsme tam byli jen chvíli. A proto když se tančilo, Wade se toho nezúčastnil. Nechtěl už Anomaris moc pokoušet, i když měl sto chutí to udělat. Ale nechtěl mít na svědomí, že by jí takto dohnal k tomu ho podvést, aby jí pak za to musel trestat.

Ted' snad prvně za dobu, co jsou spolu, se choval naprosto příkladně jako král, jako manžel i jako otec. Takže jak to všechno s nimi bude dál už záleželo jen na Anomaris.

de Rior

O šílenství duše by Ay s Wadem mohli vyprávět. Oba dva si totiž projdou pěkným očistcem. Bez podpory svých nejbližších by to nejspíš ale nezvládli.

Wade si začíná uvědomovat, o co všechno díky svým plánům přišel a hořce toho lituje, ale i tak pokračuje směrem k cíli. Jeho povahu už nic nezmění, vždy se bude snažit dosáhnout maxima a obejít všechny překážky, aby to měl.

Ay je v tomhle stejná, což pomalu zjišťuje. Nicméně toto prozření jí vůbec nedělá dobře, na rozdíl od Wada, který je moc rád, že v někom takovém našel spojence.

Darrenův vztek a nenávisť vůči Wadovi roste, a to natolik, že se odhodlá k radikálním činům a dost intenzivně se snaží Wada zneškodnit. Což samozřejmě není lehký úkol, protože Wade je silný soupeř, a navíc se ještě rozhodl, že změní taktiku, kterou všem vytře zrak. Celý tento souboj se proto mění na souboj všech, kteří jen chrání své milované, což vyústí ve velký problém.